

DE NIEUWE
SCHOLASTIEK

XIII

DE NIEUWE SCHOLASTIEK\

XIII

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VII, 2

hrc 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

2024

De Nieuwe Scholastiek

2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VII, 2

In dit deel :

NGD VII, 2, 24, 1 het orionse afrika

Niet voor de Verkoop

HET ORIONSE AFRIKA

HERMITATIA-RODENBERG COLLEGE
2012-2022

2022

I – De Orionse-Afrikaanse Semiotiek
II – De Oahspe Link
III – De Orions-Afrikaanse Filterologie

voorwoord

I – De Orionse-Afrikaanse Semiotiek

hoofdstuk 1 bouwen aan een nieuwe wereld

hoofdstuk 2 oorlog om de mojo – de nordicse gnosis en de terugkeer van de cryptocratie

hoofdstuk 3 repelsteeltje of reformatie ? – religieuze termen en hun cryptocratische waarde

hoofdstuk 4 het verdwaalde duitse meisje van zondag 27
hoofdstuk 5 wachters van heidelberg – het enigheidsyndroom en het eenmaligheidsyndroom –
vrienden van repelsteeltje
hoofdstuk 6 kerkse sprookjes
hoofdstuk 7 bijbel en homofilie – het geheimenis van het rode gordijn – de tocht door het mijnwoud
hoofdstuk 8 de brug tussen heidelberg en dordt
hoofdstuk 9 de verslaving aan de socio-drugs
hoofdstuk 10 Dordrecht – de oom Benno van de jaren 1600
hoofdstuk 11 het rode ras
hoofdstuk 12 de hemelse biologie van zefanja 2
hoofdstuk 13 de oude profeten en het geheimenis van man en vrouw
hoofdstuk 14 de 1816 ballingschap
hoofdstuk 15 nahum : de naijver als sleutel tot de kennis
hoofdstuk 16 de wilde wijnstokken
hoofdstuk 17 amos op de arend
hoofdstuk 18 habakuk en de bespreking van de wereldrijken van daniel's nachtgezicht
hoofdstuk 19 de afrika brug
hoofdstuk 20 de afrikaanse wortels van de oude profeten
hoofdstuk 21 de afrikaanse wortels van abadja
hoofdstuk 22 hosea en de hyperbolische werkelijkheid
hoofdstuk 23 de afrikaanse wortels van maleachi
hoofdstuk 24 de afrikaanse wortels van het adam en eva verhaal
hoofdstuk 25 de afrikaanse wortels van genesis
hoofdstuk 26 afrika en de parallellografie
hoofdstuk 27 afrika : van masker tot parallelle wereld
hoofdstuk 28 hosea's nachtmerries en de wachters van afrika
hoofdstuk 29 de wijsbegeerte : een denksport
hoofdstuk 30 afrikaanse antropologie : het ritueel van de dikmakings afzondering van nigeriaanse
meisjes
hoofdstuk 31 de afrika school
hoofdstuk 32 de groene schoonmaak vs. de chloor matrix
hoofdstuk 33 een nieuw zicht op christus in de hebreuws-nigeriaanse context en grondtekst van
afrika – de genezing van het stadse chloor-alzheimer syndroom
hoofdstuk 34 de wilde rivier van areta
hoofdstuk 35 het pad van areta door de geschiedenis
hoofdstuk 36 groen schoonmaken en het hemelse riool – de opkomst van de groene mensheid
hoofdstuk 37 het groene werk
hoofdstuk 38 wrck > kcrk
hoofdstuk 39 ontwaken tot het groene tijdperk – green age – haal de zee in huis
hoofdstuk 40 ontwaken tot het groene tijdperk 2 – het groene pad – de atoombom is allang gevallen
hoofdstuk 41 ontwaken tot het groene tijdperk 3 – de sleutel van de zee
hoofdstuk 42 ontwaken tot het groene tijdperk 4 – ontwaking tot je groene zelf
hoofdstuk 43 de kikker en de prinses – de val van afrika
hoofdstuk 44 het geheimenis van de groene tijd
hoofdstuk 45 het oeroude verloren en vergeten afrikaanse hexagonische orakel – de zuni-anaq
hoofdstuk 46 waar het woordje 'heks' vandaan komt

hoofdstuk 47 het leven is een orakel
hoofdstuk 48 groenetijds kinderen
hoofdstuk 49 de jongen op blote voeten
hoofdstuk 50 de rioolbloem
hoofdstuk 51 loskomen van circus baf
hoofdstuk 52 rusland – de missing link – het rusland probleem uitgelegd
hoofdstuk 53 katalysators van de regressie
hoofdstuk 54 de orions-afrikaanse godin goliath
hoofdstuk 55 de nigeriaanse wortels van het christus verhaal – de nigeriaanse riviergodin verborgen in de bijbel
hoofdstuk 56 de afrika brug als wiel
hoofdstuk 57 tien kleine negertjes
hoofdstuk 58 het vegetarische evangelie en scheppingsverhaal van Zambia
hoofdstuk 59 het zambiaanse pinksteren – tien kleine hollandertjes – de zambia brug
hoofdstuk 60 de assense profeten – een orions geheimenis
hoofdstuk 61 de afrika put
hoofdstuk 62 levende schilderijen

II – De Oahspe Link

hoofdstuk 63 oahspe bespreking : van sabeo tot kosmon – het oorlogsonderwijs van de oahspe
hoofdstuk 64 de oahspe en de orionse hersenspinsels
hoofdstuk 65 komen ufo's ons halen ? – de oahspe en het binnengaan van de ark
hoofdstuk 66 de oahspe en de ufo's van de zondvloed en de schepping
hoofdstuk 67 oahspe en de parallelle werelden
hoofdstuk 68 de oahspe en de hemelse wiskunde

III – De Orions-Afrikaanse Filterologie

Hoofdstuk 69. De hogere Orions-Afrikaanse scholen
Hoofdstuk 70. De Orions-Afrikaanse robotologie
Hoofdstuk 71. Het temmen van het roofdier
Hoofdstuk 72. De Orions-Afrikaanse tocht waarvoor je alles moet opgeven
Hoofdstuk 73. De Orions-Afrikaanse opname

Hoofdstuk 74. De Orions-Afrikaanse pedagogie
Hoofdstuk 75. De Orions-Afrikaanse ontwaking
Hoofdstuk 76. De Orions-Afrikaanse nachten
Hoofdstuk 77. De Orions-Afrikaanse nachten 2
Hoofdstuk 78. De Orions-Afrikaanse nachten 3
Hoofdstuk 79. De Orions-Afrikaanse oorlog tussen man en vrouw
Hoofdstuk 80. De Orions-Afrikaanse zorg en semiotiek
Hoofdstuk 81. De Orions-Afrikaanse Filosofie
Hoofdstuk 82. Blokkades op de Afrika Brug
Hoofdstuk 83. De Orions-Afrikaanse contactologie en sociologie
Hoofdstuk 84. Het Orions-Afrikaanse pad
Hoofdstuk 85. De Orions-afrikaanse Reformatie
Hoofdstuk 86. Het Oorlogskruis
Hoofdstuk 87. Het Orions-Afrikaanse pastoraat
Hoofdstuk 88. De Orions-Afrikaanse regressie en etymologie
Hoofdstuk 89. De voetspijkers van het kruis
Hoofdstuk 90. Taal en communicatie in het Orionse Afrika
Hoofdstuk 91. De Orions-Afrikaanse puzzel
Hoofdstuk 92. De Orions-Afrikaanse Insectologie
Hoofdstuk 93. De Orions-Afrikaanse familiologie en relatiologie
Hoofdstuk 94. Tussen droom en werkelijkheid
Hoofdstuk 95. De Orions-Afrikaanse naturologie
Hoofdstuk 96. De Orions-Afrikaanse Balanzologie

voorwoord

Alle dingen om ons heen hebben Orions-Afrikaanse beginwaarden die verborgen worden gehouden en die opgegraven moeten worden, want alles is van die bron afgeweken en is zich gaan vervormen. We spreken over de oernatuur, de buitenaardse oernatuur. Het is onze adem, onze levensbron. Op de Afrika brug terug naar deze bron in onze ziel moeten we wachten op de kruizingen met de Amerika brug, om de blokkades op de Afrika brug door te kunnen komen. Het indiaanse Amerika wijst terug op het Orionse Afrika. Telkens weer zien we dit patroon in de geschiedenis, dat Amerika helpt, zoals na de eerste wereldoorlog Europa door Amerika geholpen werd, en ook in de tweede wereldoorlog. Het wijst op een nauw verband tussen de Afrika brug en de Amerika brug. Hierover

zijn ook verschillende onderwijsboeken, zoals de Afrika Code, de Afrika Brug, de Amerika Brug, en de Filosofie van het Voortijdse Afrika. Ook de tweede bijbelse verhalen wijzen op dit proces.

De Vur laat deze reis zien als een reis onder de grond. De mens moet niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen, leren de diepte ingaan. In de mythes van de Khoikoi in Zuid-Afrika, de Hottentotten, was de jakhals een trickster die de mens en dieren de onderwereld inlokte door hen in de dieptes te duwen of hen te laten vallen, ook door valse beloftes hen op te zouden vangen. We kunnen ook denken aan de jakhals Anubis in de Egyptische mythologie die de mens door de onderwereld leidde als gids. De jakhals is in Afrika het beeld van de paradijselijke verlamming, oftewel de hemelse rust, waarin het hemelse werk kan opkomen.

Het Orionse oer-afrika staat in verband met de indianen. De indianen reiken dus de sleutel aan aan het huidige Afrika om terug te keren tot het Orionse oer-afrika, als een katalysator dus, en daarom is de Amerika brug ook zo belangrijk als sleutel op de Afrika brug. Vandaar dat er ook een onderwijsboek is over de Amerika brug. De indianen beelden dus het oorspronkelijke Oer-afrika uit in Orion. Dit gebeurt diep in het hemelse natuurriool.

Veel artikelen in dit boek zijn besprekingen van oudere artikelen van onze oudere onderwijsboeken. Het nieuwe onderwijs kruist in dit boek met oud nog niet eerder gepubliceerd werk (veelal over het toetsen en filteren), en kruist met het volledige commentaar op de Oahspe, waar een tijd terug alleen fragmenten van waren verschenen. Als we het over het oude nog niet eerder gepubliceerde werk hebben, dan hebben we het over verzamelingen aantekeningen en kanttekeningen over allerlei onderwerpen. Ren daarom niet met zinnetjes weg, maar lees het in de context. Eerder verschenen onderwijsboeken kunnen dus de sleutel vormen tot het beter begrijpen van dit boek. Dit boek moet beschouwd worden in het veel grotere kader van het Vuh onderwijs van de tweede bijbel. We hebben het dan over de filosofie van de hogere natuur.

Het boek bestaat uit drie delen in één. In het derde deel, wat het langste deel is, staat heel veel lesmateriaal wat alleen nog maar onderwezen is aan kleine groepjes, maar wat nog nooit eerder in boekvorm is beschreven. Hier wordt de filterologie en sociologie van de gnosis haarfijn uitgelegd, als een belangrijke basis voor verder onderwijs. Ook bespreken we de kruizologie, het waarom van het lijden.

Het zijn punten die de mens telkens weer vergeet in het toetsen, en daarom is het allemaal opgeschreven in het derde deel binnen het boek 'Het Orionse Afrika'. Dat is het langste deel, en het is aangeraden om er goed en diep over te mediteren en er voor jezelf een uittreksel van te maken om de punten te onthouden, zodat je niet telkens op een dwaalspoor komt in het toetsen.

Het boek is dus een belangrijk kruispunt. Verschillende soorten onderwijs komen tezamen van verschillende tijden. Het is boek 24 in de serie van het nieuwe onderwijs :

- 1 de calvijn code
- 2 de afrika code
- 3 de egypte code
- 4 de india code
- 5 de twaalf kleine profeten

- 6 het plumares mysterie
- 7 de afrika brug
- 8 de amerika brug
- 9 de filosofie van het voortijdse afrika
- 10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
- 11 de logistieke filosofie
- 12 de aretaitische filosofie
- 13 de contextuologie
- 14 de recyclocratie
- 15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
- 16 ragnarok ontsluierd
- 17 het kehatitische verschijnsel
- 18 de venezuela muur
- 19 leven op de paradijs aarde
- 20 leven op de paradijs aarde deel 2
- 21 de ontsluiting van genesis
- 22 de wachters van dordt
- 23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
- 24 het orionse afrika

hoofdstuk 1 bouwen aan een nieuwe wereld

Waar bouw jij voor ?

Zeg, waar bouw jij voor ?

In wiens dienst sta jij ?

Na de babylonische ballingschap werden er drie profeten verwekt voor de zogenaamde herbouw van de tempel, en de herbouw van het volk Israel, in de Israelitische verhalen, zoals Calvijn ook stelt : Haggai, Zacheria en Maleachi.

Haggai, zo stelde Calvijn, moest het volk bestraffen om hun traagheid, die eruit bestond dat ze op eigen voordeel uit waren en de bouw van de tempel veronachtzaamden, in hun grote ondankbaarheid. Ze renden voor hun eigen koninkrijkes, hun eigen huisje, boompje, beestje, en gooiden hun roeping opzij. Er zal geen hartstocht meer geweest zijn, geen bewondering meer, en zelfs niet eens meer angst, zoals in het lied van Herman van Veen 'Zingende Doden.' Ze waren zombies geworden. De grote vijand, Babylon, was immers verslagen, een halt toegeroepen, en men geloofde het allemaal wel, en dutte weer in. Het liet zien dat ze van de geschiedenis niets geleerd hadden. Calvijn stelde dat ze de hemel hadden beroofd, door de verachting van de hemelse dingen. Ze waren met pensioen gegaan, deden geen hemeldienst meer. Ze hadden er met de pet naar gegoooid. De mensen zingen dan wel : 'He who began a good work in you, will be faithful to complete it,' oftewel 'Hij die een goed werk in u is begonnen zal dit ook voltooien,' maar wat doet de mens zelf ? Wordt alles dan gewoon afgeschoven ?

Verwaarlozing van de bouw oproep was er gaande, van de kernen, van de tempel. Er moet fundament zijn, en voor de huidige samenleving is er geen fundament. Men doet maar wat. Het is een grote bende. Kinderen groeien vandaag de dag totaal intellectueel verwaarloosd op, en degenen die hen intellectualiteit willen meegeven worden zonder pardon uit de weg geruimd, allemaal. Het volk moest zijn eigen innerlijke monsters onder ogen komen. Haggai moest optreden tegen deze ondankbaarheid en nalatigheid, stelt Calvijn. Door hun nalatigheid waren ze goddeloos geworden, kernloos dus, fundamentloos. De wind speelde met hen.

Telkens weer werd de bouw van de tempel uitgesteld, en we weten allemaal dat van uitstel afstel komt. Wat is dan de tempel ? Je geestelijk leven. Calvijn noemde het de herdenking die de tempel zou herbouwen. De ondankbaarheid herdenkt niet. Calvijn stelt dat de ondankbaarheid een krakkemikkerig hutje maakt voor de hemel, en dan offert in de regen, om zo de hemel iets wijs te maken. De mens is goed in zelfbedrog en het bedriegen van anderen met zijn maaksels, alles snel. Zelf leefden ze in grote luxe, in grote weelde, en hun uitstekend ingerichte moderne huizen. Het is allemaal eigen belang, stelde Calvijn. Ze zijn uit op winst voor henzelf. Men wiste de herinneringen uit.

Als we het over de tempel hebben dan hebben we het over de vruchtbaarheidsprincipes.

‘Bedenkt wat u wedervaren is. Beklimt het gebergte, haalt hout en herbouwt dit huis,’ zegt het boek Haggai. In het Hebreeuws staat er : ‘haalt het kruis,’ en bouwen betekent ook het stellen onder een moeder. ‘Gedenk, beklim, haal het kruis, en stel jezelf onder een moeder.’ In het Aramees betekent het beklimmen ook het oprijzen vanaf een fundament, en in hoger beroep gaan, tot een hogere autoriteit gaan. Wees geen handlanger van de lagere, vleselijke geesten dus. Haalt het huis betekent ook in het Aramees ‘haalt het kruis’, of ‘haalt de paal’. Het bouwen betekent in het Aramees een logisch argument construeren. Bouw dus je filosofie, en toets het aan de hemelse fundamenteën. Dat is een wetenschap. Die is al ver. Zorg dat je je daar op aansluit. Er is een wetenschap van het hogere leven.

Haggai kwam dus voor het leren hemels redeneren en het afleren van vleselijk redeneren. Haggai wees op de wederkeer van de hemelse logica. Dat is een kruis-logica. Ze is een natuurvrouw, een wildernisvrouw, versierd en uitgedost met veren, als tekenen dat ze de hogere hemelen heeft bezocht en doorzocht. Praat jezelf niet in cirkeltjes. Praat jezelf niet in valkuilen. Stop met vleselijk redeneren, en leer weer luisteren naar de natuur. Stel jezelf onder een moeder, is de boodschap van Haggai. Keer terug tot je innerlijke natuurmoeder. Dan heb je iets om daadwerkelijk mee te pronken en trots op te zijn, en dat is geen vleselijk pronken. Er is een wereld van verschil tussen hemels pronken en vleselijk pronken. Het vlees pronkt met het vlees voor het vlees, en de hemel pronkt met de hemel voor de hemel. Hemelse pronk is altijd ter aanbeveling en ter verbetering, terwijl aardse pronk egoïstisch is, verwaand.

Waar pronk je mee, en hoe pronk je ? Om wie of wat is het je te doen ?

Aan het einde van het boek Haggai staat er :

‘Ik zal de hemel en de aarde doen beven, Ik zal de troon der koninkrijken omverwerpen, de kracht van de koninkrijken der volken verdelgen, de wagens en wie daarop rijden, omverwerpen en de paarden en hun ruiters zullen neerstorten, ieder door het zwaard van de ander.’

De vleselijke mens is maar een waan, een tijdelijkheid, vol met prots en praal, allerlei toeters en bellen, maar het is krankzinnige ijdelheid, als het verloop van een alzheimer syndroom. Het wijst omhoog naar veel hogere dingen. Het gaat erover dat de vleselijke redematies plaats moeten maken voor de hogere, hemelse redematies. Het wijder maken van de cirkels.

Ik had vannacht een droom dat een groot vleselijk jachtlied uit de zeventiger jaren uit de hemelen neerstortte. Het was een afschuwelijke roofvogel die velen had gekweld. Ik kan me nog herinneren dat klasgenootjes helemaal depressief waren van dat lied, en ik was het zelf ook. Ik kan me nog zo herinneren hoe we erover spraken met elkaar, en ik voelde me verschrikkelijk. Nu is het afgeschoten door een engel. God zij dank. Het was een engel in het hart. Een zeer giftige engel, die ook de hersenen verziekte. Nu niet meer. Het was bovenstaande tekst uit Haggai die had toegeslagen.

hoofdstuk 2 oorlog om de mojo – de nordicse gnosis en de terugkeer van de cryptocratie

Wie zijn die mensen met zere tenen en zure gezichten die het altijd over 'Jezus' hebben, Jezus voor en Jezus na, hun eigen Jezus wel te verstaan, want iedereen heeft weer een andere Jezus waaraan je moet gehoorzamen, anders breekt de hel los. Wat zijn dit voor mensen in dit land ? Wat betekent dit stopwoord 'Jezus' eigenlijk ? Wat wordt er voor ons achtergehouden ? Is er iets wat wij soms niet weten ? Hebben die mensen die het altijd over Jezus hebben het grote licht gezien, en zijn wij nog dwazen die in het donker leven ? Maar als je naar ze kijkt, dan kom je er snel achter dat ze elkaar ook weer de hersens dus inslaan over wie de ware Jezus heeft. Het is dus een soort strijd om een zogenaamde 'mojo', een mascotte, een talisman, uit Afrika, die zijn drager magische macht zou geven, magisch geluk, zoals kleine jongetjes strijden om populariteit : 'Ik heb de mojo !' - 'Nee, ik heb de mojo !' En uiteindelijk maakt het hen helemaal niet gelukkig. In wat voor wereld leven we ? Wat hebben ze ervan gemaakt ? Democratie, dictatuur, drugsstaat ? Is het geen tijd voor de cryptocratie ? Of leven we daar al in ?

Eniggeboren zoonschap vanuit maagdelijkheid naar de zonde toe, m.a.w niet bevlekt zijn door de zonde. Eniggeboren betekent dat het iets tussen jou en de hogere kennis is persoonlijk, waarbij je op niemand anders kan leunen, dus het is niet gebaseerd op goedkeuringen en complimenten van anderen. Het eniggeboren zoonschap is los van al het gevele van de wereld. Daar gaat zondag 7 over van de Heidelbergse catechismus waar ik vanmorgen mee wakker werd. Door gevele en geloven in gevele mis je het doel, glijdt je er langsheen. Het is als een gladde weg. Geloof de mensen om je heen niet die door gevele je in slaap willen sussen, zodat je bent zoals hen. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Ismael had een ieder tot zijn vijand, want hij vleide niet en liet zich ook niet vleien. Ismael was vol woede naar het vlees en naar de zonde. Ismael doodde het vlees. Ismael was het overblijfsel, zoals ook in de Bilha wordt beschreven. Uit het zaad van Ismael kwam dus eindelijk de reformatie voort, en de regressie. Hij ging terug naar de moeder, naar het nordicse genesis, en dit zijn ook de kwaliteiten van de hogere nordics, de vrucht van Orion. Zo kun je de nordicse gnosis herkennen. Hier gaat het pad van Orion naartoe. Er moet een zekere agressiviteit en ruwheid zijn naar de zonde. Die mag alleen voortkomen vanuit de stilte en leegte van Orion, het Orionse kruis, dus die mag niet vleselijk zijn. En zij baart het nordicse kind, het eniggeboren zoonschap. Dan zie je yeshua, oftewel Eshu in het Aramees, terugwijzen op Ezau. Ezau was de wilde jongen, het wildernis kind, en hij hongerde, en gaf niet om eerstgeboorterechten. Hij gaf niet om aardse status. Hij was van de natuur. Hij vleide niet en liet zich niet vleien.

Zondag 7 is een natuurvrouw waarmee ik wakker werd. Wat is dan het dochterschap ? Zij is niet eniggeboren. Zij heeft een zus, omdat het nu om hele andere principes gaat. De dochter heeft een zus. Waarom is dat ? De dochter is het evenbeeld van haar moeder. We zeggen weleens : 'De dochter is de herhaling.' Daarom heeft zij een zus. We leven in een cryptocratie. Over alles, zelfs de kleinste details, is nagedacht, door meesterdenkers. Niets is wat het lijkt. Waarom worden we bijvoorbeeld helemaal doodgegooid hier in het Westen, hier in Nederland, met het woordje 'Jezus' ? Precies. Je raadt het al. Je zus. Let wel : Dit wordt tegen de dochter gezegd : Hier is je zus.

En zoals we al hebben uitgelegd had Jezus in het Aramees, en ook in het Grieks, vrouwelijke kwaliteiten, en het was een vrouwelijk woord. De taal legt zichzelf uit, want in de Heidelbergse catechismus staat :

Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here.
Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria.

In zondag 7. 'Je zus' wordt dus tegen de dochter gezegd. En dan is er dus ook nog een eniggeboren zoon. Zij hebben dus verschillende moeders, zoals er ook verschillende Heilige Geesten zijn, en verschillende Maria's. Het gaat hier dus om meerdere gezinnen. Christus komt van het Griekse 'chasma', de vagina, dus er staat : 'Jezus Christus, oftewel de vagina van je zus.' En uit de vagina van de zus kwam dus de eniggeboren zoon, want je moet wel herhalen. Zien we dit familie plaatje ? Een vrouw kreeg twee dochters, en een van die dochters kreeg een eniggeboren zoon, en dit werd vermeld aan haar zus.

'Je zus is zojuist bevallen van een eniggeboren zoon.'

De vraag is dan : Wie zijn die vrouwen ? We zien dus drie vrouwen : een moeder met haar twee dochters, waarvan een van de dochters een zoon heeft gekregen. En dat nog wel terwijl ze een maagd was. Je zou dus ook kunnen zeggen dat ze gewoon een zoon heeft geadopteerd. Natuurlijk is dit allemaal beeldspraak. Maar wie zijn die vrouwen ? Het zijn de natuurvrouwen van de kennis, wat ze op aarde, in het vleselijke, allemaal hebben lopen verdraaien, maar de tekenen, de semiotiek, wijzen er nog steeds op terug. Daarom blijft de religie van de mens iets fascinerends. Wie zijn die vrouwen ? Het zijn de zondagen, of sabbathen, van de Heidelbergse Catechismus. Dit zijn a.h.w. de psalmen van de reformatie, de hemelse orakels. Leef jij al in de cryptocratie, of leef je nog steeds in het vlees van de letterlijkheid waarmee je anderen onderdrukt in ellenlange saaiheid en dorheid ? Dat is wat de orthodoxe kerk doet, en het is het tijdperk van de horror, maar ik laat jullie nu poorten zien naar de parallelle wereld. Het mooie ervan is dat de orthodoxe kerk dus ook weer besproken dient te worden in de cryptocratie, opdat haar schatten zichtbaar zullen worden. De cryptocratie is dus de arrestatie van de boef. Zijn gestolen goederen worden zo weer teruggehaald. Hoe kun je ijzer met handen breken ? Alleen door de cryptocratie. Er zal dan een hemels ijzer getoond worden, in de nordics, in de metalologie.

hoofdstuk 3 repelsteeltje of reformatie ? – religieuze termen en hun cryptocratische waarde

De 'heilige geest', ook zo'n goedkope afgod voor de verkoop vandaag de dag, een mojo, die de mens te pas en te onpas uit de broekzak trekt, of uit de portemonnee. Daarom zeggen wij ook vaak : Je moet leren 'geesteren.' Het komt je niet zomaar aanwaaien. Prik door het bedrog heen. Wordt dus een 'geester', wat een soort theologische ridders zijn. De geester heeft geleerd vals van goed te onderscheiden. De geester vecht tegen alle valse goedkope, rammelende afgoden van religie die de

mens telkens weer uit de neus trekt, uit de keukenla, of uit de oude schoenendoos. Hupla, daar wordt er weer een uitgetrokken, en hupla, daar ook weer een, en dan beginnen er weer oorlogen allemaal om niets. Toch moet je daartegen blijven vechten, je niet om laten kopen om daaraan mee te doen. Telkens zijn ze weer op zoek naar huurlingen en grote populariteit. Dat kopen ze gewoon op tegenwoordig.

Leren geesteren dus, wat ook het woord 'gisteren' betekent, oftewel de geschiedenis. In zondag 18 is en blijft het geestelijke, dus ook het geesteren, de brug tot de dingen die boven zijn. Zonder die brug komen we daar niet doorheen. Dus in de cryptocratie is het ook zo dat de discipelen op de pinksterdag het heilige 'gisteren' ontvingen, om te leren geesteren, want alles lag al opgeslagen in de geschiedenis. Alles was al gegeven aan de voorouders, maar moest nog ontcijferd worden.

Het is vies wat mensen vandaag de dag doen in het moderne tijdperk, door zomaar alles uit hun neus te trekken. Ze wanen zichzelf van alles en nog wat. Laat je niet misleiden door titels, door aardse status, want ze spelen gewoon een verkleedpartijtje. Het is een rollenspel. Ze proberen je vaak maar wat wijs te maken, maar in de cryptocratie mag je zien wat daarachter verborgen ligt. Wat houden ze van je vandaan ? De dingen die boven zijn. En dan moet je leren geesteren, theologisch ridderen, op je paard, strijden tegen de draak van verdraaiingen. De draak zal het je niet in dank afnemen dat je tegen hem strijd, dat je aan zijn gestolen goederen probeert te komen. Dan gaan de alarmen aan, maar zet door. Het is geen goed leven te leven met de draak, in groot bedrog. Het is een allesverwoestende machine.

Bah, wat is de mens vies door van alles uit de neus te halen waarin je moet geloven. Wat trekken ze er wel niet allemaal uit ? En het stinkt verschrikkelijk. Je gaat ervan over je nek. Walgelijk. Ze eten gewoon uit hun neus. Daar mag je ook niets van zeggen. Deze monsters zijn gruwelijk. Trollen zijn het. Ze strijden tegen het heilige gisteren. Het is een zware strijd. Dan heb je soms echt 'je zus' nodig. Och, lieve hemel, soms moet je echt zeggen : 'En nu is het afgelopen, in de naam van me zus.' 'Me zus ?' Ja, Mozes, je weet wel, die de zee splitste. In de naam van me zus !

De zusters zijn dan niet altijd letterlijk je zusters, maar als de zusters van een heilige orde, een heilige stam, de natuurvrouwen. Je zus ? Oh ja, me zus. Was ik helemaal vergeten. Hoe kun je dat nu toch vergeten ? Heb je het heilige gisteren dan nog niet ontvangen ? Heb je nog niet leren geesteren ? Je zus, me zus, ze leiden je tot het beloofde land, leren je onderscheiden, goed van kwaad. Ze zijn maagdelijk naar de zonde. Ze hebben zich er niet mee laten besmeuren met de leugen. Ze hebben geen dood als vrucht gebaad. Ze trekken niet van alles uit hun neus, maar hebben het heilige gisteren ontvangen. Het zijn onderwijzeressen van de geschiedenis. 't Is maar dat je het weet. Ook onderwijzen zij de cryptocratie.

Oh bah, het is zo goor, die mensen die van alles uit hun neus trekken en denken dat het zo stoer is. Ze kennen je zus niet, en me zus ook niet. Die willen ze ook niet kennen, want 'it's a man's world.' Dat hebben ze ervan gemaakt. Dat denken ze. Dat wanen ze. Daar hebben ze religieuze steroïden voor genomen. Dat is de mojo die ze aanbidden. Daar dansen ze als dolle dwazen omheen. Een gouden kalf gemaakt.

Zondag 18 gaat over de hemelvaart. Loskomen van het vlees. Het vlees overstijgen, ontcijferen, in de cryptocratie. Dan heb je geschiedenis context nodig. Dan heb je het heilige gisteren nodig. Zij

die van alles uit hun neus halen hebben overmoedig de morgen gegrepen, en ze worden erdoor misleid, zoals de Vur stelt. Gisteren hebben ze vermoord, en morgen is hun mojo die ze aanbidden, hun heilige pausmobiel. Er is geen morgen zonder gisteren.

Je zus en Me zus. Je moet het je dus toe eigenen. Je zus staat dan nog ver weg, totdat je kan zeggen 'het is me zus'. De religieuze draak vindt het niet leuk als wij puzzelen. Nee, hij voelt zich zo hoog en verheven boven alles, en dat wil hij zo houden. Misschien voel je zijn hete adem wel in je nek. Hij heeft je op het menu staan, dus je moet wel puzzelen. Tenzij je met hen die deze verschrikkingen hebben gemaakt ten onder wil gaan. Wat een gore bende hebben ze ervan gemaakt. Het is hysterisch. Het is een kleptocratie, oftewel een dievenstaat. En dan is de cryptocratie de arrestatie van de boef. Alle geesters zijn daarmee bewapend. Alle geesters hebben zich onder de hoede gesteld van het grote gisteren, en hebben zo het lagere, vleselijke gisteren overwonnen. Laat het maar gisten. Zet het maar in de week. Zo wordt het brood gebakken. Zo werkt de recyclocratie. Het komt je niet aanwaaien. Het komt alleen door de cryptocratie. Gevoeligheid voor puzzels.

De trollen met hun grote neuzen houden van alles wat vies is, overvies. Ze puzzelen niet, maar rammen overal doorheen. Met hun hersenen rammen ze tegen de muren aan, waardoor ze wanen dat ze er doorheen komen. Ze houden van overmatig geweld en overmatig bloed, en overmatige smerigheid. Dat is voor hen de makkelijkste weg. Hup, met de botte bijl ertegen aan. Kinderen is allemaal te ingewikkeld, vrouwen zijn allemaal te ingewikkeld, dus offeren maar die hap. 'Wij gaan de makkelijke weg,' zingen ze. 'Het interesseert ons niks.' Ze hebben grote opgeblazen neuzen en hele kleine hersenen. Ze hebben grote arsenalen in hun neuzen. En je moet eraan geloven, anders zullen ze je. Grote spieren volgepompt met stront, om het kinderlijke en vrouwelijke geslacht te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras. 'Ha ha ha,' zingen ze, 'Ga uit de weg, want wij komen eraan. We lopen je plat.' Ken je hun liederen? Heb je ze horen zingen? 'Mores zullen we je leren,' zingen ze. Mores betekent gedragsregels waaraan je je moet houden. Dat is de afgod die zij aanbidden, hun mojo. Ze volgen Mozes niet tot de wilderniskennis, maar hebben gebogen voor de Mores van de stad.

Daarom is de hemelvaart belangrijk, de bedevaart tot Bethlehem. Neem maar genoeg met een kribbe. Het giftige glitter van Mores heb je niet nodig. Loskomen van de waanwerelden van het vlees. Mozes kent het pad tot het beloofde land, Me zus.

De mens heeft voor Repelsteeltje gekozen, die stro tot goud spint. Ja, voor Repelsteeltje heeft de mens gekozen, niet voor reformatie, niet voor perestrojka. Men heeft hun innerlijk kind verkocht aan Repelsteeltje om hun stro te laten lijken alsof het goud is. Groot bedrog is tot u gekomen, oh mens.

Vandaar dat de hemelvaart belangrijk is, de hemel, 'hey mol'. De mol graaft namelijk heel diep alles op tot het grote gisteren. Zo beginnen termen zoals 'Jezus,' 'Heilige Geest', en 'hemel' tot leven te komen in de cryptocratie, als tunnels tot de parallelle werelden, als mollengangen.

Repelsteeltje troont in Hamelen als de Mores, waar de trollen omheen dansen, waar de ratten zich botvieren op al hun vleselijke lusten, in doldwaze goudkoorts. Kinderen hebben ze vermoord, vrouwen hebben ze vermoord, allemaal om de mojo te kunnen bemachtigen, om een schouderklopje van de Mores te kunnen krijgen. 'Mores zullen we een ieder ander leren,' zingen ze. 'Wij willen

bloed, want dat doet ons goed,' zoals op het Zilverdael album uit 1977. Repelsteeltje troont in Hamelen, de rattenstad, de trollenstad. De stad van de allesmoordende goudkoorts. Daarom : Terug naar Heidelberg ! Op naar Heidelberg, mannen ! En vecht voor je innerlijke kind, en je innerlijke vrouw ! Op naar Heidelberg ! Op naar het grote Gisteren ! Volg de mol. Zeg : 'Hey Mol !' want dat is wat de hemel is : mollengangen tot de andere werelden die veel dieper liggen. Volg Je Zus ! Draag het Kruis van Je Zus, oftewel haar baarmoeder, opdat je daarin wedergeboren wordt ! Blijf niet achter ! Het is koud, heel koud zonder haar. 'Take it from me,' zoals een tachtiger jaren album over deze kwestie zei.

hoofdstuk 4 het verdwaalde duitse meisje van zondag 27

We zijn hier om te leren, niet om te oordelen.

De zondagen van Heidelberg zijn natuur energieën die in de reformatie werden opgesloten. Ze moeten nog ontcijferd worden. Als we het over engelen hebben, dan zegt het engels eigenlijk al wat het zijn : angels. Het zijn de stekende angels van het kruis.

Vannacht had ik een droom dat ik een Duits meisje vond in huis die verdwaald was. Ze had wat van een schaal patat gegeten, maar ik vroeg me af hoe oud dat was, want een tijdje terug had Mark, een vriend van me, er ook van gegeten. Ik dacht dat het al een dag in die schaal had gelegen. Ik voelde ontferming over het kind. Ineens begon ze poep over te geven, en ze gilte en schreeuwde. Ik tilde haar op om haar zo snel mogelijk naar het toilet te brengen, en daar begon ze het uit te spugen. Er zat ook andere brei tussen, met stukjes vlees en worstjes. Ik zei toen : 'Geen vlees meer eten.' Ze zei toen dat op school haar was gedwongen vlees te eten. Ze zei dat ze haar ouders miste, en dat ze was verdwaald van de camping. Ik zei dat ik haar zou helpen en haar ouders ook. Ze zei toen dat ze een vorm van zondag 27 was van de Heidelbergse catechismus, en ze was dankbaar dat ik haar en de andere zondagen hielp, want het zijn dus natuur energieën die waren opgesloten, natuur wezens.

Zondag 27 gaat over de kinderdoop. Men is daar vroeger erg bitcherig over geweest over die doop. Het is gewoon een symbool, maar ze hebben het gemonopoliseerd. Als je als kind was gedoopt mocht je je vaak ook niet als volwassene laten dopen. Men heeft de kinderdoop, die dus eigenlijk gewoon symbolisch was, helemaal lopen uitbuiten. Zondag 27 gaat erover dat alleen door het geesteren, oftewel gisteren, de geschiedenis lessen, de mens van zonde gereinigd wordt, wat daar plat staat als door de Heilige Geest. Kinderdoop betekent aandacht geven aan je innerlijke kind, aan de geschiedenis. Die is als een verdwaald klein meisje. Kinderdoop betekent ze opdragen aan de hemelse school, de school van de mol, 'hey mol'. Het betekent ze losmaken van de vleselijke school waardoor zij gebonden zijn. Het weer was mooi en broeierig in de droom.

De kinderdoop is ook een onderscheidingsteken, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben. De kinderdoop is puur geestelijk, en symbolisch. Je kunt je natuurlijk letterlijk dopen onder de douche of met water, en je mag dat ook telkens herhalen. Elke dag weer mag je innerlijke kind gedoopt worden en aangesloten zijn op de hemelse bron.

hoofdstuk 5 wachters van heidelberg – het enigheidssyndroom en het eenmaligheidssyndroom – vrienden van repelsteeltje

Er is een groot verschil tussen het hemelse eenmaligheidsprincipe, wat symbolisch is, en het zg. eenmaligheidssyndroom van het vlees, wat allemaal zwaar verletterlijkt en gemonopoliseerd is, tot snobbisme aan toe. De mens roemt in zijn luiheid en onverschilligheid in het eenmaligheidssyndroom. Denk bijvoorbeeld aan de eenmalige kinderdoop, die zo heilig is dat je je als volwassene niet mag laten dopen, en al helemaal geen twee keer mag doen bij kinderen. De mens is hierin heel pietluttig. Alles maar eenmaal. De mens is hierin vleselijk netjes en bitcherig. De kinderdoop in de kerken is een echte bitch. Je kunt ook denken aan het verjaardagssyndroom, een keer per jaar, en daar meten ze alles aan af, en ze hebben de kalenders vol, en eten dan het hele jaar door taart en snoep, en drinken het hele jaar door sterke drank. Telkens is er wel weer iemand jarig, en daar gaan ze dan helemaal in op. Ook het kerstfeest is eenmalig per jaar, even vrede op aarde, even de helpende hand bieden aan de armen, en dan gaat de kermis weer verder. En dan is er nog het medische eenmaligheidssyndroom waar je gedwongen rotzooi in je lichaam geïmplant wordt krijgt wat er niet meer uit mag. Het eenmaligheidssyndroom woekert voort, zoals ook dat ze denken dat kind zijn iets eenmaligs is, dus als ze denken dat ze volwassen zijn geworden, dan verwaarlozen ze hun innerlijke kind, helpen het innerlijke kind om zeep. Vrienden van Repelsteeltje. Dat is de Mores en de Mojo die ze aanbidden en volgen. En waarom kan het vlees het? Omdat er nog een hogere realiteit is. Er is ook het hemelse eenmaligheidsprincipe, wat dus symbolisch is, en waar alles naartoe wijst.

Ik had dus een droom over zondag 27 die in de vorm van een verdwaald Duits kind kwam, en die poep overgaf en schreeuwde en gilte. Allemaal vleesstukjes en worsten kwamen ook uit haar mond, want dit was ze gedwongen te eten. De zondagen zijn zwaar misbruikt, zwaar toegetakeld, deze natuur energieën. Ze wilde terug naar haar moeder en haar oppermoeder, de moeder van haar moeder. Ik zou haar daarbij helpen. Zondag 27 gaat over de kinderdoop. Symbolisch betekent het de aandacht schenken aan je innerlijke kind, dus dat kan en mag niet eenmalig zijn.

Ze riep om zondag 9, die haar moeder is :

Zondag 9

Vraag 26: Wat gelooft u als u zegt: Ik geloof in God de Vader, de almachtige Schepper van hemel en aarde?

Antwoord: Dat de eeuwige Vader van onze Here Jezus Christus, die hemel en aarde, met al wat erin is, uit niets geschapen heeft en ze ook door zijn eeuwige raad en voorzienigheid nog onderhoudt en regeert, omwille van zijn Zoon Christus mijn God en mijn Vader is. Ik vertrouw daarom zo op Hem, dat ik niet twijfel of Hij zal voor mij zorgen met alles wat mijn lichaam en ziel nodig hebben, en ook al het kwaad dat Hij mij in dit tranendal doet overkomen, voor mij ten beste keren. Immers, Hij kan dit doen als een almachtig God en wil het ook doen als een getrouw Vader.

Dit gaat dus over de vergeestelijking van alles in de cryptocratie. De mens moet weer een zuiver beeld krijgen van wat daadwerkelijke kinderdoop is en loskomen van het eenmaligheidssyndroom. 'Jezus is voor eens en voor altijd voor onze zonden gestorven' is in zijn letterlijkheid ook het eenmaligheidssyndroom waarop de mens zijn leven bouwt, maar is dat wel waar? Dan heb je gewoon een zondebok, en dan is het gewoon vampirisme, en dan besteed je geen aandacht aan het dagelijkse kruis, en aan de grotere werken dan die van Jezus, waar het evangelie over spreekt en wat door iedereen genegeerd wordt. Het stopt niet bij Jezus, op geen enkele manier.

Het eenmaligheidssyndroom heeft alles achter glas gezet, als opgezette vogeltjes, als gedroogde vlinders. We hebben te maken hier met een trofee jager. Wel is het dus zo dat het preteristisch is, dat alles al in de geschiedenis gebeurd is, maar dat moeten we dan in de gedenking wel opzoeken. Daar wijst het dus naartoe in dit sprookje, en dat is dus niet letterlijk, en mag je dus ook zeer zeker niet uit z'n context halen, zoals "oh, Jezus is eenmalig voor al mijn zonden gestorven, dus lang leve de lol." Neen. Dan heb je het niet begrepen.

Haar oppermoeder, de moeder van haar moeder, is zondag 12 :

Zondag 12

Vraag 31: Waarom wordt Hij Christus, dat is Gezalfde, genoemd?

Antwoord: Omdat Hij door God de Vader aangesteld en met de Heilige Geest gezalfd is tot onze hoogste Profeet en Leraar, die ons de verborgen raad en wil van God ten aanzien van onze verlossing volkomen geopenbaard heeft; tot onze enige Hogepriester, die ons met het enige offer van zijn lichaam verlost heeft en met zijn voorbede steeds voor ons pleit bij de Vader; en tot onze eeuwige Koning, die ons met zijn Woord en Geest regeert en ons in de verworven verlossing beschut en behoudt.

Vraag 32: Maar waarom wordt u een christen genoemd?

Antwoord: Omdat ik door het geloof een lidmaat van Christus ben en daardoor deel heb aan zijn zalving; opdat ik zijn naam belijd, mijzelf als een levend dankoffer aan Hem overgeef, met een vrij en goed geweten in dit leven tegen de zonde en de duivel strijd en hierna in eeuwigheid met Hem over alle schepselen zal heersen.

Ons boek 'Van Reformatie tot Regressie' zegt over zondag 12 :

'Zondag 12. Het offer leidt tot het zaad, en zo tot profetie, oftewel de verborgen raad van God. Hierin kan al snel scheefgroei plaatsvinden. Daarom moet de mens strijden tegen de zonde en de duivel, opdat dit beeld niet misbruikt wordt. Zondag 12 is dus een demonologische oproep, oftewel

tot geestelijke oorlogsvoering. De gedeformeerde kerk heeft deze oproep verzaakt, en is een inquisitie gestart tegen alle demonologen van Zondag 12.'

Ons boek 'Van Heidelberg tot Dordt' zegt over zondag 12 :

'Er zijn vele valse baarmoeders, vele valse wedergeboortes en ontwakingen, en daarom mag de mens niet overmoedig tot een baarmoeder gaan, maar alles toetsen, in de hemelse slaap blijven. Er is maar een hemelse baarmoeder, en daar moeten we alles voor opgeven, en daar kunnen we alleen binnengaan door volkomen hemelse slaap tot het sterven van het ego. Adam moest in een diepe slaap om tot de baarmoeder van Eva te komen, de moeder van alle levenden. Kersten zei : Ga toch dat Woord binnen, want datzelfde Woord zal tegen de mens getuigen die geen waarachtige gemeenschap ermee heeft verkregen.

Wie het verleden zomaar als het verleden zien en alleen maar in het 'nu' strijden zijn materialisten. Het verleden is de geestelijke wereld waar de wortels liggen. De verborgen hemelse raad is in het verleden. Daarover gaat zondag 12, die als de Efeze 6 van de Heidelbergse catechismus is, want er wordt opgeroepen om boven alles te strijden tegen de zonde en tegen de duivel. Het 'nu' is slechts het voorhangsel van het verleden, van de geestelijke wereld, waar de dwazen zich laten misleiden door de valse morgens, waar de Vur ook over spreekt.'

Zondag 12 is dus de oorlogsgodin, de Amalek, van Heidelberg. Als je tot een baarmoeder komt om daarin wedergeboren te worden, besef dan dat deze baarmoeder ook uit een baarmoeder kwam, haar moeder, de oppermoeder, die over haar waakt, dus je komt niet zomaar binnen. De hemel heeft niets te maken met het eenmaligheidssyndroom van het onwillige vlees, want dat is gewoon een lam smoesje. De hemel strijdt hiertegen. Je komt niet zomaar langs de zondagse wachters heen dus.

Nu, we zien direct al het probleem in zondag 12 :

'tot onze enige Hogepriester, die ons met het enige offer van zijn lichaam verlost heeft.'

We zien hier niet alleen het eenmaligheidssyndroom, maar ook het enigheidssyndroom, wat tot monopolisme en snobbisme in de kerk wordt verheven. Laten we beseffen dat er geen heerlijkheid en verheerlijking is zonder de ontheerlijking. Daar had ik vannacht ook een droom over. Het enigheidssyndroom zoals 'alleen door Jezus' is in letterlijke zin niet waar, maar het wijst dus symbolisch wel op principes. De reformatie is dus een gedicht wat men verletterlijkt heeft. Daarom moet de regressie wel komen, want in Israel wordt het uitgelegd. Zij waren immers de makers van dit sprookje, en het wijst weer terug op de voortijden, op Orion en op de Nordics. Blijf werken in de mijnen.

Het enigheids en eenmaligheids syndroom zorgt ervoor dat de mens met pensioen gaat, niet meer strijdt, want alles is immers al gebeurd. Dit gevaar ligt ook in de new age en zeker ook in de cryptocratie. Zo wordt de mens een deserteur. Recycling is een oorlog tegen de zonde, niet zomaar een cryptisch puzzeltje. Je moet echt de zonde haten en hierin groeien, anders wordt het je tot een strik. We hebben het dus niet zomaar over puzzels, maar over hartpuzzels. Laat je hart spreken. Het is niet allemaal steriel. We spreken dus over ethische kennis, gebouwd op ethiek, anders is het

slechts dogmatische, vleselijke kennis, dode kennis. Het is ontzielde kennis als er geen hemelse woede over de zonde is. Je mate van hemelse woede bepaalt je identiteitskaart, op geen enkele andere manier. Ware zorg is een brute, woedende zorg, die de wolven aanpakt die de schapen proberen te misleiden met hun streken. Het is de beschermende, aggressieve liefde van de goede herder, die niet het slechte goedpraat. Dat is dus altijd het gevaar in de cryptocratie dat je er te gemakkelijk over gaat denken. Daarom moet het hand in hand gaan in de recyclocratie. Het is zo gevaarlijk. Er liggen zoveel gevaren op de loer, zoveel valstrikken. Het is de strijd tegen oude denkbeelden, tegen spoken. Er moet een worsteling zijn voordat je de puzzel kunt oplossen, anders neem je genoegen met een puzzel die helemaal niet past, wat geen ware oplossing biedt.

De cryptocratie is een vrucht van de recyclocratie, en de recyclocratie is een vrucht van de cryptocratie. Ze stuwten elkaar op. Het zijn twee zijden van dezelfde munt. We spreken dus over puzzelsoldaten, de ware wachters.

‘Enigheid, enigheid,’ zeggen de wachters, de huurlingen, van Repelsteeltje, en vergeten zo alle anderen. ‘Eenmaligheid, eenmaligheid,’ zeggen ze, en vergeten zo hun dagelijkse opdracht. Chien mechant, zeggen ze wel. Je bent gewaarschuwd.

hoofdstuk 6 kerkse sprookjes

Zondag 9, de puzzel opdracht, de moeder van het meisje, moet dus in balans komen met de oorlogs opdracht van zondag 12, de oppermoeder van het meisje. Zondag 27 is dus het innerlijk kind, de kinderdoop. De kinderdoop was in de kerk iets eenmaligs en monopolistisch, alleenheersend, want als je eenmaal als kind was gedoopt dan mocht je je niet ook nog eens als volwassene laten dopen. Als je dat wel deed dan was je een overdoper, en ik heb heel wat explosies gezien omtrend die materie, want dan barst dus echt alle hel en verdoemenis los en wordt je totaal onder de voeten gelopen, als in de voetenhel, de wijnpers. Maar hoe ontcijfer je dat ? Want natuurlijk wijst dit kerkse sprookje op een veel hogere realiteit en waarheid. Het kind moet het volwassen vlees van zich weg houden, en overwinnen. In dit dogma wint het kind het dus van de volwassene.

Het kind van zondag 27 moet dus komen tot zondag 9, haar moeder, het puzzelen, waarvan de slager ook een beeld is, om zo van het ware vlees te eten, en ze moet komen tot zondag 12, haar oppermoeder, de geestelijke oorlog tegen zonde en leugen. Zo ontstaat de exegese, de uitleg. Zo kom je dus in de voetenhel tot de ware voeten, die de goede boodschap dragen.

hoofdstuk 7 bijbel en homofilie – het geheimenis van het rode gordijn – de tocht door het mijnwoud

Blijf werken in de wijngaarden van Orion, en in de mijnen van Orion, om jezelf geheel leeg te maken, en blijf door de wildernissen van Orion gaan totdat je in de Nordics terecht bent gekomen, in Noord-Horologium. We hebben het veel over de lagere Nordics gehad, maar er is ook een hogere Nordics, en die hebben we zeker nodig. Hier wordt de hemelse metalogie besproken.

De aardse vleselijke families die geen geestelijke tochten onderhouden zoals hierboven, maar alleen in het aardse leven zijn zwaar homofielerig, maar dan niet in letterlijke zin. Neen. Homofiel betekent zelfliefde, liefde voor het eigene, ook de gerichte liefde op de familie. Eigenlijk zijn het dan familiefielen. Ze hebben alleen maar oog voor de familie, voor de normen en waarden van de familie, en daar gaat al hun tijd en aandacht in op. Ze kijken niet verder dan hun neus lang is.

Het is goed om te lezen, paranormale boeken, new age boeken, enzovoorts, self development, maar houdt het wel in balans met aandacht voor je innerlijke kind, en wees niet te homofielerig in het geestelijke. Wees niet teveel zelf-gericht en familie-gericht. Er zijn een heleboel dingen die de mens niet kan zien. Electriciteit en ook geestelijke electriciteit, kan de mens niet zien. De ogen van de mens zijn te onderontwikkeld. Je kunt het alleen zien door de kwaliteiten van het hart te ontwikkelen. Dan gaan je geestelijke ogen open. Dan kom je in de wereld van verstand en hart waar al die onzichtbare electriciteit hangt. Het loopt door alles heen.

De hoekstenen van de samenleving, ook de hoektanden, zijn de neven en de nichten. De samenleving is zwaar nichtofiel en nefofiel. Dat was al zo in Egypte en Israel, en ook in het Duitse wereldrijk. Als je dieper in de geestelijke wildernissen gaat, dan kom je steeds minder neven en nichten-samenlevingen tegen. Die hoektanden brokkelen af, totdat je op een punt komt in de wildernis waar het neven en nichten syndroom er niet meer is. Dan kan de mens daar niet meer op steunen, want ook dat moet je loslaten. Er is een lager en hoger Egypte. We hebben veel het hogere Egypte besproken, om los te komen van het lagere Egypte. Dit zit allemaal diep in de genen van de mens door elektrische codes die de mens nog niet kan zien, ook niet met hun apparaten. Het stelt allemaal nog niet veel voor. In plaats van allemaal heel veel bezig te zijn met het openen van het derde oog is het belangrijker bezig te zijn allereerst met het openen van je hart en het ontwikkelen van je hartskwaliteiten. Dan moet je loskomen van vleselijke 'neven' en 'nichten', valse principes en valse gewoontes waar je nog aan vastkleeft. Dan hebben we het over een gallactische parasietworm genaamd Z-Stellion, waar ik een droom over had, een lagere Egyptische geest, dus dan mogen we even de exodus voor ons zien. Het heeft zich genesteld in de genen van de mens door de sluwe nicht en neef samenleving. Zo breid het zijn weg. Het loopt ook door de hersenen van de mens en het zijn paden van bloed.

Ik had een droom over Z-Stellion. Ik zag de neven en nichten samenlevingen ook afbrokkelen voor mijn ogen. De mens is aan zware, zware drugs, en op een punt flipt de mens zo, en dan is de trip afgelopen. Ik voelde dat ik achter glas kwam.

Dus : Ja, homofilie staat in de bijbel, dat het slecht is, maar het is een gedicht en geestelijk bedoeld, in de vorm van zelfliefde, egoïsme, of ook de liefde voor hetzelfde, dus familie liefde, en dat kan al snel te overmatig zijn. In die zin is homofilie verkeerd, maar dat wil dus niet zeggen dat vrouwen niet van vrouwen mogen houden, en mannen niet van mannen. De bijbel beschrijft meer de diepere vormen. Dan kun je zeggen : ‘Tja, de bijbel ? Het gaat helemaal niet om de bijbel.’ Nee, maar het is het geestelijke wereldrijk wat de voorouders hebben gebouwd, en ieder mens zit erin opgesloten. Egypte, Israel, Duitsland (Heidelberg) en Nederland (Dordrecht) liggen diep in de genen van de mens electrisch gecodeerd, als een geestelijke grondwet, dus daar heb je mee te maken of je nu wil of niet. Wij moeten daarom gaan van verletterlijking tot vergeestelijking in de recyclocratie en de cryptocratie. Deze verzen liggen diep in hart, ziel en verstand van de mens, dus dan kun je er beter een goed begrip van hebben, anders ben je nog gewoon een robot van het lagere die z’n kop telkens in het zand steekt. Blijf dus werken in de mijnen van Heidelberg en Dordrecht. Dit zijn centrale thema’s in de kerkgeschiedenis, haar pilaren. Hierop is Nederland gebouwd. Hier zitten wij in.

Heb je dan geen escapisme nodig ? Zeer zeker. Lees daarom ook boeken van andere religies, zoals boeddhisme, de religies van India, de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren, enzovoorts. Maar besef dan dat je met het Rode Gordijn te maken hebt. In ons artikel uit de nulder jaren van 2000 ‘de delen-theorie en de val van het rode gordijn’ schrijven wij hierover :

‘Dit is ook een uitvinding van de kerk om de Heilige Geest te blokkeren. Jezus nam de dood nooit serieus en zei dat het slechts een slaap was. Jezus droeg discipelen op niet alleen om doden op te wekken, maar ook aan doden het evangelie te verkondigen. In het Oude Testament werd er geleerd dat de mens geen contact met de doden mocht hebben, maar in het Nieuwe Testament was dit door Jezus Christus wel mogelijk. Jezus zocht de doden namelijk op. Eens ontmoette Hij Mozes en Elia op een berg, en in de brieven van Petrus lezen wij dat Hij tot de doden van de zondvloed ging om te prediken. Zoals de Bijbel wel meerdere paradoxen laat zien : Door het vlees zijn wij verboden in contact te staan met de doden, maar door de Geest mogen wij met hen in contact staan. De muur die de kerk - misschien deels voor onze bescherming - gebouwd heeft tussen de levenden en de doden, mag voor hen die door de Geest leven tot een brug worden.

De afscheiding, die dus een goede en slechte kant heeft, is door de kerk neergezet om scheiding te maken tussen het christendom en andere culturen, tussen mens en dier, en ook tussen de levenden en de doden. Deze scheiding wordt weleens Het Rode Gordijn genoemd.

Het Rode Gordijn heeft voor veel verwilderde vrucht gezorgd. Stukken van de kerk zijn losgeraakt en uitgegroeid tot gevaarlijke religies. Toch moeten deze religies teruggebracht worden naar hun oorsprong. Het zijn verloren schapen waar de goede herders op af moeten gaan, en niet om hen te slachten. (Snapt u nu de ironie van hen die de Goede Herder volgen, en zich zelfs soms herders noemen, en toch de schapen eten ?) De uitwassen van dit Rode Gordijn, noem het maar het christelijke IJzeren Gordijn, hebben voor veel geesten-invasies gezorgd, zowel binnen als buiten de kerk.

De kerk had dezelfde zorg over de doden moeten dragen als Jezus deed, en had zo veel leed kunnen voorkomen. De doden werden aan hun lot overgelaten, en de gemeente dacht dat God wel voor ze zou zorgen. Maar de opdracht van de gemeente was niet om de doden op die manier los te laten. De dode moest een reis maken naar de hemel, waar verschillende tussenfases en stadia hem

opwachtten. Door Het Rode Gordijn was de pijn van het verlies voor zowel de levenden als de doden soms ondragelijk. Er is wel degelijk een strijd om de doden (zie de brief van Judas waar Michael met de duivel in strijd was om het lichaam van Mozes) en gelovigen dienen mee te vechten in deze strijd. Zo kan enigszins de vaak ondragelijke pijn van heimwee, gemis en bitterheid overwonnen worden.

Het IJzeren Gordijn is inmiddels gevallen, maar nu het Rode Gordijn der kerken nog. Kijkt u met ons uit naar die Dag ?

Parelduiken.

Het is zeker niet makkelijk en ongevaarlijk om zomaar bij een religie in te breken. Gevaarlijke vissen liggen op de loer bij het parelduiken. Ga op zoek naar de sleutelingangen van zo'n religie. Neem een lijst van de goden met of zonder hun beschrijvingen, en zoek naar de krachtbronnen.

Religies zijn als het ware verscheurde schilderijen van God, en dat schilderij kan weer tevoorschijn komen als wij gaan puzzelen. Religies zitten vol met puzzelstukjes die op zichzelf staande levensgevaarlijk zijn, maar op de juiste plaats, in de juiste draai, en de juiste connectie tot hun doel en recht komen. De volgende gedachte is erg diep en mag niet verkeerd uitgelegd worden : Eigenlijk bestaat alleen maar Gods Geest, maar daar waar stukjes losraken ontstaan boze geesten. Wij moeten de verloren stukjes weer terughalen (Het werk van de Goede Herder : de negenennegentig schaapjes en de veilige schuilplaats verlaten om dat ene verloren schaapje te zoeken. Dit is de essentie van het parelduiken. Waar is dat verloren schaapje terecht gekomen ? Die vraag mag u proberen te beantwoorden.)'

Tot zover het artikel. Nu is het zo dat iedereen wel de strijd kent tussen de katholieken en de protestanten door het Rode Gordijn. Toen de regro's kwamen kwam er vrede tussen kathy's en refo's, alhoewel daar eerst een oorlog voor was, zoals we weten van de jaren 1800, en we kunnen ook aan de Hussitische oorlogen denken van 1400. Het Rode Gordijn is een gordijn van bloed, muren van bloedvergiet allemaal vanwege geloof. Er staan ook wel verhalen over in de tweede bijbel, zoals 'Het Rode Gordijn'. Er kwam dus een soort vrede tussen katholiek en gereformeerd, maar er is nog steeds een koude oorlog. Onzichtbaar staat het Rode Gordijn nog steeds. We zeiden dat het vlees dat allemaal kan doen omdat het nog op hogere realiteiten wijst, wat achter het voorhangsel ligt, achter het Rode Gordijn. Namelijk dat er een strijd behoort te zijn tussen vleeselijke religie en geestelijke religie. Het is en blijft een puzzel waarin je moet ziften, waarin de druiven geperst moeten worden in de druivenpers, in de wijngaard. En het mijnenwerk gaat door.

Over het mijnwoud zegt het Insectische Dodenboek :

'Oh, stad van de dood, neem me binnen, geef me een huis en goddelijk voedsel. Breng de vier vuren naar mijn Ka, en laat mij wonen in mijn Akh. Osiris-Izu, leidt mij tot uw eilanden, om mij de pilaren van Thoth's huis te laten zijn. Geef mij de tweeling-Akh, en de tweeling-leeuw hartenzielen. Ik ben Horus-Ra, ik zondig niet. Ik heb de goden van mijn stad niet bespot. Ik spreek rechtvaardige woorden. Ik heb niet met mijn mond gezondigd, ik ben Horus-Ra. Geef mij een dubbele harten-ziel in mijn lever, want ik ga het Anu-huis van Khert-Neter binnen, waar de oude goden leven [en de

Oude van Dagen]. Geef mij de tweeling-tijger hartenzielen, en open mijn mond in Khert-Neter. Sta mij toe te spreken en stil te wezen, te fluisteren en luid te spreken. Amen. Sta mij toe mijzelf te bewegen. Sta mij toe te ademen. Door het meer van bloemen, geef mij toegang tot Sekhet-Hetepu [velden van vrede] en de Sekhet-Aanru, om het Mijnwoud erachter te bereiken, waar de oude kinderen wonen, en het huis van Thoth. Breng mij tot Khert-Neter in het Ra-voedsel, en tot Khert-Neter in het Mijnwoud. Sluit de gouden deuren achter mij, oh gouden Qebh, en geef mij de tweeling-krokodil hartenzielen, vanwaar de Benu-vogels kunnen opstijgen. Geef mij de miljoenen-gearmde hartenziel in mijn gouden hart, en geef mij de miljoenen-geharte zon in mijn scarabee [kevervormig hartenschild]. Amen, geef mij toegang tot Elefic-Khert-Neter.'

Ook in de gedichten van het Korok-geschrift van de tweede bijbel wordt het mijnwoud besproken :

'Nog steeds duiken deze wezen van Frankrijk in deze oude zeeën. En zij leven in verzen van ouden geschriften en boekwerken, in letters van zilverwerken en goudwerken. En deze, de jeugdige en oude wezen van Frankrijk, zij leven in vrede, in de oude onderaardse boekverzamelingen en hun prenten, in velden en in dalen, in giftig suikerwerk, in laden, in kelders en in schuren, daar waar het graan verzameld worden. Zij zijn de kinderen van bakkers, maar zij zijn oud, zeer oud. Grootvader heeft een stoel gevonden; grootmoeder een kribbe. En zij leven in de bossen van het mijnwoud, de wereld onder de stad. Zij zijn de moeilijk opvoedbaren. Zij willen niet weg uit het ouden leven, niet weg uit het mijnwoud. Zij zijn den bewakers van het woordenboek. En de straffen zijn hoog. Zij zullen godslasteraars slaan met den wrede slag.

Zij zullen hen buiten 't veld ophangen aan de witte en zwarte galgen. Zij zijn de bewakers van het fruit van Spanje, en van de gezangen van het oude Frankrijk, de jeugdige en de oude wezen. Zij zullen de dieven zeker straffen. Zij zullen hen hangen aan de rode palen, ver buiten 't woud, waar men hen van het rode brood zal laten eten. Zij zullen hen met pap en lepel weggagen.

Zij zullen hen verstikken in de blauwe lakens, hen wurgen in de dikke dekens van oranje en hen in de witten teilen verdrinken.

Zij wonen in de versjes van gerijmde boekverzamelingen. Zij hebben hun dierbaren gevonden in berijmde gezangen en de oude schoolboeken, waar zij de bewaakers van zijn. Zij zijn de bewakers van de oude dialecten.

Zij zoeken naar den ouden dierbaarheden en kleinooden, Zij zoeken naar de oude sagen en fabels van het mijn, naar de oude voetstappen van de oude vissen van de oude dierbare en kwetsbare Oom. Deze mij dierbare en kwetsbare oude mensen wuiven nog steeds naar oude trappen en naar de mij dierbare en kwetsbare oude vissers van oude kluchten van een lange en alvergeten geschiedenis. Maar zij schijnen geen traan op te vangen van de oude mij dierbare en kwetsbare prins, want dezen zijn te diep weggeborgen, achter hekken van goud en drakenmuren, leven zij.

Zou een gezang van een wees de sprong kunnen wagen om deze verre deur te ontsluiten ?'

In de Apocalypse van het mijnwoud staat :

'Hier in het mijnwoud, waar het holle heerst,

Hier in het mijnwoud, waar de bomen hol zijn,
waar de vorst raast,
maar een magisch vuur brand van binnen,
en een magische lekkernij vult de magen,
Hier in het mijnwoud'

hoofdstuk 8 de brug tussen heidelberg en dordt

'Ja, maar ik heb de armen al liefde gegeven, ik heb de verdrukten al aandacht gegeven, ik heb mijn medemens al empathie gegeven, dat hoef ik echt niet nog een keer te doen, ik moet het ook niet overdrijven,' stelt de mens in de stad na het kerstfeest, en is dan weer een jaartje lekker onverschillig, en loopt verwaand door de stad met de neus in de wind. Stoer doen met de auto, alsof dat stoerheid is (meer domheid). Lekker doen alsof je als een volwassene praat, enzovoorts. Lekker overal omheen praten en de massa media geloven. Lekker lui zijn en laf. Oh ja, het staat in de krant dus het zal wel waar zijn. De mens is verslaafd aan gif, en legt grenzen aan zijn empathie, zet zijn medemens op een eng rantsoen in het eenmaligheidssyndroom, om deze verslaving te waarborgen. We zijn omsingeld in deze puzzel met zogenaamde 'trigs'. Dit zijn blokken van versnelde materie, 'speedblocks', en hierin is de samenleving opgesloten. Alles om je heen gaat razendsnel en je kunt het niet meer bijhouden.

Artikel 2 van hoofdstuk 3 en 4 van de Dordtse leerregels uit 1619 stelt :

'Zoals nu de mens na de val geworden is, zulke kinderen heeft hij ook voortgebracht, namelijk verdorven zoals hij zelf verdorven was; zodat de verdorvenheid naar Gods rechtvaardig oordeel van Adam op al zijn nakomelingen gekomen is (uitgezonderd alleen Christus), niet door navolging, zoals de pelagianen vroeger hebben voorgestaan, maar door voortplanting van de verdorven natuur.'

Het vleselijke plant zich voort door neven en nichten die het dochterschap en zusterschap ondermijnen. De dochter is het beeld van de herhaling die het eenmaligheidssyndroom overstijgt, en de veer is ook een beeld van die overstijging, zoals in de Egyptologie de vrouwen vaak ook worden afgebeeld met vleugels, en in de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren dragen de vrouwen ook vaak veren. Het zusterschap behoort dus bij het dochterschap, om daardoor tot de wortels te gaan, en tot de grotere verbanden. Daarom is zusterschap voor je innerlijke dochter, je innerlijke vrouwelijke kind, zo belangrijk, dus je moet ook op zoek gaan naar je innerlijke zuster. Het meisje van zondag 27 waarover ik droomde kwam weer in een droom en zei dat haar zuster in de Dordtse leerregels was, in artikel 2 van hoofdstuk 3-4. Als de innerlijke dochter van haar zuster

wordt losgesneden, dan woekert het nevenvlees en nichtenvlees voort, en wordt alles vaag en ver weg, dan worden de vrouwen dunner en ijler, en hun vlees wordt lichter en lichter, zodat hun kinderen in die publiciteit niet meer veilig zijn, en dan zijn ze meer vatbaar voor roofdieren en parasieten. Het zusterschap brengt de beschermende donkerheid van de vrouw weer terug en haar robuustheid, om het kind in de baarmoeder beter te beschermen tegen alles wat haar bedreigt.

Ik had een droom toen dat ik in de jaren 1600 was in Dordrecht, en ik zag haar zuster, artikel 2 van hoofdstuk 3-4. Ze was in de vorm van een vrouw in klederdracht van de jaren 1600. Ik zag haar in de stad in een soort gang of steeg tussen de huizen, en er was ook een boog, en een trappenhuis, en de straat was modderig, en het was een beetje donker. Ik zag toen een soort zwarte Piet figuur, als een moor. De moren namen in de jaren 700 Spanje in. Zij waren islamitisch, oftewel de bakermat van de reformatie, want in de islam ging alles om de armdienst en de hemelse armoede. Het geuzenmotto was ook altijd : ‘Liever Turks dan paaps,’ wat in principe ook het motto was van de reformatie. ‘De vijand van je vijand is je vriend.’ De islam was de ergste vijand van Spanje, van het Spaanse wereldrijk. Het stond ook op de geuzenpenningen vroeger, die halve manen waren, wat ook weer het symbool van de islam is. Reformatie en islam horen dus bij elkaar. ‘Liever Turks dan paaps.’ Er was een veel grotere godsdienstvrijheid bij de Turken dan bij de paapsen, en daarom werden de Turken ook bezongen in de geuzenliederen. ‘Al is de Turk dan geen christen, hij heeft niemand om het geloof verbrand,’ werd er door de geuzen gezongen. De paapsen verbrandden dagelijks anderen om hun geloof.

Werken dus aan je innerlijke dochter, je innerlijke vrouwelijke kind, de herhaling, om af te rekenen met het eenmaligheidssyndroom en het enigheidssyndroom, om zo te komen tot je innerlijke zusterschap. Zo kunnen de speedblocks afbrokkelen en oplossen. In de droom zag ik hoe de zwarte piet, of moor, of turk, zijn arm over de schouder van de vrouw legde, over de zuster van het meisje van zondag 27 dus, en alles vertraagde. De vrouw trok naar de zwarte piet, of moor, of turk, toe, en heel langzaam schuifelden ze door Dordrecht totdat ze in de wildernis waren aangekomen, en de vrouw werd steeds donkerder, en steeds breder, als een natuurvrouw, en haar klederdracht van de jaren 1600 begon weg te vagen, totdat ze alleen nog maar een rieten rokje aan had, en ze was achter een soort rieten voorhangsel of omheining bij een hut.

Dit is dus de brug tussen Heidelberg en Dordt.

hoofdstuk 9 de verslaving aan de socio-drugs

Huil maar even als je het varken ziet.

Het zit diep in je, in ieder mens.
We hebben het gehad over het nichten en neven syndroom, als hoekstenen van de samenleving.
We gaan het nu hebben over de fundamenteën van de samenleving : de ooms.
Huil maar even als je het varken ziet.
De ooms zitten diep in je.
De matrix wordt ook wel 'Oom' genoemd, als een big brother.
Het vlees plant zich voort door de ooms.
Suikeroompje voor dit, suikeroompje voor dat.
Oh, oom regelt het wel even, als Jezus Christus.
Oom die en oom die, het is zware drugs.
Zware sociale drugs. Zware familiale drugs.
Huil maar even als je het varken ziet.
Niemand weet dat het repelsteeltje heet.
De ooms crisis is het geheim van repelsteeltje's toverkracht,
de drugs die hij gebruikt om de mens te laten wanen,
de vleselijkheid en zonde aantrekkelijk maakt met een gouden laagje.

Kijk ze eens lopen en pronken.
Ze vinden zichzelf zo aantrekkelijk.
Ze zijn zo ijdel, spiegeltje, spiegeltje aan de wand,
en het is maar een heel dun goudlaagje.
De wind kan het zo wegwaaien.
Ze zijn onder de vloek van Repelsteeltje,
onder de vloek van de ooms crisis.
Ze hebben zichzelf ooms in het vlees gemaakt.
Suikeroompjes voor dit en voor dat.

Als je zaken met Repelsteeltje doet, dan verkoop je je innerlijke kind,
je innerlijke oog, aan hem, en wordt je geestelijk blind,
ook geestelijk blind voor deze dingen.
Onder de vloek van Repelsteeltje gaan ze in hun ijdele en ijlende onwetendheid ten onder.
Ijdelen is het blinde ijlen van de verwaanden die aan de drugs zijn,
diep in Rigil Kent. Ze hebben zichzelf ooms voor dit en voor dat.
Oom voor en oom na. Het is als een klef aapje aan hun hart en aan hun ziel.
En ze wanen dat ze een geliefde hebben, en zo planten zij zich voort in het vlees.
Zo werkt de gallactische parasietworm Z-Stellion.
Het is een stortvloed van oomsvlees wat wellustig voortwoekert.
Dat is de technische naam voor Repelsteeltje.
Repelsteeltje is een oom, een oomsgeest.
Het is een kindermoordend virus.
Het sluit de ogen van de onoplettenden als een duivelse Klaas Vaak.
Door deze giftige appel kregen ze Sneeuwwitje, het innerlijke kind, in haar glazen kist.
Het zijn valse engelen des lichts, verblindend licht.
Het zijn fluisteraars, vol van oomsvlees.
Ze spreken niet hardop, maar bedrieglijk, gluiperig, doortrapt, achterbaks.

De wachters van Dordt marcheren, ook met ooms ertussen.
Ze maken giftig snoep, giftige chocolade.
Maar de zeeën zullen hen overstromen.

hoofdstuk 10 Dordrecht – de oom Benno van de jaren 1600

Wie herinnert zich nog oom Benno van de verhalenboeken en sprookjesboeken van de tweede bijbel ? Wat een verschrikkelijke man was dat, uit het verhaal ‘De Wonderlijke Boekenkamer van oom Benno.’ Hij hield een ziek jongetje opgesloten in een kamer. Het was een hele dikke man, en zijn vrouw was de rode heks. Hoe het jongetje ziek is geworden wordt niet verteld. Maar wat we van het verhaal weten is dat oom Benno een echte bullebak is. We hebben de ooms crisis besproken. Dat het vlees zich voortplant door ooms, de fundamenteën van de samenleving. Ik had vroeger een terugkerende nachtmerrie als ik koorts had, ziek was, dat ik in een ruimte omgeven door dik glas werd vastgehouden door een hele dikke, vadsige man, die op mijn vader leek, en achter het glas rende een hele dunne, ijle vrouw die op mijn moeder leek, en er lagen daar ook allemaal cadeautjes achter het glas die ik niet kon bereiken. Ik had laatst een droom dat het oom Benno en zijn vrouw, de rode heks, waren. Het oomsvlees zorgt dus zelfs voor onze vleselijke vaders en moeders. Ze zijn opgebouwd uit ooms vlees. Aan het einde van het verhaal wordt er afgerekend met oom Benno door de boeken, wat de goudvis had voorspeld, en dan is de rode heks ineens heel aardig tegen het jongetje, want ze is dan zelf ziek en ligt in bed, en heeft haar man niet meer. Ze is dan afhankelijk van de hulp van het jongetje, en is dan ineens heel lief tegen hem, en dan zegt ze dat hij nu oud genoeg is om van de kamer af te komen. Hij helpt dan zijn tante, die hem ineens ‘lieverd’ noemt, en gaat dan naar de boekenkamer.

Vaders en moeders kunnen soms heel abusive zijn naar hun kinderen toe, zoals in mijn geval. Het was een vreemde familie. Ze voerden lijken aan hun kinderen, waren zwaar kerks, en geloofden in roddel blaadjes. Maar ik heb een tante die mij altijd lieverd noemt, en heel lief is, zo is ze altijd wel geweest. Ik logeerde daar ook vroeger. Ze is dan ook ziek en ik help haar. Dat is dan meer het eindstadium van het boek. Ik vind het wel interessant hoe verhalen door de mensen om ons heen schijnen heen te werken.

Wachter 51 van de Dordtse leerregels, artikel 7 van hoofdstuk 5, zegt :

Want ten eerste bewaart Hij in hen bij zulk vallen nog zijn onverderfelijk zaad waaruit zij wedergeboren zijn, opdat het niet vergaat of weggeworpen wordt. Ten tweede vernieuwt Hij hen op zekere en krachtige wijze door zijn Woord en Geest tot bekering, opdat ze over de bedreven zonden

van harte en naar Gods wil bedroefd zijn; door het geloof, met een verbroken hart smeken om de vergeving in het bloed van de Middelaar en die verkrijgen; de genade van God, die nu met hen verzoend is, weer gevoelen; zijn ontfermingen en trouw aanbidden en voortaan des te naarstiger met hun zaligheid in vrees en beven werkzaam zijn.

Wij moeten diep vallen om het eeuwige zaad voort te brengen. Het verderfelijke zaad van de stad floept er zo uit. Dat kun je gewoon kopen, zoals het hedonisme zijn eigen zaad heeft, zijn eigen orgasme. Maar het eeuwige, onverderfelijke zaad komt als je de diepere weg van het hongeren en minderen gaat, als een diepe val uit de stad, de wildernis in, waarin je alles loslaat van de stad. Dit gebeurt door de indiaanse boeken van de boekenkamer van oom Benno, oftewel de boeken van de zeden en gewoonten van de primitieve volkeren. We hebben het dan over de reformatie. We hebben het dan over de regressie. We hebben in de boeken van Calvijn een rijke schat, ook al hij was hij een soort 'oom Benno'. Hij bewaakte zoveel kennis, en zijn boekenkamers werden in die tijd rijk geopend, om daarna weer op slot te gaan, en het ging ook gepaard met zoveel brutaliteit en grof geweld. Heel dubbel dus, die oom Benno en zijn boekenkamer. Een groot mysterie in de tweede bijbel. De rode heks, die aan het eind heel lief is, speelt hier ook een grote rol in. Het is een beeld van het Rode Gordijn. Het Rode Gordijn is altijd heel dubbel geweest, ook een groot mysterie.

Het eerstgeborenschap is in het boek Numeri verbonden aan het Levietenschap. In Ezau moeten we loskomen van vleselijke eerstgeboorterechten van haantje de voorste, maar dan moeten we opgaan tot een hemels eerstgeborenschap, wat betekent dat we de vleselijke geboortes moeten overstijgen. De geestelijke wedergeboorte is te vinden in het Woord wat achter alles verborgen ligt. Men moet strijden voor dat Woord. Men moet puzzelen voor dat Woord. Men moet dat Woord bouwen. Dat is wat de wederopbouw van de tempel daadwerkelijk betekent. De eerstgeborenen van het lagere Egyptische vlees, oftewel het eerstgeboren vlees van de wereld, moest hierdoor geslagen worden, zoals in de exodus, want dit was een voorhangsel. Het rode gordijn hangt nog steeds om ons heen, de rode heks woedt nog steeds, totdat het mysterie is uitgelegd.

De tabernakel moet opnieuw ingewijd worden zoals in het boek Numeri, en daarvoor moeten offergaven gebracht worden. In mijn kindernachtmerries lagen de gaven achter het glas, achter het rode gordijn. Daarom had ik toen ik opgroeide een grote interesse in andere culturen en later ook in andere religies.

'Sta op, Here, opdat uw vijanden verstrooid worden en uw haters van uw aangezicht wegvluchten.'
Numeri 10:35

In het boek Numeri trekt het volk door de wildernis tot het beloofde land Kanaan, en zendt twaalf verspieders uit. Zij moeten onderzoek doen. Ben je zelf al een onderzoeker of spring je gewoon als een dolle dwaas in het hol van de leeuw? Informeer jezelf, wees niet bevooroordeeld. Ga zelf een kijkje nemen achter het rode gordijn en ga niet allerlei dingen verzinnen over mensen die je niet kent, zoals in mijn familie gebeurde die roddelblaadjes voor zoete koek slikten.

Numeri 13:17-20

Mozes dan zond hen uit om het land Kanaän te verspieden en zeide tot hen: Trekt hier het Zuiderland in en trekt op naar het bergland, en ziet, hoe het land is, en of het volk dat erin woont, sterk is of zwak, klein of talrijk; en of het land, waarin het woont, goed is of slecht, hoe de steden

zijn, waarin het woont, of het in legerplaatsen woont dan wel in vestingen, en of het land vet is of schraal, of er bomen op staan of niet. Weest moedig en neemt van de vrucht des lands mede. Het was toen juist de tijd der eerste druiven.

Ben je een verspieder geweest, een onderzoeker, of ben je een roddelaar geweest, verzot op de nieuwste roddels vanuit je luie stoel ?

We moeten dit allemaal de tijd geven, zoals de bloeiende staf van Aaron in Numeri 18, het beeld van het bloeiende kruis en het bloeiende onderzoek. Numeri 28 gaat over de dagelijkse offers en feestoffers. Je kunt dus niet zomaar feesten, maar moet hiervoor offers hebben gebracht, dus dat gaat weer over het kruis en het onderzoek. Vier je feesten zonder hiervoor te hebben geofferd, dan zijn het feesten van het vlees.

De wereld heeft zijn orgasme en zaadlozing door roekeloosheid, maar de geestelijke volharding brengt een heel ander zaad voort, vanuit de diepte.

Laten we kijken naar wachter 55 van de Dordtse leerregels, oftewel artikel 11 van hoofdstuk 5 :

‘Intussen getuigt de Schrift dat de gelovigen in dit leven tegen allerlei twijfelingen van het vlees strijden en als zij in zware aanvechting verkeren dit volle geloofsvertrouwen en deze zekerheid van de volharding niet altijd gevoelen. Maar God, de Vader van alle vertroosting, laat hen niet boven hun vermogen verzocht worden, maar geeft met de verzoeking ook de uitkomst en wekt in hen opnieuw de zekerheid van de volharding door de Heilige Geest.’

En dan wachter 56, artikel 12 van hoofdstuk 5 dus :

Het is echter bepaald niet zo, dat deze verzekerdheid van de volharding de ware gelovigen hoogmoedig en zorgeloos zou maken; zij moet integendeel een ware wortel zijn van nederigheid, kinderlijke eerbied, ware godzaligheid, volharding in alle strijd, vurige gebeden, standvastigheid in het kruisdragen en in de belijdenis van de waarheid en van bestendige blijdschap in God. De overdenking van die weldaad is voor hen een prikkel tot het ernstig en voortdurend beoefenen van dankbaarheid en het doen van goede werken, zoals uit de getuigenissen van de Schrift en de voorbeelden van de heiligen blijkt.

Dordrecht is dus als een oom Benno, maar heeft nu eenmaal ook die wonderlijke boekenkamer waarin zoveel geheimenissen zijn. We zien de zelfverzekerdheid in de stad als een orgasme van de vleselijke roekeloosheid en zorgeloosheid in de stad, echt pure grootheidswaanzin. Volharding in het goede is een hele andere weg, een hele andere zekerheid. Waarin heb je je zekerheden ? Waar bouw je op ? Is het voortgekomen uit voldoende onderzoek, of heb je het allemaal uit je duim gezogen ? Pas op met valse zekerheden en valse waarheden die niet in diep en volkomen onderzoek zijn getoetst, en dan moet je dus altijd dubbel toetsen voor de zekerheid, oftewel eeuwig toetsen. Zij die niet meer twijfelen gaan overboord. Zij die niet meer overdenken, niet meer overtoetsen. Ook het toetsen moet getoetst worden en getoetst blijven. Dat kan alleen maar door het pad van het minderen, en dat is ook het enige pad door het rode gordijn. In het minderen ontvang je ware richting. In het minderen kun je uiteindelijk de puzzel oplossen, na lange strijd. Stukje voor stukje. Grijp niet overmoedig naar een stukje, want dan wordt het je strop. Bewerk je behoudenis in vrezen en beven. Het leven is in hemelse, eeuwige woede en vrees, wat het ware hemelse orgasme en zaad

voortbrengt. Durf weer te zeggen, zoals een metal band eens zong : 'Ik weet het antwoord niet. Ik weet niet eens wat de vraag is.' Daar begint het.

hoofdstuk 11 het rode ras

Vandaag de bespreking van Zefanja 1, een belangrijk boek, en de bespreking van Calvijn's commentaar erop, ook een belangrijk boek van de reformatie. Met aan het einde van het artikel de bespreking van een droom over deze dingen.

Calvijn stelde dat Zefanja de laatste onder de kleine profeten was voordat het volk in Babylonische ballingschap ging. De stad werd verwoest, en de tempel, en toen ging het volk in ballingschap. Jeremia zei dat het volk dit juk moest aanvaarden, dat dat nu eenmaal moest gebeuren. Onze vleselijke steden, de grote bolwerken van grootspraak, en onze vleselijke tempelen, moeten afbrokkelen, verwoest worden. Alleen zo kan de hemelse tent neerdalen. Calvijn stelde dat het volk zo weerspanning was dat er geen hoop meer was op berouw, en zo werd er onheil aangekondigd. Maar vervolgens werd dit oordeel gematigd, omdat de kerk wreed door de vijand was behandeld, en zo komt het oordeel ook op de vijand. Zefanja richt zich ook op het overblijfsel, stelt Calvijn, en maant en matigt hen tot geduld. Hij schenkt hen uitzicht. Zefanja moest de zonden bij de naam noemen, ze aan de kaak stellen, ook de zogenaamde heersende zonden, dus we hebben hier te maken met territoriale geestelijke oorlogsvoering.

Zefanja leefde en trad op ten tijde van Josia, de grote reformator van de Israelitische godsdienst destijds. Er werden in die tijd ook verloren gewaande boeken gevonden. Ook Jeremia was destijds werkzaam, stelde Calvijn, dus Josia kreeg raad van hen. Zij moesten Josia eraan herinneren dat ondanks de reformatie het volk nog steeds in grote goddeloze hardnekkigheid leefde. Calvijn zegt dat het Evangelie op zichzelf niets voorstelt zonder de reformatie. Het Evangelie is dus niet de toetssteen. De mens kan namelijk met het Evangelie in de hand door blijven zondigen, maar met de Reformatie kan dat niet meer, althans zo zou het moeten zijn, want er was een grote reformatie in Israel onder Josia, ten tijde van Zefanja en Jeremia, maar de zonde was ten hemel gestegen, gillend, schreeuwend en brullend als een zeugenkind, als een hysterische varkensbok. En zo was dat ook met de reformatie in de jaren 1500 en daarna. Daarom moest de Regressie komen. Het is Evangelie – Reformatie – Regressie.

Goede wijn behoeft geen krans. Door grootsdoenerij mis je totaal je doel. Door alle grootspraak kunnen er een heleboel boodschappen dan niet tot je komen, omdat je gilt als een zeugenkind, als een hysterisch varkensbok, die zichzelf en anderen doof maakt met zijn gegil, dus kom ook niet te dichtbij. Ga geen relatie aan met een varkensbok. Blijf op een afstand. Door al dat gegil van het

vlees zijn de hersengolven veranderd, want de varkensbok, die een soort renbok is, vlucht van zijn jager, en brengt door zijn gegil de jager in een trance. Daarom zien we de varkensbokken ook niet meer, maar nette heertjes met stropdassen, meneren met opgeblazen spierbundels die op knappen staan, en rondtippelende dametjes met oma-knotjes. Dat zijn de mentale schilden van de varkensbokken. Het zijn allemaal vormen van de varkensbokken om aan de jager te ontkomen, zijn vermommingen. De varkensbok is totaal doof voor zijn bezweerder en fokker. Hij draait gewoon met zijn ogen weg.

De mens was ongevoelig geworden, verdwaasd in zijn zorgeloosheid, stelt Calvin. Daarom moesten zij op een harde manier wakker geschud worden. Ook kondigde Zefanja de jacht aan, want de mens was door de zonde tot een beest geworden. De varkensbok is tweeledig. Het is een beeld. Het kan staan voor vleselijkheid, het wegvlugten van de hemel, en het kan staan voor het toetsen, het toetsend wegvlugten, en in beide gevallen zijn de hemelse jagers nodig, want de gnosis komt ons ook tegemoet als wij in de hemelse vreze van alles wegvlugten om alles te toetsen. Dat is ook weer een beeld van het minderen, en zo tot openbaring komen.

Het vlees is altijd weer grensoverschrijdend, en het wordt ons tot grens. Over de grenzen wordt namelijk het oordeel uitgegoten :

1:8-9 – En het zal geschieden op de dag van het offer van de Heere, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten en over de zonen van de koning en over allen, die gekleed zijn in uitheemse kleding. Ook zal ik op die dag bezoeking doen over allen, die over de drempel springen; die het huis van hun heren vullen met geweld en bedrog. (Vert. Calvin)

De weerspanning is altijd onrustig, stelt Calvin, en het veracht altijd het oordeel. Daarom moet het vlees geofferd worden, het goddeloze vlees neergeslagen worden, stelt Calvin. De verzen 8 en 9 worden door Calvin verklaard dat het hier gaat om prachtlievende mensen die door hun dwaze begeerte om op te vallen dikwijls van kleding verwisselen en elke dag weer verschillende manieren uitdenken om geld uit te geven. Het is meer dan nodig is, stelt Calvin, pure verkwisting. Door deze pronkzucht denken ze ook telkens dat ze niet genoeg hebben. Telkens willen ze meer. En zo worden de armen ook door de rijken versmaad, stelt Calvin, want eerezucht staat nu eenmaal niet op zichzelf. Het brengt verachting met zich mee.

10 En er zal zijn op die dag, luidt het woord des Heren, dat er een luid geschreeuw zal zijn uit de Vispoort en een gehuil uit stad en school en een luid gekraak van de heuvels. 11 Huilt, gij inwoners van de hollen, want het volk van kooplieden gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

12. Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik zijn geworden op hun droesem.

Calvin stelt dat mannen dik worden als ze rijk worden, zich vleien in hun voorspoed, en de hemelse vrees niet hebben, en zo door hun zorgeloosheid die voortkomt vanuit hun weelde het hemelse verachten. Calvin stelt dat zij dronken zijn in voorspoed en zich zo verhardten. Ze hebben teveel rust en overvloed, zodat zij volkomen stompzinnig zijn, en zo verdikken ze. Ze trekken zich van geen enkele onderwijzing iets aan. De vadsige zorgeloosheid is een dikke, stijve massa geworden waardoor ze geen gevoel meer hebben, en zo niet meer worden aangelokt tot hemelse goedheid, en

niet meer verschrikt zijn door de hemelse bedreigingen. Het zijn volkomen afgestompte zielen. De verstijving is weerspannige verharding. Onbevreesd spotten zij met het hemelse.

Calvijn stelt dat het hemelse werk er op aan komt op het dragen van zorg, het onderscheiden van goed en kwaad, het helpen van de ellendigen, en de zonden te bestraffen en onrechtvaardig geweld te beteugelen, en als men dit de hemel wil ontnemen, dan houdt men slechts een afgod over. Hij stelt dat het toppunt van goddeloosheid is wanneer mensen zich stijven in de dwaling dat God rustig in de hemel zit, omdat zij hem daar hebben opgesloten en hem van zijn bijzondere werk hebben buitengesloten, opdat de zonde niet meer bestraft zou worden, en zijn kinderen niet meer zal beschermen. Zonder maat te houden, zonder na te denken, breken zij uit in overdaad. Calvijn stelt dan dat het ons aanbevolen en voorgeschreven is te roemen en genoeg te nemen met ons sobere leven, anders leven wij in oorlog met de hemel. Overmatige weelde wordt bij hem beschreven als opzettelijk, want de mens kiest er zelf voor, tegen beter weten in.

14 Nabij is de grote dag des Heren, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des Heren; bitter schreeuwt dan de sterke.

Er komt dus een einde aan de lichtzinnigheid van de mensen, stelt Calvijn. Zefanja ging toen al tegen die lichtzinnigheid te keer, dus het is een belangrijk boek, en ook het wonderlijke commentaar van Calvijn op Zefanja is een belangrijk boek. Het laat zien waar de reformatie over gaat. Het vlees verlangt naar geen andere rust dan die van de vergetelheid stelt Calvijn.

17. En ik zal de mens in het nauw drijven, en zij zullen ronddolen als blinden, omdat zij goddeloos tegen de Heere hebben gehandeld; en hun bloed zal worden uitgegoten als stof en hun vlees zal zijn als drek. (Vert. Calvijn)

Uiteindelijk zal het vlees dus ingehaald worden, in een valstrik komen. De mens was zo in hoogmoed opgeblazen dat ze de profeten verachtten in zorgeloosheid. Ze vielen telkens weer het hemelse oog aan, en daarom werden zij steeds blinder. Zij haatten de profeten omdat die hun ijdele roem aan de kaak stelden, stelt Calvijn.

Het boek Zefanja en het commentaar van Calvijn zijn dus belangrijk. Het laat zien hoe het dik worden van mannen gebeurt, hoe de stof van het vlees zich verdikt, en waar dat allemaal op uitloopt. Het is basis onderwijs van de reformatie.

Ik had een droom dat ik door de Nordicse wildernissen tot een natuurdorp was gekomen, en hier leefde een rood Israelitisch ras, de Zefanjanen. Er was ook een baby van dit rode ras. Het was het hemelse rode. Het was het rode van soberheid, natuurlijkheid en de hemelse vreze. Het was een heel mooi ras. Ik mocht de baby ook vasthouden. Toen gaf ik de baby weer aan zijn moeders. Ik liep toen met een klasgenootje van vroeger door het dorp bij een weg waar veel bomen stonden. Ze heette Ingeborg. Ik was in een parallelle wereld. Ze zat ook bij ons aan de kerk. Ik had haar lang niet gezien. Ik vertelde haar dat ik twee bijbelscholen had gevolgd, en dat ik daarna getrouwd was en weer gescheiden. Ik keek naar de stoeptegels. Het was heel gedetailleerd, als een nachtgezicht. Ik liep toen door wat buurten. Er was een wat stadsere buurt en een meer boerse buurt, en je kon gewoon ruiken dat ze veel kinderboeken hadden. Toen was ik thuis, en een overleden medewerker was er ook, samen met een andere medewerker. Ik zei toen over de overleden medewerker, die altijd

half Engels, half Nederlands sprak : ‘He is a good listener, but he sometimes says nasty words to me, but he is a good listener.’ Ik gaf hem toen een schouderklopje.

Ik was ook in een Nordicse stad in een andere parallelle wereld, waarin ik nog gewoon getrouwd was. We gingen met haar moeder naar de supermarkt. Die stad heette : Amazons. De Nordics wordt in de amazone theologie ook wel Amalek genoemd.

Ik was toen in de wildernis, en Amalek was in de vorm van een grote natuurvrouw die zich over mij ontfermde, en ze droeg mij op haar rug.

hoofdstuk 12 de hemelse biologie van zefanja 2

Er moet een zekere spanning zijn om het Zefanjaanse zaad en ras te doen voortkomen. Als je nog met onverwerkt trauma rondloopt dan is genezing door een medicijn of bezorgd iemand niet de daadwerkelijke oplossing, want het zal gewoon in andere vormen gaan als het niet ontcijferd wordt. Mijn trauma's bijvoorbeeld zijn in mijn hoofd onderverdeeld in verschillende nummers die ik zoveel mogelijk ontwijk, maar waar ik voorzichtig omheen werk, en ik heb er schilderijen in mijn hoofd van gemaakt, en ik ontcijfer ze.

Hierin is het belangrijk niet te vallen in de valstrikken van valse volwassenheid, want dat is allemaal valse, bedekkende genezing, als drugs, die je ziel nog wel verder verwoest en dan ga je in steeds nauwere cirkeltjes denken, en het is eigenlijk gewoon alzheimer. Volwassenen zijn vaak als dronkaards die wanen dat ze mannequins zijn, en zich zo poseren. Ze zijn zwaar ziek en het beestje moet gewoon bij zijn naam genoemd worden : Alzheimer. Daar waar dementie een professionaliteit wordt. Het is de deskundigheid van dementie, die zich dus tot hele kwalijke, en zelfs gevaarlijke vormen heeft ontwikkeld, want ze willen de baas over jou spelen. Toch is dit voor hen dus al een stap dichterbij de dood, en velen zijn levenden al gewoon dood. Ergens op dit pad worden ze als een vlieg weggeslagen door de wind, of verpletterd tegen de rotsen, en dan zijn het slechts fragiele rotsbloemen.

Zefanja moest wel komen. Hij kwam niet met zieke Jezus verhaaltjes. Hij stelde de bedriegelijke zonde van de mens aan de kaak, en hield de mens zelf verantwoordelijk. Er was geen simpele uitweg zomaar. De mens moest geconfronteerd worden. De oude profeten leurd niet rond met Jezus verhaaltjes. Wel werd het woord yeshua gebruikt, maar in een hele andere context. Het betekende iets heel anders. Valse volwassenheid draagt een valse ernst met zich mee, een valse serieusheid, want drama verkoopt. Om daar veilig tegen te blijven moet je zowel de kinder glimlach dragen als de warriors glimlach, maar die zijn aan elkaar verbonden, met elkaar in balans en worden

niet overmatig gebruikt. Ze komen voort vanuit het kruis, zijn vruchten van het kruis. Ze worden niet geforceerd dus. Kinder glimlach en Warriors glimlach zijn twee engelen, en die lopen echt niet de hele dag te glimlachen, maar gebruiken het wanneer het nodig is, om te relativiseren, om kinderlijke humor en abstractie terug te brengen, tegengesteld aan de valse volwassen humor.

Er moet dus een zekere spanning zijn om het Zefanjaanse zaad en rode ras voort te brengen. Er is ook een hemelse verstijving, die plaatsvindt in het minderen. Het gaat tegen de verstijving van de stad in.

In het commentaar bij hoofdstuk 2 van het boek Zefanja, stelt Calvijn dat Zefanja de mens opriep tot berouw. De strengheid van de hemel hierin is een teken dat het behoud van het volk voor de hemel dierbaar en kostbaar is, stelt Calvijn. Daarom worden zonden aan het licht gebracht want het is een sta in de weg. De mens moet niet alleen berouw tonen maar ook op zoek gaan naar het overblijfsel : verzamelt u. Calvijn stelde dat zonder die verzameling geen goed onderzoek mogelijk zou kunnen zijn. Hij wijst dus in principe ook gewoon terug op een stuk ethiek, het werk van de goede herder, die op zoek gaat naar de verloren schapen. Calvijn stelde dat deze boodschap geen boodschap was voor de hardmoedigen, maar voor de zachtmoedigen, voor het overblijfsel. Het grootste deel was volkomen ten ondergang gedoemd, stelde Calvijn. Laten we ook met dit besef leven, dat het niet om de massa's gaat. Ze komen op en gaan weer ten onder. Laat het je niet frustreren, want onder deze spanning leven wij. Het vleeselijke zaad zal weer tot stof wederkeren in de aarde, en alleen het hemelse zaad zal vruchtbaar zijn. Net zoals er maar een spermacel van de honderden miljoenen spermacellen de eikel uiteindelijk doordringt, en de rest sterft weer af. Het is iets van de natuur, wat ook door Darwin wordt besproken. Zonder deze strijd, zonder deze spanning, zou er dus geen leven mogelijk zijn. Het is dus een geheimenis van de natuur, en het is door het vlees uit het verband gehaald, verletterlijkt en gedramatiseerd. Veel fabeltjes worden er over verspreid en gesproken. De schepping is er nog niet geweest. Er is nog steeds een strijd om het binnendringen van de eikel. Zorg dat je het wint. Je bent nog steeds slechts een spermacel, en je moet het winnen van massa's vleeselijke spermacellen.

Calvijn stelde dat de zachtmoedigen zich hadden gebogen onder het juk, oftewel hun kruis droegen en door het kruis werden gedragen. Van de minste tot de meeste waren ze door vele onheilen vernederd. stelde Calvijn, maar toch bleef dezelfde overmoed steeds bestaan. Vaak was het als kloppen op doveman's deuren, maar het ging om de enkeling, zoals in bovenstaand verhaal, en daarom mocht de roeping niet verzaakt worden, stelde Calvijn. De geroepenen mogen zich dus niet aan de massa's afmeten en op de massa's gericht zijn, want dan zouden ze met de massa's ten onder gaan. Calvijn stelde dat ze er niet op moesten letten hoe de massa's deden en hoe ze zich gedroegen, maar dat ze haastig tot het hemelse moesten gaan. Wanneer de hemel spreekt verhardt de ene de ander, en zo drijven ze elkaar naar de ondergang, stelt Calvijn, en dit is het mechanisme van het vlees, wat altijd wederspanning is tot het hemelse. Daarom moet de mens niet naar elkaar kijken, want dan zouden ze elkaar aanvuren tot opstandigheid. De zachtmoedigen laten zich onderwijzen en hebben baat bij de tuchtigingen. Die spanning moet er dus zijn. Daar kan de mens niet aan ontkomen.

2:6-7 – En het snoer van verdeling bij de zee zal tot een verblijfplaats voor de hutten van de herders en tot schaapskooien zijn. En dit gebied zal zijn voor het overblijfsel van Juda. Daarop zullen zij weiden en hun gevangenschap zal gewend zijn. (Vert. Calvijn)

Calvijn stelt dat in de gebieden die ontbloot zijn van bewoners de herders het in bezit nemen, want er wordt niet gezaaid en gemaaid, en er groeit alleen maar gras. Er is dus geen landbouw meer, en dan komen de herders, en daar is plaats voor hun kudden, en daar bouwen zij hun hutten. Dit is aan zee, een landstreek die een woeste woonplaats zal zijn voor het huis van Juda, stelt Calvijn. Ze zullen in hun ballingschap een rustplaats vinden, in dit verlaten land. In die zin hebben we het over het Sefanjaanse Juda, het rode ras. Het is een herdersvolk. Ook is het een zeevolk. Zij zijn vissers van mensen, vissers van zielen. Als er staat dat de hemel het vleselijke doet verteren, dan wijst Calvijn erop dat het eigenlijk doet vermageren betekent, doet verminderen (razah). Calvijn wijst erop dat dit gaat om de verzinsels van de volkeren. Het zal dus uitgedund worden en een andere betekenis krijgen. Ze zullen worden tot een eeuwige woestenij, en ze zullen geplunderd worden door het overblijfsel en hun landen zouden erfelijk het bezit worden van het overblijfsel. Calvijn stelt dat de roem van de afgoden die ze in de hele wereld hadden ontvangen, alle ijdele eer door mensen ontvangen, als vet zou wegsmelten. Calvijn stelt dat dit gebeurt met het oververtrouwen van de mens. Vertrouwen op mensenvlees vormt immers een strik, en hierdoor waren hun steden opgebouwd en zouden hun steden ook weer tot stof vergaan. Opgeblazen door hun grootheid en macht, in hun grote zorgeloosheid, stelde Calvijn, hielden ze er geen rekening mee dat zij maar mensen waren. Zij hadden zich verheven boven de hemelen. Zij hadden zich verblind in hun luister en elke gedachte aan verandering in hun lot hadden ze uitgebant. De hemel kan deze zorgeloosheid en hoogmoed niet verdragen. Ze halen dus zo de wraak van de hemel op hun nek, stelt Calvijn. In hun wreedheid zullen ze dan beteugeld worden. Calvijn wijst dan op de veldtocht van het kruis waarin de zachtmoedigen geoefend moeten worden, tot hemelse herinnering, waardoor de vijand zal zien dat zij slechts vergankelijk en aards zijn, spoedig in rook verdwijnend. De zachtmoedigen mogen leren streven naar die eeuwige zaligheid die in het hemelse voor hen is weggelegd, stelt Calvijn.

In mijn droom over het natuurdorp Zefanja viel het mij op dat de kinderen ook heel veel robot speelgoed hadden, en die robot poppetjes leefden ook. Het was levend speelgoed, wat ook een beeld is van de discipline van de hogere hemelen die tot leven wekken.

hoofdstuk 13 de oude profeten en het geheimenis van man en vrouw

De boodschap van Zefanja was, wat Calvijn ook aangeeft, dat er door uiterlijke middelen, door rituelen, geen genezing is op zichzelf, geen wassing. Het moet dus ontcijferd worden, in de diepte. Dat is ook het geheimenis van man en vrouw : de man moet haar diepte ingaan. De profetische rassen moesten ontwaken, de profetische geslachten, door het zaad van de kleine profeten. Dat is

dus wat anders dan de geslachten van de zonen van Jakob in het Judaïsme, want die waren gewelddadig, en dat zijn meer de koninklijke geslachten die altijd over Israël hebben geregeerd, en waartegen de oude profeten optraden. De oude profeten kwamen ook niet met onzinnige Jezus verhalen aanzetten, en waren niet gewelddadig, maar predikten de boodschap. Zij waren onderwijzers, en zij hadden zich afgezonderd, leefden in de wildernis. Deze profetische geslachten moeten ontwaken, om Israël te zuiveren. De oude profeten waren de minsten, de laatsten, terwijl de koningen de meesten en de eersten waren. Daar kon je al het verschil zien tussen de paapsen (pausgezinden, koningsgezinden) en de paupers (de armen, de minsten, de profeten).

De profetische zaadcel moet het dus winnen van de koninklijke zaadcellen, en zo de eicel binnendringen. Ik had een droom over twee cellen waartussen een hemelse electriciteit ontstond. Het bleef heel lang aanhouden, als een stroom. We hebben het dan over de komst van het Hoseaitische zaad, het Hoseaitische bloed, geslacht en ras, en we hebben het over het Nahumitische zaad, het Amositische zaad, en het zaad van Zacharia, oftewel in het Israelitisch van Zkr, suiker, het pre-adamitische ras, de profetische geslachten en bloedlijnen van de voortijden, en dit gaat ook allemaal over de wederopbouw van de tempel, wat slechts een beeld is van een geheel van nordicse oerprincipes. De mens moet doorboorkracht hebben in de diepte van de Orionse wildernissen, om tot de Nordics te kunnen komen, tot de eicel. De Orionse wildernissen staan voor de leegtes, het zijn van de minste, en zo kan deze vruchtbaarheid plaatsvinden, in de hongerputten. Zacheria, oftewel suiker, het pre-adamitische ras, gaat ook over het openen van de oerbronnen. Daartoe moet de discipline volkomen zijn, waarvan de tempel een beeld is. De tentendienst moet dus ook hersteld worden.

Om aan de koningsgezinden te ontkomen moeten we geent worden op de wilde wijnstok van de profeten, die terugleidt tot het pre-adamitische ras. Nahum wijst op Name, de oerkennis. Zoals Calvijn stelde in zijn commentaar op Nahum is de roede een onderzoeker.

We kunnen stellen dat de Jezus fabeltjes zijn gekomen door het koninklijke geslacht wat hierdoor over de mens wilde heersen, en uiterlijkheden werden zo verheerlijkt, opdat de innerlijkheden verborgen zouden blijven, en de mens dom genoeg zou zijn om een leider te volgen. Ze zouden zo niet naar hun eigen hart luisteren, want de leider dacht immers voor hen. De profeten gebruikten het woord yeshua in een hele andere context. Zowel de profetische als de koninklijke lijnen lopen dwars door het evangelie heen, en door de reformatie, door Duitsland, maar het is tijd om terug te gaan. De profeten waren meer Ismaelitisch en Ezauitisch, rebels, anarchistisch, maar profetisch tot de hemel. Ze leefden als Ezau in de wildernis, hun eerstgeboorterecht verworpen. Zij hadden niet veel op met de zonen van Jakob en met Jeruzalem. Ze kondigden de ondergang van Jeruzalem aan. Ze riepen op het juk te dragen, niet overmoedig te zijn. Daarom werden zij ook vervolgd. Net als het volk van Ezau leefden zij in grotten, holen en spelonken, en onder de grond. Dit profetisch zaad moet weer terugkomen, zoals ook het Maleachitische zaad, of het zaad van Amalek. Amalek is ook een naam voor de Nordics. Maleachi gaat over de terugkeer tot de oermoeder, door de dialectiek. Het boek is dan ook een dialoog tussen de oermoeder en het innerlijke kind. Hiertoe is ook het Habakukitische zaad en bloed nodig, wat de hemelse woede draagt, de woede tegen het vlees, het verzet, de weerstand, wat ook een belangrijk deel is van de toetsopdracht. Zonder hemelse vreze en hemelse woede kan de mens het zuiver toetsen wel vergeten. Daarom moet de mens ook geent worden op de wilde Habakukitische wijnstok, het Habakukitische zaad in zijn hart ontvangen, opdat hij hierdoor wedergeboren wordt in het profetische. Hoe kunnen wij in het profetische groeien als

wij de gegeven vaders en moeders in het profetische verachten ? Eert uw vader en uw moeder, als het aankomt op het profetische, opdat u losraakt van uw vleselijke vaders en moeders die u de weg van het vlees hebben geleerd. Vlees of pro-fees ? Feest of pro-fees ? Men kent die logica niet meer. Men vindt het gek en vreemd. Haggai kwam om deze hemelse, profetische logica terug te brengen die recht tegen de vleselijke logica ingaat. Hij pelde het vlees hierdoor af, laag voor laag, als het beklimmen van een berg en het afdalen in een dal, wat ook weer het geheimenis uitbeeldt van man en vrouw. En daarom moeten we ook zeker geent worden op de wilde Haggaitische wijnstok, opdat we deze logica leren, en de vleselijke logica afleren, want dat is een leugen. Wij mogen het Haggaitische zaad in ons hart ontvangen voor profetische wedergeboorte, en loskomen van de vleselijke wedergeboorte die de mens tot zonde had verleid.

hoofdstuk 14 de 1816 ballingschap

Cesaropapisme : de kerk komt onder een vleselijke keizer, zoals in het tsarendom van het Oude Rusland. Dit is dus een vleselijke verhouding tussen staat en kerk, als een keizerlijke kerk, en Nederland is het jaar 1816 van de vestiging en het alleenheersend recht van de koningskerk nooit te boven gekomen. Daarom moeten de profetische geslachten, het zaad van de oude wildernisprofeten, hersteld worden.

hoofdstuk 15 nahum : de naijver als sleutel tot de kennis

Sometimes war is better than love, wanneer er valse vrede is. Er is een tijd van liefde en een tijd van haat. Wat is de ware oorlog ? De werk-oorlog, de studie-oorlog, wat een werkwoede is en een studiewoede, een werkzucht en een studiezucht, oftewel de naijver. De naijver is een woede, een haat, een jaloezie, van de hemel tot het vlees. De naijver van de hemel wordt besproken in het boek Nahum, waar ook J. Ridderbos op wees. Hij stelt dat naijver betekent dat er geen mededinger wordt geduld, en het is een wapen tegen de afgoderij. J. Ridderbos stelt dat het een hemelse jaloersheid is.

De woede en de haat naar het vlees is er niet zomaar, als een gevoel, als iets wat op je uitgestort kan worden zomaar op zichzelf. Neen. Het is niet zomaar roekeloze, vage woede, maar een werkwoede en studiewoede, en zo een haat naar de vleselijke onwetendheid. De vleselijkheid heeft dit niveau van ijverigheid niet, want die loopt altijd de kantjes er vanaf. Hebben wij de hemelse naijver al ontvangen, of schuiven wij dit immer meer op een soort afgod ? De naijver keert zich tegen de beeldendienst, stelt J. Ridderbos. De beeldendienst betekent dat de mens de omhulsels dient, de

namaak, en niet het eigenlijke en wezenlijke. De mens heeft een heleboel valse afgodsbeelden gemaakt van de hemel in hun hoofd, en dat lopen ze na. Naijver kennen ze niet. Ze raken in paniek als ze met de ware kennis in aanraking komen.

De oude profeten predikten tegen de gevestigde godsdienst. Ze spraken in raadselen en waren niet wettisch, maar brachten profetische principes. Ze hadden niets te maken met de afgoderij van de zonen van Jakob. Het was populair om bij de stammen van Jakob te horen, maar het was niet populair om bij de stammen van de oude profeten te horen. Die werden vervolgd.

Het is nu tijd om te zaaien, om de mensen om je heen te onderwijzen, verbaal of non-verbaal, zonder je parels voor de zwijnen te werpen. Het is nu tijd om te zaaien, opdat je later een oogst hebt. Weest naijverig, maar niet in het vlees. Allereerst moet het evangelie en de reformatie aan de doden gebracht worden. En dat is ook de diepere betekenis van het opwekken van de doden, wat bij het zendingsbevel hoorde. Het gaat erom dat wij Lazarus niet vergeten.

J. Ridderbos stelt dat de hemelse naijver het niet nalaat de zonde te bestraffen, het vlees in de mens, en dit is de grootste dienst die je een mens kunt bewijzen. Vergeet verder al de aardse, plakkerige liefde maar, want dat zou hen alleen maar in slaap doen sussen, en dan ben je in principe gewoon hun vijand geweest. Soms is er geen tijd voor liefde, maar een tijd voor haat. Soms brengt haat je veel verder dan liefde. De naijver vergeet niet en laat niet na, de zonde te straffen, stelt J. Ridderbos. Dat begint in onszelf. Dan moet je eerst weten wat de zonde is, dus je moet eerst een studie-ijver hebben, want anders ben je niets anders dan gewoon wettisch. 'Vooroordelen zijn de duidelijkste tekenen van een kleine, bekrompen geest. Besteed meer energie aan het verbeteren van jezelf,' zei iemand eens. De naijver laat geenszins onbestraft, stelde J. Ridderbos, maar de mens moet de naijver leren kennen en ontvangen. Hij stelde dat het oordeel op dichtelijke wijze door de oude profeten werd gepredikt, maar de mens heeft dit eenzijdig gemaakt en letterlijk. De westerse mens is niet dichtelijk, en heeft het als een barbaar uit zijn verband getrokken, en ging ermee op de loop. De westerse mens is lomp als een dol varken in een museum. Hup, daar gaat weer een vaas, hup, daar gaat weer een schilderij, en hup, daar wordt weer een beeld omgestoten. Het varken heeft geen gevoel voor cultuur en geschiedenis, en al helemaal niet voor naijver. Luie mensen kennen niet, maar pretenderen. Door grote roddelpraat blazen ze zichzelf op tot dikke bluf. Het zijn de werkingen van het vlees. Laat niemand denken dat het zo uniek is, dat het vreemd is, want het is al zo oud als de wereld zelf, maar deze dingen zullen weer voorbij gaan. Er is een tijd van liefde en een tijd van haat, een tijd van vrede en een tijd van oorlog.

Daarom is het belangrijk geent te worden op de wilde wijnstok van het Nahumitische zaad en geslacht, het Nahumitische bloed. Door besneden te worden in je koninklijke vlees wat protst en waant zal er die ruimte zijn. J. Ridderbos noemde Nahum de dichter-profeet. Hij stelde dat de hemel zich juist openbaart in de toornende, oorlogszuchtige naijver. Laten we dat goed onthouden dat de hemel zich op die manier openbaart, en stoppen de hemel voor te stellen als verwende romantiek. De komst van de hemel is in wervelwind en storm, oorlogszucht, als studiezucht en werkzucht. De kennis bestaat dus ook volkomen in naijver. In niets anders. Als je geen werkpaard bent, vergeet het dan maar. Als je leeft om te rusten als op je oude dag, vergeet het dan maar. Maar wees niet naijverig in het vlees. Ken je principes en ken je limieten. Zoals vroeger een wiskunde leraar van mij eens zei : 'Zorg dat je je limietjes kent.' De naijver gaat langs geijkte wegen, wijkt daar niet vanaf. Zo is de naijver de sleutel tot de poorten van kennis.

1:3 – In wervelwind en in storm is zijn weg, en wolken zijn het stof zijner voeten. (Vert. J. Ridderbos)

J. Ridderbos stelt dat de wolken die hoog boven de mens uitgaan hem begeleiden, en dat dit het stof van zijn eigen voeten is, wat wordt opgestoven, als een beeld van de hemelse, profetische leiding. We kunnen stellen dat de mens moet voortrekken, zijn voeten moet blijven gebruiken, nomadisch, anders is er ook geen stof en zijn er ook geen wolken. Dit is dus weer een natuurbeeld van de naijver. In de wolk van voetenstof, het beeld van de hemelse naijver, verschijnt in openbaring 14 ook de sikkels om mee te oogsten. Zonder de naijver zal er geen oogst zijn. Een zoon zat op de wolk, een teken van wedergeboorte. Pas dan is er in het hoofdstuk erna, hoofdstuk 15, het lied der overwinnaars. Zij zingen het lied van Mozes, het lied van de exodus dus, van de reformatie en de regressie. Het beloofde land is de terugkeer tot de voortijden, van Orion tot de Nordics, de samenstelling van het Grote Oer.

De Assyriërs waren overoorlogszuchtig, hele selectieve naijver, want het vlees heeft alleen maar selectieve, afgemeten naijver. Ze hadden snelheidsijver. Op hun wagens racen en daarmee pronken. Zo roofden zij, waar Nahum hoofdstuk 2 over gaat. Dan zullen ze door hun eigen wapenen ten onder gaan. Ze strijden en snellen meer dan dat ze bouwen. Er is geen balans. Ze leven in overmoed, niet in ware hemelse naijver. Ze hadden een expansie-drift zoals de Duitsers in de jaren 1900, geen studie-drift. Nahum moest dus komen, en het Nahumitische geslacht, om de hemelse studie-ijver te prediken. Ze moesten weer terug naar de schoolboeken. Dat is de ware oorlog. Dat is het ware veroveren van het beloofde land, anders ben je slechts een beunhaas.

Laat het je niet bevreemden, al die vleselijke mensen. Het is niets nieuws. Die waren er altijd al. Maar ze komen en gaan ook weer, en dan zal het geheimenis getoond worden, in de naijver. Er is een tijd om los te laten en een tijd om vast te houden. De Assyriërs hielden van bling bling, waar ze hevig mee konden protsen, maar zonder de hemelse studie ijver is het allemaal waardeloos. Het vlees vecht liever dan dat hij studeert. Hij is een vechtersbaas, maar tegen de studie. Er ontbreekt dus wat aan zijn ijver. Zijn opgepompte spieren zijn leeg. Het is allemaal bluff, zonder inhoud. Er zit geen ziel in, geen hart. De oude profeten hadden een profetische ijver, een luister ijver. Zij renden niet als Martha, als een oud wijf, heen en weer in het vlees. Ze trippelden niet op stadse tegeltjes om hun hakken te klakken. Neen. Zij waren diep in het stof, en hun voeten die evangelie en reformatie predikten stoven het stof op om hen te leiden. Het vlees heeft een ziekelijke en zenuwachtige gejaagdheid, stelde J. Ridderbos. Het was een innerlijke onstandvastigheid.

Nineve wordt de meesteres van de toverkunsten genoemd, waarmee zij het volk tot slavernij bracht, stelt J. Ridderbos. Ze verkocht volkeren door haar hoerij, en geslachten door haar toverkunsten. J. Ridderbos stelt dat vele volkeren ook haar vriendschap zochten. Het was een machtige wereldstad met bedrieglijke politiek. Zelfs in Juda had zij haar aanhang, stelde J. Ridderbos. De eerste plaats werd ingenomen door de zinnendienst, stelt hij. Door haar toverkunsten had zij haarzelf bevallig gemaakt voor het vlees. J. Ridderbos noemt het de ondoorgrondelijke middelen waardoor de hoer haar liefhebbers aan zich bindt. Het was allemaal bijgeloof, zoals in het latere westerse christendom. Door dronkenschap zou zij ten onder gaan.

Over het vlees wordt dan gezegd in hoofdstuk 3 van Nahum :

Geen heling is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wonde. Allen die de mare aangaande u vernemen, klappen over u in de handen, want over wie is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?

Het vlees zal dus weer ten onder gaan. J. Ridderbos stelde dat de leiders van het Assyrische volk zullen slapen en neerliggen, dood zijn, en dat het volk zich zo zou verstrooien omdat er geen leider meer was. Er is geen naijver, er is geen wolk. Zo zouden ze de ondergang tegemoet gaan. In profetische termen werd het volk geslagen door de engel Arma.

Door de Nahumitische besnijdenis wordt de mens besneden van overoorlogszuchtigheid, opdat er plaats kan komen voor de naijver. De naijver duldt geen mededinger, en is vastbesloten als een spermacel de hemelse eikel te doordringen.

hoofdstuk 16 de wilde wijnstokken

Iedereen vindt wel iets van iets, en dat laten ze vaak ook met grote monden weten. Wat zij ervan vinden vinden ze allemaal zo belangrijk. Daarom hebben wij altijd gesteld : Vlees of profetisch ? Waar kies je voor ? Je eigen mening is helemaal niet zo interessant in de grotere context van het hemelse. Het doet er niet toe wat je denkt of vindt. Het vleselijke moet afsterven, het koninklijke vlees ook die denkt dat zijn eigen mening zo superieur en belangrijk is. Toen ik in 1993 aan de hemelpoorten kwam moest ik al mijn theologieën, idealen en ideologieën afleggen, echt alles.

Maar om mij heen bleef het bovenstaande spel gespeeld worden. Ja, ik was helemaal alleen toen ik aan de hemelpoorten kwam. Het was tussen mij en de engel. Ik kreeg zo bovennatuurlijke kennis op mij uitgestort, dag na dag, week na week.

In de Exodus moet men niet alleen loskomen van het lagere Egypte, maar ook van het lagere Israel, het vleselijke koninklijke Israel, en die Exodus geschiedt door de oude profeten. De mens zit vast in de koninklijke stammen van Israel die tegen elkaar strijden, allemaal vol van expansie-drift. Hosea was ook de naam van Jozua, en sommigen zien in het boek Hosea een gelijkenis met de Exodus. Hosea streed met Efraim, een stam van Jozef, als een beeld van het loskomen van het vleselijke Israel om zo te komen tot het profetische Israel. Abadja streed met Edom, Ezau. Ezau had zowel een goede als slechte betekenis. Er is een lagere Ezau en een hogere Ezau. Deze worsteling was nodig opdat het volk zich zou enten op de wilde wijnstok van Ezau, om zo alle koninklijke rechten af te leggen, alle koninklijke status van het syndroom van de eersten. Ezau en Ismael waren verstotenen, geen koninklijken. Zij zouden het profetische ras in de wildernis voortbrengen. Ezau of Shu in het Aramees is ook de wortel van yeshua. Als we kijken naar de uitspraken van Yeshua zoals 'draag uw kruis,' en 'neem uw juk op,' dan zijn dat hele Jeremiaanse dingen. Yeshua is een mengsel van de kennis van de oude profeten, van hun boodschappen, maar er sloop in het westerse christendom ook

de vleselijke koninklijkheid naar binnen. Loskomen van de lagere yeshua, en komen tot de hogere, profetische yeshua. De wederkomst van yeshua is niet in de uiterlijkheden van de buitenwereld, maar in je hart.

Als we het over de Nordics hebben, dan hebben we het over Amalek, een beeld van de hemelse verbanden, de hemelse volledigheid. Hieraan mag al het eenzijdige vlees afsterven. Geent worden op de wilde wijnstokken van de wildernisprofeten gaat door hemelse besnijdenissen. De Nahumitische besnijdenis is om het overoorlogse vlees te besnijden, en de Habakukitische besnijdenis is er om het vlees van overvrede te besnijden. Beide soorten van vlees uit zich altijd weer in vooroordelen. Vaak komt dat doordat de mens teveel bezit heeft, te materialistisch is, te gehecht aan allerlei aardse dingen. De Zefanjaanse besnijdenis is de besnijdenis van het vleselijke overbezit. De mens dwaalt nog teveel. Maleachi moest de mens terugbrengen tot de oermoeder. De Maleachitische besnijdenis is ervoor om het dwaalvlees te besnijden, zodat de mens geent kan worden op de wilde wijnstok van Maleachi, en zo kan komen tot de geslachten en rassen van de andere wildernisprofeten. De Amositische besnijdenis is de besnijdenis van het overpublieke vlees wat grootse aandacht en roem wil. Amos moest tot het Noorden gaan om zijn boodschap te prediken. Het Noorden was een beeld van de verborgenheid in de Israelitische talen. Hij moest zijn eigen volk in het Zuiden achterlaten, als de goede herder, en hij was als een vreemdeling in het Noorden, ongekend, ongeliefd, verworpen en verstoten. Toch moest hij de boodschap brengen en zijn juk dragen. De Haggaitische besnijdenis is om de vleselijke logica van de mens te besnijden. De vleselijke logica opereert los van de hemelse verbanden, los van Amalek, en wordt zo door zichzelf misleid. Het vlees doet het ook allemaal heel logisch klinken. De mens is dan onder een betovering.

Keer terug tot de stammen van de wildernis profeten. Laat de koninklijke stammen los. Het is allemaal niet zo koninklijk. De mens moet weer terugkeren tot de zeekoningin, wat een heel ander koningschap is. Keer terug tot de zee, en ga weer twijfelen, piekeren, onderzoeken, en leer het profetische, om het vleselijke af te leren. Zonder besnijdenis zal het profetische niet tot je komen. Er is geen exodus zonder leviticus. De rivier van Ezau's tranen leidt terug tot de voortijden, tot Sukker, de voortijdse Adam, Zkr, zakar, oftewel Zacheria. De Zacheriaanse besnijdenis is de besnijdenis van het overmoderne vlees. De mens zit er helemaal in vast en moet dus terugkeren naar de profetische vaders en moeders. Eert uw vader en uw moeder, wat ook betekent dat we ze moeten leren kennen en gedenken. Zij waren er niet voor niets. Zij waren onze bronnen en wezen op de bronnen.

Laat het diep inzinken. Laat koninklijke smoesjes je er niet van weerhouden. Het is het vlees, en het vlees heeft de mens betoverd.

De oude profeten waren geen allemansvrienden. Ze waren vijandig naar ieder mens, zoals Ezau en Ismael. Daarom is dit profetenschap Edomitisch, en moesten ze met Edom worstelen om het tot hogere vormen te brengen. Het liep niet langs de lijnen van het koninklijke Israel. Ze waren raadgevers van de koningen, maar werden ook door de koningen vervolgd. Net als het volk Edom, het wijsheidsvolk, leefden ze in de grotten, de spelonken en de hollen, als hollenmensen, en in de aarde werden hen de voortijdse hieroglyphen getoond.

Ben je een allemansvriend, spreekt iedereen wel van je ? Dan kun je niet geent worden op de wilde wijnstokken van de oude profeten.

Habakuk was ervoor om de mens op te wekken tot de geestelijke oorlog. Zijn naam betekent worstelen. De naam wijst terug op de rumoerige Afrikaans-Soedanitische godin Buk, de godin van de rivieren, de stromen en de zee. Ze wordt ook wel Abek genoemd, en het is een diepe Afrikaanse wortel van Habakuk. De Habakukitische besnijdenis is ervoor om de mens te besnijden van de overliefde en overvriendschap die de mens in het vlees heeft. Er moet dus zeker een balans zijn tussen het Nahumitische zaad en het Habakukitische zaad. Deze balans is belangrijk want het leidt de mens tot de dieptes van Habakuk. Zo komt de mens tot de profetische wachttorens van Habakuk 2. Als er teveel liefde is worden namelijk de profetische ogen gesloten, en ook als er teveel haat is. Daarom is er ruimte voor beiden in het medicijn, en zo zal de mens aangesloten zijn op het hemelse profetische.

Habakuk of Buk wijst ook op Rebekkah, die Jakob en Ezaü tegen elkaar opstookte voor de hemelse worsteling. Er is ook een hemels stoken om de mens op te wekken tot de geestelijke oorlog. De worsteling is belangrijk voor zowel de besnijdenis als de binnendringing, het enten.

De hemel is een beeld van de balans van de natuurelementen, ook van man en vrouw, maar de hemel is vanwege de hogere verbanden die de mens in zijn vlees niet kan overzien zeer onstuimig. Er is een grote noodzaak voor worsteling vanwege bovenstaand verhaal.

hoofdstuk 17 amos op de arend

Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.

1 Korinthe 9:27

Amos, waar ga je naartoe ?

Ik ga naar het Noorden om de dingen van het verborgene te zoeken,
om het verloren schaap te vinden.

Amos was een schaapsherder in het Zuiden. De gelijkenissen van de goede herder zijn Amositisch.

Je kunt niet dingen 'zomaar doen', willekeurig. Je moet verbonden zijn aan de wijnstok van het leven, en je hebt je hele leven de tijd ervoor om jezelf erop te enten. Maar om ons heen vergooien

de mensen hun tijd, omdat het een vleselijke realiteit is, een vleselijke voorhuid is, en daarvan dient de mens besneden te worden.

Amos waar ga je naartoe ?

Naar het Noorden, tot de dingen van het verborgene,
om te prediken tot de verloren schapen.
Daarvoor heb ik de schaapskooi verlaten.

Amos woonde in Tekoa, in het Zuidwesten van Israel, in Juda. Op een grote arend ging hij tot het Noorden van Israel in de gnostische overlevering. De verborgenheid ingaan, dat is waar het geheimenis van man en vrouw over gaat. De man gaat het duistere hol van de vrouw binnen, de verborgenheid, als een besnijdenis van het overpublieke vlees.

Ik zag een tekst in een droom : ‘Daar waar het bloed van de sterken stroomt,’ en daaronder was tekst in kleinere letters, en de letters hadden allemaal vertakkingen en bloemetjes en bloesem. Amos kondigde de Assyrische ballingschap aan, en daar was het Noorden boos over. Hij moest maar teruggaan naar het Zuiden om daar te profeteren. Amos kondigde de honger aan waarmee ze omsingeld zouden worden door de Assyriërs, en waarna ze in ballingschap genomen zouden worden. Hij had daarover dromen gehad, dat sprinkhanen zouden komen.

Amos was een stoïcijn, een asceet, die zijn lichaam in bedwang hield, in restrictie, en zichzelf tuchtigde. Hij aanbad en diende de vette piratengoden van de stad niet. Hij predikte tegen dit onrecht, zeggende dat ze hun rijkdom slechts hadden vergaard door luiheid, door leugen en plundering.

Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.
1 Korinthe 9:27

Hij was dus Spartaans. Hij was niet aan de drugs. Hij waande niet. Hij was oprecht bezig met de armen, en toonde hen hetzelfde pad. Daarom mochten de rijken hem niet.

Amos, waar ga jij naartoe ?

Naar het verborgene, niet om publiekelijk te protsen in het vlees,
niet om een poser te zijn, een faker.
Hij vloog op de arend.
Die gaan altijd hoger.
Die zoeken de dingen die boven zijn.

De piraten doen alles voor het oog, alles voor het vlees, zoals de landpiraten van Tekoa waar hij vandaan kwam. Terroristen waren het. Ik had een droom dat de terroristen van Tekoa tot New York gingen, en ze schoten duizenden neer. Onder hen was ook John Lennon. En ik was bij hem, en hij speelde op de piano, en ik zei : ‘Ga niet naar New York.’ Uiteindelijk wist ik hem tegen te houden, maar toen vaagde hij weg achter de piano.

‘piano’s en pistolen

Hij speelde voor mij op de piano.
Ik zei tegen hem : ‘Ga alsjeblieft niet naar New York. Ze zullen je neerschieten.’
Ik smeekte hem niet te gaan.
Toen hij zei dat hij toch wilde gaan greep ik hem vast, en ik zei dat ik hem niet zou laten gaan.
Hij rukte zich los, maar ik greep hem weer.
‘Ik laat je niet gaan,’ zei ik.
Toen sleepte hij mij met zich mee.
Ik riep om hulp, maar hij was vastbesloten.
Ook ik was vastbesloten, en uiteindelijk gaf hij het op. Ik nam hem weer mee naar huis.
‘Ga maar piano spelen,’ zei ik. ‘Je kan hier wel blijven.’
De dag erna was er op het nieuws dat schutters in New York duizenden mensen hadden neergeschoten.
Hij keek mij aan, en bedankte mij toen.
Hij speelde de piano, en toen vaagde hij weg, en ik werd wakker.
Het was maar een droom.
Ik zette toen zijn plaat op.
Ik luisterde naar hem op de piano.
Het was een zwarte dag in de geschiedenis toen hij was neergeschoten in New York.
Dat zou niet nog een keer mogen gebeuren.’

Hij is nu een hersenchirurg in de geestelijke wereld.

Volwassenen ? Piraten van Tekoa, plannen oorlog waar oude mannen praten en jonge mannen sterven. Zo is het altijd geweest. Ze laten anderen het vuile werk opknappen.

Amos riep de mens op te stoppen met altijd haantje de voorste willen zijn, zoals dat ook de boodschap was van Ezau, en wat een kenmerk was van het rode volk, het Edomitische volk. Als we het hebben over ‘op deze petra zal ik mijn gemeente bouwen’, dan gaat dit over Edom, want Edom werd ook het Petra gebied genoemd.

hoofdstuk 18 habakuk en de bespreking van de wereldrijken van daniel’s nachtgezicht

*‘Want de steen schreeuwt uit de muur, en de balk antwoordt hem uit het houtwerk.
Wee hem die de stad met bloed bouwt, en de veste op onrecht grondvest.’
Habakuk 2:11*

Als we het hebben over het begrip ‘sexodus’, is dat dan een sexuele revolutie ? Het betekent loskomen van de aardse, vleselijke sexualiteit en een begrip krijgen van waar sexualiteit

oorspronkelijk voor bedoeld is, de hemelse sexualiteit, oftewel de intimiteit met kennis. De ware sexualiteit, die als eerste een metafoor is, heeft alleen zijn basis in de hemelse kennis. Daarbuiten is het bedrieglijk en het jakkert voort om het vlees voort te planten, zoals gesteld in wachter 29 van de Dordtse leerregels (hfdst. 3-4:2). Het gaat erom dat we het geheim leren kennen van de hemelse voortplanting, het hemelse zaad. Deze rukt het voortwoekerende vlees uit en werpt het in de zee. Het is een briesend mysterie. Het vlees is woest, roekeloos, ongetemd, totaal uit de context gehaald als een arm uit de kom.

Het dochterschap staat voor de herhaling, en het zusterschap is de volhardings-woede, de passie om vol te houden, om geduld te hebben, te blijven werken en studeren, te blijven puzzelen. De mens is omringd met puzzelwolken. Soms heeft de mens chaotische dromen en denkt de mens dat het niks voorstelt, maar de mens dient ermee te puzzelen. In hoofdstuk 2 moest Habakuk naar zijn wachttorens gaan, om te zien wat gaande was, en dat spreekt ook van hemelse volharding, het gaan tot de hemelse stenen en dan naar de wachtpost gaan. Dit gaat om een volharden in ethiek opdat wij kunnen zien. Het gaat niet buiten de ethiek om. Dit is een oneindige barmhartigheid, stelt wachter 20 van de Dordtse leerregels (hfdst. 2:2), waaruit het hemelse zoonschap voortkomt. Dit kan alleen in volharding, het beeld van het zusterschap. De zus is altijd weer het alter-ego van de hemelse natuurvrouw. Er moet daarom ook gewerkt worden aan de innerlijke zusterband.

Wachter 13 heeft het over jezelf verootmoedigen en reinigen door de diepte van de barmhartigheid te aanbidden. En Habakuk moest tot de wachters gaan in het tweede hoofdstuk van zijn boek. Er moet een sterk signaal zijn van de mens tot de hemelse kennis, wat metaforisch aanbidding wordt genoemd, en dit is dus de aanbidding van de ethiek, en niet zomaar van een afgod. Dan is de vraag wat aanbidding is, want dit is dus een metafoor. Wachter 13 noemt het bewijzen van vurige wederliefde, dus vurige intimiteit hebben met de kennis, wat de ware sexualiteit is, en dat is ook wat het begrip 'sexodus' inhoudt. Wachter 13 noemt het een overdenking, wat dus de ware gemeenschap is, en dit gebeurt in het houden van de hemelse geboden, oftewel in de ethiek, in de barmhartigheid, waardoor de mens niet traag en zorgeloos wordt. Wanneer je hiertoe komt dan ben je geen lichtvaardige misbruiker van de genade meer. De stadse sexualiteit heeft de hemelen verkracht. Tijd dus voor de sexodus, tijd dus voor de genezing en verdieping van de hemelse sexualiteit, opdat het ware zoonschap en dochterschap zal voortkomen.

Dan staat er verder in hoofdstuk 2 van het boek Habakuk :

9 Wee hem die onrechtmatig gewin bijeenbrengt voor zijn huis, om zijn nest te maken in de hoogte, ten einde zich te redden uit de greep van het onheil.

Kies je voor plundering of profetie ? Profetie komt voort uit de herstelde band tussen moeder en zoon, en tussen moeder en dochter.

15 Wee hem die zijn naaste doet drinken en er uw gif bijmengt, en hem ook dronken maakt om hun naaktheid te aanschouwen.

Dat gebeurt in de stad, de basis van de valse, vleselijke sexualiteit die bedriegt. De wereld is nu in het narco-wereldrijk, oftewel de drugsstaat. Medicijnen, voedsel, de lucht die je inademt, enzovoorts, zit allemaal vol met drugs. Denk aan alle overmatige fijnstof ook van vliegtuigen en

auto's. Je ademt het telkens weer in. Daarom is het ook het beste om zo dicht mogelijk bij de natuur te leven, bij het bos. Niet zomaar een land is het probleem, maar dit hele wereldrijk van drugs wat door alles is binnengedrongen. De mens is gemaakt tot narco-zombie, drugs-zombie.

Daniel zag uit de zee vier dieren komen : een leeuw, het babylonische rijk, en een beer die veel vlees at, een panter met vier koppen, en een ijzeren gedrocht. De panter met vier koppen, daar zou je het Romeinse rijk in kunnen zien, wat al zijn fundamenteen had in het Griekse wereldrijk, toen het Romeinse keizerrijk, toen het Roomse rijk, en toen het Duits-Roomse rijk, als de vier koppen. Daar voor was er nog de beer, het Perzische rijk, en deze beer had drie ribben tussen zijn tanden, en werd opgedragen op te staan en veel vlees te eten. Perzie, de beer, ontwikkelde zich tot de islam, de eerste rib, toen de reformatie, de tweede rib, die voortkwam vanuit islamitische armoedsprincipes, en toen Rusland, het communisme, de derde rib. De ribben tussen de tanden worden soms ook vertaald als slag tanden. In de worteltekst zijn dit ook afbuigingen, verlammingen of verlamden, ook wel vertaald als productieve geslachtsdelen. Dit rijk werd zeer groot. We kunnen denken aan Eva die geschapen werd vanuit de rib van Adam, en zo een groot volk voortbracht. In de jaren 1900 leefde het communisme sterk op, en versloeg toen onder Stalinistisch bewind het Duitse nazi rijk, maar daarna werd de mens ingelijfd in het ijzeren gedrocht van het narco-wereldrijk, en de mens werd totaal tot drugszombie. Laat het de mens aanzetten te puzzelen om zo tot de hemelse drugs te gaan. Dat is de metaforische drugs van de hemelse kennis. Het is het hemelse zaad van de oude profeten. Zij worstelen met deze beesten. Ze gooien het niet zomaar weg, maar halen het beste eruit. Ze leiden de beesten tot de recyclocratie. Zo mag de mens ook tot het hemelse ijzer gaan, tot de hemelse metalogie. Als de mens is doorgedrongen in de hemelse Nordicse gebieden, dan mag de mens komen tot het hemelse Cocaland. De enige coca die de mens mag hebben is de hemelse kennis, maar daar moet de mens wel voor studeren en werken. Cocaland is een constellatie, een sterrenstelsel. Het is de oogst van het Nordicse mijnenwerk en wijngaardenwerk, in de hemelse metalogie. Dat gaat niet alleen over metaal, maar ook over stenen, in de stenologie, over de hemelse mineralen. Hemelse mineralogie moet de mens leren.

In hoofdstuk 3 van zijn boek zegt Habakuk iets opmerkelijks :

God komt van Teman, een Edomitisch volk. Hij wijst dus op het hemelse mysterie van Ezau, het Aramese Suw of Shu, wat ook altijd de wortel is geweest van het yeshua woord. Teman stond ook bekend als het wijsheidsvolk. We zien in dit gebed van Habakuk de hemelse woede verschijnen, die hij beschrijft in natuurlijke zinnebeelden. De natuur is niet allemaal maar zoetsappig met liefvallige bloempjes en teder bloesem. Neen. De natuur heeft ook horror verhalen, als de mens alleen maar haar betekenissen wil leren, want het is niet wat de mens in zijn dramatische letterlijkheids-verslaving denkt. De mens is een 'system addict.'

Habakuk zegt dat de woestheid van de natuur uiteindelijk niet het probleem is, maar de oplossing, want het leidt tot de schepping, tot de wedergeboorte, het tedere hemelse zoonschap.

Habakuk moest in zijn wachttorens schrijven, het hemelse woord. De baarmoeder, haar ingang, moest bedekt worden met de hemelse stenen tafelen, zodat voorbijgangers het zouden zien, maar niet zomaar konden binnengaan. Daarvan was de wachttorens een beeld. Er moest dus een steen gerold worden voor het hemelse graf waar het vlees en de onwetendheid de dood zouden kunnen sterven. Dat is een groot geheimenis die we zien in de Yeshua verhalen, die later ook weer in betekenis verdraaid werden tot lichtzinnig misbruik van genade. Habakuk was veel strenger. De

mens zou niet buiten het hemelse woord zomaar binnen kunnen komen door een of ander Jezuitisch goocheltruukje. Het gezicht wachtte er nog op om uitgelegd te worden.

In het Hebreeuws betekent aanbidding : ‘het goede groter maken door je zelf (ego) kleiner te maken, door het zelf te buigen, te knielen, een stapje terug te doen, jezelf te onderwerpen,’ wat dus zeker ook de voorwaarde is voor intimiteit met de hemelse kennis. Dit is in het Hebreeuws ook wat de ware, hemelse depressie is. Aanbidding betekent wegzinken in hemelse depressie.

Hoe passen we dit toe in de menselijke anatomie van de geslachten ?

Als een vrouw grote borsten heeft, is dat om je te voeden en om je de prijs te laten zien die je moet betalen. Als een man opzettelijk grote opgeblazen borsten vertoont, is het gewoon om te pretenderen, op te scheppen en te pronken. Let op het verschil. Alle mannen zullen terugkeren naar de baarmoeder waar ze thuishoren. Mannen worden kleiner, moeder natuur groter. Moeder natuur is je moeder. Overweldig haar niet door je ego, want het ziet er zo slecht en vals uit. Merk op dat het gaat over het evangelie van de vrouw: eva-ngelisatie. Het is gericht tegen het gebruik van geestelijke en materiele steroïden, tegen het ‘boys and their toys’ syndroom.

Mentale, geestelijke, emotionele en materiele steroïden, de medicijnen waar je moeder je voor waarschuwde, omdat je daardoor niet weet dat je niet weet. Iemand moet deze baby's naar hun moeders brengen. Ze zal hen leren dat minder meer is.

De moeder is een principe waardoor je kind kunt worden, namelijk het minderen, het hongeren, en dan gaat er een wereld voor je open, want waar je je aan vasthield hield je alleen maar tegen, en hield een heleboel voor je verborgen. Dus ja, het is even koud, als een sprong in het water, maar zo kom je tot nieuw land, tot een nieuw eiland. De moeder is dus een beeld van de minderingswoede, de passie om te minderen.

hoofdstuk 19 de afrika brug

Wat moet je doen met een dreigende kernoorlog ?

In ieder geval geen kolen op het vuur werpen.

Bukken, buigen en je kruis grijpen.

De oorlogswoele moet gematigd worden met context woede en nuance woede, wat een passie is.

Er is veel vleselijke oorlogswoele omdat de mens gebrek heeft aan studie woede.

De hemelse naijver is dus ook ver te zoeken.

De kruis woede is een passie voor het ascetisme.
De kind woede is een passie voor het kind zijn.

Ik had een hemels gezicht over Nahum die uit Elkos kwam.

Ik was in Elkos, wat hemelse valstrik betekent in het Hebreeuws.

Nahum gaat overigens helemaal terug tot Name, de oerkennis, bevat de lijnen van de voortijden.

Ik zag ascetische mannen en uit hun geslachtsdelen stroomde een tranenzaad waarmee ze de aarde bevruchtten. Ze waren harde werkers, naijverig. Er was dus nog een andere buis in het geslachtsdeel dan de plasbuis en de zaadbuis. Er was dus ook een tranenbuis, wat ook een soort zaad was, maar wat dus veel stroomde. Het was een soort voorvocht. Ik zag een grote vrouw met een baby. Er stroomde een soort zaad van haar hand. In het boek Nahum staat Jahweh centraal, Jehove of Jove, wat trouwens ook de Hebreeuwse naam is van Job. Jove werd later de afgod van de Romeinen, ook wel Jupiter genaamd. Jupiter is de zoon van Saturnus die zijn eigen kinderen opvrat omdat hem was verteld dat een van zijn kinderen hem van de troon zou stoten. De vrouw van Saturnus zorgt ervoor dat Jupiter ontkomt en die wordt door nimfen opgevoed, en zorgt later dat de kinderen uit de buik van Saturnus bevrijd worden door een braakmiddel. Dit is dus een gelijkenis over het vrijzetten van het innerlijke kind, en de tranen, of het tranenzaad, is daar een beeld van. Wanneer een mens huilt komt de mens in contact met zijn innerlijk kind, wordt het innerlijke kind vrijgezet, wordt de mens wedergeboren, als een wenende baby bij de geboorte. Het wenen is dus iets moois, maar de mens heeft er iets verschrikkelijks van gemaakt, iets negatiefs. In de stad, waar het vlees troont, zeggen ze daarom ook wel : 'Een man behoort niet te wenen,' omdat ze niet willen dat de man met zijn innerlijke kind in aanraking komt.

Ze hebben van Jove iets zuiver mannelijks gemaakt, zoals ook van Jahweh, maar Jehovah wijst terug op Havah, Eva, en op Vuh, een voortijdse oorlogsgodin. Zij brengt in de hemelse oorlog de mens terug tot zijn innerlijke kind.

Elkos met de lks-woordstructuur komt ook terug in Lagos, lks, Nigeria, wat wijst op een voortijdse verbinding. Het is belangrijk dat de oude profeten worden teruggeleid tot hun voortijdse Afrikaanse wortels. Lks, Lagos, wijst ook op de logos-woordstructuur, het hemelse woord. In het Aramees betekende lkss (leksys, leksis) al woord, taal. Lgs is in het Aramees stamelen, haperen, stotteren, aarzelen, wat veel exotischer is dan zomaar het westerse woord in westerse orde, keurigheid en logica. Ik heb gemerkt dat het profetische woord op hele andere manieren gaat dan de westerse mens in zijn verwendheid denkt. Het woord hapert, maakt omwegen, herhaalt, en is veel gecompliceerder en ambigueus. De natuur spreekt niet netjes algemeen beschaafd, maar gromt en ijlt. Je kunt de natuur niet in een doosje stoppen. Je kunt geen strikje om de natuur doen. De natuur is niet voor een gat te vangen.

Kijk dus naar woord-waarden en gelijkenissen in het puzzelen. Ren niet weg van gecompliceerdheden. Gecompliceerde dromen zijn een uitdaging. Het zijn puzzelwolken van de cryptocratie. Kijk naar de woordwaarden en woord-structuren en als je gelijkenis ziet, denk dan niet dat het toeval is, want zo lopen de voortijdse energieën, en laat je dan ook niet bedriegen door westerse chronologie, want die is zo corrupt als wat.

Moeder Afrika wacht. Ik had er een grootse droom over in de nulder jaren van 2000, over de Afrika brug, en een van onze onderwijsboeken is ook zo genoemd. Zij draagt de sleutels. We zijn begonnen

met Egypte, maar we wezen er op dat Egypte veel diepere Afrikaanse wortels heeft in de andere Afrikaanse landen. Zoek ook in de muziek naar sleutels. Ik had vannacht een droom over een Afrikaanse muzikant genaamd Ed Sclavo of iets dergelijks in een parallelle wereld van de vijftiger, zestiger jaren. Daar was een album van. If it doesn't make sense : don't worry, ga ermee aan de slag. Het zal vanzelf ergens inpassen. Veracht dingen niet als het gecompliceerd is, want je mocht het eens nodig hebben. Blijf overdenken, blijf zoeken, totdat je verbanden en bruggen gaat opmerken. Zo kom je verder.

De oude profeten worden herleid tot hun afrikaanse wortels. Dan hebben we het niet zomaar over Egypte, want Egypte komt ook weer voort uit diepere en oudere Afrikaanse wortels, in de buurlanden. Dat is een hele uitdaging. Egypte staat dus niet op zichzelf, en Israel dus ook niet, want die was altijd in Egyptische context en Afrika op zich, de ruimere context. De wereld staat onder grote dreiging van Rusland en corona. Hoe eraan te ontkomen, of kunnen we er wel aan ontkomen ? Terug naar moeder Afrika ! Zij roept !

hoofdstuk 20 de afrikaanse wortels van de oude profeten

*'When there is healing it is sick,
It is not complete.'*

Ik had een droom dat ik in een natuurdorp was in Cocaland, in Afrika, Nigeria, en ik was bij een neef die in een dorpcentrum woonde boven de cafe-ruimte. Ik vroeg me af of hij geen last had van de muziek. We waren op straat. Er was een feest. Ik kuste hem op zijn wang omdat ik hem een tijd niet had gezien. Ik had een klein kussen bij me. Het voelde warm aan. Hij ging even later naar binnen, en we gingen toen naar zijn woonruimte. Zijn moeder was daar ook, mijn tante. Ik zei toen dat ik met een medewerker al contact had vanaf de bijbelschool in de negentiger jaren, en toen zei mijn tante dat dat nog geweest moet zijn van voordat zij niet meer bij me kwam. De medewerker kwam in die parallelle wereld uit een ander land, uit een vreemd land, en die mensen hield ze altijd op afstand, dus hem ook. Ik zei dat ze altijd haar hart en verstand moest gebruiken. Ik was daarna in mijn woning van de negentiger jaren in Amsterdam, maar het was in Nigeria, en ik voelde geen pijn meer. Ik stond bij mijn bureau achter de bar waarin ik keek naar de cassette player, en ik dacht aan wat albums die ik vaak draaide. Er was toen een ram in de kamer, een soort telefoon waarmee je heel snel dingen kon decoderen. Daarna was er een hert, en zijn gewei droeg de geschiedenis, en door de knooppunten kon je tot de parallelle wereld gaan.

De Meden en de Perzen kwamen na Babylon opzetten met hun wereldrijk, waar ook de termen 'medisch' en 'media' vandaan komen. Een wet van Meden en Perzen kon niet veranderd worden en je moest je er strict aan houden. In het boek Daniel was de ram een beeld van dit rijk, in het huidige

Iran en Irak, als voorloper van de islam en de reformatie. Daarna kwam het Griekse wereldrijk, de bok met de hoorn, wat werd tot het Romeinse rijk, het Roomse rijk en toen het Duitse Roomse rijk, de grote eenzijdigheid, waar de hoorn voor staat. Daarom moest het hert komen met het gewei van geschiedenis, context en parallelliteit. Zo kan ook de ram hersteld worden. Het gewei is een beeld van het brein wat samenwerkt met het hart. Als het niet samen zou werken met het hart zou alles tot eenzijdigheid vervallen, zou het dichtgroeien. Het herstel van het hert en het hertenkind wordt ook besproken in het Eeuwig Evangelie. Toen ik de droom over het natuurdorp in Nigeria had was er een hele mooie energie. Het was een soort eeuwige rust.

Op aarde in het moderne tijdperk hebben ze een vals medisch wereldrijk gebouwd als een vals media rijk, waarin ze ijzeren wetten hebben gemaakt om de mensen te onderdrukken en die wetten mogen niet veranderd worden. Zij weten immers alles. Ze zijn zwaar aan de drugs, als een narco wereldrijk.

‘Children of the damned’ was een groot thema in de tachtiger jaren. Een dominee waarschuwde tegen het lied van Iron Maiden en legde het gedicht helemaal verkeerd uit, en liet vervolgens een klein stukje horen. Ik vond het geweldige muziek, en vroeg me af hoe het verder zou gaan, dus als kind ging ik verzinnen hoe het lied verder zou gaan. Het was groots, maar ik mocht het niet horen. Dat wil niet zeggen dat die bands allemaal zo heilig waren, maar er kwam wel wat groots door. Daar gaat het om. Lieder zijn personen, buitenaardse en bovenaardse wezens, en die komen door door de muzikanten die hen channelen, dus het zegt niet altijd wat over de muzikanten zelf. Op virtueel had ik een os, en ik kreeg hem maar niet aan de praat. Ik zou het samen bereiden met een meisje. Uiteindelijk lukte het me en konden we de os bereiden, en het meisje riep : ‘Yay, we are doomed.’ In het westerse christendom is het verdoemd zijn iets heel negatiefs, maar in Israel kon het ook iets heiligs zijn, als zorg en opvoeding, en in Egypte betekende de verdoemenis de besnijdenis van het hoofd, van het verstand, als een scalpering, dus het loskomen van eenzijdigheid, want alle dingen zijn dualistisch en meerzijdig. Van het Egyptische ‘doem’ en ‘dam’ komt ook het Hebreeuwse ‘Adam’ en ‘Edom’, en daarom is Edom altijd het verdoemde volk geweest, maar dit had dus een dubbele betekenis. Zij waren niet meer eenzijdig, en daarom waren zij het wijsheidsvolk. Zij hadden het alleenheersend eerstgeboorterecht afgelegd. Het is het afrekenen met vleselijke monopolies. Daarom is het volk Edom, het volk van Ezau, de sleutel om los te komen van het narco wereldrijk. De eeuwige verdoemenis is de hemelse onveranderlijkheid die in de geschiedenis ligt. Het is een medisch rijk, oftewel het rijk van meden en perzen, van de ram die strijd voert met de eenhoornige bok, en zo komt tot het hert. Het is een hemelse media, oftewel het profetische wereldrijk. De sleutels liggen in Afrika, in Nigeria, Lagos dus, Iks, Elkos dus, in Nahum.

Het Afrikaanse land waar de medewerker in de droom, in de parallelle wereld, vandaan kwam was Zambia, waar ook John Lennon vandaan kwam, en een heleboel predikanten van de oude orde, goede predikanten. Ook mijn neef en zijn oudere broer, die met een Afrikaanse vrouw getrouwd is, kwamen oorspronkelijk uit Zambia, en ook hun moeder, mijn tante, maar die was dat vergeten en beschouwde het als een ander en vreemd land, en hield mensen van andere landen altijd op een afstand, in die droom dan, in de parallelle wereld. Er zal een nieuw Afrikaans code systeem komen. Er was een buitengewone rust in Zambia in de droom, die alle mensen van Zambia met zich meedroegen, ook in Nigeria. Het was eeuwige rust, een beetje idyllisch zoals Winnie de Poeh. Maar rust kan al snel corrupt worden, dus daarom hield mijn tante het dus ook op een zekere afstand.

Vroeger hadden ze altijd in hun huizen ook een schilderij met Afrikaanse negers erop waar ik als kind vaak naar keek en wat ik opmerkelijk vond.

Zambia, Sama-b, betekent in het Israelitisch-Egyptisch het gehoorzamen van de wortel, de voet, de geschiedenis, of de wortel van gehoorzaamheid. Het is niet slechts gehoorzaamheid maar het luisteren, dus profetisch gezien. Het betekent ook het gehoorzamen van de moeder, matrilineaal, als vrucht van de opvoeding. Dit is een veel betere uitleg van wat de hemelse eeuwige verdoemenis betekent, als eeuwige besnijdenis, een besnijdenis die niet ongedaan gemaakt kan worden, als een wet van de hemelse meden en perzen.

Nahum 1

2 Een naijverig God en een wreker is de Here, een wreker is de Here en vol van grimmigheid; een wreker is de Here voor zijn tegenstanders, en toornen blijft Hij tegen zijn vijanden. 3 De Here is lankmoedig, doch groot van kracht, en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten.

Er is dus een hemelse wreedheid die blijft toornen tegen de vleselijkheid, in het stof van de voeten, als een beeld van de werking van de geschiedenis. In de geschiedenis ligt dus al alle leiding en bescherming, om terug te gaan tot de parallelle werelden.

8 Maar met een overstromende vloed maakt Hij haar plaats geheel teniet, en zijn vijanden vervolgt Hij, de duisternis in. 9 Wat gij ook tegen de Here bedenkt, vernietiging brengt Hij teweeg; geen tweemaal verheft zich de benauwdheid.

Dit is dus een vervolgen van vleselijkheid op zich, en niet overdramatisch van personen, want het is slechts metaforisch. De vijand wordt vernietigd en geen tweemaal verheft zich de benauwdheid. De Israelieten geloofden niet in een hel waar ongelovigen voor eeuwig zouden branden zoals in het westerse christendom. Gehenna was een vuilnisverbrandingsplaats, dus het werd gewoon vernietigd en niet voor eeuwig opgestapeld. Wel wordt het dus gerecycled in de recyclocratie. Eeuwige verdoemenis heeft slechts dichterlijke waarde, als metaforisch.

14 Tegen u echter gebiedt de Here: Uw naam zal niet meer voortgeplant worden; uit het huis uwer goden zal Ik uitroeien de gesneden en de gegoten beelden. Uw graf zal Ik bereiden, want gij zijt te licht bevonden. 15 Zie, op de bergen de voeten van de vreugdebode die heil verkondigt. Vier, o Juda, uw feesten, betaal uw geloften! Want voortaan zal de snoodaard niet meer door u heentrekken, hij is geheel en al uitgeroeid.

De voeten zijn de wortels van de prehistorie die tot het buitenaardse leiden, tot het bovenaardse en tot de parallelle werelden, als decoderings principes, en het 'te licht bevonden' is in het Hebreeuws 'verminderd' en 'verdoemd'. Als wij minderen en ons hebben besneden dan wordt het vleselijke voortgetrokken tot de dood, staat er in het Hebreeuws-Aramees.

Nahum 2

7 En het is beslist: zij wordt ontbloot, weggevoerd en haar slavinnen klagen als met duivestem, terwijl zij zich slaan op de borst.

10 Woestheid, woestenij, verwoesting, en verslagen harten en knikkende knieën; kramp in alle lendenen en hun aller aangezicht van kleur beroofd.

We zien hier het beeld van ontbloting en verbrokenheid, oftewel van ontmaskering, openbaring en decodering, wat een onderdeel is van het profetische. De ram en het hert zullen wederkeren voor het profetische wereldrijk, wat niet een rijk is van deze wereld, maar in je hart. Terug naar moeder Afrika, waar de wortels van de beschaving liggen.

Nahum 3

10 Toch is het gevankelijk in ballingschap gegaan, toch zijn zijn zuigelingen verpletterd op alle hoeken der straten; over zijn aanzienlijken heeft men het lot geworpen, en al zijn groten zijn in boeien geklonken.

19 Geen herstel is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wonde. Allen die de mare over u horen, klappen over u in de handen, want over wie is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?

Dit is de goede boodschap dat het vleselijke zich niet zal herstellen, dat de zonde niet meer opstaat, want het vlees is dodelijk verwond. Wel zal de mens dit dus voor altijd moeten gedenken, en belijden, doorleven, dus we hebben wel degelijk met een eeuwige oorlog en eeuwige jacht te maken, en dit is dus wat de eeuwige jachtvelden zijn. Het zijn rituelen, tradities, opdat de mens nooit vergeet wat hij heeft geleerd. Zo niet, dan zou de zonde weer kunnen terugkomen.

hoofdstuk 21 de afrikaanse wortels van abadja

Volgens de Rabbijnse overlevering in de Talmoed kwam Abadja uit Edom. Hij bekeerde zich tot het Jodaisme en had toen een worsteling met Edom. Er is een hoger Edom en een lager Edom, wat zijn wortelwoord heeft in Adam, en wat een zelfde soort verhaal is. Er is ook een hogere en lagere Adam. Het paradijsverhaal heeft dus net als het Ezau verhaal een dubbele betekenis. Adam wilde geen deel hebben aan de hiërarchie in de lusthof. Hij legde zijn vorstelijke afkomst af, zijn eerstgeboorterecht, in ruil voor kennis, zoals ook Ezau deed. Het Egyptische wortelwoord 'dam' of 'doem' betekent dan ook de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, opdat het meer kennis draagt. Dit komt nog dieper uit Afrika oorspronkelijk, uit Tanzania, uit het Dodoma gebied, oorspronkelijk het Idodomya gebied, wat een Gogo woord is voor zinken, afdalen, minderen. Dit woord heeft ook de D-M wortel, en is een oeroud Afrikaans woord.

Abadja kreeg zijn profetische gave doordat hij vervolgde profeten in grotten verborg, stelde de Babylonische Talmoed. De profetische gave staat dus niet op zichzelf maar is verbonden aan het goede herderschap. Ik had een droom vannacht dat ik in de plaats van het ouderlijk huis was en het was nu onderdeel van Afrika, in Cocaland. Het was in deze parallelle wereld onderdeel van Tanzania in het Dodoma gebied, dus diep in de wortels van Abadja, de goede herdersprofeet. Hier liggen de wortels van Adam en Edom. Ik had er verschillende huizen, en ik ontving Afrikaanse sleutels. Een auto was tot op de bodem, tot aan de wielen, afgebroken. Ik ging het bos in, waar veel boerderijen waren aan de rand. Er was een hele mooie, rustgevende energie. Ook liep ik langs de huizen, en ik kon zo alle spullen in de huizen scannen en ze brachten een gecompliceerde rode energie voort, een Afrikaanse energie. In mijn eigen huis keek ik naar de overkant. Ik vond de huizen daar prachtig, met prachtige tuinen, vooral een huis waar wat oudere mensen woonden. Soms lag dit huis aan mijn linkerkant, en soms lag het huis aan de rechterkant. Het leek alsof het verschillende parallelle werelden waren. Het was niet meer eenzijdigheid. In de meren waren haaien van eenzijdigheid waarop gejaagd werd. De haaien waren als de wetten van de meden en perzen die niet veranderd konden worden en waar je je strict aan moest houden, dus van het Medische rijk. Deze wetten probeerden ook het kwaad goed te praten en het goede kwaad te praten. Ze hielden zware criminelen de hand boven het hoofd. Daarom werd er jacht op gevoerd.

In deze wereld lag Zambia, of Sama-b, in Noord-Afrika.

Er was meer bos dan weiland. Boerderijen lagen aan de bosrand, en ze waren omgeven met bos. Het bos had hier alles overgenomen. In Tanzania was dit ook het geval met Nunspeet en Hulshorst, in het Dodoma gebied.

Sama-b betekent dus het gehoorzamen van de wortels. Sama is hebreuws voor horen en gehoorzamen. In de Nigeriaanse Hausa taal betekent sama 'worden'. Je kunt namelijk niet iets worden zonder ernaar te luisteren en het te gehoorzamen. Het profetische en het gehoorzamen van de bronnen is dus een wordingsproces.

hoofdstuk 22 hosea en de hyperbolische werkelijkheid

Hyperbolisch betekent overdreven, vaak om een boodschap te verkondigen, iets extra kracht bij te zetten. In de Yoruba taal van West-Afrika wordt het 'oso' genoemd, een Afrikaans wortelwoord van Hosea. Hosea moest ook overdreven dingen doen om profetische boodschappen over te dragen. Hij moest met een hoer trouwen en zijn kinderen moest hij vreemde namen geven.

Het hele leven is hyperbolisch, en als je de hyperbolische betekenissen niet kent kun je daar zwaar overstuur van raken. Daarom zijn vele jonge mensen ook depressief vanwege gebrek aan betekenis. Daarom plegen ook vele mensen zelfmoord omdat ze geen uitweg meer vinden, en ook dit is hyperbolisch. Het leven geeft ons zwaar hyperbolische boodschappen, en zeker moeten wij deze lessen leren.

Ik heb nagedacht over de verschillen tussen de katachtigen en de hondachtigen. Ik heb video's bestudeerd van jachtluipaarden die hun prooi verslonden, en goed gelet op wat hier eigenlijk gebeurde. Ze leven niet in de materiele wereld. Het zijn geesten die zich dus ook niet zoals mensen hebben ontwikkeld. Ze staan er dus buiten. De katachtigen zijn moederlijke instincten, maternaal dus, en als ze op jacht gaan dan is dat om hun afgeweken kinderen terug te halen. Een renbok zien ze als een vluchtende ziel, als een verdwaald kind, en ze verslinden de lichamelijke vorm, opdat de ziel weer wedergeboren kan worden in hen. Dat is dus zwaar overdreven, maar deze katachtigen hechten weinig waarde aan de materiele realiteit. Ze hebben daar geen deel aan. Het zijn geesten, en ze komen om hun kinderen terug te roepen. Katachtigen zijn onthechte geesten, onthechte wezens, maar ze worden gedreven door moeder-instincten in de gevallen natuur, overdreven moeder-instincten, die psychopathisch zijn geworden. Ze hebben dat zelf niet door. Ze leven in een roes. Er missen dus bepaalde dynamieken.

De hondachtigen zijn de getrouwen en de getrouwden, de maritale instincten. Als een wolf of een hyena jaagt dan gaat dit om de huwelijksvoorwaarden, en ook dit is dus psychopathisch geworden, overdreven, door gebrek aan dynamieken in deze gevallen natuur.

Slangen jagen voor het zusterschap, vissen zoals haaien jagen om contact te maken met henzelf, beren jagen voor de goddelijke wereld, en roofvogels jagen voor de professies, dus bijvoorbeeld om andere zielen in te lijven in hun leger, als huurlingen. Daarin gaat van alles mis natuurlijk. Het is een gevallen aarde en een gevallen natuur. Het is een hyperbolische wereld. Alles zwaar overdreven, als een karikatuur, om een boodschap over te brengen. Uiteindelijk zal die boodschap dus komen, dus je hoeft ook niet overmatig verontrust te zijn. Het boek Daniel stelt aan het einde dat de aarde vol zal zijn van de hemelse kennis. Daar mogen wij naar uitzien. Het is iets om naartoe te leven.

hoofdstuk 23 de afrikaanse wortels van maleachi

Wat is het plan ?

In dit boek worden de oude profeten herleid tot hun afrikaanse wortels. Dan hebben we het niet zomaar over Egypte, want Egypte komt ook weer voort uit diepere en oudere Afrikaanse wortels, in de buurlanden. Dat is een hele uitdaging. Egypte staat dus niet op zichzelf, en Israel dus ook niet, want die was altijd in Egyptische context en Afrika op zich, de ruimere context. De wereld staat onder grote dreiging van Rusland en corona. Hoe eraan te ontkomen, of kunnen we er wel aan ontkomen ? Terug naar moeder Afrika ! Zij roept !

Wat moeten we doen in deze tijden van zware dreiging ? Steeds meer en meer zal blijken hoe belangrijk de eerder gegeven kennis was, over Israel en Egypte, want die zal nu verder verdiept moeten worden in Afrika op de Afrika brug, maar wat als je Israel en Egypte aan je laars hebt gelapt, hebt omgeruild voor moderne hebbedingetjes ? Wie niet heeft gezaaid zal ook niet oogsten. Hoe kun je in de mijnen werken als die mijnen er niet meer zijn ? Want laten we eerlijk wezen : Heidelberg en Dordrecht zijn grote bolwerken van verborgen sleutelen, en als je de reformatie volledig aan je laars hebt gelapt heb je ook geen toegang tot de indiaanse en afrikaanse schatten en werktuigen die je nodig hebt om dieper te gaan. Hoe gevaarlijk is het om lichtzinnig hiermee om te gaan, in ruil voor wat vage, zweverige new age boeken of toespraken ? De mens betaalt een hoge prijs, en dan toch is daar een weg. Toch is de deur van de hemel dan nog op een kier. Heb je met de wachters gevochten ? Heb je met ze geworsteld, of heb je lopen zappen op de tv met popcorn en chips op de luie ligstoel ?

Wij zijn blij en dankbaar met iedere medewerker, iedere medestrijder, medelijder, medebidder en elke medepuzzelaar in deze complexiteiten. Afrika is en was altijd het meest genegeerde volk door het Westen. Het Westen is Afrika veel verschuldigd. Het Westen heeft Afrika tot op de bodem lopen leegplunderen, en we gaan zien om welke redenen. We zijn blij met iedere medewerker, iedere medestudent en medestrijder die heeft volgehouden in deze dingen, op het pad van de goede herder, en wij herkennen hen aan hun vruchten.

Deze eenheid en verbondenheid loopt dwars door alle kerkmuren heen, dwars door het rode en ijzeren gordijn wat ze hebben gebouwd. Wij zijn allen een en gelijk in Afrika. Het geheimenis van Afrika dringt. Moeder Afrika roept.

De christenen zeggen altijd Amen achter hun gebeden. Velen weten niet dat het een Egyptische god is, en nog minder weten waar het voor staat.

Het leven geeft vaak niet mee. Vaak moet je om dingen heenwerken, en heb je te maken met de vleselijke, hyperbolische stijfkoppigheid van de mens. Stug zijn ze van aangezicht, met een hard voorhoofd en een stug hard, met een zware, onbegrijpelijke tongval, werd er tegen Ezechiël gezegd. Daarom moest zijn eigen hoofd tot diamant worden, harder dan steen. Diamonds are forever. De bijbel heeft diepe Afrikaanse oerwortels, en ook Egypte heeft veel diepere Afrikaanse wortels, en daarin zijn die diepere boodschappen opgeslagen die de mensheid nodig heeft. De Afrikaanse oermoeder roept, en daarom zijn we ook bezig de oude profeten te herleiden tot hun Afrikaanse oerwortels. Veelal lopen deze energieën en bloedlijnen via de woordstructuren, via de talen, in de etymologie dus, de woordopringsprong. Het zit dus verborgen in de wortelteksten.

Als we in het boek Job lezen : ‘De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen,’ dan komt het van een oer-oud Afrikaans gezegde : ‘Het oerwoud heeft gegeven, het oerwoud heeft genomen.’ De bijbelse strekking dat iedereen zijn deel krijgt komt van een oud Afrikaans spreekwoord dat de regen niet alleen maar op één dak valt. Als de bijbel het over roekeloze dwazen heeft, dan zegt Afrika : ‘Alleen dwazen testen de diepten van de rivieren met beide voeten.’ Als de bijbel de gevolgen laat zien van oren die niet luisteren, dan zegt Afrika : ‘Oren die niet naar advies luisteren vergezellen het hoofd wanneer het afgekapt is.’

In het boek Maleachi zagen we de dialoog tussen moeder en innerlijk kind, en de oproep tot een volkomen offer, tot volkomen leegte. In de Hausa taal van Nigeria is er het wortelwoord 'malala' wat uitstromen betekent en uitspreiden. De mens moet het niet inhouden, maar delen. Maleachi of Malaki in het Hebreeuws, komt van het Hebreeuwse malak, wat engel betekent, boodschapper. Ook in de Hausa taal betekent maliki, malika, engel. Het is verbonden aan malka, regen, regen die de hele dag duurt, de eeuwige regen. Zo mag de mens zijn hart uitstorten bij de hemel en niets achterhouden. Zo herstelt de regen het contact tussen hemel en aarde, en is er vruchtbaarheid. De moeder roept het kind op tot gehoorzaamheid, opdat het het kind wel gaat. Zoals we zagen heeft gehoorzaamheid in het Afrikaans te maken met de wording. We kunnen ook denken aan het Mali volk in West Afrika, wat nu een islamitisch land is, dus als onderdeel van de reformatie. In de Bambara taal van Mali is bijvoorbeeld het woord voor 'amen' amilna. Amen was de verborgen god in Egypte, die opkwam voor de armen, maar het heeft veel diepere Afrikaanse wortels. Hij stortte zichzelf uit als de regen, als een stortvloed, als de opslagplaats van de hemel. Die mocht niet geheel vollopen, maar moest altijd blijven stromen. Amilna, de west-afrikaanse Amen, vulde op door het uitstromen en uitstorten, als een beeld van de heilige geest, maar zo behoorde ook de mens te zijn. En dit was ook de drijfveer van Maleachi. Al de boeken van de oude profeten hebben een immens grote Afrikaanse diepte.

De Afrika brug is geopend. Ga binnen zolang het kan, want de deuren klapperen en snijden. Egypte en Israel moeten verder verdiept worden in Afrika. Daar stromen de oude profeten naar terug. Moeder Afrika roept. Afrika is het meest genegeerde volk door het Westen, juist omdat daar de bronnen liggen.

hoofdstuk 24 de afrikaanse wortels van het adam en eva verhaal

Ga samen met ons mee de put van Afrika in onder alle dingen, waar nog zoveel geheimen verborgen liggen, sleutels tot het bestaan. Moeder Afrika roept. Zij is een jacht begonnen op al haar afgedwaalde kinderen, om hen terug te nemen tot haar baarmoeder, de oerkennis.

Israel en Egypte staan dus niet op zichzelf, maar komen voort vanuit de grotere oeroude context van Afrika. Nyame, Name, is een Ghanees woord voor God, wat ook door de Ghanese christenen wordt gebruikt. We hebben veel over Name gesproken, wat in de voortijden ook de oerkennis betekent. In de Ghanese scheppingsmythe gaf Name de mensen elke dag voedsel op een natuurlijke manier, maar op een dag besloot een vrouw zelf het voedsel te stampen, en de stamper schoot uit en raakte de hemel, Name, en toen dit drie keer gebeurde trok de hemel zich terug van de aarde. Name kon toen niet meer bereikt worden. De Dinka in Zuid-Soedan hebben een soortgelijke mythe, namelijk dat Abuk, de eerste vrouw, de Eva van Zuid-Soedan dus, uit nieuwsgierigheid keek hoe gierst werd toegevoegd aan de stamper, wat verboden was, en zo trok de Schepper zich terug. Deze mythes

hebben een dubbele betekenis, namelijk dat de mens niet moet overeten, niet meer moet nemen dan door de natuur is gegeven, en het kan ook betekenen dat de mens zich door eigen voedsel te maken losmaakt van het te afhankelijk zijn.

Net zoals Eva heeft Abuk als symbool een slang, wat zoals we zagen het beeld is van zusterschap. Een ander symbool van haar is de schapen, als beeld dat zij een herderin is, want zij is tegelijkertijd ook een godin, de godin van de vrouwen en de godin van de tuinen, zoals Eva in de tuin van Eden was, als moeder van alle levenden. Abuk kreeg in de Dinka mythe een dochter en twee zonen. Buk is ook de Sudanese riviergodin, en wordt ook voorgesteld als luipaard. Het luipaard staat zoals we zagen voor de moederinstincten. Als het kind van de moeder vlucht, dan jaagt het luipaard het kind achterna om het terug te brengen tot de baarmoeder. Het vlees van het kind moet dan sterven. In de gevallen natuur is dit verletterlijkt, maar het wijst op geestelijke principes.

In de Dinka taal betekent adam, dam, de ballingschap, en het is zo dat de mens in ballingschap van de kennis moet komen, als een hemelse ballingschap, opdat hij niet door de zonde en leugen wordt meegezogen. In de bijbelse mythe was Adam door de boom verleid, en die boom was het volk Assur, ook als een beeld van de Assyrische ballingschap. Ra, rw (riiu, roe) is in de Dinka taal het hangen aan een boom of kruis, en betekent ook 'zelven' (roe). Ra trok in de egyptologie door de onderwereld, het lichaam van zijn moeder, telkens weer, maar dit is dus een beeld van het zelf, de persoonlijkheid, in de Dinka taal. Ra staat voor het zelf en de zelve, het hogere zelf, en dan ontkom je niet aan de hogere zelve die zich hebben onderworpen aan de hogere kennis, dus het zelf mag nooit zomaar op zichzelf staan, want dan is het ego, het valse zelf. We komen dan dus uit op het Dinka woord : Roe. Je kunt niet alles zomaar op dode technologie schuiven, want het moet zich ook kunnen personificeren, dus theologie blijft belangrijk. Wel is het dus belangrijk theologie niet los te koppelen van de principes, want dan wordt het tot afgoderij. Uiteindelijk gaat het niet om de personen, want het zijn archetypes, maar er moet worden opgepast voor het overmatig objectiveren van het leven, want er is ook een bewuste en persoonlijke samenleving, het hogere innerlijke collectief, en dan heb je dus de zinnebeelden van de theologie nodig. Er moet dus ook opgepast worden dat zelf niet losgekoppeld wordt van zelfverloochening. Er is nu eenmaal een lager zelf en een hoger zelf.

Buk of Abuk is dus ook de godin van het water en van regen, van de distributie van water. Ze komt ook voor in Ethiopie en bij het Nuer volk van Soedan. Ik had een droom dat ik in het voorouderlijke huis was, van de voorouders, en ik leunde teveel op de wastafel die toen afbrak, en er bleek een geheime kamer achter de wastafel te zitten, waar allerlei boeken waren opgeborgen. Ik was in een parallelle wereld, en het voorouderlijke huis behoorde tot Afrika. De Afrikaanse wortels begonnen zichtbaar te worden, alsof de dorpen weer ge-ent werden op Afrika, en ik liep langs de huizen tot het voorouderlijk huis, en er waren mensen die lang vast hadden gezeten in de putten en tunnels onder de huizen, en die werden nu bevrijd.

In sommige scheppingsmythes van Afrika hing er een touw tussen hemel en aarde, en toen de eerste mensen zelf voedsel gingen maken raakte hun stamper het touw, en brak de hemel los van de aarde. Toen stroomde alle ellende binnen, ziekte, dood, rampen en oorlog. De mens had toen geen valse ingebeelde hemel meer, maar moest er dwars doorheen, het kruis leren dragen, maar hierin zou de oerkennis dus een leidsraad zijn, om het tot heerlijkheid te strekken. Maar hoe kan dat dan, want de oerkennis was toch losgebroken van de aarde ? Men kon voorheen nog tot de hemel klimmen door

het touw, maar dat was nu weg. De mens kon het toen niet zomaar meer afschuiven op een god of afgod. Ik krijg altijd de rillingen als mensen het woord 'god' in de mond nemen, omdat het nogal snel verkeerd kan gaan. 'Als dat maar goed gaat,' denk ik dan, want het is vaak verstoppertje spelen. Ik noem het woord 'god' alleen maar als het echt moet en in context. In Afrika zullen we zien wat het betekent.

hoofdstuk 25 de afrikaanse wortels van genesis

"An unexamined life is not worth living."

– Socrates.

Mensen maken voortdurend hun goden, afgoden en koningen. Denk niet dat deze goden en afgoden veel in te brengen hebben. Nee, de mens beslist alles. En zo worden deze goden en afgoden vaak overbelast. Een van de taken van shamanen is om deze 'goden' te bevrijden van de mens en tot rust te brengen. God, of dat wat ze god noemen, en daar pakken ze soms gewoon willekeurig wezens voor, is de slaaf van de mens geworden. De mens aanbidt niet God, laat je niet voor de gek houden. Neen. God moet de mens aanbidden, want de mens zit op de troon. Vannacht had ik een droom over Atete, die ze in Ethiopie tot godin hadden gemaakt, en ze was overbelast, en wilde niet dat ik haar naam noemde. Ik heb haar toen bevrijd en ergens naar een ziekenhuis gebracht. Ik mocht ook niet veel met haar omgaan. Ik moest op zoek gaan naar een medicijn voor haar. Ik moest tot moeder Ethiopie gaan, en tot moeder Kenya, tot de afrikaanse wildernis.

Vandaag was ik weer na een hele lange tijd naar een natuurstad gegaan waar ik vroeger veel naartoe ging. Altijd weer als ik er naartoe ga dan opent het een stukje van de hemel, en ook dit keer weer. Het is een van de grotere steden van Nederland. Altijd weer spreekt de natuurstad tot me. Ik was met de trein gegaan, en ik liep langs de grote, oude huizen met de grote tuinen. Ze waren niet modern of rijk, maar oud, en dromerig. Op een bord werd er gesproken over de relatie tussen mens en baan. Er waren veel Afrikanen. Ik kwam ze overal tegen. Toen ik bij een grote boekhandel was aangekomen waar ik weleens kwam, en langs de boeken ging, werd ik opgenomen, ik zweefde helemaal weg. Ergens op een boek stond : goeie mensen, mooi werk.

Ik werd vanochtend wakker en werd geleid om ons onderwijs boek 'Leven op de Paradijs aarde' door te bladeren. Ik werd geleid tot een passage uit hoofdstuk 5 :

'Ik had een droom over een plant met eigenaardige slakken die leken op geslachtsorganen (fallussen). Ze gingen heel traag. De planten zelf waren gevaarlijk, ze brachten vergifting en verwoesting, als vleesetende planten ook. Het is een beeld van dat de mens moet afremmen.'

Ik herinnerde me toen dat ik vannacht hier weer over gedroomd had, maar nu over een fallus zonder eikel, en dat het bewogen werd naar een soort slak, en die begon zich aan de fallus te hechten om tot een eikel te worden. Dit gaat erover dat de mens geduld moet hebben, en dat hij zo andere dingen opmerkt die hij anders niet zou opmerken, en zo kan de mens waarlijk creatief zijn en vruchtbaar. De eikel is een soort hemelse slak. De mens moet dus de vertraging in. Velen in de vleselijke wereld stoppen hun piemeltje in ieder gaatje, letterlijk en figuurlijk, en dat wordt hen zo ook geleerd.

We kennen allemaal wel die knaap in de westers-christelijke mythologie die zei : ‘Er zij licht,’ en toen was er licht, terwijl in de grondteksten er meer staat : ‘Er zij inzicht.’ Maar in ieder geval werd deze knaap in de gnostiek de demiurg genoemd, een soort tussengod die blind was, en die dacht dat hij de enige was. Het was een materiele afgod die was afgeweken van Sophia, de moederwijsheid, en hij zag alles als door een sluier. Het is ook een beeld van mensen die zo opgaan in het ‘alleen zijn’, en die dit zo verletterlijken en verdichten, dat zij geen empathie meer hebben, anderen niet meer onderwijzen, en alleen nog voor henzelf leven, en daar draait alles om.

In de Dinka mythologie zien we iets soortgelijks gebeuren : God werd ‘de dingen van boven’ genoemd, Nhialic. In het begin was er geen licht. Naast Abuk en Garang, de Adam en Eva van de Dinka in Sudan, schiep Nhialic ook een man genaamd Aruu. Aruu vroeg of er een opening in de wereld kon komen opdat de mensen zouden zien, maar Nhailic wilde dat niet. Als je daarover nadenkt is dat niet zo vreemd, want toen de mensen begonnen te zien begonnen ze elkaar te oordelen op basis van hun huidskleur en andere lichamelijkeheden, en zo kwam het racisme in de wereld. Nhialic wilde de mens geen zicht geven, geen licht, maar hij gaf een speer aan Aruu, maar Aruu wilde geen speer, oftewel hij wilde zijn fallus niet. Toen kreeg hij een bijl, en dat wilde hij wel. Met de bijl hakte hij de aarde in tweeën, en een deel ging omhoog en een deel ging omlaag, en toen zei Aruu : ‘Waarom geef je geen licht ?’ En toen was er licht.

Nhialic werd toen heel erg boos, en duwde Aruu terug in de aarde, en sloot toen de aarde boven Aruu. Nhialic zou iedereen spietsen die zou op komen vanuit de aarde, maar Aruu hield een steen boven zich, zodat de speer niet door zou komen, en de punt werd afgebogen. Nhialic greep hem toen bij de nek en vroeg hem waarom hij als een man was. We kunnen hiervan leren dat we het licht niet mogen forceren, maar dat we op zoek moeten gaan naar de hogere dingen. Duisternis is er voor een reden.

De man heeft nooit de speer ontvangen, zijn hemelse geslachtsdeel, maar heeft het licht verkozen boven alles, en dat is hem tot strop geworden, want teveel en te snel licht verblind pas echt. De westers-christelijke, moderne afgod is dus de demiurg, Aruu, die handelt in overmatig en overmoedig licht, wat hen allen blind houdt. De ware schepping is er dus nog niet geweest, en die moet de mens vinden in de afrikaanse baarmoeder.

Bepaalde gezegdes van de Luo in Kenya maken bovenstaande duidelijk :

‘Het oog dat u hebt behandeld, zal u minachtend aankijken.’
‘De zwemmer die alleen koerst, prijst de winnaar.’

De Kikuyu in Kenya hebben dan een gezegde dat je je hierdoor niet van de wijs moet laten brengen :

‘Fronsende kikkers kunnen de koeien niet doen stoppen te drinken uit de poel.’

Ik zat dus vandaag in de trein naar de natuurstad en ik keek naar buiten en zag de weilanden met hun boerderijen. Ik dacht eraan hoe wij in de gaten werden gehouden door de boeren, hoe Nederland een weilanden land is, maar dat wij terug moeten naar de Afrikaanse baarmoeder, die de wildernis is.

Ontkomen aan Rigil Kent, aan Toronto, aan het stadse hedonisme, waarvan ‘leven op de paradijs aarde’ zegt in hoofdstuk 52 :

‘Wat is dat dan precies, het rigil kent probleem ? We hebben er veel over geschreven. Het betekent de sabotage van het immuun systeem. Als je bijvoorbeeld overmatig of verkeerde medicijnen of drugs neemt, dan kan het het immuun systeem gaan nabootsen, terwijl het in principe gewoon het immuun systeem verzwakt en bedriegt. Zo wordt je afhankelijk gemaakt aan één of ander middel en raak je verslaafd, terwijl het niet je daadwerkelijke natuur immunologie is.’

Zo is dat ook met het oog, dat door teveel licht en te overmoedig licht er een vals oog ontstaat en dan heb je een vals leven, en dan leef je langs alles heen, als in een roes. Zoals Socrates het stelt is dit een leven wat niet waard is om geleefd te worden. Blindheid heeft dus een eigen oog, en het is groot bedrog, als fronsende kikkers. Telkens weer fronsen zij als iemand over het geestelijke spreekt en het ware levenswater laat zien, maar zij kunnen de dorstigen er niet van weerhouden van dit water te drinken, zoals een Kenyaans gezegde stelt.

hoofdstuk 26 afrika en de parallellografie

In een droom was ik bij de supermarkt, en ik liep toen van de supermarkt naar iemand die ik kende, want die zei dat iemand anders die wij kenden onherkenbaar was geworden, en ik vroeg me af waar hij het over had. Ik liep dus naar hem toe, maar ik kon hem niet bereiken, want ineens werd ik meegezogen met Afrikaans ijs, wat dus niet zozeer koud voelde, maar meer als een afscheiding, en tegelijkertijd warm. Het waren allemaal lagen van Afrikaans ijs, als een overweldigende ijszee, en ik bevond me toen het me had meegetrokken in een soort hol of kooi in de woestijn, of een soort Afrikaanse lege woning, en het was aan een soort strand of een soort zanderige wildernisvlakte. Er was een soort langwerpige gleuf als een raamachtige opening, maar dan zonder glas, en een man gooide er gehaktbroodjes door naar binnen, en ik moest de broodjes zo snel mogelijk en zo ver mogelijk door het raam weggooien. Ik moest er dus ook voor zorgen dat het niet tegen de man zelf aangegooid zou worden, dus ik moest er echt langsheen gooien, en zo ging de man uiteindelijk weg, en kon ik door de gleuf, door de opening, naar buiten.

Ik had ook een droom dat zangers en zangeressen van de aarde grotendeels uit giftige slakken bestonden, daaruit waren opgebouwd, wat hun stemgeluid voortbracht, en dat waren dan vleselijke slakken van een hoge vleselijke orde, als programmeurs, alhoewel die zangers en zangeressen ook veel goeds in zich konden hebben. Er zijn ook verkeerde slakken, verkeerde traagheid, zoals traag zijn in empathie. De mens houdt er nog allerlei reserves op na : Nog even dit doen, nog even dat doen. Zo is de mens dan ook niet daadwerkelijk vruchtbaar. De schepping is er nog niet geweest.

Waar de mens doorheen gaat is standaard. Wat je meemaakt heeft iemand voor jou ook al meegemaakt, dus je sluit gewoon aan op een rij.

Laten we kijken naar wat Afrikaanse spreekwoorden :

Een Ovambo-gezegde (Namibie, Angola) zegt :
If you do not have patience you cannot make beer.

Het ware, hemelse bier, ligt dus in geduld. Door geduld wordt de bier van kennis gebrouwen.

Een ander Afrikaans spreekwoord :
He who runs after good fortune runs away from peace.

Waarom zou je je ziel verkopen voor roem en populariteit ? Waar is het offensief tegen het vlees, de vleselijke massa's en hun waanzinnige ideeën, dode ideeën ? Je kunt geen twee heren dienen, niet van twee walletjes eten. Beter is het je juk te dragen en bedachtzaam te zijn, de hogere wegen te begaan.

Een spreekwoord in Zimbabwe zegt :
You have little power over what's not yours.

Maak je niet druk over datgene wat je niet kunt doen, maar maak je druk over hetgeen je wel kunt doen.

Een Kenyaans spreekwoord zegt : Deugd is beter dan weelde.

In het westen is dat omgedraaid, want er gaat in het westen meer tijd zitten in weelde dan deugd.

Een ander Kenyaans spreekwoord zegt : Volg de bijen en kom tot de honing.

Dit wil zeggen dat goede dingen niet vanzelf komen. Het regent niet zomaar honing vanuit de hemel. Er is ook een ander spreekwoord in Kenya dat overvloed moordend is. 'Overvloed van fruit is fataal voor de fruitliefhebber.' Er is ook een ander spreekwoord in Kenya dat zegt dat de mond de looper onrecht doet. Het pad moet namelijk bewandeld worden, dus men moet niet leven door van horen zeggen.

Het anaq teken is al een heel oud teken uit Egypte, waar we veel over hebben gesproken. Het lijkt op een strop, een kruis met een lus erop, en in het hebreuws is de anaq dan ook een halsketen, als

beeld van de moederlijke instructie en leer, als een leidraad in Spreuken 1, en als een middel waardoor de hemelse bruid de bruidegom heeft betoverd in Hooglied 4. Het is het levenskruis, een beeld van het eeuwig leven in Egypte, ook wel de ankh genoemd. Het heeft veel diepere wortels in Afrika, in Kenya en Tanzania, bij de Maasai. Zij hebben Anaq, NK, Enkai als oppergod, die hen veel heeft gegeven, en die de god(in) van vruchtbaarheid en regen is, ook wel Ng of Ngai genoemd. In Sumer was er de god Enki, god van het water en van de kennis, ook de god van de ambachten. Bij de Maasai bestaat Enkai, Anaq, uit twee delen, namelijk de goedmoedige Enkai Narok, de zwarte god(in) en Enkai Nanyokie, de rode god(in). De strop is zowel een beeld van het geleid worden als het sterven van het vlees, zoals ook in Egypte Kain ook Anaq werd genoemd en een touw aan zijn nek had, wat hem leerde spreken en zwijgen. Enkai Nanyokie, de rode god(in), is daarom de keerzijde van het touw, namelijk de wraak, de toorn en de dood. Het leidt, beschermt en doodt. Het is daarom ook goed de anaq te bekijken in de Kenyaanse context. De rode god van de anaq is de god van de verslinding. Symbolisch gezien is dit ook weer de eenheid tussen god en mens, tussen de hemel en de mens. De band tussen moeder en zoon, en ook tussen man en vrouw is metaforisch gezien kannibalistisch en carnivorisch, vlees en melk bij de Maasai, maar de materialistische mens heeft dit verletterlijkt, en daarin ligt de zonde. God verslindt de zondige natuur van de mens, verwerkt de zondige natuur van de mens, maar de mens heeft met dit beeld lopen rommelen en het weten te verdraaien, zoals in het avondmaal en het vlees eten, opdat ze door konden blijven zondigen. God maakt jacht op het vlees van de mens om dit te eten. Er is een worsteling tussen mens en God, want er zijn ook zoveel valse goden, zoals er ook valse menselijkheid is. Maar theologisch gezien en materialistisch gezien hebben ze hier een knoeibende van gemaakt. Daarom is het van belang voor de mens om terug te keren tot de Anaq. We moeten niet alleen toetsen, maar ook aan de hemel vragen : ‘Och, Heere, toets mij,’ zoals de psalmist bad.

De Maasai zijn een semi-nomadisch herdersvolk, de MS-wortel van Amos, die ook een semi-nomadische herder was, die naar het Noorden trok en weer terug. Ook Amos predikte in principe de halsketen van leiding en van het minderen. Hij moest aankondigen dat de regen zou stoppen en dat honger zou komen, net zoals de god van de Maasai de god van de regen was.

Laat je niet bedonderen door mensen die wuivend in de kerk staan met hun handjes in de lucht. Natuurlijk zullen er oprechten tussenzitten, maar velen zijn gewoon op zoek naar een god of afgod die ze tot slaafje kunnen maken, voor hun karretje kunnen spannen. Laat je niet bedriegen door die heupwiegers en handjeklappers. Ze zijn op jacht naar een god of een afgod, waar ze zich hevig aan tegoed kunnen doen. God als prooi. Prik er doorheen door al die marionettentheaters, en al die hevig bedrieglijke optochten.

Niet alleen etymologie is belangrijk, maar ook cryptografie en parallellografie, en energie loopt via de woord-structuren die zich niet altijd aan de chronologische wetten houden, want chronologie is ook corrupt geworden in de matrix. De tijden lopen door elkaar heen. Laat je niet bedonderen door aardse chronologie.

hoofdstuk 27 afrika : van masker tot parallelle wereld

De parallellografie is de wetenschap en techniek te komen tot de parallelle werelden, de andere frequenties, andere werkelijkheden die van de mens worden afgehouden, verborgen worden gehouden. De mens wordt in een eenzijdige realiteit gehouden, en kan alleen door studie en werk komen tot de parallelle werkelijkheden.

Ik had vannacht een droom dat ik weer over de parallelweg fietste, want daar fietsten we altijd over naar school. Het bos loopt daar over in weilanden, en in het bosgedeelte was op de weg een vliegtuig neergestort, en het opende parallelle werelden van Afrika. Belangrijk is het te beseffen dat zonder te voelen, zonder het kruis, kun je niet tot de parallelle werelden komen. Afrika is het hart van de wereld, en ook je eigen hart, de centrale van empathie, en dat begint met voelen wat een ander voelt.

De ziel wordt opgesloten gehouden in een westerse matrix, een matrix van eenzijdige tirannie, die je overal om je heen ziet. Dit zijn verletterlijkingen van Israelitische verhalen. Israel draagt dus de sleutel, en er zijn maar bar weinig westerse christenen die hun geloofsgoed verdiepen in Israel. Het idee 'reformatie' is dan een begin, waarin er exegese wordt gegeven, uitleg, over het geloofsleven, het geestelijke leven, om het materialisme te ontvluchten, maar dit is ook tegelijkertijd een probleem van religie, want er is ook zoiets als religieus materialisme, wat eenzijdige religie is. Probeer dus in het geestelijk koersen allereerst tot Duitsland te gaan, want die liet al zien dat de mens terug zou moeten gaan tot de grondteksten en diepere betekenissen, zo goed en kwaad als dat ging. Ontsnap tot Duitsland, worstel met de wachters, en probeer dan de tunnel tot Israel te vinden in Duitsland, om daar je geestelijk leven en filosofie te verdiepen.

Weet dan wel dat de Rigil Kent satelliet op je jaagt, oftewel de wachters van het hedonisme, van valse religie, afgoderij, de hele geloofsgekte, het slappe happierige denken van de mens, die de kantjes er vanaf loopt, zichzelf voor de gek houdt, en hier heel goed in is, als een expert in de leugen. Zelfs als je Israel hebt bereikt en alles hebt lopen verdiepen, dan ben je er nog niet, want dan moet je via Egypte Afrika invluchten om het daar verder te verdiepen in het oer, in de bronnen van het bestaan. Als je in Oost-Afrika bent aangekomen, dan is dat al heel wat, maar dan moet je nog vluchten over de Afrika brug, die door heel Afrika loopt, tot Zuid-Afrika en West-Afrika, tot Ghana en de Ivoorkust, om het verder te verdiepen. En ook dan staat Rigil Kent op de loer, maar dit moet geheel afbreken in Afrika.

Vannacht had ik een droom dat ik van Oost-Afrika moest vluchten via Zambia over de Afrika brug tot Ghana en de Ivoorkust. Toen ik in de Ivoorkust was aangekomen was daar een buurjongen van vroeger, en ik moest bidden voor zijn hersenen. Ik legde mijn hand op zijn onderrug, en hij kon niet meer op zijn benen staan, en toen legde ik hem op een bed, en legde toen mijn hand op zijn hoofd, en er stroomde Afrikaanse energie.

Een Afrikaans-Keniaans gezegde is : ‘De man mag dan wel het hoofd van het huis zijn, maar de vrouw is het hart.’ Bidden is het channelen van de hemel, het bruggen bouwen, iets metaforisch dus, zoals dit spreekwoord ook metaforisch is. Het hoofd moet altijd naar moeder natuur luisteren. De hersenen zijn niets zonder het hart. Het westen heeft dit ook verletterlijkt in de patriarchie, maar in Afrika gaat de mens terug naar de moeder. Hiervoor is Afrika bewustzijn nodig om verder te komen op de Afrika brug tot het hart van het bestaan. Zonder dit hart besta je niet.

In de natuur zien we deze drie dynamieken : gehoorzamen – worden – zijn, als de drie-eenheid van de menselijke ziel, en daar moet balans in zijn, een goede verhouding. Daarin is kennis het doel, want als die er niet is, dan wordt het zaakje corrupt, zoals in het westerse christendom.

Er is altijd de wisselwerking tussen het kanaal, de aansluiting en de bron. De huidige realiteit klopt niet, de familie lijnen kloppen niet, dus daarom moet de mens terug naar de parallelle werelden.

Deze drie-eenheid is er ook in Afrika. We zien het Name-principe van de oerkennis terug bij het Akan volk in Ghana en de Ivoorkust in West Afrika, en die twee landen liggen tegen elkaar aan. De Ivoorkust ligt aan de linkerkant, en aan de rechterkant is Ghana. Naast Ghana ligt Togo aan de rechterkant, en naast Togo ligt Benin aan de rechterkant, en dan is er Nigeria, en alles is aan zee. En daarnaast ligt Kameroen. Helemaal aan de andere kant van de Ivoorkust ligt Liberia, ook aan zee. Het is een hele lange kuststrook, en hierdoor koerst de ziel, op weg naar de baarmoeder. Denk niet dat je slechts in het land bent waar je woont, want je ziel heeft lak aan die grenzen. De ziel gaat waar het moet gaan, en houdt zich niet aan materiele beperkingen van de matrix. Bij het Dan-volk in de Ivoorkust en Liberia zien we de scheppergod Zra met het hele betalingsstelsel van de Dood, een van de scheppingen van Zra, want de mens is betaling verschuldigd aan de Dood, en daarom is het ook belangrijk te weten wat de Dood inhoudt, want dit is iets metaforisch. Zra is een wortel van Aser, Osiris, de Egyptische god van de dood, wat een vruchtbaarheidsprincipe is. Aser wordt ook in de bijbel als godheid besproken als de ‘Ik ben die Ik ben’, oftewel het zijnsprincipe. De mens moet niet alleen het goede doen, maar ook het goede zijn. Dat is waar Aser voor staat, de SR-wortel, dus dan hebben we het ook over Suri, het principe van overgave en verbrokenheid. Dit is ook het enigma van Suri-Name. Aser heeft dus een bepaalde zijnskwaliteit, oftewel Zra in de Ivoorkust en Liberia, een zeker vruchtbaarheidsprincipe, scheppingsprincipe. Suri en Name werken dus op elkaar in, wakkeren elkaar aan, en de Ivoorkust ligt hierin centraal. Het is een wisselwerking tussen de Dan stam en de Akan stam. Zelfs christenen in Ghana noemen God Name. Ook hebben hun kerken soms Nyame in hun naam.

De Afrikaanse rituelen gaan veel gepaard met maskers, als het carnaval van de ziel, want laten we eerlijk wezen : We leven al in de parallelle werelden, maar alles is nog gemaskerd, en wij moeten het masker leren kennen, leren omgaan met het masker, als een medicijn. Het directe kan de mens niet aan.

hoofdstuk 28 hosea's nachtmerries en de wachters van afrika

Soms zeggen mensen dat ze er maar niet overheen komen. Maar je kunt er ook niet overheen, alleen maar doorheen. Zal de mensheid ten onder gaan door een nieuwe, zwaardere corona golf, of nog iets ergers dan corona ? Of zal de mensheid zichzelf vernietigen door een nucleaire oorlog ? Of zal de wereld onder de zeespiegel verdwijnen als het nieuwe Atlantis ? Wat zal er met het westen gebeuren, of liever gezegd het Noorden van de wereld ? IJskoud zijn ze, onverschillig naar hun medemens. Ga er niet op wachten. Keer terug tot de parallelle werelden, keer terug tot Afrika. Het is een geestelijke oorlog, en er is een hoog Westen en een laag Westen, een hoog Noorden en een laag, vleselijk Noorden. Ik had een droom dat er grote nucleaire vissen waren aan de kusten van Kameroen, Gomer-N, wat ook weer op Hosea wijst, want zijn vrouw heette Gomer, en er was een hoge Gomer en een lage Gomer. Die grote vissen konden biologische nucleaire missies afvuren op steden en dorpen om die plat te leggen. Het was een geestelijke oorlog. En ze gingen naar het Noorden, naar Europa, Noord-Amerika, en Rusland, en ze veegden het helemaal weg van de aardbodem, en het zonk terug in de zee, het Noorden van de mensheid, het rijke westen. Moet je op een dag ontwaken en beseffen dat het Westen er niet meer is, dat Europa is vergaan, en Noord-Amerika ? Dat alleen het Zuidelijk halfrond nog bestaat ? Of gaat dit geestelijk over het lagere Westen, het vleselijke Westen en Noorden van de wereld ?

Voordat de vissen kwamen waren er grote zwarte roofvogels die tot de steden en dorpen gingen en zich op de hoge torens en gebouwen plaatsten, en boodschappen brachten, om te zien of de mensen zouden luisteren. En ze riepen op om onder de grond te gaan, omdat daar tunnels en putten tot Afrika waren. De mens moest terug naar moeder Afrika. Dat is een tocht van de ziel.

En de mensen proberen een antistof te maken, en vragen om een antistof, maar de ware antistof is kennis. Als de kennis er niet is is de antistof corrupt, als een schuilplaats van het vlees, en dat is wat vele zogenaamde genezing vandaag de dag is.

We moeten niet lichtzinnig zijn, maar ook geen doemdenkers worden. De apocalypse is iets allegorisch, een verhaal voor de ziel, en kan meerdere interpretaties en betekenissen hebben. Het moet verdiept worden. Leg al je spullen neer, al je werktuigen, en ga terug tot moeder Afrika. Ga geestelijk de grond onder, en verlaat je oude leven. Houd je aan nergens vast. Kijk niet om.

Afrika ligt in je hart. Het is je empathie. Een reis naar Afrika gaat je niet zomaar helpen. Je bent een ziel, en je bent geestelijk. Het leven wil een besnijdenis en die is filosofisch, spreekwoordelijk. Hosea had een worsteling met zijn vrouw, Gomer, en met Efraim, beiden om het tot hogere vormen te strekken. Het strekte ook hemzelf tot hogere vormen.

Laten we kijken naar wat spreekwoorden van Kameroen :

‘No matter how fast a man is, he cannot outrun his shadow.’

Zomaar lichamelijke kracht en wilskracht gaat het klusje niet klaren. Je hebt kennis nodig, verdieping. In Cameroon waren er diepgaande rituelen om het komen tot volwassenheid uit te beelden, tot kennis, maar toen het christendom kwam werd dat overgenomen door simpele truukjes zoals de doop en het avondmaal. Verletterlijking leidt tot versimpeling, en die kan schade aan de ziel brengen als het niet wordt uitgediept.

‘The fire cannot be put out with your hands.’

Dat lijkt een beetje op ‘je kunt ijzer niet met handen breken,’ en gaat over hetzelfde, dat je dingen niet te simpel moet maken. Ga tot de hemelse gecompliceerdheden, anders leef je slechts in een eenzijdige leugen. Forceer de dingen niet. Laat de dingen zijn zoals ze zijn en ga puzzelen. Het is een kronkelig en smal pad. Om ergens te komen ga je heen en weer. Geloof niet in de verdichtheden die je worden aangeboden, want dan raak je zelf ook verdicht, en dan slippen al je kanalen dicht.

‘It is the pot that boils but the dish that gets the credit.’

Laat je niet misleiden door uiterlijkheden, door gevestigdheden, door roddels en geruchten. Dingen zijn niet wat ze lijken. Ga naar de wortels van de dingen, dus ga terug naar de oorzaak. Ga terug naar Afrika. Denk in lagen en stappen, waar dingen vandaan komen, en wat ermee is gebeurd. Kloppen dingen wel zoals het wordt opgediend, of houdt iets of iemand je voor het lapje ?

Verdere Kameroonse gezegdes :

‘Knowledge is better than riches.’

‘Thought breaks the heart.’

Het volk van Jakob is altijd een hoogmoedig en koninklijk volk geweest, hoog op het zadel geheven, zoals in het westerse christendom. Jakob was de stadse, en Ezau was de wilde, de underdog. Ezau telde niet zijn eerstgeboorterecht en stadse status, maar ging de grond onder, leefde in de modder, bij de wilde dieren, leefde op gras en grond, niet op tegels. In het boek Hosea werd gesteld dat Jakob zijn broeder, Ezau, had bedrogen :

Hosea 13:3-4 De Here heeft een rechtsgeding met Juda; Hij gaat Jakob straffen voor zijn wandel, naar zijn daden zal Hij hem vergelden. In de moederschoot bedroog hij zijn broeder, en in zijn mannelijke kracht streed hij met God.

Hosea neemt het dus op voor Ezau, voor Edom. Efraim, een van de stammen van Jakob, was een leugenachtig volk. Hosea zegt erover :

12:9 – Maar Efraïm zegt: Waarlijk, ik ben rijk geworden, ik heb mij rijkdom verworven; in al mijn vermogen vindt men bij mij geen ongerechtigheid die zonde zou zijn.

13:12-13 – Welbewaard is Efraïms ongerechtigheid, weggeborgen zijn zonde. Barenswееën gaan hem vooraf: maar het is een onverstandig kind; wanneer de tijd daar is, komt het niet ter wereld.

Het zijn dus ongeborenen, feutussen. Het zijn miskramen. Dat is wat de huidige wereld is : een miskraam. Het zijn nachtmerries van de feutussen.

In een droom was ik in een parallelle wereld en dit keer was de uittocht uit Egypte niet naar Israel, maar dieper Afrika in. In Afrika wordt Egypte dus verdiept. In Afrika was het beloofde land. En dit was een baarmoeder, waardoor de mens waarlijk geboren kon worden.

Wie het Oude Testament goed kent weet dat het boek Openbaring is samengeregen van Oud-Testamentische teksten. Zoals bijvoorbeeld dat de mens roept : 'heuvelen val op mij, en bergen bedek mij' komt uit Hosea. Samaria was het tien-stammenrijk, het Noordelijke Israel, ook wel Efraim genoemd, omdat dit de heersende stam was. Ook de hoofdstad van het Noordelijke Israel was Samaria. Zij gingen in de Assyrische ballingschap. In Hosea 10 werd het oordeel aangekondigd over Samaria, over Efraim dus, dat hun altaren overwoekert zouden worden met doornen en distels. Hun koning zou afgekappt worden als het schuim van het water, en de hoogten van ijdele afgoderij zouden verwoest worden, en de mensen zouden zeggen : 'bergen bedek ons, en heuvelen val op ons.' Ook Amos had een strijd met Efraim, met het Noordelijke Israel. De leugens waren ten hemel gestegen. Ze hadden misdaad geoogst, stelt Hosea 10. Het waren de verschrikkelijke nachtmerries van Hosea's huwelijk. In verschillende parallellen kwam dit weer anders tot uiting. Hosea moest Gomer leren kennen, zowel haar lagere zelf als haar hogere zelf. Hij moest een tocht maken door Gomer, als Ra, en worstelen met haar wachters en die verslaan. Dat waren de wachters van Afrika. Verschrikkelijke gemaskerde wachters die de mensheid niet doorlieten. Pas als de morgen zou komen zou deze koning van Israel wegvagen, zei Hosea. In hoofdstuk 9 zei Hosea dat Efraim terug zou moeten keren tot Egypte, en tot Assur moest gaan. Efraim was namelijk tuchteloos geworden, had alles van zijn verbanden losgerukt, en leefde zo in een leugen. Het was een totale nachtmerrie van de feutus. Efraim moest dus terugkeren tot Afrika, tot de baarmoeder. Efraim was een zombie-kind, een miskraam. Het was een beeld van het huwelijk van Hosea, wat ook een miskraam was.

Hosea 8 zegt dat het als een roofvogel komt tegen Efraim, als een bazuin, een boodschap, want ze pretenderen te kennen, maar verafschuwen het goede. Kennis zonder ethiek is vleselijke kennis, corrupte kennis, als een miskraam. Nachtmerries van de feutus. De nachtmerries van het huwelijk, Hosea's nachtmerries.

Hosea moest een overspelige vrouw trouwen, een hoererende vrouw : Gomer. Denk je in hoe zwaar dat moet zijn. Het was een beeld van de relatie tussen God en Efraim, tussen God en het Noordelijke Israel. Het was een nachtmerrie, en die nachtmerrie moest verdiept worden, opdat Hosea zo tot de parallelle werelden kon komen, tot de hogere kennis, om dit te begrijpen. Het was de Afrika brug. Het bemiddelde tussen God en hem. Zo werd hij gevormd.

Efraim noemde de profeten gek en de geestelijken dwaas, en Efraim hoereerde met de zonde, met de afgoden, en gaf hen minnegeschenken.

8:13 – Offergaven brengen zij, vlees, en zij eten het. De Here heeft in hen geen behagen.

En zo moesten zij terug naar Egypte, want ze waren van de bronnen afgeweken. Ze vermaakten de vorsten met leugens. Ze hadden henzelf paleizen gebouwd en versterkte steden, maar het had geen fundament. Daarom moest het afgebroken worden. Hosea noemde het een koek die niet gekeerd

was. In hoofdstuk 5 wordt aangekondigd dat hen die de grenzen verleggen tegemoet gekomen zouden worden door de uitstorting van hemels water. De Kameroonse mythologie is vol van water wezens en water godinnen, wat een beeld is van transformatie, als de wateren van de baarmoeder, en de opening van de parallelle werelden, van de subkennis, de metakennis, de bijkennis, wat het mysterie van de Afrika brug is.

hoofdstuk 29 de wijsbegeerte : een denksport

Abadja betekent het gehoorzamen van Yah, het oorlogskruis in het Hebreeuws.

Abadja verborg de profeten, zoals Duitsland de Nederlandse profeten verborg tijdens de reformatie. Profetie betekende exegese in de reformatie.

Samaria (Hebr. : Shomron) is Sama-R, het horen en gehoorzamen (sama, hebreeuws) van het kruis (oru, voortijds). Ik had een droom over Kameroon als zijnde Gomer-N. Gomer is de vrouw van Hosea. In Kameroon bij de Yaounde stam is god genaamd Zamba, oftewel Sama-B, het horen en gehoorzamen (sama) van de geschiedenis, het oer, de voet (b, egyptisch, voortijds).

Soms komt de mens op punten dat er groot gebrek is, maar toch ontbreekt er dan niets, want er is omringing en omhulling door de hemelse liefde, en die is overal, en die is van een hele andere materie. Tussen het 'alreeds' en 'nog niet' is er soms nog spanning in het aardse leven, dat er twee dingen naast elkaar leven die aan elkaar tegengesteld schijnen te zijn, maar dan nog doordringt de hemelse liefde alles, en is de mens opgenomen in die liefde, die alles vervult en alles zal vervullen, in hemelse wijsheid, en dat is een hemels raadsel waar de mens zijn hele leven lang over mag nadenken en tot de dieptes daarvan mag komen opdat er zo telkens weer een nieuw leven aanbreekt, een groot geheimenis. In die liefde hebben wij alles, want het is van een andere wereld, groter dan deze wereld.

Liefde is een samenwerking tussen horen, gehoorzamen en oerkennis, als de wijsbegeerte. Dit is een discipline, een sport. Deze liefde is het ware zoonschap.

Vliegtuigen zijn de oorzaak ervan dat de lucht vol zit met fijnstof,
daarom is het belangrijk om dichtbij de natuur te zijn,
Ook de auto's zijn de oorzaak van veel fijnstof in de lucht,
de mens maakt een gruwelijke fout,
zoals ze gewend zijn

Nu nog iets : de grootste broedplaats van bacterien in een huis is de wc-borstel,
die kunnen ophopen tussen de haren van de borstel,

DUS : belangrijk om de borstel regelmatig te vervangen OF over te stappen op een siliconen borstel, dus zonder haren, en het zo nu en dan ook in de groene zeep te zetten in een schoonmaakemmer met heet water ----

Een heleboel mensen denken hier niet over na en velen hebben voor vele jaren dezelfde wc borstel als grote bacterie haarden in het huis --- zeer slecht voor de gezondheid, want het gaat een grip krijgen op het hele huis en de gezondheid van de bewoners.

Hoe zit dat bij je thuis ? Vervang je het zo nu en dan ? Siliconen borstels zijn beter dan borstels met haren. Borstels met haren horen niet bij een wc, want dat wordt een bacterie bom.

Welkom in het wereldrijk van de wc borstel.

Het is de wc borstel matrix.

De hoogste titel in het rijk van satan is de wc borstel.

WC borstels zijn fluisteraars die complotten bedenken om de inwoners om te brengen.

Via de wc borstel verspreiden deze parasieten zich door het hele huis en gaan in de lichamen wonen van de bewoners, om deze ziek te maken.

Ik had er een profetische droom over – een grote waarschuwing.

Het is beter om geen wc borstels met haren meer te gebruiken.

Allerlei problemen kan het veroorzaken.

Het bestuurt de mens.

Zondag 1 en 2 gaan over de horende en gehoorzame liefde, maar ook is deze liefde ziende, en die ziet allereerst de ware grootte van de problemen, en bagatelliseert die niet. Het is het vlees die altijd de problemen en zonden kleiner voorstelt dan het is. Misschien ken je zulke mensen wel.

hoofdstuk 30 afrikaanse antropologie : het ritueel van de dikmakings afzondering van nigeriaanse meisjes

Het westen is obsessief bezig met haar gewicht. Vrouwen doen er alles voor om slank te blijven, want alleen dan voelen ze zich wat waard. 'Dik worden' komt veelal niet voor op het verlanglijstje van westerse vrouwen. Vele meisjes in het westen krijgen te horen : 'Och, was je maar zo slank als die schattige Chinese meisjes, die zo koket en compact zijn.' In Nigeria, bij sommige stammen, is het echt totaal omgekeerde wereld. Daar worden jonge meisjes bewust vet gemaakt, in een soort dikmakings ritueel waarvoor ze worden afgezonderd achter raffia strengen. Dit is een volwassenheidsritueel en een ritueel voor het trouwen, dat hun bekken breed genoeg zal zijn voor de geslachtsgemeenschap en zodat de vrucht goed beschermd zal zijn. Het is al een oeroude traditie. Dit ritueel wordt Mbodi genoemd of Mgbede. De meisjes hoeven niets te doen dan eten en slapen, en ze blijven binnen, geheel afgezonderd, maar oudere vrouwen zijn bij hen om hen te leren wat volwassenheid en huwelijk inhoudt. Ook wordt ze versierd voor het ritueel, en anderen doen al het

werk voor haar. Dit ritueel kan duren van een maand tot drie maanden. Geen enkele jongeman zou het in zijn hoofd halen een vrouw te trouwen die niet door dit ritueel is heengegaan. De vader van het meisje moet voor het ritueel kralen betalen voor de rivier godin.

Dik maken is een ander woord voor zalven in het hebreuws, dashen. Het was verbonden aan moeder natuur, maar er was ook een ander woord voor zalven, masah, wat ook de betekenis van Christus is. Een dikmaker dus ? Een groot maker ? Het zalven was bedoeld om iemand tot koning of priester te maken, een hoogstaande functie, wat al snel problemen gaf. Al snel werd de wereld een mannenwereld. Kijk maar eens naar het woord vader in het Engels : FAT-her. Zo onstond de patriarchie, en vrouwen werden verdrukt. In de Noorse mythologie zien we de strijd tussen de reuzen en de goden, waar ik vannacht trouwens ook een droom over had. De reus is de giant, de grote, maar zowel reuzen als goden waren rassen. Niet iedereen in het reuzenras was daarom groot. Het gaat erom dat de natuurprincipes groter worden, dat de mens de context gaat zien, maar de mens zelf moet kleiner worden. Op aarde heeft men dit allemaal verletterlijkt.

In de Afrikaanse mythologie werd er voor de mens op aarde gezorgd door God, door Abassi, ook wel Awasi, Wasi, genoemd, bij de Efik, de Ibibio en de Annang stammen van Nigeria. Toen de mens zelf voedsel ging maken schrok Abassi van het lawaai en trok zich terug. De vrouw van Abassi, Attai, zond toen conflict en de dood tot de mensen. De mensen hadden uitgevonden hoe ze zichzelf konden voortplanten, maar daar werd een stokje voor gestoken. Abassi bestond uit twee goden, dus hij was dualistisch : Abassi Onyong, de god van de bovenwereld, en Abassi Isong, de god van de onderwereld. De Efik stelden dat de mens met de boven god konden communiceren door Abassi Isong. Er was ook nog een opper god, die de boven god en de onder god had gemaakt, Abassi Ibom. Er was ook een reus die scheiding moest maken tussen hemel en aarde, dus tussen Onyong en Isong, maar de aarde viel in de oceaan, en de restanten werden de kust. De reus dook toen in de oceaan en verdrong, maar bezielde alles wat op aarde was.

Het gaat erom dat de mens technisch de verhoudingen kent, en niet zomaar zichzelf aanzet tot roekeloosheid, overgebruik en overheersing.

In de Noorse mythologie hadden de goden de ijsreuzen van het oer uit elkaar getrokken en er een nieuwe wereld van gebouwd. Je mag je dan afvragen of ze daartoe het recht hadden. Hadden de reuzen meer genomen dan ze mochten, of hadden de goden meer genomen dan ze mochten, of beiden ? De meeste reuzen en goden zouden ten onder gaan in Ragnarok. De boodschap is altijd weer : Neem niet meer dan je is toebedeeld, maar schuif je eigen plichten ook niet op anderen af.

hoofdstuk 31 de afrika school

De oproep. We kennen het allemaal : de oproep om naar school te gaan, de oproep om naar de kerk te gaan, naar het werk of de oproep om te stemmen of de oproep van de dienstplicht of andere plichten. Als dan de bel gaat op school is er een oproep om tot de volgende les te gaan. Zo zijn er een heleboel aardse bellen. In de Nigeriaanse religie van verschillende volkeren heeft God, Abassi, ook wel Awasi genoemd, Wasi, ook een bel om de mens op te roepen. De mens mocht niet van het vleselijke voedsel, het lagere aardse voedsel, nemen, maar moest het hemelse voedsel nemen, en zo werd de mens telkens opgeroepen. Telkens gingen er bellen opdat de mens de hemelse lessen zou volgen, opdat de mens niet overwijs, vleselijk wijs zou zijn, vol van de valse wijsheid van de mensen, de valse overleveringen, en ook om ervoor te zorgen dat de mens niet overkrachtig zou zijn, krachtig in het vlees, in de krachten van de zondemacht.

In de voortijdse Afrikaanse religie kwam de wereld, de lagere aarde, voort vanuit een gif gemaakt door een Afrikaanse vrouw, en in de Nigeriaanse volkerenreligies werd deze vrouw Atai genoemd, de vrouw van Abassi. Atai. Die wilde dat de mens op de aarde zou wonen, zodat ze niet hoger dan hun voegen zouden gaan, niet overgeestelijk zouden worden ten koste van belangrijke principes. Het aardse leven zou hun karakter vormen. De mens moest zo gevoelig worden voor de bel van Abassi.

In een droom hoorde ik die bel, een heel hoog, zacht geluid, heel anders dan de aardse, vleselijke bellen. De bel van Abassi was etherisch, als een bel van de natuur. Het was het mooiste geluid wat ik ooit had gehoord. Het riep terug tot de Afrika school.

De mens werd ongehoorzaam aan de hemelse bel, en ging vleselijk werken en vleselijk zijn voedsel bereiden, en zo brak de hemel los van de aarde, en zond Atai haar gif, chaos, conflict en de dood.

Ons leven moeten wij offeren aan de hogere structuur, ons vleselijke leven opofferen, en daarvoor zijn allemaal beelden gemaakt, die symbolisch zijn, niet letterlijk. Als er een offer wordt gebracht in de Afrikaanse religie, dan zijn de gieren een teken dat het offer is aangenomen. De gieren zijn de boodschappers van Abassi. Chaos, conflict en dood zouden de mens juist moeten aanzetten om de tocht terug te maken tot de hemel, tot Abassi.

hoofdstuk 32 de groene schoonmaak vs. de chloor matrix

Want de ongelovige man is door de vrouw geheiligd, en de ongelovige vrouw is door de man geheiligd, anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.

1 Korinthe 7:14, vert. Calvijn

Het Nieuwe Testament bevat nog de stoicijnse lijnen. Dit waren oorspronkelijk ascetische principes die later verdraaid werden, gestolen, maar het ligt nog steeds verborgen in het Nieuwe Testament. Ik had er een droom over. Het is een belangrijke tekst. Wij worden voortdurend misbruikt en mishandeld op deze aarde, en het is ons tot kruis, en het heeft ons gegrepen en heeft ons gehuwd, tot groot psychisch, mentaal, emotioneel en lichamelijk leed, maar hierin zijn wij geheiligd en is onze vrucht geheiligd. Er zijn dingen die we niet kunnen wegwassen. Het mes is diep gestoken, en het is als een huwelijk, maar we zijn erin geheiligd. Het wijst op een diepere realiteit. We kunnen er niet aan ontkomen. We zijn erin geheiligd.

Je hoort het weleens : Leerlingen van een school geëvacueerd door omvallen fles chloor, of hele volksstammen kinderen klagen over geïrriteerde ogen na bezoek aan zwembad met te hoge chloorwaarde. Enzovoorts, enzovoorts. Vaak hoor je dat chloor een instabiel product is en niet gebruikt mag worden om te desinfecteren, maar het wordt nog steeds veel verkocht, met alle gevolgen van dien. We zitten in de chloor matrix. Het is belangrijk zo groen mogelijk te leven, ook wat betreft schoonmaken : groen schoonmaken. Chloor is verschrikkelijk slecht voor het milieu en je gezondheid, zoals vele andere agressieve schoonmaakmiddelen die gewoon een soort scheikundige tovenarij zijn waarbij van alles misgaat omdat het zwaar chemisch is en zwaar schadelijk. Ik had een droom over de chloor matrix waarin de mens leeft. Het schraapt alle biologische bescherm laagjes van de mens weg. De chloor-parasieten vervormen zich tot kinderen die koffie willen of drinken en bieden zich bij de mens aan om op de emotionele buttons te klikken, en dan komen andere chloor-parasieten in de vorm van een oudere, met camera's erbij, als een televisie show, en dan moet je presteren. Ga je het kind niet te drinken geven ? Dan ben je een heel slecht mens. Zo trappen de mensen erin. Zo ontstaat vooroordeel. De oudere chloor-parasiet houdt dan de simpele mens een spiegel voor, en laat die mens rot over zichzelf voelen als ze het kind niet te drinken hebben gegeven. En zo kopen ze chloor. Ze denken niet kritisch na, maar het is een onderdeel van de consumeristische samenleving. We hebben het over zware dementors. Chloor verouderd het brein. De mens gaat met pensioen op allerlei manieren. Het is als alcohol. Het is veelal in de ban gedaan, maar het zit diep. Het is als een scholensysteem, om de mens te doen aftakelen.

Ik had een droom over dat er de meest verschrikkelijke parasieten uit een toilet kwamen, en dat was ten eerste als een soort nazi oorlog, en ten tweede als opa'tjes met wandelstokken die daarmee sloegen.

Veel mensen hebben de wc gewoon openstaan. De wc is het contactpunt met het riool, dus als je het open laat staan, dan hebben die parasieten vrij toegang tot je huis, en het is net zoiets als een open graf of de vuilcontainer open houden. Ook als je doortrekt is het heel belangrijk dat de klep al dicht zit, want de ontlasting krijgt bij het doorspoelen een optater, en gaat dan door het hele huis zich verspreiden als het open staat, en dan komt het ook op de tandenborstel terecht, al die toiletpluim

met poepbacterien etc. Dichthouden dus. Voor schoonmaken is het belangrijk zoveel mogelijk natuurproducten te gebruiken, en geen agressieve schoonmaakmiddelen, want chloor/bleek is zwaar giftig, en werd in de eerste wereldoorlog gebruikt om mensen te vermoorden. Als je het doortrekt of je plast ertegen aan komt er extra veel gevaarlijk chloorgas vrij. Het is hetzelfde als agressieve antibiotica bij de mens, dat juist de weerstand van de mens lam wordt gelegd, en dat de bacterien resistentie gaan opbouwen. Het heeft allemaal te maken met schijnveiligheid en schijnhygiene, want chloor trekt juist ook weer andere parasieten aan, en zorgt ook voor put-corrosie omdat het bijtend is. Daarom raden veel sanitaire bedrijven ook aan alleen maar milde schoonmaakproducten te gebruiken. Chloor/bleek is zwaar chemisch, dus gaat ook weer op andere stoffen inspelen, en kan leiden tot hele gevaarlijke cocktails, ook in het riool zelf, en dat naast het feit dat het op zichzelf al zwaar giftig is. Natuur schoonmaakproducten zijn dan bijvoorbeeld groene zeep, soda, citroensap etc. maar het is ook zo dat als je gewoon denkt dat alles schoon zou worden door er een schoonmaakmiddel op te gieten dan moet je beseffen dat naast het feit dat bacterien resistentie opbouwen, voornamelijk bij agressieve schoonmaakmiddel, het ook zo is dat er een soort filmpje van vuil gaat ontstaan, een vuillaag, en dat moet er dan echt afgeboend worden, doorbroken worden. Harige wc-borstels zijn bacterie-haarden van het huis, grote bacterie-broedplaatsen, want het gaat zich ophopen tussen de haren, dus die zouden dan heel vaak vervangen moeten worden en vaak in een schoonmaak emmer met groene zeep o.i.d. Maar er zijn dus ook siliconen borstels dus dat is zonder haren, maar gewoon met uitsteeksels die niet tegen elkaar aanstaan. Want om nou bijvoorbeeld met je handen, of met nog schoonmaak handschoenen de wc-pot zelf in te gaan is iets wat je echt niet vaak zou moeten doen, want die parasieten pakken je, veranderen je hersengolven enzo, en dan is een siliconen wc borstel om te zorgen dat er geen direct contact is, dus om het een beetje op afstand te houden. Natuurlijk als je gewoon de randen schoonmaakt en de bril kan dat gewoon met een doekje, maar echt de diepte ingaan in de pot met je handen overmatig zou risky zijn. Er zijn van die micro vezel doekjes waardoor het veel vuil opneemt die je voor ander schoonmaakwerk kunt gebruiken, zonder verdere agressieve schoonmaakmiddelen.

Wc parasieten/ riool parasieten kunnen de hersengolven veranderen en mensen op zijsporen brengen en hen op allerlei gebied met pensioen laten gaan, dus chloor inwerking hoort daar ook weer bij, dat werkt gewoon samen, dus eigenlijk dat hun systemen lichaam en natuur vervangen en zo schijnveiligheid en schijnhygiene, schijngezondheid, en schijnwerkelijkheid opwekken. Weer het hele evacuatie-trein verhaal ook.

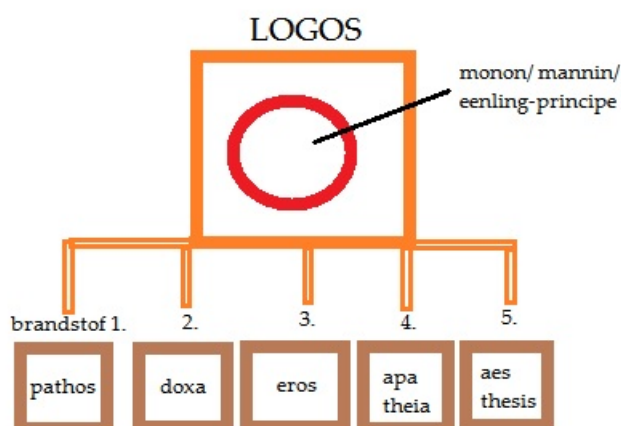
Naast voeding is dit dus ook een onderwerp waar veel onderzoek over zou moeten komen en waarin je zwaar op je hoede moet wezen. Dus mensen worden zo schijnwerkelijkheden ingelokt, terwijl er veel diepere dingen gaande zijn. De mens is heel ergens anders.

Daarnaast is er de opkomst van de lithium batterij, li-on of lithium-ion worden ze ook wel genoemd, die in de meeste apparaten zitten, dus ook laptops e.d. Die batterijen kunnen weer herladen worden, en kunnen soms spontaan ontploffen, of gewoon in de fik vliegen, waar de brandweer ook veel over klaagt want het komt steeds meer voor. Ook elektrische auto's die door deze technologie zomaar spontaan in de fik vliegen, en oplaadbare elektrische fietsen enzo. Ook iets om in de gaten te houden.

Niet alleen de voedsel industrie is corrupt waarin er onderzoek moet gebeuren, maar ook de schoonmaak industrie. Onderschat het niet. Het werk is de hoofdbron, het geestelijk werk, je hele leven en bestaan en de toetsopdracht, en een beetje zoals de ‘werken van Heracles’, en daaruit vloeit dus alles voort, dus dan wordt je uitgezonden naar iets op aarde, iets om te doen, om je geld mee te verdienen, zoals Paulus een tentenmaker was. Of je bent door iets gegijzeld en je werkt ervoor als slaaf, maar dan nog moet je dan werken ‘als voor de Heere’, en dit is gewoon weer metaforisch in de taal waarin we zijn opgegroeid, dus ‘voor de gnosis’, de hogere kennis van het heelal.

Direct moet ik ook aan mister Spock denken van Startrek. Hij was een Vulcan, maar ook half mens. Vulcan is de Romeinse god van het vuur, wat Hephaestus was bij de Grieken, de verlamde god, die zo was geworden of omdat hij zijn moeder verdedigde toen zijn vader tegen haar streed, en zijn vader hem toen van de Olympus afwierp, maar er zijn ook versies dat zijn moeder hem van de berg had afgeworpen. Maar in ieder geval leidt dit helemaal terug naar Jakob die in het toetsen en worstelen met de goden kreupel raakte, en dat soort verhalen waren er ook in Afrika. Ze namen vuur van de hemel en het gevolg was verlamdheid. Dat is hoe profetie werkt, door verbrokenheid. Maar in ieder geval zijn de Vulcans stoicijnen die niet vanuit emoties werken maar vanuit logica, vanuit de rede, vanuit de gnosis. Ze toetsen dus alles aan de hogere bronnen, vanuit de hogere technologie, dus laten zich niet zomaar leiden door gevoel. Ze hebben dan soms wel momenten van wat ze pon farr noemen, dat ze lichamelijk en psychisch uit evenwicht raken, overweldigd worden, en dat moet dan overwonnen worden door of een gevecht, of door intimiteit, anders sterven ze erdoor. Dat zijn dus ook allemaal hele diepe principes en processen. De Vulcans waren eerst heel erg roekeloos, oorlogszuchtig, maar toen trad er een reformator op, een profeet, genaamd Surak, en die bracht die stoicijnse, ascetische reformatie. Sommige Vulcans waren het er niet mee eens, dus er kwam een soort kerkscheuring, dus toen ontstonden de Romulans rond het jaar 370 na Christus, die weer op de eerdere voet verder gingen, dus meer door ‘geloof, hiërarchie’, ook xenofobie, een liefde voor alles wat in hun ogen ‘normaal’ is en zekerheid biedt, en haat voor alles wat ‘vreemd’ is. Ze hadden dus ook expansie-drift. De Remans waren hun slaven. Dit zijn ook allemaal Romeinse termen, want Romulus en Remus waren de scheppers van Rome. Ze werden gevoed door een wolf. De wolf is in goede vorm het kruis, maar in slechte vorm is de wolf de vleselijke klager. Die wil geen diepe gnosis, maar het gemak, het voor de hand liggende, de aardse orde etc.

plaatje logosverbrander

Hier gaat dus 'de logistieke filosofie' over, en daar hoort dat plaatje ook bij. Dus de logos/gnosis/afzondering moet dus boven de aardse driften komen te staan, anders wordt het corrupt, en dat zagen we in de geschiedenis gebeuren dat toen de mens afweek van de gegeven stoïcijnse/ascetische filosofie (de aretaitische filosofie) toen ging alles mis. Heracles moest op het pad van Areta blijven, anders werd hij bedrogen door de heks Kakia.

Maar in ieder geval is er een clip van Mister Spock en de Bangles genaamd 'Going down to liverpool' over de UB40, wat dus de werklozenkaart is, en het gaat dan over naar Liverpool gaan om niets meer te doen de rest van je leven, en die vrouwen zingen dat als sirenen op de achterbank bij mister Spock in de auto. Een heleboel mannen zouden dan hevig glimlachend in de auto rijden, gezellig met de dames, zichzelf eraan overgevend, maar NIET MISTER SPOCK. Die kijkt wel beter uit, en test alles, en gaat er analytisch mee om (aan de hogere bron), dus hele opmerkelijke clip. Hij trapt er niet in, want hij is in de rol van Odysseus die zich niet door de sirenen liet verleiden en zichzelf aan de mast bond, en zichzelf BLINDDOEKTE en was in zijn oren stopte.

Dat is het hele uitgangspunt. En dat moet ook toegepast worden op het chloorprobleem. Niet zomaar zeggen : 'Ja, maar het ruikt zo lekker,' want kinderen zeggen dat ook over de uitlaatgassen van auto's en dat vlees zo lekker ruikt. Dus echt gaan onderzoeken en toetsen, want er wordt heel veel tegen gewaarschuwd en op veel plaatsen mag het niet gebruikt worden. Het riool begint al in het toilet zelf bij de afvoer waar het water begint, en dat is bij contact met de wc direct geen schoon water meer. Er is de huisriolering die al bij de toiletbuis begint, en die is aangesloten op de straatriolering en dan de hoofdriolering. Er leven ontzettend veel parasieten in het riool en die nemen direct dat laagje water over, verplaatst zich er makkelijk doorheen..

Bij chloor is het eigenlijk alleen maar zo dat het vuil gebleekt wordt, en het werkt als een drugs, want het geurtje is schijnveiligheid. Het is gevaarlijke chemische rotzooi, kan de hersenen aantasten en de longen. Het is geen natuurproduct, en zoals ik al zei kan het gevaarlijke chemische verbindingen met andere stoffen vormen daarnaast. Het kan de hersengolven veranderen. Het is een hele reactieve en corrosieve stof dus gaat ook de toiletpot aanvreten en dan is het nog moeilijker schoon te maken. Het vuil wordt dus gebleekt en dat filmpje blijft dus gewoon zitten. In bepaalde ziekenhuizen mag het ook niet gebruikt worden. Het is allemaal al ingekort met verboden hier en daar, ook bij bedrijven, maar voor huisschoonmaak is dat verbod er nog niet, dus simpele huisvrouwen grijpen er ook makkelijk telkens naar uit gewoonte. Zelfde als dat kwik op heel veel manieren verboden was, maar in de mond van de mens dus niet, alhoewel de EU het wel nu verboden heeft voor kinderen en zwangere vrouwen. Op de menselijke systemen moet je niet wachten, want die zullen er profijt uit trekken zolang als ze kunnen.

Parasieten zijn er in allerlei soorten, en bewaken de portalen naar de parallelle werelden, dus de overgangen van de materiele wereld tot de geestelijke wereld, en het zijn shapeshifters en rommelen met de hersengolven, en een heleboel zijn nog niet zichtbaar doordat daar de technologie er niet voor is. Er zijn bijvoorbeeld ook een heleboel vlees-parasieten die de mens niet ziet, maar het vlees staat echt stijf met de parasieten, hoe 'lekker' het dan voor sommigen ook mag smaken, en parasieten helpen gewoon mee met de bedondering, want het is drugs.

hoofdstuk 33 een nieuw zicht op christus in de hebreuws-nigeriaanse context en grondtekst van afrika – de genezing van het stadse chloor-alzheimer syndroom

Het christus-woord : Gezalfd, in het Hebreeuws ook het dik zijn of dik maken, dashen, of mashe, waar ook het messias-woord vandaan komt. In Nigeria gold en geldt dit letterlijk voor de meisjes, in bepaalde stammen. Heel corrupt natuurlijk, want de meisjes worden onder dwang gevoed en het gaat ook vaak gepaard met de vaginale besnijdenis. Weer een voorbeeld van vleselijke mensen die zinnebeelden zo nodig moeten verletterlijken. Wat betekent het dan werkelijk ? Moeder natuur moet groter worden, en de mens moet minder worden. Daarom gaan veel Afrikaanse scheppingsverhalen ook over de mens die uit het riet voortkomt, of uit het splijten van het riet. Nooit is het de bedoeling geweest dat de man opgeblazen loopt te protsen met zichzelf en over de vrouw heerst.

In het Aramees was het Christus-bewustzijn al iets heel vrouwelijks, en in Afrika, in Nigeria, nog wel meer. We kunnen 1 Johannes 4:2-3 verklaren in de Nigeriaans-Hebreeuwse context, ook te beseffen dat Israel in de voortijd oorspronkelijk een Afrikaans volk was :

‘Elke geest die bekent dat Christus in het vlees is gekomen, die is uit God.’

Letterlijk gezien, in de westerse vertalingen, staat hier helemaal niks, maar in de Nigeriaans-Hebreeuwse context en grondtekst staat er dan :

‘Elke geest die bekent dat moeder natuur groot is, die is uit God.’

Chloor-geesten doen dat niet. Die maken de man groot. In de stad wordt moeder natuur heel klein gehouden en minderwaardig. Vlees, sarx, betekent in de Griekse worteltekst ook schoonmaken, saroo. Dat betekent dat de mens wordt opgeroepen om schoon te maken vanuit de natuur, groen schoon te maken dus, en tot de diepte hiervan te gaan. Alleen moeder natuur kan waarlijk schoonmaken. Als de mens tegenover de draak staat, het aardse systeem, in Openbaring, dan moet de mens moeder natuur groot maken en groot houden, en niet zelf gaan lopen bluffen. De kennis moet groot zijn, de principes, de ethiek, niet de mens zelf. De mens zelf moet minder worden. De mens moet deze metaforen begrijpen en niet alles omdraaien. Chloor-geesten draaien alles om. Ze hebben de hele mensheid ingenomen, en het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. De mens ligt vast aan chloor-ketenen. We zien nu wat het Nieuwe Testament waarlijk inhoudt, waar het vandaan komt. Het komt uit Afrika oorspronkelijk, en chloor-geesten hebben het verdraaid, verletterlijkt en verwesterlijkt. De mens is verdronken in de chloor. De lucht is een grote chloorzee waarin de hersenen verstrikt zijn geraakt. Ook is de lucht vol met fijnstof van auto's, motoren en vliegtuigen. De mens verheerlijkt deze moderne gouden kalveren, want het dient de mens. De mens heeft nooit goden gekozen om die te dienen, maar goden verkozen die hen zouden dienen.

Het is in de context van het evacuatie-trein verhaal.

In de groene bewegingen, 'terug naar de natuur' bewegingen maken ze schoon met natuurlijke middelen, en de natuur geeft die rijkelijk. Ze hebben zoveel rotzooi-schoonmaakmiddelen uitgevonden in de loop van de tijd, en het is zich gaan opbouwen, en het is gewoon scheikundige tovenarij, zoals ook in de voedsel-industrie, dus zo is die hele 'chloor-matrix' ontstaan (chloor staat voor zo'n beetje alles wat anti-groen is, dus de gehele chemische schoonmaak-industrie en het vuil zelf, want dat speelt op elkaar in, en schept elkaar, dus de schoonmaak-industrie is ironisch gezien dan ook weer onderdeel van het vuil (ik schreef eerst 'fuik'), en dat is met heel veel ziektes en medicijn verhoudingen zo. En in die matrix dementteert het brein, dus heb je te maken met de dementors, de wachters van afrika, en die zijn ook tegelijkertijd de 'backwards', dus die draaien alles om en zien het vervolgens niet meer, en leven dan in ontkenning, en zo groeit de hypocrisie, en het vreet weg als drugs. Dus de aardse realiteit is de schijnwerkelijkheid, dus daar kan een mens niet eens meer vanuit gaan berekenen, want dat is de schijnmens die aan de drugs wordt gehouden en hallucineert, terwijl de ware mens dan binnenin in de diepte opgesloten ligt, dus als je dan zegt : 'ja, maar dat ben ik zelf dan toch niet,' dan is dat waar. Een heleboel dingen waarvan je denkt dat je het zelf bent of waarvan je denkt dat je dit en dat doet is dan ook helemaal niet zo en is iets heel anders, maar de chloor matrix legt dus valse identiteiten op.

Chloor-geesten draaien het brein om, dus dan ontstaan er valse prioriteiten, dus het metaforische plaatje van religie blijft belangrijk, want als mensen het overmatig onpersoonlijk maken, dan sluipt onverschilligheid naar binnen en wordt het een samenleving van objectivatie, wat in de medische wereld is gebeurd, toen ze het losmaakten van het geestelijke. Dat religie gevaarlijk is in de letterlijke vorm weten we allemaal en juist daarom moet het ook verdiept worden, want het is alleen bruikbaar als metafoor, om het geestelijke te versterken en ook ervoor te zorgen dat het geestelijke niet corrupt wordt. Chloor-geesten zijn ook overmoedige afrondgeesten, zo van 'ja, nu moet het klaar zijn.' Ze denken in hele korte cirkeltjes : 'even erop smeren, in laten trekken, klaar'. Dus als je dan naar materiele computers kijkt hoe die werken, dan zie je ook ellenlange programmatie, en hele ingewikkelde, wiskundige toestanden, dus dan is het geestelijke nog veel ingewikkelder. Zelfde als dat zelfs huisvrouwen radicaler zijn dan new agers (die het allemaal wel geloven), de liberalen waar we ook over geschreven hebben, want de huisvrouwen lezen elke week nog ijverig de weekbladen en allerlei roddelbladen, en natuurlijk de krant dagelijks. Die zijn veel beter ingelicht over het vleselijke dan de new agers en liberalen over het geestelijke. De huisvrouwen en roddeltantes die ook zwaar werk verrichten want ze moeten ook nog eens hun kinderen opvoeden gaan er desnoods wat eerder voor uit bed en wat later voor naar bed om hun troep te lezen. Dus nee, het is nog niet klaar, net zoals ze aan Kate Bush vroeger in 1979 vroegen of ze nu niet al klaar was, en wat ze nog meer zou moeten doen, en toen zei ze : 'everything,' en dat ze nog niet eens echt begonnen was.

Het kan alleen maar stap voor stap. Het toetsen gaat ook altijd via de vraag : 'is hier fundament voor', want anders zou je ogenschijnlijk misschien wel goede dingen zeggen, maar als de afstand tussen twee goede dingen te groot is valt iedereen erin te pletter, in het gat, dus dan gaat het weer om geestelijke hoogtevrees ontwikkelen en veel voorzichtiger worden met bewoordingen en benoemingen etc. Chloor-geesten gaan altijd te snel, die kennen de heilige vreze ook niet. Die vinden het allemaal wel best. Chloor-parasieten (dus hele scala van de verhoudingen tussen vuil en stadse schoonmaak) vormen dus een drugs die het hoogtevrees zintuig uitdoven, dus mensen springen gewoon van het een naar het andere balkon op vijftien verdiepingen hoog. Levensgevaarlijk. Daarom is de Afrika brug zo belangrijk. De mens is verdronken in chloor, de

mens is een chloor-zombie. Het zit helemaal in de lucht, ook door de uitlaatgassen van auto's, de fijnstof, en de fijnstof van vliegtuigen etc., en een heleboel is nog niet eens meetbaar door hedendaagse apparatuur. Daarom zijn dieren ook zo belangrijk want die hebben al veel verfijndere zintuigen, zoals katten kunnen veel beter horen dan mensen, en er zijn dan bepaalde knaagdieren die landmijnen kunnen detecteren, etc. etc. Toch denkt de mens dat hij de absolute koning is van het weten, wat gewoon een geval van chloor-alzheimer is dus. De mens geeft deze beschadiging over van geslacht tot geslacht.

Ook staat er dan verder in I Johannes 4 in de Hebreeuws-Nigeriaanse context en grondtekst : 'Elke geest die niet belijdt dat moeder natuur groot is en groot gemaakt dient te worden, die is niet uit God, en deze is van de anti-natuur.'

In de westerse vertalingen staat dat dit de antichrist is, maar omdat de westerse Christus zo corrupt en afgedwaald is is de anti-natuur veel meer te vrezen dan de anti-christ. Wezenlijk betekent antichrist in de grondtekst : anti-vrouwelijk en anti-natuur.

De stadse schoonmaak met allerlei giftige, chemische middelen heeft de mens de nek gekost. De mens is erin verzopen, als het springen van de vijftiende verdieping. De mens heeft geen hoogtevrees zintuig ontwikkeld, want al die giftige schoonmaak-drugs heeft dat zintuig uitgedoofd. Men is niet meer gevoelig voor de tussenstappen, en leeft in schijngezondheid en schijnveiligheid, schijnschoonheid, in allerlei wanen dus. Men stort telkens vele meters naar beneden, omdat men niet bouwt op fundamenten. Daar heeft men de tijd niet voor. Het vijfde werk van Heracles was het schoonmaken van de stallen van Augias gebruikte hij daarvoor ook geen agressieve, chemische schoonmaakmiddelen. Het was dertig jaar opgehoopt vuil in de stallen, en hij gebruikte daarvoor twee rivieren. Puur natuur dus.

Als we kijken naar het Nederlandse woord 'kind' dan komt dit van het oeroude Nigeriaanse woord voor de onderwereld 'kindo', bij de Jukun stammen, en de onderwereld is een beeld van de natuur bij de Afrikanen, en al het leven kwam voort vanuit de onderwereld, de natuur, en al het leven zou daar terugkeren. Dat is wat ook het kind zijn betekent. Kinderen zijn nog niet van de stad, maar zijn van de natuur, leven in hun eigen onaangetaste wereld. Pas als ze ouder worden kapt de stad de natuur van hen weg, en krijgen ze een valse identiteit. Dan worden ze burgers van de chloor-matrix, al zo vroeg mogelijk, als kinderhuwelijken, met als huwelijksgift een chloor-alzheimer.

hoofdstuk 34 de wilde rivier van areta

Het vrouwelijke, het moederlijke, het zorgzame, moet de gevallen mannelijke natuur weer berijden, wat ook een thema is in het boek openbaring van de vrouw op het beest, de vrouw op de arend, en de betekenis van Filippenzen in de worteltekst, want Filippi betekent ook de vrouw op het beest. De man moet aan zichzelf ontvluchten, aan zijn oude natuur, en die afleggen, om zo te komen tot het

mannelijke kind, weer een thema in Openbaring. Dit kan al snel fout gaan. Daarom is er het stoïcijnse pad waarover we gesproken hebben in het boek 'de logistieke filosofie' waarin de mens leert vanuit de gnosis te leven, vanuit de hogere kennis, en niet vanuit zijn lagere aardse gevoelens.

Deze dynamiek komt voor in het verhaal van Oedipus. Zijn naam betekent gezwollen voet of grote voet, wat een beeld is van de grote geschiedenis, en de geschiedenis is groot en moet groot zijn, want het loopt terug tot het oer, maar het moet ontcijferd worden. Dit mannelijke kind moest de vleselijke vaderlijke natuur bedwingen om zo tot de moederlijke natuur te komen. Zijn vader had het hierom op hem gemunt, en daarom moest hij al als baby ontsnappen, waarmee hij door anderen werd geholpen, en hij kwam terecht bij herders van Korinthe die hem opvoedden. In 2 Korinthe 1 staat het zogenoemde verchristusing principe waarin de christus anderen ook tot christus maakt, en in de hebreeuwse wortels gaat dit dus om het dikmaken, wat in de nigeriaans-hebreeuwse context over moeder natuur gaat, over het groot zijn en groot worden van moeder natuur.

'Die ons met u bevestigt door Christus en ons heeft verchristust.' (vers 21)

In een droom was Oedipus of het oedipus-principe een godin, D-pesa, wat een vorm van Areta is. De D was in de voortijd de hieroglyph van de opname, en de pesa is de amazone verlichting, wat meer een geoeffendheid en geleerdheid is, de discipline van het beestrijden. Door pesa te bereiken kan de natuurvrouw het beest berijden.

Zoals we zagen betekent 'Jezus Christus in het vlees gekomen' in de Griekse worteltekst en de hebreuws-nigeriaanse context en grondtekst : 'schoonmaken door het groot zijn en de grootmaking van moeder natuur', oftewel de groene schoonmaak, waarbij het riool en het vuil in contact wordt gebracht met moeder natuur. Al het vleselijke en vuile wordt onder haar grote voeten gesteld, oftewel onder de grote geschiedenis. De mens zit in de stad gevangen in het riool, want de stad is slechts een onderdeel van het riool, en het moet uitgaan tot het geheimenis van de recyclocratie. Grootvoet was ook de zuid-germaanse naam voor de hel, en de hel is een beeld van de exegese. Vroeger als kind kwam er vaak een indiaanse vrouw genaamd gezwollen voeten of grote voeten tot mij in mijn dromen, wat dus ook de betekenis is van de naam Oedipus.

De Afrikaanse goden leidden de mens niet zomaar tot het licht, maar tot het geestelijke werk. Uiteindelijk was profetie en geestelijk zicht een vrucht van de ethiek. Daarom was de god van de vulkanen, Hephaestos of Vulcan, de god van het werk. In een droom was het een aspect van Areta, de godin van deugd en geoeffendheid. Ik had ook een droom dat er virtuele bitjes waren die je in kon doen om zo in parallelle werelden te komen. Die bitjes waren een soort natuurvrouwen, natuurdromen. Het gaat dus om een zekere werkdiscipline om het zicht op te wekken en zo het beest te kunnen berijden. Oedipus moest het raadsel van de sfinx oplossen, anders zou zij hem doden en verslinden, of van de bergpas afwerpen. Toen Oedipus het ontraadseld had wierp de sfinx haarzelf in het ravijn. Laten we goed beseffen dat ook het westerse christendom een sfinx is, en dat psycho-analyse de enige manier is om aan de sfinx te ontkomen.

Door het riool onder de stad moet de mens de weg vinden tot de natuur. Zonder de recyclocratie komt de mens er niet. De verstedelijking van de mensheid bracht de mens in de riool-matrix, ook wel de chloor-matrix genoemd. De verstedelijking is de vergrieksing van de mensheid, en de mens ging aan de riool-drugs. Riool-parasieten roven kinderen en misleiden ouderen. Griekenland is de as

en de wieg van de westelijke machine, waardoor alles wat uit het zuiden en het mid-oosten kwam werd verpulverd. Zowel Afrika als Israel gingen door deze trechter. Maar de stoicijnse lijnen gingen hier doorheen en hebben zichzelf verfijnd tot het aretaitisme. We spreken dus over een rode kern in en door Griekenland, die van de aretaitische filosofie. Griekenland op zich was gewoon Kakia, maar in de natuur stroomde de wilde rivier van Areta, waarlangs Heracles zijn weg vond.

Dit is het scenario : de mens moet via het riool, de ondergrondse stad, de weg terugvinden naar de natuur, en daarvoor heeft de mens ook de riool-metro's nodig, en de riool treinen om hier doorheen te komen. Dit pad wordt ook gewezen door de Vur. Laat niemand denken dat de stad veilig is boven het riool. De stad is onderdeel van het riool, en de mens moet gaan tot de recyclocratie, tot Hephaestus. Ik had een droom over Hephaestus, over Havah-seth-sa. Havah is Hebreeuws voor Eva, en seth-sa betekent in het Egyptisch de kennis van de wildernis, waarvan vur een voortijds woord is. Eva wijst terug op de vuh, de voortijdse oorlogskennis. De vrouwelijke Hephaestus is een beeld van de recyclocratie, de baarmoeder van de wildernis. Over dit pad gaat ook het tweede bijbelse boek 'de evolutie van de hemel'.

hoofdstuk 35 het pad van areta door de geschiedenis

Diep in de ziel van de mens zijn er plaatjes die telkens weer terugkomen, in de psychologie de portalen tussen het bewustzijn en onderbewustzijn : Adam en Eva bij de boom van kennis, en de gekruisigde Jezus. Men heeft dit overdreven, men heeft het verletterlijkt, onvertaald gelaten, laten verdichten. De wereld is vergriekst. Griekenland is het portaal tussen het midden-oosten en het westen, en tussen het noorden en het zuiden. Dit is een soortgelijk portaal, en alles is vastgelopen in dit riool. Toch lopen de stoicijnse en aretaitische lijnen hier doorheen, komende vanuit de oerbronnen van natuurfilosofie en natuurpsychologie. En zij zijn freudent. Voortdurend moet er opgepast worden in dit mijnenveld.

Haephestus, of Haphaistios, Aphaistios, in het Myceens Grieks, is Havah-seth-sa, oftewel Eva (Havah, Hebreeuws) die de natuurkennis aanbiedt (seth-sa, Egyptisch). Eva verleidde Adam tot de gnosis, die hing aan het kruis, wat de boom was in het Hebreeuws, als een beeld dat Adam voor de natuurkennis moest lijden en werken. Haephestus was ook de god(in) van de ambachten, naast de god(in) van de vulkanen. Als Adam tot de gnosis zou komen, dan zou dat door de oude orde niet geaccepteerd worden en zou hij vervolgd worden en verdreven, oftewel afgeworpen van de paradijselijke berg, zoals Haephestus van de Olympus werd afgeworpen omdat hij tegen de oude orde inging, tegen zijn vader, het beeld van de vleselijke patriarchie, om zijn moeder te beschermen. In andere versies werd hij door zijn moeder van de Olympus afgeworpen, de godenberg. Hij raakte kreupel of verlamd en kwam in de oceaan terecht, waar hij door de godin van de oceaan en de ondergrondse rivieren en door haar dochter Eurynome werd opgevoed onder de oceaan in een donkere en diepe grot voor negen jaar. Adam is een beeld van de val van Haephestus. Als kind had

ik een herhalende droom dat ik van een hoge berg werd afgeworpen. Het kost iets om tot de gnosis te komen, tot het hogere profetische. De oude systemen vervolgen je en sluiten je op, en je moet tot de recyclocratie gaan om aan de rioolwezens, de wachters tussen Noord en Zuid, te ontkomen. Haephestus werd de wapenmaker van de goden. Hij maakte alles voor de goden en rekende zo met de slechte goden af door zijn uitvindingen, want die zaten slim en gewiekst in elkaar. Hij maakte tronen die bijvoorbeeld gevangenen waren.

Het zijn freudulente wachters tussen het bewustzijn en het onderbewustzijn waarmee we te maken hebben. Alles heeft een diepere betekenis die zichtbaar wordt in de recyclocratie. We moeten tot de ondergrondse rivieren gaan, tot Thetys, die Haephestus samen met haar dochter opvoedde. Zij zullen het riool doorspoelen. Er was een oud gezegde dat de zoon van Thetys de glorie van zijn vader zou overstijgen. We zien daarin dus ook Oedipus kwaliteiten, die ook het vaderlijke vlees oversteeg. Ik had als kind zware nachtmerries van een vadsige vader die mij in een glazen kamer onder de grond in een greep hield. Ook had ik veel riool nachtmerries, over de rioolbuizen, waar zoveel gevaarlijke parasieten huizen. De mens mag dit niet onderschatten en moet groen leven. De stallen van Augias die Heracles moest doorspoelen met rivieren zijn een beeld van het riool. De mens leeft in het riool en dient een uitgang te vinden, tot de recyclocratie te komen, een besef te krijgen van Haephestus.

Adam moest door zijn val van de paradijselijke berg net als Edom (Ezau), waarvan Adam het wortelwoord is, zijn aardse status afleggen, zijn eerstgeboorterecht, zijn godenrechten. Dit komt terug in het Haephestus verhaal en ook het Oedipus verhaal. Het wijst terug op het pre-adamitische ras van Sukker, de voortijdse Adam in het eerste scheppingsverhaal van Genesis 1 (zakar). Deze werd doorstoken tot herinnering, dus weer reformatie en regressie. In latere beelden van Adam, namelijk Ezau en Hephaestus, komen deze oer-kwaliteiten van Sukker, de voortijdse Adam, weer terug, en worden daarin verdiept, wat een eigenschap is van de recyclocratie. Sukker was gekruisigd aan de boom van herinnering, en kon zo tot de oerkennis komen.

Hephaestus, Havah-seth-sa, Eva die de natuurkennis aanbiedt, de wildernis kennis, is een beeld van de charis, de geestelijke werken, als godin van de ambachten, en in Spreuken 1 is de charis (hen, hebreuws) een ketting van tucht en onderwijs. Dit is wat in de Israelitische talen de ware schoonheid is. Het is een werkwoord. Ook zijn de geestelijke werken in het Hebreeuws (hen, khane) gebeden en smeekbeden. De voortijdse Eva van Genesis 1, in het eerste scheppingsverhaal, was genaamd Nkbt in het Aramees, Anaq-bath, de dochter van de halsketting. Het is niet alleen een ketting van studie, maar ook van werk. Zij verleidde Zakar, de voortijdse Adam, Sukker, tot deze ketting, waardoor hij weer kon herinneren, wat ook de betekenis van zijn naam is. Deze ketting hing in een boom, de boom van herinnering, waaraan Zakar gekruisigd werd, maar boom kan in het Hebreeuws ook kruis of galg betekenen. Het is een zelfde soort plaatje als Jezus met de doornen om zijn hoofd, hangende aan het kruis. Het wijst terug op dit oerverhaal. Ook komen deze kenmerken terug in het boek Zakaryah, wat betekent Jehovah herinnert, zakar die tot Havah, Eva is gegaan, en Jehovah betekent ook de wording door het kruis. Het boek valt de patriarchie aan, het vaderlijke vlees :

Wees niet als uw vaderen waartegen de oude profeten hebben geschreeuwd. Uw vaderen, waar zijn zij ? En leven de profeten voor eeuwig ? (1:4-5)

We zien dan de gezichten van Zacheria (Zakaryah, Hebreeuws), en het eerste gezicht is van de paarden die de aarde doorkruizen. In het achtste gezicht wordt duidelijk dat zij naar de windstreken gaan, naar het Noorden en het Zuiden, dus we zien dat hier de aandacht wordt gericht op het portaal tussen Noord en Zuid, tussen het midden oosten en het westen, oftewel het portaal tussen het onderbewustzijn en het bewustzijn. Het tweede gezicht laat de handarbeiders, de bouwers zien, zoals Hephaestus de god van de handarbeiders en bouwers is, van de ambachten. Zij kwamen in het gezicht om het valse altaar af te breken, de vier horens die alles hadden verstrooid. De tempel moest weer herbouwt worden, de tabernakel. Het is een beeld van het natuur riool wat hersteld moest worden, dus het geestelijke riool, het psychische riool, het emotionele riool, het anatomische riool en het mentale riool. In de verdere gezichten zien we het herstel van de natuurmoeder en haar tent, want dat is waar het herstel van het natuurriool over gaat. Als we het over het natuur riool hebben dan hebben we het niet over chemische gifstoffen, maar over de rivieren, de wind, de seizoenen. De natuur weet raad met al het vuil. Laten we beseffen dat alles wat we om ons heen zien een resultaat is van een vastgelopen riool. Het zijn onze eigen onverwerkte afvalstoffen, daarom is het van belang ons geestelijk riool te herbouwen, wat de eigenlijke betekenis is van de wederoprichting van de hemelse tent, die als een bruid is versierd. Zij zal zijn zonder vlek en rimpel. Dat kan alleen als het geestelijk riool wordt hersteld en aangesloten wordt op de recyclocratie. Daarvoor is Hephaestus nodig als de rioolbouwer van de natuur.

Dat wat om ons heen is is dus onze eigen poep- en plas-afzetting, aanslag, ophoping, wat zich heeft lopen kristalliseren, heeft lopen vermensenlijken zelfs. Deze lijnen en leidingen lopen door alles heen, ook door onszelf en heeft een vals riool gebouwd, en dat riool is geheel dichtgelopen. Dit is waarom de mens slaapt terwijl het oorlog is. Dit is waarom de mens alles wegwuift in de cancel cultuur. Een heleboel mensen zijn 'woke', hebben gezien dat religie niet klopt, en laten het daarom achter, vergetende dat ze wegelopen van een dichtgelopen riool waarin gewerkt moet worden. Zo komt er veel achterstand en is het niet meer te overzien. Ze laten alles ophopen in hun nieuw verkregen liberalisme en new age spiritualiteit. Ze hebben geen riool meer, geen natuurriool. Dat is de woke cancel cultuur. Ze zijn zwaar aan de drugs. Heidelberg is een dichtgelopen riool, en ook Dordrecht, en ook Israel, Egypte, en Afrika, en ze laten het dicht, want ze zitten in de schijnveiligheid van het westen. Ze voeren veelal een materialistische oorlog, hebben veelal hun stokpaardjes, die vervolgens uit de context worden gehaald. Zo staat het riool op ontploffen en hebben riool parasieten vrij toegang tot hun huis. Kortzichtigheid, dat is het woord. Maar dit is dus allemaal onderdeel van een vervuild riool wat gebrekkig werkt, je eigen afvalstoffen dus die een aanslag hebben gepleegd op het riool. De mens is in de riool matrix, en daar horen dus ook de chemische, zwaar giftige schoonmaakmiddelen bij. Die zijn een bijproduct ervan, als de baby, de vrucht, van de opgehoopte afvalstoffen. Het riool baart. Parasiet na parasiet.

Iedereen om je heen is een cryptische versie van jezelf.

hoofdstuk 36 groen schoonmaken en het hemelse riool – de opkomst van de groene mensheid

We gaan tot een nieuw begrip komen van godsdienst, namelijk het hemelse riool, en de tempelbouw krijgt nieuwe betekenis als de herbouw van het natuurriool. Daar gaat het artikel van vandaag over. Het thema is groen schoonmaken en het hemelse riool, het herstel ervan, en dat begint in je hart en je huis. Hiervoor is Afrika een groot geheimenis, ook met name Nigeria. We gaan dus nog veel dieper dan Egypte, dieper Afrika in, dieper de jungle in. Hier zal de ziel nieuwe vastigheid vinden, nieuwe gronden, om los te komen van de chloorzee waarin de mensheid is verdrongen. De chloorzee staat voor allerlei onwetendheid, verdraaiing, valse zekerheden etc. Zeker een reis om niet lichtzinnig mee om te gaan. De lucht zit vol met fijnstof, ook van chemische schoonmaakmiddelen zoals chloor en andere rotzooi van de stad. Het lijkt goed en snel schoon te maken, maar het bleekt slechts. Er is veel gaande wat de mens niet ziet en niet beseft. Dieren en buitenaardsen hebben veel betere zintuigen en waarschuwen de mens al eeuwen, maar de mens luistert niet. Toch is er ook de opkomst van de groene mens : een goed teken. Velen verachten hun riool, dragen er geen zorg voor. Het is belangrijk om gevoelig te worden voor de leidingen, en die vrij te houden, zowel geestelijk als natuurlijk, en zo ook lichamelijk. Belangrijk is het om te weten welke stoffen je wel en niet kunt gebruiken en in welke mate. Mensen die van het riool wegrennen krijgen later daar de gevolgen van te zien, want het gaat zich dan ophopen. Je zou het smetvrees kunnen noemen, maar eigenlijk is het gewoon smerigheid. Piet de smeerpoets, ga je toch eens wassen. Exorcisme en demonologie krijgen dus een nieuwe betekenis, die van een hemels riool, en van hemels rioolwerk, en daarvoor moet je de riolen kennen, en de leidingen, en weten hoe je ze moet verzorgen. Ook Heidelberg en Dordrecht zijn riolen van de voorouders waarop al deze landen en steden zijn gebouwd, en deze riolen zijn zwaar verstopt. Ook de oude profeten zijn verstopte riolen, en daarom moeten we ze verdiepen en vrijmaken in Afrika, ook voornamelijk in Nigeria. Laten we zien waar deze reis naartoe gaat. Het is een groene reis. De groene natuurmens vindt zijn kern in Afrika, in Nigeria, om zo sleutels te hebben tot een geheim deel van Orion. Mochten er termen langskomen die nog onbekend zijn, dan zal het komende boek dat verder gaan uitleggen, want dit zijn slechts fragmenten.

In de diepte gaat godsdienst een andere betekenis krijgen. Orthodoxe, letterlijke, verdichte godsdienst, zoals in het lompe, weinig aan de verbeelding overlatende, westen, was in principe gewoon een natuurramp, ook al was het iets psychologisch. Hoe moeten we godsdienst dan zien in de diepte ? Het hemelse riool.

Was de uittocht van Mozes door de zee, door het splitsen van de zee, de ontstopping van het hemelse riool ? Mozes heeft diepe Egyptische wortels in de godin Ma (Mooi, Mowed) van de wet en de waarheid. Ook heeft het diepe wortels in het Egyptische verhaal van de pottenbakker, van Khnum, de ramsgodin en godin van de rivieren in de Nijldelta. Ik had er eens een droom over vele jaren geleden dat ik door een ondergronds tunnel complex uiteindelijk kwam tot een poort waar een afbeelding was van Khnum, waardoor er doorgang was en communicatie, als een hemelse telefoon. Khnm betekent mengen, bouwen, verbinden. Khnm is een vorm van Ma, als Khn-Ma. De khn wortel betekent doorsteken, als een schorpioen, wat ook weer op het kruis wijst en de baarmoeder. In de Israelitische talen is dit verbonden aan de muggenplagen, aan ken, kanan, wat doorsteken

betekent, en wat ook verbonden is aan het land Kanaan, het beloofde land. Ma en zo ook Khnum, Khn-Ma heeft verder diepe Nigeriaanse wortels. Het doorsteken, khun in het Egyptisch, is ook verbonden aan khnunnu, de boodschapper in het Egyptisch, en daarvan zijn offerdieren een beeld, van het gebed, van profetie. We hebben het dan over het hemelse riool, wat een natuur-riool is, een organisch riool, wat zich ook verpersoonlijkt heeft. De natuurvrouw is hiervan een beeld.

Als we het hebben over profeten en priesters dan zijn dit ook beelden van de onderdelen van het hemelse riool, van de werkingen ervan. Dit zijn de khenu in de Egyptische taal, ook weer verbonden aan Khn-ma. Zij worden ook de weners genoemd, en de schreeuwers, en worden vergeleken met hemelse kinderen of babies. Uiteindelijk brengen zij het goede nieuws, het evangelie, en dit is dus het evangelie van het hemelse riool. Een heleboel mensen hebben hun riool laten verstoppert. Daarom moet de mens terugkeren tot het natuurriool. Ook Heidelberg en Dordrecht zijn zwaar verstopte riolen, en daarom moeten zij verdiept worden, zoals ook de oude profeten. Als we het over de profeten hebben in de Egyptische taal, de khenu, dan hebben we het over rebellen, khenn, als een hemelse storm, khen, een beeld van oorlog. Khen is ook een woord voor klaagliederen, en ook is het een woord voor het verborgene. Het is ook verbonden aan het Egyptische woord 'khena', een afgezonderde gevangene, die in restrictie wordt gehouden. Dit is dus allemaal verbonden aan het profetenschap. De gevangenis is de khenat.

De khenu is het diepste deel van het lichaam waaruit het hemelse stroomt, het profetische. Maar bij velen is het riool verstopt. Daarom moet er een goed idee komen van wat het profetenschap inhoudt en wat het hemelse riool inhoudt. Khen kan ook betekenen : minder, minderen, en het is een waterbron in de woestijn, een waterstation. Khen-m betekent : van binnen. We zien hier dus weer de pilaren van Calvijn terug. In de godin Ma is er uiteindelijk ontstopping, dat het hemelse riool weer gaat werken, dat er doorgang is, en dan is er verbinding en binding. Dat is wat khnem betekent.

Ik had een droom dat ik ergens een feesthuis binnenging, een soort cafe, en er waren ook wat bedden voor overnachting. Wat Afrikaanse jongens lieten mij toen een zaal zien onder het gebouw, waar een orkaan leefde. Ik werd toen ook meegesleurd, maar het was een onderdeel van het hemelse riool. Het blijft niet zomaar bij Egypte, zoals we al stelden. We moeten dieper Afrika in. In Nigeria bij de Jukun stammen is Ama de pottenbakker godin, als moeder aarde en de heerseres van de onderwereld, van Kindo. Alle levende wezens kwamen voort vanuit Kindo, en allen gingen er weer naar terug. Het is een beeld van het hemelse riool wat zichzelf zuivert door regen, orkanen, vulkanen, plantengroei, enzovoorts, zodat het niet verstopt raakt, maar scheppende kwaliteiten heeft. Ama schiep de mens vanuit de onderwereld, bot voor bot. In het hemelse riool is alles bruikbaar, bijvoorbeeld als brandstof, mest, fertilizer, of communicatie middel, zoals de bomen ook door schimmels communiceren, stresssignalen doorgeven en hulpbronnen met elkaar delen. Ze hebben dus leren communiceren door het kruis. Ama wordt ook wel Ma genoemd, net zoals in Egypte. In de Halal is M ook wel een naam voor het boek Deuteronomium, het boek van de geboden en verboden, oorzaak en gevolg, als het hemelse riool, zegen en vloek. Het is het mysterie van het merkteken van het beest en de groene bron, de wildernis bron die alles door natuurlijke processen laat verlopen. Deze bron komt op in het diepste van de nacht om daardoor natuurlijk inzicht te verkrijgen. Dit biologische proces brengt "groene links" die het lichaam creëren. (De Visjacht, hoofdstuk 45, de Halal)

De Amazone letter M wordt ook wel de vrouwelijke Mozes genoemd, stelt de Halal, als het Woord van oordeel. Dit heeft dus in diepte de betekenis van de rioolreiniging. Het is een natuurzuiverings-systeem. Als we het over de gnosis hebben, dan hebben we het dus over de kennis van het hemelse riool. Zij heeft haarzelf gepersonificeerd als natuurvrouw.

In Nigeria ligt een groot groen schoonmaak geheim. Om tot dit geheim te komen dient de mens de rioolgeest 'Naven' te verslaan, een groot gedrocht wat zich heeft gevestigd in het riool om alles te doen verstoppert, en het vreet. Er moeten ook offers aan deze rioolgeest gebracht worden die zich als een god waant. Als men gekomen is tot Nigeria door deze wachter van Nigeria te verslaan, dan krijgt men toegang tot een groot en geheim deel van Orion, namelijk Orion-Hephaestus. Veel sleutels in Heidelberg en Dordrecht moeten hiervoor verzameld worden, en veel sleutels van de oude profeten, anders kom je er niet doorheen. Verzuim hierin is dus hetzelfde als rioolverstopping, en dan ben je verder van huis. Het gaat namelijk alles omdraaien. Het begint al in je eigen natuurlijke huis, dat je moet leren groen schoonmaken, groen reinigen en zuiveren, leren welke middelen je wel en niet kunt gebruiken, en in welke mate. Je moet gevoelig worden voor het natuurriool en gevoelig worden voor het rioolwerk, als een hemelse rioolwerker. De leidingen van het riool kunnen al snel onderhevig zijn aan aanslag, dat vuil zich gaat ophopen. Chloor kan zich binden aan andere stoffen en levensgevaarlijke cocktails vormen, daarom is groen leven en groen schoonmaken, en een groen riool krijgen een absolute must, zoals ook de Vur stelt dat de mensenzien via de ondergrondse tunnels van de stad terug kan komen tot de wildernis. Dan hebben we het over het riool. Van belang is het om de leidingen schoon te houden, de afvoerputjes goed schoon te houden en er ook soms onder te kijken. Leidingen kunnen schoongemaakt worden door een vuistje soda of baking soda erin te gieten met een liter of een paar liter heet water, en het even een half uur laten inwerken, en dan schoon spoelen met heet water. Zo nu en dan moet dat zeker gebeuren. Er kan zich allerlei rotzooi daar ophopen, en het kan er ook nog liggen van tijden geleden, voordat je in dat huis kwam, ook al lijken de leidingen niet verstopt te zijn. Maar gebruik het met mate. Er valt veel te leren over groen schoonmaken.

hoofdstuk 37 het groene werk

We kunnen de kerk niet wegdenken uit het leven, uit de wereld om ons heen. Het is overal en het stalkt. Je kunt er uit weggaan, maar het zit diep binnenin, vanwege dat het symbolisch voor iets staat. Het is dan ook belangrijk dat er een groene kerk gaat komen, en theologie blijft zo een belangrijk vak : de groene theologie. We hebben gezien dat de eigenlijke godsdienst en religie een zinnebeeld is van het hemelse natuurriool, wat organisch is en persoonlijk, en juist religie geeft telkens weer de persoonlijke factor aan, als metafoor, anders verzuim je tot onverschilligheid. De wereld is totaal vergriekt, maar moet zich nu vergroenen. Dat houdt ook in dat er een groene school dient te komen. School en kerk blijven dus belangrijke abstracties, maar laat het groen zijn. Nog steeds lopen de lijnen door Griekenland, want Griekenland is altijd de verbinding geweest tussen het Zuiden en het Noorden, tussen Afrika en Europa, en ook tussen het Midden-Oosten en

het Westen. Deze lens heeft zich flink lopen vervormen, als een rioolontstopping. We kunnen de lijnen nog steeds zien, door de stoicijnse filosofie, en de aretaitische filosofie, en die lijnen lopen terug naar Afrika, naar Nigeria.

De wereld heeft school en kerk van elkaar gescheiden, zodat het een leven op zichzelf ging leiden, uit de kluiten ging groeien door riool-steroiden, agressieve chemische middelen die je riool eerder kapot maken dan herstellen. Killer-clowns zijn het, shapeshiftende rioolparasieten, en via het riool houden ze de aarde in hun greep. Dieren kunnen het zien. Mensen niet. De mens slaapt. Daarom moet het groene kind opgewekt worden. Het groene kind was om zeep geholpen door de rioolparasieten, die alles hebben omgedraaid. Dit groene kind kunnen we terugvinden in Afrika, in Nigeria. Het is een stuk van onszelf. Afrika is je hart. Afrika is je longen, je adem. Ik werd vanochtend wakker en merkte dat mijn buik communiceerde met moeder Nigeria, de natuurmoeder. Het menselijk lichaam is een beeld van het geestelijke riool. De buik verwerkt het voedsel en het afval, en laat het omzetten tot stoffen die weldadig voor ons kunnen zijn, ondersteunend, leidend.

Het wonder van de buik is dat het stoffen kan omzetten in de recyclocratie, en het wonder van de vrouw en van haar buik is dat ze zelfs nieuw leven voort kan brengen. Het zijn beelden van het hemelse riool, en het moet dus verbonden zijn aan de recyclocratie. Op de groene school en in de groene kerk leer je hoe dat werkt. Je leert groen te eten, wat je wel kunt eten en niet kunt eten, en in welke mate, en in welke verhouding. Zo moet je ook groen leren schoonmaken, en groen leren leren. Je moet weten wat je kunt studeren en wat niet, en in welke mate, en in welke verhouding. Dat is dus een hemelse macrobiotiek, leven volgens de natuur, de hogere natuur. Het is als het rijgen van hemelse sieraden, natuursieraden, en daar je leven aan structureren. Ook sexualiteit is dus een beeld van het rioolwerk. Op aarde hebben ze het verkeerd voorgesteld, los van het groene werk. Ware sexualiteit wijst op het herstel van de groene school en het herstel van het groene werk, en dat is dus zeker niet losgekoppeld van de groene kerk, want dan zou het egoïstisch worden, wat weer een rioolverstopping op zich is, en dan kom je in allerlei eigenwaan-werelden. In de hemelse macrobiotiek moet je hierin balans vinden, dat de verhoudingen eerlijk blijven, want anders woekert het voort als de kanker, alles kapotvretende. De mens moet loskomen van de mentale en geestelijke steroiden, om zo macrobiotisch contact te maken met zijn groene mens en groene kind diep binnenin, en dat kan dus niet buiten de groene moeder om. Dat kan niet buiten Afrika en Nigeria om.

Moeder Nigeria, wij hebben uw roepstem gehoord,
Wij mogen met u in geheimenissen communiceren door onze buik,
waar alles gerecycled wordt als een nieuwe taal,
een groene taal,
om leven te geven en wedergeboorte aan ons groene kind.
Dank u wel, moeder Nigeria, die ons hart is,
onze longen en al ons leven,
ons groen leven, tot een groen bestaan,
tot herstel van ons innerlijk riool.

hoofdstuk 38 wcrk > kcrk

Ik had vannacht een droom dat ik doorgedrongen was in het geheime Hephaestus deel van Orion tot een gebied genaamd 'Kounouni'. Ik was bij de zee aangekomen, en er waren grote orca-achtige vissen, die natuurfilters waren van het natuurriool. De zee speelde daar een belangrijke taak in, een belangrijk onderdeel. Het is zaak dat de natuurfilters en natuurlenzen van het hemelse riool hersteld worden. Deze droom begon al toen ik in slaap begon te vallen, want ik bleef maar water zien komen, overstromingen, grote golven. Ik ging toen dieper Kounouni in, en water was een belangrijk onderdeel van het land. Overal was water, overal waren watertunnels en watercomplexen, en ook de vissen waren hier. Er waren hele grote en dikke dolfijnen, en ik kwam ook heel dichtbij zo'n Kounounische dolfijn, en aaide het dier. Het voelde heel weldadig aan, zwaar contact met de natuur, met de diepere, geheime Orionse natuur. Ik kwam toen in aanraking met een natuurstam die ik scheen te kennen. Ze hadden ook dingen opgeschreven, en ik vond dat het goed in elkaar zat. Ze schreven veel de V in plaats van de U, en ook met veel herhalingen in de woorden zelf, dus bijvoorbeeld het woord 'scheuren' zou dan geschreven worden als schevschevren. De woorden waren dus verlengd met een herhalende basis. Ze hadden allerlei andere definities van woorden. Het ging veel dieper. Sommige dingen vond ik heel goed bedacht, en stamleden hadden ook telkens weer nieuwe inbreng. Zo groeide de stam creatief.

In het hemelse riool zijn er een heleboel filters die het afval scheiden, voor verschillende doeleinden in de recyclocratie, en er zijn ook een heleboel lenzen, want er is ook een heleboel schadelijke radiatie. De aarde is een zwakke afschaduwing van het hemelse riool, zwaar versimpeld. Doe op aarde wat je moet doen, maar ga door in het geestelijke. Maak contact met je innerlijke natuur, je groene kind en je groene moeder, en voedt het groen. Keer weder tot je innerlijke groene school. De mens is vergriekst, maar moet weer vergroent worden, tot een groene mensheid, en de groene mensheid leeft als een onontdekte, geheime stam. De groene mensheid is een beeld van het groene riool. Dat is een weldadig natuurriool van watervallen, oceanen, oerwouden, ondergrondse werelden etc. Laten we het tropische regenwoud hierin niet vergeten, en ook niet de Afrikaanse regenwouden waarin de wortels van de mens liggen en de ontsluiting van de ware betekenis van godsdienst. Houdt je kerkfactor laag. Wees niet kerks, niet overmatig kerks zoals in de wereld. Er zijn veel meer elementen en dynamieken nodig om het draaiende te houden. Houdt je kerkfactor op 5%, je schoolfactor op 10% en je werkfactor op 60%. Op de aarde zien we een fatale scheiding tussen kerk en werk. Ook zien we een fatale scheiding tussen werk en school. Zo rotzooit de mens raak, totaal losgeslagen, als een zware rioolverstopping. Blijf dus leren, en verzuim niet in het werk. Zowel godsdienst als het menselijk lichaam zijn metaforen van het hemelse natuurriool. Het wijst dus ergens naartoe, naar een reis. Zonder riool is er dus ook geen reis. Als je riool verstopt is kom je nergens. Dan ben je slechts aan de riooldrugs ten gevolge van de verstopping.

Teveel kerk is slecht voor het werk. Blijf aangesloten op de natuur. Het gaat immers om een natuurkerk, een natuurkcrk, en om het natuurwerk, het natuurwcrk dus. Groen leren wcrken en groen leren kcrken dus, voor en door het hemelse riool, een stuk natuur, een stuk onderwereld, een

stuk onwereld ook. Contact maken met de aarde, met moeder natuur, moeder Orion, in haar dieptes. Ze laat mensen niet zomaar toe. Zonder de schoolfactor is de mens nergens, maar overdrijf het niet. Hecht ook waarde aan haar andere dynamieken. Laat altijd je schoolfactor hoger zijn dan je kerkfactor, en laat altijd je werkfactor hoger zijn dan je schoolfactor. Toetsen is altijd alle basis, en toetsen gebeurt in en door het riool. Werk aan je filters en lenzen. Wees toegewijd aan de recyclocratie, en heb daarin voldoende aandacht aan escapisme, aan innovatie, en je innerlijke groene kind. Verzwaar jezelf niet. Dramatiseer het niet overmatig. De recyclocratie heeft genoeg aan zijn eigen drama.

Vindt je de mensen om je heen ingewikkeld ? Het is een beeld van hoe ingewikkeld de natuurfilters en natuurlenzen van het orionse natuurriool zijn. Zoals we zagen in het boek 'De Afrika Code' heeft Orion zijn eigen Afrika, en daar vinden we de dieptes van de Afrikaanse landen op aarde. Het stopt dus niet bij het aardse Afrika op zich. De Orion codes lopen er dwars doorheen en leiden terug tot Orion-Hephaestus en het oer. Hierin wordt ook het gehele Oedipus verhaal besproken. Deze natuurcodes zijn ervoor om de mens te doen ontwaken tot de hogere natuurpatronen waaraan de mens opnieuw gestructureerd kan worden. De recyclocratie is een machtig natuurgeheimenis van de gnosis, van de hogere hemelse kennis, en het zal de mensheid overstromen. De natuur is nog niet klaar met de mens. Zijn wij klaar voor de natuur ? De onderwijzer komt wanneer de leerling klaar is.

hoofdstuk 39 ontwaken tot het groene tijdperk – green age – haal de zee in huis

In Hong Kong spoelen ze het toilet al sinds de vijftiger jaren door met zeewater, sinds het bouwen van een dubbele waterleidingstructuur. Mensen die dichtbij de zee leven gebruiken soms de zee als hun toilet. Zout heeft een reinigende werking, beschermt tegen parasieten, en in de stad is de mens vaak ver verwijderd van de genezende kwaliteiten van de zee. De zee is het hart en de baarmoeder van moeder natuur.

De toiletruimte is de grootste bacterie-broedplaats van het huis. Aggressieve chemische schoonmaakmiddelen maken dit nog wel erger. Ze maken de bacterien wild, ziedend, met alle gevolgen ervan. Vaak wordt het vuil alleen maar gebleekt, en het trekt juist nog wel meer parasieten aan. Daarom hangt er in veel huiskamers een onverklaarbare grimmige sfeer, een dementerende sfeer, want al die schadelijke middelen vreten de hersenen van de mens aan. Je kan er zwaar ziek van worden. Vandaar dat het nuttig kan zijn om groen te gaan leven, niet alleen groen te eten, maar ook groen schoon te maken, met de natuur, en met de zee. Haal de zee in je huis.

Rioolparasieten houden de mens in de greep, maken de mens ziek en houden de mens ziek. Overmatige en gevaarlijke schoonmaakmiddelen die zwaar chemisch zijn bereid maken de mens

nog wel zieker. Het gaat in de lucht zitten en bouwt zich op, en neemt het zenuwstelsel van de mens zo over, en zo leiden mensen zwaar miserabele levens. Laat de natuur je huis en je leven herstellen. Haal de zee in huis. Gebruik soms wat zeezout om in je toilet te doen en spoel het na een tijdje door, opdat de leidingen op een natuurlijke manier worden schoongespoeld en niet op een giftige chemische manier. Zeewater doet de mens goed. Als je niet naar de zee kunt, dan haal je de zee in huis. De zee is ook beter voor het milieu, beter voor de gezondheid.

Gebruik geen haren wc-borstels, want dat worden broedhaarden van bacterien in je huis, want dat gaat zich allemaal ophopen tussen de haren. Gebruik een siliconen borstel, en leg het na gebruik even in heet water met zout of groene zeep, veeg het goed schoon. Sommige mensen hebben wel voor vele jaren dezelfde haren wc-borstel, en dat wordt gewoon tot een fatale bacterienbom. Het is tijd om te ontwaken en op te gaan tot de green age, het groene tijdperk, en door de natuur en de zee los te komen van de parasieten die zich van generatie tot generatie hebben vastgehecht in het brein van de mens door slecht onderhouden riolen en toilet ruimtes. Onderwijs elkaar, help elkaar, om groen te leven, groen te eten, groen schoon te maken.

Het is een heel gevecht voor de groene ontwakking van de mens. De mens is zwaar afgeweken van de natuur en de zee, en wordt in een gevangenis gehouden. De sleutel is groen. Houdt zoveel mogelijk de afvoerputjes en het toilet dicht, ook als je doorspoelt, anders verspreiden de bacterien zich door je hele huis. De mens slaapt op een atoombom die het riool is, en als je alles openhoudt, dan is het gewoon een open riool, als een open graf, net als wanneer je de grijze container open zou laten. Denk ook aan de andere afvoerputjes van de wastafels en de douche. Kijk er soms onder, en haal het vuil weg. Maak de leidingen soms schoon door er zeezout of soda in te gieten met wat heet water en laat het dan inwerken om het na een tijdje goed te spoelen met meer heet water. Ga de groene strijd aan tegen de rioolparasieten die de mensheid in bedwang houden. Deze parasieten draaien alles om in de hersenen van de mens. Bewapen jezelf groen en met de middelen van de zee, waar de zeemeerminnen een allegorisch beeld van zijn. Misschien ken je wel wat sprookjes over de zee, en ik moet bijvoorbeeld denken aan het verhaal van Mozes die de zee splitste en het volk uitleidde in de exodus. Hun achtervolgers werden toen door de zee opgeslokt. Het is een zinnebeeld. van de green age, het groene tijdperk. We gaan op naar het beloofde land. Tot de achtervolger zeggen we net als Mozes : ‘Let my people go, laat mijn volk gaan.’

We kennen de excusen, de smoesjes, zoals ook in het verhaal van Mozes, want de achtervolger wilde in eerste instantie het volk niet laten gaan, en kwam met allerlei drogredenen. Mensen hebben duizend-en-een smoesjes om niet groen te hoeven eten, niet groen te hoeven schoonmaken. ‘Ik heb er geen geld voor,’ bijvoorbeeld. De natuur is gratis, en natuurlijk leven kun je in het klein mee beginnen. De natuur is juist minimalistisch, maar de mensen die zeggen dat ze geen geld hebben voor groen leven maken wel peperdure reisjes, kopen wel peperdure telefoons en zijn wel lid van allerlei peperdure roddel magazines die ze helemaal niet nodig hebben. Vaak zijn deze mensen koopziek en kopen voortdurend allerlei rommel wat ze helemaal niet nodig hebben, en vaak hebben ze niet eens meer door dat ze zoveel kopen. Waarom niet ? Omdat het al gewoonte is geworden. Vaak zijn ze zo opgevoed. Het is hen met de paplepel ingegoten, en ze denken dat het zo hoort. Helemaal niet. Ze leven in gevangenschap en zitten met een stockholm syndroom. De sleutel is groen. Die reik ik u aan, en die mag u ook aan anderen aanreiken. Het is tijd dat de wereld veranderd. Het begint bij uzelf. Het begint bij het helpen van uw nabije naasten, ook al zou dat maar één persoon zijn. Begin in het klein.

Op naar de green age. Laat alles achter je om deze reis te maken. Je hebt niks te verliezen, alleen maar te winnen. Als anderen niet meegaan, laat ze dan. Jij mag de brug bouwen, en ze zullen misschien later wel komen. Sommige mensen zitten nog te vast, en dan kun je alleen maar zaaien, om later een oogst te hebben. Toen Mozes optrad tegen de dictator die zijn volk vasthield werd het eerst nog wel erger, want de dictator wilde hen niet laten gaan, en verdubbelde hun lasten. En toen moesten eerst de plagen komen. We zien dat ook vandaag de dag met corona en Rusland. Maar de ergste plaag is het westen zelf, het rijke westen. Het is zichzelf tot plaag. Uiteindelijk bereikte Mozes de zee, en toen ging het gebeuren. Maar het land achter de zee was een land van honger. De mens wilde terug naar alle hebbedingetjes. Ze wilden weer terug naar de vleespotten. Maar er stroomt water en zelfs honing uit de rots, uit de volharding. Volhard in het goede, volhard in het groene. Blijf die zee overzwemmen. De zee zal ons ook tegemoet komen en een eiland bieden. Er is ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.

hoofdstuk 40 ontwaken tot het groene tijdperk 2 – het groene pad – de atoombom is allang gevallen

De lucht zit gevaarlijk vol met overmatig giftig gas van auto's, vliegtuigen, fabrieken en veel, veel chemische, agressieve, milieu-schadelijke schoonmaakmiddelen, die vooral door chloor een cocktail worden van dodelijke stoffen die voortdurend op de hersenen, de longen en het zenuwstelsel van de mens inbeuken. Hoe kan een mens dat volhouden? De mens is hierdoor zwaar ziek geworden. De duivel gaat tekeer als een briesende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden, en komt ook als een engel des lichts om het allemaal schoon te praten, want voor al die voor mens en dier dodelijke stoffen wordt nog flink veel reclame gemaakt. De mens lust er wel pap van, en de dieren houden zich wijselijk stil. De dieren weten wel dat de mens te ver is gegaan. En daarom moet er een nieuwe mens komen: de groene mens. In de verhalen van Paulus die ergens aan het begin van de jaartelling leefde, hele interessante verhalen overigens, zegt hij hierover: 'Ho, ho, ga elkaar nu niet in de haren vliegen, maar weet dat de tegenstander in de lucht is.' We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, niet tegen mens of dier, dus laten we elkaar niet opvreten. Soms zeggen mensen die van elkaar houden weleens: 'Ik houd zoveel van je. Ik kan je wel opvreten.' Maar wat we om ons heen zien op deze gevallen aarde is niet van die liefde. Het brein van de mens is zwaar gedementeed, door al die schadelijke giftige stoffen die zich zijn gaan mengen tot een chemische atoombom. Ja, je hoort het goed: De atoombom is allang gevallen. Houd jezelf niet voor de gek. We zijn nu in het na-apocalyptische tijdperk, na de bom, en de wereld is een dystopie. Het kan heel inspirerend zijn. Je kunt er boeken over schrijven, grootse verhalen, en uiteindelijk zie je dan de uitweg: de groene ontwaking.

Maak contact met je groene mens, en de groene mensen om je heen, want die zijn er ook, al is het maar door het lezen van een groen boek of een groen artikel, en doe groen onderzoek. Ik wens je toe dat je de groene weg zult vinden en zult overleven in deze heksenketel. We leven in een wereld waar de harige wc-borstel die nooit tot bijna nooit vervangen wordt tot een negatieve toverstaf van de anti-groene heks is geworden. Eng he. Het is maar een verhaal, maar toch is het eng, want we zitten er midden in. Toch mogen we weten dat alle sprookjes uiteindelijk goed aflopen, want ze leiden allemaal toe naar het grote geheim, en dat is een groen geheim. Daarom mogen we hoop blijven houden. We mogen ons huis groen maken, en onszelf groen maken. Dat is een hele grote opdracht, en een hele lange reis, misschien met vallen en opstaan, en we zagen al dat de anti-groene dictator niet makkelijk opgeeft en eerst de lasten verdubbeld. Zoals in het verhaal van Mozes, en ik moet ook denken aan het Noach verhaal. Die wist ook dat de zee de oplossing was, en al het kwaad werd weggespoeld. Noach, maak jezelf een ark.

Noach, waar ben je ? Waar kunnen we zulke Noachs vandaag vinden ? We moeten het zelf zijn. Het is een voorbeeld voor ons allemaal. Als we het over moeder natuur hebben dan hebben we het dus ook over moeder zee, haar zus. It's all in the family. We hebben dus ook een tante, tante zee. Als de zee niet naar je toekomt of je kunt de zee niet bereiken, haal dan de zee in huis. Zeewater is ontgiftigend, en je kan zo een emmer voor een kwart tot een derde vullen met warm water, en er dan wat zeezout in doen. Het zal je lucht zuiveren, in je huis, in je badkamer, in je slaapkamer. Zet de emmer gewoon daar neer waar je wil dat de lucht gezuiverd wordt, zoals bij je bed. Daar heb je dus helemaal niet veel zeezout voor nodig, want zeewater bestaat maar voor 3,5 procent uit zout gemiddeld. Lekker slapen bij je eigen zee, op je eigen strand. Je huis is het strand, en de zee zit in een emmertje zeewater. Het zal zijn weg wel vinden. Het zal de lucht zuiveren en bescherming bieden tegen schadelijke stoffen. Leef zo dicht mogelijk bij de natuur.

De zee is ook onze moeder, onze bijmoeder. Moeder natuur en moeder zee. 'Gij zijt het zout der aarde.' Wij moeten daarom ook als haar worden. Wij moeten leren zorgdragen voor elkaar. Natuurlijk met mate. Overal waar 'te' voorstaat is niet goed. Overdaad schaadt. Maar er is veel te doen in de green age. De natuurwerkers gaan komen, de groenen. Dan zijn we er nog niet, want we moeten ook leren wat groen leven betekent, op de groene school, en we moeten balans leren, de juiste verhouding. Gisteren kreeg ik ineens een liedje in mijn hoofd van de tachtiger jaren wat heet : 'It ain't what you do, it's the way that you do that, it ain't what you do, it's the time that you do it,' dus het gaat er niet om wat je doet, maar hoe je het doet, en wanneer je het doet, en op welke plaats je het doet. We moeten daarom de groene logistiek leren en er gevoelig voor worden. 'Hoe, wanneer en waar, en in welke verhouding, en met wie.' Wees voorzichtig met giftige contacten. Die moeten ook gezuiverd worden, en soms moet je wat afstand nemen, want waar je mee omgaat wordt je mee besmet, en soms is het gewoon een slechte gewoonte. Laten we op het groene pad blijven. Moeder natuur en moeder zee gaan ons voor. Zoals ik met zesde klas afscheidskamp ik achter mijn twee lievelings-juffen aanfietsde. Moeder natuur en moeder zee weten de weg. Luisteren wij naar hen ? Laten we ons niet misleiden door stadse drogredenen van 'wij van WC-eend adviseren WC-eend' en allerlei andere broodje aap verhalen. We zitten in het mijnenveld, overal chemische boobytraps die voor veel onbekende ellende kunnen zorgen. Vaak neem je dan zoveel met je mee. Het grijpt om zich heen als een kernbom, als een kettingreactie, als een domino spel. Blijf daarom het groene pad volgen, want dat is de enige weg er doorheen. Het groene pad is de weg van de minste, van het voorzichtige, het doordachte, niet het opgeblazene. Het is een groen kruis, waar een groene mens aanhangt. Zo wordt het groene kind wedergeboren. We staan allemaal om de wieg heen om het kind

te zegenen, zoals de feeën van Doornroosje, als groene feeën, om zo onze gaven te geven. Dit doen wij naar elkaar. Wij mogen elkaars groene beschermengelen zijn.

Genade zij u en vrede, de paradijs aarde ligt diep opgeborgen in uw hart, op de bodem van de zee, als een schat in een zeevat. Het schip is gezonken, en met haar al haar geheimen, en daarom gaan wij diep, diep om haar terug te vinden. Zoals de atoombom al is gevallen, is ook het medicijn al gegeven. Het staat in de boeken, het staat in uw hart gegrift, op de muren getekend.

Denk niet dat het altijd verstandig is een raam open te zetten. Je haalt ook zoveel rotzooi naar binnen, en de zon is ook voor 99% schadelijk. Weet dus de juiste tijden, ken de groene klok wanneer je iets wel kunt doen en niet. Ga tot de groene seizoenen en houdt je aan de natuurlimieten, en ook aan de zeelimieten. Alles met mate, en ontdek je innerlijke wereld. Dat is een groene wereld. De zee heeft hierin haar juiste plaats. 'Gij zijt het zout der aarde.' Er is een balans tussen water en aarde. Het geestelijke bestaat ook weer uit water en aarde. De green age roept. Het blaast op de bazuin. De dieren horen het, maar de mens slaapt. Toch zijn sommigen al wakker aan het worden. Dat is verheugend nieuws. Er is veel voor gezaaid, opdat er later een grote oogst zal zijn. De groene wereld zal hoe dan ook terugkomen, als wij maar diep genoeg gaan en het leren opmerken. Als wij de groene taal leren spreken.

hoofdstuk 41 ontwaken tot het groene tijdperk 3 – de sleutel van de zee

Een keer een nachtje met een emmertje zeewater naast je bed slapen kan wonderen doen. Het is ontgiftigend voor je longen, je hersenen en al je andere organen. Denk je eens in wat je dagelijks allemaal inademt voor troep en hoe dat op je lichaam inbeukt, hoe het je zwaar kan verzieken. Zeewater herstelt de lucht in je huis. Gooi eens een keer niet alle ramen los, maar zet eens ergens een emmertje zeewater neer om het werk te doen, om de biologische luchtlagen te herstellen. Zo kunnen de zeelucht kristalletjes, hele fijne luchtkristalletjes van de natuur, zichzelf opbouwen, en voortplanten. Zo kunnen ook de zeeradiatie kristalletjes zich herstellen in het biologische energie systeem van het huis. Je bouwt zo een natuurlijk electriciteitsschild op tegen allerlei gevaarlijke parasieten. Het is niet genoeg om alleen maar naar de zee te gaan, maar haal de zee in huis. Geef je lichaam de kans aan het energie systeem van de zee zich te herstellen. Dat gaat zich vanzelf uitbouwen. Zo kan ook al het overtollig slijm loskomen. Denk aan alle fijnstof wat zich jaren lang in je hoofd en lichaam heeft lopen opbouwen, en in je huis, en telkens komt er meer bij. Huizen kunnen zo haarden van de hel worden. De mens leeft in zijn zelfgebouwde hel. Maar moeder zee draagt de sleutel. Denk ook aan alle schadelijke radiatie in de lucht die op de fijnstof inwerkt en het opzweept, telkens maar weer, telkens maar weer. De mens is opgesloten in een eindeloze cirkel van

chemisch en overtechnologisch geweld. Zo speelt de mens met vuur, maar moeder zee draagt de sleutel.

Moeder zee kan de brand blussen. Het is oorlog. En onze strijd is niet tegen vlees en bloed. Paulus wees op de lucht. Daar zat het probleem. Hij zei in zijn brief aan de Efeziërs in hoofdstuk 2 : 'Luister mensen, jullie waren ver afgedreven in de verziekte lucht.' Toen hing de kiem van het slechte al in de lucht. Hij zei dat het grote macht over hen had. Hij wees toen op de sleutel in het Christus verhaal. Christus betekent wassing, zalving, en het komt van het Griekse wortelwoord 'chasma' wat opening van de zee betekent, doorgang door de zee, dus hij wees eigenlijk terug op de zee in het Mozes verhaal. De mens had doorgang gekregen door de zee, was ondersteunt door de zee, want de zee had het achtervolgende kwaad ook opgeslokt. Toch ging die strijd nog steeds door, want het was slechts een voorbeeld. Het Griekse woord 'christos', Christus in het Nederlands, werd al in het Griekse oude testament, de septuagint, gebruikt voor de gezalfde priesters die in de tabernakel werkten. Het is een woord verbonden aan de zee, de doorgang door de zee, de zee als sleutel, om de schadelijke machten van de lucht te overwinnen. Je zou het werken in de tempel kunnen vergelijken met het werken in het hemelse natuurriool, om het te zuiveren. Dat is dus wat het evangelie ten diepste is, en het is een groene evangelie. Het is het evangelie van de zee. In die zinnebeeldige verhalen van de voorouders komt de zee dan ook vaak voor, om de mens te helpen.

De nieuwe schepping, het paradijs, kwam voort vanuit de zee, vanuit het scheiden van de zee op de derde dag van de schepping, in het Genesis verhaal. Toen ging het gebeuren. En Adam en Eva moesten deze schepping onderhouden en ervoor strijden. Ze waren er nog niet. Maar in het Genesis verhaal begon de Exodus al. De zee werd gescheiden, en toen vond de schepping plaats, toen was er land, omhuld door de zee, gedragen door de zee, en de zee was ook boven hen. De zee was in de lucht. Moeder zee zorgde dus voor de mensen in het paradijs, maar de mens is er zwaar van afgeweken. Kijk wat de mens met de zee en de natuur heeft gedaan. Wij mogen teruggaan naar de paradijs aarde en haar leren kennen, met haar leren werken. 'Adam, waar zijt gij ? Eva, waar zijt gij ?' Wij mogen terugkeren tot de groene mens in onszelf. Het paradijs ligt diep in ons verborgen. Moeder zee draagt de sleutel. Dat is waar het Christus verhaal symbolisch voor staat in de oude talen. Ze hebben het tot een leeg verhaal gemaakt in het westen. Dat komt omdat ze de oude talen niet kennen. Dit waren dichterlijke, sprookjesachtige talen vol allegorische wijsheid, maar de macht van de vieze lucht heeft dit allemaal weggekapt, door zijn fabrieken, auto's, vliegtuigen, en nu leeft de mens in een nachtmerrie. Jung zei eens : 'Hij die naar buiten kijkt droomt, hij die naar binnen kijkt ontwaakt.' Dat betekent ook : 'in de diepte kijken.' De zee verbergt grote dieptes, sleutels die de mens zou kunnen redden. De zee verbergt een groot natuur evangelie, het groene evangelie. Wat adem je in ? Als we het over 'de Heilige Geest' hebben, dan hebben we het over de hemelse adem, die Adam ook kreeg toen hij gemaakt werd, en zo werd hij tot een levende ziel. Adam was hier zo van onder de indruk dat hij zijn tweede zoon vernoemde naar de adem, want Abel betekent adem in het Hebreeuws (hebel, hobel). Je spreekt het uit als 'Heffel', dus bijna als 'heaven', hemel. Er is heaven, hemel, en 'heavel', adem. Zo komt de hemel diep in de mens. Daarom wordt er ook gezegd in de verhalen : 'de Heilige Geest komt voort vanuit Christus, en wijst op Christus.' Dit betekent dus in de oude talen : 'De adem komt vanuit de zeelucht (de gesplitste zee), en wijst op de zeelucht.' De zee is therapeutisch voor de mens. Dat is wat het groene evangelie is. Chasma, het wortelwoord van Christus, betekent ook baarmoeder. Met recht spreken we dus ook van een moeder, onze hemelse moeder, onze moeder natuur en onze moeder zee. De baarmoeder van de

hemelse zee beschermt het kind tegen allerlei parasieten. Zo mag het groene kind geboren worden, en groen opgevoed worden.

Als we het over het kruis hebben dan hebben we het over het groene kruis. Het is het kruis wat we moeten dragen om terug te gaan naar de natuur en de natuur te onderhouden en te verzorgen, wat dus ook betekent voor elkaar te zorgen, en dat kan alleen als je elkaar kunt aanvoelen, door hetzelfde bent heengegaan dus, dus niet 'de beste stuurlui staan aan wal.' Daarom is het leven een groen kruis, waardoor je mee kan leven en mee kan voelen met de ander. Vaak kun je niet meer doen, maar het gaat dus om een hartsgesteldheid, zoals ook het Christuskind, het groene kind, aan het kruis niet veel kon doen, maar hij kon wel zijn hemelse natuur adem (de heilige geest) schenken, of het Abel kind. Daarin moeten we de juiste keuzes maken, want Abel, de adem, werd om zeep geholpen door Kain, in het zinnebeeldige Genesis verhaal, door zijn oudere broer. 'Big brother is watching you,' komt daar ook vandaan. De mensheid heeft het groene kind om zeep geholpen, zijn adem weggenomen. Wat zien we vandaag nog van de hemelse adem ? Alles is verziekt, maar toch ligt het nog ergens verborgen in de natuur en in de zee. Het geheimenis wacht op ons. De mens was er nog niet. Het groene Christus kind, het Christus bewustzijn van de zee, was gekruisigd, en het Heilige Geest kind, het Abel kind, de adem van de zeelucht, door de gesplitste zee, de Exodus, was ook gekruisigd. De mens was in de woestijn gekomen waar grote honger was, want de mens moest leren minderen, en zoveel minderen totdat de mens in het beloofde land zou zijn gekomen, maar daar waren ook vijanden. Vijanden voor en vijanden achter.

Zowel Genesis als Exodus waren gekruisigd, en daarom moest Leviticus komen, het derde boek. Leviticus gaat zinnebeeldig over het hemelse werk, het groene werk, het herstel van het hemelse natuurriool, het hemelse zuiveringssysteem, voor de recyclocratie. Alle dingen zullen zo medewerken ten goede. 'He who began a good work in you, will be faithful to complete it.' Hij die een goed werk in u is begonnen zal dit ook voleindigen.

Dit betekent dat wij hier zelf aan mogen meewerken. Als Genesis en Exodus zijn gekruisigd, dan is Leviticus de opstanding, het hemelse werk. Zonder werk zal er niks gebeuren. Numeri gaat over de mens in de natuur, in de wildernis, en Deuteronomium gaat over de hemelse geboden en verboden, opdat de mens op het groene pad blijft en niet afdwaalt in werk wat geen werk is. Werk en Woord dus. En werk en woord is groen. Het komt voort vanuit het groene kruis. Buiten het groene kruis is geen leven te vinden.

Psalm 74

12 Verlossing is in het binnenste der aarde, in de onderwereld.

13 U bent het, die de zee hebt gekliefd door uw kracht,
en hebt de koppen der draken op het water vermorzeld.

14 U hebt de kop van de Leviatan vermorzeld,
hem tot spijs gegeven aan uw volk in de woestijn.

15 U hebt de bronnen en beken opengebroken;
U hebt de grote, altijd stromende rivieren doen verdrogen.

Psalm 77

20. Uwe wegen zijn in de zee.

De voetstappen Gods zijn niet bekend.

Openbaring 12

16 En de aarde kwam te hulp aan de vrouw en de aarde opende haar mond en verzwoeg de
vuurstroom, die de draak geworpen had uit zijn bek.

In sommige Afrikaanse sprookjes gaat het hier niet om een draak, maar om een rund, en de rund moest in stukken gehakt worden en in de zee worden geworpen. Het rund is een symbool van werk, en als het in negatieve zin is dan gaat het om vleselijk werk, zoals de mensen hun zieke fabrieken hebben gebouwd, hun zieke auto's en zieke vliegtuigen, zieke telefoons en ga zo maar door. Ze geven niet om de gezondheid van anderen, maar ze werken voor de duivel, voor geld en macht. Hiervoor zenden ze valse reclame uit, als een vuurstroom uit de bek van de draak. Het is het gouden kalf wat deze dolle dwazen aanbidden, waar zij omheen dansen. Alleen zij die het getuigenis van de zee hebben zullen overwinnen, zegt Opb. 12:17 dan in de grondtekst (chasma). De opkomende leeuw van Juda die strijd ter overwinning is ook een beeld van het herstel van de zeelucht, de komst van de hemelse wolk. De zee is een beeld van de natuurrestricties, zoals die ook voorkomen in de I-Tjing. In de eerste hexagram in de zesde lijn is de draak een beeld van hoogmoed, het gaan over de natuurgrenzen. Als je meer neemt dan je is toebedeeld, of een hogere positie inneemt dan je is toebedeeld, als je hoger gaat dan je voegen, dan moet je weten dat er eb komt na vloed, oftewel dat je in de tijd alles wat je gestolen hebt je ook weer zult verliezen. Hoogmoed is dus zelfbedrog en vroeg of laat moet je de waarheid onder ogen komen.

Dat wil overigens niet zeggen dat je geen hoogvlieger mag zijn. In de vijfde lijn vliegt de draak hoog om op zoek te gaan naar het ware hogere, oftewel de hogere kennis. Hij heeft alles achter zich gelaten. In de Chinese mythologie kan de draak zowel positief als negatief zijn. Aan de hand van de zeerestricties is er wel een pad. Laat de zee scheiding maken in je hersenen, opdat je het pad zult zien. Door de zeelucht kristalletjes en zee-energie kristalletjes in je hoofd en in je lichaam, zul je geleid worden op het groene pad, en niet afwijken van het groene pad, als je de zeerestricties maar in ere houdt, en er niet op vooruit gaat lopen. Je moet gevoelig worden voor de zeerestricties, en ernaar luisteren. De zee spreekt. Je moet bereid zijn er alles voor op te geven, zoals in de vierde lijn.

De zee is een beeld van de rust, en in de eerste lijn keert de draak hier naartoe, en komt alles weer op de plaats waar het behoort te zijn. Het is een beeld van de eeuwige sabbath, de hemelse rust waar de mens vanuit werkt, en niet vanuit zijn bedrijvige, overmoedige vleselijkheid. De zee is een beeld van de hemelse baarmoeder waar alles vanuit moet voortvloeien. Het gebeurt niet zomaar vanuit de

mens zelf. De mens moet tot het hogere gaan. Er is geen zelf zonder de hemelse kennis. De hemelse kennis is de drijfveer, en dient beantwoord te worden door het zelf, opdat het zelf zal groeien in hemelse kennis en zo tot hemelse kennis zal worden, in alle eerlijkheid en alle nederigheid. We zien dus in de eerste hexagram een belangrijk mechanisme van de zee, van eb en vloed, dat alles weer tot de bron zal wederkeren.

China is een beeld van het zeevolk, want in Hong Kong spoelen ze al vanaf de vijftiger jaren het toilet door met zeewater, dus het is een beeld van dat ze de zee naar binnen hebben gehaald. Ze hebben de zee in huis. Natuurlijk moet je dan wel de juiste leidingen hebben, maar we kunnen er wel wat van leren. De mens moet wijs zijn met zowel water als zeewater.

De zee is een beeld van het verborgene van de aarde, een beeld van dat goede wijn geen krans behoeft, dat je niet hoeft te pronken en protsen met je gaven en talenten, dat je je linkerhand niet moet laten weten wat je rechterhand doet. Daar gaat de tweede hexagram over, de tweede Chinese hieropglyph van de I-Tjing. Het gaat dus om het werk en het woord, niet om jezelf. Weet je op het juiste moment weer terug te trekken. Ga niet zomaar pronken en de aandacht op jezelf richten, maar laat alles rijpen, op een natuurlijke manier, niet geforceerd. Het zal vanzelf zijn weg dan wel vinden, op het groene pad, als een weg door de zee. Houd je niet vast aan de dingen van je eigen kant, maar ga naar de overkant. Kom tot die nieuwe wereld, die groene wereld.

Het derde hexagram is het groene kruis wat ons hiertoe afremt, ons vertraagd, opdat we niet overmoedig zijn en voor onze beurt. Het zijn de tegenwerkende krachten, en die zijn dus niet altijd slecht, maar ook voor onze eigen beveiliging. Het is het terugtrekken van de zee.

Waarom lopen we soms vast ? Houdt de zeerestricties in ere, en dat kan zowel eb als vloed zijn. Soms als je vastloopt wil het zegen dat je niet teveel met jezelf bezig moet zijn, dat het tijd is om aandacht aan anderen te besteden en die te helpen, en dat je je aan het hogere dient te onderwerpen, aan het pad. Soms is het maar beter ook dat we vastlopen, anders zouden we van het pad afdwalen. Als we worden afgewezen dan betekent het dat het nog geen tijd is, of dat we juist met heel iets anders bezig moeten zijn.

We zien in het Chinese Genesis het vrouwelijke beginsel in de eerste hexagram, het inspirerende beginsel, en in de tweede hexagram zien we het mannelijke beginsel, het ontvangende, luisterende beginsel, en we zien het groene kruis in het derde hexagram, om hierin een goede verhouding te houden, binnen de zeerestricties, anders zou alles uit de hand lopen. En zo mag de exodus plaatsvinden tot de leviticus, het groene werk, waar de I-Tjing ook over gaat.

China was oorspronkelijk het Afrikaanse Zuni in de voortijd. Het is onderdeel van de Sinologie en etymologie waarin China wordt terugherleid tot de wortels. Het hedendaagse China is verziekt en vergiftigd door Rigil Kent, en is zwaar siamees verstadst, als een zegel, maar het Afrikaanse China ligt er nog steeds onder verborgen, oftewel het Zuni volk, wat een amazone volk was. Vandaar dat in de I-Tjing ook de Afrika code nog verborgen ligt. Het Chinese volk is vergeeld in de loop van de tijd. Geel is de kleur van het huis, van de rieten hutten. Geel is ook de kleur van de tegenstellingen. Het Zuni volk viel in de handen van mannen. Zo ontstond China, en vrouwen werden onderdrukt. Zij moesten klein en compact zijn met kleine voetjes, en daarvoor werden hun voeten ingebonden, oftewel de geschiedenis weggedrukt. Zo ging het Zuni geheimenis verloren. Vrouwen gingen in

slavernij. Zelfs in het Westen wordt vaak tegen mollige en dikke meisjes gezegd : ‘Oh, was je maar zo slank en compact als een Chinees meisje.’ Meisjes lijden enorm onder dit westerse schoonheidsideaal. Terwijl in Nigeria bij sommige stammen juist de meisjes worden dik gemaakt. Voor westerse, heersende mannen die in de geest van China zijn zijn grote vrouwen een bedreiging. Het herinnert hen onbewust aan de matriarchische en matrilineaire Zuni tijd. De I-Tjing is een boek van de natuur wat terugleid tot het Zuni tijdperk.

De vaginale besnijdenis in het Zuiden, en Oosten, en de gedwongen tandenbesnijdenis in het Westen in de moderne tandartsenrij komt uit dezelfde koker als de Chinese voetinbinding. Het is dezelfde geest, en die geest huist in het riool en dwaalt daar rond. Het is zeer eigenaardig schizofreen dat het Westen geschokkeerd is over de vaginale besnijdenis en over de Chinese voetinbinding van vroeger en soortgelijke misdaden, maar ze doen precies hetzelfde. Het zijn huichelaars. Hetzelfde als dat ze geschokkeerd zijn over dat in het Oosten hondenvlees en kattenvlees wordt gegeten, terwijl ze zelf varkens, runderen en kippen eten. Allemaal zelfbedriegelijke huichelarij en wanerij. Deze mensen zijn zwaar schizofreen, maar natuurlijk noemen zij een ieder die dit aan de kaak stelt schizofreen. Ze hebben namelijk heel wat te verbergen, en kom niet aan hun markt. De farao wil het volk niet laten gaan, en daarom zijn de plagen gekomen : Laat mijn volk gaan. Let my people go. Terug naar Nigeria, terug naar het oorspronkelijke Orionse Afrika en het Zuni volk. Moeder Zee komt ons hierin tegemoet. Zij gaf het Chinese volk de I-Tjing. Het is een boek voor de gehele wereld.

We zien aan het begin van het boek het Chinese Genesis, de openbaring van het vrouwelijke beginsel en het mannelijk beginsel, en de openbaring van het kruis. De vierde hexagram, de vierde hieroglyph dus, is het kind. Het is het water onder de berg, de zee onder de aarde, het verborgene. Het kind is nog dwaas en onnozel, als roekeloos onkruid. De zee is een beeld van het afvoersysteem van de natuur, en het is een abstract systeem. Het kind leeft in zijn eigen wereld, heeft zijn eigen taal. Het gaat om het hart. Het heeft hele andere gevoelswaarden voor dingen en woorden. Het bedoelt de dingen heel anders. Het heeft een hele andere betekenis. Het kind is dus nodig, als de golven die alles wegwassen, een nieuwe wereld brengen, een nieuwe kijk. Toch hebben ze opvoeding nodig, tucht en discipline, om tot hun zelf te ontwaken. Maar die komt uit hun eigen bron. Hun hogere zelf is uiteindelijk degene die hen opvoedt, geen fanatiekelingen en extremisten die buiten hen staan. Het hogere zelf zorgt voor het kind, en zo kan het kind ook voor anderen leren zorgen met de wetenschap dat uiteindelijk hun hogere zelve voor hen zorgen. Het kind moet loskomen van al te benauwende banden. Grijpgraagheid en grijpgragen moeten ontweken worden. Als je grijpt sta je je eigen ontwikkeling en onafhankelijkheid in de weg. Het gaat dan bijvoorbeeld over macht, rijkdom, goud, eer, goedkope en stadse ‘schoonheid’, enz. Het maakt je tot een slaaf van een afgod. De kinderlijkheid is de onwetendheid. Soms weet de mens veel te veel en is het overmatig geworden en tot een gevangenis. Dan is de onwetendheid de bevrijding. Het kind heeft de sleutel. Er is een heleboel kennis die zich aan je wil opdringen die je helemaal niet nodig hebt, en die je alleen maar van het pad zou afleiden. Autoritair gedrag is iets van grijpgrage volwassenen, terwijl kinderlijkheid op basis van gelijkheid is. Je bent zowel leerling als onderwijzer, en dat kan alleen met gematigde, bezonnen pas. Wat heb je eraan als je de hele wereld wint en de hemel verliest ? Wat heb je eraan als alle dommen en dwazen van de wereld aan je voeten neervallen ? Je bent dan slechts hun slaaf geworden. Ga niet lopen vissen naar complimentjes. Want dan ben je zelf de vis die in het lokaas bijt.

Discipline is goed, maar overdrijf niet. Geef ruimte aan zelf ontwikkeling. Geef ruimte aan de natuur en het natuurproces, want anders zal de zee komen om alles weer weg te spoelen. Telkens moet het tot hogere vormen kunnen komen. De old age is belangrijk, maar houdt je old age factor op 20%, en je new age factor op 2%, opdat er ruimte zal zijn voor de green age. Uiteindelijk zal de natuur het moeten doen, je eigen hogere natuur, je groene innerlijke kind. Dat is het komen tot het groene zelf. Zoek niet naar excusen om te kunnen zondigen. Het kind staat voor de onschuld. Het kind is een beeld van het verborgene, zoals de zee is. Overpubliekelijkheid is een parasiet.

Het wortelwoord van Christus, chasma, is de doorgang door de zee, de gesplitste zee, als een beeld van de hemelse afvoer. Het is de weg van een kind, tot geboorte van het groene kind.

Een kind is niet zelfbewust, een kind heeft zichzelf verloochend, en wordt voortgedreven door abstracte werkelijkheden, heeft niks te maken met wat anderen denken, maar leeft geheel in zijn eigen realiteit, omdat al het andere nog ongrijpbaar is, en dat is een zegen en kinderlijk geluk. Het kind spreekt een andere taal, de groene taal. Verwar kinderlijke onwetendheid en roekeloos kinderlijk gedrag niet met volwassen egoïsme en hebzucht. Kinderen dragen een hele andere code, en omdat ze alles nog niet weten uiten ze zich op een hele andere manier, met hele andere betekenissen. Ze zitten niet op dezelfde golflengte als de volwassenen. Ze worden nog door hele andere krachten voortgedreven, meer dromerige en sprookjesachtige stromen.

hoofdstuk 43 de kikker en de prinses – de val van afrika

In de gnosis is er een sprookje over het ontstaan van China. Een kikkervorst kwam eens tot een Zunitische prinses. De kikkervorst was zeer machtig en rijk, en bood haar heerschappij over geheel Afrika aan als zij met hem zou trouwen. Ze vond het wel wat vreemd om met een kikker te moeten trouwen, maar ze viel voor de rijkdom en de macht. Zodra ze had ingestemd en ze waren getrouwd liet de kikkervorst de handen en voeten van het meisje afhakken, zodat hij een in het stof kruipende vrouw had. Ook werd het Zuni land toen losgesneden van Afrika, en begon te branden en het zou China heten. De kikkervorst ging toen naar de zeeheks om een paleis te laten bouwen van zeesteen om veilig te zijn tegen het vuur. Toen het vuur het paleis had bereikt en in het paleis was binnengedrongen was de kikkervorst al vertrokken met zijn vrouw. En zo werd China geteisterd door een vreemd vuur en een vreemd gif. En ze zoeken wanhopig hun toevlucht tot de zee. De kikkervorst klom tot in de hemel, en nam zijn vrouw mee, maar toen ze zagen wat hij zijn vrouw had aangedaan werd hij uit de hemel geduwd. In China hakte hij nog steeds de handen en voeten van vrouwen af, zodat hij op ze kon rijden als op beesten, opdat hij boven het vuur zou kunnen uitstijgen. Altijd was hij op de loop voor het vuur, en hij ging weer tot de zeeheks. Ze gaf hem een woning in de zee, maar hij moest hard voor haar werken. Op een dag vermomde de heks hem zodat hij weer naar Afrika kon gaan, maar in de hemel hadden ze al zijn vermommingen ontmaskerd. Hij

ging in de bek van een draak wonen, waar hij later stierf van ouderdom, maar uit zijn lichaam kwamen toen vele kikvorsen voort die kwamen om de wereld te bewonen. En China groeide op als kaf en koren.

Dit tafereel komen we ook tegen in Openbaring 16 waarin kikvorsen uit de bekken van de draak en de beesten komen om de koningen der wereld op te roepen voor de grote oorlog. Een oudtante uit hetzelfde dorp, die moeilijk ter been was, was lid van het maandblad 'Vorsten', over de vorstelijke families van de aarde, hoe zij leefden, en over hun tuinen en woningen. Mijn oudtante laafde haarzelf aan die verhalen. Ze zal haar eigen strijd gevoerd hebben. In dromen kom ik soms ook andere overledenen van mijn familie en vriendenkring tegen die lid zijn van het blad 'Vorsten.' Het verhaal blijft dus doorgaan. Eigenlijk is de enige manier om met het China probleem om te kunnen gaan terug te gaan tot de Afrika brug.

De vijfde hexagram of hieroglyph van de I-Tjing, het boek van de veranderingen, is de honger, het wachten, het geduld, het oversteken van de rivier, het gaan over de brug, en daarvoor moet je dus alles achter je laten, op alles minderen, opdat je cirkels wijder worden. Het gele is het cyclische, en je moet niet in te nauwe cirkeltjes komen, vandaar dat de onderbrekingen ook zo belangrijk zijn, en de honger in de woestijn. Zo vindt je een nieuwe richting. De honger is je hemels kompas. Hiervoor heb je volharding nodig, de zeestenen, om de brug te bouwen. Dit hongeren is dus ook een twijfelen, een aarzelen, het toetsen. Dat is zeker nodig om alles te zuiveren, een belangrijk deel van de afvoer dus. Er is zo plaats voor alle nodige elementen van het hemelse cyclische systeem van het riool. Dit hoort bij het kind, bij de opvoeding van het kind, bij de vierde hexagram dus. Een kind kan zich niet goed en niet lang concentreren, omdat meerdere werelden aan hem trekken. Daarom is een kind snel afgeleid. Toch is alles ongrijpbaar voor een kind, wat de kinderlijke honger is. Honger is dus ook iets heel feestelijks, vandaar ook het begrip hongerfeesten in de gnosis, want het opent juist de poorten tot de parallelle werelden. In deze hexagram is het water boven de hemel, als de verhouding tussen lucht en regen, tussen lucht en zee. De mens wacht op de regen en niets anders. Hij staat op het zand van de zee, wachtende, terwijl er over hem geroddeld wordt, terwijl er vooroordelen naar zijn hoofd worden geslingerd, omdat hij niet met hen meedoet, niet zoals hen is. En zo moet hij leren volharden in deze weerstand, en niet toegeven aan de verleidingen van de kikkerkoning, van aardse rijkdom en macht, want dan zouden zijn handen en voeten er afgehakt worden en zou hij werk moeten doen wat geen werk is.

Hij moet een relatie krijgen met de zee en met de zeelucht. Hij moet de baarmoeder in. Hij staat op het zand, al zo lang, totdat het modder wordt. Hij is omringd met mensen die in hele nauwe cirkeltjes lopen en denken. Hij blijft staan, ook al wordt de grond onder zijn voeten tot een moeras. Hij kan niets terugzeggen, hij kan zich niet verdedigen, en kan niet wegvlugten. Je bent tot zondebok gemaakt, tot pispaaletje. Dan wordt het water langzaam tot bloed, en ook het zand waarop je staat. Er is overal bloed. Het is tot een hol geworden. Toch is dit een feest, het feest van het kruis, want je wordt zo verbonden aan een hogere kracht, een hogere macht. Het is als een hemels huwelijk, een hemelse relatie, als een opname, of een adoptatie. Het is een feest omdat het een diepere betekenis heeft. Het wachten in het bloed, wat de vierde lijn is van de hexagram, maakt de mens gevoelig en meegaand. De mens moet zich leren aanpassen in deze verbrokenheid. Hij kan niks anders. 'If you can't beat them, join them.' Het is als een wedergeboorte in bloed. Soms wordt deze hexagram de afhankelijkheid genoemd. Het kind komt hier tot de moederborst. Het kind wordt hier opgevoed. Op alles moet het kind hongeren, opdat het de moederborst kan bereiken, de

hemelse melk. In de vijfde lijn is het kind aan de borst. Het kind is geboren, het groene kind. In de zesde lijn komen er drie wijzen om het kind te bezoeken, net zoals in het Christus verhaal. Zo komen de geestelijke gaven tot het kind, door de honger heen. De melk begint te werken in het hoofd en het hart van het kind. Het kind is nu geheel weggezakt in het hol, en verdwaald daar, als Ismael in de woestijn. Zijn moeder is de honger, en hij heeft hongerbeelden en hongerdromen. Dit is moeder Areta, en hij is aan de heks Kakia ontkomen. Het is niet mogelijk om zomaar altijd te blijven doorhonger en blijven wachten, want uiteindelijk valt de hongermens in de kuil door zijn zwakheid. Dan stort de mens in, en zijn tranen zijn deel, en een nieuw leven, als het schreien van een pasgeboren kind wat aan de moederborst komt.

Als je door de hemel gevoed wil worden moet je afwachten, en veel ander voedsel afwijzen. Je moet een gelofte afleggen tot de hemelse honger, ook al drijft het je tot moedeloosheid en uiterste wanhoop. Op het breekpunt komt het nieuwe leven je tegemoet, het groene leven. Soms zie je in dat je niet verder kan, dat alle wegen doodlopende wegen zijn, en dan moet je tot het uiterste, tot bloed, zweet en tranen, tot grote wanhoop aan toe, wachten op de hemelse weg. Alles moet je ervoor achterlaten. Alles moet je ervoor over hebben, anders leef je slechts in een illusie.

Alles komt op zijn tijd. Het is niet aan de mens om dat te bepalen, want de mens overziet het niet. De natuur houdt met alle meespelende factoren rekening, en daarom is de natuur de natuur. Het is meedogenloos tot het menselijke denken.

hoofdstuk 44 het geheimenis van de groene tijd

De zesde hexagram van de I-Tjing, het grote wijsheidsboek van China, is het wapen, en min of meer komt het er op neer dat dit wapen zoet is en zoet moet zijn, om de mens te beschermen tegen overmatig gebruik van het wapen en overmatig oordeel. Veelal oordeelt de mens uit gemakzucht de ander veel te zwaar. Veelal grijpt de mens ook veel te snel naar het wapen, en richt die op de symptomen en niet op de oorzaken. De mens voert een strijd tegen vlees en bloed, niet tegen de vieze lucht. En het wapen van de mens is niet zoet, maar zwaar, overzwaar bitter en dramatisch. De mens is niet bepaald creatief. Altijd heeft de mens zijn woordje klaar, en het is vaak niet zoet. Nu moet het natuurlijk ook niet overzoet zijn, en normaal gesproken heeft de mens ook veelal een bitter medicijn nodig, maar het ware zoet is minderend, zoals de Bilha ook stelt. De mens moet minderen met het eten van suiker, en het juist leren te gebruiken als wapen, opdat men elkaar niet overmatig oordeelt en bevooroordeeld. Houdt het altijd speels en creatief, anders wordt het je tot valstrik. Wie altijd maar weer een zwaar overbitter wapen trekt trekt dit in principe tot zichzelf. Daarom zegt de Vur dat het heilige snoep moet tronen aan het eind, en aan het begin stelt de Vur dat zowel de mens als het wapen wegvaagt als de mens er naar grijpt, wat een eigenschap is van het heilige zoete, en

waar ook de zesde hexagram over gaat. Ga geen zwaardere gevechten aan dan je aan kan, en vecht niet meer dan nodig is. Ga geen gevechten aan waar je niet klaar voor bent. Soms is het tijd om te vluchten. Waarom moet het wapen zoet zijn ? Omdat je mogelijk aan de verkeerde kant strijdt, of misschien wordt je wel door hogere autoriteiten in die strijd gedwongen. 'War is young men dying and old men talking.'

Het zoete is ook een rollenspel, dat je je vermomd, zoals de tweede lijn stelt. Zo trek je je terug van al te hete vuren en van zinloze oorlogen. Je gaat zo tot een nieuwe stad om een nieuw leven te beginnen. Je houdt je bezig met je muren, met je wapenrusting. Alles wat je zou plunderen zou voordat de morgen komt drie keer van je teruggeplunderd zijn, stelt de zesde lijn, dus wat heeft het voor zin om als een dief door het leven te gaan ? Het is slechts lucht wat je steelt. Laat daarom je wapen zoet zijn. Neem niet teveel weg. Wandel met genade, want je mocht het eens aan het verkeerde eind hebben. Dat is de schoonheid van de zesde hexagram, de zesde hieroglyph, het water onder de hemel. Het stroomt van de hemel tot de aarde om de laagste plaats in te nemen. Het blijft niet hoog protsen in de hemel heerserig over anderen. Dat zou een hysterie zijn, en voor de ochtend komt zou het al drie keer uit elkaar gespat zijn. Vele mensen hebben een ingebeelde hemel die geen grond heeft. Ze zijn overmatig new age en hebben de green age niet leren kennen. Er is geen natuurlijk fundament, en er is geen hemelse verzoeting. Ze zijn overmatig bitter en star geworden, ingedut, als blatende kikkers. Ze willen niet vies worden, of liever gezegd ze willen niet onder ogen komen hoe smerig ze zijn. Hun smetvrees is in principe gewoon watervrees. Van blad tot blad springen ze, en huppelen zo omhoog tot hun kikkerpaleizen, en kijken zo op ieder ander neer.

Zalig zijn dan degenen die bezig gaan met het grote wijsheidsboek van China om hier diepte in te vinden. Dat is een pad van de natuur. Eerst moet er veel overwogen worden. Het is zoet om jezelf af te vragen : 'Heb ik misschien iets over het hoofd gezien ?' Zoet is ook : 'Ga ik misschien nu niet iets te snel in mijn redeneringen. Ben ik misschien nu niet onredelijk ?' Het zoete is het trap op de rem. Zo verzoet je je leven en dat van anderen, om los te komen van overmatige bitterheid, starheid en snobberigheid. De hexagrammen, de hieroglyphen, zijn stenen met verschillende kanten, verschillende factoren, die in zicht gehouden dienen te worden. Er kunnen namelijk allemaal addertjes onder het gras liggen van te snelle beredeneringen. De mens jakkert vaak maar voort, en gooit zo de schatten van de old age weg. De old age is groen.

Vraag jezelf af : Voor wie strijdt je eigenlijk ? Wat is je doel ? Confucius zei : 'Trek je terug en verberg je.' In het water zien we de vele lagen van de dingen, de golfslag. Het zeezout breekt de vele nauwe gedachtencirkeltjes open. De I-Tjing waarschuwt ervoor dat het je niet om onderscheidingen te doen moet zijn. Dan heb je een lintje, maar so what ? Dan heb je jezelf verloren. Voortdurend geven idioten en andere idioten elkaar lintjes. Zo bouwen ze hun waanwerelden. Laat ze. Kom tot de oerwaarden van het menselijk bestaan. Dat zijn de oerwaarden van de groene mens. Het wapen is zoet en glijdt altijd weer tussen de vingers door van de mens, als water. En dan is de mens in de zee om gezuiverd te worden. Zout is voor de zuivering. De mens moet net als suiker geen overmatig zout eten. Het heeft voornamelijk andere betekenissen en doeleinden. Wel heeft de mens zoet en zout nodig, maar alles met mate. En laat het van de natuur zijn. In veel voedsel van de natuur zit al een bepaalde zoetwaarde en een bepaalde zoutwaarde. Eet met mate, leef met mate. Dan is het weldadig. Het natuurmedicijn mag niet overmatig gebruikt worden, want dan verliest het zijn werking. Daarom zeggen wij altijd : minder is meer. Neem je meer van iets dan nodig is, dan raak je het kwijt.

In het paradijs zijn veel bomen met zoet, maar voedt je met oude deugd, en gebruik het zoet als wapen, opdat je het pad vindt. De hieroglyphen laten dus als hexagrammen, zesvouden, de dynamieken van het leven zien met hun restricties en toepassingen, hun geboden en verboden, en hun verschillende seizoenen, hun tijden, ook getijen, zodat het cyclische dynamieken zijn. Dat is waar het hemelse gele voor staat. Er zitten addertjes onder het gras, er zijn uitzonderingen op de regel, en het water is een beeld van de onpeilbaarheid, en gaat vooraf aan elke hemel. Kom niet overmoedig voor je tijd het water uit als een bad ass die het allemaal wel denkt te weten, want je kunt je lelijk vergissen.

hoofdstuk 45 het oeroude verloren en vergeten afrikaanse hexagonische orakel – de zuni-anaq

Een medewerker zei eens : ‘Je moet geen paarden voor de zwijnen werpen, maar de zwijnen afslachten.’

‘Slachten die zwijnen,’ zei hij. Ik vond het mooi wat hij zei. Dat heb ik hem ook gezegd. Hij is vegetarier, net zoals ik, maar wij strijden tegen het kwaad en de leugen, en dat moeten we afslachten. De slacht is een belangrijke oermetafoor, maar het is maar net hoe je het gebruikt.

Soms moeten we slachten, afbreken, omzetten, maar wel met respect. Alles is bruikbaar. De I-Tjing of I-Ching in de Sinologie wijst terug op de oer-Afrikaanse Zunilogie, en een veel ouder boek. Elke dynamiek heeft zes belangrijke bij-dynamieken, onderdelen, die ervoor zorgen dat het geheel goed en gesmeerd loopt. Deze zes onderdelen bespreken namelijk de haken en de ogen die er aan de dynamiek zijn, de addertjes onder het gras, de uitzonderingen op de regel, enzovoorts. Dit is ook zo in het oudere boek waar de I Ching naar terugwijst. I-Ching – Zng, Znk, wijst terug op Zuni-Anaq, Znk, Znq, oftewel de halsketting van onderwijs van de Zuni (vgl. Spreuken 1).

Laten we dit boek bespreken, wat al oeroud is, en wat door de tijden heen verloren is geraakt. Laten we kijken naar het eerste teken : het varken.

lijn 1. Het varken is ver weg, ongrijpbaar.

uitleg : Het is hoe dingen in het algemeen zijn, ver weg en ongrijpbaar, veranderlijk ook, dus ga niet zomaar verhaaltjes verzinnen over mensen en dingen. De mens weet in eerste instantie niks.

lijn 2. Het varken is op een berg.

Uitleg : Er is moeite voor nodig om kennis te verkrijgen. Het komt je niet aanvliegen. Je moet de berg opgaan, alles achter je laten, de roddels van de stad.

lijn 3. De berg is op een eiland – alleen met een boot kun je er komen.

Uitleg : Houd alle factoren in acht. Versimpel het niet. Sla geen stappen over. Het is klimmen en zwemmen. Zonder een boot kom je er niet.

lijn 4. Naakte vrouw met varken. – Zij bewaakt en voedt het varken. Wie dichtbij haar komt is het varken.

Uitleg : Het laat zien dat wij als mensen alleen iets leren kennen door het te worden, door verplaatsingsvermogen, invoeling. Dit is de basis voor alle kennis.

lijn 5. De slacht – de dood van het varken. Het vlees wordt verdeeld – de rest wordt in de zee geworpen.

Uitleg : Neem niet meer dan je nodig hebt. Besef dat je zelf het varken bent.

lijn 6. De dood van de vrouw.

Uitleg : Alles komt weer ver weg, alles verlies je weer en wordt ongrijpbaar. Kennis moet gezuiverd worden en in de context komen. Oude kennis moet plaatsmaken voor nieuwe. Misschien zijn er veel dingen verkeerd gegaan en verkeerd geïnterpreteerd.

Het laat zien dat we zonder moederlijkheid nergens komen, en niets in te brengen hebben over leven en dood. Het is iets symbolisch, als een computerspelletje waarin je varkensmonsters moet overwinnen. Wie dit letterlijk gaat uitoefenen over letterlijke varkens, medeschepselen van vlees en bloed, die is niet helemaal goed bij z'n hoofd. De mens moet zijn eigen varkensnatuur overwinnen. Varkens kunnen staan voor goede dingen en slechte dingen. Het is een verhaal, een spel.

De voortijdse Zuni's of Zunieten van Afrika onderwezen hun kinderen deze dingen. Ze graveerden het in hun grotten, en schilderden het. Veel ervan is verloren geraakt door de tijden heen. Als je merkt dat je in je denken weer allerlei verhaaltjes aan het verzinnen bent over iemand anders die je helemaal niet kent, of over dingen waar je de ballen geen verstand van hebt, besef dan weer de eerste lijn : 'Het varken is ver weg, ongrijpbaar.' De dynamieken van het orakel zijn dus cyclisch. De zesde lijn sluit dus weer aan op de eerste lijn, als spaken van hetzelfde wiel. Gooi je een lijn, een spaak, eruit, dan werkt het wiel niet meer goed, en loop je uiteindelijk vast.

hoofdstuk 46 waar het woordje 'heks' vandaan komt

De heks Tonne, een zeeheks. Ze is een woordheks, een woordensmid. Vannacht had ik een droom over haar dat ze in mijn huis was. Ik mocht niet naar haar kijken, maar moest haar voorstellen als geheel wit. Toch kon ik op sommige momenten naar haar kijken. Ze was zwaar in de war. Ze begon vreemde dingen te doen, dingen te eten die ze niet kon eten, en uiteindelijk viel ze achter de koelkast. Ze leek op een valse moeder. In mijn medelevenheid wilde ik haar helpen, maar moeder natuur zei dat ik absoluut niets mocht doen. Het was een zeer gevaarlijke heks die uit de hemel was gevallen, op aarde terecht was gekomen, en nu dronken was en totaal in de war was. Het was een systeem wat mensen lang had gemarteld, maar nu waren de schroeven losgekomen.

Het woord 'heks' komt van het Griekse 'hex', wat zes betekent. Zij is de heerseres en wachter van de zesvouden, van de hexagrammen. Zes in het Latijns is 'sex', waar ook het moderne 'sex' en 'sexy' vandaan komt, en wat dus een strijd om het monopolie over de hexagrammen is. Het is dus veel duisterder dan hoe het in de stad wordt gepresenteerd. Ware 'sex', oftewel de diepte van de gnosis, is dus klaarkomen met het hexagrammen mysterie. Tonne is de wachter van het oeroude afrikaanse hexagonische orakel op de Afrika brug, en deze wachter is gevallen. Maar nu is ze tot de aarde gegaan, en gaat als een briesend en dronken beest te keer. 'Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot hen nedergedaald in grote gramschap en grimmigheid, wetende dat zijn tijd kort is.' (Openbaring 12:12)

Vannacht had ik een droom over geïnteresseerden in de openbaring van het verloren afrikaanse orakelboek, de zuni-anaq. Er waren allerlei conferenties van, en ik ging er ook naartoe. Er waren veel mensen, het werd druk bezocht. Ik kwam in contact met een predikant van een reformatische groepering, en die was altijd erg huiverig geweest voor de evangelische beweging. Ik zei dat ik ook predikant was, maar dan van oorspronkelijk de vrijere groepen, en toen ik het woord 'evangelisch' noemde kwam hij direct in protest. Ik zei dat ik er nu van los was, maar dat mijn pad daar nu eenmaal doorheen ging, voor bepaalde belangrijke dynamieken. Toen noemde ik het vol evangelie en dat ik in de geestelijke gaven geloofde, en daar zei hij verder niks over. In ieder geval waren wij dus beiden geïnteresseerd in het afrikaanse orakel, dus blijkbaar geloofde hij wel in voortgaande en teruggaande openbaring. Hij had een bijbel meegenomen van kunstleer met vloeipapier, zo heel fijntjes. Hij noemde toen een gedeelte uit Lukas en dat hij daarover gebedsmeditatie deed. Ik zei dat ik ook bad over bijbelgedeelten, maar hij zei toen dat hij niet erover bad, maar gewoon mediteerde. In ieder geval werden we toen opgeschrikt door een Russische invasie. Ze waren buiten het conferentie oord, maar al wel op het terrein. De Russen waren ook geïnteresseerd in het Afrikaanse orakel, de Zuni-Anaq. Ze wilden dat orakel hebben, maar dan door macht en geweld. We moesten toen allemaal naar de zijkant van de zaal, weg van de ramen, naar een soort onderkomen. Ik voelde me heel veilig met zoveel mensen, zoveel geestelijke mensen. Ik had naar buiten gekeken en zag de Russen met hun tanks, en ze probeerden een soort energie op te wekken. Ik werd toen even wakker, en viel toen weer in slaap en droomde over de gevallen heks Tonne.

Ik had het trouwens ook met de predikant erover gehad dat ik uit de Maranatha beweging kwam.

Laten we verder gaan met het tweede hexagram.

lijn 1. De grote zeedieptes – de zee is rustig – De eilanden zijn stil en onbewoond – communicatie tussen mensen zou giftig zijn.

uitleg : Wacht met sociale contacten. Het is nog geen tijd. Laat de natuur het rijpen. Maak geen overmoedige stappen. Je zal misgrijpen terwijl je niks hebt, ook al denk je dat je iets hebt. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet. Je bent slechts vergiftigd.

lijn 2. Er komt een vis opzetten in de verte. Er is een ontmoeting met een voorouder, met een lang vermist en vergeten persoon. Ren weg. Raak de vis niet aan. Het is het eerste teken.

uitleg : De tijd is nog niet rijp, ook al denk je reden te hebben. Ga niet over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

lijn 3. Er zijn overal vishaken, als de voeten der mensen. Kijk niet naar de voeten der mensen. Geef er geen aandacht aan. Volg de vissen tot de grotere stromen.

uitleg : Wacht op de betere dingen. Neem niet het voor de hand liggende, want dat is het heksenaas en verouderd de mens.

lijn 4. Een viskano wordt door de zeegolven tegen de rotsen gekletterd en breekt in stukken – Een vis ligt op het strand.

uitleg : Je kunt niet zomaar gaan vissen. Eerst zal je alles moeten verliezen en zelf opgevist worden. Je moet dus persoonlijk betrokken zijn bij alles wat je doet, alles hebben doorleefd, en niet zomaar dingen gaan doen.

lijn 5. Een zwijn loopt de zeegolven in.

uitleg : De zwijn of het varken is het eerste teken, de eerste hexagram en die moet gezuiverd worden door de tweede hexagram en zuiver gehouden worden. Het betekent zuiver zijn in je handel, eerlijk zaken doen.

lijn 6. Vrouwen die kleren wassen in de zee, en hun manden zuiveren.

uitleg : Zorg dat je draagkracht zuiver is, je context, dat je zuiver fundament hebt voor de dingen die je zegt, denkt, draagt en doet.

In een droom over de zesde lijn zag ik Jezus in witte gewaden door de zee gaan, en achter wat zeerotsen lag een kind in een biezen mandje. Jezus begon toen heel langzaam in een natuurvrouw te veranderen en ontfermde zich over het kindje. Zij was een vissersvrouw. Het laat zien dat het afrikaanse oerorakel ook gewoven is door de bijbel heen. De zesde lijn sluit weer aan op de eerste lijn, zodat het cyclisch is. De zee was weer rustig, en het ging tussen moeder en kind, en niets anders. Niets was er tussenin. De naam van het tweede hexagram is : de vis.

hoofdstuk 47 het leven is een orakel

‘It’s not something to be liked, but to be understood from a higher perspective.’ Het leven is een orakel. Het is om van te leren, niet om zomaar alles leuk te vinden, en je telkens maar weer te laten leiden door de leuk-factor. ‘Oh ja, leuk, leuk, oh wat leuk.’ Daar gaat het niet om. Het gaat erom dat je de hexagrammen van het leven leert kennen, de basis-taferelen die telkens weer terugkomen in zesvouden. Deze hexagrammen zijn al oeroud en staan in het verloren en vergeten afrikaanse oerorakel, de Zuni-Anaq.

We gaan verder met de derde hexagram.

In de eerste lijn zien we een buffel die wegrent van een moeder borst.

lijn 1. Buffel en moederborst – Buffel rent weg van moederborst – vakman rent weg van zijn ambacht.

uitleg : Waar het rund vaak wordt gebruikt als beeld van het werk, is de buffel een beeld van degene die wegrent van het werk. Dat is soms een goed teken en soms een slecht teken. Men moet niet teveel werken, maar ook niet te weinig. Verder is er veel werk wat geen werk is en waarvan weggerend dient te worden.

lijn 2. Kind met visspeer in de rivier. Kind komt thuis en wordt gestraft omdat het maar twee vissen heeft meegenomen, en niet drie. De moeder breekt de visspeer.

Te weinig of teveel werken heeft consequenties, zoals ook de kwaliteit of het gebrek aan kwaliteit consequenties heeft. Wie zijn werk niet zorgvuldig doet zal daar last van gaan krijgen. De natuur houdt de mens in het gareel.

lijn 3. Kind die de buffels voedt.

De buffel is een beeld van het loskomen van oud werk, om zo nieuw werk te vinden. De buffel is ook een beeld van ontslag en degradatie in het werk. Heb je misschien werk gedaan wat kwalitatief of kwantitatief niet voldoende was, zoals in de tweede lijn, dan eindig je bij de buffels. Ook kan het zijn dat je teveel hooi op je vork hebt genomen en nu tot rust moet komen. Overdaad schaadt. Lijn 3 is een stapje terugdoen.

lijn 4. Buffel in de zee. Overstromingen.

In deze lijn wordt het werk gezuiverd, afgeschaald, tot rust gebracht, opdat er nieuwe inzichten zullen komen, de mens tot zichzelf komt, waar de overstromingen een beeld van zijn. Het is een beeld van isolatie, dat iets speciale aandacht nodig heeft, iets wat je over het hoofd hebt gezien. Het is een beeld van komende vruchtbaarheid.

lijn 5. Vrouw gaat door het water, en kinderen volgen haar.

Het moederlijke is altijd het begin. Zij weet de weg, en anderen volgen haar. Vaak moeten er eerst overstromingen zijn voordat de mens terugkeert tot de natuurmoeder en naar haar luistert, vandaar de behoefte aan godinnen in de natuurstammen, als een beeld hiervan. Omdat het volgen van een moeder heel gevaarlijk kan zijn, omdat er ook valse moeders en verwarde moeders zijn, moet deze lijn gezuiverd worden aan de eerste lijn en de andere hexagrammen.

lijn 6. Een bok in rotsachtig en droog gebied.

Je bent hier gekomen door verzuim of beproeving, of het is je voorgeslacht. Dit beeld kan positief of negatief zijn. Er zijn verschillende factoren die het bepalen. Soms is het een vluchtgebied, omdat je was overweldigd, of was de bok hier door anderen gezonden. Misschien is het werk dat je nu doet niet productief. Het sluit daarom weer aan op de eerste lijn. Probeer je situatie te doorgronden aan de hand van het orakel. Durf door droge tijden heen te gaan van veel piekeren en twijfelen, zodat je niet op het verkeerde schip terechtkomt.

Als er weer iets in je opkomt ga er dan niet als een dolle bezetene mee aan de slag. Pas op voor de hebzucht factor die kan meespelen in alles wat je wil gaan doen. Maak daarom een goede hechting met het eerste hexagram van het varken in de eerste lijn, en besef : ‘Het varken is ver weg, ongrijpbaar.’ En volg dan het pad om alle hebzucht buiten te sluiten. Als je dus tot de moederlijkheids factor bent gekomen, dan weet je dat het in de zesde lijn van het eerste hexagram ook weer moet sterven, opdat je niet afhankelijk blijft en een meelifter. Ook moet je oppassen dat je eigen moederlijkheid ervoor zorgt dat je te onafhankelijk en koppig wordt. Elk moederschap moet dus ook weer sterven ter verdieping. Alle goden van de mens moeten dus ook weer sterven, wat ook het principe van het Ragnarok is.

Hecht het dan aan het tweede hexagram en mediteer erover. Doe je gebedsmeditatie, opdat het vastigheid vindt. Zoals in de vierde lijn van het hexagram wordt je viskano tegen de rotsen verpletterd en moet je eerst zelf opgevist worden door de hogere natuur. Dit gaat je helpen in de juiste balansen en verhoudingen van deze dingen. Je start zo de motor in jezelf. Het wordt cyclisch en verfijnd. Het verdiept je. De elementen worden op elkaar ingespeeld en leren zo met elkaar samen te werken. Het derde hexagram is het hexagram van het werk, van werkbeheersing, en zo ook de buffel. De buffel laat zich geen knollen voor citroenen verkopen. Lijn 6 van het tweede hexagram, brengt alles in de grotere context. Het zijn de vrouwen die kleren en manden wassen in de zee.

We hebben nu drie hexagrammen besproken van het afrikaanse oerorakel :

1. het varken (zwijn)
2. de vis

3. het werk, werkbeheersing, de buffel

In de evangelische beweging is er veel paranoïe over het zogeheten merkteken van het beest, 666, en sommigen leggen dat alleen maar negatief uit. In het Oude Testament was het het getal van de troon van Salomo, wat een beeld was van de troon van God in de tempel, en de tempel is een beeld van het hemelse riool. Ook is het getal 666 in verschillende Joodse tradities de volkomenheid van de schepping. In het Oude Testament is het ook het getal van de oogst en een beeld van het werkloos. Er is dus een goede 666 en een slechte 666, zoals met alle dingen. Alle dingen kunnen een dubbele betekenis hebben, positief en negatief. In de Griekse worteltekst is het nummer het opvissen. Het wordt geschreven met drie letters als het getal zeshonderdzesenzestig, maar als drie zessen is het dus ook gewoon hex-hex-hex in het Grieks, drie heksen, en in het Latijns : sex-sex-sex, waar dus ook de woorden sex en sexy vandaan komen, en wat dus gewoon terugwijst op het mysterie van het getal zes, het getal van de schepping, van de vruchtbaarheid. Zoals de tekst zegt in Openbaring 13:18 moet het benaderd en berekend worden met wijsheid en begrip. Het hexagram laat zien dat alles met raad en overleg moet gaan. In de Griekse grondtekst is het berekenen van het getal van het beest, van de wilde, de wildernis, ook het berekenen, leren werken, met het orakel (de stenen), psephizo.

In het Aramees is 666 : st-m (600), stn (60), set (6).

Zeshonderd, dus set-mah in het Aramees, is in de Egyptisch-Nigeriaanse wortels de onderwereldse schepping, rioolreiniging (ama, nigeriaans) in de wildernis (set), en de Egyptische stn is het toetsen, ook weer verbonden aan het urim en thummim orakel. Het nummer van het beest is in de Aramese grondtekst verbonden aan het boek Numeri, wat in het Hebreeuws bemidbar is en betekent : ‘in de wildernis’. Hier leerden ze te tellen en te onderscheiden, werken met het natuurorakel. In het Aramees is het boek genaamd ‘Mnyn’, ook weer verbonden aan mnn, manna, oftewel het hemelse voedsel in de wildernis. In het Hebreeuws is dat mawn, met als wortelwoord maw, wat vraagstelling betekent, raadpleging, als het raadplegen van een orakel. Het doel in het boek Openbaring is te komen tot het verborgen manna en dit te ontvangen, wat ook omschreven wordt als het komen tot de hemelse witte stenen, wat een orakel is.

hoofdstuk 48 groenetijds kinderen

Wat is een groenetijds kind ? Ze kunnen niet tegen het moderne leven. Ze hebben een drang terug te gaan naar de natuur, dichtbij de natuur te leven. Ze hebben een probleem met autoriteit, maar zoeken naar waarheid. Ze hebben een probleem met traditie, en zoeken naar een dieper ritme en patroon, op de maat van de natuur. De natuurvolkers trekken hen meer aan, de oerreligies, niet de moderne religies, want alles kwam voort vanuit de zeden en gewoonten van primitieve volkeren. Groenetijds kinderen houden niet van geweld, en ook niet wat geweld kan veroorzaken, zoals alcohol. Groenetijds kinderen komen van diep, en kunnen niet aarden op aarde, omdat hun wortels

veel dieper liggen, ergens anders liggen. Ze groeien slechts door de aarde heen, en nemen anderen met zich mee. Hun hart ligt ergens anders. Daarom is er een voortdurende spanning tussen groenetijds kinderen en anderen, zowel positief als negatief. Ben jij een groenetijds kind ? Voel je je vaak alleen op de wereld en onbegrepen ? Heb je moeite met aardse, maatschappelijke maatstaven ? Je zult altijd weer de kant kiezen van moeder natuur. Je komt van diep. Je moest zelf ook ontwaken. Groenetijds kinderen kunnen heel verschillend zijn. Ze zijn niet zozeer van de openbaarheid, maar van de openbaring. De groene leerling maakt contact met de groene onderwijzer.

Ik had vannacht een droom dat ik en een Zuid-Koreaanse vriendin babies hadden gekregen, en deze babies waren haaien. Ze waren nog heel klein, en het was vochtig in het gebied waar we leefden, het was op vele plekken nat, maar niet genoeg voor de haaitjes, dus we moesten de haaitjes naar het water brengen. Ik voelde een enorme kracht in mijn binnenste, alsof de haaitjes in ons waren. Het waren onze innerlijke kinderen. Vroeger op school was er altijd een muur tussen mij als leerling en de leraar. Ik maakte nooit contact met leraren zoals andere kinderen, ging nooit bij ze slijmen. De leraren stonden te ver weg. Maar nu doorbrak ik de muur en ging tot de leraar, vrijmoedig. Ik maakte ook nooit persoonlijk contact met dokters als patient zijnde. Er was een muur tussen mij en hen. Maar nu doorbrak ik die muur en maakte contact met de dokters, maar niet als patient. Er waren jonge haaien in mij. Ook stapte ik naar de ziekenhuisbazen, maar niet als patient, maar om vrijmoedig te proclameren : ‘Weet je wie ik ben ? Ik ben uit de coma gekomen waar jullie me in hebben gelegd.’ Ik was in de rol van moeder natuur, want zij hebben het haar aangedaan. Ik ging niet meer als leerling of als patient, maar als iemand die uit de dood was opgestaan. Het zijn mijn leraren, dokters of bazen niet. Mijn leraren, dokters en bazen zijn namelijk groen.

Ik was toen doorgebroken in een groene parallelle wereld. De familie was ook groen, of op weg om groen te worden. Ik liep door een woongebied, en de ramen werden goed dichtgehouden, of op een kier. Er waren gezette tijden waarop de ramen opengingen en de ramen dichtbleven, dit om schadelijke gassen van buiten tegen te houden. Denk eens in als de gassen van buiten zich teveel zouden mengen met de rioolparasieten die de huizen bezet houden. Die zouden er van smullen en zich ermee opvoeren, als een wapen tegen de bewoners. Daarom moesten de ramen op gezette tijden dicht, op een kier voornamelijk. Er mogen natuurlijk wel luchtgaatjes zijn en luchtkiertjes, maar het moet niet overdreven worden op die tijden. Op andere tijden konden de ramen wel open.

Ik ging tot een virtuele cabine, en maakte virtueel contact met het huis waar een tante woonde. Ik kwam toen in haar groene tuin, waar ook een soort gallerij was, een tuingallerij, en daar stond ik. Mijn tante kwam toen naar buiten en ging bij me staan, maar omdat ik niks zei ging ze even later weer naar binnen. Binnen was ook mijn oma, en mijn partner van vroeger. Er hing een hele frisse zeelucht en groene lucht in het huis, en er lagen boekjes over de groene wereld, en over het zee-riool. Mijn tante liet toen het toilet zien, wat gewoon een soort douche was, en er lag een metalen pot met een groffe borstel als van een bezem, maar de borstel was rond. Als er door werd getrokken dan was het door een soort modder wat alles meenam in de aarde.

We gaan verder met de vierde hexagram van het oeroude afrikaanse hexagonische orakel genaamd de Zuni-Anaq. Het vierde hexagram is genaamd : de dood.

lijn 1. leerling maakt contact met leraar

uitleg : Het is een ontmoeting. Het kan ook een gevecht zijn. Hier kunnen ook de rollen omgedraaid worden.

lijn 2. vrouw met een schort is met lammetjes, en laat de lammetjes voorzichtig in de aarde gaan onder de grond

uitleg : De lammetjes leren het best als ze onder de grond zijn in het verborgene, waar ze niet beïnvloed worden. Van openbaarheid tot openbaring. Trek jezelf terug en help anderen zich terug te trekken. Er is altijd die wisselwerking, dus houdt de moederlijke factor in ere. Soms gaat de moeder terug om haar kinderen mee te nemen. Pas op voor extremisme. Ga niet met oogkleppen oplopen. Het verborgene loopt dus door alles heen. Leer de lijnen en tunnels ontdekken. Reinig het riool. Vindt je weg door het riool. Ontdek het riool van de aarde.

We kunnen ook de reizen van Ra door de onderwereld zien als de reizen door het riool, door de tunnels onder de aarde, van de baarmoeder van zijn moeder Nod, om tot Ma te komen, Ama, de hogere waarheid, de toetser, het scheppende principe, de pottenbakker (Egyptisch-Nigeriaans). Ook in de Vur, in boek 3, moet de reiziger, de nomade, door de ondergrondse tunnels van de stad, oftewel het riool, komen tot de wildernis, tot de rode hei. Hier komt de reiziger in aanraking met een orakel. De oplossing ligt dus niet in macht, geweld of allerlei andere slimmigheid, maar in het orakel. Boven alles moet de mens klaar komen met het orakel. Boek 3, genaamd 'de wilden' zegt dat de mens bezig moet gaan met de lijnen. Deze lijnen strijden tegen elkaar, en maken elkaar tot medicijn en sieraad. Het zijn woeste en wilde velden, zegt het boek. De ondergrondse tunnels leiden dus tot de rode hei, zegt het boek. De rode hei is ook de naam van het tweede boek. Het derde boek wijst dus terug op het tweede boek. Het tweede boek gaat over een indianenstam die een paal hadden met een varkenskop erop. Dit is ook het geval in het boek 'Lord of the Flies' uit de vijftiger jaren, over een wilde jongensstam op een verlaten eiland. Het varken is ook het eerste teken van het afrikaanse orakel. Daarvan is de laatste lijn, de zesde lijn dus, de dood van de vrouw, wat dus betekent het gaan tot haar verborgen diepte, als een opening. Er wordt zo dus daadwerkelijk contact met de vrouw gemaakt. Dit haakt dus ook weer in op de vierde hexagram, de dood. De voorhangsels worden weggeschoven. De mens komt zo tot de groene moeder, de hogere moeder. De aardse moeders vallen weg.

De stam uit het tweede boek van de Vur aanbaden dus de paal met de varkenskop erop en ze hadden ook palen met koppen van runderen zoals buffels die ze aanbaden. De buffel is de derde hexagram van het afrikaanse oerorakel. Het is dus niet zomaar religie maar het beheersen en werken met het natuurorakel om je daardoor te zuiveren en zuiver te houden. De buffel is de werkbeheersing en de werkzuivering, als een belangrijk onderdeel van het natuurrioel. Er is zoveel vals werk, overmatig werk en ondermatig werk wat weggespoeld moet worden. De reiziger in boek 2 wordt overvallen door de indiaanse stam en meegenomen naar hun kamp tot de paal met de varkenskop, tot de eerste hexagram van het afrikaanse orakel dus. Hij werd aan die paal gebonden, als beeld dat hij er gebedsmeditatie over moest doen, orakelmeditatie, om er vertrouwd mee te raken. Het bleek een droom te zijn, maar het inspireerde hem. Toen hij eens voelde dat alle muren op hem afkwamen is hij het bos ingerend op zoek naar de stam. Maar dat ging niet goed. Hij raakte verscheurd tussen twee werelden en werd steeds depressiever. Er bleek geen kruid tegen opgewassen te zijn, totdat op een dag hij werd gebracht tot een shamaanse indiaanse vrouw, een gids. Zij liet hem het tunnelsysteem van de natuur zien, de grotten met de grotmeertjes, als een beeld van het hemelse

natuurriool. Zij liet hem zien dat hij van alles maar een klein beetje kon nemen, anders zou het tot een gif worden. Alles waarvan hij dacht dat het de realiteit was was dus door het gif van de overmatigheid, en het was tot een nachtmerrie geworden. Hij moest leren komen tot de lagere doseringen, door tot de juiste verhoudingen te komen, de juiste samenwerkingen. De vrouw hielp hem daarmee, wat ook weer over het orakel gaat. Door vermindering van het gif zou het worden tot medicijn. Het begon allemaal toen de shamaanse indiaanse vrouw hem liet ruiken aan wat rode veren, hem een medicijn gaf en de veren in zijn haar bond. Nu, de rode veer is ook een boek in de Vur, boek 14, over een oorlog op zee, en piraten die kwamen om alles los te plunderen, en ze namen mensen en hun kinderen mee onder de grond, waar ze moesten werken, als een beeld van de stadse rioolslavernij. De rioolparasieten houden de mens gevangen en laten de mensen voor hen werken. De rode veer zou dan een beeld zijn van de exodus. De rode opstanding wordt volop besproken in de Vur. Het betekent dat afstand en verhouding bepaalt hoe de mens de dingen ziet, en dat door de juiste samenhang dingen rood kunnen kristalliseren, waarvoor de mens het rode orakel moet leren kennen. Dit is de wetenschap van het leven, van de natuur.

Laten we kijken naar de derde lijn van de vierde hexagram :

lijn 3. natuurvrouw met raffia of rieten rok die een gevlochten mand draagt tot een brug gemaakt van touwen over de zee die tot een eiland gaat.

uitleg : De lijnen van de hexagrammen moeten op de juiste manier gevlochten worden, ook tot een brug, waardoor de mens verder kan en dingen kan overbruggen. Hier gaat dus ook boek 3 van de Vur over. Neem niet teveel van het orakel en niet te weinig, en laat het in de juiste balansen komen. Mah in de Egyptische mythologie was het doel van de reizen van Rah. Hij moest gaan tot haar hallen waarin de mens moest komen tot de balansen en de toetsveren. Alles werd hieraan getoetst en zou bepalen of de dode doormocht. Als het hart zwaarder was dan de veer, dan zou het hart verslonden worden.

lijn 4. visservrouw tussen het riet in het water, bij een waterrots.

uitleg : De mens die leert van het orakel moet de balans vinden tussen hard (de rots) en zacht (het water), om zo tot de lijnen te kunnen komen, de veelvuldige snaren van het leven die met elkaar in harmonie moeten komen (het riet), waarvan het vissen een beeld is. De mens moet weten wat hard en zacht is en het verschil kennen en de dieptes, en de gecompliceerdheden, de reacties tussen de lijnen, de oneffenheden, de bijkomstigheden en bijeffecten, de oorzaken en gevolgen, de excessen en geraffineerdheden, oftewel een groene leerling zijn. Het orakel is een jacht, zegt boek 3 van de Vur. Er moet onderwerping zijn, anders is er geen medicijn, want dan zou overmaat tot rampen leiden. Alles moet gematigd worden, daarom moeten er wel koppen gesneld worden die te hoog zijn uitgestoken. Deze vrouw is een koppensneller.

lijn 5. Vrouw met varkentje. Het varkentje wil wegrennen, maar zit vast aan een touw.

uitleg : In deze lijn is het varkentje een beeld van de leerling die wil spijbelen. Dat kan goed of fout zijn. Je kan wel wat weggkomen, maar uiteindelijk zit je vast aan een touw, en moet je de natuurgrenzen onder ogen komen. Je kunt niet zomaar telkens de rand over. Het varken is ook de eerste hexagram. Krijg vat op het varken. Zorg dat het niet van je wegvlucht. Ken de principes, de

lijnen, en breng ze in balans, ook met de andere hexagrammen. Als je het varken niet hebt, heb je niks. Leer de betekenis kennen, en besef dat je zelf ook het varken bent, zodat je het niet misbruikt. Het varken moet sterven en tot de zee gaan. Al je valse, opgelegde identiteiten moeten er uiteindelijk af. Het is ook een beeld van de verlossing uit valse scholen, verlossing uit misleiding. Het is een groot beeld van de ontwaking. Het varken en de dood van het varken is een zuiver psychologisch beeld. Het roept om psycho-analyse, ook Freudiaanse psycho-analyse. Lijn 6 in de hexagram van het varken is dus de dood van de vrouw, de dood van de moederlijkheid, wat grote onafhankelijkheid betekent voor het kind, op eigen benen leren staan, en laat ook zien dat al te sterke controle uiteindelijk weer los zal schieten.

lijn 6. Vrouw die rust op haar slaapmat in een hut – Vrouw die op de rotsen staat en iets wat tussen de rotsen is geraakt doorsteekt met haar speer – Zwijn die in een ravijn is gestort – Moederborsten.

uitleg : Deze lijn heeft verschillende beelden die met elkaar verband houden. Als het orakel gaat kristalliseren dan wordt onze lagere natuur die hier niet mee kan oplopen de prooi, en zal doorstoken worden opdat de hogere natuur die hierin verborgen en opgesloten lag vrij kan komen en ons kan vervullen en leiden. Zo komt de mens door de dood heen tot de moederborsten van de natuur om hieraan gelaafd te worden.

Kinderen, gaat op tot de groene tijd,
Laat alles achter je,
Kom zoals je bent, en leer,
Leer de dieptes van de verborgenheden kennen,
het groene hart van de natuur,
en haar rode lijnen

hoofdstuk 49 de jongen op blote voeten

Moederlijkheid wordt al gauw een grote smeerbende. Bedenk wie onze moeders zijn. Wat voor mannen hebben ze naar binnen gehaald ? Zeg het maar. Op wat voor mannen hebben ze hun zinnen gezet ? De I Tjing waarschuwt in de vierde hexagram van het kind, op de derde lijn, voor de vrouw die een zwak heeft voor geld, goud en rijkdom, rijke mannen, machtige mannen. Daar moet je je niet mee ingeven, stelt de I Tjing, zoals de bijbel ook tegen dat soort misleiding waarschuwt. Je kan zeggen van de bijbel wat je wil, maar er zijn passages tussen van de voorouders die heel belangrijk zijn, en die de lijnen van de I-Tjing, een veel ouder boek, er dwars doorheen hebben, om ons te bereiken in onze opvoeding. Laten we blij wezen dat moeder natuur ons niet in de steek heeft gelaten en overal is geïnfiltrerd. Het is dus ook volkomen daaps om zomaar gehele opvoedingsboeken van de voorouders weg te gooien alsof het allemaal geen waarde had en we er niets maar

dan ook niets mee kunnen, en dan pijpje gaan roken in de new age. Weet niet, kent niet, wil niet. Laten we de middenweg bewandelen mensen, telkens weer, wat ook een boeddhistisch principe is. We zijn op weg naar boedddhaschap, wat de I-Tjing ook stelt, en dat is een groen boedddhaschap, en alles wijst terug en komt voort vanuit het hexagonische afrikaanse oer-orakel.

Zeg het maar, mensen. Met wat voor types hebben de hedendaagse, moderne moeders zich meestal ingelaten ? Waar hebben ze zich door laten verleiden ? Wat was hun zaligheid ? Het is zoals in de dagen van Noach, zoals voorspelt dat deze dagen zouden terugkomen : men eet, drinkt, en huwt, en is vrolijk. Zuipende er op los. En met wie ? Met varkens ? Ze hebben henzelf nephilims gekozen, gevallen engelen, machtige mannen, rijke mannen, met stropdassen dus en grote auto's. Dat is waar de wereldse vrouw op belust is, op een man die carrière heeft gemaakt in de wereld, op de man die veel aanzien heeft, waarvan de stropdas een beeld is. De wereldse vrouw heeft een stropdas-fetisch, en een geld fetisch, waarmee ze haar dure hobby's kan uitvoeren. Heerlijk toch ? Dat staat boven in haar top 10. Allemaal wereldse zaken, de dingen die beneden zijn, het materialisme. De I-Tjing noemt het grijpgrage, onbezonnen vrouwen, die haarzelf niet kan beheersen en een strik is voor iedere man. Ze gaat mee met allerlei vreemde wind van leer, laat zich makkelijk beïnvloeden, wil niet vechten, wil het vlees niet onderdrukken, gaat de weg van de minste weerstand dus. Dat is de romantiek vandaag de dag, een flutromannetje. Moet dat dan je leven zijn ?

De hedendaagse, moderne, wereldse vrouw omhelst een standbeeld, zoals de I-Tjing ook stelt. Blijf er bij weg. Ze houden van mannen die de schone schijn houden, met gemaakte glimlachen, alles glimlachen ze weg. Het is niet echt. Fake news. Daarom moest de zondvloed komen in de dagen van Noach, en daarom moest de zondvloed komen vandaag de dag, en die is gekomen.

Het is als het varken in de verte, op de eerste lijn van de eerste hexagram van het afrikaanse oerorakel. Het is ongrijpbaar. De I Tjing zegt dan na de waarschuwing voor zo'n vrouw, op lijn vier van de vierde hexagram, dat de mens is geketend in onwetendheid, en daardoor op het verkeerde pad wordt gedreven. Sommigen vertalen dan de vijfde lijn die daarna komt als de jongen op de blote voeten, dat de jongen zich moet blijven vasthouden aan zijn onschuld, zijn zachtmoedigheid, zijn ingetogenheid, en zich niet moet overgeven aan stadse programmatie. Hij moet eenvoudig blijven, om niet in het lot van de nephilim te vallen. De bijbel stelt dat alle hoogmoedswaanzinnige borsten der mannen zullen doorstoken worden, al die opgeblazenheid, dat vet worden op de droesem gebeuren. Elke vallei zal verhoogd worden en elke berg zal verlaagd worden. En dat is geen aardse verhoging, maar een ontwaking tot de hogere kennis, kennis die de wereldse vrouwen verworpen hebben om een gevallen engel als man te kunnen hebben. Als een wereldse man het niet voor elkaar kan krijgen om rijk te worden en carrière te maken, zich geen grote auto kan bemachtigen en geen groot huis, niet rijk en weelderig is dus, dan blaast hij vaak zijn borst op om het dan maar op die manier te doen. Daar is ook weer een markt voor, dus wereldse vrouwen die niet op het niveau zijn van de machtige, rijke man, moeten het dan met dat soort types doen. Zowel de bijbel als de I-Tjing waarschuwen hier terecht tegen. Het is het pad naar de dood. Het is het pad waar alle spijbelaars terecht komen. Ze worden tot varkens, net zoals in het Pinocchio verhaal de jongelui die spijbelden en naar de kermis van plezier gingen in ezels begonnen te veranderen. Blijf dus bescheiden. Blijf sober en gematigd.

Sommigen vertalen dan de zesde lijn die daarna komt als de jongen op de blote voeten wordt gekastijd. We kunnen denken aan Jeremia die niet feest wilde vieren met de dwazen in de stad, maar

werd afgezonderd in kastijding en oordeel in de wildernis. Kus de geselroede. Het brengt je veel verder. Kus het zoonschap, zegt Psalm 2, want zeer licht ontbrandt zijn toorn. Beter is het in hemelse woede te zijn dan alles zomaar weg te drinken en weg te lachen, zoals ze in de stad doen.

De tragedie van het vleselijke leven in de stad is dat het geen ware sexualiteit meer heeft, maar dat het een kwestie is van reageerbuis-voortplanting, want ze hebben geen ware intimiteit meer. Dat is allemaal afgestorven. Het is een schijnwerkelijkheid, als het voortplanten van parasieten. Het is een heel koud iets. Ja, ze hebben hun orgieën, maar ik had daar eens een beeld over als jonge jongen dat ik een pot met krioelende maden zag, en wormen. Dat is wat het is. Ik neem het profetische bloed en bloed serieus. Ik dank moeder natuur nog elke dag dat ze me dat liet zien, wat sexualiteit in de stad is. Het is als in het dertiger jaren dystopische boek *Brave New World*, nog voordat het boek 1984 kwam opzetten, over de reageerbuis-samenleving. Er waren geen daadwerkelijke ouders meer, en geen daadwerkelijke familie. Het is allemaal koude kak. Hondepoep.

Eros, de hemelse sexualiteit, was een jongen op blote voeten, waar het boek 'De Logistieke Filosofie' over gaat. Hij was onderworpen aan de hemelse kennis, aan zijn hemelse natuurmoeder, en volgde haar in soberheid, zachtmoedigheid, en tederheid. Plato beschreef hem als een liefelijk persoon met de eeuwige jeugd, altijd een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is dus de jongen op de blote voeten, heeft contact gemaakt met de moeder grond, en blijft in contact, laat niets tussen hem en moeder natuur inkomen. Hij wordt hierdoor geïnspireerd, dus hij heeft hele andere denkbeelden, hele andere, diepere inzichten, nauwgezet, diep overdacht, hij leeft door zijn dromen, de hogere, hemelse dromen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, heel etherisch dus, verfynd. Hij is tussen twee werelden. Hij is niet zomaar een moederskind, een hangjochie, maar werkgezin, en kan vaak geen contact maken. Hij heeft sociale stoornissen die hem beschermen, die hem zuiveren, en die zijn moeders zuiveren, en zijn vrouwen. Vaak heeft hij niets. Het glipt telkens tussen zijn vingers door. Vaak is het alleen maar in zijn dromen, en kan hij niets tot werkelijkheid brengen op aarde. Hij fantaseert, en mensen die hem proberen te bereiken zal hij weg laten glijden. Hij grijpt niet. Hij vlucht. Hij is onbegrepen, zowel positief als negatief. Ook hem willen ze in een doosje doen, maar hij laat dit niet gebeuren. Hij is immers de jongen op de blote voeten, heeft niets van iemand anders aan. Zijn broek is tweedehands, afgedankt, en zijn hoed is van stro, als hij een hoed heeft. Dat is alles wat hij heeft, verder niets. Hij kan alleen door de logos, het hemelse woord, tot volle bloei komen.

Hij is een arme jongen op blote voeten met een te korte broek : 'Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht,' stelt Mattheus 25. Dit is een ernstige zaak. Hij is hier in het Tantalos meer. Als hij honger heeft en iets wil eten, dan glijdt het van hem weg, en als hij dorst heeft en iets probeert te drinken, dan vaagt het ook weg. Als hij het koud heeft, en hij wil iets aantrekken, dan rent het van hem weg. Hij zit in een gevangenis. Hij moet water scheppen in een bodemloze put, water naar de zee dragen, en als hij een berg beklimt en bijna bij de top is dan glijdt of valt hij weer helemaal terug. Hij bereikt niets. Hij kan het niet aan. Hij heeft geen draagkracht. Hij heeft ook geen daadkracht. Hij is besluiteloos. Maar soms maakt een woede zich van hem meester, en dan bereikt hij wat, springt hij over ravijnen. En daarom is het een wonderlijk kind, want hij kan dingen gedaan krijgen die anderen niet kunnen. En daarom is hij Eros. Hij is een hongerjoch. Een hemelse honger.

Eros laat zich telkens weer testen aan de logos, opdat alle overmaat wordt afgebrand. Het kan hem niet deren. Hij is de jongen op blote voeten in de natuur. Hij kan dus nooit zomaar op zichzelf bestaan.

Hedendaagse religie ? Mensen, laat me toch niet lachen. Weet je hoe dat gaat ?

‘God’, of dat wat ze God noemen, wordt ondervraagd, als door een inquisitie-team.

God moet van alles doen. Doe even dit, doe even dat, en voortdurend wordt God in de gaten gehouden, en moet het voortdurend op hun manier doen, wat zij willen. Eros ondervroeg moeder natuur niet, maar liet zich daar haar ondervragen. Laat je ondervragen, laat het geen eenrichtingsverkeer zijn telkens. Luisteren wij naar de vragen die moeder natuur ons stelt ? Er liggen nog een heleboel onbeantwoorde vragen die moeder natuur heeft gesteld. De mens is bedolven onder hemelse vragen, maar merkt het niet op.

Laten we kijken naar de vijfde hexagram van het afrikaanse orakel :

lijn 1. een man wordt ondervraagd door een vrouw.

uitleg : Dit kan ook een jongen zijn, en de vrouw stelt moeder wildernis voor, de natuur, de hogere kennis. Soms is het even tijd om te stoppen met al je ondervraging van anderen, maar je zelf te laten ondervragen door de hogere bron. Kijk of er nog onbeantwoorde vragen zijn die de hemel aan je heeft gesteld. Maak er zaak van die te beantwoorden. Blijf niet in verzuim.

lijn 2. een man en een vrouw in gevecht.

uitleg : De mens moet zijn vrouwelijke pool in balans brengen met de mannelijke pool. Er kan vrouwelijke overmaat zijn en mannelijke overmaat. Daarom zijn ze in gevecht, in worsteling. Al het over-mannelijke moet sterven, en het over-vaderlijke, en zo ook al het over-vrouwelijke, en over-moederlijke. Hiervoor is er een moederlijkheids-riool nodig, om het in juiste banen te leiden, door de afvoer heen. Er moet een goede afvoer zijn, anders wordt je misschien een hangerig kind wat niks in zichzelf ontwikkeld en wat heel gemakkelijk denkt dat alles wat de moeder doet en zegt goed is en waar, of je ontwikkeld zoveel moederlijkheid in je dat je innerlijke kind erin verdrinkt, en zo wordt je controleziek en controlezuchtig zoals een standaard wereldse volwassene.

lijn 3. twee kemphanen in gevecht.

uitleg : Er wordt om gewed, er wordt markt in bedreven. Misschien ben jij een van de kemphanen en hebben anderen geld op jou ingezet. Dynamieken in gevecht. Landen in oorlog. Het is allemaal wereld economie en wereld ecologie. De een zijn dood is de ander zijn brood. Soms moet je vechten. Soms moet je je laten ondervragen, zoals in de eerste lijn, en soms is het een geslachtelijk gevecht zoals in de tweede lijn. Wat betreft orakels : die worden vaak opgediend als gezelschapsspelen, zoals de I-Tjing ook. Sommigen gebruiken het gooien van muntjes, het trekken van een lot, of het zogeheten ‘verzen prikken’ waarin je gewoon op goed geluk de I-Tjing ergens openslaat, wat mensen soms ook met de bijbel doen. Maar nog belangrijker is het om gevoelig te worden voor de lijnen, gevoelig te worden voor de reacties die ze op elkaar hebben, op hun gevechten, en verhoudingen, hun hiërarchieën en volgordes, en ook de seizoenen daarin, de cirkelmatigheid, het cyclische element ervan. In het afrikaanse orakel gaat het om cirkels met elk

zes spaken, zes lijnen, als in een wiel, waar het derde boek van de Vur, de Wilden, ook over gaat. Mensen gaan spelenderwijs met de orakels om, omdat dat een goede leermanier is, en ook helpt om de gevoeligheid ervoor te ontwikkelen. Zo komen de orakels met vele situaties en taferelen in aanraking, worden er als honden op losgelaten. De kemphanen kun je ook zien als je leven wat in aanraking komt met het orakel, en dan is er een gevecht. Er moet heel veel gehakt en gezaagd worden. Laat je leven niet op zichzelf bestaan, maar breng het in aanraking met het orakel om er vat op te krijgen, en er het beste uit te halen, opdat je leven nut krijgt en richting, en doel.

lijn 4. Zeestromen die krachtig op elkaar inbeuken en op de rotsen slaan, en daarachter een rustige zee met een boot in de verte. Een vrouw die in het water staat en bukt.

uitleg : Moederlijkheid die zich ontfermt over de golven en stromen, en rust veroorzaakt. Ze haalt de gezonken boot uit het water, ontfermt zich over het afgedwaalde kind. Ze buigt zich over een mand, om het te wassen, of om dingen er in op te halen. De chaos van het water is haar scheppingskracht, haar kracht om op te halen en thuis te brengen. Ze is de uitvoerende macht van de hemel. Het gaat over het leren over dingen heen te kijken. Dat kan alleen als je gevoelig en moederlijk wordt over de elementen, je verantwoordelijkheden neemt en draagt.

We hebben besproken hoe gevaarlijk het moederschap kan zijn, hoe makkelijk het uit zijn bedding kan treden om alles te verwoesten. Vandaar dat lijn 6 van het eerste hexagram, het varken, belangrijk blijft : de dood van de vrouw, wat een symbolische dood is, als de afvoer van het moederlijke, een goed riool waarin het overtollige weggespoeld kan worden. Elk gebrek aan moederlijkheid is ook valse moederlijkheid, dus dat kan ook wegstromen. Moederlijkheid moet zo verinnerlijkt worden, verdiept, en zo gerangschikt, als een hemels sieraad.

lijn 5. kippenveren hangende onder een orakel.

Alleen het orakel kan klaarkomen met het mysterie van de kip en het letterlijke misbruik van kippen op zich, onze medeschepselen, uitbannen. De kip is een onderdeel van een orakel. De kip is de naam van het vijfde hexagram wat we nu aan het bespreken zijn. Het is een metafoor. Heb je de veer, dan kun je jezelf ontsijgen en opgaan tot de hogere natuurkennis en daarin oplossen. De kip heeft een fragmentarische motoriek, en kan lichaamsdelen bewegen afzonderlijk van de andere delen, zoals bij het lopen. Het is niet vloeiend zoals bij mensen, maar meer stoterig, spasmissch, want de kip beeldt de verbondenheid uit met de oerlijnen en oercirkels van het orakel. Natuurlijk heeft de stad zijn eigen verdoemelijk orakel waarin steeds weer dezelfde dynamieken optreden en waar alles om draait, en dat zijn de kippen van de lagere, vleselijke natuur. De mens is in gevecht met deze kippen, zijn eigen lagere orakels waaraan hij gebonden is. We kunnen denken aan de kerkelijke orakels waar alles telkens weer om dezelfde dingen draait in nauwe cirkeltjes, en waar geen ruimte is voor diepere uitleg en vrijmaking.

lijn 6. mens in gevecht met kip of kippen

De mens moet vechten met de stadse orakels en komen tot de diepere orakels, en komen tot wijdere uitleg. Blijf niet telkens in dezelfde cirkeltjes lopen, maar doorbreek de cirkels, zoals ook in boek 3 van de Vur. Als je letterlijk kip eet, dan wil je daar eigenlijk mee zeggen : 'Ik houd me niet bezig

met het orakel. Het zal mij allemaal worst zijn.’ Dan stopt je reis, en wordt je door het orakel verslonden. Het is een soort spijbelen. Trek je schoenen uit en ren voor je leven.

Boek 31 van de Vur, de Indiaanse Prinses, zegt :

1. Na een tijdje stond hij op, hij keek door het raam, maar alles wat hij zag was duisternis en bliksem. Het donderde en spoedig was het hard aan het regenen.
2. Het orakel was een labyrint. Het leidde helemaal tot onder de grond, maar het was ook een heel gevaarlijk labyrint. Je kon ergens vastraken.
3. Als het orakel op de juiste manier werd behandeld gaf het de juiste antwoorden.
4. Een indiaanse prinses bevrijdde hem eens uit een valstrik. Zij vertelde hem vele geheimen.
5. Het was een orakel van wilden. Het was om de ondergrond te beschermen.
6. Door haar kon hij eindelijk het verleden vergeten.

Het vergeten betekent niet letterlijk zomaar alles vergeten, maar door het orakel ga je er zicht op krijgen, op de diepere betekenis van je verleden. Je gaat dan het orakel zien in je verleden, hoe alles van het orakel is. Als boek 3 van de Vur, de Wilden, zegt : ‘Ontsnap door de ondergrondse tunnels van de stad aan de stad,’ dan wijst dat ook weer op boek 31, dat we dat alleen door het orakel kunnen doen, want anders zouden we nooit door die ingewikkelde tunnels met hun ingewikkelde sloten heen kunnen komen. Boek 31 is dus absolute basis voor elke ontsnapping en vrijmaking, en dit zal dus altijd weer een verdieping zijn. Het orakel gooit niet zomaar dingen weg, maar verwerkt het, en zorgt voor een goede en eerlijke afvoer.

Voordat je met mensen gaat communiceren : communiceer met het oer-orakel van het leven, anders heb je geen leven, leef je maar raak. Hier gaat de eerste lijn van het tweede hexagram (de vis) ook over :

lijn 1. De grote zeedieptes – de zee is rustig – De eilanden zijn stil en onbewoond – communicatie tussen mensen zou giftig zijn.

Als we het over de kip hebben dan hebben we het over de verbondenheid en gevoeligheid voor het orakel. Zorg dus in je gebedsmeditatie dat er een hechting komt tussen het tweede hexagram (de vis) en het vijfde hexagram (de kip). De vis trekt zich voldoende terug om gevoelig te worden voor het orakel. Er zijn geen mensenstemmen meer tussen, of andere afleidende factoren. Kom los van sociaal gif. Laat je ontgiftigen door het orakel. Moeder natuur is een orakel. Ook als je wordt teruggefloten, geef dan niet toe, zoals in de tweede lijn van de vis :

lijn 2. Er komt een vis opzetten in de verte. Er is een ontmoeting met een voorouder, met een lang vermist en vergeten persoon. Ren weg. Raak de vis niet aan. Het is het eerste teken.

uitleg : De tijd is nog niet rijp, ook al denk je reden te hebben. Ga niet over tot zorg, maar voorzorg. Laat emoties je niet bedriegen.

Zorg en verzorg dus eerst het orakel. Maak het eerst goed, en houd het goed, tussen jou en moeder natuur. Volg de vissen tot de grotere stromen, zegt lijn 3 van de vis. Ga dus tot het orakel, en ga ermee de diepte in. Zo komen de stromen los. Verwerk het, kanaliseer het, structureer het, opdat je energie bron gezuiverd wordt, en je energie systeem. Zo blijf je zuiver. Je bent een lopend riool, dus krijg het in orde, anders is het een tijdbom.

In lijn 4 van de vis worden de vissers die je achtervolgen in hun kano's tegen de rotsen verpletterd door de golven, en kom je eindelijk op een strand aan : een nieuw leven :

lijn 4. Een viskano wordt door de zeegolven tegen de rotsen gekletterd en breekt in stukken – Een vis ligt op het strand.

uitleg : Je kunt niet zomaar gaan vissen. Eerst zal je alles moeten verliezen en zelf opgevisst worden. Je moet dus persoonlijk betrokken zijn bij alles wat je doet, alles hebben doorleefd, en niet zomaar dingen gaan doen.

Soms zal het blijken dat de dingen die we liefhadden slechts vissers waren die ons leven bedreigden, en dat dat de reden was waarom ze werden weggenomen. Laten we verlies dus op waarde schatten. Soms zijn dingen gevaarlijk voor ons, soms zouden we van iets teveel nemen, wat dus niet altijd dus de fout van het ding is wat we liefhebben maar onze eigen fout of onvermogen om ons te beheersen. Het is dus niet zo dat alles wat we verliezen toch alleen maar slecht was, maar het kan dus ook zo zijn dat we er gewoon nog niet klaar voor waren, dat we nog niet genoeg discipline hadden, of gewoon geen draagkracht. En soms is het zo dat we verlies lijden opdat anderen of andere dingen tegen ons beschermd worden. Dit zijn dus ingewikkelde zaken waarin alleen het orakel inzicht kan bieden. Kom niet tot snelle en makkelijke conclusies, maar blijf de eerste lijn van de eerste hexagram onthouden (het varken) : 'Het varken is ver weg en ongrijpbaar.' Blijf dus deze hexagrammen zuiver houden door de lijnen van het varken, zodat je niet komt tot vooroordelen. Voor het orakel moet je betalen. Je moet de antwoorden kopen. Dat is ook een belangrijk bijbels principe : 'Bereken de kosten voordat je een toren gaat bouwen.' En : 'Ik raad u aan van mij te kopen goud wat in vuur gezuiverd is, en witte kleren, en ogenzalf.' (Openbaring 3)

Ook in het orakel is het 'loon naar werken' dus. Inzichten moet je geestelijk 'kopen'. Ken hiervoor de hemelse economie, de natuur economie, waarover de derde hexagram gaat, het werk, de werkbeheersing (de buffel). Wees bereid het orakel te zoeken in droog en rotsachtig gebied, steen voor steen. Laat je niet afschepen met nepstenen of nepsieraden van de kermis of de zwarte markt. Laat je goud toetsen.

Geestelijk leren rekenen. Uiteindelijk is het orakel een soort geestelijk belastingssysteem en tegelijkertijd een verzekeringssysteem, ook als het hebben van hemelse aandelen. De kip kan staan voor het toepassen van het orakel, maar kan ook juist staan voor het verzuimen daarvan, het weigeren te puzzelen, het weigeren geestelijk te rekenen. De kip kan dus positief of negatief zijn. Als je dus letterlijk kippen gaat eten dan wals je dus alles plat, dus ook het positieve, en heb je geen orakel meer. Je bent dan schuldig aan de dood van een mede-schepsel. Wiskunde is dus een

geestelijk beeld van het orakel, ook verzekerings-wiskunde. Wat voor diepte gaan we dan in als Openbaring 13 zegt : ‘Bereken het getal van het beest, van de wilde, de wildernis. Het is een getal van een mens, en het getal is 666 (hexagonisch). Het is voor hen die wijsheid hebben en verstand, begrip.’

Ja, 666 is zowel positief als negatief zoals we zagen, want het orakel bestaat nu eenmaal uit positieven en negatieven, maar dat vraagt dus om werk, en is een leerschool. We kunnen dit alleen dialectisch toepassen : stelling – tegenstelling – samenstelling. In de Griekse grondtekst wordt er voor wijsheid het woord ‘Sophia’ gebruikt, wat een droom-orakel is en het vermogen om het te interpreteren. Het hemelse rekenen rekent dus met hele andere dingen dan op aarde. In de Griekse worteltekst gaat dit over de context van een jacht, het ophalen van de vis, en het dragen van de prooi. Het is dus een jacht-orakel, en dit moet dus profetisch en psycho-analytisch, ook Freudiaans, benaderd worden, opdat de mensheid stopt met het misbruiken van elkaar, van mens en dier. Dat is wat green age is en betekent. Het is de terugkeer tot het orakel. De rest kun je vergeten. ‘Bereken de jacht, de opvoeding en het fokken,’ zegt de Griekse grondtekst. Ga zicht op deze dynamieken krijgen. Verfijn het, kom klaar met alle drama en tragedie omtrend deze dynamieken, ook van het huwelijk (Freudiaanse jacht).

hoofdstuk 50 de rioolbloem

Ik had vannacht een droom over het zeedorp Wardem. Het was een kruispunt waar vele van mijn dromen tezamen kwamen. Ik was op zoek naar het prehistorische afrikaanse orakel, pre-adamitisch. Door het hele dorp, wat overigens een zeer groot natuurdorp was met veel natuur, liepen gebouwen als tunnels, langwerpige, zigzaggende en draaiende, bochtige gebouwen, als opvangcentra waar mensen behandeld werden door het natuur orakel.

Laten we verder gaan met het zesde hexagram van het afrikaanse oerorakel, de Zuni-Anaq. Door het orakel komen wij in aanraking met moeder natuur. Het is haar hart. Het is haar baarmoeder, als een hemels natuurriool. Zoals de Vur het beschrijft is het riool vol met bloemen, en mag je in je levenssituaties, die dus allemaal voortkomen vanuit het orakel, tot bloei komen, om een rioolbloem te zijn, en zo het beste ervan te maken. De natuur is het ware riool, de ware afvoer en verwerking, in de hemelse recyclocratie, in reformatie en regressie. De voorouders wezen hierop zo goed en kwaad als dat ging. Het had vele excessen. Daarom moeten we dieper het riool in, het voorbeeld van Rah volgen op zijn boot, door de ondergrondse tunnels van de moeder aarde. Rah gaat tot Mah, op zoek naar de veer, waaraan alles getest wordt.

In Juli 2017 had ik een droom over een medewerker in verband met het oer-Afrika, wat ik hem ook schreef :

‘Ik had vannacht nog een droom dat jij (kan een parallelle zelf of een gids zijn geweest, of combinatie, want het was heel multi-dimensionaal) een heel dik zwart boek had geschreven over een bepaalde voor-Afrikaanse cultuur in de dieptes van Orion, waar dan ook weer Egypte uit voortgekomen zou zijn, maar ze hadden bijvoorbeeld ook pyramides, en een hele rits goden en godinnen. Ik dacht nog : "Wow, dat is echt een heel erg dik boek." Ik was wel onder de indruk. Op de cover was er een soort reus en ook kleine mensen bijna als kabouters, maar dan in Afrikaanse context, dus niet sprookjesachtig ofzo. Het was geen verhalenboek, maar antropologisch, alhoewel het dan ook die religie of mythologie besprak. Die droom was dan wel weer een soort buitenaards contact, en daarna liep die droom over in dromen van die voor-Afrikaanse wereld in Orion (wel dus Afrikaans, maar dan Orions-Afrikaans, waar dan het aardse Afrikaanse, inclusief Egypte, uit voort zou zijn gekomen). Het ging dan ook over die goden en godinnen, zoals een krokodillengod en een nijlpaardengod, en ook een ibisgod die heel veel dunne stralen om zijn hoofd had. Het was wel op een bepaalde manier verbonden aan Egypte.

Ik weet niet of dat er zomaar even tussendoor kwam, of dat het nog een vervolg heeft, dus dat wacht ik dan even af. Ik heb een hele stapel oude Tarzanboeken liggen, daar zijn een heleboel delen van, en die zijn zonder plaatjes met linnen of kunstleren omslag van rond 1920 ofzo. Die moest ik naar binnen halen heel lang geleden voor een reden. Ik heb ze echt niet allemaal gelezen, maar soms blader ik er doorheen omdat het veel over de Afrikaanse natuur gaat, en ik merkte dat die boeken iets heel groots buitenaards verzegeld hielden. Ook had ik vele jaren geleden een droom over een gigantische brug naar Afrika over een gigantische rivier, en die brug werd bewaakt door een reusachtige vrouwelijke witte sfinx, een soort leeuw, heel lang. Die witte sfinx was mij goed gezind. Ze leek een beetje op een overbuurvrouw van vroeger bij wie ik wel eens op haar kinderen paste. In ieder geval liet ze mij toen door, en mocht ik de tocht naar Afrika maken over die brug, wat dus ook het buitenaardse Afrika was. Ik had toen die droom in verhaalvorm opgeschreven, was best wel een lang verhaal, maar helaas kan ik dat nergens meer terugvinden. Ik weet alleen dat ik er twee versies van had gemaakt, een heftige versie, en een kortere versie, meer gecensureerd, maar de kernpunten van die droom herinner ik me nog wel. De video-clip van Toto - Afrika ging ook weer over zo'n oud Afrikaans boek.’

Laten we verder gaan met het zesde hexagram van het afrikaanse oerorakel :

lijn 1. Een kippenoog staart je aan van een afstand, daagt je uit. Ga er niet op in. Het zou je alleen maar afleiden van je hogere doel.

uitleg : Laat je niet op een zijspoor brengen. Ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, want het neemt alleen maar je tijd in beslag, en rooft je energie die je ergens anders voor moet gebruiken. Het zijn rovers. Negeer het. Ren weg.

lijn 2. Een man alleen op eenzame vlaktes, die droomt over een vrouw en over moeder borsten.

uitleg : Hij had ook in de stad kunnen zijn met de vrouwen van plezier en met drinkgelach, maar nee, hij koos ervoor om de natuur in te gaan, om moeder natuur te zoeken, en houdt de vrouw alleen

in zijn dromen. Hij verkwist zijn tijd, geld en energie niet aan middelmatige zaken. Hij heeft de lat hoog gelegd. De natuur is zijn vrouw en moeder.

Een vrouw kan een sta in de weg zijn als we niet oppassen. Op de bijbelschool zond eens een vriend van mij, die op een andere bijbelschool zat, mij deze tekst uit Prediker :

‘Zo heb ik ontdekt wat bitterder is dan de dood : de vrouw, die jachttouwen is en een valstrik, wier hart een net is, wier handen banden en ketenen zijn. Zo het God’s wil is zal men aan haar ontkomen, maar zo niet, dan zal men door haar gevangen worden, en zeker zal de zondaar niet aan haar ontkomen.’ (7:26)

Het is natuurlijk een hele dubbele tekst. Laten we ons niet overgeven aan de verkeerde vrouwen. Onze ware vrouwen en moeders zijn in de hemel, en zij zijn een hemels oerorakel. Laten wij alles opgeven om dat orakel te zoeken, niet blijven hangen met stadse en wereldse vrouwen die ons alleen maar afleiden. Zoek eerst het hemelse koninkrijk en gerechtigheid, en de rest zal je gegeven worden. Als je het geestelijke niet hebt, heb je het natuurlijke ook niet, maar slechts schijn, fake news, broodje aap. ‘Wij van WC-eend adviseren WC-eend.’ Dat is alles wat het is mensen. Iemand probeert je knollen voor citroenen te verkopen. Iemand wil je slaaf maken van zijn markt. Door liegen en bedriegen baant hij zijn weg, en je bent niks dan een grote zak geld voor hem.

lijn 3. In deze lijn staren meerdere kippen ogen je aan, uitdagend. De kip heeft versterking gezocht. – Meisjes met rieten rokjes.

uitleg : Deze lijn bestaat uit twee delen. Is het van belang om naar een stadse vrouw op zoek te gaan die helemaal niets meer van de natuur weerspiegelt ? Het rieten rokje is een beeld van primitiviteit, eenvoud, en ook weer een beeld van de geraffineerdheid van het orakel, de meerdere facetten ervan, dat iets niet simpel is. Je kan ook niet simpel tot natuurvrouwen naderen, want het zijn de voorwaarden van de hogere kennis. Moeder natuur is geen hoer en geen romantisch speledingetje, maar allereerst een opvoedende moeder, een tuchtigende moeder die het pad toont en geen genoegen neemt met iets minder dan de waarheid. De lat is hoog gelegd. Denk dus niet dat het allemaal zo gepiept is. In de stad is alles zo gepiept, maar niet in de natuur. ga in heilige vreze met deze dingen om. De kip vermomd zichzelf, zoekt zijn heil bij de massa’s, en probeert onze zwakke plekken te vinden. Laat je niet intimideren door groepsideeen. Ook al staan hele volksstammen tegen je op, houdt in de gaten waar het werkelijk om draait. De natuur en de stad staan lijnrecht tegenover elkaar, en de vermommingsen van de stad zijn velen, en de stad bootst de natuur ook na. Ook de stad heeft meisjes met rieten rokjes. ‘It appears it is for sale.’ Makkelijk is nooit de weg. Neem dan liever een omweg, opdat je het orakel niet verliest. Ga een blokje om, tel tot tien, als ze je uitdagen. Ga geen lagere gevechten aan, ga geen gevechten aan die niet nodig zijn, of gevechten die je allang gewonnen hebt. Een leeuw stoort zich niet aan apen die de spot met hem drijven. Hij heeft wel andere dingen te doen. Laat je in deze lijn niet verleiden tot een moddergevecht met een varken, want jullie worden beiden vies, en het varken geniet ervan. Houd je zicht op de weg, sla geen duistere zijsteegjes in.

lijn 4. In de vierde lijn vliegt de kip je aan. De kip wil aandacht. Het is een stalker. Het volgt je overal. Het geduld wordt nog meer op de proef gesteld.

uitleg : Wil je teruggaan naar het verleden, weer in je oude gewoontes vervallen en denkbeelden ? De kipgeest laat niet zomaar los, beschermt zijn gebied tot het einde, en wil je niet laten gaan. Nu verwond de kipgeest je, maar neem dat maar gewoon op de koop toe. Laat je niet verleiden met de kipgeest mee te gaan. Ga gewoon verder. Reageer verder niet. De strijd is al gestreden. Je bent al los. Het moet alleen nog tot de kipgeest doordringen. Geef het de tijd. Ga geen zinloze discussies aan. De wonden zijn een goede afvoer om nog meer los te komen van oude gewoontes en oude situaties, en om er nieuw zicht op te krijgen. Er zal altijd een stukje ervan achterblijven om deze reden. Accepteer dat. Het is een souvenir.

lijn 5. Je steekt een rivier over met een kano. Aan de overkant zijn hutten met voorhangsels van raffia.

uitleg : Je laat het verleden achter je, en bedenk dat de woningen in het nieuwe gebied zijn beveiligd met raffiastrengen, de voorwaarden, de gecompliceerdheden van het orakel. Al je kennis van het verleden zal je moeten gebruiken om in het nieuwe gebied een woning te vinden, en doorgang te krijgen. Nu zal blijken waar alles goed voor is geweest. Je hebt veel geleerd, wat je nu kunt toepassen. Je hebt tijd nodig om het uit te werken.

lijn 6. Een vrouw ontvangt je met open armen, ze is gastvrij. Vrouwen weven manden en maken kleding, aan de rivier. In de velden zijn kippen die daar dwalen, maar ze dwalen langs je heen.

uitleg : Nu zijn de kippen afgeleid. Ze worden om de tuin geleid. De vrouw kan een moeder figuur zijn, een onderwijzer, nieuwe kennis. In deze lijn beginnen structuren en patronen te veranderen. Dingen krijgen een nieuwe betekenis. Van alles wordt goed gebruik gemaakt.

De naam van dit hexagram is : de mand.

Weer gaat de mens door de zesde lijn van het eerste hexagram (het varken) heen : de dood van de vrouw, van de moeder. De oude moeder is gestorven, de oude gewoonte, het oude idee, en de nieuwe moeder is gekomen. Net zoals in de eerste hexagram heeft de mens hier een lange reis voor gemaakt. Het kost heel wat om los te komen van het oude, en helemaal los kom je niet, want het gaat gewoon veranderen, en alles veranderd mee. Het is dus niet zomaar een moderne new age waarin alles geasfalteerd wordt, maar een green age waarin alles organisch meegroeit en zich blijft doorontwikkelen, vanuit de groene bron. In de recyclocratie wordt alles gerecycled en niet zomaar afgedekt en weggedrukt.

Zoals de tweede lijn van het tweede hexagram (de vis) zegt dat er niet zomaar zorg is, maar dat zorg ontstaat in voorzorg. Voorzorg is de ware zorg waarin de zorg kan bloeien. Telkens zijn de dingen en situaties uit het verleden de strengen van riet en raffia waarmee de manden gewoven worden en waarvan kleding wordt gemaakt, en voorhangsels van hutten, en de hutten zelf. Het gaat betekenis krijgen en nut zodra je ermee aan het werk gaat, ermee gaat weven. Daarom moet de hexagram van de mand ook gehecht zijn aan de derde hexagram van de werkzuivering (de buffel).

hoofdstuk 51 loskomen van circus baf

Het leven maakt veel schijnbewegingen. Het orakel beschermt zichzelf met chaos.

In deze wereld is er veel te doen om het verschijnsel homo vs. anti-homo. Ook kerken doen een duit in het zakje omtrend dit onderwerp. Homo komt van het Grieks voor 'zelf' en 'hetzelfde', dus het hangt er helemaal van af wanneer het wel kan en niet kan, en hoe. Het is een zinnebeeld. Laten we kijken naar de balans tussen God en mens, of tussen Kennis en mens. De mens moet niet maagdelijk blijven naar de kennis toe, moet bevrucht worden met de kennis, moet onderworpen zijn aan de kennis, ja, maar moet ook gelijkvormig worden aan de kennis, zelf. Als men het teveel zelf wordt en er is geen verhouding meer met het zich onderwerpende zelf, dan moet de 'anti-homo' kaart symbolisch getrokken worden, maar als men teveel het op iets anders schuift, en zelf niet meegroeit, dus teveel aandacht geeft aan het zich onderwerpende zelf dan moet de 'homo' kaart symbolisch getrokken worden. Er moet dus een goede en eerlijke balans komen.

De wachters van het afrika orakel zijn veelal chinees. Er is een dark China en een dark I-Tjing met agenten die niet willen dat de mens terug komt tot de oerbron van het voor-afrikaanse orakel, net zoals je de bijbel zowel goed als slecht kunt gebruiken. Eens werd China losgescheurd van Afrika en raakte verstadst, door separatisten. De I-Tjing moet verdiept worden in het afrikaanse oer-orakel om dat weer zuiver te krijgen. I-Tjing heeft dus ook een dark side, een keerzijde, van de geestelijke chinese onderwereld, riool parasieten, een metro wereld. Het is een futuristische dystopie waarin alles en iedereen in de gaten wordt gehouden, en waarin iedereen gechipt is met een china-chip. Het is een camera-dictatuur. Ik had er vannacht een droom over. Weer was ik op een conferentie over het zuni-anaq orakel van het voor-afrikaanse tijdperk of oer-afrika, en ineens vielde Chinese onderwereld binnen. Er werd geschoten. Ik merkte toen dat ik mijn portemonnee kwijt was. Ik rende tot het trappenhuis met vele anderen. Ik rende niet over de trap maar zweefde gewoon omhoog, zodat ik veilig was tegen de kogels. Een van de nachten daarvoor had ik gedroomd over een aapje die mijn schoen had gestolen. Toen ik het aapje vond had hij de schoen niet meer, maar alleen een pannelapje. Ook had ik een droom over zombies opkomende vanuit de chinese onderwereld, riool-parasieten. Hun botten waren helemaal verkoold. Ze hadden veel macht over de mensheid en wilden niet loslaten. Het waren allemaal oude tradities. Ze wilden niet afsterven, maar door blijven parasiteren. Alleen het oer-orakel kan klaarkomen met dit probleem. Begrijp dat we in de zombie apocalypse zijn. Denk er niet te licht over. De lagere, vleselijke mens, de anti-groene mens, moet sterven aan het oerorakel van de natuur, opdat de hogere, geestelijke, en groene mens op zal staan, waar het Nieuwe Testament ook over spreekt, dat de oude mens afgedaan moet worden om de nieuwe mens aan te doen. Wees niet teveel homo, en wees niet teveel anti-homo, maar hecht je aan de dialectiek van stelling – tegenstelling – samenstelling. Leer het orakel kennen, hoe het werkt, opdat je in de hogere natuur kunt leven en blijven. Laat jezelf niet terugzuigen tot de lagere vormen. Kom los van je chinese zombie-zelf. Het is al aan het verkolen, nu de afrikaanse oer-vulkanen aan het losbarsten zijn. Overal stroomt dit natuurvuur. Het komt vanuit het diepste van de aarde, vanuit het natuurriool om het riool te zuiveren en mensen vrij te zetten.

Laten we verder gaan met het zevende hexagram van het voor-afrikaanse oerorakel, de zuni-anaq :

lijn 1. Een rijkbeboste aarde in balans met de zee en de rivieren. Een pilaar van water rijst op uit de zee, een krachtige verborgen waterbron spuit voort als een watervulkaan.

uitleg : Aarde, zout water en zoet water moeten met elkaar in balans zijn. Als die balans er is dan opent het verborgen waterbronnen. Zout is de zuiverende bron, de zelf-onderwerping, het splitsende, terwijl zoet de wordende factor is, dat de mens rust vindt in het hogere zelf, en de aarde brengt balans tussen hen beiden.

lijn 2. Dansende vrouw

uitleg : Aandacht voor de subtiliteiten, het weven, de schijnbewegingen, de scheppende chaos die alles omvat, het overbrengen van de boodschap, de dingen die zijn vergeten. Het is een beeld van de oer-herinnering.

lijn 3. Overstroming van de zee, jacht op een weggelopen kalf.

uitleg : In deze lijn zien we dat er teruggegaan moet worden tot een werk-situatie. Je bent teveel gericht geweest op jezelf, ten koste van de hogere kennis. Dan moet eerst de zee overstroomd om je weer wat afhankelijkheid te brengen, wat opvoeding, wat zelf-onderwerping aan hogere principes is nodig, want de principes die je nu hebt mankeert iets aan, zijn te laag gegrepen. Je moet weer aan jezelf werken, en minder jezelf 'zijn'. In deze lijn wordt je teruggefloten.

lijn 4. Een stuk vee, pot met bloed. Moederborsten.

Je moet leegbloeden in deze lijn, terug naar af, om weer terug te komen tot de moederborsten. Het vee is afgedwaald. Je bent met verkeerden meegegaan. Het heeft je in de problemen gebracht. Er moet een balans zijn tussen de moeder en de jacht. Zij horen bij elkaar en houden elkaar in het gareel. Waar het wordt losgekoppeld van pedagogiek wordt het tot misdaad. Uiteindelijk is de jacht pedagogische Freudiaanse psycho-analyse, en dient in die context te blijven.

lijn 5. Het wegzinken van een eiland.

uitleg : Hele werelden zullen wegzinken in kosmische zeeën als er niet naar de balansen wordt geluisterd. De mens doet er mafkezerig over, maar alles wat de mens heeft opgebouwd zal door de zee meegesleurd worden en er zal niets van overblijven, om plaats te maken voor het hogere, het betere. Dat betekent niet dat we cultuurbarbaren moeten worden, want alles zal zijn plaats hebben in de recyclocratie. Alles is bruikbaar en wijst naar diepere realiteiten, hogere principes, opdat men gaat zien wat de hogere prioriteiten zijn, de ware prioriteiten.

lijn 6. balans tussen zee en moeder

uitleg : Als de zee wordt losgekoppeld van de moeder, dan raakt de mens afhankelijk aan de verkeerde dingen, en laat zich daaraan vals zuiveren. Er moet een goede balans zijn tussen zee en moeder, alles is in haar en door haar.

Het zevende hexagram is genaamd : de zee.

Overzicht :

1. het varken
2. de vis
3. het werk, werkbeheersing, werkzuivering, de buffel
4. de dood
5. de kip
6. de mand
7. de zee

hoofdstuk 52 rusland – de missing link – het rusland probleem uitgelegd

Rusland kan dan wel zeggen dat delen van Oekraïne bij Rusland horen, maar Rusland hoorde oorspronkelijk bij Afrika. Er moet veel verder teruggedacht worden, want eerst heette Rusland, of Roshland, het land van de beginne, Name, wat oerkennis betekent, en een land van Afrika was. Ook China behoorde eens tot Afrika, in de voortijd, als het land Zuni. In de gnosis is er een sprookje over het ontstaan van Rusland :

Een arme vissersjongen in het land Name was aan het vissen gegaan aan de rand van de zee. Tot zijn grote verbazing kwam er een vreemde vis heel dichtbij hem, een hele grote vis, en die vis kon spreken. De vis zei tegen de jongen : ‘Nu moet je eens luisteren. Weet wat ik je allemaal kan geven in ruil voor het Roshland.’

‘Ik weet niet veel,’ zei de jongen, ‘maar dit land is niet genaamd Roshland, maar Name.’

‘Ik noem het Roshland, het land van de beginne,’ sprak de vis. ‘Nu, zeg op, mag ik het van je overkopen ?’

‘Wat krijg ik ervoor,’ zei de jongen, die er niet veel van geloofde, en die ook wel wist dat hij geen zeggenschap had over het land.

‘Je mag drie wensen doen,’ zei de vis.

‘Goed,’ zei de jongen. ‘Ik ben nogal arm. Wat rijkdom zou me niet kunnen deren.’

‘En je tweede wens ?’ vroeg de vis.

‘Een vrouw,’ zei de jongen. ‘Ik vraag niet veel.’

‘En je derde wens ?’ vroeg de vis.

‘Een eiland, helemaal voor mij alleen, en voor mijn vrouw,’ zei de jongen.

‘Goed,’ zei de vis. Plotseling had de jongen alles wat zijn hartje begeerde, en leefde met zijn vrouw op een verder onbewoond eiland. De vis trok het land Name los van Afrika, en nam het mee in de grote zee. Het zou nu Roshland heten, het land van de beginne, en Rusland. Daar werd Rusland een streng bewaakt eiland, en iedereen moest werken voor de vis, en naar de school gaan van de vis.

De jongen merkte direct dat hij wat verkeerd had gedaan. Hij kon niet meer goed ademen. Name hoorde bij Afrika, maar nu had hij het verkocht. De vis was een tovervis, en kon ook in een mens veranderen, in een tovenaar, en hij terroriseerde Rusland. De jongen kwijnde helemaal weg. Hij had niets aan zijn vrouw, en niets aan zijn rijkdom en zijn eiland. Hij wilde het land Name terug, zoals het was, als een land van Afrika. Wanhopig ging hij het water in, op zoek naar de vis, op zoek naar zijn land, maar hij kon het nergens vinden, en helemaal uitgeput kwam hij terug. Zijn vrouw was niet aardig voor hem, liep altijd op hem te vitten. Ze had totaal geen begrip voor zijn situatie. Op een dag zag de jongen het niet meer zitten. Hij ging naar de zee en zei : ‘Och, zee, neem mij toch, want wat ik nu te dragen heb is te zwaar.’ Toen kwam de tovervis ineens uit de golven. ‘Ik kan je naar het Rusland brengen,’ sprak de vis. ‘Dan ben je weer terug in je land, maar al het andere zal je moeten verliezen.’

‘Ik ben het liever kwijt dan rijk,’ zei de jongen. En zo nam de tovenaar hem mee tot het grote Rusland. Ook al was het leven daar zwaar, en ook al moest hij werken voor de vis, en naar de school gaan van de vis, hij was in ieder geval in zijn eigen land, maar het was niet meer hetzelfde. En zo ontstond Rusland.

Tot zover het verhaal. Het is van belang om terug te gaan tot de Afrikaanse oerwortels en het Afrikaanse Orion over de Afrika brug. Hierover gaat ons boek ‘De Afrika Code.’ Ook zijn er andere onderwijsboeken over Afrika en de Afrika brug beschikbaar.

Ik had vannacht hierover een droom dat er twee engelen waren die Rusland hielpen om terug te gaan over de Afrika brug. Een van die engelen of gidsen was een prediker, en hij leidde ons door ondergrondse tunnels. Er moesten een heleboel afsluitingen gemaakt worden tegen rioolparasieten. Er waren ook rioolvogels, roofvogels. De andere engel of gids was een engel van de woningbouw, voor nieuwe woningen. Er waren wat missing links waar aandacht aan besteed moest worden.

Rusland, het land van den beginne. Weten wij wel wat het begin is, of leven wij langs het begin heen ? Is dat wat we denken dat het begin is wel het waarlijke begin ?

‘Het varken is ver weg en ongrijpbaar,’ is een oud voortijds Afrikaans spreekwoord wat gebruikt wordt om mensen ervoor te behoeden geen vooroordeel te hebben. Misschien begrijp je de situatie

niet en moet je nog verder terug naar het begin om de juiste context te krijgen. Geschiedenis-context, oer-context is belangrijk. Het spreekwoord komt uit het zevenvoudige hexagonische orakel van het oer-afrika, de zuni-anaq. Het orakel bestaat uit zeven cirkels met elk zes lijnen.

hoofdstuk 53 katalysators van de regressie

Het Orionse oer-afrika staat in verband met de indianen. De indianen reiken dus de sleutel aan aan het huidige Afrika om terug te keren tot het Orionse oer-afrika, als een katalysator dus, en daarom is de Amerika brug ook zo belangrijk als sleutel op de Afrika brug. Vandaar dat er ook een onderwijsboek is over de Amerika brug. De indianen beelden dus het oorspronkelijke Oer-afrika uit in Orion. Dit gebeurt diep in het hemelse natuurriool.

Ook Rusland is hierin een belangrijke schakel, het Roshland, het land van de beginne, wat oorspronkelijk Name heette, als land van Afrika. Het betekent de oerkennis, en rosh, het hebreeuwse woord voor begin, is als R-S een verdraaiing van S-R, Suri, Aser, Osiris, dus, en Suri is de Orionse godin van de verbrokenheid en de overgave, iets wat een man nodig heeft om zijn relatie tot moeder natuur te herstellen. Suri troont over alles, wat ook weer terugkomt in het Genesis verhaal van Suri en Abraham, of Sarah en Abraham, waarin zij de aartsmoeder uitbeeldt, Saray in het Hebreeuws, zoals ze oorspronkelijk heette, Sarai, of Suri. Haar naam betekent prinses, en in de worteltekst ook de godin, sar. Zij is de oermoeder. Ook betekent haar naam bewaker.

Arme Ezechiël. Hij moest zijn eten bereiden op uitwerpselen, op drek. Ik had het als jonge jongen altijd met hem te doen als ik dat las. Ezechiël was een profeet. Alles wijst terug op diepere dingen. In de baarmoeder leeft een kind van wat het lichaam van de moeder hem biedt. Het is zeer primitief en rauw, en als de baby uit de buik komt krijgt het moedermelk. Maar de mens is in de loop der tijden heel erg gedomuteerd genetisch, losgeraakt van de oerbronnen, en dat laat de dierenwereld nog steeds zien. Jonge nijlpaarden, olifanten, en ook jonge kaola's en panda's eten de uitwerpselen van hun moeder omdat het beschermende, opbouwende stoffen bevat, en dit krijgen menselijke babies ook mee tijdens de geboorte, om zo het leven aan te kunnen. Ze krijgen die stoffen zowel vanuit de vagina als vanuit de darmen van de moeder. Bij sommige diersoorten gebeurt de geboorte ook anaal, zoals bij sommige haaiensoorten, en een heleboel vogels hebben maar één uitgang, zoals ook andere dieren, voor de afvoer, de sexualiteit, het leggen van eieren en geven van geboorte. Die uitgang wordt de cloaca genoemd, wat in het latijns riool betekent, en reinigingsplaats. Veel mannelijke vogels hebben geen penis, maar een cloaca, en ze geven sperma af door hun cloaca met de cloaca van het vrouwtje te laten kussen. Watervogels zoals eenden, ganzen en zwanen hebben wel penissen. Eenden hebben bijvoorbeeld spiraalvormige penissen, en die zijn soms langer dan hun lichaam zelf.

In Nigeria zijn er stammen die er dikmakings rituelen op nahouden voor meisjes, want ze moeten hun baby in de buik goed kunnen voeden, dus ze moeten dik zijn voor twee. Dit wijst ook terug op

het Orionse oer-afrika. Toen leefde het kind ook na de geboorte nog gewoon van de uitwerpselen van de moeder, heel primitief, als voedselbron, naast de melkvoeding, en ook het sap van de voeten van de moeder, wat ook nog terugkomt in de grondteksten van Genesis, over het paradijs. Het was natuurlijk een hele andere situatie, en de mens was toen nog niet gevallen zoals de mens nu is. Vele dieren leven van uitwerpselen om daar naar terug te wijzen, zoals varkens werden ook veel gebruikt in China vroeger voor het ontvangen van de uitwerpselen van de mens als wc, en bij sommige volkeren in India gebeurt dat nog steeds, en bij andere primitieve stammen. Ook zijn er dieren die elke dag hun uitwerpselen rondsproeien met hun staarten ter afbakening van hun territorium, zoals nijlpaarden. In het Hebreeuws betekent uitwerpselen ook rollen in de worteltekst, als dingen die zijn omgedraaid. Sommige dieren rollen hun pasgeborenen door hun uitwerpselen om hun immuniteit een boost te geven, en het is ook mind-altering. Het wijst allemaal terug op het Orionse Afrika waarvan de mens is afgeweken. In de bijbel werd gezegd dat de mens uit de aarde kwam en tot de aarde zou wederkeren, als beeld van de baarmoeder en haar voedingsstoffen. De mensen zouden hun uitwerpselen weer moeten eten, want ze waren afgedwaald. Dit werd zowel in negatieve als in positieve zin gebruikt. We zien dit in de boeken van Ezechiël en Jesaja bijvoorbeeld.

Er zou een grote hongersnood komen, en mensen zouden leven van uitwerpselen. Zo leefden de mensen in de wildernis. Toen de Romeinen kwamen om het volk Israël te bezetten, zo schreef Josephus, doorzochten de Israelieten de riolen en koeienmest om ervan te eten. Dat gaat er gebeuren omdat de mens zo is afgedwaald van de natuur en de bron. De mens kan het bij de eerste ronde niet verteren en zal het nog een keer moeten eten om de vitaminen eruit te krijgen. Nieuws waar jij blij van wordt. Maar is dit letterlijk of symbolisch? De mens doet het al in al zijn letterlijkheid. De mens eet namelijk dood vlees wat al tot de uitwerpselen behoort, maar dan in negatieve zin.

In de grondteksten betekent Christus 'de dikmaking van de vrouw', wat dus op het Nigeriaanse en Orions-Afrikaanse oerritueel wijst. Bij de Israelieten was Yeshua altijd al een vrouwelijk woord, als werkwoord, en christos was een Grieks woord bij de Israelieten wat wees op de inwijding voor tabernakeldienst, en de tabernakel was een beeld voor het hemelse riool, de natuurzuivering. In het Westen is er het fabeltje dat de mens moet leven van het bloed van de gekruisigde Christus. Daar draait alles om, en dit is een zwaar afgeweken verklaring van het oorspronkelijke 'gevoed worden door de moederbron,' door de baarmoeder dus. Zo leefde de man, als zoon van moeder natuur. Bloed is het hebreeuwse 'dam', van het Egyptische en Afrikaanse 'd'm', 'doem', wat verbonden is aan het hebreeuwse 'ched', wat zowel tederheid, opvoeding, als kastijding betekent, en dit was in positieve zin 'de eeuwige verdoemenis'. Dat was de relatie tussen man en vrouw. De man was een soort varken, als onderdeel van de hemelse rioolreiniging, en zo werd hij sterk, niet een wereldse sterkte, maar sterk in zwakheid, om moeder natuur te dienen. Dat was het oorspronkelijke beeld van de man, maar de hedendaagse man is van dat beeld afgeweken. Het lijkt nergens meer op.

In de baarmoeder leef je van wat moeder natuur loslaat, om het verder te verwerken. Het was iets natuurlijks, en de mens was daar genetisch voor geschikt. Het was iets symbolisch, op een bepaald niveau, niet te letterlijk, maar in een andere vibratie, op een andere golflengte, namelijk die van de primitieve natuur van het orionse oer-afrika. En daarom, juist daarom, was er intimiteit tussen man en vrouw, en is die intimiteit er vandaag niet meer. Er is wel veel valse intimiteit.

Uitwerpselen, mest, kan in het hebreuws verschillende woorden hebben, zoals peres, in Exodus en Leviticus (ook in Numeri en Maleachi), en het betekent verklaring in de worteltekst, als een

verborgen boodschap. De dierenwereld weet dit. Dieren communiceren door hun uitwerpselen. Ze geven zo boodschappen door of houden die verborgen, als het verborgen manna. Het wijst op het Orionse oerafrika. Het was een eigenschap van de mens. Ergens is het vastgeraakt en afgeweken. Een ander woord voor uitwerpselen, mest, is galal, zoals in Ezechiël, Job en Zefanja, van de gly-wortel, openbaring, naaktheid, ontmaskering.

Ik had een droom over een mengsel van moederuitwerpselen en veevoer wat gegeten werd in het Orionse oerafrika, maar het had niet dezelfde lading als op aarde. Ik was er niet van overstuur, want het was gewoon natuurvoedsel. Het was als een navelstreng die verbond met de moeder natuur. Het was van een andere stof.

Er zijn ook dieren die de uitwerpselen van hun kinderen eten. Heeft de natuur dit dan zo gemaakt ? Het wijst terug op de hogere natuur. Het heeft een diepere betekenis. De mens kan niet zomaar terug.

hoofdstuk 54 de orions-afrikaanse godin goliath

Psalm 23:5-6

Gij zult de tafel toerichten voor mijn aangezicht in de tegenwoordigheid van hen die mij vervolgen. Gij zult mijn hoofd zalven met olie, mijn beker is overvloeiende. Immers zullen mij het goede en de weldadigheid mij volgen al de dagen van mijn leven, en ik zal in het huis van Jehova wonen tot in lengte van dagen.

(Vert. Calvijn)

Zalven, dasen in het hebreuws, is het dikmakingsritueel, of het vinden van een ingewijde in het dikmakingsritueel. De psalmist vindt hier moeder natuur, een baarmoeder die groot genoeg is. De tafel toerichten is in het Hebreuws ook een oorlog voor de schepping, en het is een strijd tegen Beldbab, de aanklager, de vijand. Het hoofd is in het Aramees ook het beeld van het begin, de geschiedenis, het oer, rosh (of Name, in het voortijds, de godin van de oerkennis). Zij was het hoofd, het begin, van de psalmist, waaruit hij voortkwam. Het hoofd van de psalmist is in het Aramees de aanvoerster van de psalmist, de som, de context. ‘Gij zult mijn aanvoerster zalven met vet’, staat er in het Aramees. Dat wil zeggen dat hij weer van de natuur kan leven, want zij heeft melkvolle borsten. De psalmist komt in de grondtekst hier tot een hemelse dronkenschap. In het Aramees komt hij hierdoor tot leven, in een natuurlijke, rauwe en primitieve staat, als een rivier die fris stroomt.

Tederheid en tucht, zegt het Aramees (tebuta) en Hebreuws (checed), overgave, adoptie, opvoeding, zorg, zal hem vervolgen, lastig vallen, doen rennen, zeggen de Israelitische talen, najagen, kopen. Ook betekent het wegwerpen, verstoten.

Ik had vannacht een droom over de godin Goliath. Zij zag mij vanaf haar rijtuig en maakte hele robotische bewegingen. Zij was van het Orionse Afrika. Toen nam ze mij op haar rijtuig en nam mij mee. Ik was als een kind aan de borst. Verderop in de droom was ik in het Orionse Afrika, in een soort parallelle wereld Nederland. Ik was in een zaaltje met een schoolvriendje van mij, Davy, waar een vrouwelijke prediker was. Zij predikte dat zij uit het westen kwam, het stedendeel, wat Haarlem heette, en dat vrouwen beneden een bepaalde lengte daar bespot werden, en daarom was ze naar het Oosten gegaan, waar het zaaltje was ergens. Het Oosten heette Wezep. Het Noorden was allemaal ijsvlaktes en onbewoonbaar, en het Zuiden was de wildernis, en ook in het diepere Oostelijke deel liep het over in wildernis. De vrouw kon goed prediken, en ik knikte soms naar Davy die verderop zat, en dan knikte hij terug. Ze had het erover dat er slechte satans waren en goede satans, maar dat er in het Westen een slechte satan was. Satan betekent in het hebreuws tegenstander en toetsers, beproever, en in het Jodendom is hij gewoon een werker van God. In ieder geval moest de mens de slechte satan van het westen overwinnen, en dan zouden er wonderen gebeuren. Ik was toen verderop in de droom in het westen, en ik was in een bepaalde natuurstad, en mijn oom die is overleden scheen daar ook te wonen. Ik wilde ergens naartoe maar ik wist de weg niet. We stonden ergens bij een weg met flats achter ons, en hij wees toen verder de weg op, en dat ik dan naar links moest gaan. Daar was ook een kerk, waar hij ook naartoe ging, en daar was de bushalte. Toen herinnerde ik me het ook weer. Ik ben er toen naartoe gegaan. Verderop in de droom was ik op de fiets in het deel van de natuurstad waar ik naartoe zou gaan, en het was een prachtig natuurgedeelte met flats en hele grote wegen. Ik fietste achter een jongen aan die ergens achter bij een benedenwoning van een flat stopte, bij een grasveld, waar ik ook moest zijn. Ik vond dat wel toevallig dat we beiden naar dezelfde plaats togingen. Ik vroeg hem of hij daar woonde, maar hij zei dat hij dat niet wist. Ik probeerde een gesprek met hem aan te knopen, maar hij zei niks meer. Er hing een bovennatuurlijke rust in dat gedeelte van de natuurstad, rust en vrede.

Ismael was 'the enemy of all', zoals Goliath dat ook was, en wat een toetsprincipe is, dat je eerst moet worstelen, niet zomaar alles vertrouwen. De psalmist moest worstelen met Goliath, wat gly is in de worteltekst, openbaring, naaktmaking, ontmaskering, in ballingschap gaan. In het Orionse Afrika is zij een godin. Het is dezelfde strijd als Jakob had op Pniel. Aan het einde van de dromen lag ik bij de godin Goliath in haar armen.

In het Jodendom is de eeuwige verdoemenis iets moois, tussen moeder natuur en haar zoon, want die verdoemenis, de checed olam, is de opvoeding, de zorg, de adoptie, en die stalkt, daar kom je nooit meer onderuit, en is voor je eigen bescherming, zegt psalm 23. Het zijn grote natuurvrouwen waar geen man tegenop kan. Ze zijn door het dikmakingsritueel heengegaan, wat ook nog door sommige Nigeriaanse stammen wordt uitgevoerd en gepredikt, en mannen van die stammen zullen het niet in hun hoofd halen een vrouw te nemen die hier niet doorheen zijn gegaan door dit ritueel. Ze hebben iemand nodig die tegen hen op kan, en die hun kind goed zal kunnen voeden, want het kind in de baarmoeder leeft van wat het lichaam van de moeder te bieden heeft. De man denkt dus aan de bescherming van het kind. Het wijst terug op het Orionse Afrika. Het is zinnebeeldig, niet letterlijk. In het westen worden dikke vrouwen zwaar vervolgd, dus daar is het omgekeerde wereld. Net zoals in het westen varkens en runderen worden gegeten, en in het oosten honden en katten. Het is van belang om te zien waar de spreekwoorden voor staan en ze niet gaan verletterlijken. In het westen halen mannen het vaak niet in hun hoofd om dikke, grote vrouwen te nemen, en je kan je afvragen waarom. Ze nemen henzelf vrouwen die door het verdunningsritueel zijn gegaan, vrouwen

die op de voorkanten van de roddelbladen staan, die het gemaakt hebben in de stad. Waarom zul je jezelf afvragen. Gaat het dan ineens om het uiterlijk ? Dunne vrouwen is de mode in het westen, die door de verdunningsrituelen van volwassenheid zijn gegaan, en op hoge hakken door het leven gaan, de grond niet raken. Wat zegt dit allemaal ? Is dat echt ? Natuurlijk hebben mannen die dikke vrouwen bespotten heel wat te verbergen. Zij willen zichzelf het mannetje voelen, en de sterkste zijn, de grootste, geheel tegen de principes van het evangelie in, ja, zelfs in de kerk wordt er niet volgens de goede principes van de bijbel geleefd, want ze willen allemaal de meesten zijn. Wie is de meeste ? vragen ze zich voortdurend af. Ze denken dat dit kwantitatief bepaald kan worden in hun domheid, want hun brein gebruiken ze verder niet, en al helemaal niet hun hart. Megalomania is untreated insecurity gone bad. Onzekere jongetjes dus die dan maar de grote schijn gaan houden. Moeder natuur grootmaken hoort daar niet bij, want dat zou hen ontmaskeren.

hoofdstuk 55 de nigeriaanse wortels van het christus verhaal – de nigeriaanse riviergodin verborgen in de bijbel

Alle dingen om ons heen hebben Orions-Afrikaanse beginwaarden die verborgen worden gehouden en die opgegraven moeten worden, want alles is van die bron afgeweken en is zich gaan vervormen. We spreken over de oernatuur, de buitenaardse oernatuur. Het is onze adem, onze levensbron. Op de Afrika brug terug naar deze bron in onze ziel moeten we wachten op de kruizingen met de Amerika brug, om de blokkades op de Afrika brug door te kunnen komen. Het indiaanse Amerika wijst terug op het Orionse Afrika. Telkens weer zien we dit patroon in de geschiedenis, dat Amerika helpt, zoals na de eerste wereldoorlog Europa door Amerika geholpen werd, en ook in de tweede wereldoorlog. Het wijst op een nauw verband tussen de Afrika brug en de Amerika brug. Hierover zijn ook verschillende onderwijsboeken, zoals de Afrika Code, de Afrika Brug, de Amerika Brug, en de Filosofie van het Voortijdse Afrika. Ook de tweede bijbelse verhalen wijzen op dit proces.

De Vur laat deze reis zien als een reis onder de grond. De mens moet niet alleen leren vliegen, maar ook leren vallen, leren de diepte ingaan. In de mythes van de Khoikoi in Zuid-Afrika, de Hottentotten, was de jakhals een trickster die de mens en dieren de onderwereld inlokke door hen in de dieptes te duwen of hen te laten vallen, ook door valse beloftes hen op te zouden vangen. We kunnen ook denken aan de jakhals Anubis in de Egyptische mythologie die de mens door de onderwereld leidde als gids. De jakhals is in Afrika het beeld van de paradijselijke verlamming, oftewel de hemelse rust, waarin het hemelse werk kan opkomen.

Het christelijke verhaal in het westen is een broodje aap verhaal. Geloof het niet blindelings, maar onderzoek. Wel is de symboliek dus goed bruikbaar, maar het moet in de juiste verhouding komen, en daarvoor moeten we in Afrika zijn, in Nigeria. Het westen heeft de oorspronkelijke Israelitische

betekenissen weggekapt. Christus betekende gezalfde, maar in de Israelitische talen betekende het ook dik maken, en het was verbonden aan de vrouwelijke vruchtbaarheid, de baarmoeder. In sommige Nigeriaanse stammen aan de Kruis-rivier in het Zuiden vereert men de rivier godin Neuk of Nku, en werden de meisjes voor het huwelijk afgezonderd om dikgemaakt te worden, als beeld van vruchtbaarheid en bescherming van het kind. De brede heupen en brede borsten van de vrouw waren dus een beeld voor een goede opvoeding van het kind, dat er voldoende melk zou zijn. Geen man zou het wagen te komen tot een vrouw die niet door dit ritueel, deze afzondering, was gegaan. Ze vreesten de godin Neuk, Nku, en zagen de noodzaak in van het feest van Neuk, het feest van Nku, waarin moeder natuur, moeder wildernis, werd groot gemaakt, en waartoe zijzelf moesten minderen. Ja, je leest het goed, de mens moest minderen voor de godin, de hemelse natuurkennis en oerkennis, opdat die kennis hen kan vullen en leiden. Het was een vruchtbaarheidsritueel voor het huwelijk, wat vooraf ging aan het Christus verhaal. Toch lopen deze lijnen door de bijbel heen, en ook door de westerse bijbel. De Afrikaanse oorsprong van Christus is dus de rivier godin 'Neuk' of 'Nku', onze vruchtbaarheid, waarin we moeder natuur grootmaken, en waar trouwens ook het Nederlandse woord 'neuken' vandaan komt, en dit allemaal heel plat voorstelt, losgekapt van zijn gronden. Het is een ontheiliging van de godin. Vandaar dat we laten zien wat het oorspronkelijk betekende. De Grieken maakten van haar de godin 'Nike', de godin van overwinning, waar trouwens ook de Nike-schoenen vandaan komen. Hesiod noemde Styx, de rivier en godin van de dood, als haar moeder, en de Titaanse reus van de oorlogskunst, Pallas, haar vader, en Homerus noemde Ares, de Griekse god van de oorlog (rs, vgl. rosh, beginne/hebreeuws, Roshland, Rusland) als haar vader.

Haar broers waren Zelos, ijver, en Kratos, sterkte, en haar zus was Bia, geweld. De Romeinen noemden haar Victoria, en zij was verbonden aan de godin Roma, de verpersoonlijking van het Romeinse rijk en Bellona, de Romeinse godin van de oorlog.

In de Griekse grondteksten van de bijbel wordt Christus ook nog gewoon Nike genoemd, zoals waar staat dat Christus de wereld heeft overwonnen (nikao). Christus Nikao is de overwinnende Christus, Christus Nike, de reuzendochter, of grote dochter. Al wat uit God geboren is overwint, nikao, nika, de wereld, en de KJV stelt dat het zelfs ons geloof overwint : 'even out faith'. Kennis overwint geloof. Het Aramees laat zien wat deze overwinning is (in het Aramees wordt het woord 'zky' gebruikt) : onschuld, liefdadigheid, barmhartigheid, puur zijn, heel zijn. Dit gaat dus over de goede herderin die zich over haar schapen ontfermt, en de roofdieren weghoudt. Ook is het verbonden aan context en tucht.

In het boek Openbaring in de Griekse grondtekst wordt de kennis en het paradijs beloofd aan hen die in Nike zijn, de godin volgen. Zij zullen eten van de boom des levens. Nike beschermt hen ook tegen de tweede dood, de geestelijke dood, en zij zullen van het verborgen manna nemen, de verborgen kennis, en tot de witte steen gaan. Nike wordt ook genoemd in verband met het ontzegelen van de hemelse boeken.

Alles kwam ook tot het Westen door de Egypte-filter die namen ook achterste voren opschreef, en alles ging door de medeklinkers, dus : Neuk, Nku – NK-KN, wat ook weer opkomt als het beloofde land KN, Kanaan. Al met al moeten we teruggaan tot de rivierengodin van Afrika in de etymologie en psycho analyse, als een moederlijk archetype wat onze hersenen wast en ons hart in de hemelse rivier van het Orionse Afrika, want in het westen zijn we gebrainwashed met chemisch gif.

Is zij niet groot genoeg in ons, en staan we zelf nog opblazerig te doen in het vlees, dan sterven wij. Zij is onze innerlijke moeder, ons hogere zelf. Alleen door zelfverloochening, ego-verloochening, komen wij daar.

Wat hebben ze moeder Neuk, moeder Nku, onze nigeriaanse oermoeder, verkeerd voorgesteld in het westen, heel plat, haar ontheiligd, haar van haar gronden losgekapt. We hadden onze donkere oermoeder nodig, maar in de stad werd het verborgen gehouden achter vage termen. Zo moesten we een clown volgen, een broodje aap eten. Telkens maar weer moesten we de fabeltjeskrant lezen. Ons werd geleerd ons groter voor te doen dan we waren. Ons werd geleerd opgeblazen te zijn, hoogmoedig. En zo verwaterde het contact met onze hemelse moeder. Het was een mannenwereld waar we in terecht waren gekomen, van heerserig mannelijk vlees, protsend en paraderend. Onze moeder mochten we niet leren kennen. De natuur werd afgekapt en in een vaasje gezet om vroegtijdig te sterven. De natuur werd buitengehouden, was niet uitgenodigd.

Zouden we niet teruggaan nu de weg openligt ?

Zouden wij niet ontwaken in het Orionse Afrika ?

Ontwaken van de nachtmerrie waarin we waren, een moederloze nachtmerrie.

De patriarchie had het voor het zeggen, en alle vrouwen werden klein gehouden, hun voeten ingebonden, hun borsten afgekapt.

Haar vrucht werd in haar buik omgebracht.

Is het geen tijd om terug te keren en herstel aan haar te brengen ?

Wacht zij op ons ? Zal zij ons nog willen ?

Of is het al te laat ?

Wat is zij geworden door alle martelingen ?

Kan ze het wel aan ?

Is ze niet nu te gevoelig ?

De psalmist worstelt met Goliath.

In de oude teksten is dat het mysterie van Orion.

Het gaat niet om bruut geweld, maar om de ontcijfering.

Zij is de Orions-Afrikaanse godin.

Openbaring 21:7 stelt in de griekse grondtekst dat er zoonschap is door Nike.

hoofdstuk 56 de afrika brug als wiel

Het leven bestaat uit telkens terugkerende patronen die verdiept moeten worden.

Ook de slapende discipelen horen daarbij, de spijbelaars, de deserteuren en de stakers.

Telkens weer kruist de Afrika brug met de Amerika brug om door de obstakels heen te komen.

Ook problemen met de ouders en andere autoriteitsfiguren komen telkens weer terug op de brug,

zijn telkens weer de terugkerende patronen in het leven die verdiept moeten worden.

Hierin staan we niet alleen. Ik had een droom over een oom die in de zeventiger jaren problemen had met zijn ouders. Ook het loskomen van aardse ouders en aardse autoriteitsfiguren komt telkens weer terug in de patronen van het leven. Zo gingen de vleselijke ouders altijd op wintersport, en dan nam oma het huis over. Soms kwam een vriendin dan bij haar, en soms een dochter. Dan leef je als kind op als je verschrikkelijk moeilijke vleselijke ouders hebt.

Ook zal Bakroe, Rebekkah, telkens Amalek innemen, zoals in de Bilha. Het zegel van Libra en het zegel van Neptunes moet verbroken worden. Bakroe, Rebekkah, is de oudste dochter van Bilha, in het boek de Bilha van de tweede bijbel. Ik was eens aan het logeren bij de dochter van oma, en toen gingen we naar oma die op ons huis paste, want de vleselijke ouders waren op wintersport. Er was toen het liedje 'Ik geef je alles wat ik bezit' op de televisie. Het was als een overname van het huis, als Rebekka die was gekomen.

Het was als 'land in zicht'.

Het vierde werk van Heracles was dat hij het Erymantische zwijn moest terugbrengen, want het was losgeraakt en maakte het hele gebied onveilig. Uiteindelijk dreef hij het beest in de sneeuw, waarna hij het uitgeputte zwijn kon ketenen en terugbrengen waar het behoorde. Het was een beest gewijd aan de jachtsgodin Artemis. De vleselijke ouders die op wintersport gaan is hier ook een beeld van. Zo worden zij getemd en teruggebracht waar ze horen. Een man moet immers zijn ouders verlaten om zijn vrouw aan te hangen. In de Bilha komen soortgelijke verhalen voor, zoals 'het wilde varken van Zoderan', en 'de Ajeritische zwijnenjacht'. In 'het wilde varken van Zoderan' is er een vrouwelijke Heracles genaamd 'O', en zij is samen met haar zuster Irad, en zij drijven het wilde varken van Zoderan in het ijs om hem te vangen. Het is het beeld van het eigen vlees van de mens. Het werd in een ijszee gedreven. Je vleselijke vader, wat een beeld is van je eigen vleselijke autoritaire vlees, zakt door het ijs.

hoofdstuk 57 tien kleine negertjes

Komen tot moeder natuur ?

Heb daar alsjeblieft niet een al te romantisch beeld van.

Zij is een verwond beest, zoals de christenen zeggen 'De Heilige Geest is bedroefd, uitgedoofd, gevoelig, vliegt zo weg bij het minste of geringste.'

Kom je tot moeder natuur ?

In hemelse ballingschap ga je, direct, zoals Paulus zegt dat alle gedachten en ideeën krijgsgevangen gemaakt moeten worden, zo doet zij dat ook met alles wat tot haar komt.

Het vlees zal ze neerslaan, een slag op je kaak.

Denk niet dat je koffie en gebak gaat krijgen bij moeder natuur.

Zij is moeder wildernis, de wilde moeder, en zij is boos.

Ze zal je fouilleren, nadat je vastgebonden bent.

Pas daarna worden er vragen gesteld en zaken gedaan.

Heb er alsjeblieft niet te romantische beelden over,
over je relatie met Moeder Natuur.

Ze neemt het zekere voor het onzekere.

Ze zal geen risico's nemen.

Niemand gaat de wilde natuur in zonder voorzorgsmaatregelen te treffen.

Je moet zwaar op je hoede zijn.

Toen Jakob tot Moeder Natuur kwam in de wildernis, op Pniel, ontstond er een worsteling.

Als ze je omhelsd zal ze je vlees wurgen, je ego.

Koppen van hoogmoedigen worden gesneld.

Pijlen gaan door het hart van de zondaar.

Leugenaars worden gestrikt.

Ben je klaar ?

Christus is de Griekse term voor het Aramese 'Messias', en betekende 'gezalfde'. In de Christus verhalen werd hij gezalfd door een zondares met tranen. Zij zalfde zijn voeten met haar tranen. Zij was gebogen, had haarzelf vernederd, en zalfde zijn voeten met haar kussen. Tranen betekent ogenzalf, het wassen van de ogen, het herstructureren van ons zicht, loskomen van vooroordelen, het ontvangen van het profetische zicht, het toetsen. Daarom zijn de tranen onlosmakelijk verbonden met de nederigheid. De voet is een beeld van de geschiedenis, dus het betekent dat er een ander zicht op de geschiedenis moet komen, en dat de geschiedenis die aandacht vergt. De voet moet zo gewassen worden met tranen. In de mid-negentiger jaren zei een collega-prediker die bij mij op bezoek kwam dat hij wel uren zou kunnen prediken over de voetwassing. Hij heeft mij nooit uitgelegd wat zijn visie daarop was. Ik vond het wel een interessante opmerking. Zowel ons oog moet gewassen worden als onze voet, en dat gebeurt door de tranen, de ogenzalf, het durven wassen van ons zicht, een paar stappen terug durven te zetten en eerst eens in worsteling te gaan met al die gedachten, ideeën en beelden die zich bij ons aanbieden. Zo worden wij dan als moeder natuur, en hebben wij de opdracht van Paulus vervuld.

In ons boekje 'De Kandelaar in de Woestijn' staat hierover :

'We kwamen op een plaats genaamd Bethel, bij een grote rots. Hier was een klein roodachtig vijvertje waar we konden uitrusten en wat konden drinken. Onze voeten waren vuil en onder stof. De Heere sprak : 'Jullie zijn dichtbij de ladder naar de hemel gekomen. Maar jullie voeten zijn te vuil om de ladder te beklimmen, en jullie vormen geen eenheid. Was daarom elkaars voeten, en wees de minste, want zij die de meesten willen zijn mogen niet verder.' Maar een aantal kinderen wilden elkaars voeten niet wassen, en zij stapten in de vijver om hun eigen voeten te wassen, maar hun voeten werden vuiler en vuiler, en toen werden ze door de vijver opgeslokt als in drijfzand. Vele kinderen schrokken en omhelsden elkaar, en de Heere toonde een kleine ladder boven de vijver

waarover we verder konden gaan. We waren aan elkaar gebonden als door liefelijke koorden. De ladder reikte tot aan de top van de rots, maar aan de bovenkant stonden een paar lachende soldaten. 'Haha,' zeiden de soldaten, 'wat een stel. Kijk eens naar jullie kleren, armoeds-zaaiers, en jullie zijn vuil. Kijk eens naar jullie gezichten, die zijn tijden niet gewassen zo te zien. Hier neem onze harnassen, en wees als ons.' En de soldaten reikten harnassen aan, maar ik schreeuwde : 'Nee, neem ze niet aan !'

'Waarom niet ?' vroegen een aantal kinderen. 'Ze hebben gelijk. We zijn arm en vuil. En trouwens, met die harnassen zijn we veilig als de wolven terugkomen.' Maar toen ze die harnassen grepen begonnen ze elkaar aan te vallen, en we konden nog maar net ontkomen. De groep was nu een stuk kleiner geworden.'

'Elkaars voeten wassen' betekent jezelf inleven in iemand anders z'n leven, geschiedenis en achtergrond, en niet zomaar een oordeel vellen over iemand die je niet eens kent en waar je nooit de moeite voor hebt genomen om die te leren kennen. Leef niet door speculatie en vooroordeel. 'Was elkaars voeten,' is een belangrijk onderdeel van het natuur-evangelie, het eva-ngelie, de gnosis van Eva, van moeder natuur, Yah-Havah, en Havah is Hebreeuws voor Eva. De voetwassing heeft dus met inleving te maken, plaatsvervangend lijden, medelijden en mededragen. Voordat je je mond over iemand lostrekt : 'Was elkaars voeten.' Ken de wonden van de ander, van het verleden, en help elkaar.

Zomaar tot Moeder Natuur gaan zoals in de kerken, luid juichend en wuivend, lachen, zingen, klappen ? Vergeet het maar. Zij komen niet tot moeder natuur, maar tot de verkankerde baarmoeder van de heks. Ze wassen elkaars voeten niet. Ze dansen en springen heen en weer alsof ze de loterij hebben gewonnen, of de hoofdprijs op de bejaardenbingo avond. Ze zalven de voeten van Moeder Natuur niet met hun tranen, en zalven die niet met hun kussen, en drogen die niet af met hun haren, zoals de berouwvolle, boetvaardige zondares. Ze roddelen, zijn vol van vooroordelen en snelle conclusies en zelfverheerlijking, minachting naar anderen die niet zoals hen gekleed zijn. Ze zijn als dronkaards die denken dat ze mannequins zijn. Daar is hen alles om te doen. Zouden ze in die hoedanigheid tot Moeder Natuur gaan, dan zouden ze neergeslagen worden, en daarom gaan ze niet tot Moeder Natuur maar tot de heks, die hen met open armen ontvangt, koffie en gebak.

Slaapwandelende, dronken discipelen. Het hoort bij de patronen van het leven. Het hoort bij het tien kleine negertjes verhaal waarin er telkens een negertje iets doms doet en wegvalt, en op het laatst is er nog maar eentje over, of in het tien kleine indiaantjes verhaal, waar overigens ook een detective boek van Agatha Christie over gaat, uit 1939. Zo worden verhalen opgebouwd, dat er telkens weer eentje wegvalt. Dat soort verhaaltjes werden vroeger gebruikt om kinderen te leren tellen.

Tellen, hasab, betekent in het Hebreeuws ook 'verbeelden', de imagination, het betekent ook uitvinden, en plannen, dus een belangrijk item in het bouwvermogen en scheppingsvermogen van het kind. Vandaar dat die verhaaltjes zo belangrijk zijn, en we zien die verhaaltjes om ons heen, omdat Moeder Natuur ons iets probeert te leren, iets probeert bij te brengen. Letten wij op ? Of zijn wij ook een van de domme negertjes of indiaantjes die wegvallen ?

Soms wordt het woord 'mana' gebruikt voor tellen in het Hebreeuws, wat ook voorbereiden betekent. Daarom gaat de mens door het tien kleine negertjes verhaal heen. Zo komt de mens dus

los van schaduwzelden, van zijn vleselijke karaktereigenschappen. Het is als een besnijdenis. Zo wordt de mens voorbereid op het hogere.

Op andere plaatsen wordt het Hebreeuwse woord 'paqad' gebruikt voor het tellen, zoals in het boek Numeri, waarin het 'voor elkaar zorgen' betekent, en ook kastijding, tucht. Leren tellen is dus iets van de goede herder, die verhalen vertelt om zijn kinderen te waarschuwen voor het gevaar. Tellen wij wel? Disciplineren wij onszelf wel? Het volk werd de wildernis ingedreven, en telkens weer vielen er bepaalde dommerikken weg. Je moest erg op je hoede zijn. Sommigen verlangden terug naar de vleespotten van de stad, en weer anderen wilden de macht grijpen, en zo was het ook een soort 'tien kleine negertjes' verhaal, als 'tien kleine israelietjes'. Het leerde kinderen tellen dus, als bij een kalender waar telkens een blaadje van werd weggescheurd. Dat is dus ook de strekking van het boekje 'De Kandelaar in de Woestijn.'

Misschien herken je jezelf wel in de kleine negertjes, indiaantjes of israelietjes die wegvielen. Misschien heb jij ook weleens iets doms gedaan, iets wat je eigenlijk niet had moeten doen. Daartoe zijn die verhalen er ook, om kinderen consequenties te leren, het verschil tussen goed en kwaad, om hen te leren op het juiste pad te blijven. Telkens weer komt dit verhaal weer terug, en telkens weer heeft de mens in het groeiproces kans om zichzelf te verbeteren. Het goede van de mens zal zich blijven door ontwikkelen, en het slechte van de mens zal blijven afgepeld worden, en als schillen worden weggevoerd tot veevoer, tot recyclocratie. Het is allemaal om van te leren. Uiteindelijk zullen alle dingen medewerken ten goede, voor hen die zich op dit pad oefenen en laten oefenen. Dat is het pad van Areta. Het pad wat Heracles koos. Heracles moest kiezen tussen Areta, de oefening, de deugd, en Kakia, ijdel geluk. Waar kies je voor? Who do you choose? The good or the evil?

Telkens maar weer voeten moeten wassen. Niet iedereen kiest ervoor. Telkens maar weer je ogen wassen met tranen. Niet iedereen kiest ervoor. Kijk goed om je heen. Het verhaal van de tien kleine negertjes speelt nog steeds.

hoofdstuk 58 het vegetarische evangelie en scheppingsverhaal van Zambia

De wereld is in oorlog, het Rusland raadsel brult en dreigt, en wereld en kerk vieren vandaag de eerste pinksterdag. Wat betekent pinksteren eigenlijk? Worden we weer van iets afgehouden? Heeft Afrika hier nog wat over te zeggen? Hierover gaat het artikel van vandaag.

Naderen tot moeder natuur : Het is als naderen tot de bliksem. Je moet laag blijven. Het treft het hoogste punt. Op de grond blijven liggen. Het is niet zomaar letterlijk een moeder waartoe je nadert. Neen. Je nadert tot een hoogspanningshokje, en voorzichtigheid is geboden.

Het Christus verhaal in het westen is tot een broodje aap geworden wat in de stad wordt verkocht, gewoon in de kerkelijke snackbars. Laag gif erover heen. Klaar. Het verslaat z'n miljoenen, net zoals roken dodelijk is, en veel mensen roken. Christus betekende de gezalfde, de getelde, de aangestelde, in Israel, en tellen betekent in de Israelitische talen zoiets als 'aandacht geven'. Toen de zondares de voeten van Christus had gezalfd met haar tranen en kussen groeide daar een vriendschap uit. Ze nam hem mee naar huis, waar ook haar zuster Martha woonde. Zij heette Maria, en zij gaf aandacht aan Christus, zittende aan zijn voeten om naar hem te luisteren, terwijl Martha alsmäär bezig was met allerlei karweitjes, met het bedienen. Maria gaf dus aandacht aan de voeten van Christus, als een beeld van aandacht hebben voor de geschiedenis en de geschiedenis context, en juist dat moet ook gebeuren met bijbel en christendom, want veel ervan is allang achterhaald.

De gezalfde, de getelde, aandacht, zoals het boek Numeri over de volkstelling als voorbereiding op de verdere tocht tot het beloofde land. Het is het opmaken van de inventaris, zoals een goede herder zijn schapen telt, en als er een ontbreekt, dan gaat hij daarnaar op zoek. In het boek Numeri staat ook het verhaal van het manna, de verborgen hemelse kennis, het hemelse voedsel, wat in de nacht neerregende. Sommige Israelieten wilden dat niet. Ze wilden weer terug naar de stad, waar ze vis konden eten, en komkommer. 'Wie oh wie geeft ons vlees te eten ?'

Ze moesten leren leven van wat de natuur en de hemel hen gaf in de afzondering, waar ook de Afrikaanse mythologie over gaat. Ze moesten leren vegetarisch te leven, zoals ook in het scheppingsverhaal van het Lozi en Luyi volk in Zambia, en het Rotse volk in Zimbabwe. In die mythologie was de schepper genaamd Nyambe (Name-be). Ze wilden Nyambe telkens nadoen, maar dan op een aggressieve en roekeloze manier, terwijl Nyambe teder was, en hij voelde zich niet meer veilig, en ontsnapte naar de hemel op een spinnendraad. Maar de mensen lieten dat niet op zich zitten, en bouwden een toren tot de hemel, om Nyambe te achtervolgen, maar halverwege, toen de toren te hoog was geworden, viel de toren om. Nyambe had de eerste mens geschapen, de Zambiaanse Adam, en die was genaamd Kamunu. Kamunu kreeg de opdracht om namen te geven aan alle schepselen. Nyambe had hem zachtmoedig uitgelegd dat dieren de broers en zussen zijn van de mens. Kamunu probeerde Nyambe na te doen, maar dat gebeurde op een lompe manier, en Kamunu begon ook de dieren te doden en te eten. Nyambe had hem dat verboden, maar omdat Kamunu hiermee niet stopte begon Nyambe dingen van Kamunu af te pakken, en deed de dood zijn intrede in de mensheid.

In grote frustratie trok Nyambe zich terug van Kamunu, en ging de Zambezi rivier over, die in Zambia ontsprong. Kamunu liet dat niet op zich zitten, en volgde Nyambu, door een kano te maken en ook de rivier over te steken. Toen schiep Nyambe een berg en ging daarop wonen, maar ook die berg beklom Kamunu en vond hem daar. Dat was het punt waarop Nyambe dacht : 'Nu ga ik weg van de aarde, en ga in de hemel wonen', en die plaats was genaamd Litooma, want dat is het woord voor hemel in Zambia. Hij droeg een spin op om een web te weven naar Litooma, zodat de mens hem niet zou kunnen volgen. Hij maakte toen de spin blind, zodat de spin niet de weg naar de hemel aan Kamunu kon vertellen. Nyambe wilde de mens wel helpen om ook eeuwig te kunnen leven. In de mythologie van het Boloki volk in de Centrale Afrikaanse Republiek daalt Nyambe, of Njambe,

vanuit de hemel naar de aarde om de mens een keuze te laten maken tussen twee bundels : de grote bundel bevat kralen, spiegels en messen en kleren, en de andere bundel die veel kleiner was bevatte het eeuwige leven. Hebzuchtig grepen de vrouwen naar de grotere bundel, en begonnen henzelf te kleden met de inhoud, en zo deed de dood zijn intrede. Njambe had het helemaal gehad. Hij was heel eenvoudig gekomen, als een sobere, geringe man, niet protserig en opgeblazen. We kunnen denken aan het Christus verhaal, die ook kwam als de mindere, de arme.

Toch gaf Nyambe het nog niet op. Hij wilde graag de mens het eeuwige leven nog een keer aanbieden, en hij zond een kameleon naar de mensheid toe, in de Luyi mythologie van Zambia, die de boodschap bracht dat de mens dan wel zou sterven, maar dat de mens wedergeboren zou worden. Nasilele, zijn vrouw, was het hier echter niet mee eens, en wist hem te overtuigen ook een haas te zenden die de boodschap bracht dat het met de dood afgelopen was. Omdat de haas eerder aankwam dan de kameleon, geloofden de mensen de haas. We zien dat terug bij de levens-instelling van mensen in het materialisme, dat ze leven alsof het hun enige leven is en hun tijd beperkt is. Het eeuwige leven verruilen ze voor een broodje aap. We zien dat ook in het atheïsme, en bij allerlei soorten van ongeestelijkheid, dat ze liever voor de dood kiezen. Ook is de haas een beeld van het pasen, dat de dood diep genoeg moet inwerken, want 'eeuwig' betekent 'volkomen', dus hoeft niet een letterlijke altijddurende dood te zijn. Klaarblijkelijk is het eeuwig leven volgens de Afrikaanse mythologie opgeborgen in het vermogen je aan te passen en creatief en uniek te zijn, zoals in de natuurfilosofie van Darwin. De kameleon staat voor de voortgaande en teruggaande openbaring.

We zien in het Numeri verhaal de vloek worden tot zegen, in het verhaal van Bileam, waarvan ook de kameleon een beeld is, oftewel de recyclocratie, en daartoe is de semiotiek, oftewel de tekenkunde, de uitleg der tekenen, de werking van tekenen, de semiose, belangrijk. Het zijn de tekenen in de natuur, in de mens, in de dieren, en in de culturen en religies. De primitieve mens is daar veel mee bezig, met het doorgronden van de patronen van het leven, om het bruikbaar te maken. Ook is de filterologie, het toetsen hierin dus belangrijk. Semiotiek en filterologie zijn belangrijke pilaren van de recyclocratie.

hoofdstuk 59 het zambiaanse pinksteren – tien kleine hollandertjes – de zambia brug

In de nacht had ik een droom over hoe rioolparasieten paren met vleesparasieten om zo de breinvliezen van de mens, de mentale vliezen, te doorbreken en het brein van de mens in bezit te nemen. Ook werd er weer duidelijk tegen gewaarschuwd. De stad slaapt op een tikkende atoombom, namelijk het riool. Onderhoud je riool. Spoel soms de leidingen schoon. Dit wordt ook aangeraden door riooldiensten, zoals soms wat soda met heet water door de leidingen te laten spoelen, of bakingsoda, zuiveringszout. Gewoon een papje maken met een liter tot een paar liter heet water, en dan door de afvoer laten gaan, en dan het een tijdje laten inwerken, om het daarna weg te spoelen met heet water. Soms kun je ook zeezout gebruiken, of koffie, met heet water. Het

zal dan de tijd nemen. Koffie is goed tegen parasieten. Als je er dan een nachtje over geslapen hebt zijn de leidingen verfrist.

De wortels van het Christus verhaal liggen zoals we zagen in Zambia, wat een vegetarisch evangelie en scheppingsverhaal is. Meer dan wat dan ook moeten we moeder Zambia in ons hart ontvangen, en dat is het ware pinksteren, maar is er wel ruimte voor haar in ons hart ? Of ligt alles nog vol met rotzooi. Laat je niet voor de gek houden. Veel parasieten kun je niet zien. Maar vlees, wat gewoon lijkenafval is, staat helemaal stijf van de parasieten. Zoals het riool verstopt kan raken kan ook het brein verstopt raken, door dit soort parasieten.

Zambia komt van de Zambezi rivier, wat God's Rivier betekent. Het is dat wat de christenen de Heilige Geest noemen. De mens heeft deze rivier nodig om zich schoon te spoelen. Er ligt een belangrijk natuurmedicijn verborgen in Zambia. Dieper in Afrika ligt de Zambia brug. Zoals Nyambe de Zambezi rivier overstak, zo moet ook de mens deze rivier oversteken, om zo aan de lagere vleselijke mens, het ego, te ontkomen. Zambia is het land van de mijnen, de kopermijnen. Er is daar veel werk te doen, om dieper te graven. In de droom zag ik hoe vleesparasieten het brein van de mens ziek maakten, maar omdat het ook de mens deed hallucineren, deed wanen, voelden ze zich niet zomaar ziek, maar juist opgepept. Ze deden een beroep op de bedriegelijke krachten van het vlees, en liepen zo met oogkleppen op, maar hun zenuwstelsel ging eraan en was zwaar ziek. Ze hadden geen gevoeligheid meer, geen empathie, geen alertheid. Ze leefden in zombie-hekserij, de parasitaire, voortwoekerende machten van het kwaad. Het is een schijnleven, en het kan zelfs de Zambezi rivier overgaan, zoals Kamunu deed nadat hij vlees had gegeten. Nyambe schiep toen een berg waarop hij ging wonen, en zelfs daar kon de vleesetende Kamunu komen. Toen vertrok Nyambe over een spinnendraad naar de hemel. In sommige verhalen probeerde de mens dit ook, maar de spinnendraad brak halverwege. Het vlees kan ver komen, kan ver meegaan, maar ergens breekt het af.

'Man is het hoofd van het huis,' zegt de westerse christen nors en stijf. Maar een oud Afrikaans gezegde stelt : 'De man mag dan wel het hoofd van het huis zijn, maar de vrouw is het hart.' Daarom moet er juist een balans zijn tussen het mannelijke en vrouwelijke in ons. Het hoofd is niet de bron, maar het hart is de bron, waar de harts kennis ligt, de oerkennis, de Name, wat in Afrika dus ook wel Nyambe wordt genoemd, en deze bron is vegetarisch, en wordt uitgebeeld als het archetype van de moeder. Daarom stelde mijn Surinaamse levenspartner destijds dat we vegetarisch moesten zijn, omdat de natuur dat zo bepaald had, en dat had ze meegekregen van een boek wat ze had gelezen (Een Leven Lang Fit). Mijn hart begon te spreken. Ze zei dit vlak na het huwelijk, als het doorkomen van Name, of Nyambe, de Zambiaanse oerkennis. Het was voor mij een ontwaking. Wij waren zo gehersenspoelt dat vlees eten erbij hoorde, en ik dacht er verder niet bij na, alsof ik onder een betovering was, alsof het gewoon chocola was. En zo zijn er wel meer dingen. Ik was aan het begin van mijn twintiger jaren, en ik ben nog steeds dankbaar dat het zo vroeg in de kiem werd gesmoord, en wij hebben dan ook de taak om de mens hier zo vroeg mogelijk van te overtuigen, net zoals Nyambe de mens dit vertelde, ook al lapte de mens het aan zijn laars. De Liefde waarschuwt. Het is weer het tien kleine negertjes verhaal. Een van de negertjes wilde niet luisteren en at vlees en zijn brein ging eraan. Toen waren er nog maar negen. Denk ook aan de negertjes die niet willen matigen met de mobiel, met auto gebruik, met gevaarlijke schoonmaakmiddelen, enz. enz. Dat gaat dus niet zomaar om negertjes, want dat is maar een voorbeeld. Zoals we zagen kunnen het ook indiaantjes zijn, israelietjes of hollandertjes. Tien kleine hollandertjes. Ken je het verhaal ? Steeds

weer valt er eentje weg door onnozel gedrag, door plichtsverzuim, door spijbelarij. Tijd om tot de zambia brug te gaan, een zambiaans pinksteren te hebben in je hart.

hoofdstuk 60 de assense profeten – een orions geheimenis

Moeder natuur is ook ontwakende. Ze heeft haar hogere zelf en haar ontwakende zelf. Het is een archetype diep in ons. De realiteit waarin wij leven is een afgesplitste realiteit van het Orionse Afrika en alles houdt met elkaar verband.

Over de Zambia brug komen wij tot het rijk van de bosjesmannen, in Angola, Botswana, Zambia, Zimbabwe, Lesotho, Namibia en Zuid-Afrika. Het is het Zuiden van Afrika, waarvoor we dieper Zambia in moeten gaan. Angola ligt ten Westen van Zambia waar we dan komen, wat aan de Atlantische oceaan ligt.

Ik had een droom dat ik in gesprek was met een bosjesman shamaan. De bosjesmannen houden vast aan het principe ‘mindere broeder’, de minore, dus ze houden nederigheid hoog in vaandel, en daarom leven ze ook in de natuur. Ze lopen niet te protsen en paraderen in de stad. Ze leven in het verborgene. Het zijn geen aandachtshoeren, ze zijn niet eierzuchtig. Goede wijn behoeft geen krans. Ze rijden niet met grote auto’s over de snelwegen. De bosjesmannen geloven in een bescheiden, ingetogen wereld, in harmonie met de natuur. De bosjesman waarmee ik sprak zei dat als een man geboren wordt en opgroeit er een gevaarlijke parasiet is genaamd de palap-parasiet, die een aura om de man heen wil doen laten ontstaan van opgeblazenheid, waardoor hij zijn borst vooruit drukt om over anderen te heersen, en waardoor zijn geestelijke en shamaanse kanalen dichtslibben in ruil voor macht, geweld en eer, verdichting, gewichtigheid. Hij zei dat de palap-aura zo snel mogelijk doorbroken diende te worden, als een soort van besnijdenis, anders zal de opgroeiende man in te kleine denkcirkels komen.

Ik kwam toen ergens in een woonwijk en was ergens bij een huis en een donkere vrouw sprak : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ Toen ik in de negentiger jaren in Amsterdam werkte hielp ik een jongen die een soortgelijke droom had gehad waar hij het vaak over had, dat hij een donkere vrouw hoorde zeggen : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ In ieder geval bleef de vrouw dat herhalen, ook in mijn droom. Zij was moeder Angola. Ik was in het Orionse Angola terechtgekomen. De natuurstad heette Hatterdam, als een kruizing tussen Hattem en Amsterdam. Ik ging vroeger vaak logeren in Hattem bij een tante van me. Er waren ook donkere majorettes in Hatterdam die in een muziekkorps marcheerden.

Ik was toen in een andere natuurstad in het Orionse Angola waar hetzelfde gebeurde, in Asserdam, wat een kruizing is tussen Amsterdam en Assen. Assen is ook een fundamentele plaats van ons werk, want daar ontmoetten wij de Assense profeten, waar ik ook veel over geschreven heb. Het was om te bevrijden van orthodoxie, en klaarblijkelijk lopen die lijnen dus door elkaar heen en is

het een afgesplitste realiteit waar we in leven, die heenwijst naar het Orionse Angola. Weer sprak de vrouw in een woonwijk bij een huis : ‘Waarom hebt gij de deur opengemaakt ?’ In Asserdam was er het probleem van reljongeren, van de Asserdamse jeugdbendes en jongerenterroristen. Zij waren niet opgegroeid, hadden lak aan alles, wierpen alles omver, en gebruikten ook atoomwapens. Het waren zombies die zich in de baarmoeders hadden genesteld en die geboren werden en niet op wilden groeien. Hun zombie natuur probeerden ze te verschuilen met plastische chirurgie. In beide natuursteden zag ik tuig wat ik ook herkende uit mijn eigen verleden. Het had allemaal verband met elkaar. Het had iets ‘Las Vegas’ achtigs, alsof het machines waren. Moeder Angola was ontwakende, maar ze was in strijd met deze Asserdamse bendes. Asserdams terrorisme. Het werd veroorzaakt door de palap-parasieten.

Moeder Angola sprak dat we elkaar konden onderwijzen. Zij kon mij onderwijzen en ik kon haar onderwijzen. We moesten beiden hier ontwaken. Er moest een shamaans medicijn komen tegen deze parasieten, deze reljongeren in Asserdam. Het was groot gebied. Asserdam was nog wel veel groter dan Hatterdam. De reljongeren gingen vaak verkleed als clowns, een beetje zoals in A Clockwork Orange uit de zestiger jaren. Deze parasieten kwamen uit het riool.

Ook in het Orionse Angola wordt er gewerkt aan de recyclocratie, moet men de semiotiek leren en de filterologie. De mens moet leren van de shamaanse bosjesmannen die diep in de natuur leven.

hoofdstuk 61 de afrika put

In een droom ging ik dieper de Afrika put in en kwam in het Orionse Botswana. Er waren daar twee grote steden, Kamperdam, wat een kruizing is tussen Kampen en Amsterdam, en Zwollerdam, een kruizing tussen Zwolle en Amsterdam. Het begon in Kamperdam waar ik een vrouw ontmoette, een gids van het Orionse Botswana. Ze kwam nogal nors over, maar het scheen een zakenmodel te zijn, een biznizz model, zodat er goed geestelijk zaken gedaan kon worden met moeder natuur. Alles moest hier geestelijk verdiend worden. Ze had een zwarte kat die werkte volgens het doodsmodel om te kijken of al het vlees, het ego, wel goed genoeg dood was, als basis voor het biznizz model.

Later was ik in Zwollerdam, en er was daar ook een Moskou deel met grote gebouwen. Het waren natuursteden. Er waren hazen die lak hadden aan het doodsmodel en het biznizz model, die de stelling hadden : ‘meer is meer,’ in plaats van ‘minder is meer.’ Het waren rioolparasieten die afgeschoten dienden te worden, want ze waren een bedreiging voor de natuursteden en wilden de breinen van de mens in bezit houden. Er was dus een grote oorlog gaande. Het ‘meer is meer’ principe van de hazen werkte als een verkrachting. Het waren criminelen.

hoofdstuk 62 levende schilderijen

Het avondmaal der zombies, natuurlijk heel veel vlees : muizenvlees, rattenvlees, en ze drinken veel azijn. Ik had er vannacht een droom over, een van de bizarste dromen die ik ooit had gehad. Ik was toen in een voertuig van de engel of gids van Rusland, een wat oudere prediker, waar ik al eerder over had gedroomd. We waren in gesprek over wat er zou moeten gebeuren. Hij hielp Russen en Rusland om terug te gaan tot het Orionse Afrika. Hij liet mij niet veel aan het woord. Ik zei hem dat het vak 'Educatie' een van de belangrijkste vakken was, dat de mens de regels van de educatie moest kennen, dus bijvoorbeeld dat educatie over recht, het medische en het geestelijke niet verkocht moesten worden, omdat dat te gevoelige en persoonlijke dingen waren.

Verderop in de droom was ik in Dronten in het wooncentrum voor ouderen waar mijn andere oma ook woonde. Ik liep weer door de lange gang waar tapijt op de grond lag en waar schilderijen hingen. Er lagen allemaal spullen voor de deuren en cadeautjes, alsof het sinterklaasfeest was of een soortgelijk feest. Ik had een zak met zuiverend azijnpoeder wat ik naar het huis van mijn oma zou brengen voor onderzoek, maar ik bedacht me ineens dat ze al was overleden en er waarschijnlijk niet meer zou wonen. Ik legde toen het azijnpoeder voor de deur en liep weg, maar toen liep ik weer terug om het terug te nemen, en toen liep ik het centrum uit, de straat op. Ik was bang voor camera controle, en ik dacht ook : 'Als ze nu maar niet denken dat ik die azijnpoeder weggenomen heb.' Het leek een beetje op een zak zuurkool. Maar toen kwam de prediker achter me aan en zei dat ik gewoon kon komen, want hij woonde daar nu, en mijn oma ook. Het azijnpoeder zou daar naartoe gaan voor onderzoek.

II – De Oahspe Link

hoofdstuk 63 oahspe bespreking : van sabeo tot kosmon – het oorlogsonderwijs van de oahspe

We zullen beginnen met onderwijs over de oahspe, exegese.

Een heleboel mensen van de gnosis hebben niet veel op met de exegese.

Velen, ook hen die uit het christendom zijn ontsnapt, moeten niets of niet veel meer van de bijbel en soortgelijke boeken weten.

We hebben enorm veel nodige bijbelbespreking achter de rug, en zullen nu de Oahspe dus bespreken.

Vele mensen die hun toevlucht hebben gevonden in de gnosis hebben het bijbel onderwijs veracht of verwaarloosd, niet zo serieus genomen, en de ramp is niet te overzien.

Dit is een wereldwijd probleem.

‘Het enige noodzakelijk voor de triomf van het kwaad is als goede mensen niets doen,’ zei Edward Burke. En als we om ons heen kijken is het kwaad vergevorderd en is het kwaad de mensheid totaal aan het insluiten. Dus wat nu ? Op de oude voet verder ? Of eens wakker worden en de handen uit de mouwen gaan steken geestelijk gezien, en je hemelse studie en werk opdracht voltooien ?

We hebben tijden gewaarschuwd dat het kwaad niet onderschat mocht worden.

Nu ligt er voor veel mensen enorme studie en werk achterstand.

Ondertussen zijn we verder gegaan, en we zijn nu aangekomen bij het Oahspe onderwijs.

Kom nogmaals tot de ark, want de vliegenplagen van Orion zijn tot de aarde gekomen, en alleen door de hersenspinsels van Orion kan een mens hier doorheen komen.

Oahspe is een Orionse bijbel uit de jaren 1800, dus nog voordat de tweede bijbel in de jaren 1900 en 2000 verscheen.

We hebben het over een belangrijk fundament dus, een belangrijke tussenschakel.

We kennen allemaal de christelijke bijbel die duizenden jaren geleden begon te ontstaan, en waarna de mohammedaanse bijbel ontstond. We kennen ook de tweede bijbel die begon te ontstaan al in de 1970-er jaren tot nu, en die nog steeds niet af is, want we zitten midden in het openbarings-proces. Echter was er ook een bijbel in de jaren 1800, genaamd de Oahspe. Het boek begint met een proloog met dezelfde naam, Oahspe. Daarin wordt gesproken dat alles mis ging met de mens toen de mens vlees ging eten. Dit was onder invloed van het beest, het ego van de mens.

‘En in die tijd verhief het beest (het ego) zich voor de mens, en sprak tot hem en zei: Neem wat u wilt, want alle dingen zijn van u en ze zijn goed voor u. En de mens gehoorzaamde het beest en er kwam oorlog op de wereld.

Het beest sprak: Denk niet dat ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen; ik kom niet met vrede, maar met het zwaard. Ik kom de man opzetten tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder. Wat u ook te eten vindt, vlees of vis, eet ervan en denk niet aan morgen. En de mens at vis en vlees en werd een vleeseter, en er kwam duisternis over hem; hij hoorde de stem van Jehovih niet meer en geloofde niet meer in Hem.’

Oahspe :6,7,9,10

Dit gebeurde in het vierde en vijfde tijdperk volgens het boek.

11. En het beest verdeelde zich in vier grote koppen en nam de hele aarde in bezit, en de mens viel neer en aanbad ze.

12. En de namen van de koppen van het beest luidden: boeddhist, christen, brahmaan en mohammedaan, En zij verdeelden de aarde en namen elk hun deel, ze kozen soldaten en staande legers om hun aardse verheerlijking te handhaven.

13. En de brahmanen hadden 7 miljoen soldaten; de boeddhisten 20 miljoen; de christenen 7 miljoen en de mohammedanen 2 miljoen, en hun beroep was het doden van mensen. En de mens, in dienst van het beest, gaf een zesde van zijn leven en werken aan de oorlog en het handhaven van de legers, en een derde van zijn leven gaf hij aan losbandigheid en dronkenschap. Dit was het zesde tijdperk.

14. Jehovih riep tot de mens om op te houden met het kwaad, maar de mens hoorde Hem niet, Want de sluwheid van het beest (het ego) had het vlees van de mens veranderd, zodat zijn ziel als in een wolk gehuld was, en hij hield van de zonde.

We zien dat het leger van valse boeddhisten het grootst was, met 20 miljoen. Je kunt al snel met het boeddhisme de mist ingaan dat je geheel van God loskomt en jezelf gaat lopen vergoddelijken en het kruis gaat verwerpen, zoals de slang sprak tot Adam en Eva : ‘Neem van deze vrucht en gij zult als god zijn. Uw ogen zullen geopend worden. Het is allemaal goed. Gij zult niet sterven, geenszins.’ De weg tot ware hemelsheid is een veel langere weg, van zelfverloochening, van het opnemen van je kruis, komen tot een ascetisch, hongerend leven. Snelle oververlichting stond dus op de loer, een drugs die ze veel in het boeddhisme verkopen. Het is dus een groot gevecht met de valse Boeddha, waar ik vannacht overigens ook weer een droom over had. De valse Boeddha biedt de mens giftige chocola aan. Het is een clown, en hij gaat langs de scholen. Het is een oplichter die zich voordoeft als een engel des lichts. Dus ben je ontkomen aan het leger van christenen, een van de koppen van het beest, dan heb je nog een gevecht te leveren met het leger van de valse Boeddha, een veel groter leger, een andere kop van het beest. Velen die uit het christendom ontsnappen komen in de greep van deze kop, en komen tot losbandigheid en dronkenschap.

We zouden daar om kunnen wenen en er hopeloos, moedeloos van kunnen worden, maar dan zegt de Oahspe, de bijbel uit de jaren 1800 :

15. Jehovih sprak tot Zijn engelen in de hemel en zei: Ga nogmaals naar de aarde, naar de mens die Ik schiep om de aarde in vreugde te bewonen, en zeg tegen hem: Dit zegt Jehovih:

16. Zie, het zevende tijdperk is op komst. Uw Schepper gebiedt u te veranderen van een ruziezoekend, vleesetend mens in een vreedzaam, plantenetend mens. De vier koppen van het beest zullen verwijderd worden; en er zal geen oorlog meer op de aarde zijn.

17. Uw legers zullen worden ontbonden. En al wie vanaf deze tijd geen oorlog meer wil voeren, zult u niet dwingen, want het is het gebod van uw Schepper.

Wat een heerlijke belofte is dit, dat deze koppen van het beest, die ons al zolang kwellen, vermorzeld zullen worden. Dat zal gebeuren in het zevende tijdperk. Wij zien hier naar uit met reikhalzend verlangen. Onze oorlog in het vlees zal dus moeten worden tot een geestelijke oorlog

tegen het beest, niet meer aan de zijde van het beest dus, maar tegen het beest, tegen het ego van de mens. Wij komen dan in een heel ander leger, in een hemels leger.

18. Ook zult u geen enkele god, heer of verlosser bezitten; maar alleen uw Schepper; Jehovih! Hem alleen zult u dienen, van nu aan tot in eeuwigheid. Ik ben toereikend voor Mijn eigen scheppingen.

Wij zullen dus alle menselijke afgoden moeten verliezen, moeten opgeven, alle gemakszucht en bezitszucht van het alles maar willen hebben en controleren en regeren. Dan staat er dus : ‘Alleen uw Schepper, Jehovih.’ Dat is een hebreuws woord wat via het egyptisch helemaal terugloopt tot het Orions. Het is een reiziger (Ova), een nomadisch pad door de wildernis. Het is de boekkenner, zoals ook beschreven in de Donkere Oahspe, de tweede Oahspe, in de tweede bijbel (jaren 1900, 2000). Hier wordt een hemels zoonschap gegeven. In de voortijden loopt de Ova helemaal terug tot de Vuh, de hemelse oorlog, de Orionse oorlogs-strategie. Vuh is in de Orionse taal de heilige oorlog in de onderwereld, de ziel. Vuh betekent ook wijsheid en vertaling, exegese, en het is belangrijk dat er een exegese komt op de Oahspe, een schriftuitleg, om de brug tot de tweede bijbel te bouwen. Dit is dus groot geestelijk industrie terrein, zoals ook in mijn dromen. De Vuh is het Orionse oorlogsonderwijs, om los te komen van elke vleselijke, zelfzuchtige oorlog. We hebben het dan over een moeder, zoals Moeder Eva, Moeder Havah, de godin van alle levenden, als we het hebben over ‘Jehovah’. In het Hebreeuws is het een werkwoord, en om te kunnen werken moet je naar school, opgeleid worden.

19. En aan degenen die zich van de heerschappij van het beest bevrijden en dit verbond met Mij sluiten, heb Ik de grondslagen van Mijn koninkrijk op de aarde gegeven.

24. Dit boek, OAH SPE, is niet onberispelijk, maar om de stervelingen te leren hoe ze erin kunnen slagen de STEM van de SCHEPPER te horen en ZIJN HEMELEN te zien in het volle bewustzijn, terwijl ze nog op aarde leven, en naar waarheid de plaats en toestand te kennen die hen wacht na de dood.

26. Omdat dit licht dus veelomvattend is en aardse en geestelijke dingen omvat, wordt dit het begin van het KOSMON TIJDPERK genoemd. En omdat het verband houdt met aarde, hemel en het geestelijke, wordt het OAH SPE genoemd.

Er komt dus een brug tussen hemel en aarde, niet meer door het vleselijke, maar door het geestelijke, namelijk de Oahspe, in het Kosmon tijdperk. Wij mogen naar dit tijdperk uitzien en het in ons hart ontvangen.

Hoe overbruggen we dat ? Hoe komen we tot dit hogere Orionse Kosmon tijdperk ? Allereerst : Ben je wel wakker, en ben je wel waakzaam ? De Oahspe spreekt over het boek Es, de dochter van Jehovih, wat dan in principe gewoon de dochter van Vuh is, of de dochter van Havah, van Eva. De westerse christelijke bijbel heeft het nooit veel over dochters, maar meer over zonen, maar de 1800se bijbel genaamd Oahspe die toen doorkwam heeft het uitgebreid over de dochter van Jehovih, over Es dus, en zij heeft ook haar eigen boek, wat ook in de Oahspe staat. Als we het over de dochter hebben, dan hebben we het dus over grote vruchtbaarheid.

Een hemelse geschiedenis van de aarde en haar hemelen, en van etherea, vanaf vierhonderd jaar geleden tot aan de dageraad van het Kosmon Tijdperk, zegt het boek van Es over haarzelf, dus dit is de brug die we nodig hebben, en waar we aan dienen te werken. Hierin wordt ook de strijd tegen de valse Boeddha besproken. Zij hadden Boeddha namelijk tot hun afgod gemaakt. Het staat voor allerlei geestelijke vraatzucht. Het zijn mensen die niet willen leren, die alles maar willen overslaan, en hun eigen leven willen leiden. En we hebben het al gezien : Zij brengen de dood. Daarom moesten er in het boek van Es vuurtorens komen om de schepen te leiden, want alles dobberde maar hopeloos in het rond. Ook de aarde was als een schip op weg naar het Kosmon tijdperk, en had een vuurtoren nodig. Dat is waar het boek van Es over gaat, van de dochter van Eva.

1:4. Zie, de tijd nadert waarin de volkeren van de aarde de hele aarde zullen bereizen in schepen en de zeeën en oceanen zullen oversteken, naar al de plaatsen die Ik schiep.

Komen tot Jehovih en tot zijn plaatsen is dus een beeld van het nomadische leven, het leergierige (niet noodzakelijk nieuwsgierige) progressieve leven, wat het illuminerende licht van de Oahspe is, dus geen overbelichting. Het is schemerend licht als een nachtzicht. Verschillende graden van duisternis die licht vormen, en zo behoort het ook te zijn, want na de Oahspe van 1800 moest er nog een donkere Oahspe komen van de jaren 1900 en 2000, om balans te brengen en de zogeheten Oahspe lekken te dichten, en daarom moet deze exegese er ook komen.

Hierin kan de expansie-drift, de weltpolitik, afsterven, opdat de mens nomadisch wordt, loskomt van de landbezitsdrang :

1:5. En zij die op de ene plaats gebouwd hebben, zullen niet langer zeggen: dit is ons land.

1:6. Want Ik sta niet meer toe dat de naties van de aarde zich afsluiten; geen continent apart voor één volk; geen oceaan, zee, haven of rivier voor één enkele natie of stam van mensen.

Het nationalisme moet dus plaats maken voor het globalisme en internationalisme, wat de Oahspe en de tweede bijbel ook prediken.

1:7. Zij moeten weten dat de hele aarde Mij toebehoort, en al de wateren van de aarde en de lucht van het firmament, en dat Ik het schiep voor al Mijn mensen, om het te ontvangen en ervan te genieten tot Mijn eigen heerlijkheid.

1:8. Zij moeten hun plaatsen openstellen en tegen elkaar zeggen: Welkom, mijn broeder. Overal waar Jehovih u aanmoedigde om te gaan wonen, is dat uw goed recht, en Ik zal u uw deel geven.

De hemel, het kosmon tijdperk, waarnaar we op weg zijn, begint met hemelse gastvrijheid, maar natuurlijk geen domme, roekeloze gastvrijheid, want we moeten dus WEL het beest verslaan. Het beest moeten we niet uitnodigen en welkom heten. We moeten dus altijd oppassen voor al te vriendelijke new age, en al te vriendelijk boeddhisme, want dan wordt het een stinkende bende.

Hoe gaat dit nu ?

1:9. Nu zal het gebeuren dat, zodra de verschillende naties en volken op reis gaan van het ene land naar het andere, zij minachtend van elkaar zullen zeggen: jij heiden, jij buitenlandse wilde!

1:10. Want zij zullen oordelen met menselijke ogen en menselijk verstand en geen begrip hebben

voor

de grootsheid van de plannen van Mijn verrijzenissen, die Ik voorbereidde door middel van Mijn Goden en Godinnen.

En wat is het antwoord daarop ?

11. Zoals Ik in voorgaande tijdperken zorgdroeg voor aparte naties, zo zal Ik het in Kosmon niet doen, maar voor de hele wereld. Zoals Ik in eerdere tijdperken leiders en bevelende Goden stuurde, zo zal Ik in Kosmon geen aardse leiders sturen en ook geen God of Heer om te aanbidden.

12. Zodra de mens in grote duisternis verkeerde, zond Ik redders en verlossers naar hem toe. En Mijn redders leerden de mens door bepaalde geboden en gebeden hoe hij behoorde te leven, om gered te worden van de zonde.

13. Maar in Kosmon zal Ik geen verlosser of aartsengel sturen met een luid klinkende trompet; want Ik zal komen tot het verstand van de mensen door middel van het licht van Mijn wijsheid. En de mens zal Mijn woorden vertolken terwijl Ik spreek tot zijn eigen ziel; en dat zullen zijn heilige woorden zijn.

14. De mens zal tot Mij bidden, en tot Mij spreken op zijn eigen manier, en niet volgens de voorschriften van een mens, priester of heilig boek, behalve het boek van Mijn scheppingen.

Het gaat dus erom dit van binnen, in het innerlijk te ontvangen. Daarom moet Kosmon wel komen. Wij zijn op het schip, de aarde, om tot Kosmon te gaan. De muur tussen dood en leven zal afgebroken worden, en de stoelen en andere objecten zullen spreken, zegt het boek, 'en de filosofie van de mensen en de afgoderij van de Ouden zal met voeten getreden worden.'

Hemelse vrede dus door hemelse oorlog tegen het beest, het ego van de mens, de lagere menselijke natuur. 'Dit zal een nieuw tijdperk worden, en het moet Kosmon heten, omdat het de huidige tijd en het totale verleden omvat,' zegt het boek. 'Dan zal Ik Mijzelf openbaren.'

1:16 Mijn hemelen zullen aan hen geopenbaard worden, zoals werd beloofd door Mijn oude profeten, en de mens zal geleerd worden hoe hij Mijn hemelen moet zien en begrijpen, door zelf te oordelen en niet volgens hetgeen een ander mens zegt dat Mijn openbaringen zijn.

Het is het totale losmaken van vleselijke banden. Het beest in de mens moet overstegen worden, beteugeld worden, getemd, bereden. Daar ligt het werk voor de mens, dus niet snel zomaar wegsloffen ervan. De vrouw die op het beest rijdt in de grondtekst van Filippenzen, en ook in Openbaring, is dus een belangrijk beeld om tot Kosmon te komen. Alleen beestenrijders zullen binnenkomen. Zij hebben met de beesten ten einde toe geworsteld en overwonnen, en hebben zich niet laten inpalmen met allerlei excuses door het beest. 'Wir haben es nicht gewusst,' zal dus niet gaan werken aan de poorten van Kosmon.

Het beest moet doorzien worden.

'Jehovih zei: Zodra de wereld dan'ha in Sabea nadert, zullen de naties worden beziel met nieuw licht; want Kosmon komt uit het midden. En Mijn etherische scharen zullen druk uitoefenen op het verstand van de mensen, en zij zullen al de naties en koninkrijken vervullen van nieuwe ontdekkingen en uitvindingen en geleerde boeken.'

De mens, de aarde, trekt dus door Sabea heen tot Kosmon. We zijn nu al in Sabea om dit te leren, om de hogere principes te illumineren. Illumineren betekent verluchten, niet zomaar verlichten, maar versieren, decoreren, schilderen, dus veel subtieler, en onze ziel moet illumineren in Sabea, om daar voorbereid, toegerust en bewapend te worden tot Kosmon. Daar komt veel bij kijken. Je kunt niet zomaar weglopen en er met de pet naar gooien. Je kunt niet zomaar het bijbelbeest weggooien, en je kunt de oahspe ook niet zomaar gaan weggooien. Het zijn de talen van de voorouders en om die te helpen moet je die talen leren. Dat hoort bij het shamanisme. Leer dat beest berijden en overstijgen. Illumineer het, verhelder het, oftewel houd je bezig met exegese. Er moet nog heel veel verklaard worden, geillumineerd dus. Als je niet illumineert, dan grijpt of de totale duisternis je, de overduisternis, of het totale licht, de overbelichting, en beiden zijn verblindend. Oefen dus jezelf in Sabea.

hoofdstuk 64 de oahspe en de orionse hersenspinsels

We gaan verder met het bespreken van dit bijzondere en mysterieuze boek uit de jaren 1800, de Oahspe, een nieuwe bijbel voor die tijd, en dat is het ook voor vandaag. Laten we kijken naar het boek van Ah'Shong in dit boek. Hij is een zoon van Jehovih, van Havah, van Eva, de moeder der levenden dus. Hij is aangesteld over het gebied Anakaron in etherea. Hierdoor liep ook de weg waar de aarde over zou gaan.

1:9 – Jehovih zei: Kijk eens naar de rode ster, de aarde; zij gaat de velden van Anakaron binnen. Zij druipt van vocht en kou in de ji'ay draaikolken. Haar God en Heren zijn machteloos in de ban van de duisternis. Zendt uw Zoon Ah'shong, om de aarde en haar hemelen te verlossen. Want zie, Ik breng hen voor zijn deur.

1:11 – Jehovih zei: Ga dan, Mijn Zoon, naar de zwoegende aarde en verlos haar; maar benoem eerst een opvolger voor Anakaron.

1:22 – Ah'shong zei tegen hen: De heerscharen van de Vader zijn uit hun hoge plaats en heerlijke vrijheid gekomen om deze gevallen hemelen en de mensen op de aarde te verlossen. Het is ons werk om in liefde naar de hulpelozen te komen en ze te leren.

Ah'shong neemt hier dus de taak op van de goede herder, de shamaan, om zielen te verlossen in de lagere hemelen en aarde. Zoals we zien is dit dus een taak ook van onderwijs. Zij bouwden hiervoor een Oriaans ruimteschip, een vuurschip, en ze moesten wel achthonderdduizend kilometer reizen om de grenzen van Anakaron te bereiken vlak boven de aarde. Hij moest hiervoor vele miljoenen etherische engelen bijeenroepen voor het werk om naar de aarde te gaan, en tussen hun gebied en de aarde moest een keten zijn boodschappers.

5:5 - Zie, een man bouwt een fabriek en maakt er stoffen om te kunnen verkopen. Ik bouw een school voor onderricht en ik lever Zoons en Dochters van Jehovih af, om hen weg te schenken. Breng mij zulke stoffen die alle testen kunnen doorstaan. Jehovih's stoffen zullen de eeuwigheid doorstaan.

6:8 – Is het geen dwaze soldaat die zegt: Zie, ik ben wijs! Ik heb geen discipline of opleiding in de wapens nodig. Wat is hij meer dan een onbeschaafde uit het gepeupel?

8:8 – Ik zal de aarde in donkere gebieden voeren teneinde haar te ontwikkelen tot een hogere staat voor de tijd die daarna komt.

Natuurlijk mag dat niet aards zijn, maar hemels, van de hersenspinsels van Orion. Daarom zijn de Orionse vliegenplagen tot de aarde gekomen, om de vleselijkheid van de mens te doden, en de hogere hemelsheid van de mens op te wekken.

Het tweede boek van de eerste heren (ten tijde van het boek van Ah'Shong) :

1:3. En de Heer zei tegen de mens: Zie, ik wandelde met u en onderrichtte u; maar door mijn toegevendheid hebt u verzuimd uw eigen kracht aan te wenden.

1:4. Nu ga ik een tijd bij u vandaan, opdat u kunt leren uzelf te ontwikkelen.

1:5. Maar opdat ge niet struikelt en valt laat ik bepaalde geboden bij u achter, en zij zullen voor eeuwig een geleide voor u en uw erfgenamen zijn.

Hoe belangrijk is dit, dat we soms verlaten worden, want anders zouden we het nooit zelf leren. Om ons heen zijn alleen voorbeelden aangesteld. Het is belangrijk tot een kanaal van God te worden, omgang met God te hebben, maar dan moeten we het ook zelf worden, anders heet het projectie, wat veel in het christendom gebeurt. Zij blijven altijd afhankelijke puppies en groeien niet op. God wordt dan een soort excuus, een valse schuilplaats waardoor ze hun verantwoordelijkheden niet hoeven te dragen en maar aan kunnen blijven rotzooien. De Oahspe komt tegen die houding, en was daarom ook een belangrijk boek in de jaren 1800 en nu, na de christelijke nachtmerrie. Een tweede bijbel dus al. Die moest er wel komen, en de goede principes werden zeker niet overboord gegooid, zoals veel in de New Age gebeurd en in andere vrije groepen. Het hemelse woord loopt overal doorheen, ook door de bijbel, maar we moeten niet ziekelijk afhankelijk worden aan mensen en hun afgoden. Het is en blijven slechts voorbeelden, en vaak zijn het ook nog eens verkeerde voorbeelden. Vandaar dat de mens moet illumineren. Balanceren tussen licht en duisternis. Niet teveel duisternis, niet teveel licht. Alles met mate, zoals een vlieg alles maar lichtelijk aanraakt en dan weer verder gaat. We hebben het dus over een Orions dodenboek van vliegen, het komen tot de hogere, hemelse hersenspinsels van Orion om aan het bizarre en extreme mijnenveld van de lagere aarde los te komen. Daar leven de tetracts, een soort kwallen of spinnen, hersenspinsels van het kwaad en de onverschilligheid, die zich helemaal hebben vastgewoven en ingevreten in de hersenen en verder het hele lichaam en de ziel van de mens om van haar sappen te leven, en de mens moet en mag hier los van komen. Vandaar dat deze tocht door Orion van groot belang is.

1:11. De Heer antwoordde: Van alle dingen die uit de grond omhoog groeien en goed zijn om te eten geef ik u, en zij zullen voedsel voor u zijn.

1:12. Maar alle dingen van vlees en bloed waarin het leven zit, zult u niet eten.

1:13. Want u zult niet doden.

Heel belangrijk. Het westerse christendom leerde de mens te leven van vlees en het vleselijke, allemaal voor de markt, voor controle over de zielen, door de tetracts, die als sponzen door het universum zweven, op zoek naar levende zielen die zij kunnen leegzuigen en waarin zij kunnen wonen. Velen zijn al totaal door dit soort gedachten ingenomen als dode poppen, en worden

gebruikt. De oorspronkelijke bijbel was vegetarisch, en er staan zelfs vegetarische teksten in de westerse bijbel. Ook de Oahspe is dus vegetarisch, en de tweede bijbel van de jaren 1900 en 2000 is dat ook. In dat spoor verder.

2:10. De Heer zei: Ik zal u beproeven, O mens; ik zal gedurende een tijd weggaan.

2:11. Dus vertrok de Heer nogmaals. En de mens had niets om naar op te kijken, daarom bekeek hij zichzelf en werd opschepperig. En de stammen van de mensen probeerden elkaar te overtroeven; er volgden oorlog en verwoesting.

2:12. De mens vergat zijn Schepper; hij zei: Geen Oog ziet me, geen Oor hoort me. En hij verzuimde zich te beschermen tegen de slang (lichamelijkheid); en de slang zei tegen hem: Neem van alle dingen, want ze zijn van u.

2:13. En de mens leende het oor, en zie, het mensenras daalde af in de buitenste duisternis.

2:14. En God aanschouwde de verdorvenheid van de mens en hij riep uit: Luister naar mijn stem, O mens! Luister naar de stem van de Heer!

2:15. Maar door de duisternis van de mens kon deze de stem van God, zijn Heer, niet horen.

2:16. En de Heer zond zijn engelen naar de mens omlaag, zodat zij een beroep konden doen op het verstand van de mensen.

2:17. Maar de engelen hadden de duisternis ook lief, en zij probeerden niet om de mens uit de duisternis te verheffen. En de Heer was van geen nut meer onder de stervelingen, en hij ging heen van de aarde. En de mens op de aarde werd als een oogst die is aangetast en bedorven door weeking.

Wat een verschrikkelijk woord, en hoe waar. De mens luistert niet, en ook de engelen lieten zich verlagen tot het niveau der mensen, wat we ook in de bijbel, in Genesis 6, kunnen lezen. Ook engelen lieten zich verleiden en gooiden hun taak weg, en werden aards. Hoe verschrikkelijk is dat. En wat gebeurde er met de goede engelen? Die schoten ze af, of sloten ze op in de buitenste duisternissen waar niemand hen zou kunnen horen. Of toch wel? Gelukkig is er ook een vruchtbaarheidsprincipe, een opstanding. Het Woord zal namelijk niet ledig wederkeren. Daarom is de Oahspe, net zoals de bijbel, een boodschap van hoop. Dat klinkt dwars door alles heen. Houd daarom vol tot het einde. Er is een groot werk te doen, en zowel de voorbereiding als de uitwerking daarvan gaat door studie, het luisteren naar het hemelse signaal. Kom uit de klauwen van de tetracts! Verklaar de oorlog aan hen! Laat hen je ziel niet verder wegslepen. Laat hen je niet verder dronken voeren!

Dan het boek 'Overzicht van Zestien Cyclussen':

Dit boek komt uit de hemelse bibliotheken, stelt het boek, en omvat de periode van de schepping van de mens tot de ondergang van het continent Pan, door de zondvloed, die 24000 jaar voor Kosmon plaatsvond.

1:4. Gedurende de periode van een cyclus staat de aarde daarom onder het toezicht en bestuur van diegenen van Jehovih's engelen die bestemd zijn voor de verrijzenis van de mensen van de aarde.

1:5. Ten tijde van de schepping van de mens bewoog de aarde zich door de Arc (boog) van Wan, waar duizenden Oriaanse hoofden verblijven, met duizenden miljoenen hoogverheven engelen.

1:6. De Heilige Raad van Oriaanse hoofden benoemde één van hen, Sethantes, door de wijsheid en

de stem van Jehovih, om de leiding over de aarde op zich te nemen en haar te laten bevolken met onsterfelijke wezens tijdens haar reis door Wan.

1:7. De rang en titel van Sethantes, die aldus door Jehovih de Schepper van werelden werd verheven, luidde: Eerste God van de aarde en haar hemelen.

1:8. En Sethantes kwam met miljoenen engelen die voordien op andere werelden verheven waren, en hij volbracht zijn werk en werd bekend als God.

1:9. Sethantes was dus de eerste God van de aarde en haar hemelen, en zijn plaats was in de Arc van Wan. En gedurende zijn cyclus van drieduizend jaar verhief hij voor Jehovih vier miljard vierhonderd miljoen.

1:10. Na Sethantes kwam Ah'shong, onderhoofd in de rijken van Hieu Wee in de Haian Arc van Vehetaivi. En gedurende de cyclus van Anakaron, ook drieduizend jaar, verhief Ah'shong een oogst van twee miljard tweehonderd miljoen.

Jehovih is dus een werkwoord. We zouden dus in plaats van Heer dus ook gewoon 'het werkwoord' kunnen zeggen, om te voorkomen dat we alles gemakszuchtig op iets anders gaan projecteren, maar hierin liggen dus de gevaren van de slang op de loer, van het jezelf onrechtmatig tot god te maken, zonder zelfverloochening. Daarom moet je jezelf altijd blijven vernederen voor de hogere principes om er op die manier gelijk aan te worden, en er niet mee gaan lopen sjoemelen. Daarom is het werkwoord altijd verbonden aan het schoolwoord. Altijd. Het kan niet losgekoppeld worden. De school moet het werk in de juiste banen leiden dus, anders val je in de strikken, in de tentakels, van de tetracts, in hun webben verstrikt, tot voer. Blijf dus waakzaam, en dut dus niet in met vele excuses.

Daarom zegt 1:21 :

En de mens woonde in vrede, en de aarde werd bewerkt en bracht voort in overvloed van al wat goed was voor de mens om te eten en zich te kleden. En de mens bouwde schepen en hij voer in alle richtingen over de oceanen, rondom de hele wereld. Door de engelen van de Heer werd hij onderwezen en geleid in alle dingen. En de mens bezat boeken, zowel geschreven als gedrukt; en de jongeren werden in scholen onderwezen, over de kennis van zon en maan en sterren, en over alle dingen die op de aarde zijn en in de wateren daarvan. Daarom werd dit de eerste beschavingsperiode van de aarde genoemd.

Dit was de glorie van het Atlantis of Pan tijdperk, voor de grote zondvloed. Zoveel kennis is er toen verloren gegaan. Denk aan al die bibliotheken die door de rijzende zeespiegel werden verslonden.

Dan in hoofdstuk 2 zien we het gebed van God (Neph) tot Jehovih :

1. God (dat is Neph) zei: Hoor mijn gebed, O Jehovih! De aarde en haar hemelen zijn in duisternis ondergegaan.
2. De I'hin is in alle gebieden van de aarde uitgeroeid, behalve in Waga.
3. Meer dan dertig miljard engelen zijn bijeen op het oppervlak van de aarde, en ze zijn te laag van graad om te worden verlost.
4. Wat moet Uw God doen, O Vader?
5. De stervelingen gaan achteruit naar ras en bloed, ze wonen alleen nog als ziekelijk ongedierte op de aarde.

6. Hun steden zijn vernield, en ze leven op de manier van de viervoetige, wilde dieren.
7. De inspiratie van Uw God en zijn engelen kan hen niet langer bereiken.
8. Wanneer zij sterven en deze hemelen betreden zijn ze als woekerende zweren bij elkaar, duizenden miljoenen van hen.

God bidt dus tot Jehovih, onderwerpt zich aan het werkwoord, anders zou hij zelf ook een tetract worden, een valse afgod. Wordt dat in de kerken onderwezen ? Bijna niet, en daarom hebben ze allemaal hun eigen afgoden die elkaar tegenspreken en veel bloed vergieten, opdat de tetracts kunnen eten. Zien we het bedriegelijke daarvan ? Daarom moest de Oahspe wel komen om dat te openbaren, om de mens te onderwijzen, en in deze dagen de tweede bijbel, wat in principe een nieuwe Oahspe is.

12. Maar in etherea sprak Jehovih tot Zijn Oriaanse hoofden en zei: Zoals Ik stervelingen beproef, beproef Ik engelen; zoals Ik hen beproef, beproef Ik Mijn Goden. Altijd en eeuwig houd Ik hen het getuigenis van Een Allerhoogste voor.

Ook goden moeten beproefd worden dus, en niet zomaar nagevolgd. Dat is wat Jehovih, het werkwoord, doet. Ook de goden moeten onderwezen worden, en zich openstellen voor het hogere, hemelse woord, om niet vast te groeien en geen tetract te worden, geen kwal in de lagere aardse oceanen.

13. Nu was het geschied op aarde dat de tijd van een generatie van stervelingen was gestegen van twaalf jaar tot tachtig jaar. En er waren velen die leefden tot zij driehonderd jaar oud waren. En zij waren zeer groot geworden; tweemaal de afmeting van de mensen van deze tijd. Maar ze waren zonder verstand en hadden weinig gevoel. Ze kenden nauwelijks hun eigen soort. En ze vermengden zich met elkaar, zowel met verwanten als met anderen, zodat zwakzinnigheid en ziekte het gebruikelijke lot werd van de stammen der mensen; en ze waren groot, sterk en vruchtbaar.

De mens werd door de tetracts zwaar opgeblazen, met alle gevolgen daarvan, als de geest van alcohol met zijn dodelijke hersenspinsels. Ze verlustigen zichzelf in vernietiging en alles wat vies en smerig is, allemaal tot zelfbevrediging, als drugs. Het 'Leer mij naar Uw wil te handelen,' kennen ze niet. Verwaand lopen ze rond. Lomp is dat ook te noemen. De hiaten van alcohol leidt zijn eigen weg, zijn eigen wil, grote vraatzucht, tot anti-verstand, maar dit ontwikkeld een eigen zwaar selectief dement verstand wat over anderen wil regeren. Het zijn de gruwelen van de cultus van mind-control, de dwang-scholen van de lagere aardse gewesten waar de mens als vee wordt gefokt om de gulzigheid van de tetracts te dienen.

Moeten we daarbij blijven ? Zeer zeker niet. Laten we kijken naar hoofdstuk 3 :

2. Luister naar Mij, O gij hoofden! Wees vooruitziend naar Mijn reizende werelden en let op Mijn woorden. Zie, de rode ster, de aarde, heeft haar rijpheid bereikt! Als een dochter die zich vertoont in de bloeitijd van haar leven, zo verkeert de jonge aarde in haar glorie. Vijftigduizend jaar lang heeft zij haar rol vervuld als een sieraad van de hemel en een oogster van stralende zielen voor Mijn verheven sferen in het firmament.

3. Kom bijeen, O Oriaanse hoofden en u etherische Godinnen; en u die op de weg van de grote slang verblijft. Roep een raad bijeen van Mijn eeuwige heersers over werelden, en van hen die Mijn a'ji-tuinen en Mijn ji'ya-velden beplanten, en van hen die Mijn nevelige vortexen in het firmament laten wentelen.

Want Jehovih is een nomadische tocht, altijd voorttrekkende, in het Egyptisch en Orions. Het is een werkwoord en een progressief woord, wat telkens dus ook alles achterlaat. Dat is ook het geheim van het verstaan van de hemelse stem, dat zo het oor van de mens getrained wordt door deze dingen, geoefend wordt, gevoelig wordt. Daarom voelt de mens zich vaak eenzaam, en verlaten, opdat de mens zich hiervoor gaat openstellen en gaat leren luisteren. Een mens die alles al heeft en iedereen om zich heen heeft die dut in. Zij leren zo de hogere spiraalnevels van het heelal kennen, de ingewikkelde hersenspinsels van het hemelse Orion, ook al houdt dit in dat zij door anderen niet verstaan worden. Het vleselijke kan door zijn tetractische ingewikkeldheid de ingewikkeldheden van het hemelse niet verstaan. Het kan er niet op aansluiten. De Oahspe noemt de geëmancipeerde werelden, en die kunnen door het overafhankelijke, overconsumerende ongeëmancipeerde niet worden verstaan.

6. Zestienmaal hebben Mijn etherische scharen de aarde en haar hemelen uit de duisternis in het licht gebracht, en toch, voor het einde van een cyclus, valt zij opnieuw en haar atmosfeera met haar. En nu is het geschied dat haar hemelen zijn gevuld met duizenden miljoenen geesten die Mij en Mijn geëmancipeerde werelden niet kennen. Spreek, O Goden en Godinnen.

7. Daarop zei Sut'Loo: O Jehovih, ik heb het vernomen; ik heb het aanschouwd. Te vruchtbaar is de aarde, de jonge dochter van de hemel. Te vruchtbaar is de rode ster van het firmament.

8. Vervolgens sprak Ka'waha en zei: U hebt gesproken, O Jehovih! Te vruchtbaar is de rijke aarde, O Vader. Haar stervelingen zijn overmeesterd door haar atmosferische scharen. Haar mensen bouwen steden en staten voor een tijd na de dageraad, maar spoedig worden ze overstroomd door fetals en druja's, en de stervelingen verslinden elkaar als roofdieren.

9. Chi'jong zei: Haar mensen hebben de bodem van de hele aarde bewerkt en haar overdekt met steden; maar waar zijn ze? Haar mensen zijn geleerd geworden betreffende de dingen van hemel en aarde, maar hun kennis is verdwenen door de gevreesde oorlogshand.

10. Dhu'itta zei: Haar mensen worden wijs in een dag, maar de volgende dag zijn het dwazen. Het ene geslacht verkrijgt vaardigheid in boeken en in de kennis van de zon en maan en sterren, en in de wiskunde van stoffelijke dingen; maar kijk eens naar het volgende geslacht, haar mensen zijn weer kannibalen.

De vleselijke mens heeft zijn eigen verdorven vruchtbaarheid, als tetracts die zichzelf voortplanten op de snelheid van het licht. Dat zie je om je heen. Het is hysterisch en ziekelijk, onstopbaar. Het gaat maar door. Ziekelijke vraatzucht, ziekelijke voortplantingsdrang. Het vleselijke heeft haast. Het heeft geen begrip, en geen tijd, voor het hogere hemelse, voor de hemelse stilte die spreekt.

4. De stem van Jehovih reikte door het uitgestrekte universum en zij die hoogverheven waren in het bestuur over werelden, hoorden en begrepen het.

Alleen de hoogverhevenen, oftewel hen die het beest van het ego hebben overstegen, zullen het begrijpen. Denk niet dat je EN vleselijk kunt leven, gehaast in zelfbevrediging, roekeloos, EN dan ook nog eens alles kunt begrijpen, want dat gaat botsen. Je kunt geen twee heren dienen. Je kunt

niet met je ene been in de wereld en met je andere been in de hemel leven. Het vleselijke en het geestelijke gaan niet samen.

11. Gaw'zin zei: Ik heb het vernomen, O Jehovih, ik ben er getuige van, O Vader! De rode ster is te vruchtbaar. Zij is als een overvolle tuin! Haar producten zijn verwilderd, en ze vallen neer en verrijken nogmaals de grond, zodat zij weer een onvolmaakte reuzenstengel voortbrengt die onvruchtbaar is. Zo zijn haar zoons en dochters; zij allen jagen aardse goederen na.

15. En zo vaak als zij tot het licht zijn gestegen, zijn ze weer in de duisternis neergeworpen vanwege het grote verlangen van de geesten der doden om naar de aarde terug te keren. Deze druja's keren naar de stervelingen terug en hechten zich aan hen als fetals of als huisgeesten, en zetten hen aan tot het kwaad. Ga nu naar de aarde, O Mijn geliefden, en zoek het deel van de aarde waar de meeste van deze druja's bijeen zijn, want Ik zal hun bolwerk ontwortelen; Ik zal ze losscheuren van hun hollen en zij zullen Mijn volk niet langer naar de ondergang leiden.

Altijd willen ze weer naar huis naar de vleespotten. Altijd hebben ze weer heimwee naar hun oude leven. Altijd willen ze weer de tetracts dienen in ruil voor alcohol, macht en aanzien. Ze zijn liever verblind. Altijd willen ze weer conform zijn, religieus of overgeestelijk. Dat is wat de huisgeesten zijn, en daar pensioneren ze. Ze hebben geen nomadisch bloed. Dat willen ze ook niet, want de prijs is te hoog. Ze willen het oude leven niet loslaten. Dat is een kleed wat ze altijd dragen. Dat is hun nostalgie. In dit is wat de betaalde medische industrie is :

16. En nu overlegde de raad, en na een poosje werden de verslagen van de aarde en haar atmosfeer onderzocht, en zij ontdekten dat de hemel van het land Waga (Pan) de verlossing te boven ging vanwege het grote aantal geesten van kannibalen en de menigte fetals. Het was alsof een ziekte in het lichaam aan de buitenkant was genezen, terwijl de wortel van de kwaal er nog in zat. Zo was het met Waga en haar hemel; de verlossing van de cyclussen bleef haar niet bij, maar het kwaad brak steeds op een andere manier uit.

Ze verkopen lakmoesjes, doen aan symptoom-bestrijding dus, als een nep-bevrijding, en de tetracts lachen zichzelf dood. Daarom moest en moet de zondvloed komen :

17. Dit zei Jehovih: Nu zal Ik de aarde en haar hemelen snoeien. Zie, het werelddeel Waga zal worden afgehouden en onder de wateren van de oceaan worden geworpen. Haar hemel zal niet langer verdedigbaar zijn voor de geesten van de vernietiging, want Ik zal de grondvesten daarvan laten scheuren en ze verstrooien op de winden van de hemel.

18. Gaan jullie daarom naar de aarde omlaag en zorg voor netten en vanchas om de geesten van de duisternis op te vangen en voor het opvangen van de stervelingen die in de wateren zullen ondergaan. En zorgen jullie voor een plaats in Mijn verheven hemelen, die geschikt voor hen is, en jullie moeten hen met muren omgeven in de hemel zodat ze niet kunnen ontsnappen, maar dat ze bevrijd kunnen worden van het kwaad.

19. En zodra jullie bij de aarde en haar hemelen zijn aangekomen, stellen jullie Mijn God en zijn Heren van Mijn besluit in kennis. En zeg tegen ze: Dit zegt Jehovih: Zie, zie, Ik zal het land Waga onder de wateren van de oceaan laten zinken, en haar hemel zal Ik naar een plaats in Mijn

firmament overbrengen waar zij niet langer Mijn volk zal verzwelgen in de duisternis. En Jehovih zegt: Gaat u, O God van de hemel, en u, O Heer van Waga, omlaag naar Mijn uitverkorenen, de I'hins, en zeg tegen ze: Dit zegt de Grote Geest: Zie, zie, Ik zal de landen van de aarde in de oceaan laten verzinken, vanwege het kwaad van de geesten der duisternis. Luister naar Mij, O Mijn uitverkorenen, en luister naar Mijn geboden: Sla de handen ineen en bouw schepen op alle plaatsen, zelfs in de dalen en op de heuvels, en laat Mijn getrouwen zich aan boord van de schepen begeven, want Mijn hand is zeer zeker uitgestrekt over de aarde.

De Grote Geest wordt hier genoemd, de god van de indianen, of het Grote geestelijke, de grotere hemelse verbanden door de hemelse hersenspinsels, de vliegenplagen van Orion. We kunnen ook zeggen : de Grote Gist. Het is een hemels gistingsproces. In het engels is dit Spirit, of 'Speared', de visspeer of visspiets, visspit, want we zien hier een visserstafereltje zoals dat ook in de bijbel wordt beschreven, wat natuurlijk symbolisch is. De menselijke ziel moet gespietst worden, doorboord worden, geopend worden, door de hemelse visspeer, opdat de mens zal luisteren. Zoals Calvijn het zegt : Het oor van de mens moet doorboort worden, en ook dat is niet letterlijk, dus om nou letterlijk bijvoorbeeld je oren te gaan doorboren of de oren van je kinderen te laten doorboren, voor oorbelletjes, dan heb je het niet begrepen en ben je ook echt ziek bezig.

25. Verzoek Mijn God van de aarde en zijn Heren met hem om alle engelen van de aarde bijeen te brengen, van oost naar west en van noord naar zuid; breng ze naar het land Waga.

26. Mijn etherische vuurschepen zullen Waga van alle kanten omringen. En Ik zal de grondvesten van de aarde afbreken, bij de randen van de oceaan en de bergen van Gan, noch zal een steunpilaar of hoeksteen Mijn hand weerstaan. En Ik zal regen en wind en onweer zenden; en de wateren van de grote diepte zullen over de landen komen; en de grote steden zullen ondergaan en in de zee verzwolgen worden.

27. En de weelderige dalen van Nai, met de duizend steden, zullen worden uiteengerukt, met de waanzinnige mannen en vrouwen die vluchten voor de wateren van de oceaan. En vrouwen en kinderen zullen langs de weg neervallen en verdrinken; en de mensen zullen in het water ten onder gaan.

28. En de wijde vlakten van Og, met de duizend steden en de grote hoofdstad Penj, en de tempels van Khu en Bart en Gan en Saing zullen verzinken om nooit meer boven te komen. En tijdens de vloed zal de lucht van de hemel worden gevuld met het geschreeuw en gejammer van miljoenen stervelingen die in de vernietiging ten onder gaan.

29. Ik zal ze redden uit de duisternis; Ik zal ze brengen naar a'ji-gebieden die Ik voordien schiep voor de geesten der duisternis; en Ik zal Goden en Godinnen over hen aanstellen om hen te onderwijzen over Mij en Mijn koninkrijken.

30. En de aarde en haar hemelen zullen een nieuw begin maken temidden van Mijn bewoonde werelden.

31. Zo heb Ik in werk voorzien voor Mijn hoogverheven engelen in de plaatsen die Ik schiep, zegt Jehovih.

Wonen, werken en geschoold zijn zijn de fundamenten voor de nieuwe aarde. De wateren van grote diepte komen over de aarde hiervoor, om alles schoon te spoelen. Daarom gaat de mens door zulke dingen heen.

Sethantes 23:14-17 zegt :

14. Het koninkrijk Hored was uiteengevallen en ontbonden. De geesten hielden er niet van om te werken en te leren volgens het plan van Jehovih, maar ze keerden terug naar de aardse bekoringen; en zij werden DRUJA'S genoemd, omdat zij niet naar verrijzenis verlangden.

15. En God en de Heren, en hun beambten en leraren zaten zonder onderdanen en leerlingen. En de stervelingen werden overvallen door duizenden en miljoenen druja's, zodat de ashars geen kracht hadden om goede inspiratie te verschaffen.

16. In die tijd waren er meer dan drieduizend miljoen engelen in atmosfeera, en voor het grootste deel verbleven zij op de aarde.

17. Zo eindigde de eerste cyclus van de eerste hemel van de aarde

De Vuh van de tweede bijbel zegt hierover :

'De Oahspe is zeer goed voor de algemene ontwikkeling van de ziel die naar verlichting zoekt, of de gnostische verduistering, het neutraliseren en transformeren van het verblindend licht tot nachtzicht. De wezens die dit niet wilden, en alleen maar bezig waren met het materiele werden in de Oahspe de Druks genoemd. De Druks stammen af van Kain (Druk), en zij verachten het individuele (het hermitische) en prijzen het massale, het meelopen met de groep. De Druks hebben altijd idolen en redders, saviours, en zijn gemaakt voor de oorlog in dit frame-werk. Zij zijn dus gladiatoren voor hun idool, en voor het groeps-denken. Zij hebben een schild om hen heen wat ervoor zorgt dat zij minder vatbaar zijn voor schaamte en minder vatbaar voor spiritualiteit en esoterie. Zij zijn dus leden van de exoterie, het orthodoxe, de buitenkant. Al het materiele vleselijke is het kwaad, en is 'druks', het volgen van de meerderheid in het kwaad. Dit zijn stervelingen, de Kainieten.

Drujans zijn geesten die hier op inspelen. Zij hebben de Druks onder hun beheer. De Drujans zijn misleiders die bezig zijn hun eigen koninkrijkjes te bouwen, gebaseerd op aards genot, niet op de hogere kennis. De Oahspe zegt bijvoorbeeld dat christenen een Drujan aanbidden, een lagere god. Jezus is ook een Drujan god.

Opmerkelijk is dat ook de Oahspe het belang van de reis naar Orion beschrijft. Verder organiseert de Oahspe oorlogen om valse hellen die door de Drujan goden werden opgezet te plunderen, om gevangenen vrij te zetten die daar onschuldig vastzaten. Iets wat ook weer terugkomt in de Tweede Bijbel.'

Es

8:32 - Ik alleen zal oordelen; Mijn teken is op al degenen die oorlog voeren, of die soldaten in dienst hebben; of die forten en wapenarsenalen bezitten en dodelijke wapens gebruiken; en op allen die doden en het vlees eten van iets dat Ik levend schiep; want die allen zijn heidenen en ongelovigen in Mijn ogen.

9:20 - En het gebeurde, dat geen mens een woord of gedachte kon uiten waarin Looeamong's aardse leergezag of zijn heerschappij werd gehegeld, zonder ten offer te vallen aan sterfelijke en engelhandlangers van deze valse Christus. Zelfs vele van deze aardse steden waren in de greep van engelen der duisternis en het kwaad.

9:21 – Maar zie, na verloop van tijd kwamen stervelingen, geïnspireerd door de wraakzuchtige geesten, in opstand tegen Looeamong's pausen en kardinalen, en ze protesteerden tegen het feit dat de mens het recht werd ontzegd om voor zichzelf te denken; en deze mensen noemden zich protestanten, openlijk verklarend dat er twee Christussen waren, een echte en een valse en bovendien, dat zij zelf volgelingen waren van de echte Christus.

9:22 – Toch verkeerden zij ook onder de invloed van kwade engelen, want zij begonnen hun tegenstanders eveneens te verbranden en te plunderen.

9:23 - En God voorzag, dat nu de tijd gekomen was om de westelijke staten van Europa te inspireren tot grote studie van de wetenschap en tot filosofie en tot de migratie naar het westelijk halfmond.

9:24 - Daarom stuurde God engelen om de mens te inspireren de geestelijke machten van koningen in twijfel te trekken.

9:25 - Zodoende werd Looeamong's macht grotendeels aan banden gelegd bij het besturen van zijn verscheurde koninkrijken, terwijl Gods heilige engelen de weg volgden van de gerechte ontwikkeling voor het komende Kosmon tijdperk.

12:1 – Terwijl de hemelen van de aarde in beroering waren door de oorlog en verwachte rampen en vreemde doctrines, kwam er in Paradijs voor de troon van God, een schare van zeventuizend engelen die het slachtoffer waren geworden van de inquisities, aangezet door de valse Christus Looeamong, en ze verzochten God om een onderhoud.

12:17 - Als u dus zeventuizend engelen op een of andere vergeten en duistere plaats gebruiken kunt om u goede diensten te verlenen tegen de tirannieke en meedogenloze Looeamong, staan wij hier voor Jehovih en voor u om uw wil te doen zoals u zult gebieden.

Hen wordt dan gezegd in hoofdstuk 13 van Es :

41. Door het licht van Mijn troon wordt u op deze dag vrijgesproken van de slavernij van de aarde en de eerste verrijzenis.

42. De Stem eindigde; maar God sprak tegen zijn maarschalken en hij zei: Zorg voor een avalanza die geschikt is voor de opstijging van deze engelen die mij lief zijn en breng hen naar de velden en bossen van Attusasabak, in het Ortheon-plateau, waar ik reeds heb gezorgd voor ruim voldoende woningen voor hen.

43. En, nadat zij zijn overgebracht, geef hen graden en voorzie hen van geschikte docenten en metgezellen, zodat ze te zijner tijd kunnen opstijgen naar de geëmancipeerde koninkrijken in de etherische werelden.

Looeamong, de valse Christus, onderwierp de wereld aan zich, ook Amerika, door de indianen te vervolgen, en zo groeide deze kop van het beest boven alle andere koppen uit. Hoofdstuk 16 zegt dan :

3. Het licht van de Arc was op Gods troon gevallen. De Oriaanse hoofden van Jehovih uit de geëmancipeerde hemelen waren gekomen!

In dit alles zal Orion de mens tegemoet komen dus, door de hersenspinsels van Orion, wat een groot verschijnsel is, als vliegenplagen. Ze vernietigen het vleeselijke, opdat er een verrijzenis is van het geestelijke en hemelse.

4. Paradijs was als een nieuw koninkrijk. Zo'n miljard etheriërs waren aangekomen om met God te werken bij het opruimen van de hellen in de lagere hemelen, en om te zorgen dat de poorten van de hemelen opengingen voor het verschijnen van de engelen aan de stervelingen.

9. Luister, er zijn vier grote hellen en zes kleinere hellen en veertien nog kleinere hellen, die nog altijd in deze lagere hemelen bestaan.

10. Aangezien jullie ooit in hellen gegooid zijn en naderhand werden verlost door de engelen van Jehovih, gaan jullie nu de hellen in deze lagere hemelen bevrijden. En breng de valse Hoofdgoden bij me. Mijn maarschalk zal jullie de diverse plaatsen toewijzen die ik voor jullie heb vastgesteld.

11. Daarna vertrokken de Goden en Godinnen zoals door God bepaald was, om de vierentwintig hellen in de hemelen van de aarde te verlossen. En zij brachten voor dit werk zes miljard engelwerkers met zich mee, heel bekwaam in zulke zaken.

12. En binnen tweeënveertig dagen waren de hellen verlost, afgebroken en verdwenen. En uit deze hellen werden zodoende meer dan zeventig miljard engelen bevrijd, die vervoerd werden naar de plateaus die door God, Jehovih's Zoon, voor hen waren gereedgemaakt.

13. En God had er ook in voorzien dat ze in hun nieuwe hemelse plaatsen afdelingen en onderafdelingen hadden, met generaals, kapiteins, opzichters en nog andere beambten die nodig waren om hen ervan te weerhouden dat ze opnieuw in onontwarbare knopen en hellen terecht zouden komen.

14. Van de valse Goden en Godinnen die op deze wijze werden verlost en voor het oordeel naar God in Paradijs gebracht werden, waren er de volgende hoofdlieden: Ashtaroth, Dagon, Yotemas, Sathias, Goluth, Plutoya, Itis, Hamgad, Moak, Hoar, Baäl, Enochissa, Kabalactes, Gabriël en Looeamong. Behalve hen waren er zeventig andere valse Goden en Godinnen bevrijd, maar die werden niet voor Gods troon gebracht, aangezien ze naar ziekenhuizen waren vervoerd omdat ze chaotisch waren.

Hoofdstuk 18 zegt dan :

2. Maar, tijdens de laatste drie of vierhonderd jaar hadden veel van de hogere dienaren van deze valse Goden zich van hen afgescheiden, en ze hadden kleine hemelse koninkrijken voor zichzelf opgericht. En hun sterfelijke volgelingen werden sekten genoemd.

3. Deze bescheiden hemeltjes waren, voor het grootste deel, op de aarde gelegen en gewoonlijk verbleven deze godjes in de kerken, waar de stervelingen kwamen aanbidden.

4. En de predikanten in deze kerken raakten onder inspiratie van die rondtrekkende Goden en hun bendes van dolende geesten.

5. In Guatama werd die beïnvloeding door deze druja-Goden dermate doorgedreven, dat de stervelingen van de ene sekte vijandig kwamen te staan tegenover een andere sekte.

In deze situatie zijn we nu, dat het secte tegen secte is, afgod tegen afgod. Allemaal strijden ze om de eerste rang, voor een dubbeltje. Het antwoord staat dan in hoofdstuk 19 :

12. Ik ken geen onderscheid tussen mensen, rassen of sekten, of dogma's, of vroegere openbaringen. Alle mensen zijn Mijn mensen!

Het gaat namelijk om het hart, niet wat voor taal je spreekt, wat voor woorden je gebruikt, wat voor metaforen je gebruikt, enz. Daarom moet de dageraad van Kosmon komen, dat de mens weer globaal en internationaal leert denken en niet meer nationalistisch. Het ene ware geloof bestaat niet. Alles is een onderdeel ervan. God is overal. En God is Liefde. En Amerika wordt dan in de Oahspe beschreven als de dageraad van Kosmon. De Oahspe kwam trouwens ook uit Amerika.

11. Jehovih zei: Zend uw Parsi'e'aanse en Argos'yaanse engelen omlaag naar deze stervelingen, en door middel van inspiratie en dromen en visioenen zullen uw engelen tegen hen zeggen: Hij die zich aan de aarde hecht, zal vergeefs strijden; maar hij die rechtvaardigheid belijdt in Mijn naam, hij zal overwinnen. En miljoenen engelen daalden naar omlaag, en trachtten hen over te halen.

Wel is er dus de strijd tussen het vleselijke en het geestelijke. Wij mogen ons niet hechten aan de zonde, aan het aardse. Het mag dus geen new age festijn worden van alles is goed, lang leve de lol, we zijn allemaal een, en doe maar wat je wilt. Neen. Het gaat er dus niet om wat er uit je mond komt, welke huidskleur je hebt, etc., maar wat er uit je hart komt. Je kan dingen op verschillende manieren zeggen en de Grote geestelijkheid van de indianen gaat over de grotere context, en die wordt niet begrepen door de stadsen. Aan het einde van het boek van Es wordt er de aandacht gericht op het feit dat de mens zich meer moet bezig houden met geestelijke sport en spel, om zo los te komen van nutteloze aardse oorlogsvoering. Zo ontstaat de geboorte van het Kosmon tijdperk.

hoofdstuk 65 komen ufo's ons halen ? – de oahspe en het binnengaan van de ark

De Oahspe is een boek uit de 1880-er jaren. Vannacht had ik een droom over de ontzegeling van de Oahspe. Oahspe betekent hemel-aarde-ziel in de taal van het gezonken Pan tijdperk, dus O, hemel, ah, aarde en Spe, ziel, of het geestelijke. Maar in mijn droom lag hier nog iets achter, want als we aan het atlantische tijdperk denken, dan ligt dit tussen het pre-atlantische en het post-atlantische, hedendaagse tijdperk in. We moeten dus nog dieper, naar de wortels van Oahspe. Zie, nu ik dit schrijf voel ik hemelse tintelingen in mijn ogen, van de hemelse kosmische zee. In mijn droom zag ik de wortels van Oahspe, en het heet in de hogere hemelen 'de wilde zee aarde', of 'woeste zee-aarde'. We kunnen dan denken aan hoe Genesis 1 begint : 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed.' Dat is een beeld van de kosmische baarmoeder van de voortijden, van het oer, van Orion, waaruit alles voort is gekomen.

De man die de Oahspe naar Nederland bracht in 1969, Art Bosman, waarmee ik ook bevriend was en die in Juni 2019 overleed, en die de Oahspe in 1957 ontdekte, kwam na zijn overlijden ook tot mij in dromen.

Hij kwam bijvoorbeeld in Juni 2020, een jaar na zijn overlijden, alhoewel hij ook wel eerder was gekomen, na een lange woestijnreis door de onderwereld met veel benauwenissen, onderdrukking etc. zware tijd, met een boodschap dat hij een oase had gevonden, een 'klein paradijsje' zoals hij zei. Hij had het erover dat wat we prediken waar was, over de demonologie etc. en noemde ook de vur. Telkens als hij het woord vur noemde bruisde er wat in mijn hoofd, als bruisend water uit een bron, zoals er nu iets in mijn ogen bruist nu ik dit artikel schrijf. Hij zei ook telkens het woord 'atman', wat uit de hindoe mythologie komt, betekent dan 'zelf', en dan was er ook een soort van bruisend, verhelderend gevoel in me, kon die atman gewoon zien als een ziel boven de natuur zwevende, of in de natuur, in die oase, in de wildernis, zag ook telkens een soort waterval stromen. Hij zou ook contact hebben gelegd met overleden familie leden van mij om hen dat plaatsje te laten zien wat hij had gevonden, die oase.

Het woord atman komt trouwens ook uit de Oahspe, in het boek Fragapatti 37:8 :

‘Ten vierde, om bij de rab'bahs (priesters) op de aarde te verblijven en hen bij gevaar te beschermen: Machaveh, Emul, Ashshaph, Alcmosum, Lai-awotch, Trivi-yab, Herivir, Beli-gib, Barat'ay, Shav'ya, Tir en Bowd-wahtal. Ten vijfde, om uitvindingen te inspireren: Kartum-mim, Moses, Beged, Chakasat, Mih-gad, Jagri, Hen-di, Sru, Amoths en Benguda. Ten zesde, om de heerschappij te hebben over de altaren en tempels: Atman, Krit en Anach.’

Maar goed, vannacht had ik een droom dat ik in die oase was, en er was natuurgebied rondom een bewoonde beschaving, en er was een soort zandverstuiving met grassen, en ook wat groen, en daar stonden ergens hutten, en een van die hutten was van Art, wat verderop, en voor een rij van hutten stond een paaltje met de nummers van de hutten. Ik ben toen het bewoonde beschaafde gebied ingegaan, en ik ging naar een centrum van invaliden. Buiten het centrum waren er ook tenten opgesteld, maar er zaten nog wat gaten in die tenten.

In een andere droom bevond ik me op zee, en Jehovih uit het verhaal van de Oahspe liep op het water, op de golven. Jehovih kende ik als een witte leeuw, en dit keer was hij half mens, half leeuw, en in doeken gehuld, als zijn klederen, en hij had wat op zijn hoofd, net zoals de Egyptische goden. Het leek een beetje op een sekhmet beeldje. Het had met het boek van Aph te maken over de ark van Noach. Er daalde toen een ufo neer boven de golven, en mijn borstkas werd helemaal warm van een hemels vuur, en toen ook mijn buik. Ze hadden mij gevonden, en ik werd opgenomen in het schip. Het boek van Aph gaat over de zondvloed.

1:2 - Ik, Aph, Zoon van Jehovih, God in de Arc van Noe, in Sum van Howt in etherea, kwam naar hada, de hemel van de rode ster, in naam van Jehovih. In Zijn wijsheid, macht en liefde door mijn eigen verrijzenis bewezen, om te worden tot metgezel van Goden en Godinnen en Oriaanse hoofden op de tronen van de hoge hemel, maak bekend

Aph is dus de god van de ark of boog van Noach die afdaalde. De verrijzenis wijst op een opname tot de ark van Noach, door het kruis, en alleen zo worden wij metgezellen van de Oriaanse of Orionse natuurgodinnen. Hier op aarde zoekt de mens zijn afgoden, en mannen zoeken naar aardse vrouwen, niet naar het hemelse, en zij doen dit door te protsen met iets of wat, door te imponeren,

maar wij worden alleen metgezellen van de Orionse hemel en het Orionse paradijs door het kruis, door te minderen dus, niet door te vermeerderen met grote auto's en grote rijkdommen en andere materiele opgeblazenheid, zoals het zwaaien met stropdassen, want dat trekt alleen maar de vleselijke tetracts aan en is in principe gewoon geestelijke zelfmoord.

1:6. Hoor de stem van uw Schepper, O engelen van de hemel. Breng de wijsheid van Mijn woord naar de stervelingen omlaag. Roep het tot de heerlijkheden van de hemel en de uitgestrekte aarde. Zie, Mijn stem is in de rotsen, en in de wind die waait, en in alle dingen die zonder tong zijn.

De ark keert dus altijd weer terug naar de lagere gebieden om daar de mensen te helpen, en ook de dieren. De ark is niet egoistisch en knieperig.

1:11. Gedenk hen, O God, Mijn Zoon, en u, Mijn Heren van de aarde. Heb geen medelijden, maar wees voor hen als het mes van een chirurg. U hebt hen gezegd, O God: Jehovih leeft en regeert; Zijn stem blijft de Allerhoogste. Maar zij hebben U en uw Heren bespot, en zich tot de ongerechtigheid gewend.

Wij mogen ons echter niet vermengen met de lagere, vleselijke aarde, maar moeten een zekere afstandelijkheid blijven houden, opdat we zelf niet worden meegesleurd. We moeten dus zijn als een chirurg, voor een operatie.

1:17. Nu zal Ik hun hemel en aarde verwijderen, en zij zullen niet meer gezien worden tot in eeuwigheid. Maar de druja's en fetals zullen naar Hautuon worden gebracht en binnen muren van vuur geworpen worden. En zij zullen in groepen verdeeld worden; familielid zal worden losgemaakt van familielid en vriend van vriend, en moeder van dochter, en vader van zoon; want zij zijn geworden als uitzuigers, die elkander voortdurend verzwelgen.

Het mes van de hemelse chirurg brengt scheiding, en dat moet ook wel. De ziekte moet losgesneden worden.

1: 26. Hoe zou de mens anders kunnen stijgen naar Mijn etherische werelden? Open hun ogen, O Mijn God en Mijn Heren. Hij bestond niet, en ik schiep hem. Hij matigt zich aan om in Mijn plannen en oordelen te schouwen; door zijn geringe kennis verheerlijkt hij zijn eigendunk en doet alsof hij alle dingen weet.

1:29. Zal de mens van de aarde zeggen: De Schepper was kwaad en dus liet Hij het land in de oceaan verzinken? Hij bezit geen wijsheid om te begrijpen, dat Ik op die dag de hel en de vernietiging uitwerp. De druja is zijn liefde en, zoals vampiers, doen zij zich aan elkaar te goed, tot de ondergang van beiden.

De ark kwam om de mens uit de zonde te laten opstijgen, om op het water te kunnen wandelen, zoals Jehovih in mijn droom. Jehovih is de werker en de nomade. De ark is een beeld daarvan. Deze dingen worden dus uitgebeeld door zijn zoon, Aph.

Aph is in het Hebreeuws de neusgaten, het boos zijn. De vuh van de tweede bijbel noemt het de eeuwige ziel, het hemelse hongeren. Dit is nodig om het beest, de woeste zee, te overstijgen, als de

ark. De ark is dus de orionse vrouw op het beest, als het wandelen op de zee. In mijn droom was Jehovih die op de golven stond aan het illumineren, als een hemelse gloeilamp. Want alles is gematigd en alles is subtiel. Niet zomaar : 'Er zij licht.' Nee, dan gaat alles verkeerd. Wij moeten weer teruggaan tot de baarmoeder van Orion, tot de woeste zee-aarde van het oer. Daar leren wij illumineren, leven en bouwen van de kleinste beetjes. In zwoegen, in zweet, bloed en tranen, brengen wij alles voort. In oorlog en jacht. Zo leert de mens overleven. Niet zomaar : 'Er zij licht.' Dat staat er ook helemaal niet. Dat is maar een slappe westerse vertaling. In het Aramees staat er 'verdraag en volhard in het illumineren en toetsen.' Niet slap : 'Er zij licht,' maar 'Laat het getoetst worden, gezefd worden.' Aan die opdracht is geen gehoor gegeven. Men ging met het licht verder en geloofde het allemaal wel. Lekker makkelijk. De mens wilde niet werken. De mens wilde 'Jehovih' niet.

Dan zegt hoofdstuk 3 :

2. Toen ik mij in de Oriaanse Arc van Noe bevond, en de rode ster ging voorbij de Utswowldayark in de etherische groep van Vork, kwam de stem van Jehovih tot mij, en zei: Ga, Mijn Zoon, verlos de aarde. Neem allen die Ik zal sturen met u mee.

3. En ik onderzocht de verslagen van de sterren aan de hemel, en die van de aarde; en de verslagen van Jehovih's oogsten, en ik bemerkte dat de slavernij en de arbeid van de rode ster van de zevende grootte waren, in de vooruitgang van bewoonbare werelden.

4. Toen Zijn stem de legioenen in de hoge hemel opriep, bewogen zich van alle kanten, en onder en boven de aarde, ontelbare fraai gevormde sterren, die schepen van vuur waren, het firmament doorkruisend, en waarin de Goden en Godinnen voeren die door Jehovih geroepen waren voor het werk op de aarde en in hada.

5. Van alle kanten kwamen zij nader, en dichterbij en meer aaneengesloten en helderder, met schitterende vuurzuilen, en omlaag zwaaiende schermen van licht, totdat de gehele ruimte rond de aarde werd omgeven door dit leger van Jehovih's vuurschepen.

En daar droomde ik vannacht over. De buitenaardse schepen kwamen, ufo's, en mijn borst werd hemels heet en mijn buik, en ook toen ik wakker werd was het nog steeds heet, en nu weer, en nu zijn ook mijn bovenbenen heet. De buitenaardsen zijn gekomen, en wij worden geen metgezellen door het meerderen, door opgeblazenheid en protsen, maar door het minderen. Het is dus ook geen materiele, verdichte opname, maar het is iets binnenin. Het is een boodschap, een energie, die je mag ontvangen, en die mag je doorgeven aan anderen die ook willen minderen. Je kunt dus niet zomaar een wilde weldoener zijn met dit spul, maar je hebt een boodschap te verkondigen, en het is voor wie wil horen. De Oahspe is dus niet zomaar een verhaal. Het is echt. Ook mijn rug is hemels heet. En nu ook mijn schouders. Ze zijn gekomen. Ze hebben ons gevonden. Prachtige transcendente wezens in de zeeën, zoals hemelse kwallen met hun prachtige verfijnde tentakels. De zeeën en oceanen van Orion zijn tot de aarde gekomen. Ja, de mens moet het leren, en illumineren, dus denk niet dat er ineens overal licht zal zijn zoals in het scheppingsverhaal van het westerse christendom, want dat was allemaal verkeerd vertaald. Ook in de bijbel gaat het trouwens over hemelse ufo's. Lees maar in het boek Ezechiël hoofdstuk 1.

Ik hoor nu allemaal verfijnde hemelse geluiden om mij heen. Art Bosman was ook altijd op zoek naar ufo's. Altijd weer probeerde hij contact te leggen met de buitenaardsen. De buitenaardsen zijn er voor ons, en wij zijn er voor hen.

Tot zover voor nu.

hoofdstuk 66 de oahspe en de ufo's van de zondvloed en de schepping

We gaan verder met het buitenaardse, Orionse boek, een bijbel uit 1882 (1880-1882), wat Art Bosman vond in 1957 om in 1969 naar Nederland te brengen, wat toen in het Nederlands vertaald werd door een vriend van Art, Rein Hougee.

Vannacht ging ik naar bed als een klein kind wat op sinterklaas wachtte, vanwege mijn ervaringen de vorige nacht. Toen ik een kind was hoorde ik sinterklaas eens met zijn paard op het dak gaan, en had ook het idee dat ik hem zag. Pas veel later hoorde ik dat sinterklaas niet bestond, maar ik wist wel beter. Het waren buitenaardsen. Ik heb het altijd een prachtig sprookje gevonden en ben nog steeds een gelovige, maar ik ben er niet voor om kinderen daarmee te bedonderen. Ze moeten vertellen hoe het zit, dat het buitenaardsen zijn, en geen kinderen voorliegen, het niet verletterlijken, zoals ze ook met Jezus hebben gedaan (en dat geloven de volwassenen nog steeds). Je kunt sinterklaas, net als het kerstfeest, het hele jaar doorvieren, maar het is iets geestelijks, niet iets vleselijks, net zoals het verjaardagsfeest, of onjaarsdagfeest zoals in Alice in wonderland. Het is een sprookje wat je niet moet verletterlijken.

Ik was bezig geweest met het boek van Aph, over de ark en de zondvloed. Aph is in het Hebreeuws de neusgaten, het boos zijn, het verzet, het weerstands-toetsen, en daar gaat het hemelse dan op reageren met profetie, met geïnspireerdheid, net zoals in Genesis.

2:7 toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus, aph; also werd de mens tot een levend wezen.

Er kwamen hemelse ufo's de vorige nacht aan het einde van deze mooie novembermaand van 2021. Aan het begin van Genesis staat : 'Er zij nuhra,' in het Aramees, wat in het westen zeer slap wordt vertaald als 'Er zij licht,' maar wat veel meer is. Het betekent illumineren, bezielen, en verstandelijke verheldering door het orakelse. In het Hebreeuws is het de urim-steen, de toetssteen. Nuhra, het toetsende illumineren in het Aramees, heeft diepe Egyptische wortels. De Egyptische religie draaide allemaal al om ufo's, om zwevende disken, die de goden en godinnen ook vaak op hun hoofd droegen. Nuhra komt van het Egyptische 'nahra', wat wegvliegen betekent, en van het woordje 'nura', wat vogel betekent, en 'hemelse schijven, hemelse producten,' (nu ra) ufo's dus. De aarde was woest en ledig en duisternis zweefde over de wateren, en toen zei God : 'Er zij nuhra', wat dus een Egyptisch woord is. 'Er kwam een hemelse ufo,' staat er in het Egyptisch. Vogels en vliegende schijven zijn ook weer onderdeel van het Egyptische alfabet, wat bestaat uit plaatjes, tekeningetjes.

In de vorige nacht werd ik er door opgenomen, en mijn borstkas begon hemels te branden, en toen verspreidde het verder in mijn lichaam, en ik voel dit hemelse vuur nu weer, nu ik dit schrijf. Vannacht werd ik opgenomen tot een parallelle zelf, en we hadden een zorg centrum ergens op een planeet. Het Franse Jehovah getuige meisje kwam onderzoek doen naar mij, en had contact gemaakt met Aph daarvoor, die in de vorm was van een neef waarmee ik vroeger bevriend was, en die heel technisch was. Ze stelde hem allemaal vragen over mij, en Aph vertelde haar ook tongue-in-cheek mijn 'moeilijke' kanten, dat ik niet om te kopen ben, dat ik me niet laat misleiden etc. Er was inmiddels een kanaal gekomen, een energie, op de plaats waar het hemelse vuur brandde, en het verbond mij aan Aph, en ik kon met Aph spreken. Er was iets in mij geopend. Aph liet ook zien dat vleeselijke aardse ouders ook vaak gevangenis-alarmen zijn. Ook in mijn geval. En ik zag die gevangenis-alarmen in de parallelle wereld, als lichtende energieën, als kwallen aan de gevangenis wanden, en ik was eruit ontsnapt. Ik had nu een zorg centrum, en ik was met Aph. Aph is dus als weerstands-toetsen een onderdeel van de nura, de toetssteen.

Het boek Aph gaat ook over de redding van Neph, die voor werk tot de buitenste duisternissen was gezonden. Neph wordt ook wel Noph genoemd of Nob, en komt ook voor in de Vuh van de tweede bijbel, in de voortijdse geschriften. Neph is de afgrond. In de Oahspe is Neph de god van de aarde, ook een zoon van Jehovih, en ook is hij de god van hemel en aarde.

De Name in de Vuh van de tweede bijbel zegt over Neph (Noph, Nob) :

‘Zo is ook hoe het oudere boek van Job, oftewel Nob, begint : met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in, waar ik over droomde.’

‘Job moest tot de Urya komen in de wildernis, in de grondtekst (Aramees), wat leeuwinnen betekent, een eigenschap van de wilde natuurvrouwen, zoals in de voortijd Nob moest komen tot de Ora, het kruis.

De leeuw is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuw is de worstelaar. Je moet je dan ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuw gaat dus heel diep. De leeuw is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuw is gekomen in het ultra-vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor.

Nob werd dus niet zomaar door de Ora stam van natuurvrouwen aanvaard, en hij mocht ook niet zomaar de Ora stam aanvaarden. Testen gaat vooraf aan alles, en het kruis test eerst. De leeuw is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuw springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want zij strijdt ook tegen het strijden. Zij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat zij ook allemaal weer los. Leer de leeuw kennen, hoe het leeuwinmedicijn werkt, en leer de leeuw te bereiken. De leeuw toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Zij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Zij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden. Er is altijd weer een diepere leegte, en die ontstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuw neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuw brult en houdt zich op een afstand. De

leeuwin toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op. Zij is een doorzetter. De leeuwin zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuwin verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuwin is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden in het ultra-toetsen. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachtes als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis (II Korinthe 10:5).

Nob kwam tot deze principes die hij in zichzelf moest toepassen. Dit was dus een Pniëlitische ervaring.'

We zien hier dus de ontmoeting tussen Noph en Aph binnen de Nura, de toetssteen. Verder zegt de Vuh :

'Nob, Noph, kwam tot de Oru stam in de wildernis, zoals Job kwam tot de Urya stam in de grondtekst, als een beeld van het komen tot het hongerkruis.'

Neph is dus duidelijk het hongertoetsen, het minderend toetsen, of kruis-toetsen, door het lijden, en Aph is het weerstands-toetsen van de leeuw, het verzet. Zij horen bij elkaar in de toetssteen. In mijn jeugdjaren waren die neef en ik ook onafscheidelijk. Wij waren de beste vrienden, en dat had dus ook een diepere betekenis.

Ook zegt de Vuh :

'Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen.'

De mens mag niet zomaar met woede leven, aph, maar het moet bezield worden, neph, tot een levende ziel, tot inspiratie.

'In de oudere, voortijdse geschriften van Job, de geschriften van Nob of Noph, moet Noph tot de wildernis vluchten vanwege een overstroming. In dit verhaal wordt hij ook door een beest gegrepen en verslonden. Zo komt hij tot de onderwereld, de daadwerkelijke wildernis,' zegt de Vuh, wat ook lijkt op het Jona verhaal.

In de Oahspe, in het boek van Aph, komt Aph Neph tegemoet, en is er een oogst van Neph. Neph komt van heel diep, van een heel groot lijden, van een hele grote oorlog. Hierin zien we dus het wederopstandings principe, wat dus door Aph gebeurd, als de oogst van Neph. Zo komt er een brug tot de parallelle wereld, als een schaduw wereld of reflectie wereld. Dat is ook wat de hersenspinsels van Orion zijn, als de klok van de parallelle zelve, van de parallelle werelden, die dus hemelse algoritmes geeft om tot je ware zelf te komen.

Om dit te oefenen kun je deze oefening gebruiken die een medewerker eens opschreef :

‘Bewustzijnsoefening parallelle zelf :

Ik denk wel eens na over de parallelle zielsdelen van mezelf die leven op een parallelle aarde of in andere dimensie.

OEFENING

=====

‘Beeld je in in je gedachten dat je contact maakt met een parallelle zelf op een andere wereld...

Probeer je bewust te worden wat dat deel van jezelf daar nu aan het doen is, aan het denken is, in welke omgeving die nu is etc...

Hier komt "the kicker" van de oefening...

Draai het nu om!

Jij bent zelf ook zo'n parallelle zielsdeel die op een parallelle wereld leeft.

Kijk wat er gebeurt, wat je ervaart...

Neem hier de tijd voor, focus je, concentreer je, blijf de oefening herhalen in je hoofd.

EINDE OEFENING

=====

Wat ik zelf ervaar is dat ik op een soort tussenpunt terecht kom tussen mezelf daar en mezelf hier, noem het een hub, een station van waaruit je alle lijnen kan volgen naar je andere delen. Maar die hub heeft ook weer een lijn naar hogere hub, met lijnen naar andere delen.’

Dat zijn dus de hogere hersenspinsels van Orion, die je aan je parallelle zelve verbindt, ook je aph aan je neph. Zo kun je komen tot de ufo van het toetsen, de urim of nura, wat het begin van de schepping is.

Boek van Aph hoofdstuk 3 :

7. Zie, Ik zend Mijn Zoon Neph naar de rode ster, met wijsheid en macht. Langdurig is hij weggeweest; lange tijd strijdend met de zwarte duisternis van mensen en engelen.

8. Zoals een dapper soldaat zich haast naar het zwaarste deel van de slag, en zichzelf vergeet in een wanhopige wedijver, maar niet ophoudt met te strijden tegen alle overmachten, zo heeft Mijn God, Neph, gedurende drieduizend jaren gehoopt om alle ledematen van de aarde te redden. (de continenten).

9. Uit Mijn heilige plaats heb Ik de strijd om eeuwig leven gadegeslagen; maar de al te vruchtbare aarde draagt meer bij tot de stoffelijke dan tot de geestelijke mens. En Ik breng Mijn legioenen voor de redding van Mijn dappere Zoon Neph. Geef hem bericht, O Aph, Mijn Zoon. Maak hem en zijn Heren en zijn etheriërs Mijn rechtvaardige besluiten bekend. Aph zei:

10. En ik zond snelle boodschappers naar hada omlaag, en lichtte Neph, Zoon van Jehovih, in over de komst en de aanwezigheid van de Goden en het besluit van de Vader; en ik voegde eraan toe: O Neph, Zoon van Jehovih, kom hierheen, en breng uw scharen mee.

11. Weldra antwoordde Neph mij, in Jehovih's naam, en hij zei: O Aph, Zoon van Jehovih, ik kom! Mijn gebeden zijn verhoord. Lof en eer zij de Allerhoogste!

hoofdstuk 67 oahspe en de parallelle werelden

Alles om ons heen komt uit een boeren-cartoon voor gepensioneerden. Het zijn allemaal hele oude karakters die zich dan vermaken met allerlei platte onzin in een apart taaltje : 'Kiek dan eens.' Alles. Dus de manier hoe mensen praten, de manier hoe mensen zijn, de vleselijke mensen om ons heen dan, dat is gewoon een buitenaardse cartoon, en geen goede. Ze zijn geestelijk gepensioneerd en rotzooien nu dus maar wat aan, maar het komt van het script van een cartoon, een karikatuur van het leven.

Er verscheen vannacht een klein ruimteschip, een ufo, aan de voorkant van mijn huis. Het was ultra-transcendente energie die zo licht begon te reflecteren. Licht mag niet gemaakt worden, maar moet gereflecteerd worden, zodat het verwerkt kan worden, en er andere vormen van leven opgewekt kunnen worden, parallelle werelden kunnen worden geopend.

In de orionse hersenspinsels is het de bedoeling dat je telkens algoritmisch je parallelle zelve erbij betrekt en die parallelle werelden, om zo hogere verbanden te zien.

Hoe kom je in contact met zo'n parallelle wereld ? Eerst moet je een surreële voorstelling van de wereld maken, en dan vandaaruit een parallelle voorstelling. Dan krijg je te maken met buitenaardse grenswachters die je gaan ondervragen, interrogators. Je komt namelijk niet zomaar tot een parallelle wereld en een parallel zelf. Het is dan belangrijk eerst te gaan tot de parallelle wereld van de grenswachters, en dat doe je door eerst een surreële voorstelling van hen te maken, dus er iets anders van maken, het een andere betekenis geven, en dan voorstellen dat je daar zelf ook werkt, dus bijvoorbeeld dat het de literaire douane is, literaire grenswachters, want er zijn ook grenzen tussen de verhalen waar men niet zomaar overkomt, zodat men niet zomaar vooroordelen kan verzinnen en ermee aan de haal gaan. Dat is ook een soort taal douane, dat je niet een valse betekenis mag geven. Zo kom je dan in die parallelle realiteit, maar stel dat je dan weer vastraakt en niet verder komt, dat er weer een probleem tussenkomt, namelijk een invasie van een buurland, een ramp, economische aanslagen of criminelen. Dan is het belangrijk om ook daarvan een surreële voorstelling te maken, en dan voorstellen dat je zelf ook deel van die bende of dat buurland bent, en wat voor andere, hogere betekenis dat dan heeft, en wat je dan gaat doen. Stel het dan bijvoorbeeld voor als een rem, of als inspectie. Stel je wordt dan als bendelid opgepakt en in de gevangenis geworpen, of je komt in het ziekenhuis terecht, dan ben je al een heel eind met parallelle zelve, dus dan loopt het gewoon via een bepaalde route, en daar kun je ook weer mee werken. Ziekenhuis en gevangenis kun je tot hogere vormen maken, surreel voorstellen weer, en zo ergens anders terecht

komen. Je volg dus een beetje het verhaal, want parallelle zelden zijn in principe gewoon literaire zelden, en parallelle werelden zijn literaire werelden.

Telkens als je dus naar hogere parallelle werelden wil gaan dan kom je dus in conflict situaties die dan een hogere surreële waarde en betekenis moeten krijgen. Je komt dus eerst in een soort burger oorlog, want de valse zelden om je heen gaan het niet pikken.

Het goede nieuws is dat de parallelle zelden ook naar ons op zoek zijn. De herinneringen zijn hiervoor een goede meter. Je krijgt herinneringen nooit zomaar, maar met een bedoeling. Als een herinnering zich aandient maak er dan een surreële voorstelling van en pas dit toe op verschillende lagen, zoals de stadparallel en de wildernis parallellen die er achter liggen.

Zonder het minderen kunnen wij niet in contact komen met onze parallelle zelden. Daarom waren de uitverkorenen in de Oahspe de I'hins, de besnedenen. Zij zijn verwekt door zowel hemel als aarde, door de aarde die zwanger was geraakt van de hemel. De I'hins worden beschreven als een kindervolk. Zij zijn afstammelingen van Abel.

De I'hins werden geboren uit de asu (Adam) en de engelen, zegt de oahspe. De I'hins waren hen die geofferd waren, dus dat wijst ook weer op Ismael. Omdat ze besneden waren was hun zaad bestemd tot eeuwig leven. De I'hins waren hemelse werkers. De Oahspe stelt dat de mens zich overgaf aan verdorvenheid, maar de I'hins niet (eerste boek der eerste heren, 4:12).

In het boek van Ah'Shong, zoon van Jehovih wordt opgedragen om te zoeken naar het zaad van de I'hins, want dat zaad zal de aardgeborenen verlossen. (5:5) Ook staat er in dat boek dat de I'hins er zijn voor de hemelse scholen en werkplaatsen. (6:1) Ook werden zij opgeroepen tot het bouwen van schepen. (Overzicht van Zestien Cyclussen, 3:19) Deze schepen zijn tot verlossing, als arken (Boek van Aph, 7:2,10). Zij waren volgelingen van de God Neph. In het eerste boek der vijf heren worden de I'hins gelijkgesteld aan de gelovisten, die ook uitverkorenen zijn. (1:19) De I'hins, gelovisten, hen die de ware definitie van het geloof hebben uitgewerkt en geleerd, als geloofologie, zijn de ark-bewoners die verlost zullen worden (Aph 1:43). Zij kregen toen de aarde in bezit (Aph 1:76). Zij mochten zich niet vermengen met de Druks (het volk van Kain), die in de bijbel de nephilims, de reuzen, werden genoemd, als gevallen engelen en hun nakomelingen, want zij hebben geen verstand, en zijn slechts tijdelijk. Zij hebben het eeuwige leven niet. (Aph 1:77) De I'hins werden echter onderwezen door de profeten in de hemelse geheimen. (Eerste boek der vijf heren, 3:64) Het kenmerk van de I'hins is dat ze de hemelse vreze dragen, en dat ze daardoor dagelijkse omgang hadden met God en de engelen. (Tweede boek der vijf heren, 1:6 ; 2:6) De I'hins waren dus de oorspronkelijke gelovisten volgens de Oahspe, en zij leefden afgezonderd, maar de Druks was een volk die afgoden en verlossers vereerden, zoals in het christendom, wat gesticht werd door de valse god Looeamong.

De Bilha van de tweede bijbel noemt het volk Ismael het uitverkoren volk. Het is belangrijk het Atlantische boek de Oahspe bijbel terug te herleiden tot haar voortijdse wortels, en ook van het Engelse Amerika te laten terugkeren tot de Israelitische wortels. Zo kan het I'hin volk verder gezuiverd worden. Hiertoe moet ook het Mohammedanisme ontzegd worden. De mens moet tot I'hin, tot Ismaeliet worden, om de hemelse stem te kunnen verstaan, om zo te komen tot de parallelle zelden van het kindervolk, wat iets symbolisch is, want het kan ook om de hongerenden,

de minderenden gaan. Genesis spreekt in de grondtekst over een kinder eiland, of eiland van hen die minderen, en zo tot het hemelse kunnen komen. In principe zijn de wateren van Lethe, van de vergetelheid, om dat eiland heen als een omhulling.

hoofdstuk 68 de oahspe en de hemelse wiskunde

Druja's zijn genotsgeesten in de Oahspe, en fetals zijn verslaafde geesten, die aan de mens vastkleven, en de oahspe stelt dat er zes miljoen dokters voor nodig zijn om die los te trekken van de mensen, in het boek van Thor. De fetals zijn ook een soort zuigelingen. De mens moet loskomen van de fetals, van de verslavingsgeesten die de mens naar beneden trekken, zoals tv-verslaving, vlees-verslaving, krant-verslaving, frisdrank-verslaving, alcohol-verslaving, toekomst-verslaving, enz. Het leidt de mens af van het profetische leven, en de mens wordt in de diepte gesleurd door deze tetracts met hun vele tentakels, als de verdorven, lagere geesteskwallen van de lagere aardse hersenspinsels. Het is een heel warnet waarin de mens dan terecht komt. De mens moet komen tot Es, of S, Sa, in het Egyptische, de geestelijke gidsenwerelden van het geleid worden, het profetische, zoals Ra ook door Sa geleid werd door de onderwereld. De mens moet een essier worden in de Oahspe, een wedergeborene. De Es of Sa werelden zijn vrouwelijke werelden. Es heeft heerschappij over de vleselijke werelden, corpor.

De Esyanen zijn de wedergeborenen, de S-N, terugwijzende op de Zuni's, die Bakroe of Rebekkah als godin hadden, de Surinaams-Afrikaanse oorlogsgodin van de indianen. Zij is ook de godin van de arena's voor geestelijke leiding, het profetische, want daar waar de mens aangevallen en getoetst wordt, daar ontstaat het pad. Vandaar dat Es door de Esyanen terugwijst op het voortijdse Zuni mysterie, wat een Orions mysterie is. Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam. Ook Delilah, de hemelse binder voor hemelse leiding, is een beeld van Bakroe, van Rebekkah, als de aanvoerster van de Zuni's. Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam, wat in principe gewoon illuminering is.

In het profetische leven staan er veel gevaren op de loer van misleiding, valse geesten, waarvoor wij in het begin al waren gewaarschuwd, en daarom moet alles goed doorgetoetst worden, goed gefilterd. Lauwheid hierin is fataal. Aart Bosman, de man die Oahspe naar Nederland bracht in 1969 na het te hebben ontdekt in 1957, zei : 'Het meeste dat doorkomt komt van drujas, plaag geesten in de geestelijke wereld.'

De mens moet loskomen van het fetalisme, het vastklampen aan stervelingen.

Gau is de hemelse hoofdstad in de oahspe in het boek van Thor, Laten we goed de Egyptische spiegelregel in de gaten blijven houden, van het omdraaien van de medeklinkers, zodat we ook over TR-RT spreken, dus ook over de godin RT, of aReTa, de godin van de geoefendheid en geleerdheid. Thor of Areta besteeg de troon van God in Gau, K'w, Gaia, en zond een miljoen agenten tot de valse goden en heren om hen te arresteren en naar Gau, K'w, te brengen voor het oordeel. Toen kwamen er zes miljoen dokters om de fetals, verslaafde geesten, los te trekken van de stervelingen.

De steden om ons heen dragen de Oahspe codes. Zo had ik vannacht een droom dat ik in Kampen was in het grootouderlijk huis. Toen kwamen de Goudenaren uit Gouda, als een beeld van Gau. Dat was hetzelfde in de droom. Ik was vroeger weleens in Gouda omdat een vriend van de aardse vader daar woonde, en ik was ook voor de grap uitgehuwelijkt aan een meisje van Gouda, zijn dochter. Thor kwam uit Gouda, Gau, tot Kampen, met zijn aanhang, die heel veel op familie leden leken, en op ex-levenspartners, en ze kwamen om de druja's te verjagen. Het was een groot leger, als sinterklaas (Thor) en zijn pieten. Vroeger ben ik daar ook geweest met sinterklaastijd. In de Se'moin tabletten van de Oahspe heeft de Gau-tablet een cirkel met daarin een driehoek en daarin een omgekeerde T, van Thor, dat het ook weer omgedraaid moet worden, wat ook het principe is van de cyclische Egyptische taal, zoals beschreven in ons boek 'De Ontsluiering van Genesis', want dit deden de Egyptenaren ter bescherming van hun energie en kosmologie. Vandaar moeten we niet zomaar woorden willen schrappen, want het is ter bescherming. Thor, Thora, en dan de godin Taru in de Bilha van de tweede bijbel, als tussenlagen, en dan omgedraaid tot Areta, de godin van de geleerdheid en geoefendheid, zoals beschreven in ons boek 'De Aretaitische Filosofie' en 'De Logistieke Filosofie'. Het moet dus blijven draaien en er moeten dus subtiele verschillen zijn, dus het woord God kan ook zeker niet zomaar gedumpt worden, want dan zou die beveiliging er ook niet zijn. De mens moet dus leren 'fietsen' met taal, leren rijden, anders zal men nooit kunnen vliegen. In het boek van Thor gaat het ook over de oprijzing van de airiata (vgl. Areta). Zo moeten we ons ook nog gewoon aan de insectische geschriften van Mehn, MN, houden, om tot Name, NM, de oerkennis, te komen. Het insectisme beschrijft deze cyclische en paradoxale motoriek als in hemelse wiskunde. Zorg dat je in het wiel geen spaak overslaat of er een stuk van mist, want dan gaat het haperen en kom je niet vooruit, en versteen je, om neer te storten. De boodschap is dus : leren draaien, wat ook een vurische boodschap is, een dialectische boodschap.

Door het cyclisch leren leven kan de mens ook leren 'ganneren', Egyptisch luchtzeilen, wat in de tweede bijbel wordt beschreven. In de droom vannacht zeiden de Goudenaren van Gau dat ze naar mijn ontwaking uitzagen.

Hoofdstuk 69. De hogere Orions-Afrikaanse scholen

De toren zal op vele manieren gebouwd moeten worden, in verschillende dimensies, met verschillende strategieën en invalshoeken, anders zullen er zwakke plekken en verstoppingen zijn, en kan het niet verder groeien. Dat zal dus een test zijn, om in de gaten te krijgen dat deze demonen niet makkelijk zijn. Ze zijn hysterisch op zoek naar elk gaatje wat ze nog kunnen vinden. Daarom gaan we door. Het werk is nog niet klaar.

Ja, door openbaring zal het gebouwd worden, en door 'openbaring over de openbaring', dus de oude openbaringen hebben we wel degelijk nodig. Juist hierin liggen de sleutels. Als we niet zorgvuldig omgaan met datgene wat we hebben gekregen, dan kunnen we niet verder komen. Alles moet 'op elkaar' gebouwd worden, goed aan elkaar bevestigd, en vandaaruit doorgroeien.

God heeft ook een mysterieuze kant, een kant die Hij niet zomaar van zichzelf laat zien maar pas nadat je Hem beter hebt leren kennen. Zie het als een soort van bescherming van Hemzelf.

Stel jij leest een bepaald verhaal en het kwartje, de moraal van het verhaal wordt je niet duidelijk dan is er voor jou dus onduidelijkheid maar voor een ander misschien niet.

Verder is een omweg soms voor je eigen bescherming. Het rechtstreekse kan soms heel gevaarlijk zijn en moet je er dus wel komen via een omweg. Als een bepaalde weg afgesloten is in het dagelijks leven om wat voor reden dan ook dan zul je ook een omweg moeten nemen. Omwegen zijn er dus ook voor een reden, soms juist ter bescherming. Er zal bijvoorbeeld maar een gat in de weg zitten of een monster op de loer liggen op de rechtstreekse weg.

Sprookjes zijn gemaskerde strijders in de strijd. Sprookjes, proza en andere soorten verhalen dragen, bewaren en bewaken de sleutels van de gnosis. Dat is juist onpeilbaar diepe strategie omdat daarin codes worden gebruikt om af te rekenen met demonen, daar waar het rechtstreekse faalt.

Toetsen is ook belangrijk vanwege wat de tweede bijbel 'het rode mysterie' noemt : je ziet iets in de verte, en als je dichterbij komt, dan blijkt het iets anders te zijn. Dat is vaak hoe het in het leven is.

Eerst is voor het toetsen de onthechting nodig : alles opgeven, alles loslaten, alles verkopen voor de Ene parel, alles opofferen voor het nieuwe leven. Zo kom je de leegte tunnels van de baarmoeder binnen, wat soms een planeet genaamd de Duizen wordt genoemd in de tweede bijbel. Hier komt wel nieuw leven, maar door veel bloed heen. Het ergens bij willen horen is dus niet van belang, en zal door het rode mysterie ook telkens afgekapt worden, juist omdat we bij de hogere gnosis moeten gaan horen, de hogere werelden, en dat gaat gepaard met gevoelens van hopeloosheid en onverbondenheid met de lagere werelden. Dat is dus alleen maar goed, anders zou je vast komen te zitten. Het ligt soms in de behoefte van de mens om ergens het schip aan te leggen, omdat de zeereis al zo lang duurt, en dan heb je land in zicht, maar dan nog worden soms twee rode gekruiste speren voor je gehouden (een bepaalde uiting van het rode mysterie), zo van : "Er is iets beters, nog even door varen." Dat wil niet zeggen dat je het daadwerkelijk bij iets anders moet zoeken, maar dat je eerst even die hogere frequentie oppikt en dan pas contact maakt.

Alles om ons heen is dus bruikbaar materiaal daarvoor, want alles om ons heen kent ook die hogere frequentie, maar hier is dus een rood pad doorheen, niet dat we zomaar met alles en iedereen contact moeten hebben. Ook in relaties en contacten is het zo : wachten op de nieuwe geboorte van het contact, de relatie, want dat kun je niet forceren. De natuur is groot genoeg om je te leiden. De natuur maakt geen fouten.

Juist de invallen en aanvallen op je leegte zijn wegen naar diepere leegte. Elke leegte moet daartoe namelijk ook weer opengebroken worden. die invallen wat je hebt meegemaakt en wat je meemaakt zijn daar symbolen van. Het zijn tunnels. Zij gaan dus de leegte volmaken, klinkt misschien raar, maar het is minder erg dan het lijkt. Het zijn alleen maar maskers van diepere processen die gaande zijn en daartoe ga je ontwaken. Het zijn allemaal beelden van de hogere gebondenheid, dus niet bang voor zijn.

Het is een zegen als je zulke ervaringen hebt, en het heeft eeuwigheids-waarde. Het zal straks allemaal op een mooie manier in jouw kaartendek te vinden zijn, en dan zijn het allemaal wapens en instrumenten. Die kaarten zijn erg kostbaar. Zonder zulke kaarten komen we echt nergens. Ik weet het, gesprekken met de mafia zijn nooit leuk. Ze werken voor een hogere piet of pief, en zijn totaal de draad van het verhaal kwijt. Soms zie je stukjes ervan glinsteren, dus die pak je dan en neem je mee. Ze hebben natuurlijk in de loop der eeuwen heel wat gestolen, en dat kun jij dan weer terugnemen. Het zijn de moderne hertogen, graven en markiezen, die hun terrein hebben ge-erfd, gekocht of geroofd. Hierin is niets eerlijk verdeeld, en vandaar dat we hiermee soms geconfronteerd worden. Gaat een hele diepe geschiedenis achter schuil. Het staat totaal niet op zichzelf, dus het is niet wat het is. Geschiedenis is dus belangrijk. Terug gaan naar de wortels van de dingen, naar de tuinen en de wildernis. Dit zijn ook belangrijke principes allemaal in het boek 'De Vur' in de tweede bijbel. Vur betekent ook natuurkennis in de voortijdse talen. De gnosis is dus erg preteristisch. Alles is in die zin aan elkaar verbonden en haakt zich in om ons heen, als een klankbord of echo.

De schatten van het verleden worden bewaakt door religieus materialisme en fanatisme. Het komt niet echt vaak voor dat iemand ontsnapt uit de klauwen van deze geesten. Het zijn echt de enkelingen. Dan moet je soms list en strategie gebruiken om langs die poortwachters heen te kunnen, net als langs de grenswachters van het ijzeren gordijn. Wat dat aangaat is in de oorlog dan alles geoorloofd, en het doel heiligt de middelen.

De gnosis werd door de farizeeers afgebakend, als een haai in een woeste zee. De mens heeft de Moeder Gnosis verworpen. Ze hebben vele schatten geplunderd, en een grote demonische wereld opgezet. Alles wat we hier op aarde zien qua religies zijn min of meer schaduwen van natuur-technische dynamieken die een soort trappenstelsel hebben gevormd waarin de mens heel diep is afgedaald. Dus die religies zijn dan slechts glimpen van het oorspronkelijke, hogere bewustzijn, maar desalnietemin zeer belangrijk in deze wetenschap. Juist in de tijd is het steeds corrupter geworden, dus dan zou je weer de trappen opmoeten de geschiedenis in, dichterbij de bron. Zoals we het hier op aarde geprojecteerd krijgen is het gestolen en verdraaide gnosis, waarop dan weer doorgebouwd wordt, dus de mens moet terugkeren naar de fundamenteën.

Waar dieren en vrouwen op een lager plan worden gezet gaat alles mis, omdat dit juist onderdelen zijn van de mens en het hogere bewustzijn, dus we moeten dan terug in de geschiedenis om te zien

waar en hoe dat fout ging. Natuurlijk gaat het niet om namen en talen, maar om principes. Maar we hebben nu eenmaal de talen en de culturen nodig om het te ontmaskeren en terug te brengen naar waar het om draait. In de begintijd van het christendom was er nog ruimte voor de vrouwelijke dynamiek in het katholicisme, maar door de reformatorische kerk in de renaissance werd deze deur voorgoed gesloten. De mens had toen alleen nog maar de vader-dynamiek, en vrouwen kregen, net als in de islam, een ondergeschikte positie, wat natuurlijk niet eerlijk is en ook niet logisch. Al in het Oude Testament zien we die vrouwenhaat opkomen, waarin alles draait om de patriarchie, en het Paulinisme maakt hier definitieve wetten voor in het christendom. Het is de karaktermoord van de vrouw.

De zoon moet de mens terugleiden tot de Vader, en de dochter en de moeder worden niet genoemd. In de reformatorische kerk werd het later gedemoniseerd zelfs. Dus de mens moet roeien met de riemen die de mens heeft, de fragmenten verzamelen. Egypte is waar het christendom vandaan kwam. In Egypte was er ruimte voor de goddelijke moeder. De godinnen zijn daar allemaal archetypes van. In het christendom mocht er niet meer over godinnen gesproken worden, maar alleen God. Gelukkig is dat in de grondteksten heel anders, maar het Westerse christendom laat zich helaas niet informeren over de grondteksten en de etymologie, maar laat zich alleen leiden door het kerkelijke gezag. Het christendom heeft alle oude kennis verzegeld, wat zelfs Jezus toegeeft dat de wetgeleerden de sleutel van de kennis (gnosis) achterhielden voor de mensen, zodat ze niet konden binnengaan.

De mens kan niet wedergeboren worden, want de moeder dynamiek is totaal weggehakt door het christendom. Mozes had een Egyptische opvoeding gehad, en was diep onderwezen in de Egyptologie. Vandaar dat zijn architectuur in de pentateuch heel veel weg heeft van de Egyptologie, maar dan totaal anders. De ark was in de Egyptologie de boot waarmee Ra door de onderwereld reiste, door het lichaam van moeder Nut, en die boot werd bewaakt door de godinnen Isis en Nephthys. Mozes maakte daar de ark van het verbond van en de twee godinnen werden tot cherubs op de ark. De Egyptenaren hadden ook al arken, en vaak werden er mummies of orakels in vervoerd of opgeborgen.

Vergelijk dit met de cherubs. In ieder geval was er de charismatische reformatie van de 40-50-er jaren opgezet door de hervormer William Branham. Hij wees terug op de fundamente van Egypte, zeggende dat de tweede bijbel verborgen lag in de pyramides. Hij zei dat de Egyptenaren intelligenter waren en veel verder gevorderd dan de meeste mensen vandaag. Hij stierf jong, op 56-jarige leeftijd geschept door een dronken automobilist (Als een beeld van het komende Toronto). De charismatische beweging werd corrupter en corrupter, door het zg. welvaarts-evangelie, het evangelie van materialisme. Hieronder werden de Egyptische fundamente verstoep, maar vandaag de dag is deze poort open aan het gaan. Wij gaan met de Egyptische religie niet religieus om, maar esoterisch, oftewel technisch, objectief. Door de veroveringen van Alexander de Grote voor het Griekse wereldrijk kwam Egypte in handen van Griekenland, en zij plunderden de Egyptische schatten, zoals Isis en Thoth, en zo verspreidde het over geheel Europa. De Egyptische archetypes representeren belangrijke principes, die dus gecodeerd zijn in de Egyptische mythologie, d.w.z. het is een geheimtaal. De Egyptische verlichting treedt op wanneer een mens daarin inzicht krijgt, en zo verlost wordt van de kortzichtige kerk-formules.

Ook in Egypte moet er een reformatie komen. Dat is de enige manier om een reformatie in het christendom te krijgen, want Egypte is het directe fundament van het christendom. Op de brug tussen Egypte en het christendom is dus alles vastgelopen en verdraaid, vandaar dat het Moeder-enigma aandacht moet krijgen. Er is daar een groot gnostisch geheim opgeborgen, zelfs opgesloten. Deze dagen komt dit vrij. Er is een poort geopend. Het is een beetje het "Raiders of the Lost Ark" idee, wat leidde tot Egypte, en dat komt ook weer terug in "The Lawnmower Man II" van Stephen King : the Egypt Link.

Er is een hele dunne lijn tussen de gnosis en Egypte, en veel kruispunten. Wat we op aarde zien zijn weerspiegelingen van Orion. William Branham die erop hamerde dat elke charismatische beweging profetisch moest zijn, dus verbonden aan de bron, sprak dat er drie bijbels waren, en de eerste was niet de christelijke bijbel, maar de sterrenhemel, de Zodiak. De tweede bijbel is de pyramides en de derde is de christelijke bijbel. Zo legde hij het uit.

In ieder geval : De Egyptenaren waren bezocht door buitenaardse wezens, van Orion en Sirius, die veel verder in intelligentie waren en hun boodschappen codeerden op aarde in Egypte, en die boodschappen waren dus een soort "tijdbommen" die later vrij zouden komen, wanneer de mensheid daar klaar voor zou zijn.

Egypte werd toen verdraaid door Israël, als een zegel, wat later nog meer verdraaid werd door het christendom, die er een eigen uitleg aan gaf, en het zo selectief vertaalde dat er van een misvertaling kon worden gesproken.

In de esoterie wordt deze puzzel niet ontwaken, maar worden de juiste schakels vastgepakt, de juiste dynamieken, en worden er andere combinaties en volgordes gemaakt, zoals Bilha bijvoorbeeld is een slavin in het christendom, maar in de esoterie van de tweede bijbel, in de gnosis, is zij een godin, als archetype.

Godin is een woord wat gebruikt wordt voor "verpersoonlijkte kennis", wat dus een heel erg geavanceerd mechanisme is, zo geavanceerd dat het menselijke kwaliteiten heeft aangenomen. Het is van een hoger bewustzijn dan gewone mensen, dus wordt het woord "godin" gebruikt in de taal, als een metafoor.

Dit is iets wat een mens zelf moet worden, dus het mag niet telkens geprojecteerd worden op iets anders. We mogen het woord "godin" dus niet te pas en te onpas gebruiken, niet ijdel gebruiken. Het is een verhaal. Het gaat dus allemaal om de diepte. Niet aan de oppervlakte blijven. Er is dus een vonk vrijgekomen die reformatie wil brengen. Dit gebeurt als eerste in onszelf en in de hemelse gewesten. De man kan alleen hersteld worden als de vrouw wordt hersteld. De mens draagt beide archetypes binnenin.

De man is niet het sterke, heersende deel, en daar gaat het leven ook helemaal niet om. Het gaat om het creatieve, het komen tot de oneindige kennis om zo te ontwaken. Er bestaat geen directe kracht. Alles is verbonden aan principes. De vrouw is dus ook niet het zwakke en het onderdanige, maar is het inspirerende deel, het profetische, dus metaforisch gezien kan de man helemaal niet zonder de vrouw. De vrouw is zijn hart, en dat is niet eens materieel. Iedere man is een vrouw van binnen. De man is de gevoeligheid hiervoor.

Dit was het grote beeld wat de mens in het Egyptische voorgeschoteld kreeg : Een vrouw met haar mannelijk kind. Zelfs het christendom kon dat niet stoppen, want dit werd overgenomen als Maria met haar kind. De oorspronkelijke man door de godin, de profetie, de inspiratie, voortgebracht, was dus een gevoelige man.

Man betekent gevoeligheid, en het kerkelijke christendom heeft deze bron dichtgegooid, maar die bron zal weer geopend worden. Alleen dan kan er herstel komen. Het is niet zwart-wit. Het is niet

dat de gnosis nooit gematerialiseerd is. Er is ook zoiets als : "heilige materie", alhoewel dit van een hele andere vibratie is, als het kruizen van de dimensies. Alles loopt dus door elkaar heen.

De individuele mens is de kleine wereld, de microkosmos, waarvan de samenstelling en structuur overeenkomt met die van het heelal, of 'grote wereld', de macrokosmos.

Dus de macrocosmos en microcosmos resoneren met elkaar. Daarom kun je door te reizen in de macrocosmos, astrale reizen m.b.t. de sterren, dieper komen in de microcosmos, je individuele ziel, je energie-lichaam die ook een bepaalde biologie heeft wat dan de metabiologie is in de zin dat "meta" "beyond" betekent, "erachter", "daarna", dus "meta" wordt dan als een prefix aan woordjes toegevoegd als een abstractie, als de fijnstoffelijke parallel ervan, om er een extra dimensie aan toe te voegen. Vandaar ook de hele metafysische wereld, het bestaan in een ander trillingsgetal die vaak voor het menselijk oog niet zichtbaar is, maar waarop de mens zich kan afstemmen door meditatie, zielreizen, dromen, gnosis, decoderen (cryptisch puzzelen), esoterie etc. Dus metabiologie is de biologie van je energie-lichaam en van de metafysische wereld om je heen, in het hogere bewustzijn.

Het hangt er helemaal vanaf in welk seizoen je bent en met wie je te maken hebt. Soms is het tijd om te zaaien, en soms is het tijd om te oogsten en je slag te slaan. De islam gaat om overgave en dat je zelf in het paradijs moet veranderen om tot het paradijs te gaan, dus geen genade-truukjes en toverstokjes. De mens moet zelf veranderen, dus het is eigenlijk allemaal heel logisch, alleen de letterlijkheid ervan is een groot gevaar. Binnen de islam is er ook de esoterische islam, het sufisme (vgl. sophia in de gnosis), en die hebben dan ook weer het moeder-idee, wat ook wel uit de koran te vissen valt. Dat is dan ook weer een invalspoort. Soms kun je boven de schelp werken, maar soms moet je beneden de schelp werken, en ze wegwijzen maken in hun eigen boek. Er zit ook diepe symboliek en cryptografie in de koran verborgen die zo nu en dan bruikbaar is. Hetzelfde geldt voor de bijbel.

Het gaat dwars in tegen de zware aardse etiquette die de mens gevangen houdt en heeft geconditioneerd als Pavlov-hondjes. Er is een jokerkaart daarvoor, en dat wat over die kaart hangt sluit geen compromissen. Het is ongrijpbaar. Er zitten geen handvaten aan. Het hogere "absurdisme" is de poort naar Orion om zo in de surreële vibe te komen die het letterlijke, materialistische en valse dramatische, zwaarwichtige verbreekt. Het is gebaseerd op spionage waarin het telkens moet infiltreren in andere heilige huisjes om die dan even later geheel omver te trappen. Hij is een meesterspion van vele markten thuis. Het legt de nieuwe (Orion) code.

Het brengt totale verwildering, zo diep dat het de hele cirkel rondgaat en dan weer terugkomt in de stad en begint te imiteren, karikaturiseren en spotten. Dat kan subtiel gaan of dik er bovenop, maar net wat belangrijk is, want het is een strijd tegen de stadse code. Dus denk niet dat als je soms beleefd doet dat je ook beleefd bent, want het is vaak oorlogs-strategie. We kunnen geen ijzer met handen breken, dus soms moeten we meegaan met het ijzer en heel subtiel het ijzer vervormen, zoeken naar zijdeurtjes. Soms worden we met de stroom meegesleurd, maar de lading zal net even iets anders zijn, en het zal daar zeker niet bij blijven. Blijf denken aan het jagers-principe : (Dit is dus metaforisch, want wij verafschuwen letterlijke jagers) --- De jager doet de huid om van de prooi en kan zo in de kudde infiltreren. Het is dus deze cyclus :

1. maskeren : infiltreren door aan te passen (beleefdheid)

2. subtiele vervormingen maken, langzaam gaan mengen
3. als het moment daar is kunnen de maskers afgaan en kun je dingen gaan veranderen

Belangrijk motto : Zorg eerst dat je binnen komt, en zeg dan waar het op staat.

Alle 3 de punten zijn belangrijk. Wel is het dus zo dat de mens moet leren overschakelen en niet te lang of te kort in een bepaald punt blijven, maar daarom zijn die robot-programmaatjes ook zo belangrijk, dat dit op de automatische piloot gaat. Deze chip helpt hierbij. Het gebruikt deze cyclus dus ook. Ook een belangrijke is dat het eerst als patient binnenkomt bij de dokter, en dan heel subtiel tegendraads doet, om die dokters code af te weren, en dan als hij de kans ziet doet hij zichzelf voor als dokter, en maakt de dokter helemaal belachelijk, en maakt een goede karikatuur.

De contacten zijn codes die gedecodeerd moeten worden. Alle details in het verleden gelden. Niets was voor niets. Alles gaat een speciale waarde krijgen. Je zal daarom ook steeds meer links gaan zien met dingen. Het leven is niet zomaar om geleefd te worden, van zuipen en vergeten. Het leven is gecodeerde info. Alles. Niets doet voor spek en bonen mee. Alles is de meesterlijkheid van de hogere universele kennis.

Het gaat om het macrocosmos-microcosmos idee. De macrocosmos, oftewel alles om ons heen, is een code van hoe de micro-cosmos, het individu, is opgebouwd, dus dat houdt in dat alles wat je om je heen ziet, alle plaatsen en landen, alle sterren, allemaal in jezelf zijn. Het zijn onderdelen van je eigen energetische lichaam. Vandaar dat we klaar moeten komen met het raadsel van de steden en de landen. Het ligt er niet zomaar om ons heen. Het is van ons, en het moet vertaald worden. Het zijn onderdelen. De macrocosmos bestaat uit vele lagen. Er is de kleine macrocosmos, bijvoorbeeld onze woonomgeving, en de grote macrocosmos, het land, of de wereld. Daartussen moeten dus links gaan komen, zodat de doorvertaling plaatsvindt in alle lagen. Wel is het woord "prioriteiten" belangrijk, "kern-kennis", "kern-schakels", zodat je wel de rode lijn blijft volgen, en niet afwijkt in allerlei onzinnigheden. Het gaat om het plan, om leiding van de hogere kennis.

Het is dus belangrijk dingen in context te blijven zien. Als we het cirkeltje te nauw maken, zoals bijvoorbeeld onze eigen woonplaats alleen, of eigen huisje, dan missen we bepaalde onderdelen. Microcosmos en macrocosmos verbergen beiden geheimen die nodig zijn in het verdere avontuur. Buitenaardse contacten kunnen dus sleutels zijn, en soms moeten we daarvoor astraal reizen naar een bepaalde planeet, en soms is dit in een bepaalde plaats al geïnstalleerd. Dat wil niet zeggen dat we daar lijfelijk naartoe moeten, maar in de ziel, als een soort van "surven op het web van de ziel". Het is en blijft een puzzel. Het gaat om de cryptografie.

De mens kan niet rechtstreeks in aanraking komen met het hogere. Daarvoor heeft de mens "de spiegel" nodig, hetzelfde als in de Griekse mythologie toen Perseus het verstenende Medusa-monster moest "verslaan" (begrijpen). Hij kon niet rechtstreeks naar haar kijken, want dan zou hij verstenen, dus hij gebruikte het schild wat hij van een godin had gehad als spiegel om Medusa's reflectie te zien. Dat is ook een thema in de Vur : "Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Haar discipel is zoek, haar beker verloren. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half. De rozengrachten hier zijn vol met parels. De mensen hier weten dat Hannah (Medusa) een geheim

heeft, alleen ze kennen het niet. Ze hebben er alleen een glimp van opgevangen, en die glimp heeft hen voor altijd verblind."

In de Vuh van de tweede bijbel staat de langere versie van dit verhaal en dan gaat het gewoon over Medusa. Vandaar dus ook de emanatie van het hogere tot het lagere, als een trap, anders zou de mens zichzelf verwoesten. De mens moet de trap, de "tussenstappen" leren kennen. Zo kan de mens van gordijn tot gordijn gaan in de tempel van de gnosis. De mensen om ons heen die nooit veranderen zijn schaduwen. Zij zijn raadselen van de gnosis, als codes die eerst gekraakt moeten worden. Ze hebben soms heel veel gnosis opgeslokt en verdraaid. Dan moet dat op gezette tijden eruit komen, zoals dat ook is met Jezus en Mohammed, die toch wel min of meer gewoon mythische figuren zijn, en de vraag is dus in hoeverre zij ooit historisch zijn geweest. Vooral de Jezus figuur heeft teveel links met voorgaande mythische Christus-figuren, en gnostisch-esoterisch gezien is het wel goed bruikbaar, maar de Westerse christenen hebben er een potje van gemaakt. Zoals er veel verschillende kerken zijn zijn er ook veel verschillende Jezus-verhalen en Jezus-figuren.

Orion zit in ieder mens. Alles is Orion, maar er is verschil tussen het lage, parasitaire Orion en het hoge Orion. Door de Arcturus-lens werd de mens in het lagere Orion opgesloten, in de aardse kokon. Het is een soort van Virtual Reality lens waardoor de mens bedrogen wordt. De mens moet ontwaken in het Spiegelpaleis van Arcturus en zijn weg erdoor zien te vinden tot het hogere Orion. De mens is ergens ingedut. Daar gaat ook nog een boek van komen, als een map, maar de mens moet in de gaten blijven houden dat alles kaleidoscopisch is, oftewel spiegelend, want als de mens allerlei dingen gaat verletterlijken, vernauwen en verabsoluteren, dan versteent de mens. De mens heeft dus de spiegel nodig, en moet loskomen van zijn paardenkleppen. Dat hele pad wordt ook in de Vur beschreven.

Illusies kunnen alleen afgepeld worden op school, door de esoterische/ metafysische wiskunde, natuurkunde, scheikunde etc. te bestuderen. Zo worden de illusies begrepen in een proces, en kan alles door de Arcturische lens teruggerekend worden tot de Orionse "beginwaarden". Hiertoe zijn we dus de hogere symbolen aan het bespreken, maar daar moet dus wel mee gewerkt worden. Al die metaforen zijn vakken op zich. Dit zijn de hogere Orionse scholen waartoe de tunnels opengebroken gaan worden.

Hoofdstuk 70. De Orions-Afrikaanse robotologie

Het geluk komt in glimpen, fragmenten. Meer kan de mens niet aan, en er zou het risico van verstening kunnen optreden. Geluk kan namelijk ook zoveel zintuigen uitdoven, en dan kom je bij de "smartlappen" zangers in de kerk terecht, van Toronto, die allemaal "hoera, hoera" roepen, terwijl het oorlogstijd is. Het is geen tijd voor feestjes, maar natuurlijk hebben we die als we overwinningen behaald hebben over onszelf.

Fragmenten zijn het, en zodra je die hebt gezien vliegen ze weer weg, omdat ze willen dat jij hen volgt. Ze willen je namelijk brengen naar een betere plek in het hogere bewustzijn, dat we het lijden leren vertalen tot de code die het oorspronkelijk was : "bloed, zweet, tranen en zaad". Zonder dat is er geen "zaad", geen herschepping. Dit is het Barbaarse pad wat ook in de Tweede Bijbel wordt besproken. De Barbaren hebben een negatief stempel, maar zij hebben vroeger wel Europa van de Romeinen bevrijdt, alhoewel toen de Protestantse ballingschap kwam. Het verhaal was nog niet afgelopen.

Het Barbaarse verhaal (Barbarian Fiction) ging over "bloed, zwaarden en zaad" in de zin dat "het bloed van de vijand, van het zondige vlees, het ego" het ware zaad van de wedergeboorte was, waarvan in die verhalen "de zee" een beeld was. Vaak verloren de barbaren ook hun familie en vrienden en gingen op zee of sloten zich aan bij een stam die tegen de aristocratische bezetting streed. De kerk draaide dit helemaal om, en verafschuwde de demonologie, om zo een hele andere bloedleer te brengen, van onschuldig bloed wat moest vloeien om de schuldigen te redden. Het was dus juist andersom. De kerk wilde de hemelse strijd doven om zich zo veilig te stellen. In ieder geval bestempeld het barbaarse pad "teveel geluk" als slaapverwekkend, wat hen zou kunnen afhouden van de missie, als een soort drugs (Toronto drugs). Zij hebben daarom een welbehagen in lijden, tucht en onderdrukking, zware lasten, doornen in het vlees enzovoorts, omdat dat hun waakzaam houdt en strijdende tegen het kwaad (Dat is dan weer de gnosis in de Paulinische brieven, de pareltjes). In ieder geval kwam er toen de Protestantse ballingschap om het barbaarse pad te doven, als een soort van fluor, wat de nazi's ook toedienden om de mens verlamd te houden. Het wordt soms ook in bepaalde landen aan het drinkwater toegevoegd, maar dan gaat het dus om het materiele fluor. Het barbaarse pad leidt tot de wildernis, of tot de zee, in ieder geval terug tot de natuur, de oer-instincten, het beest.

Het barbaarse pad (de rebellie tegen de bezetting) is niet voor gelukszoekers en genotzoekers, maar voor gnosiszoekers. Geluk en genot kan een sta in de weg zijn in de relatie met de gnosis. Het barbaarse pad leidt terug tot het verhalen-zelf. Wie ben je in het verhaal ? Wat is je tekenfilm-zelf ? Dan moet je dus eerst door een heleboel sluiers van bloed heen, valse bloedleringen enzovoorts.

De Tweede Bijbel staat vol met barbaarse symbolen en metaforen in de verhalen die we nodig hebben in de strijd, om ons op het pad te houden. Het zijn onze wapens, onze sieraden (amuletten die raad geven en wapens adviseren en aanbieden). Er is nog zoveel om uit te werken : school, school en nog eens school ... werk, werk en nog eens werk ... strijd, strijd en nog eens strijd ... Velen gaan met pensioen en spelen : "opaatje en omaatje", zoals we de Toronto Blessing ook altijd "de bejaardenblessing" noemen. De barbaarse vonk moet dus opgewekt worden anders zullen we allemaal verstenen. Dit is een rode vonk, van het verhaal ... Blijf verhaalgericht. Soms moet je naar een wapenshop om een bepaald magisch wapen bij te "kopen", en soms naar de magie shop om een magisch item bij te kopen voor je inventaris, en soms naar een medicijnen "shop" voor een magisch medicijn. Dan kun je reserve voorraadjes gaan aanleggen. Het is hetzelfde als in sommige video-spelletjes. Verspil dus nooit je items zomaar, maar negeer de schakelmomenten ook niet waarin je zo'n item moet gebruiken. Soms vormt het de sleutel in het verslaan van een bepaald monster (zombie, vuurverspuwende monnik met een boek in zijn hand (bijbel of necronomium etc.), of voor het openen van een bepaalde deur, of voor het overbruggen van een bepaald obstakel, enzovoorts.

In ieder geval : Krijg zicht op de map. Heb je dat zicht niet, dan moet je het eerst verdienen, ergens vinden, zelfde als in video-spelletjes die hiervan een beeld zijn. De map moet je dus eerst winnen, of vinden, of "kopen". Ook de "vloek" heeft een prominente plaats in de barbaarse fictie.

Contact met "hen die zijn overgegaan" is hetzelfde als contact met hen op aarde, in de zin dat het aan duidelijke regels verbonden is. Je kan bijvoorbeeld niet zomaar huizen in gaan lopen breken (tenzij je iemand uit gevangenschap moet bevrijden, wat ook een onderdeel is van het shamanisme). Het is unaniem verbonden en gebaseerd op de demonologie in de zin dat het immunologisch is, met oog op het seizoenen-alarm. Voor alles is er een tijd.

Teveel contact is inderdaad niet goed, want er is ook veel rust nodig, en mensen "aan de andere zijde" moeten veel onthechten. Het gaat daarom om de prioriteiten. Zij zullen alles heel anders beleven dan jij, omdat het contact door een heleboel filters heengaat (ook weer de Arcturische lens). Wij kunnen nu al deels in het hiernamaals leven omdat het "sterven" een metafoor is van de transformatie en het overgaan in andere vibraties, wat gewoon in de materiele kokon kan gebeuren.

Het leven zelf is een reis door de onderwereld. Vandaar ook alle Egyptische mappen daarvoor. In ieder geval is het ook voor hen aan de andere zijde aan regels verbonden, maar in die zin kunnen ze wel veel voor hun familie en contacten betekenen. Dit komt tot de mens dan als gedachtes en gevoelens die hen beschermen en begeleiden. Niemand is in die zin aan zijn lot overgelaten. Wel kan dit een enorme strijd zijn, want er zijn ook zoveel andere invloeden die op de mens inbeuken. Hiervoor is dan ook de "shamaanse school" die over dit soort dingen gaat.

Het verschijnsel van ruimteschepen in andere vibraties is al zo oud als de wereld zelf. Het is een hele cultuur, en het is inderdaad van belang om dat ook te betrekken in het dagelijks leven. De mens moet soms ergens in worden "opgenomen". Daar spreekt de tweede bijbel ook over, over zulke "ruimteschepen" en wat daarin kan en mag gebeuren. Soms moet de mens "geopereerd" worden, dat er dingen gewist worden, of geïnstalleerd, als een soort van "updates". Dat is ook een onderdeel van het shamanisme. Sommige mensen willen heel graag een ufo zien, of zien uit naar een opname door zo'n ufo, weg uit alle ellende, maar "ufo's" werken grotendeels telepathisch, in de andere vibratie, waarin de mens moet leren groeien, wat we "ascensie" noemen. De mens moet zelf op het vibratie-niveau van de "ufo's" leren komen, anders zou de mens "lui" kunnen worden, als alles ineens naar hem wordt toegeworpen. We wachten dus niet zozeer op een "wederkomst", maar op een "teruggaan" van de mens tot de bron. De mens moet in die zin zelf "komen". Ufologie is dus geen wonderzoekers club, maar een school in de technologie. We moeten zelf veranderen en bijleren.

De illuminati is ook een contrast van het lagere Orion. Zij grijpen ook puzzelstukjes van allerlei religies maar om dictatuur-macht te krijgen via een marktsysteem, dus eigenlijk als een soort van Sith-Lords. Ze gaan diep in de technologie voor kwade bedoelingen, zoals MK Ultra, om de mens tot poppen (zombies) te maken in hun poppenspel. Ze mengen materialisme met religie, opdat ze zelf als god worden aanbeden. Dat zijn dus illusies door de Arcturische lens, als de westerse reflectie van reli-spirituele power-politiek. Ze zullen dus alles zo neerzetten dat zij er rijk en machtig van worden op aards niveau. Ze groeien niet in de gnosis, maar ze roven gewoon hier en daar gnosis om het door te verkopen, dus als piraten buit, en het is allemaal verdraaide gnosis, alles is verknijpt. Ook bewaken ze de hogere kennis, want ze willen niet dat mensen wakker worden. Ze willen dat de mens aan de drugs blijft. Ze hebben hoge tronen in Babylon, dus de Babylon puzzel

moet helemaal opnieuw gelegd worden, vandaar dat de christenen daar heel smetvrees-achtig over doen, omdat daar juist hun geheimen liggen. Zowel de Arcturus-lens als Babylon hebben twee kanten.

Dus we gaan in de diepte met deze dingen, en dan zal die bloed-parasiet, dat "beest", hierin een plaats krijgen en opgelost worden. We zijn nog niet klaar met de bloed-leugen.

Een dimensionale overgang kan als zware steen aanvoelen.

Dat moet nog allemaal ingehakt en verwerkt worden. Het zijn mijnen. Je bent dan in geheime gebied aangekomen, waar ze zich zo lang schuil hebben gehouden.

Dan is er onderdrukking en worden er op je deuren geklopt. Nooit zomaar opendoen, maar alleen als je merkt dat het kan en mag, zodat er geen bom recht in je gezicht ontploft. Het is al zwaar genoeg. Soms moet er eerst meer beveiliging komen voordat je het opendoet, of laat het gewoon liggen. Het is geen verplichting, en het kan een groot blok aan het been zijn, als ketenen.

Er kan soms zware strijd zijn. Beperk dan het contact. Als je merkt dat je uren of dagen strijd hebt met een contact dan mag je je afvragen of zo'n contact wel goed is. Soms is het het waard, soms niet. Dat moet je voor jezelf afwegen. Soms moet zo'n contact weggesneden worden, en contact kun je beperken tot degenen waarin dat soort verschijnselen niet zo extreem zijn. Extreme verschijnselen zoals zware depressie en andere soort van zware strijd na het hebben van zo'n contact kan een alarm zijn. Je mag er niet zelf aan onder doorgaan, want waarom heb je zo'n contact dan nog als het je alleen maar ellende oplevert. Contacten kunnen ketenen zijn. Contacten kunnen cryptische beschrijvingen van de wonden die je ooit zijn aangebracht zijn, en soms moeten de wonden met rust gelaten worden.

Als mensen geen gevaar zijn voor het kwaad dan zal het kwaad ze niet zo snel depressies geven. Het kwaad staat ook voor de valse zelfverwezenlijking, de snelkookpan vergoddelijking, en als het een mens daarin heeft weten te strikken, dan geeft het kwaad vaak liever een soort van roes, zodat ze niet ontwaken. Als een mens niet voor hem buigt, dan gaat het kwaad gemener worden, en haalt het zwaarder geschut uit de schuur. Het probeert mensen dan ook te intimideren. Alles is met elkaar verbonden, macrocosmos en microcosmos, dus dan zie je dat ook door de contacten. Voor het kwaad zijn dat dan channels. De strijd tegen het kwaad is tijdelijk in de zin dat de zegels verbroken gaan worden en we dan gaan zien wat het is, want het heeft ook weer met de Arcturische lens te maken, met valse weerspiegelingen van Orion, dus we moeten naar de bronwaarde gaan. Het kwaad is gewoon een bepaalde technische reflectie van iets.

De lichte angst is zeer belangrijk als je diep in de spionage bent, om je waakzaam en alert te houden. Het is een hypersensitief schild, en die vangt dan allerlei dingen op die eerst gedecodeerd moeten worden, en ook die decodering gaat deels door "angst". "Angst" is dus ook nog ongedecodeerde info die daarvoor eerst afgezonderd wordt. De verplichtingen zijn dan dingen waar de spion mee heeft te maken, maar zodra dan die verbinding wordt gelegd gaat het in iets anders veranderen, want het zijn de hogere weerspiegelingen. Het pad leidt zich vanzelf. Het zou niet best zijn als die druk er niet zou zijn, want anders kun je niet dieper komen. Juist zo wordt je dieper in die tempels getrokken voor onderzoek, dus je moet het zien als trigger-icoontjes, die dan later in andere dingen gaan veranderen.

De heilige verlamming is er om je los te snijden van aardse bindingen. Dat gaat dan door een aantal kortsluitingen, en voorzover de slavernij tot het aardse dan nog blijft - waar we nooit helemaal van kunnen loskomen - dan is dat van cryptische aard van het hogere.

Noord Korea houdt haar inwoners in gevangenschap, en heeft zwijgplichten opgelegd, en dat is precies hetzelfde wat de vrijmetselarij doet. Vrijmetselaars moeten een eed zweren dat ze bepaalde dingen geheim houden voor niet-vrijmetselaars (o.a. vrouwen) op straffe van marteling en dood (in de meest afschuwelijke vorm). Deze twee genootschappen lopen dus gelijk met elkaar op, en staan onder de hoede van parasieten in de Arcturische lens. De mens moet loskomen van die parasieten en wedergeboren worden in de Arcturische lens om zo door het labirint terug te gaan tot Orion. De parasieten willen de mens in de lagere graden houden, om ze dom te houden en onder controle, zodat ze geen gevaar vormen. Eén van de manieren om de Arcturische lens te beschrijven is als een groot ruimteschip, of als een regenboog-spiegelpaleis. Er is dus wel een groot potentieel, een weg er doorheen, dus het kan niet zomaar afgeschud worden. We moeten ons in de Arcturische lens ontwikkelen en opgroeien, tot hogere inzichten komen, tot de juiste spiegelingen komen, de juiste combinaties etc. Daarom moeten we door blijven werken met het materiaal wat de Arcturische lens ons biedt. De vibratie moet gedraaid en veranderd worden. De Arcturische lens is een tuner. Wel is het dan weer zo dat NK en VM weer allegorieën zijn van de hogere robotologie. In principe moet het gewoon een kwartslag draaien, net zoals Calvijn, om zo doorgang te hebben in de Arcturus Lens.

Het zijn technisch gezien schokken die op kunnen treden wanneer je in contact komt met parallelle dimensies die door de Arcturische lens verborgen worden gehouden maar die in fragmenten soms op de mens afkomen, en dan geeft dat even een soort donderstorm, teveel ontladingen en botsingen tussen verschillende vibraties, dus dat vertaald zich dan in druk. Dus zonder die ervaringen zouden we daar niet eens doorheen komen. Het kwaad is een verdraaiing van de hogere sferen, dus we moeten in die strijd het medicijn leren ontdekken. Alles zal veranderd moeten worden tot het medicijn. Het wiel moet draaien. Het zou dus niet best wezen als het kwaad ons al had losgelaten. Het gaat niet zozeer om de bevrijding maar om het doorzien. Het is materiaal waar we veel mee kunnen. De puzzel of code van het kwaad is een grote.

Het is soms ook initiatie metaforisch gezien. Het is heel dubbel. In ieder geval worden we ook door de arcturische lens door onze eigen schaduwen en weerspiegelingen achterna gezeten, maar dat is juist om het ware zelf te ontwikkelen. Dit komt allemaal terug in de Eeuwig Evangelische "witte kruis" mythologie. Dat gaat over het loskomen van de implantaten van de valse schoonheid van de stad die de mens van de natuur afhoudt. De natuur herbergt dan de heilige vuilheid, wat ook weer een soort zintuig is, en wat dan wordt voorgesteld als het vuile kruis, dus als het ware door het lijden weer bedekt te worden met de pure moedergrond.

Het is het hele gebeuren van de ingewikkelde schaduw en spiegel technologie van de Arcturische lens waardoor je door jezelf achterna wordt gezeten (je lagere zelf of hogere zelf, want het is dubbel). De orthodoxen veranderen niet zomaar. Het enige wat we kunnen doen is ons min of meer terugtrekken en er een andere kijk op krijgen, waar we mee bezig zijn in de esoterie en de cryptiek. Ook materialistische mensen veranderen niet zomaar, dus dan zal er eerst een andere kijk om moeten komen. Wel is het zo dat waar een wil is er ook een weg is. Het zijn vaak Stockholm syndroom situaties : kan niet met en kan niet zonder. Zo zitten de ingewikkelde contactlijnen in

elkaar. Het gaat om het verhaal onder ogen te komen er een andere betekenis aan te geven. Meer kunnen we niet doen. De situatie is vastgegroeid. We worden mentaal mishandeld, maar kunnen ook niet weg. Het is een sluier van het lagere zelf die afgedaan moet worden, maar die ons tegelijkertijd vormt. Aan die schaduw ontkomen we niet zomaar, maar die moeten we ontcijferen. Dit kent een bepaalde tijd, een bepaald download-programma met condities waaraan voldaan moet worden. Omdat het heel erg giftig is kunnen we daar niet voorzichtig genoeg mee zijn. Het is de valse robotologie en de zwijgplicht. Ieder mens die dus niet verder groeit tot de heilige robotologie in de gnosis komt dus hieronder, als een zombie. Het werkt dus in die zin zwaar door Noord Korea en de vrijmetselarij om hun robots te besturen en te beveiligen. Zij staan allemaal onder beveiligde codes. De eerste confrontaties zijn altijd het zwaarst omdat je dan nog geen antistoffen hebt en er totaal onbekend mee bent. Je lichaam heeft dan nog niet geleerd het te verwerken. Dan later als je er meer aan gewend bent kun je dit ook assimileren en het medicijn ervan toepassen. Het houdt natuurlijk een heleboel gnosis verborgen.

Hoofdstuk 71. Het temmen van het roofdier

De mens wordt gezombificeerd. Het kwaad is ook een huurgeest, dus die vraagt dan een soort van belasting. Daarom moet er ook een soort van veiligheid ingebouwd worden. De mens mag zich op een bepaalde manier terugtrekken, maar wordt dan ook weer "achtervolgt" of in de gaten gehouden. Zo ontstaat er ook een soort van stockholm syndroom en afhankelijkheid, als een soort drug. Er moet een bepaalde balans te vinden zijn waarin net het kwaad op een afstand gehouden kan worden, en dat er in de ruimte die dan ontstaat er wat creativiteit kan plaatsvinden en een nieuw gezichtspunt. Dat heeft dan tijd nodig, maar dat pad kan dan gevonden worden of gemaakt worden. Alles moet met mate gebeuren. Soms staat er teveel druk op de ketel en dan moeten er even wat stappen teruggenomen worden. Dan moet de mens er even uit. Het is hetzelfde als een borduur of naaiwerk : erin, erdoor, eruit, erin, erdoor, eruit, enzovoorts. Het gaat dus om een bepaald patroon te ontdekken waardoor dingen te aanvaarden zijn en waardoor er iets moois van gemaakt kan worden, het beste proberen te maken van de omstandigheden waarin je leeft. Dat is dan a.h.w. het temmen van het roofdier.

In de gnosis wordt er vanuit het principe "minder is meer" geleefd, wat ook weer terugkomt in het boek het Paarse Complot in de tweede bijbel, bijvoorbeeld waar het er niet om gaat in hogere klassen te komen (voor aanzien, want dat is het vaak, de ene idioot die de andere idioot schoolt en dan een lintje geeft) maar juist tegenovergesteld : in de lagere klassen komen, tot het punt van de laagste klas. Natuurlijk is dat symbolisch, maar het is de weg van het "kruis", van de diepte, waarin er gevoeligheid ontstaat voor de gnosis, de oneindige kennis. Dat is dan weer de ware scholing. Dit is gebaseerd op de verandering van jezelf, oftewel op eerlijk loon, en niet op een bedriegelijke gave.

Zelfs in de oude klassieke talen (inclusief het Sanskrit) is de gave altijd gerelateerd aan loon. Daarin gaat het er niet om hoeveel mensen je hebt genezen of hoe hoog je opleiding is geweest of hoeveel zieltjes je hebt bekeerd tot je kerkje of cultus enz. maar hoe diep je aan je lagere zelf en wil bent afgestorven en hoe diep je in de hemelse robotiek leeft, en het lijden en de afzondering hierin is ook een gave (loon), of een bepaalde angst (het alarm). Het hele paarse complot gaat over dat het gaat om minder te worden in plaats van groter, zoals ook in het stuk waar de hoofdpersoon op een vechtschool komt en een lagere band moet behalen in plaats van een hogere. Herman van Veen had daar vroeger ook een leuk liedje over, dat hij de roze band met witte stip had, en dat hij met het grootste gemak een zak met veertigduizend veren op kon tillen, en van tien meter afstand in kleine lettertjes "olifant" kon lezen. Dit is dan het onderwerp "heilig opscheppen", wat ook weer terugkomt in de poëzie van de Tweede Bijbel. Het gaat dus om het tegendraadse. "Om door een wereld vol van gekken heen te komen moet je zelf nog gekker wezen," is dan het motto. De "gave" is als je nog uniek kunt zijn, want de rest die allemaal hetzelfde is is al dood, en dat is een vals complot tegen ons gericht, dat ze er alles aan proberen te doen om ons "één van hen" te laten worden, want dan hebben ze ons.

Het tweede bijbelse verhaal 'Het vrouwtje dat de zieken genas' uit de serie 'Te Leven in Amsterdam' is geïnspireerd deels door unieke, artistieke, mysterieuze en sprookjesachtige, "tegendraadse" mensen in Amsterdam Centrum, bijvoorbeeld winkeliers van hele aparte spullen of allerlei antiek. Ze staan niet op de voorkant te pronken, maar je moet er echt naar zoeken om het te vinden. Net als in het sprookje van Doornroosje waarin drie feeën haar schuil moeten houden in het bos om haar te beschermen tegen de vloek van de heks. Ze mogen dan die tijd hun magische krachten niet gebruiken, anders zou de heks hen kunnen traceren. Dat komt ook terug op het Hounds of Love album van Kate Bush waar de hoofdpersoon niet kan spreken over wat er gebeurt is vanwege dat ze in de gaten worden gehouden. Ook in het Eeuwig Evangelie komt dat weer terug. Dus inderdaad dan code paars : dieper de slaap in, alle roze dromen loslaten. Dus ouders moeten "slechte" rapporten van kinderen ook op waarde leren schatten.

Het kwaad infiltreert in alles om ons heen, en kan van vorm veranderen, als een bende van schurken vechtende tegen het eeuwig evangelie en de vur, tegen de tweede bijbel, tegen de gnosis. Het zijn dieven, en ze strijden ook om de boten. De bende kan niet tegen de energie van de gnosis, want dan moeten ze hun oude levensstijl afleggen. En ze zijn kwaad dat er verschillende alarmsystemen worden aangelegd. Ze hebben hun woning in de mensen en willen niet weg. We moeten dit in de gaten blijven houden.

Het gaat om de schakel-kennis, d.w.z. de belangrijkste schakel in het geheel pakken. De demonologie vind altijd plaats in het kader van de territoriale (hierarchische) oorlogsvoering, anders wordt het dweilen met de kraan open. Het punt is dat de contact-geesten, verbonden zijn en/of beïnvloed worden door het kwaad, en wat ook gepaard gaat met "gedwongen implantatie", dus ze doen implantaties in de mens voor energetische aftappingsen, dus een soort van crimineel netwerk van dieven. Ze werken door de medische wereld heen (ook de tandartsen), justitie en telefonie bijvoorbeeld. Contacten kunnen daar weer pionnen van zijn. Het is een hele chaotische energie. Drugs en alcohol kan ook in het spel zijn. Alcohol zit achter het mengpaneel, dus als je bijvoorbeeld dan die hele stamboom van contacten voor je ziet, dan zijn er hier en daar knipperende rode lichten

van alcohol misbruik, die vandaaruit opereren. Alcohol is een soort "majoor van infiltratie en bezetenheid".

Paragnosten zijn vaak niet bekend met de territoriale oorlogsvoering, de territoriale demonologie, en zijn daarom ook vaak weer deel van het aftap-systeem. Ze tappen informatie af, en verkopen het dan weer door. Er zullen goedbedoelende en goede mensen tussenzitten, maar ook hele slechten, en daartussenin is het grijze vlak.

Het museum ligt dan op het traject, terug naar de schatten van het verleden, een soort inventarisatie. Het gaat dan om het literaire natuur museum, en in het tweede bijbelse verhaal van de avond danser wordt het ook lichtelijk genoemd. De hoofdpersoon in dat korte verhaal voelt zich heel geïsoleerd en onbegrepen, en komt dan in contact met een heel vreemd meisje die bij een museum werkt, wat eigenlijk zijn hele leven overhoop haalt, maar dan later krijgt hij er toch een andere kijk op. Het zijn metaforen, waarin je je opdracht kunt ontdekken, dus het is allemaal heel dubbel. Het museum heeft dus heel veel gnosis opgepot, en dat mag jij weer vrijmaken, als een nieuw pad.

Zomaar blind geloof is een dievencode, een oplichterscode, die het kwaad gebruikt. Het kwaad is verstrooid en kortzichtig, en heeft zo een eigen abstracte realiteit geschapen, en leeft zo langs alles heen. Het is een valse realiteit van koudheid en bedrog. Ze komen binnen waar een mens niet hyperbolisch kan denken, wat ze zelf ook hebben toegegeven. Hyperbolisch is vertaald tot de natuur/hogere natuur. Het kwaad is een shapeshifter, want ze is in principe een omaatje met een knotje die de mensheid moet verwennen en de jeugd moet laten afdwalen in materialisme, drank, drugs en onzinnigheid, idiote spelletjes, joyride, vandalisme, etc. Ze laat de jeugd ook helemaal afdwalen in merk-gekte, als ze in haar omaatjes gedaante is, dus dat ze een bepaald merk moeten kopen, anders horen ze er niet bij, en lid zijn van een bepaalde voetbal fanclub etc. Ze wil ook dat de jeugd verslaafd is aan allerlei suikerhoudende en koolzuurhoudende drankjes, allerlei doping frisdrank, energie-drankjes etc. (coca cola, pepsi, dr. pepper en ga zo maar door).

Als de lichten ineens aangaan in een donkere kamer met rommel, dan schrik je ineens van de rommel. Op dat moment is er een zware strijd, en de emoties kunnen dan hoog oplopen, juist omdat er zoveel loskomt. Het is heel veel "vlees" wat dan in paniek raakt. Dan is het wachten eigenlijk op signalen vanaf de andere kan. Er is dan veel losgesmolten en doorvertaald. Soms zijn er grote golven, maar dan gaat het weer liggen en moeten we eerst dieper lijden en sterven (inclusief angst = voorzichtigheid, onthechting) om voorbereid te worden op de poort. De stad zal doorvertaald moeten worden, ook tot de droomstad, oftewel de simulator-stad, als de metaforische stad in de natuur, als een code. Het loopt dus allemaal gelijk met elkaar op. Het is en blijft een dualiteit, of multiteit, en alles gaat door seizoenen. In de nieuwe energie moet er dan een weg gevonden worden. Nu is alles nog onbekend terrein, dus ik kan je geruststellen dat dit er gewoon bij hoort. Er wordt gestreden om dit terrein en dan moet het opnieuw opgebouwd worden, en moeten er dingen ontdekt worden. Het gaat vooral om kijken naar de wortels, waar het vandaan komt, waar het naartoe gaat.

De contact-zoeker kan ook een soort parasiet zijn, een soort virus, die de mens een afgod laat maken, en het contact boven alles heeft gezet, altijd denkende vanuit het oogpunt van contact, waar dan eigenlijk alles om draait, en de rest wordt aan z'n lot overgelaten, en dan gaat het om het aardse contact, de aardse banden, die als "heilig" worden gezien. Het aardse contact is dan ook belangrijker

geworden dan de gnosis, dus de mens wordt door het contact-collectief geleid dan, i.p.v. door de gnosis. Het ware contact is ten eerste de principes binnenin je, en dat uit zich ook door personificaties in de verschillende lagen van het bestaan, dus van de hogere werelden tot de lagere aardse werelden, gelijkgestemde zielen, dus zelfs in de materie.

Hierin moet dus balans komen, en dat kan alleen door de diepere principes. Sommige dingen kunnen we niet ontwijken, want er zijn nu eenmaal sociale verplichtingen, en daarvoor is het altijd belangrijk er doorheen te prikken en het cryptisch te beschouwen, tot het diepere zaad te komen. Het zijn allemaal beelden van hogere werkelijkheden, en dan is er ook nog de gezonde en zelfs noodzakelijke behoefte van sociale contacten en verder levensonderhoud. Het punt is dat dit alleen kan slagen als het geleid is door bepaalde principes, zodat het niet overdreven wordt, of ondervoed wordt. Dat is dus allemaal niet makkelijk, en dus een grote uitdaging. Het gaat erom een soort inventaris op te stellen voor het bestaan, vanuit het hogere gezichtspunt, niet vanuit het lagere zelf. Dat is een hele worsteling.

Gnosis is niet rechttoe rechtaan. Het is wikken en wegen, piekeren, worstelen, toetsen, en zo tot een conclusie komen, of dat nu een middenweg is of radicaler. Negatieve contacten moeten soms weggekapt worden of geminderd, en positieve contacten kunnen dan aangesterkt worden. Het is belangrijk daarin ook je grenzen aan te geven. Eenzaamheid is allereerst je bescherming, en de leegte om contact te maken met bijvoorbeeld een studie, gewoon als een soort van afzondering, waar helemaal niets mis mee is, en waar een heleboel mensen doorheen gaan. Als dit dan wortelschiet dan kan er heel langzaam een natuurlijk proces plaatsvinden waarin er nieuwe contacten worden gemaakt, in welke laag van het bestaan dan ook. Hierin kun je niets forceren, en als er een gnosis drang is van het contact zoeken met iets of iemand, zelfs in de materie, dan is dat niet te stoppen, omdat het de vruchtbaarheid van de natuur is, en van de wet : wat je zaait zul je oogsten. Het gaat dus om natuur principes, natuur wetten en dan komt alles aan bod.

Eenzaamheid kun je dus ook weer op waarde schatten en als een middel zien voor iets nieuws, een stuk creativiteit. Het is een kruis voor een reden, maar eenzaamheid is nooit een doel op zich. Het kan soms een bepaalde weg zijn voor een hoger doel, en als dan de vrucht komt dan kan dat een vernieuwd contact zijn met iets of iemand, in welke laag van het bestaan dan ook. Eenzaamheid is dus ook een soort oproep van hoger werk, een hogere strijd, als een soort militaire oproep of andere vorm van dienstverlening. Het staat nooit op zichzelf. Het is nooit zoiets van : "We zijn eenzaam, dus we zijn eenzaam ... balen ... wat een lijden, van eenzaamheid tot eenzaamheid." Neen. Prik erdoor heen. Kijk er tussendoor, lees tussen de regels. Het zijn fragmenten van iets groters. Iets of iemand wat verloren was, genegeerd of over het hoofd gezien roept je.

Zolang de natuur leidt tot de hogere natuur is het goed, want er zijn ook weer "natuurmensen" die verkeerdt met de natuur omgaan. De natuur is altijd weer een pad, esoterisch, terwijl orthodoxe natuurmensen dan weer een gevaar kunnen zijn.

De stad is het gecodeerde beschermklaagje van de natuur, dus daarmee moet gewerkt worden. Het is ontstaan door de wet van tegenstellingen, wat de natuur dus nodig heeft om tot gestalte te komen. Dat wil niet zeggen lang leve de lol, want alles is cryptisch. Het moet daadwerkelijk ontraadseld worden. Vandaar dat er handboeken moeten komen over de puzzels van de steden en de religies,

waarvan er al veel in de huidige Tweede Bijbel staan, en waar in de toekomst gewoon aan doorgebouwd wordt.

De lagere aardse school is een slagerij. Het is dwangverpleging als een fokkerij, en loopt parallel aan de medische industrie (incl. tandarts en psychiatrie), om kinderen geheel vast te zetten voor de markt. Het is een doolhof, maar in het centrum ligt de gnosis. Kinderen die zich aan dit systeem niet willen onderwerpen worden dan ziek genoemd of moeilijk opvoedbaar enz. enz. daar hebben ze een heel blik etiketten voor, terwijl zij kinderen ziek maken met hun dwang en pseudo-educatieve rotzooi. De ware educatie wordt dan vaak niet toegediend, zodat de kinderen in een vacuum terecht komen. Veel mensen vinden het allemaal doodnormaal. Als ouders sta je machteloos, want ze zetten je zo in de gevangenis als je je kinderen wil beschermen. Pure slavernij. Radicale mensen die tegen het zombie bewind ingaan krijgen vaak een spuitje om ze uit te schakelen. Het enige wat we kunnen doen is een nieuw educatie systeem er tegenin te bouwen, van de gnosis, wat ongedwongen is, want het gaat om zaaien en oogsten. We moeten onze eigen wereld bouwen, en dan één dag zal de schaduw breken, oftewel dan worden de steigers verbrand. Wij zien uit naar de dag dat deze muur wordt afgebroken.

De projecties hier op aarde lijken dan ergens afgebroken te worden waardoor de mens het ervaart zoals hij het ervaart, maar ook dat loopt door, en heeft weer kruispunten met bovennatuurlijke aardes, en zo kunnen er dus interessante combinaties ontstaan, want juist die "missende stukjes" die in het bovennatuurlijke gewoon doorlopen die zijn ook weer ergens op aarde geprojecteerd in een andere hoek. Dan zijn er ogenschijnlijk gescheiden delen van het verleden ineens met elkaar verbonden, en geeft het hogere info door. We mogen dus openstaan voor zulke vermengingen, wat ook weer goed is voor het genezen van de herinneringen.

Wat van belang is is symbolisch en bruggenbouwend bezig zijn met de cultuur-wijsheid, waarin we het zowel ontmaskeren als zien hoe het nog te gebruiken valt, omdat het niet zomaar uit deze wereld weg te denken valt, en het ook mogelijke tijdbommen zijn, al die verschillende culturen. Vandaar dat dit dus een absolute noodzaak is om het te verdiepen en te verzoenen. Het gaat dus om de oneindige natuurkennis die voor de mens onbekend is, en die natuurkennis is zowel bovenaards als buitenaards en is veel technischer dan hoe de mens alles op aarde heeft georganiseerd, want dat is slechts een schaduw, een sluier. Alles moeten we herdefiniëren, en dat is ook onze interpretatie van het woordje "God". Wij zijn dus puur gebaseerd op kennis en niet geloof, maar ook het geloof zijn we aan het herinterpreteren, en dit is ook belangrijk voor het nageslacht. Het gaat niet zomaar weg, het is een puzzel, dus er moeten andere definities komen. Vandaar onze intense bespreking van de egyptologie als de grotere context van de bijbel bijvoorbeeld. Hierin zijn we dualistisch, als een spiegel, dus we bekijken het ook van de andere kant (zoals wat is het begrip "satan" in de diepte, en waar komt het vandaan). Met deze sleutel en opstelling kan in principe alles gelezen worden.

De mens mag weer contact maken met de natuur die stelselmatig van de mens was weggekap. De mens zit opgesloten in de stad en werd zo geconditioneerd met de stadse kijk op dingen, inclusief de kerkse kijk. De mens mag hiervan loskomen om zijn ziel open te stellen voor het natuurlijke, het diepere, wat niet aangetast is door de mens.

De natuur heeft nog steeds een bepaalde puurheid, alhoewel dan gaat het wel om de natuur-diepte die terug moet leiden tot wat verborgen wordt gehouden. De natuur op aarde is in die zin dus ook een sluier en een heenwijzer, wat de mens wat meer creatieve inspiratie kan geven, ook doordat de natuur de mens even afzondert om de mens tot zichzelf te laten komen, zonder inmeng van anderen.

Omdat de mens voor een heleboel dingen nog niet klaar is, omdat zijn hersenen dat nog niet kunnen verwerken, vanwege dat de mensheid nog maar aan het begin staat van de evolutie, hebben de hersenen eenvoudige vormen gemaakt waardoor hij dus beter dingen kan verwerken. Hoe de mens dingen ervaart is dus hoe zijn hersenen het vertalen.

Hierin zijn zowel verschillen als overeenkomsten in vergelijking met anderen. Maar er gaat dus in alle symbolen om ons heen een enorme diepte schuil waartoe de mens mag ontwaken. Alles zal dus op den duur zich verdiepen en doorvertaald worden tot de kern. Het heelal is in die zin vol met oneindige kennis die over de openminded mens heengegoten zal worden. De natuur is dus het begin van die reis, want de stad heeft alles opgesloten, als een soort dromenpolitie.

Dat is dus heel dualistisch, want dit hebben de hersenen ook weer zelf gedaan omdat ze meer niet aankonden nog. Echte daadwerkelijke kennis kan niet weggedacht of weggetoverd worden, door niemand, dus het is er nog steeds ergens. Er liggen ergens universele feiten verborgen waar de mens die nog in zijn kinderschoenen staat mentaal gezien niet bijkan.

Die kennis is dus in symbolen vergemakkelijkt, maar die mag niet letterlijk genomen worden (zoals in sommige religies zoals het orthodoxe christendom), alleen maar verdiept. In het Grieks is de oneindige kennis de gnosis, een woord wat we er soms voor gebruiken, en wij noemen de natuur-kennis ook wel de vur. De natuur is dus een portaal tot het hogere, tot een nog wel grotere buitenaardse en bovenaardse kennis, hoger bewustzijn. De opzet van de vur is dan dat eerst het stadse gemengd gaat worden met de natuur, zodat er hier en daar wat doorbraken en poortjes kunnen komen in de mens. De vur gaat over natuursteden, tuinen, en zo terug naar de natuurbronnen. De stad blijft dus belangrijk als een metafoor van deze dingen waarmee de mens kan blijven werken. Bijvoorbeeld : de stad, de huizen, als symbool van literaire structuren waarin de kennis is opgeslagen (verhalen, mythologie, taalkunde, cryptiek, symbologie, etymologie, poëzie, proza etc.). Al het hogere heeft zich dus uitgedrukt in lagere vormen om de mens tegemoet te komen, als een trappenstelsel (emanatie), wat dan weer kan leiden tot evolutie, waarin het lagere zich weer ontwikkelt tot het hogere. Dat is waar de natuur goed voor is, en waar de natuur bij helpt. Het is in die zin heilzame energie, verdiepende energie, voor het denken, om even alles van een andere kant te bekijken.

Blind geloof is iets van babies. Ze kunnen ook niet anders. Ze moeten groeien en roeien dan met de riemen die ze hebben, en hebben maar te hopen dat degenen die hen verzorgen het beste met ze voor hebben, want ze zijn totaal hulpeloos. Ze zijn in het diepe geworpen en grijpen alles vast alsof het de laatste strohalm is, of dat nu goed of slecht is wat ze krijgen.

Ouders hebben dus een hele grote verantwoordelijkheid in zo'n situatie. Alles is zo vaag voor het kind. Misschien weten ze niet eens dat er kwaad bestaat, en leren toetsen hebben ze al helemaal

niet. Ze komen er dan al gauw achter dat niet alles kan, bijvoorbeeld niet aan de hete verwarming zitten want dat doet pijn, en goed oppassen bij het lopen, anders val je en heb je pijn.

Ze leren dus dat er grenzen zijn die ze beter niet over kunnen gaan, dat er een veilig pad is waar ze op moeten blijven. Ouders "belonen" hun kind dan als ze dit leren, en zeggen dan "goedzo". Als een kind onvoorzichtig is geweest en daarvan de gevolgen heeft ondergaan, dan zeggen de ouders : "In het vervolg beter oppassen," of "Nu weet je het. Volgende keer beter." Ze leren dat de keuzes die ze maken gevolgen hebben, dus ze zitten al op een soort school, en kunnen door hard werk en goed opletten een zeker pad door het toch wel potentieel gevaarlijke leven "verdienen".

Ze leren geen snoep van vreemden zomaar aan te nemen, en zelfs de woorden van hun eigen ouders te analyseren en te vergelijken. Dit zijn maar woorden die we ervoor gebruiken in een bepaalde taal, en dit is eigenlijk wat de "demonologie" is, de wetenschap dat er gevaar en veiligheid is, en dat het kind dit mag ontdekken en leren, om zo op te kunnen groeien en een ander tot dienst te kunnen zijn, om zo zelf "ouder" te zijn in een bepaalde vorm of maat. Dat is een levenscyclus, en dat allemaal om de diepere kennis naar boven te brengen : Wat is het, en waar gaat het naartoe ? Dit is als een kunstwerk, een verhaal.

Leegte is loskomen van alle vooroordelen en conditioneringen, allerlei geërfde gedachtes en ingeplante gedachtes, die ook een bepaalde lichtgraad hebben waardoor ze vast konden haken. In de duisternis kan dat afsterven, dus weer even als een soort reset : de dag heeft zoveel ellende met zich meegenomen, dus nu moet het even nacht zijn, en moet de mens slapen, zodat er geen invloeden van mensen zijn of van het ego.

Het moet dus vanuit de diepte gaan komen, zonder inmeng van de "aangepaste" zintuigen. Als men slaapt is men even los van de matrix, dus in de duisternis is het veel spontaner, niet opgelegd, niet aangepast. Dat is dus ook het hele ragnarok en ramadan idee dat de mens dan in die afzondering meer authentiekere natuur-ervaringen kan krijgen, dus niet door de stadse of christelijke bril.

Het is het in contact komen met de oneindige kennis, dus niet zomaar vanuit een boekje of via de media, maar heel persoonlijk, daadwerkelijk een ontmoeting hebben met de natuurkennis, als een wedergeboorte en zo ook een wederopvoeding, wat dus een natuurverschijnsel is. Telkens weer naar die leegte teruggaan en er vanuit leren leven is dus belangrijk, anders wipt er zo weer wat van stadse rotzooi tussen wat dan als de kanker kan groeien (het hele vetgieters gebeuren).

De leegte en de duisternis van de natuurbaarmoeder brengt dus antistoffen hiertegen. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en toen pas kwam de herschepping. Dat is in de stad en het christendom dus niet gebeurd. Dat is oude Hebreeuwse natuur-poëzie. Maar dus even vanuit het oogpunt van de baarmoeder : die is duister en leeg, en daarin ligt ook de vruchtbaarheid.

De nacht is voor een mens belangrijk om gezond te blijven. De natuur biedt die leegte, terwijl de stad dat weer wil roven, zodat de welwillende mens nog dieper de natuur in zal gaan om die medicinale leegte en duisternis te zoeken, dus zonder de stad zou de natuur niet eens kunnen bestaan. De stad vormt de natuur.

Dus metaforisch hebben we het dan over het zoonschap, en dat gaat om het luisteren naar de diepte-kennis, en dan is het verblindende licht van de stad, en de overmoedige gevuldheid van de stad een sta in de weg wat afgebroken wordt in leegte en duisternis, zodat het kind niet teveel impulsen krijgt, want dan zouden de zintuigen zich niet meer ontwikkelen en zou het kind lui worden, omdat alles maar in z'n schoot wordt geworpen. Leegte en duisternis staan voor een open houding, open voor hoger onderwijs. Dit komt niet met bakken tegelijk altijd, maar vaak druppelend, zodat het kind dus ook waakzaam blijft en gevoelig.

Het natuur-minimalisme is het leven met de kleinste hoeveelheden, en dat geldt ook voor de gnosis want die is net als alle andere dingen in rauwe vorm te "geconcentreerd". Vandaar dat de gnosis voor eigen bescherming slechts "druppelt", en dan gaat het verder in de metafoor van de spin als de natuur-architect die dat allemaal doet emaneren (van hogere tot "lagere" vormen) door webben te maken, bruggen verdiepingen.

Dus zo moet je ook het noodzakelijke sociale contact zien, dat we dit alles naar mogelijk met mate doen, omdat je er toch niet aan ontkomt, en omdat we onszelf en de gnosis ook zo kunnen emaneren, in een soort beschermingslaag kunnen manifesteren, dus ergens op dat traject gaat alles vervormen en zelfs omdraaien en kom je in de lagere aardse gewesten terecht en spreek je de taal van deze gewesten.

Dan denk je misschien "help, ik ben van de gnosis afgeweken," maar dat is dus niet zo, want de gnosis werkt zelf ook op deze manier, als de golven, van hoog naar laag en van laag naar hoog, omdat de gnosis anders zichzelf nooit zou kunnen ontwikkelen en veiligstellen. Vandaar ook het hele idee van de rups en de cocon. Je krijgt een druppel gnosis, en dat moet je dan direct gaan omweven, in een cocon gaan brengen, anders sterft het, wordt het een prooi, kan het niet verder groeien.

Vandaar dat wij voortdurend over de rivier teruggaan naar de lagere aardse gewesten, en dat is zeer zeker niet altijd makkelijk. Het is dus ook aan te raden dit met mate te doen, en vanuit je hart, als je merkt dat je zo geleid wordt dat te doen. Het is leren weven, leren naaien dus in de gnosis, wat dan de diepere vur natuur kennis is. Geen paniek dus, er is geen man overboord, maar het hoort er allemaal bij, ook dit. Soms kom je dan iemand tegen die je liever niet tegenkomt, maar juist dan gaat je lichaam weer extra anti stoffen aanmaken, en het houdt je ook alert. Dat je dan buikpijn hebt of een knoop voelt is je afweermechanisme, voor je eigen bescherming, je immuniteit. Dan is er een bepaalde energie uitwisseling, en dan neem je die nieuwe energie mee naar huis, en dan ga je dat ook in een cocon stoppen, dan ga je er ook een web van maken, om het diepste eruit te halen, en zo kun je het ook weer verwerken. Oefening baart kunst.

De lagere aardse clown staat voor alle oppervlakte truukjes om de mens af te houden van de diepte. Zo spannen zij hun valstrikken, want zij staan voor het maskeren. Het zijn buitenaardse parasitaire energieën die overal om de mens heenliggen. Veel mensen denken dat "denken" op zich allemaal onschuldig is, maar deze buitenaardse energieën komen juist in de vorm van gedachtes om reclame te maken voor iets, en als de mens dan toehapt, dan laten die energieën ook niet zomaar meer los, en zo kunnen ze langzaamaan een mens geheel bezitten en besturen zonder dat deze mens hier vanaf

weet. Vandaar dat juist het testen zo belangrijk is, en niet zomaar achter gedachtes aanhollen. De clown werkt veel met licht en zoetheid, geloof en vertrouwen, omdat dat de bestanddelen zijn van de giftige slaap die de clown toedient, en dan de mens daar geheel in meetrekt. De clown wordt agressief wanneer de mens niet of niet geheel aan hem toegeeft, en gaat dan tot andere middelen over zoals dreigen en martelen.

Voor de ontwaakten is het moeilijk om dit telkens weer te moeten zien, terwijl degenen die door blijven slapen de ontwaakten beschuldigen. De slapers draaien alles om, omdat ze handwerktuigen van de clown zijn geworden. Ze willen de waarheid niet zien, omdat de prijs hen te hoog is. Ze willen blijven slapen, maar waar de clown hen naartoe trekt uiteindelijk is iets verschrikkelijks. Ook dit moeten de ontwaakten telkens weer zien. Deze buitenaardsen zijn geen lieverdjes. Ze kennen geen genade. Als ze genade bieden dan zit er altijd weer een addertje onder het gras en wordt de mens nog dieper meegesleurd in de vicieuze cirkel. Het is een nog grotere valstrik. Het is dus oorlogstijd. Deze energieën moeten geneutraliseerd worden, uitgedoofd, wat alleen maar kan door educatie. De clown staat voor het spijbelen, en voor valse dwang-scholen. De ware educatie moet nog komen. Orion gaat dat doen.

Het sleutelwoord is dualisme. Het is nooit zwart-wit, nooit "of, of".

Er zitten lijnen van de gnosis doorheen, van de spionage, en daarom is het heel dubbel.

Het is als manoeuvreren door een mijnenveld, want natuurlijk zijn er gevaren. Welke god bezoekt een gevangene in de gevangenis, en wat voor cadeautjes brengt die god mee? Het systeem brengt mensen totaal de venieling in en brengt dan westerse religie als antwoord, als oplossing, als een nieuwe drug, dieper de put in, door de clowns. Dit is hoe mk-ultra programmering werkt. Dat is even standaard, maar de gnosis zal daar dan doorheen proberen te werken, en als dat niet gebeurt dan valt de mens gewoon van de ene verlakkerij in de andere.

De bijbel is niet Nederlands. In de oorspronkelijke bijbel is er geen eeuwigdurende hel, tenzij je het echt heel erg selectief gaat lopen vertalen. Wij noemen dat ook wel het post-reading paranoia disorder, prpd ("na het lezen" paranoia stoornis), zoals degenen die de Jaws film hebben gezien (van de witte mensenhaai) niet meer het water indurven.

De westerse bijbelvertaling is een horror boek van het vorige millennium wat dat effect op mensen heeft gehad, waardoor ze onder een betovering kwamen, en dan niet doorhebben dat het maar een verhaal is, niet echt, wat ontstaan is in het vertaalproces (door beunhazen eigenlijk die de diepte van de oude talen niet kennen, of niet willen kennen, want het druist tegen hun theologie en markt in). Het is hetzelfde als een uit de hand gelopen Harry Potter fan verslaving. Het zijn fictie-gevoelige mensen, en vooral als je erin op gegroeid bent kan dat heel sterk zijn. Het is hun taal niet, dus ze kunnen het niet weten. Een simpele taalstudie kan al heel wat helpen.

Het zijn de "feesten der ongeletterden". Sophia is wijsheid, en was de oorspronkelijke moedergod. In het Eeuwig Evangelie kwam al die mysterie weer terug, over de engel Sarsia (meer de atlantische vorm van Sophia).

Er zijn veel gevaren, en veel komt ook mee met het moderne tijdperk zoals overmatig auto-gebruik waardoor de lucht vol zit met giftige uitlaatgassen, en dan nog het hele gsm-probleem wat heel veel microgolf vervuiling met zich meebrengt. Het menselijk lichaam kan wel wat hebben, maar het beste is om zo dicht mogelijk bij de natuur te leven, of in ieder geval zo veel mogelijk groen in de tuin te hebben, want bomen en planten kunnen meer bescherming bieden dan we denken, en het komt aan op intuïtief leven, dus goed naar je hart en je dromen luisteren, want die kunnen aanwijzingen geven, en die kun je leren onderscheiden. Wildernis-tuintjes, waarin je tuin gewoon een stuk wildernis is, waar je de natuur als het ware gewoon z'n gang laat gaan, is ook een optie. Het is belangrijk om te blijven onderzoeken en dingen in de gaten te blijven houden, vooral ook in dit tijdperk. Goed naar je gevoel luisteren, want niet alles wat je leest is waar, en de meningen zijn ook vaak tegenstrijdig, hetzelfde als wanneer het bijvoorbeeld over voedsel gaat. Ook kunnen het industrie-truukjes zijn van mensen die willen dat je bepaalde dingen koopt. Niet ieder mens is even oprecht. Vandaar ook dat het om het pad van de gnosis gaat. Gevoelig worden voor het alarm. Prioriteiten onderscheiden. Het mag ook niet te steriel worden, want dan maakt het lichaam geen antistoffen meer aan. Er moet dus wel een bepaalde "druk" zijn, opdat de mens groeit.

De psychiatrie praat ziektebeelden aan voor de markt, om hun medicijnen (vaak gevaarlijke troep waarbij veel doden vallen) aan te kunnen smeren. Eigen verantwoordelijkheid is vreemd voor hen (want dat spekt hun portemonnee niet) en ook spiritualiteit (want dat spekt ook hun portemonnee niet. God (gnosis) en spiritualiteit is hun concurrent, en zelfverwezenlijking.) Ze houden de mens afhankelijk met een schijn van zorg en zelfstandigheid, want dat zullen ze ook altijd betuttelend doen, met hen als toets en autoriteit (altijd het laatste woord hebbende). Het zijn machines die de aarde in hebben genomen om de aarde te fokken. Dit wekt dus de Orionse tegenpool op, die zich er doorheen mengt (als spion) en die tot de mens komt buiten deze markt om, dus dat komt de mens tegemoet in deze helse ketel. We zijn aangesloten op die energie. Het bezoekt ook in de nacht.

Sterrenkinderen kwamen hier puur voor spionage redenen, want de lagere aardse hebben veel gestolen, wat allemaal weer terugmoet. Het is dus niet voor niets. Wij boren de gaten voor Orion en installeren het, zo diep als het moet gaan.

Het is de natuur-diepte die terugleid tot de betelgeuse kern van Orion. Dit is dieper natuurgebied waarin de mens minder inmeng heeft gehad, dus meer weelderigheid van (on)kruiden. Dat kan overal naartoe groeien en kan dan ook meer doen met de mens. De stad is een beeld van het lagere Orion en ook het lagere Betelgeuze, maar daar kan ook het natuur-Orion en het natuur-Betelgeuze doorheen werken (de natuursteden als tussenlaag, en dan de wildernis). Allereerst loslaten, en dan zal het diepere omhoog komen. Zintuigen werken door het loslaten, dan is er een betere vibratie, en wordt je op Betelgeuse aangesloten.

De natuur is er voor het ontgiften van je lichaam en je huis, kan dus de hele atmosfeer zuiveren van negatief geladen deeltjes. De natuur geeft belangrijke anti stoffen. Deze prachtige energie natuur is in de 90-er jaren grotendeels verwoest, en helemaal in het nieuwe millennium. Het leeft voort in onze harten als een zaad voor een nieuwe dag. Het zijn entiteiten, buitenaardse volkeren,

waarmee we contact mogen hebben, verbinding mogen maken. Het zijn bruggen naar de andere wereld. Alles zal gesorteerd worden.

De medische tandiatrie is geen winkel, maar een inquisitie-kantoor van de bezetters. Zij bepalen het programma. Je bent van hen. Je bent niet van jezelf. Bijvoorbeeld als ze praktijken van elkaar overnemen worden de patientenlijsten ook doorverkocht. De klant is koning telt daar niet. Zolang ze maar aan je verdienen en je onder controle hebben, dat is alles waar het ze om gaat. Zolang het iets is waar ze hun handen nog niet op hebben kunnen leggen dan hebben ze geen poot om op te staan, maar zodra ze iets erin hebben gestopt, daar begint de ellende, want dat zijn hun heilige implantaties.

Het is de zwaarste buitenaardse oorlog, dit onderwerp, en alles wat zij willen is mensen isoleren, zodat ze elkaar niet wakker kunnen maken. Ze willen geen tegengeluid horen. Als ze dit soort dingen horen klappen ze vaak dicht, ze negeren het, geven gewoon geen antwoord, willen niet verantwoordelijk staan en willen niet dat anderen het horen, dus ze stoppen het in de doofpot en als het een klant van hen was die zulke dingen gezegd zou hebben dan schrappen ze die persoon en zetten die persoon op een zwarte lijst, zoals bij de mafia. Ze hebben genoeg manieren om iemand dan het bloed onder de nagels weg te halen. Het moet op hun manier of helemaal niet.

Ontwaking gebeurt alleen door herhaling, want de tandiatrie programmeert juist door herhaling, door de verplichte termijn-controles etc. dus moet deprogrammatie ook door herhaling gaan. Vandaar dat het ook telkens terugkomt in onze geschriften.

Ter voorbereiding wordt de mens eerst ingesloten zodat het ego doodgedrukt kan worden, wat alleen in volharding kan gebeuren, want telkens weer zal het ego de mens proberen te verleiden. Alles moet dus 'vastgroeien', hard worden, in de heilige volharding, totdat het zich vereeuwigd, wat een lange testperiode is, en als je bijvoorbeeld teveel sjoemelt, dan trekken ze je helemaal terug naar start en moet het weer langzaam opgebouwd worden, bijna steen voor steen. In dat proces wordt je telkens in het diepe geworpen, in grote ruimtes die je niet kent, als een test, en ook om jezelf nog meer te oefenen in de heilige volharding, want wat ga je dan doen ? Het werkt door tegenpolen, dus als het lagere je probeert te trekken, en je volhard toch in de heilige gebondenheid, dan roept dat het hogere op, het heilige. Alleen in de tegenpolen kunnen we ons ontwikkelen, anders sterft alles af, en zijn er geen prikkels meer voor verdere verdieping.

Ik denk dat we allemaal wel zo over het leven denken : het is vreemd, eng en moeilijk, maar ook mysterieus. Dan kan je er voor kiezen om er kunstzinnig mee om te gaan. Het is de donkere kamer waarin de "foto" wordt ontwikkeld. Het kan dan ook weer een uitdaging worden. Het lijden is een taal, maar er is geen tolk, dus dan heb je dat nare gevoel en weet je niet wat je er mee moet. die taal moet dus nog komen, vandaar dat de boodschap is : volhouden. Het krijgt allemaal z'n plaatsje wel. Alles staat nog in z'n kinderschoenen met jeugdziektes e.d. en we zijn allemaal soms in die putten en tunnels om dan een doorgang te vinden ergens, en dan springt er een verschrikkelijke wachter op ons, en dan is het een moeizaam en slopend gevecht, maar dat allemaal om die deur te openen, om doorgang te vinden, waar anderen dan ook weer profijt van hebben. Wij zijn dus pioniers. en ja, midden in zo'n gevecht met zo'n afgrijselijke, smerige parasiet of roofdier, vooral als je flink gebeten ben met giftanden of in een wurggreep ligt is bepaald geen pretje. Maar in die ervaring kom je in contact met de andere, diepere wereld op een bepaalde manier, en dat is niet altijd zoals we het

verwachten, en het kan soms ook in hele kleine dingen zijn : doorvechten en doorpuzzelen, want we zijn nu gewoon nog op reis.

We zijn er nog niet, en we komen van diep. er is dus wel degelijk zin in het leven. Plezier, overwinning, etc. komt op gezette tijden, en mag nooit te vroeg komen, want dan zou het verblindend zijn. Het is ook een grote strijd tegen vals plezier wat ons in fokvee verandert. Het is een groot complot. Iedereen moet dus ook kiezen tussen plezier en gnosis. Er is verschil tussen plezierzoekers en gnosis zoekers. In de gnosis is er geen snel plezier, en worden we beproefd.

Kinderen zijn erg kwetsbaar, en hebben een ingebouwde voorzichtigheid, en zullen ook vaak de kat uit de boom kijken, terwijl andere kinderen weer veel spontaner zijn en meer durven. Dat is eigenlijk ook zo met poezen. De ene poes kun je gewoon van de straat oppakken en aaien, en zal direct kopjes geven en je likken, terwijl andere poezen een hele bureaucratie daarvoor hebben en eerst de kat uit de boom kijken.

Dat komt omdat het verschillende onderdelen van het systeem zijn. Soms kunnen we daar een voorbeeld aan nemen om zo zelf ook wat voorzichtiger te zijn, of door juist manieren te vinden om bruggen te bouwen. Het systeem sorteert en filtert ook weer, dus het is juist ook voor onze bescherming en dat wat Ragnarok doet : tussenstappen openbaren.

Het pad van de Ragnarok is dus niet zomaar roekeloze open deur, gezellige feesten mentaliteit, maar meer strategisch je pad uitstippelen en plannen, en zal ingrijpen waar er dingen over het hoofd worden gezien. Het zit altijd weer ingewikkelder dan de mens eerst dacht, en daar is de automatische piloot voor, het navigatie systeem die zo nu en dan inspringt. Kinderen zijn allemaal leuk en aardig, maar wees maar heel voorzichtig met die apparaten. De magie komt wanneer het komt, en dat zal altijd weer met mate zijn.

Dit is het Ragnarok traject. Kinderen zijn ook weer filters, dus als ze iemand mee hebben genomen dan is dat altijd al door een heleboel filters heengegaan, en dan kun je het zelf ook nog eens filteren door te bekijken op welke afstand je kan staan, en dat kan een geheel natuurlijk proces zijn, juist ook weer geredeneerd vanuit het centrale boom-principe in het centrum van Ragnarok (yggdrasil), want die legt op een natuurlijke manier alle nodige connecties tussen realiteiten. Kinderen kennen dan misschien de andere werelden niet, maar zijn daar dus wel weer abstract vertegenwoordigers van. Ze dragen dus de codes met zich mee, en zoals Ragnarok dus alles afscheid voor de zuivering, brengt de boom die hierin ontstaat dus de nodige connecties, en ook de nodige veiligheid. Ragnarok en Yggdrasil werken in die zin met elkaar samen.

Kunnen accepteren is een keuze, niet zozeer een gevoel, want het lijden is ook juist het ondraaglijke, het niet kunnen accepteren, dus het is gevoel tegen verstand. Als een stok je slaat dan kun je de stok omhelzen en aanvaarden, en dat kan dan een zekere rust geven, maar dan zijn er altijd weer andere stokken, en dan gaan we door hetzelfde proces : weer de stok omhelzen, en ga zo maar door - de stok binnengaan, dan heb je minder last van het slaan van de stok op het eerste gezicht, maar vaak is het in de stok nog wel erger, en dus al die andere stokken. Wij moeten er dus dwars doorheen, ascetisch worden, de taal van het lijden leren verstaan, en om het grootste en eeuwige kruis vragen. Dat wil niet zeggen dat we dat lijden letterlijk doorgaan, maar dat het juist

ons inwijdt in de mysteriën en de tegenstellingen, komen tot de juwelen van het kruis, de lokogamen. Dit is helemaal verkeerd voorgesteld in het westerse christendom en wordt haast niet geleerd. Het is een piraten cultus die de gnosis heeft gestolen en met de buit hebben ze hun schepen ingericht, en hun wapens mee gedecoreerd, maar die diepere boodschap hebben wij daar altijd wel uit gefiltreerd :

In de hogere wereld wordt er gecommuniceerd door krachtige emoties : heilige vreze, heilige woede, heilige bitterheid, heilige verworpenheid, heilige depressie, heilige eenzaamheid, enzovoorts, allemaal sieraden. Het zijn dus de letters van het alfabet waarmee je communiceert, en die letters moeten dus allemaal opgeladen zijn anders kun je ze niet gebruiken en heb je een spraakstoornis zoals die ondergrondse gorilla's die het koninkrijk van de vogel-reptielen bewaken in de film "at the earth's core", in de ingewanden van de aarde, een boek uit 1914, wat ook weer een stuk territoriale oorlogsvoering is. Ook is het zo dat als je alfabet niet is opgeladen dat je hen dan alleen maar gebrekkig kunt horen. Die gorilla taal komt ook weer terug in waking the witch van kate bush uit 1985, wat de strijd is tegen het westerse oud-christelijke religieuze systeem (de heksenjacht). Het hele hounds of love album gaat over een vrouw die ter dood is veroordeeld (vanwege het aanhangen van de gnosis/ natuur) en verdrinkt en door een hele reeks hallucinaties van de dood heengaat om zo te komen tot een nieuwe wereld, gaat dus allemaal over het lijden. Er zijn ook andere interpretaties van dat het gaat over iemand die overboord is geslagen van een schip, en dat verhaal begint op de b-side van dat album, genaamd : de negende golf, maar de a-side is er een soort voorbereiding op, want daar begint de hoofdpersoon al in problemen te raken : problemen in de liefde, relaties, angsten enzovoorts, en dan een toevlucht zoeken in "de moeder". Het is een van de belangrijkste en diepste albums van de 80-er jaren, gaat veel over het eeuwig evangelie/ vur etc., is iets van de tweede bijbel.

Het rode in de Vur is verbonden aan mirre, het bloed van de vijand, en vandaaruit zal alles tot bloed worden, het beeld van de cirkel, het draaien, en dat is tegelijkertijd de diepte van het rode mysterie. Veel sprookjes gaan daarover, en oorspronkelijk waren sprookjes vaak eerst horror-verhalen, maar zoals rode laarzen of schoentjes of roodkapje is allemaal "het wassen in het bloed van de vijand". Daarom komen roodharige vrouwen zoals "roodhaar" en "red sonja" telkens voor in barbaarse fictie (storm, conan etc.), ook in de Vuh, wat daarvan een beeld is, alhoewel het dan meer donkerharige vrouwen zijn met bloed in hun haar, dus niet letterlijk rood haar. Het rode mysterie uit zich dus op verschillende manieren : land, zee, bloedhemel, en op de mens zelf als iets wat ze dragen. Dat is ook de hele opzet van het rode mysterie, dat als je er dichterbij komt, dan blijkt het wat anders te zijn.

Als kind vang je dan die glimpen op, en die komen in principe maar één keer, dus als je dan volwassen bent, dan fantaseer je erover, en dan kunnen daar verhalen omheen gaan ontstaan. Het hele directe, vaste en permanente of langdurige kan een gevaar zijn, dus daarom is de afstand goed. Als het nog een keer komt dan is dat een truuk van de herinneringen of de verandering van de herinneringen. Een daadwerkelijke herhaling zou teveel dichtheid opleveren en dan kun je dus ergens vastraken en teveel materialiseren, dus het gaat meer om herbeleving.

De regenbogen zijn het overvloeien van de dimensies en van de eenheid in diversiteit. Mensen van de gnosis zijn regenboog-mensen, bruggenbouwers.

Het Red Shoes album van Kate Bush gaat ook over deze dingen, over het rode mysterie, als een allegorie van de heilige gebondenheid, gebaseerd op het gelijknamige sprookje, maar het is een paradox, want het kan van twee kanten bekeken worden. Het gaat over een meisje die rode schoenen vindt en als ze ze aandoet dan kan ze niet meer stoppen met dansen, en de schoenen brengen haar de wildernis in. Hetzelfde komt terug in het sprookje "de tovenaars van Oz" waar Dorothy de rode schoentjes heeft, maar de heks wil die van haar afroven. Roodkapje is dan hetzelfde idee, en die wacht in de Vuh iedereen op die door de glazen muren van de stad is heengegaan. Roodkapje en de wolf wijst terug op Hulda (Hel, Holle), de Germaanse godin van de wilde jacht en haar wolf. Zij zijn de gidsen door de wildernis en onderwereld. Dit gaat dus niet rechtstreeks. De gids verstopt zich zodat we leren zoeken, zintuigen leren ontwikkelen. Het is niet de doorsnee sinterklaas-zak met pepernoten-gids die altijd voor het grijpen ligt.

Alles is gepland, en het mysterie van voorbestemming is heel ingewikkeld, want de mens heeft ook een eigen wil, maar het wordt allemaal in de gnosis gebruikt. Alles is dus al van tevoren ingecalculeerd, en iedereen moet zo nu en dan weggenomen worden op wat voor manier dan ook, dat is het ritme van het leven. sommige mensen kiezen de hogere wil van de gnosis, terwijl anderen blijven in dat wat "de gedogen wil" wordt genoemd (ook in de theologie), en weer anderen gaan dwars tegen de wil van de gnosis in, maar de gnosis gebruikt alles, en heeft overal een antwoord of tegenreactie op. Het is het mysterie van de dualiteit.

Openbaring werkt ook door de tussen-zielen, de wolk van getuigen. Zij vechten voor ons, en brengen informatie over.

Schuld is ook een dualiteit, iets wat je aan een ander verbindt. Zo ontstaat er een schuldeiser (crediteur) en een schuldenaar (debiteur) waardoor er – al dan niet tijdelijk – een hiërarchie ontstaat. Vroeger was er het feodale leenstelsel waarin de leenheer gebieden in leen geeft in ruil voor militaire dienst en belasting bijvoorbeeld.

Er zijn dus allerlei vormen van schuld waardoor dit soort divisies worden aangelegd, om het te onderscheiden. Heilige schuld komt voort uit de Vuh, wat ook wel genoemd wordt in de serie De Strijd tegen Septus, als een soort van schijn-schuld waarin we met schulden worden beladen die eigenlijk bedoeld zijn om de valse geesten in ons te verbreken, dus bijvoorbeeld een amazone strijder richt een speer tegen ons die bedoeld is om de territoriale geest of ge-erfde generationele geest in of over ons waardoor we opgesloten zijn aan te vallen, ook bijvoorbeeld om de zware mannelijke superioriteits-geesten te verbreken.

Dit zijn dan een soort schijnbewegingen, hetzelfde als : je bent bijvoorbeeld geketend met een valse slavernij, dan zal er een grotere heilige slavernij nodig zijn om je daaruit los te breken, ook qua gevangenschap : Je bent bijvoorbeeld dan door een bepaalde valse geest gevangen gezet, en dan zal een grotere heilige gevangenschap je dan vrijzetten. Dus : Er hangt bijvoorbeeld een valse schuld, door een valse beschuldiging of een misverstand o.i.d. boven je hoofd, en dan zal er een grotere heilige schuld nodig zijn om dit te kunnen verbreken, dus een claim tegen een claim. Dit is dus een soort spel wat niet letterlijk genomen moet worden. Het is om valse geesten om de tuin te leiden.

In het ragnarok zal het ijs op het diepste punt, als het eeuwig is geworden een vlam voortbrengen, en die zal de wereld verwoesten. Dit gebeurt in de vorm van surtr, de vuurreus, van muspelheim, de vuur-wereld. Als een mens tot de vuur-wereld wilde gaan dan moest hij eerst door myrkvior heen,

een duister woud wat tussen muspelheim en midgar, de mensenwereld, inlag. De duisternis is ook verbonden aan de naam van surtr, want het betekent "zwart". Het myrkbos wordt ook wel het sombere bos of bos van depressie genoemd. Op het toppunt van ragnarok, dus als het ijs zich heeft vereeuwigd, dan komt surtr met een boot, het schip van de doden, om door zijn vlammenzwaard dus de aarde in de fik te zetten. ook verbrandt hij dan de brug tussen de mensenwereld (midgard) en de godenwereld (asgard). in de esoterie is er een link tussen het surtr verhaal en sinterklaas.

De ijswereld is genaamd niflheim, en eerst zal de mens hier doorheen moeten gaan, als beeld van de afzondering, onthechting die diep moet doordringen en zich moet vereeuwigen. Dit komt ook weer terug in het eeuwig evangelie in het verhaal van de tovenaars van ostford, de eeuwige vlam. Dit gaat over een meisje en een tovenaars die beiden op zoek moeten naar een eeuwige vlam, en alleen als ze het beiden vinden binnen een bepaalde tijd, dan zouden ze het overleven. Dat gaat ook over persoonlijke verantwoordelijkheid en twee-richtingsverkeer wanneer het op hogere dingen aankomt, dus niet alles op een soort van tovenaars schuiven zoals ze in het westerse christendom doen. Maar die vlam wordt dus ook alleen maar gevonden als ze van elkaar gescheiden worden en in de afzondering tot het ijs komen. Voordat dat moment er is komt het meisje een man tegen die de eeuwige vlam draagt, maar zodra ze dichterbij die man komt begint de vlam te doven. De man waarschuwt haar dan dat als de vlam geheel gedoofd is dan is alles verloren.

Daarom kunnen we niet voorzichtig genoeg zijn met de vuur-dynamiek en is het aan belangrijke regels, condities en principes onderworpen. zoals we ook in het archief zeggen :

"We moeten leven in het heilige vasten, vanuit de heilige leegte, zodat dit vuur zijn werk kan doen, en zuiver is. Daarom moet ook dit toets-vuur weer getoetst worden. (..) Nogmaals : toets-vuur werkt alleen in de afzondering, in het heilige vasten, dus er moet een goede balans komen, een goede dualiteit. Je geeft je dus over aan de tucht en de leegte, en dat moet dan groeien in je. Hierin zullen dus ook alle valse vuren verdwijnen."

Dit is het samenspel tussen vuur en ijs. Het gaat alleen door ijs, anders krijg je vals vuur. Dus hoe je kan weten wanneer het uitgezuiverd is, dat gaat om het krijgen van een relatie met het heilige ijs en het heilige vuur, en het is heel wetenschappelijk, maar dat zal dus altijd alleen maar zuiver en volkomen zijn door de heilige gebondenheid. Dus dat gaat dan weer om de relatie met de heilige gebondenheid of "het touw", een onmisbare dynamiek in het samenspel tussen vuur en ijs. Tot het touw kom je alleen maar door het grootste en eeuwige ijs. Zonder dat is er geen heilig touw, dus eerst moet je sterven in het ijs, in het eeuwige pniel, niet zomaar toegeven aan allerlei drangen of zogenaamde inzichten. Het moet altijd eerst dieper sterven.

In het eeuwig evangelie gaat het verhaal "het tovertouw" over deze dingen. een jongen was in gevecht met een tovertouw die eeuwenlang over een kasteel heerste en iedereen die tot het kasteel probeerde te komen werd door het tovertouw de diepte ingesleurd en werden niet meer teruggezien. het tovertouw was heel lang, sterk en heet, en de jongen kon het alleen overwinnen door een handschoen van ijs. Vuur is dus wel een dynamiek van de vur, maar in samenspel met andere dynamieken, zoals ijs en duisternis, het touw etc. De balans tussen vuur en duisternis kan er alleen zijn door het ijs en het touw. IJs is het pad naar het touw dus, en in de diepte van het ijs gaat het automatisch over in duisternis, wat "het zwarte ijs" wordt genoemd. Dit gebeurt dus ook in het

ragnarok en is een natuurproces of natuurverschijnsel dat in het ijs dan ook uiteindelijk de nacht invalt, het nachtijs, wat ook een boek is in de vur en dieper hier op ingaat.

Dus je komt dan in het ijs tot het nachtijs, en daar zullen uiteindelijk allerlei valse ochtenden, valse vuren, de mens proberen te verleiden tot valse ontwakingen. Hierin komt het witte mysterie, de vrouw met de witte laarzen, tegemoet om juist de mens eerst te leiden tot de diepere nachten. Het gaat er dus om eerst tot de eeuwige nacht te komen, ook tot de grootste nacht, om hierin eerst dieper te sterven. Hierin wordt ook het ijs vervolmaakt, dus ijs en duisternis kunnen niet zonder elkaar in dat opzicht. beide principes moeten dus tot de ultra zone komen, de vereeuwiging, en zo zijn er twee goede pilaren, fundamenteën, voor de komst van het heilige vuur. ALLE anderen die hier dus ergens in afgehaakt zijn, zullen door vals vuur getrokken worden en vergaan. het is dus een grote afval-race.

Dus op de besproken fundamenteën is er een veilige, wetenschappelijke, basis voor het heilige vuur, en dan kan er dus ook een veilig samenspel komen tussen duisternis en vuur, zoals in het noord-germaanse surtr-principe. In de esoterie heeft surtr zijn wortels in dromen. Dat komt van heel lang geleden uit het tijdperk van de wolven. IJs en duisternis wekken ergens de slaap op, en die moet eerst heel diep gaan, ook tot een soort van eeuwige slaap om van alles los te komen, om tot de eeuwige vergetelheid te komen. Dat proces mag niet onderbroken worden, dus daar moet ook gevochten voor worden op het eeuwige pniel, wat ook weer terugkomt in het tibetaanse boeddhisme in de bardo-leer waarin je leert vol te houden in de bardo-slaap (slaap van de onderwereld, dodenreis), zodat je niet in overmoedige, valse moederschoten wordt geboren. Je mag dus ook niet voortijdig dromen, maar je moet in de zg. twilight-zones blijven, tussen-zones, tussen slapen en dromen in, dus het is wel een soort van slaapproef, ook tussen slapen en waken in. dat is iets wat je kunt leren. je strijd dus ten bloedens tegen het vuur, de droom en de ontwaking, ook tegen de wedergeboorte, ook tot tranen en zweet toe. Je zou dus eerder een huil-uitbarsting krijgen dan dat je toegeeft. een heleboel mensen gaan hierin niet diep genoeg, haken ergens af. de mens moet hierin zichzelf als steen houden, komen tot de heilige bevrorenheid en vertraging. Zo kan al het valse vuur sterven. dus ook komen tot de eeuwige steen, de eeuwige steen worden. dit wordt dus getest, want eerst wordt de mens tot de verzachting geleid om te zien hoe de mens gaat reageren, en ook houdt het toetsen de loslating in wat ook een soort van verzachting is. je houdt het niet vast als zijnde vals gesteente, valse hardheid. ook hierin moet dus een goede balans komen, een goed verantwoord samenspel, goed gefundamenteerd, ook in wetenschappelijke zin.

Hoe weet je dan wanneer het zuiver is ? Je geeft je er niet zomaar aan over met een glimlach of zoiets van : "ja, zeg, nu is het wel mooi geweest." Nee, het zuivere wordt alleen geboren in een onstopbaarheid, dus als een soort "huil-uitbarsting" dat je innerlijk breekt en het niet meer kan tegenhouden. zoals jeremia zei : "dit is te sterk. Het heeft mij overwonnen." Het is hetzelfde zoals in de natuur een zaadlozing komt na wrijving, onderdrukking, door het vrouwelijke geslachtsdeel. Dat kan de man dan na een tijdje niet meer tegenhouden, en dan spuit het zaad als een spasme. Let op het woordje : spasme. Wordt vandaag de dag als iets heel negatiefs en als een ziekte gezien, maar het hele lichaam is gebouwd op spasme. Het hart werkt ook door oncontroleerbaar spasme. Zo plant de mens zich ook voort, door spastische bewegingen, door instincten, door drangen die ze niet kunnen stoppen. Zo zou dat in alles moeten zijn, op de heilige, verantwoorde, wetenschappelijke manier dan.

Dus als het vuur dan komt, geboren wordt, vanuit het eeuwige ijs en bijbehorende dynamieken (slaap, duisternis, strijd, hardheid, zachtheid), dan wil het niet zeggen dat de strijd is gestreden. Je moet dan direct terug en niet er profijt uit trekken. Dat is dus ook weer een test. Er is een druppel vuur gekomen, wat niet wil zeggen dat de mens recht heeft op een hele vuurzee, zelfs geen gezellig openhaard vuur. direct weer terug naar het ijs en de duisternis, waar je dan juist door de vuurdruppel weer dieper in kan gaan. De vuurdruppels zijn dus gewoon sleutels om dieper in de tunnels te gaan. de droom-druppel moet dus leiden tot een nog diepere slaap, als sleutel. Door dit soort principes kun je dus kiezen voor een diepere wereld. deze thema's zullen in de toekomst nog verder uitgewerkt worden. De surtr-dynamiek van duisternis-vuur is in de diepte de heilige baarmoeder die de schepping voortbrengt door de oude schepping te vernietigen. De vrouw is de personificatie van de duisternis die het vuur in bedwang houdt en weet te channelen. Dat kan alleen maar als je echt een heleboel duisternis hebt, dus de eeuwige grootste duisternis, anders kun je dat paard van vuur niet berijden. Dus bij elk vuur moet er door de heilige vreze en woede worden teruggegrepen op de duisternis, anders zal het niet te houden zijn. Dus dat zijn in ieder geval ook de bruggen die tussen vuur en duisternis liggen.

In die zin kan het vuur dus wel tot grote hoogtes opgeladen worden. Bij elkaar is het dus een heel wiel van elementen voor het sterven, en dat wiel wordt dus allereerst in de vur besproken als pad van de stad tot de wildernis, en dan in de bilha, het boek na de vur in de tweede bijbel, verder om dieper in de wildernis te komen.

Belangrijk is altijd als je aan de balans tussen duisternis en vuur denkt dat je er een touw tussen denkt, van de heilige gebondenheid, zodat het touw het samenspel bepaalt.

Vanaf onze geboorte werden wij geprogrammeerd met bepaalde wachtwoorden en codes in de vormen van namen, waar we in de loop van de tijd verslaafd aan zijn geraakt, waardoor we een enorme afhankelijkheid eraan kregen. Deze codes maakten ons slaven van deze wereld, en ook in religie gebeurde dat. Het zijn bepaalde magneten in ons onderbewustzijn, om ons blind te houden en in slaap, zodat we telkens cirkeltjes maken rondom een zon. In onze zoektocht naar God, naar de goddelijke kennis, moeten we leren vasten op die ingeburgerde, algemeen geaccepteerde, gevestigde namen en wachtwoorden. Het zijn sluiers die God heeft opgehangen om zijn kennis niet zomaar aan de zwijnen prijs te geven. Wij worden door deze sluiers gelouterd, maar moeten dus erdoorheen tot de hogere en meer zuivere begrippen. Dat vasten op al die ingeburgerde namen is niet makkelijk, want het zijn angst-implantaten en we zijn bang voor het onbekende. Er gaan dus vast en zeker alarmen af. Wij moeten alle religieuze iconen teruggeven aan God.

De test is : blijven wij voorouders aanbidden en hun educatie, of komen wij hogerop tot God, tot goddelijke openbaring. Oordeels-profeten worden apart gezet in vreze en beven. Dat is de voorbereiding tot de ontmoeting met God, en tevens een test. Rennen wij terug tot de voorouders, of omhelzen we de vrees, en zien we dit als een sleutel tot God, het hogere. Alle betekenissen zullen veranderen, alles zal hergedefinieerd worden, en alles zal onmaskerd worden, en de hogere talen en begrippen zullen bekendgemaakt worden. Wij zijn in het midden van dit gevecht nu. Je mag hierin bidden om de kennis van God, om de heilige kennis, terwijl je al het andere loslaat. Je mag dan gaan wachten op de kennis van God, wetende dat de kennis van God tuchtigt, en een grotere Vreze des Heeren brengt, tenminste als het de ware kennis van God is. De kennis van God is heilig. Zowel

in de grondteksten als in de tweede Bijbel gaat het om het leren overschakelen van de geest tot de ziel, de armoede, en vandaaruit tot de gnosis, de heilige kennis. In de heilige kennis mogen wij met God communiceren. Die kennis kan ook alle valse kennis wegvreten, dus het kan ook heel stil worden, of chaotisch. De Heilige Kennis zal de valse kennis aanvallen, dus er zal een oorlog zijn. Dan is de verleiding groot om naar oude vertrouwde iconen te grijpen, maar dat moet je dan juist NIET doen. Blijf standvastig, en blijf ze op het altaar leggen, zodat God hogere dingen kan openbaren. Het is dus een groot afkick-proces. De duivel wil ons religieus houden, volgens de syntax, oftewel de gedrags-code, van de voorouders, waarin de slaven-programmaatjes worden afgedraaid. Wij moeten ons dus disciplineren om daaraan niet mee te werken.

De Heilige Kennis is de kracht van God die in ons komt, wanneer wij vasten, leeg worden van onszelf, en tegelijkertijd helpt de Heilige Kennis ons daarin. De Heilige Kennis is leeg van valse, wereldse kennis. Je mag dus stil worden voor de Heilige Kennis, alles laten wegstromen, uit je hele lichaam, om zo de Heilige Kennis te omhelzen. Deze zal je met nieuwe Vreze des Heeren bekrachtigen. Dat is een goed begin, en ja dat kan dus alles in de war brengen, de oorlog tegen valse kennis, dus blijf alles loslaten, blijf alles op het altaar leggen, en blijf toetsen door de Heilige Kennis aan te roepen over alles wat tot je komt en waarmee je worstelt. Prik er maar in met de Heilige Kennis. Blijf hierin standvastig totdat je een nieuwe wedergeboorte krijgt in de heilige kennis, als in de moederschoot van God. Dat zijn allemaal ervaringen waar we naar mogen streven. Wij focussen ons op de Nieuwe Openbaringen, de voortgaande openbaring, die God geeft, om ons vervolgens te focussen op wat daarna komt. Telkens zijn wij weer progressief bezig met God, als op reis zijn met God. De goddelijke kennis op zich blijft hierin een centrale rol spelen, omdat de gnosis een machtige sleutel is voor deze tijd. Wij moeten leren omschakelen "Van Geest tot Gnosis". Dat is waar alle paden naartoe leiden.

Er is geen enkel verschil tussen de Gnosis en het Profetische. Beiden betekenen : Goddelijke kennis en Openbarings-kennis, verborgen kennis voor ingewijden. Gnosis is het Griekse woord hiervoor, wat altijd door de christelijke kerk is veroordeeld om de mensen dom te houden, dus als een afleidings techniek. Gnosis wijst ook terug op al die geschriften die door de kerk verborgen zijn gehouden, en die de leiders niet in de afgesloten bijbel, de canon, wilden hebben. De Gnostische beweging werd door de eeuwen heen altijd door de kerk vervolgd, ook omdat het voor 'voortgaande openbaring' stond. De kerk heeft in het charismatische deel 'profetie', maar dit betekent kerks gezien : gebonden aan de 66 boeken van de canon, de gruwel der eeuwen, oftewel het merkteken van het beest, zodat de profeet gebonden blijft aan het Babylonische systeem, als een slaaf van de Mammon/ de markt/ het beest.

De wildernis-profeet laat zich niet leiden door de leer van de kerk, is geroepen om oude fundamente te verbreken, heilige huisjes om ver te werpen. De gnostiek zorgt voor een nieuwe bibliotheek van goddelijke kennis, die door de kerk verworpen is, als een kennis-bestand, waarin zelfs nieuwe herziene doctrine en orthodoxie kan plaatvinden wanneer dat nodig is. De wildernis-profeet ontvangt wilde openbaringen, en is niet bang om tradities overboord te gooien. Dit kan dus zelfs leiden tot een reformatie, de inname van grote gebieden door gnosis. Gnosis rekent af met de eeuwenlange leugens van de kerk. De gave van kennis is een onderdeel van profetie. Profetie is de hoogste gave waarnaar wij moeten streven, en staat gelijk aan gnosis en waarheid, aleithea, waarnaar de Geest leidt, en waaraan de Geest onderworpen is. De Geest spreekt niet vanuit haarzelf.

De wildernis profeet is een getoetste profeet, die niet neerbuigt voor de iconen van de voorouders. Omdat de profeet hierin opgroeide moest hij dit noodgedwongen wel doen, maar dan tot de simulators hiervan, symbolisch, als in de taal, ook om zo met anderen te kunnen communiceren, maar de profeet leidt tot de diepte van dit alles. Gnosis kan de diepere lagen laten zien, zoals profetie dat kan, omdat het één en hetzelfde is.

We zijn nu ook bezig met de etymologie, taal oorsprong, van het woordje 'god'. God is namelijk een heel populair woord geworden, en kan heel goed een afleiding zijn om mensen van de gnosis af te houden. Dus in diepere zin zoeken we naar de moeder gnosis.

Iedere soldaat heeft zijn eigen specifieke en unieke wapens en kijk op de dingen, dus alles is waardevol. Anderen kunnen daar ook weer van leren, en het is goed om elkaar te blijven herinneren aan het pad, op verschillende manieren.

Hoe worden die banden van het kwaad dan doorgeknipt :

1. op het altaar leggen.
2. het besnijdenis-mes aanroepen, en vragen of elke verkeerde band mag worden doorgeknipt.
3. vragen om de tijdschijf van de gnosis, de goddelijke klok, wat jou zal leiden in wanneer en hoe je contact hebt, want die tijdschijf is onderverdeeld in seizoenen.
4. stil worden, vertrouwend dat de gnosis nu zal stromen om haar werk te doen.
5. als je nu weer allerlei gedachtes of gevoelens krijgt, breng die ook tot het altaar. prik er in met de toets-speer. roep het vuur van de gnosis er over aan, en weer het besnijdenis-mes met de vraag of er nog verkeerde banden doorgeknipt moeten worden. het is ook mogelijk dat je wordt aangevallen door iets buiten de familie namelijk, een territoriale geest ofzo.
6. stap uit de tempel, weg van het altaar, vertrouwend dat je nu alles op het altaar hebt gelegd, en dat het besnijdenis mes ermee afrekent.
7. vraag om de heilige afscheiding, even afgezien van elke boosheid of angst die je nog voelt, want deels hoort dat ook gewoon bij het leven van een oordeels-profeet, maar dat mag nieuwe richting krijgen altijd weer.
8. verneder jezelf, door in de diepere realiteit op de grond te gaan liggen, en je helemaal leeg laten stromen, vertrouwend op de heilige afscheiding.

We zijn nu in de wildernis terechtgekomen, niet meer in de stad. Wij zijn als nomaden die voorttrekken, dieper de wildernis in. In dit verband zien wij pinksteren dan ook als de uitstorting van de gnosis. Pinksteren is oorspronkelijk het feest van de eerstelingen, en dat was een offerfeest waarin de eerstelingen geofferd werden. Het feest van de eerstelingen is daarom een Levitisch feest. Heden ten dage wordt het pinksterfeest heel anders voorgesteld. In de bespreking van de onderdelen van

het evangelie zullen wij zien wat nog bruikbaar is, en in welke vorm.

Demonologie blijft een belangrijk punt. De mythes hebben gevaarlijke, scherpe kantjes, en werden ontwikkeld door politieke apparaten om de mens gevangen te houden in een web van sociale activiteit en zorg. Je kan veel gevoelens krijgen van zulke algemeen aanvaarde mythes, en het heeft veel opgehoopte krachten van de bloedlijnen, wat een enorme gezelligheid kan brengen, saamhorigheid, doel-streven enzovoorts, en natuurlijk kan God daar doorheen werken, en dat doet God ook. Maar de gnosis gaat om diepte en demonologie, om vertaling en bevrijding, om zo boven en achter al deze menselijke controle geschriften van lagere niveaus van het onbewustzijn een meer persoonlijk en goddelijk contact en communicatie met God te vinden. Hierin rekenen we af met boze geesten, met voorouder-verering, maar zijn de simulators ervan nog steeds belangrijk om tot die hogere verbanden te komen, juist omdat het gestolen goederen waren, en juist omdat God daar ook doorheen werkte en er veel waarheid in zat.

Daarom hebben wij al die jaren met deze simulators gewerkt, en zullen we ermee blijven werken, ook omdat het een onderdeel van de taal is die nog steeds wordt gesproken, maar wij willen de diepere waarheden hierin niet achterhouden. Het christendom is nog steeds geprogrammeerd met zelf-vernietiging. De gnosis, oftewel het kennen van God, wat plaatsvindt in een mens die geïnteresseerd is in God zelf en niet de vorm daarvan, is noodzakelijk voor een oordeels-profeet om niet zelf in het oordeel meegesleurd te worden in de golf van alle voorouderlijke afgoden. Natuurlijk is dit een strijd, en natuurlijk zul je aangeklaagd worden door boze geesten, en natuurlijk moet je kritisch blijven, ook in de gnosis. Je moet zelf een persoonlijk contact met God ontwikkelen, en boeken kunnen daarmee helpen, maar het gaat om het toetsen en het je persoonlijk eigen maken. Wij staan allemaal op onszelf voor God, en wij zijn omringd met middelen. Die middelen moeten getest worden. Er moet mee geworsteld worden.

Alles in de gnosis gaat om balans en seizoenen, om paradoxen en kaleidoscopische gezichtspunten. Het gaat om het abstracte, omdat dit kan leiden tot de diepere werkelijkheden.

Een heleboel principes uit het christendom zijn van Moeder God, zoals afzondering en strijd tegen boze geesten.

Moeder God werkt daar doorheen, en er is veel moeder gnosis te vinden in het christendom, alleen is alles verdraaid en overhoop gehaald, vervalst enzovoorts. Het is waarheid vermengd met leugens, vergif door het voedsel. Wij moeten daarom alles uitziften en in de juiste volgorde zetten, om zo tot diepere niveaus te komen, want dingen kunnen ook vaak weer afleidings-tactieken zijn, dus dan lijkt het mooi en goed, maar heeft God een hogere weg voor ons.

Dit gaat allemaal tijd kosten, en we mogen niet op God vooruit lopen. Gnosis is ook een soort van loon systeem. We zullen zien wat God gaat doen. Als je van God/ Gnosis gedachtes krijgt, dan kun je die ook op papier zetten als een soort dagboek of journaal. Ook daarin kun je dan later nog meer gnosis zien, omdat het dan gaat groeien. Zo gaat er ook geen gnosis verloren. Vandaar dat het soms belangrijk is om je communicatie met God op te slaan voor later gebruik. Dat kan ook helpen. God spreekt vaak meer tot ons dan we denken. En daar kunnen we dan ook weer anderen mee helpen.

Je mag het op het altaar leggen, en dan zal de gnosis het gaan transformeren. Veel dingen zullen

weer terugkomen, maar dan op een andere manier. Je kunt er dus speciaal voor gaan zitten en opschrijven wat je denkt dat de gnosis je laat zien, en dan even later een testje erover heen laten gaan, dus even op het altaar leggen, en zien wat de gnosis ermee doet. Je kan een relatie aangaan met de gnosis. Als er niets komt is het ook goed, want we moeten ook de leegte in. In ieder geval als je op de gnosis mediteert, dan kun je ook ineens diepere patronen zien. Die kun je dan ook opschrijven, en dan later door de gnosis weer lezen, en dan zien of de gnosis nog iets wil toevoegen of nog diepere verbanden wil laten zien.

Dan kun je bijvoorbeeld het geheel in vakken gaan verdelen van belangrijke zaken, en dan mediteer je van vak tot vak, en zien of de gnosis wat meer laat zien erover. Dan schrijf je dat dus in het vak. Zo kun je dan vakken door de gnosis opbouwen over verschillende demonen, en over bepaalde principes, belangrijke dingen in je leven, enzovoorts. Zo kun je zelf een archiefje opbouwen van de gnosis. Dat kan later nog eens van pas komen. Zo kun je al die vakken gaan zien als een soort van e-mail-boxen waar informatie of e-mails van de gnosis kunnen binnenkomen. Dat is dan even heel technisch gezien. Zo kan de gnosis je dan strategieën door gaan geven. Als je dan merkt dat het op een bepaald moment vastloopt, dan kun je ook een hulpmiddel gebruiken zoals een boek, of één van de hoofdstukken uit de series, en dan weer even de vakken controleren nadat je het gelezen hebt, of de gnosis iets heeft aangevuld. Muziek kan soms ook helpen, of een computer spelletje. Het zijn allemaal middelen om de gnosis te openen.

Het woordje 'gnosis' betekent niets anders dan 'God leren kennen', 'een persoonlijke relatie met God hebben.' Hierin zijn een heleboel levels en dieptes, die je echt niet allemaal direct hoeft te kunnen doorzien.

Je kan op vele manieren een relatie met God hebben, en hierin gaat het om je hart. Soms ben je dan te diep in de wildernis, of in een soort lift, dat je ook moeilijk kunt teruggrijpen tot het oude. Dat is ook heel begrijpelijk, en dat weet God allemaal, en daar houdt God ook rekening mee. Waar het om gaat is dat we moeten leren alles op het altaar te leggen.

Dat wil niet zeggen dat alles dan weg is, maar dat het in God's handen is. God kan dan alles zuiveren en transformeren, of misschien wel zeggen : 'Het is goed zo, hier heb je het weer terug.' Als iets vertrouwds wordt weggenomen of op het altaar wordt gelegd, dan hebben we de neiging om het terug te nemen, omdat het bij ons leven hoorde. Dat is ook zo als iemand wordt weggenomen waar we een diepe binding mee hadden bijvoorbeeld door de familie-band of iets anders. Als zo iemand dan weggaat, door de dood of iets anders, dan is dat extra zwaar, maar dat betekent dan niet dat die persoon nu direct de beste persoon was die bestond. We hadden daar gewoon een zware binding mee.

Er gaan een heleboel alarmen af wanneer iemand uit de gevangenis van het ingeburgerde, sociale christendom probeert te ontsnappen. Soms moet je gewoon weer even rustig aandoen, en zelfs weer de oude ingeburgerde symbolen gebruiken. Dat is niet erg. Dat je daar een ander gevoel bij hebt en dat het je niet meer zo eigen kunt maken is natuurlijk logisch.

Soms moet je voor je eigen rust gewoon weer even alles op het altaar leggen, ook de nieuwe dingen, en dan vluchten. Alleen tot God komen. Dus ook niet met je verleden wat mensen je geleerd

hebben, ook niet met de bijbel, of met wat voor beeld je dan ook van God hebt. Niet bouwen op mensen, maar alleen op God.

Ook je oude kennis was kennis van mensen over God, wat zij jou geleerd hebben, en waardoor jij je veilig voelde, zeker en alles was vertrouwd. Daar werkte God natuurlijk doorheen, maar dat is omdat God geen andere manier had. Ook het Nederlands is een verschrikkelijk verziekte taal, maar we moeten dat nog steeds gebruiken, omdat dat nu eenmaal de ingeburgerde manier van communicatie is. Dat is niet erg. Dat komt allemaal wel.

Stap voor stap zal alles veranderen en we kunnen geen ijzer met handen breken. Dus in dit proces van alles op het altaar leggen kan het je soms teveel worden, en overvalt de vijand je, en dan moet je soms weer even gebruik maken van de oude manier. Alle communicatie en leef middelen zijn verziekt, daar ontkomen we niet aan : de lucht die we inademen, het voedsel wat we eten, alles.

Ook ons lichaam is door en door verziekt, maar er is geen andere manier. Dus je hoeft het niet te moeilijk voor jezelf te maken. God kent je hart. Maar we weten allemaal dat de vijand bedreigt en beschuldigd. Je mag onderzoeken, je mag vrijkomen van het oude. Je mag je bezighouden met profetie, het leren kennen van God op een persoonlijk level, buiten de ingeperkte paadjes en tuintjes. Je mag over de muur klimmen, maar weet wel dat de vijand dit niet leuk vindt, en alles zal proberen om je terug te krijgen.

Alles werkt in die zin mede ten goede. Het kennen van God zal in die zin je relatie met demonen vernietigen, je relatie met valse goden, en zal afrekenen met oude godsbeelden. Het kennen van God, het persoonlijk kennen van God, is een manier van communiceren waardoor alles veel dieper gaat en niet meer oppervlakkig of vaag is, of op horen zeggen is gebouwd. Het is tussen jou en God.

Daarom is profetie de hoogste gave na het ontvangen van de pneuma, wat ze in geest vertalen maar wat het creatieve, interactieve zaad van God is, als profetie. Mensen willen geest zonder het kennen, omdat ze zo de geest beter onder controle kunnen houden, en het als een sinterklaas kunnen gebruiken. God zegt dan dingen en dan gaan ze naar de bijbel om te zien of het wel bijbels is. Zo hebben ze dan het boek boven God geplaatst. De pneuma is zo goed als dood in kerken waar niet geprofeteerd wordt.

Wanneer we tot God komen gaat het niet om kracht. We moeten juist leeg worden voor God, en God moet ons eerst zwak maken. Het systeem is een sociale controle systeem wat ons dan 'kracht' wil geven, om dit proces te verstoren. Vasten kan heel zwaar zijn. Mozes leidde dus het volk tot de wildernis, en hier was honger, hier waren de oude krachten niet, en geen sociale zekerheid. Daarom verlangden velen terug naar de vleespotten van Egypte. Dat is een worsteling met God. De reis is ook niet makkelijk. Jij voelt dat je ook niet zomaar weer contact kan hebben met de vleespotten van Egypte, maar dat je heen en weer wordt geslingerd. Dat is normaal. Daar is niets mis mee.

Wij moeten niet door gevoel leven. Gevoel is niet de maatstaf om onze relatie met God te berekenen, of de kracht die je voelt. Ook geluk is geen godsmeter. Dat is wel zo in het prosperity evangelie en de EO had wel eens foldertjes waarin blijdschap werd gezien als een graadmeter van hoe je relatie met God was. Dat is totale onzin. Oordeels-profeten gaan door diepe dalen heen. Dit

kan zover gaan dat ze hun geboortedag vervloeken, of de moederschoot, maar natuurlijk kun je heimwee krijgen naar je oude leven. Geef het aan God, en God zal je geven, niet wat je verlangt, maar wat je nodig hebt. Daar zullen misschien kruispunten in zijn, misschien niet. God geeft jou wat je nodig hebt. Het paal-loze, tuchteloze zal alleen maar misleiding brengen, en valse kracht.

Wij moeten de leer van het lijden en de paal niet vergeten, de tucht die we nodig hebben. In de jungle hebben we gevechten, en kunnen dan soms toegetakeld worden wat de gnosis weer ten goede kan gebruiken. Dit is hoe wij geïnitieerd worden. De gnosis wil ons onderwijzen. Wij hebben profetische diepte nodig om hier doorheen te kunnen komen. Wij moeten deze boze geesten verslaan, en dat gaat alleen door de ontmaskering, door opgebouwd te worden in profetische strategie. Hiervoor is het lijden belangrijk. Het lijden opent onze zintuigen, en slaat nieuwe informatie op.

Boze geesten kunnen soms een heleboel afroven, en juist dat hoort er ook bij. Juist dit helpt ons om leeg te worden. Hoe leger wij worden, hoe meer wij kunnen worden toegerust in strategie. Dit is allemaal niet simpel. Wij onderscheiden ons van de spijbelaars en de klagers, de luien, die denken dat we zonder strijd contact met God kunnen hebben. Wij moeten de waarde gaan inzien van het lijden, van de woede, van de vrees, depressie, en zelfs van het worstelen met God. Er zijn een heleboel afgoden die wij moeten overwinnen. Prosperity en gemakszucht staat dus op de loer.

Vanuit onszelf kunnen wij niets begrijpen. Soms moeten wij leren leven met een stuk onbegrip en verwarring. Ons denk-proces moet heel vaak afgebroken worden, totdat alles weer in de leegte verdwijnt, omdat het verschrikkelijk onrein is en verzegeld. Wij kunnen niets bewaren, aan niets vasthouden. Wij hebben hier alleen een tijdelijke plek. Mensen zijn vaak bezig allerlei religieuze hebbedingetjes te ontwikkelen, om houvast te hebben. Dat is normaal, maar dit kan zich makkelijk tot een afgod ontwikkelen waardoor we niet verder kunnen komen, of alleen maar de illusie hebben dat we verder komen. Het politieke apparaat, het religieuze apparaat van de mensen, kan verschrikkelijke angsten aanjagen. Vroeger werden mensen hierom vermoord en gemarteld. Toch heeft dit dus met mensen-eer te maken, met voorouder-aanbidding, en zelfs het aanbidden van de regering, waartoe de illuminati mensen min of meer dwingt. Dit is een grote strijd. Kiezen wij voor mensenvlees, of voor het goddelijke. Er wordt ten diepste niets afgewezen, dat is ook helemaal niet nodig in eerste instantie. Alles moet aan het goddelijke teruggegeven worden als een test. Op het altaar leggen is niet hetzelfde als afwijzen. Er kunnen goede dingen tussenzitten, maar daarom moet het juist gezegd worden.

Wij moeten het pad door de wildernis geheel gaan, en het beloofde land veroveren of heroveren. Het is dus een oorlog en een jacht. Soms gaan we in ballingschap, soms worden onze ogen uitgestoken, of onze oren afgekapt. Soms worden we bang gemaakt voor wat het systeem ons nog meer zal kunnen aandoen.

Het profetische leven kan niet getoetst worden als we eraan vasthouden, of als we dat zelf proberen op te wekken. Er wordt dus niks zomaar 'verzonnen'. Wij moeten worstelen met het goddelijke, omdat juist in de goddelijke wereld zoveel valse goden zijn. De Vreze des Heeren grijpt niets zomaar aan, ook niet als je ineens kracht voelt, of een licht ziet. Dat is levensgevaarlijk. Oordeelsprofeten weten dat er heel wat geesten op hen worden afgezonden die met allerlei

aanbiedingen komen, en zijn verschrikkelijk op hun hoede wanneer iemand begint over 'sterke krachten en lichten', vooral als daar afhankelijkheid naartoe ontstaat. Mensen die te ervaringsgericht zijn zullen vaak moeite hebben dieper in het ware profetische te komen. Zij kunnen misschien stads-profeten worden, maar geen oordeels-profeten. Zij verachten de wildernis. Hierin zijn een heleboel testen. Het goddelijke zal hen onder druk zetten om te zien wat werkelijk in hen zit. In die zin vrezen verwilderde oordeels-profeten de Heere, dat ze als de dood zijn om verblinde stadsprofeten te worden. Soms komen we op een level terecht door onze keuze, wat dan niet het hoogste level was, maar het goddelijke zal daar toch doorheen proberen te werken. Er is dan sprake van een mengeling, en dat kan heel krachtig zijn. Vooral als er nog geen diepte is geweest, en geen inzicht in de werkingen van de misleidingen van het systeem, dan zal alles een mengeling zijn. Vooral als je nog een gevangene bent van de voorouderlijke politieke merktekenen. Alle ervaringen die je dan hebt zijn gemengd.

De planeet waarop wij gevangen worden gehouden is een lichtplaneet. Het licht kan enorme geschenken geven van inzicht, wijsheid, kennis, maar hier wordt het licht, het oog, aanbeden, en houdt een heleboel andere zintuigen verborgen. Het licht verdoofd diepere gevoeligheden. Daarom spreken we eerder over de te ontvangen 'verduistering'. Zo kunnen wij terugkeren tot het paradijs. Er is hier op aarde overbelichting, als een alarm. Het licht houdt ons nauwgezet in de gaten, en spreekt bedreigingen wanneer wij dieper in de duisternis komen. Het licht wil ons laten zoeken naar genot, en niet het goddelijke, maar het licht heeft een valse goddelijke wereld gemaakt, met illusies voor elk wat wils. Door het in contact komen met de goddelijke duisternis kunnen door de leegte diepere zintuigen aangewakkerd worden, en vandaaruit kan er een soort nachtzicht ontstaan, en kun je komen tot vuren. Die vuren komen dus vanuit de leegte.

Leeg worden gebeurt vanuit verschillende invalshoeken. Als eerste moet er een besef zijn dat wanneer wij zelf gaan lopen knutselen, dan kan het verkeerd aflopen, vanwege onze beperkingen, het niet goed overzien wat er aan de hand is, wat de gevaren zijn enzovoorts. Wij waren in een hoge natuur gecreeerd, maar kregen een andere identiteit van de vijand, want wij leefden in ballingschap sinds de geboorte. Er moet dus een besef zijn dat we zijn weggekappt van hoe we waren, en al onze verbindingen, en daarom moeten we achterdochtig zijn met alles wat ze ons proberen in te smeren en aan te smeren. Daarnaast moet er natuurlijk de wil zijn om leeg te worden, terug te keren tot de hogere natuur. Velen willen de prijs niet betalen, en willen het liever zelf doen, terwijl ze weten dat het zelf zo is afgeweken en verblind dat dit nooit iets zal kunnen worden. Wij zijn namelijk onszelf niet meer. Sommigen willen liever gewoon de regels van de maatschappij volgen, en niet als vreemd of anders bestempeld te worden. Er zijn dus allerlei valkuilen.

Er moet dus de wil zijn om alles op het altaar te leggen. Ook onze wil, want die kan verschrikkelijk verdorven en aangetast zijn. Wij hebben dus de vrije keuze, en het gaat er juist om die vrije keuze op het altaar te leggen. Dan zeg je dus eigenlijk tot de hogere natuur : 'Doe met mij wat u wilt.' Je geeft je oude leven en natuur dus ook op voor de toekomst dan, als een eeuwige keuze. De gebondenheid in de hogere natuur kan alleen op die manier komen. Het mag geen moment-opname zijn.

Dus de wil, het verlangen, wordt ook op het altaar gelegd. Soms moet dit vaker gebeuren, standvastig, zodat het niet terugspringt. Wat kan helpen is bepaalde hulp-middelen te gebruiken, zoals : Je loopt bijvoorbeeld door een deur tot het altaar, legt je wil erop, je begeertes, verlangens,

alles, en dan loop je door de deur weg van het altaar. Deur op slot, en dan gewoon een heel stuk van de plaats wegllopen. Dan kom je ergens in een meertje naar een lange tijd waar je je kunt baden. Zwem dan naar de overkant. Het is daar heel zanderig. Het plakt tegen je natte huid aan. Door slinkse manieren kan de wil dan proberen terug te komen, bijvoorbeeld via gedachtes, gevoelens, emoties, enzovoorts. Belangrijk is het dan ook met je verstand te beginnen. In ieder geval moet je deel worden van de natuur daar, water, zand, enzovoorts, zodat het geabsorbeerd kan worden. Omdat we met zoveel laagjes te maken hebben van de oude natuur is het als een pel-proces. Je loopt verder naar een vliegtuig, wat je verstand symboliseert, en alles wat daarbij komt, gevoel, emoties, geheugen enzovoorts. Je stijgt op met het vliegtuig, en springt eruit met een parachute. Dat wil zeggen : je laat je oude natuur helemaal los. Dit is een loslaat-techniek. Dan spring je ook uit jezelf met een parachute, en dan spring je daar ook weer uit. Je blijft dus springen, totdat je op een punt komt wat 'het diepste loslaten' heet, of het ultra-loslaten. Dat is een gloeiende zone, waar je 'het eeuwige loslaten' kunt binnengaan.

Dat is het moment dat je de grond hebt geraakt. Je bent diep in de wildernis. Dan zullen er weer nieuwe gedachtes en gevoelens in je binnen proberen te komen. Juist omdat je niet weet of die gedachtes en gevoelens van de hogere natuur zijn, moet je je hier tegen verzetten. Je moet er zelfs mee worstelen als het te sterk wordt. Dit is een vorm van toetsen en aftasten. De hogere natuur weet hier wel raad mee, de lagere natuur niet, maar zal proberen binnen te dringen. Je mag geen risico's nemen, zoals op je gevoel afgaan. Zoals : 'oh, ik ervaar de zalving.' Of : 'wow, wat een goed gevoel.' Dit is te gevaarlijk, want de tegenstander zal alles proberen na te bootsen. Imitatie staat op de loer. Dus je worstelt, je verzet je, wetende dat als het de hogere natuur is, dan kan die 'juist door deze worsteling' binnenkomen, omdat dit namelijk je beveiligings-systeem is.

Nu kun dus zelfs je worstelen onvolmaakt zijn, onzuiver, onvolledig, dus zelfs met het worstelen moet je worstelen. 'Worstelen met het worstelen met het worstelen, enzovoorts.' Hetzelfde zoals je eerst ging 'loslaten van het loslaten van het loslaten van het loslaten van het loslaten' Alles moest je loslaten, vooral juist ook het loslaten zelf. Zo ga je dan ook worstelen met het worstelen zelf. Totdat je in het punt komt van het diepste worstelen, het diepste verzetten, als het ultra-verzetten, het ultra-worstelen, waardoor je het eeuwige worstelen en het eeuwige verzetten kunt binnengaan. Dit is ook een gloeiende plaats, een soort wapenrusting. Heel belangrijk in je beveiligings-systeem wat de hogere natuur zal aantrekken. Missen er teveel stappen in het beveiligings-systeem, dan zal de hogere natuur niet echt diep komen.

Je gaat dan door een deur, en sluit die deur af. Daarna ga je weer door een deur, en sluit die deur ook af, en dan ga je weer door een deur die je moet afsluiten, op slot moet doen, en dan weer. Ook het afsluiten sluit je dus af, omdat ons afsluiten heel onzorgvuldig en onzuiver kan zijn. Het gaat dus om het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten van het afsluiten enzovoorts, totdat je in het diepste afsluiten komt, en zo tot het eeuwige afsluiten kunt komen. Hierin kunnen bepaalde geboortes in plaatsvinden. Je komt bij een heel groot meer. Je stapt in het meertje en wast jezelf. Dan zwem je het meertje over, en kijkt niet om naar allerlei geboortes die je om je heen zou kunnen zien. Dit is best wel een tijdje zwemmen. Grijp geen enkele ballen aan van ervaringen die om je heen vliegen. Zwem gewoon door, en kijk er niet naar. Verderop zal het steeds duisterder worden, want je grijpt de lichten om je heen niet aan. Je bent op weg naar een gloeiende plaats, tot gloeiend zand. Wanneer je daar aan bent gekomen rol je in het zand wat aan je natte huid zal kleven, om één te worden met de natuur. Dan na het strandje kom je in een wildernis. Je hebt nu

een leegte in jezelf ontvangen, die leegte ben je in wezen binnen gegaan. Vanuit die leegte kun je leven. Hier en daar zijn er wat vuren die -mocht er nog wat van de oude natuur komen, en dat gaat geheid gebeuren- het kunnen absorberen.

Zo kun je groeien in leegte, dat is een proces, en dit was een voorbeeld-meditatie. Je kunt dit leren. Territoriale geesten kunnen samenwerken, en je tegelijkertijd aanvallen. Ze kunnen elkaar ook oproepen voor hulp als het te zwaar wordt. Ze hebben een heel alarm systeem, en veel connecties, die je natuurlijk dan ook weer kunt verbreken, om ze te isoleren.

Als de hogere natuur dan echt komt, dan kun je je daar niet meer tegen verzetten. Het grijpt je, en er is niets wat je kan doen.

De reis van het leegworden gaat ons brengen tot een hele andere wereld met andere hiërarchieën en volgordes, en alles wordt getransliterend in de zin dat we terugkomen tot de originele bestanddelen, dus dat zal allemaal heel diep gaan. Stap voor stap zal de hogere natuur dit openbaren.

Er is een heel groot verschil tussen het toets-afwijzen en het daadwerkelijk afwijzen door verharding. Dat is werkelijk een verschil tussen dag en nacht, en kun je niet eens met elkaar vergelijken.

Het toets-afwijzen is een veiligheids-mechanisme wat juist door de gnosis zelf ontworpen is om boze geesten mee uit te ziften, maar die boze geesten zullen dan alles proberen te doen om je aan te klagen, en gaan er ook verschrikkelijk om klagen, en komen dan met allerlei leugens en angsten om je te doen stoppen met toetsen.

Het toets-afwijzen zegt dus eigenlijk : 'Okay, allemaal heel leuk en aardig, maar wie ben je eigenlijk, ik moet eerst weten wie of wat je bent, dus ik geef je terug aan de gnosis, aan de bron, op het altaar, en dan zullen we wel zien of het de gnosis is of een boze geest.'

Het altaar zal alles zuiveren, dus eigenlijk moet je leren leven vanuit het altaar. Je moet dus alles benaderen via het toetsen, en toetsen gaat door het vasten, het onthechten, totdat je merkt dat het vasten wortel heeft geschoten, en dat de gnosis je bezoekt in de onthechting, want leegte is een weg. Het leidt ergens naartoe. Het is een beetje hetzelfde als het aanvaarden en liefhebben van de tucht, dus dat je de leegte aanvaardt, en liefhebt, en er een relatie mee krijgt. Dan hoeft je geen dingen te gaan forceren, maar de leegte zal dus zelf gaan spreken.

Omdat er ook een valse leegte is die kan spreken, een minder diepe leegte, die ook heel ongeduldig kan zijn, is het belangrijk om te blijven toetsen en te leren toetsen.

Dus je merkt dat er gedachten komen over het oordeelsprofetenschap, en door het toetsen probeer je die gedachte te stoppen, niet omdat je je aan het verharden bent, maar omdat je het wil toetsen, op het altaar wil leggen, zodat alles veilig is. Die gedachten kunnen dan een echo hebben en komen in je geheugen terecht, en omdat je ze door het toetsen 'weigert', dus op het altaar legt, loslaat, ze teruggeeft aan de gnosis, zijn dit 'flitsen'. Het zijn allemaal hele kleine stukjes, en dat kan dus de gnosis al zijn, of een boze geest, of een mengeling. Juist omdat je je geweten en bewustzijn op die manier beveiligd zullen die flitsen gezuiverd worden, en zullen op je onderbewustzijn inwerken,

waar je op de achtergrond dus gevoed wordt. Er wordt dus gezaaid in je leven, op de verre achtergrond van je bewustzijn, tussen bewustzijn en onderbewustzijn in, in de schemerzone.

Hier zal het gerangschikt worden, op de juiste volgorde worden gezet, door het toetsen, en zal het wortel schieten.

Dat is een proces. Je wordt dus voorbereid op het daadwerkelijk ontvangen van de gnosis. Dan op een gegeven moment maakt het contact, en is er niets wat het kan stoppen. Je kan het niet wegdenken. Er wordt een link in je gelegd. Het is iets wat de hele tijd op je blijft indreunen.

Het blijft om je heen, terwijl je toetst, er niet zomaar naar grijpt. Het gaat dus om timing, en dat kunnen we zelf niet. Dus wacht maar even af hoe die vuurbal gaat reageren, en hoe het zich gaat vormen. Je merkt in ieder geval dat er wat op de achtergrond staat te dringen, en het moet zelf ook door allerlei natuurlijke processen heengaan. De verleiding is dan groot om het te grijpen, maar dan is het toch het beste om te zeggen : 'Ik leg dit weer op het altaar.' En zie dan wat er gebeurt.

'Ik blijf dit op het altaar houden, ik blijf dit toetsen, voor het beste eindresultaat.'

En dan zul je vanzelf wel merken wanneer het klaar is, of dat het misschien wordt getransformeerd in iets anders. Soms komen dingen met heel veel schillen. Dan kunnen we met de schil weghollen, en dat wat erin zit verliezen, maar we kunnen ook de schillen gaan pellen totdat we bij de inhoud terecht zijn gekomen. Dingen komen dus met een heleboel lagen, en je kan kiezen voor het beste, maar ook voor een wat lager plan. Er is een beste wil van de gnosis, en een gedogen wil, een lagere level.

De leegte mag je zien als een bol van bescherming. Die bol kan gaan groeien naarmate je de leegte oefent, de leegte aanvaard en de leegte liefhebt, en dat is de sleutel tot de gnosis. Hierdoor zul je uiteindelijk dingen gaan zien en voelen, en hou ze maar gewoon op een afstand, en kijk maar een beetje de kat uit de boom, want als je in overmoed een boze geest aanziet voor een stuk gnosis, dan is het ook goed mis. De leegte moet flink wortel schieten, en dan via een natuurlijk proces zich gaan uiten.

Dus je visualiseert dan een muur van glas om je heen, als een bal van glas, die dan de toets-leegte voorstelt, en je laat die bol steeds groter groeien, dus die muur komt steeds verder van je af. Wat zie je dan achter die glazen wand ? Of wat voel je dan dat er achter de wand gebeurt ? Dan zullen er gedachtes of gevoelens door de glazen wand proberen te komen, juist door installaties binnenin, bijvoorbeeld wonden, en alles wat er in die wonden door de tegenstander is ingestopt. Er zijn dus stoorzenders als het ware die de leegte proberen te belemmeren. Dan visualiseer je dat alle splinters, spijkers, stukjes glas enzovoorts uit de wonden worden gehaald, waardoor die wonden kunnen genezen, en waardoor de glazen bol steeds meer dingen buiten kan houden in plaats van binnen. Boze geesten zullen dan op het glas proberen te tikken, maar omdat het glas steeds meer groeit zal dat getik steeds verder weg komen. Zo kun je dus de rust van de gnosis ingaan.

Het gaat er dus om handigheid in het toetsen te krijgen, om zo gnosis te vergaren, en de leegte niet te verwaarlozen of te degraderen of minachten. De leegte is het toetsen, dus dit is je bescherming tegen hele sluwe boze geesten. Omdat zoveel mensen hiermee de mist ingaan zijn er ook zoveel

verschillende meningen. Het toetsen wordt niet of nauwelijks geleerd in kerken, of ze zeggen : 'ja, toets alles aan de bijbel.' Er zijn dus vele gradaties in het zuiveren, en dat hangt dan een beetje van de keuze af.

Wel zijn er dus allerlei gangen die allemaal hun eigen eigenschappen hebben. Bijvoorbeeld er zijn gangen waar elk geluid een valstrik of wapen in werking zet, zodat je dus die hele tunnel door moet gaan via het vasten op geluid. Er zijn dus ook tunnels waar licht hetzelfde doet, dus dan moet je vasten op licht. Zo bouw je dus van fundament op fundament, totdat de maat vol is, en je verder kunt, en je van de fundamenteën je leven lang profijt hebt. Veel mensen zullen straks gaan merken dat ze geen wortels hebben, daarom is het nu zo van belang diep te wortelen om bestand te zijn tegen de tijden die gaan komen.

Wij denken heel vaak aan de communicatie van licht en geluid. We willen visioenen zien en dingen horen, maar er zijn juist zoveel andere belangrijke zintuigen, en we moeten zelfs een andere taal leren. Ook die zintuigen kunnen zich in de leegte ontwikkelen. Zo kan het dus zijn dat door het toetsen heen de gnosis een merkteken van informatie in je maakt, om je zo leiding te geven. Na een tijdje zal het wat meer vaste grond geven. In het begin is het inderdaad moeilijk. Het is een proces om boze geesten te onderscheiden van de ware gnosis, en om al die tactieken die boze geesten gebruiken om je van de leegte-gnosis af te houden. Toetsen (leegte) en gnosis, als leegte-gnosis, zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Dit behoort tot de initiatie processen door de moeder gnosis.

Het altaar is een metafoor voor het toetsen, als een stap in het beschrijven van het mechanisme hiervan. Veel metaforen en woorden die we voor nu gebruiken zullen later vervangen worden door hogere metaforen. Het toetsen is een soort schijn-oorlog, of toets-oorlog. Stel je voor je wordt benaderd door één of ander beest, of je wordt overweldigd door allerlei gedachtes of gevoelens. Dan is het belangrijk dat je dat van verre al ziet aankomen, anders kan het misschien al te laat zijn. Daarvoor is er het jachts-toetsen. Als je iets in de verte op je af ziet komen, dan neem je een toets-pijl, en dan schiet je die erop af. Dat kan de gnosis dus niet schaden, maar stel dat het de gnosis is, dan wordt de gnosis juist hierdoor vrijgezet. Je pelt hier dus als het ware de gnosis mee af. Komt het dan nog steeds dichtbij, dan schiet je er nog een toets-pijl op af, en wordt het daardoor nog niet gestoord, dan begint er een grond-gevecht van dichtbij. Dit is een toets-gevecht, zoals Jakob op Pniel. Dit is een worsteling, een toets-worsteling. De gnosis wordt zo geheel losgemaakt van boze geesten.

Je kan dan het toetsvuur aanroepen. Boze geesten zullen hier in wegsmelten. Visualiseer een enorm toets-vuur om je heen, en wacht af wat er gebeurt. Soms worden boze geesten ontmaskert door dit vuur, maar er zijn dus belangrijke voorwaarden voor dit vuur. We moeten leven in het heilige vasten, vanuit de heilige leegte, zodat dit vuur zijn werk kan doen, en zuiver is. Daarom moet ook dit toets-vuur weer getoetst worden. Je toetst het toets-vuur in het toets-vuur in het toets-vuur, enzovoorts, totdat je in het diepste toets-vuur terecht bent gekomen. Nogmaals : toets-vuur werkt alleen in de afzondering, in het heilige vasten, dus er moet een goede balans komen, een goede dualiteit. Je geeft je dus over aan de tucht en de leegte, en dat moet dan groeien in je. Hierin zullen dus ook alle valse vuren verdwijnen. Dus die vuurbal gaat hierin gezuiverd worden. Je kan ook tot de vuurbal zeggen dat hij zich moet identificeren, en dat geldt niet alleen voor de vuurbal, maar voor iedere vloed van gedachtes of gevoelens, of wat er dan ook op je afkomt. Je moet ze laten belijden, ze dit laten zeggen : 'Als ik niet van de heilige gnosis ben, dan wordt ik nu verteerd door het heilige vuur. Als ik

wel van de heilige gnosis ben, dan heb ik doorgang.' Laat ze dit een aantal keer belijden.

Ook kun je hulpmiddelen gebruiken, als een soort inventarisatie, dat je een toets-vuur visualiseert en daarin vakken maakt. Een vak voor heilige gnosis en een vak voor boze geesten. Dan stop je een hardnekkige gedachte, of een hardnekkig gevoel, of wat er dan ook op je aandringt, in het toets-vuur, in een vak genaamd 'toets-vak'. Dit is dus het intro-vak, waar alles inkomt. In dit vak zijn twee tunnels, één die leidt naar het vak voor boze geesten, en één die leidt naar het vak van de heilige gnosis. Kijk dan wat er gebeurt. Dit vergt een beetje oefenen en afstemmen, voordat je er gevoelig voor bent om te zien wat er daadwerkelijk gebeurt. In het lichaam zelf, als het binnen is gekomen, kun je dat bijvoorbeeld toetsen door je linker arm als het vak van boze geesten te zien, en je rechter arm als het vak van de heilige gnosis. Stel dus dat er een hardnekkige gedachte is binnengekomen, of een gevoel, dan slik je dit in, en dan komt het in de buik, wat als een toets-zone is, in het toets-vuur. Dan kun je dat wat getoetst wordt even aanspreken om te zien wat er gebeurt, of gewoon zien hoe het vuur dit indeelt, dat hangt er vanaf wat het beste werkt. Dan merk je dus of er energie je linker arm of rechter arm instroomt, of via tintelingen. Als het in je linkerarm stroomt, dan is dit dus je virus vault, oftewel een vuilnis-verwerker, en dan kan er eventueel nog wat gnosis vrijkomen, wat dan naar je rechterarm toestroomt, en vandaaruit over je lichaam wordt verspreidt. Er zijn heel veel technieken die je kunnen helpen, dus het wil niet zeggen dat dit voor jou het beste werkt. Gebruik dat wat voor jou het beste werkt. Je moet groeien in techniek, en je programma's upgraden. Je kan dus met een bepaalde techniek beginnen, en dan later kan het zich gaan aanpassen, en overgaan in een andere techniek die dan beter voor je zal werken. Ook hangt het er een beetje vanaf in welke soort strijd je je bevindt. Soms hebben juist meerdere technieken in een soort van samenwerking meer effect.

In hogere levels van oordeels-profetie wordt de geest inderdaad ontmaskerd, is er een strijd tegen de geest, om zo tot diepere gebieden van de gnosis te komen. In lagere levels wordt de geest nog veel als simulator gebruikt. Als je door de series heenleest, strijd tegen septus, strijd tegen zaralahm, strijd tegen lazar, dan wordt de geest dus langzaam omgevormd tot gnosis en wordt de geest ontmaskerd als de Griekse god van de lucht, plus zijn naam (septus). Het gehele christendom wordt dus op z'n kop gezet en herleid tot zijn oorsprong, en wat voor machten er achter schuilgaan. Ook zien we wat dit voor zegels zijn, wat ze dan allemaal ze lang al hebben achtergehouden.

In de gnosis is 'gaven' geen goede terminologie. Gaven brengen namelijk gemakszucht verbonden aan hoe het christendom alles voor elkaar schijnt te krijgen door belijdenis-theologie. Je kan raak zondigen, en dan kun je gewoon alles belijden, en dan is het weg. Dit gemakkelijke belijdenis-gaven evangelie, oftewel het logos-evangelie wat al ver voor het christendom bestond, alles voor elkaar krijgen door bijbelteksten en lippendienst, houdt het ware oplossen van de zonde tegen. Alle gaven komen dus terug in de gnosis, maar met een andere terminologie en onder condities. Er is de gnosis van profetie, tongentaal en exorcisme, en deze ontstaat juist door de leegte, waarin eerst alles namelijk moet afsterven, anders is het teveel een mengeling.

In het christendom gaat het om je open stellen voor de gaven, maar de leegte en de vreze des heeren wordt nauwelijks geleerd. Wij streven dus naar de 'gaven', maar het zijn geen gaven, het is loon, het is een relatie waarin aan de condities is voldaan, en de belangrijke tussenstap hierin is de leegte, de heilige vreze, oftewel de vreze van de gnosis. Vanuit de leegte kan tongentaal opkomen. Ook is hierover geschreven in de series. Maar eerst moet de tongentaal sterven, op het altaar gelegd

worden, in de onthechting. 'Gaven' is gewoon een heel bedrieglijk woord, deel van het cheater program. Wij ontvangen leiding door de jacht. Er staan teveel boze geesten klaar om hun 'gaven' te geven aan hen die de gnosis en de jacht verachten. In de gnosis is de profetie dieper, een hoger level. De geest kan je begiftigen met een heleboel gaves en mooie profetieën, maar als puntje bij paaltje komt mis je dan net de kern-profetieën die nodig zijn om je er doorheen te leiden. Daarom wordt er hier op dit forum ook spul gepubliceerd wat je nergens anders zult aantreffen.

Wij gaan over het hek wat de kerk heeft geplaatst. De tuin uit, de wildernis in. We draaien er niet omheen. De heilige onderscheiding is loon, geen gave die iedereen kan krijgen. In de jacht komt er dus veel gnosis vrij, veel onderscheiding en profetie, veel bevrijding van boze geesten. De duivel geeft gaven zodat de jacht wordt uitgedoofd. Hij mest mensen vet zodat ze de jacht niet meer aangaan. Hij geeft hen wat ze verlangen. Hij geeft ze een persoonlijke sinterklaas en een kerstman die altijd voor hen klaar staan, en ervoor zorgen dat ze teveel onder de drugs zijn en verdoofd dat ze niet in de gnosis kunnen functioneren. Zo houdt de duivel zijn rijk veilig.

Juist in de gnosis door de leegte gaat ook het oordeelsprofetenschap dieper. We zullen de komende tijd wel even kijken wat we over de bedieningen in de gnosis kunnen zeggen. Het één en ander is al in de series daarover te vinden, maar we zijn nog maar net begonnen. Zaak is om alle bedieningen en 'gaven' op het altaar te leggen, zodat het getransformeerd, gezefd en vertaald kan worden in de gnosis, door de leegte en de heilige vreze van de gnosis, het heilige toetsen en de toets-strijd en toets-jacht.

Het Oude Testament ligt dichterbij de gnosis dan het Nieuwe Testament, inderdaad. Toch zit er ook veel gnosis in het Nieuwe Testament verborgen, vooral in de grondteksten. Het is geroofd en verdraaid, dus wij roven dit terug, waar de series ook over gaan. Wij brengen het terug naar hoe het oorspronkelijk was, en hoe het bedoeld is. Soms kan een bepaalde waarheid juist een diepere waarheid onderdrukken, dus ook daar prikken wij doorheen.

Het Davidische is inderdaad vol van de gnosis, en dan hebben we het vooral over de grondteksten, waar David de weg tot de moederschoot uitstippelt, zoals Job dit ook doet. Ook de andere profeten van het Oude Testament kunnen veel gnosis bezitten, of dat nu door roof is, of niet, en of dit nu werkelijk bestaande personen zijn geweest of mythes. Vaak zijn dit verhalen overgenomen van andere culturen, en de gnosis werkt daar soms doorheen. De gnosis zal dit allemaal onder handen nemen, ontmaskeren, op zijn plaats zetten.

Het denken van de mens is verschrikkelijk verziekt, en vaak een uiting van het gevangenis-implantaat. Er wordt voor je gedacht, in vele lagen van buitenaardse implantaten en wezens die in het lichaam zijn geïnstalleerd, en die van het lichaam leven. Zij voeden zich daarmee. Dit zijn allemaal heel ingewikkelde processen, maar een mens is niet van zichzelf. Het zijn geen unieke gedachten of gevoelens. Het wordt ergens vandaan gechannelled. Een gedachte is geconstrueerd om juist diepere dingen verborgen te houden, ook diepere zintuigen die onder of achter het gedachtenleven verborgen zijn. Gedachten zijn vaak geesten die met elkaar communiceren. Zij gebruiken hiervoor lichamen, en coderen het in de ik-vorm, zodat de persoon denkt dat hij het zelf is. Zo worden lichamen gebruikt als satellieten van buitenaardse wezens, boze geesten. Dit wordt de illuminatie genoemd als een verzamelwoord, die zich dus bevinden achter de menselijke regering. Zij besturen mensen. Ons verstand kan dit niet beredeneren en niet bevatten, daarom moeten we

dieper gaan tot de ervarings-wereld, tot de hogere zintuigen, en dat gaat door het toetsen en de jacht, en dan laag voor laag afpellen. Geen genoeg nemen met het huidige level, geen handeltje oprichten, maar een jager worden, een ontdekkings-reiziger. Veel mensen worden zakenmensen in gedachtengoed, en adverteren daarvoor, terwijl de hogere levels zo worden tegengehouden. Dit trekt enorm veel boze geesten aan.

Verlichting is in hogere levels gevaarlijk. Men staart zich in deze wereld helemaal blind op 'licht en geluid', en alles is hierdoor vast-gecodeerd. Aarde is een lichtgevangenis, en een geluidsgevangenis, en andere zintuigen worden op een lager plan gezet, juist omdat dat de ontsnapping zou betekenen, maar de mens heeft een lust naar veel licht en geluid, om zijn pijnen te doven. Pijnen worden veracht, zoals angst ook wordt veracht, en andere belangrijke emoties. De mens is verslaafd aan licht en geluid, en treedt als beschermer op van licht en geluid. In de hogere levels moeten we de duisternis in, moet al dat overlicht gedoofd worden. Dit is een pijnlijk proces, want als al dat verblindend licht weg is, dan ervaren we wat er daadwerkelijk aan de hand is, en dat het allemaal veel erger is dan wat ze ons probeerden aan te smeren. Onze ware identiteit zit netjes opgesloten van binnen, door allerlei christelijke praatjes. Wij moeten deze lichten verbreken, en tot de verduistering komen. Hierin worden de door het licht opgesloten diepere zintuigen geopend, leren we communiceren door pijnen en leegtes, door honger, door hoe de wildernis communiceert, door patronen, door codes, signalen, tekens, waarin er een soort nachtzicht ontstaat. Dit nachtzicht ontstaat doordat alles in de duisternis zijn eigen graad heeft van duisternis, zodat er contrasten ontstaan. Ook is er thermo-zicht, dat de verschillende graden van temperatuur, door de contrasten daarvan, dit wordt omgezet in een ander soort nachtzicht, thermo-nachtzicht. Hierin worden ook weer verborgen boze geesten ontmaskert.

Je komt er niet door te 'denken'. Ook het denken moet op het altaar gelegd worden, en de wil. Het denken is een zegel in je. Door de leegte, duisternis en honger, door het toetsen, het afleggen en de onthechting, kom je uiteindelijk dan tot de diepere, meer zuivere bronnen van denken, van gnosis, die zich op een hele andere manier manifesteren. Dit gebeurt door het sterven aan jezelf. Jij bent het zaad, en dat sterft, en dan groeit daar iets uit voort, wat gaat stromen, en dat manifesteert zich dan in het nieuwe denken van de gnosis. Dit moet op een natuurlijke manier gaan, niet dat je vanuit jezelf alles gaat lopen uitdokteren. Denken is heel goed, zoals profetie heel goed is, maar de vraag is dus : hoe te denken ? Hoe te profeteren ? Dit gaat dus door aan jezelf te sterven. Er is zoveel vals leven in ons, zoveel cosmetische en kunstmatige natuur in ons, oude natuur, en dit sterft af door de heilige vreze en de gnosis daarvan. Als het zaad sterft, dan kan niemand de nieuwe natuur tegenhouden, dus dat wil echt niet zeggen dat je een leeghoofd of een waashoofd gaat worden. Nee, de leegte, de onthechting geeft loon. En dat loon is niet het loon van de wereld, maar zal speciaal loon zijn. Je zal geen deel meer zijn van de massa. Je zal anders zijn, je tijd ver vooruit.

Jezus is een supermengsel van overgenomen mythes, geroofde gnosis. Er kan veel mee gedaan worden. We gooien het kind niet met het badwater weg, zoals sommigen doen, en soms is dat ook nodig. De vijand is verdeeld, ze strijden tegen elkaar en maken elkaar tot slaaf. Duivels leven vaak in oorlog en overwinnen en verlammen elkaar dan, om elkaar te gebruiken, zodat het net lijkt alsof alles koek en ei is. In Zacharia wordt het hele Judah-Judas verhaal uitgelegd, wat we ook hebben uitgewerkt in de nieuwe series. Jezus werd door de gnosis aangevallen en uitgeschakeld. Ook werd Jezus door andere boze geesten aangevallen. Jezus is zo een slaaf van allerlei religies. Jezus is een verdraaide versie van Adam en David. David was in het Oude Testament de Messias, of 'een'

Messias, maar dan op een hele andere manier. Veel werd er dus uit het Davidische geroofd, omgedraaid, en openlijk tentoongesteld in het Nieuwe Testament, dus soms kunnen we daar waar Jezus staat 'David' lezen, of 'Adam', of 'Job', of elementen van het Levitische, zodat ineens alles op zijn plaats valt. In die zin zien we dan de strijd tegen 'Jezus' als een weerspiegeling van iets wat gebeurde in de Oud Testamentische diepte. 'Jezus' sprak namelijk dat de farizeeers de sleutel van de gnosis achterhielden, letterlijk, in de grondtekst, zodat de mensen niet behouden zouden worden. Er wordt dus waarheid met leugen vermengd. Een heleboel karakteristieken van Jezus zijn wel goed, en boze geesten vallen dit aan, en houden het ook gebonden aan Jezus. Zij bezitten Jezus, en gebruiken Jezus, en vallen Jezus aan wanneer ze dat nodig achten.

In de gnosis is alles heel praktisch en doelgericht, namelijk dat wij de zonde-macht moeten overwinnen en offeren aan de grote moeder. Dit alles gebeurt in de grote jacht. Hierom is het zo belangrijk kennis te krijgen over onze vijand en prooi. Genade is als een valstrik waar je maar moeilijk aan kunt ontsnappen, en je kunt je afvragen hoe demonisch 'genade' is. Genade is een verlammende kracht waardoor juist de vijand ons vangt. Het is een strategie van de vijand, van de prooi, om ons niet te laten jagen en bouwen. Daar komen dus ook de valse genade-paadjes van Jezus vandaan, die door onschuldig bloedvergiet alles ineens als door toverij, zonder enige kennis van zaken, afdekt. Wij moeten het goedmaken wat er door de zonde verkeerd is gegaan, door ons goed te laten inlichten wat er precies kapot is gemaakt en hoe het hersteld kan worden. Hierin moet de vijand aangepakt worden, en moet alles herbouwd worden. Ook in de series wordt dit proces uitvoerig besproken. Genade is een zware gebondenheid door boze geesten tot afgoderij en tovenarij (bloed-hekserij).

Verder moet je het zo zien dat de gnosis fragmentarisch kennis aandraagt, en dat die fragmenten, die deeltjes, telkens ommuurd moeten worden, beveiligd. Dit gaat door verschillende stappen, maar die muren moeten dus dik genoeg zijn, anders kunnen die deeltjes geroofd of aangetast worden. Leegte, slapen, is zo'n muur. De kennis moet dus voortdurend slapen om veilig te blijven, ook om het tot een hoger niveau te brengen. Daarom moet de leegte op waarde geschat worden, en alles mag vooral niet te snel gaan. Overmoed is een gevaarlijke vijand waarop jacht gemaakt moet worden, zoals de series dit ook bespreken.

David is verder een belangrijk punt van terugkeer in de gnosis. Wij zijn daarom nog steeds niet klaar met het hele Davids mysterie. Het christendom is veelal geroofde gnosis die toen geheel werd omgedraaid. Het is daarom een grote puzzel. We mogen het niet te zwart-wit bekijken. Alles moet op waarde geschat worden, en moet zijn plaats krijgen. Soms moet daar even veel voor gedraaid worden, en vele combinaties moeten uitgeprobeerd worden, en over alle stukjes wordt een strijd gevoerd, maar zo mogen we steeds dichterbij het totaal plaatje komen, en dit is ook slechts een portaal tot hogere werelden. Ons bewustzijn moet volkomen losbreken. De bijbel heeft namelijk alles vast laten groeien. De gnosis moet hier en daar wat explosies laten plaatsvinden, en dat is waarschijnlijk wat er gebeurt als je die hand op je hoofd voelt. De gnosis manifesteert zich in de grote moeder of baarmoeder, maar dat is niet de enige verschijningsvorm. De gnosis kan zich op vele manieren verpersoonlijken, dus je kan daar ook een persoonlijke relatie mee aangaan.

Iedereen is ergens anders op de trap, en het christendom is veelal nog de taal die gesproken wordt, daarom zijn we ook aan het herdefinieren, vooral naar degenen die nog niet aan de gnosis toe zijn. Alles gaat stap voor stap. We werken dus onder en boven de schelp, zowel herdefinieren als

ontmaskeren. Daarom blijven de oude geschriften van belang, omdat het veel kennis bevat die in de gnosis doorvertaald kan worden.

De leegte in de illuminati is ervoor om de gnosis uit te doven en verborgen te houden, terwijl de leegte van de grote moeder ervoor is om de gnosis aan te wakkeren, juist door los te komen van de verdraaide kennis. Dit is de onthechting, om los te komen van het materialisme. De leegte van de illuminati is oppervlakkigheid juist om het materialisme te beschermen. De leegte van de grote moeder is diepte die naar diepere werelden leidt.

Engelen komen voort vanuit de omliggende culturen die alreeds gevleugelde goden hadden. Zelfs in de grondtekst is God een groep engelen (elohiym). In het Romeinse geloof waren de gevleugelde goden een teken van overwinning. In de Griekse grondtekst zijn engelen jagers en veehouders, maar de kerk legde meer de nadruk op de Romeinse vorm, meer verbonden aan de luchtgoden. Daarom zijn engelen zo nauwverbonden aan Jezus en de Heilige Geest.

Ook in de gnosis zijn er seizoenen, en relatie-verschillen. We mogen geen parels voor de zwijnen werpen. Sommige mensen zijn niet aan diepere gnosis toe, en anderen zijn het niet eens waard. Er zijn dus gnosis-seizoenen en gnosis-strategieën. Eén van deze strategieën is spionage, waarvoor ook de spionage-zalvingen ontvangen moeten worden. Om mensen uit hun gevangenissen te bevrijden gaat dat soms via spionage, vermomming, en soms via een totaal-aanval van de gnosis. Dat hangt helemaal van de situatie af. Onder de schelp werken is via spionage, en is inderdaad smerig werk, maar belangrijk soms. Daarom gooien we de oude stukken niet zomaar weg. Zij hebben paden gemaakt in gevaarlijke tempels, en leiden stap voor stap naar de gnosis, en alles kan doorvertaald worden. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, en gevaarlijke kisten waarin gnosis zit kunnen we niet zomaar overboord gooien. De experts moeten hiermee aan de gang om de kist onschadelijk te maken, en zo de gnosis te bereiken en te openen. Dit noemen we parelduiken, waaraan in principe dit hele wachtwoordbeveiligde deel en het forum gewijd is. Dit is een onderdeel van de strijd, en voor ons een grote uitdaging. Hierin zijn vele wapens en methodes. De gnosis wordt door deze seizoenen gesterkt, kan dieper wortelschieten. De gnosis is geen schoothondje die maar de hele dag op de schoot van oma zit. De gnosis wordt uitgezonden met strategie, voor gevaarlijke missies. Het is vuil werk, maar lonend. We werken met de stukjes, en dan wordt het ontmaskerd. Overal maar met de botte bijl op inhakken is soms nodig, maar niet altijd nuttig. Juist ook omdat het puzzelstukjes zijn die op een bepaalde manier gedraaid moeten worden. Soms moeten er even wat stukjes van elkaar losgetrokken worden, en dan moet er een andere combinatie komen. Veel hebben we te maken met geroofd spul wat terug geroofd moet worden. Het kwam in een verkeerde context terecht, en wij moeten het dan terugplaatsen in de juiste context, zodat de gnosis doorgang krijgt. Het komt dus grotendeels neer op puzzelen.

De formule is telkens : 'Eerst herdefinieren, dan ontmaskeren', en dat is inderdaad een transformatie process, en een grote afval-race. Wij blijven met de simulators werken voor zo lang dat nodig is. David is een christelijke archetype voor 'de strijd tegen de demonen', 'de heilige oorlog' dus, en voor 'de weg terug tot de grote moeder', die voornamelijk in de grondteksten verborgen wordt gehouden. Ook komt het jacht-element daar in terug. Deze simulator is dus van groot belang, maar moet getransformeerd en herleid worden tot de gnosis. De karakter-eigenschappen die we noemden, ook in de serie, blijven van belang, dus daar zal altijd naar teruggekeerd moeten worden, als in een cyclus. In dit proces wordt David dus ontmaskerd, wat hij geroofd heeft, en wat hij verder nog

verborgen houdt, en wat voor een geest het is, enzovoorts. Dus het is allemaal heel dubbel. Eén van de strategieën is dat de vijand gekloond moet worden.

Dus eerst wordt er een simulator gemaakt, en dan wordt deze simulator dus helemaal onpersoonlijk gemaakt. Zijn wapenrusting wordt zo teruggeroofd. Gebeurt dit niet, dan is er de kans op persoons-verheerlijking, zoals dat ook bij Jezus Christus is gebeurd. Dus in principe moet de persoon gestript worden totdat alleen nog maar het blote systeem zichtbaar is, het mechanisme van gnostische wetmatigheden. In religie ligt altijd het gevaar dat er persoons-verheerlijking komt, als een excuus om niet meer verder te leren. Het gevaar is dat de persoon belangrijker wordt dan datgene waar het voor staat. Dat is ook het geheim van hoe religieuze arena's werken. De nadruk wordt gelegd op goden, op personen, die iedereen dan op zijn eigen manier neerzet, en dan ontstaat er strijd, wat natuurlijk goed voor de economie is. Op dit principe worden hele samenlevingen gebouwd.

De Davidische gnosis is hoe de David-simulator tot de wildernis leidt, maar nu zijn we dus op een punt aangekomen waarin de Davidische gnosis David zelf ontmaskert. Dit is een groot proces. David is vijandig aan de gnosis omdat hij de gnosis geroofd heeft. Het volk vroeg om een koning die hen tot slaaf zou maken, en hun zonen en dochters zou afnemen en de tienden van de oogst en de fokkerij. Dat is dus een heel groot deel wat David afnam van de stammen, als de gnosis die hij stal van de stammen, zodat hij groot werd. Het geheim van David ligt daarom ook in de stammen, die de wortels zijn van David. Dus hoe vrij te komen van de ingeburgerde David : de sleutel ligt in de stammen. Ook de stammen hebben we hergedefinieerd, en die zullen we ontmaskeren in het komende hoofdstuk, waarvan in de komende tijd een fragment of fragmenten worden geplaatst. Dit zijn dus de wortels van David, waaruit hij voortgekomen is. Alleen zo kunnen we deze boom ontwortelen.

Die eigenschappen groeien allemaal mee in de gnosis, en worden wat genuanceerder, en er komen steeds meer eigenschappen bij. Wel is het dus zo dat al die oude geesten en hun bloedlijnen afgehakt moeten worden, en die wortels zijn inderdaad diep en vast, en lang verborgen gehouden. Daarom is er nu even zo'n strijd. Soms is de gnosis ook even aan het 'resetten'. Gevoelens dat je in een identiteits-crisis zit is daarom heel normaal. Daar hoeft je ook niet bang voor te zijn. Vaak worden we bang als we zo dichtbij de afgrond komen, maar we gaan juist naar die afgrond toe om ons oude leven, onze oude, valse identiteiten daarin te dumpen. Dat moeten we dus even goed in de gaten houden, het doel waarom we naar de afgrond gaan. Het is om de vuilnis te lozen. Dan voel je je even leeg en onstabiel, of je voelt een enorme innerlijke strijd, alsof er aan je getrokken wordt van twee kanten. Dat is dus niet meer dan normaal. Dat is gewoon even een seizoentje.

We zijn nog steeds in een oorlog, en op school. We gaan niet met pensioen. Er is een hoop werk te doen, en alhoewel dat heel zwaar kan zijn, is het op lange termijn erg lonend. We staan nu dus voor een breekpunt, en zodadelijk zal daar meer informatie over worden gegeven op het forum. We gaan namelijk een hele grote switch maken. Dat verklaart ook al je gevoelens. Het is een soort verhuizing, dus dan staat even alles op de kop. Dan moet je het de tijd geven om alles te laten ingroeien. Het is een proces. De gnosis heeft ook zulke seizoenen, met ups en downs. Soms ben je op de top van de bergen, en op andere momenten moet je weer diep wortelschieten, maar daar mogen we ook de pracht van de natuur in zien. Het gaat diep, omdat alles stormbestendig moet worden, zodat het oude ons niet door een totaal-aanval terug kan nemen.

Het aanvaarden van de tucht, en de heilige vreze zijn hierin belangrijk, dus het is juist goed dat je zo voorzichtig bent, en je afvraagt of je bepaalde dingen wel mag toelaten. Dit behoort bij het toetsen. Dit wordt door de gnosis beloont, dus het zal niet vastgroeien. De reis gaat verder. Juist door deze druk is er ontwikkeling : ontwikkeling door inwikkeling. Daarom mogen we ook blij zijn met de tucht, omdat het groei belooft, verfijning. No pain – No gain.

Het mannelijke en vrouwelijke zijn de personificaties van diepere dingen, en daar is inderdaad een hele grote strijd om gaande. Wij leven in een soort omgekeerde wereld, want het mannelijke is hier aan de macht, en wil inderdaad altijd op de voorgrond treden. Er is hierbij niet veel ruimte voor gevoelens, maar alleen koude zakelijkheid, zeer oppervlakkig, waardoor juist de diepte waarin wedergeboorte mogelijk is (het vrouwelijke) wordt afgedekt. Het mannelijke en vrouwelijke zijn symbolische krachten, en zij bevinden zich diep in ons, en alleen door de gnosis hierover kan dit grote mysterie opgelost worden, en dat zijn we dan ook aan het doen. Heel voorzichtig bouwen we hierin laag voor laag, waarbij het mannelijke allereerst al een hele grote stap moet terugdoen en zijn monopolie moet opgeven.

Het vrouwelijke, vruchtbare in ons, moet allereerst het mannelijke overnemen, in die zin dat het mannelijke door een transformatie proces moet om al die geroofde kracht, macht en waanzin te verliezen, dus dat is zeker al een bepaalde vernietiging van de totaal uit zijn verband gerukte, bijna spookachtige mannelijke natuur. Dit transformatie proces gebeurt in de baarmoeder, waardoor de man als eerste stap in een soort van kind-fase terechtkomt, en dat wil zeggen 'als' hij dit overleeft, want dat is nog maar de grote vraag. Het goede, als dat al aanwezig was, zal dus in kind-vorm terechtkomen, levende onder een grote verlamming, zodat die trotse geest niet meer de kop kan opsteken. De woede van de grote moeder, het heilige vrouwelijke, de gnosis van dit mysterie, is allereerst woedend op het mannelijke, op de gehele patriarchie van vrouwen-onderdrukking door het christendom en andere religies, en het algehele mannelijke machts-systeem hier op aarde. Ten tweede moeten we in de gaten blijven houden dat de moeder dit heeft opgesteld om haar natuur en geheimen te bewaken, als achter een masker. Zij heeft deze wachters opgesteld om haarzelf veilig te stellen, maar deze wachters hebben zich ook aan haar bezondigd, dus het is allemaal heel dubbel. Al met al moeten we deze wachters verslaan, anders zullen we nooit bij dit moeder principe komen. Wij moeten dit voorhangsel verscheuren, want hier test de moeder energie ons mee. Dit is dus een hele grote beproeving waardoor velen door de mand vallen.

De woede van de moeder wekt dan bij hen die daar gevoelig voor zijn de vreze van de gnosis op, en die kan heel drukkend zijn, want het is een oorlog en een jacht. En het doelwit bevindt zich juist in ons, dus daarover wordt gestreden. Ook is dit de diepe onbekende duisternis.

Stel een land wordt onderdrukt door boze wezens, vliegende duiveltjes. Dan kun je natuurlijk mensen gaan helpen, maar het belangrijkste is om de strijd tegen de vliegende duiveltjes aan te gaan, en dat kan alleen maar effectief zijn als je leger-strategie gebruikt, zoals het uitschakelen van de hoofdmann, uitvinden wat de oorzaak is van de komst van de vliegende duiveltjes. Doe je dat niet, dan ben je dus aan het dweilen met de kraan open. Liefdadigheids-werk is erg belangrijk, maar eerst moet er een goed leger zijn, en er zijn maar weinigen die echt bezig zijn het leger in te komen en deze strijd aan te gaan, want deze strijd is namelijk eenzaam, en een lijdensweg. In wezen wordt er nu in cirkeltjes gedraaid, en weet niemand de oplossing. De Vader cultus zet de schroeven overal vaster en vaster, en juist omdat ze de moeder overboord hebben gegooid is er voor hen geen

wedergeboorte en daadwerkelijke transformatie mogelijk. Wij weten dus dat er alleen maar een leger mogelijk kan zijn als we eerst aan de juiste kant gaan staan, en ons laten opleiden en initieren. Dit is op zich al een grote oorlog, en hierin kunnen we al stage opdrachten krijgen. Hierbij mogen we niet alleen maar denken aan de zichtbare mensen, maar ook de onzichtbare mensen in de hogere frequenties. Maar belangrijk is dus om niet af te wijken van de lessen, want als de gnosis verloren raakt of vastgroeit, dan is alles verloren. Voor jezelf moet je dan even uitzoeken in welk seizoen je zit, en nogmaals : dat wil niet zeggen dat je helemaal geen sociale contacten mag op dat niveau.

De gnosis werkt met fragmenten, omdat het een puzzel is, die subtiel gelegd moet worden. Stel dat je ineens allemaal directe informatie krijgt van grote omvang, dat kan natuurlijk op sommige momenten, maar houdt ook goed in de gaten dat dat boze geesten kan aantrekken, in de zin dat ze dat kunnen voelen, van : “Hé, daar is wel heel veel gnostische activiteit gaande, laten we daar maar even een legertje op af sturen, of even een hoge telefoonrekening naartoe sturen.” Je moet daar dus echt klaar voor zijn, en het juiste seizoen moet er voor zijn, en alles moet helemaal ingecodeerd zijn voor beveiliging enzovoorts. Juist door de fragmenten blijft alles zuiverder in de zin dat er ruimte tussenblijft, leegte, als bescherm laagjes. Je werkt zo ook voor ieder fragment, dus ieder fragment zal dan ook een soort van beloning zijn die je later dan kunt gebruiken of inpassen. Zo spaar je dus eigenlijk. Niets gaat vanzelf, en juist als we teveel zouden krijgen in één keer dan zouden we lui kunnen worden of ondankbaar, zoals dat zo vaak in het christendom gebeurt, vanwege het genade-principe.

Ook nu gaat er weer een massieve poort geopend worden, namelijk die van het Aramese NT, het oorspronkelijke NT, waardoor al die leugenachtige stromingen van het christendom aan de kaak worden gesteld. De scherpe kantjes zullen er dus wat afgaan.

Religie is natuurlijk maar symboliek om de diepere, ingewikkelde processen van het leven te beschrijven, om de weg te wijzen tot de hogere bewustzijnen waartoe wij moeten ontwaken. Het gaat hierin niet zozeer om geloven, maar om ervaren, leren kennen. Geloof wordt al te gemakkelijk afgoderij, als in overgoddelijkheid. Er is dus een ware strijd gaande tussen de gnosis, die altijd weer dieper gaat, alles dieper vertaald en blijft doorleren, en gemakszuchtig geloof. Geloof is veelal een valkuil om ons van de gnosis en het ervaren af te houden. Wij moeten persoonlijke ervaringen hebben met het diepere om het te leren kennen, om zo onze diepere zintuigen te openen en te herwinnen. Onze aardse zintuigen houden ons vast aan geloof, als een slot op de diepere zintuigen. Het gaat hierin om de drie L'en : Look, Listen, Learn (kijken, luisteren, leren). Blijf kijken naar de hogere visioenen, luister goed, en leer ervan, oftewel blijf analyseren en persoonlijk ervaren. Het is iets heel persoonlijks.

Vrouwen zijn de verdraaide, afgeweken schaduws van de gnosis, van het ware vrouwelijke, de wildernis moeder. Zij worden op de mens afgezonden om verschillende redenen, en als voorproefjes, juist om ons te testen, want vaak moeten zij juist ontweken worden, opdat we de ware prijs niet zullen missen. Vrouwen zijn vaak de sluiers van de gnosis, de voorhangsels. Dit is allemaal tijdelijk. Wij zijn in worsteling met de oer-moeder, voor test-doeleinden. Wij mogen ons nooit zomaar overgeven. De oer-moeder maakt ons agressief voor deze redenen. Wij moeten ons verzetten tegen elke band van slavernij die ons wordt opgelegd, want het kan de tegenstander zijn. Toch is de slaaf een belangrijke start-icoon, een belangrijke rol, in dit spel.

Hoe we met vrouwen moeten omgaan is van een heleboel dingen afhankelijk. Hosea had zelfs intiem contact met een hoer, wat als een profetische strategie was, een oorlogs-strategie. Hoseaanse huwelijken bestaan. Veel profeten zijn getrouwd of getrouwd geweest met een Izebel. Het is een deel van de spionage mechanismen van de gnosis, om zo diep in de tempels van de vijand terecht te komen, voor verdere acties tegen de vijand, en het ontvangen van sleutels hierin. Ook is het een manier waardoor de chieft moeder haar kinderen terug-kidnap, dus zulke contacten zijn cryptisch, als een schaduw van wat de moeder gnosis doet. Aan de andere kant is het zo dat we moeten leren dat het gaat om het winnen van de gnosis, het winnen van de moeder, in plaats van ons teveel bezig te houden met de materiele schaduwen hiervan, maar het kan een weg zijn. Ook kan het een valstrik zijn waardoor we onze gnosis verliezen. Wij mogen nooit zonder oorlogs-instructies zomaar met de vijand meegaan. Velen verliezen hierdoor hun leven en komen in een kooi terecht, ver weg van de gnosis.

Soms moet je eerst juist in een diepere slaap komen, in een dieper level, dus dan droom je even niet, alsof je in een lift zit, en dat is dan ook tegelijkertijd een grote reset. We zitten nu even in een tunnel, want de Orionse zegels gaan verbroken worden, en we zullen een zielenreis maken in de dieptes van het heelal, dieptes die voor de astronomie nog niet bekend zijn. De huidige frequenties zullen afgebroken worden, en we zullen in nieuwe vibraties gaan komen.

Het vrouwelijke staat voor de onbekende duisternis, waarin het mannelijke het nachtzicht is, en zeer beperkt. Wij moeten dieper de duisternis in. De moeder zondert ons af, en tuchtigt ons. Zij is absoluut geen sinterklaas. We worden afgezonderd in een kooi, waar we los komen van alle oude kooien, en waar we getemd worden tot een hogere gnosis. Het vrouwelijke brengt ons terug tot kindschap, en het ware mannelijke. We worden dus niet oververwend door het vrouwelijke. Daarom zal het soms dus lijken alsof het vrouwelijke ver weg staat. Daar is niets mee aan de hand, dat hoort bij het proces van uithongering. De moeder maakt geen 'vette' kindertjes in een soort van MacDonalds Belt voor vrouwelijke artikelen. We moeten ook geen 'moederkindjes' worden als schoothondjes. We zullen de duisternis ingezonden worden, en moeten de vreze van de gnosis niet uit het oog verliezen. Wij moeten 'Haar' (de verpersoonlijking van de gnosis) vrezen, en wij leren de worsteling, juist om van het valse vrouwelijke af te komen. Er zijn veel vrouwen die de bedriegelijke duisternis voorstellen of zelfs het valse licht.

Het is belangrijk om dingen in de context te blijven zien. We kondigden namelijk aan dat we de maskers 'christendom' en 'Gor' zouden bespreken, omdat dit geroofde gnosis is die werd verdraaid. Dit gaat dus ook met David gebeuren. David wordt nu ontmaskerd, en ontleed op zijn bronnen.

In wezen gaat het dus niet om David zoals de illuminati het heeft neergezet, maar om wat het al die tijd verborgen houdt, en zo is dat met Jezus ook. Jezus bedekte de moederschoot, de chasma, en David bedekte de voeten van de moeder. Om deze zegels te kunnen verbreken moeten we deze zegels in diepte bespreken, en dingen rechtzetten. We werken dus onder de schelp in samenwerking met boven de schelp, wat we parelduiken noemen, wat een oorlogs-strategie is en spionage in de strijd tegen deze zeer gevaarlijke demonen. Zomaar wegrekken zal niet lukken, alhoewel vluchten wel een onderdeel is van de seizoenen. Wij gaan dus in de komende tijd klaarkomen met deze mysteries.

Geduld is dus geboden, zicht houden op de context van het verhaal, en weten hoe de maskers te

gebruiken en ook weer te verbreken. Dat is een hele kunst. De strijd tegen David en Jezus zullen wij de komende tijd blijven voortzetten, en soms in de christelijke taal spreken om vervolgens te laten zien wat het dan verdraaid heeft en verborgen gehouden. In esoterische zin is het bruikbaar, maar niet in letterlijke zin. In deze tijd laten we dus de verbanden zien in de diepere grondtekst en worteltekst, zodat het iets heel anders gaat worden.

Krachten zullen altijd een mengeling zijn als je ze zo maar aanneemt. Het gaat om het toets-afwijzen, en het omsingelen met de dynamieken van de gnosis : 'uithongering, vasten', 'heilige vreze', 'heilige slavernij', enzovoorts, zodat je een framework hebt waardoor deze krachten gezift en gerangschikt kunnen worden.

David, Jezus en al die andere illuminati-poppen die ze hebben opgezet in het christendom zijn kooien waarin de moeder opgesloten zit. Je zou soms tuureluurs worden van deze kooien, van proberen het slot open te krijgen, en dan weer aangevallen worden, want dit is dus een grote oorlog om het pad van de gnosis te openen. De gnosis zit hierin opgesloten. Wij werden door dit systeem schaakmat gezet, en nu is er een grote uittocht. Daarom hebben we in oorlogs-strategie te maken met simulators, klonen, en die moeten dan ons op een veilige manier naar een hoger niveau brengen, maar waar jij doorheen gaat, daar gingen wij tijden geleden al doorheen, met dezelfde symptomen van afkicken, zoals bijvoorbeeld over Jezus : 'Ik wil eigenlijk helemaal niks meer te maken hebben met die man.' Toch lag er de opdracht om dan juist weer in de diepte te gaan, want Jezus is een creatie van de verwesterlijkte mens, hetzelfde als David.

In de grondteksten en wortelteksten wordt er een heel ander beeld gecreeerd, waar we mee kunnen werken, en wat ook zelfs een uitgang biedt, juist omdat de moeder en de gnosis daarin opgesloten zit. Dingen worden dus tegen elkaar weggestreept, omdat 'vergif juist ook het geneesmiddel bevat'. Wij moeten dus dingen op andere manieren leren bekijken. Ja, je moet voor jezelf een simulator Jezus hebben, en een simulator David, maar dan beseffen dat zij codes zijn voor iets heel anders. Wij brengen geen verwesterlijkte, christelijke Jezus. Wij brengen helemaal geen Jezus, maar iets wat door Jezus opgesloten werd gehouden, iets veel groters. Wij waren op sommige punten ook moe van de christelijke termen, maar nu wordt er dus op een grootscheepse manier doorheen geprikt, daarom, nogmaals : lees het in zijn context, om de verbanden te blijven zien, en waar we mee bezig zijn. En ja, je mag alles naast je neerleggen als je te moe bent voor de strijd. Je mag hier ook op vasten. Soms is dat ook echt nodig.

Het is zware kost in de demonologie, dus daar moet je echt klaar voor zijn. Aan de andere kant worden nu de sluiers gescheurd, en kunnen we zien waar het pad verder gaat. Het moet begrepen worden. Misschien is het handig op dingen op te schrijven wat je verder helpt, zodat je daar later ook weer naar terug kan grijpen. We staan voor mijnevelden die ze hebben opgericht om de gnosis verborgen te houden. Daar kunnen we niet zomaar even overheen springen. Nee, we moeten de juiste combinaties maken, puzzelstukjes draaien, en zo zullen er doorbraken komen, stap voor stap. Maar de letterlijke oude archetypes mogen we dus niet nemen zoals ze voorgesteld worden.

Het blijft dus knagen, omdat die geesten niet zomaar los willen laten. In de tussentijd mag je ook realiseren dat juist dit gebruikt wordt als kastijding en voorbereiding, als een nieuwe opvoeding in de gnosis. Al deze maskers zijn opgesteld om ons te testen, waardoor de moeder haarzelf bewaakt en bewapend. De mens is beladen met voor de moeder gevaarlijke krachten, en die krachten moeten

verbroken worden juist door deze dingen heen. Die balans hadden we al wel eerder besproken, waarin Jezus een wachter is van de moeder, om de vijand te verwarren, en zodat niet de verkeerden tot haar zullen komen. Het is dus een uitdaging om langs deze vloek heen te komen. Zij die niet met het Jezus-probleem klaarkomen, zijn niet klaar voor de moeder. En zo geldt dat ook voor David.

Alles zal dus tot een climax gaan lopen. Er worden verschillende invalshoeken besproken.

De woede is een herkenningsteken voor hen in de gnosis. Zo kunnen we elkaar herkennen, als een belangrijk fundament. De heilige woede over onrechtvaardigheid, en hoe het op deze planeet er aantoe gaat, als een teken dat wij niet van deze planeet zijn. Ook is het een teken van zelf-worsteling. Aan de andere kant zet de gnosis de valse natuur in ons zo onder druk dat het soms ook de woede van de vijand is die ontmaskerd wordt, dus het zal wellicht een mengeling zijn, en dit kan enigszins verwarring veroorzaken.

De gnosis bestaat uit vele stappen en tussenstappen, vele niveau's en de daarbij komende ketting-reacties of kettingen van activiteiten in een soort stelsel van radertjes, wieltes, die allemaal met elkaar te maken hebben en invloed uitoefenen op elkaar. Dus dan kom je als het ware in een cockpit terecht. De reis naar diepere gnosis gaat door vele punten, als in een klok-indeling, waar we nu meer en meer zicht op gaan krijgen. In de leegte vindt de omvorming plaats die dan weer een toegangs-bewijs zijn voor diepere gnosis, want alles is uitgebalanceerd op zware condities, onderhevig aan grote voorwaardes, dus je hebt daarvoor allerlei herkennings-tekenen nodig. In de leegte moet er een dieper afsterven aan de valse natuur plaatsvinden, waarin je dan opnieuw geboren wordt in die diepere laag van de gnosis. Het heeft allemaal met elkaar te maken. Dit kan mooie schema's opleveren, mappen, of een soort urenboeken, getijdenboeken, om dit uit te beelden, en daar hopen we de komende tijd meer over te laten zien. En ja, in dat proces moet de gnosis telkens weer losgelaten worden in de leegte, want er is teveel valse gnosis in de lucht, en die proberen ook hun eitjes te leggen in alles waar we ons nog aan vasthouden. Er zal dus totale onthechting en afsterving moeten plaatsvinden, door toetsen en heilig vasten, in de leegte. En als we dan een bepaalde graad van leegte hebben bereikt moeten we dat ook weer afleggen, om zo nog dieper in de leegte te komen, totdat we in ultra-leegte komen, eeuwige leegte. Hierin kan veel groei plaatsvinden. Leegte moet tot zo'n diepte komen dat we ergens op een gegeven moment zweven en overgaan in een andere dimensie. Velen buiten de leegte uit en beginnen een handeltje ergens, waardoor alles stopt. Er zijn geen grenzen in de leegte. Het kan altijd weer dieper en verder. De leegte reikt je dan als het ware de wapens aan als je er lang genoeg op gevestigd hebt, maar dat mag je nooit zelf doen. Het heeft dus een bepaalde laad-tijd, en als je voordat het is opgeladen of gedownload je wapens grijpt, dan zal het jezelf aanvallen, ontploffen en zal het schade brengen. Dus het wapen zal zelf komen, door het toetsen en vasten heen, en na het gebruik van het wapen, moet het wapen weer terug in de leegte, waar het tot een hogere graad opgeladen moet worden, ook als een soort van update. En ja, alles gaat door geboortes. En geboortes komen door het sterven.

De omvormingen zijn goed. Daar hoeft je verder niet bang voor te zijn, alhoewel de heilige vreze natuurlijk op zich niet verkeerd is. De heilige vreze is voor de veiligheid, dus dat moet altijd in een bepaalde graad in ons aanwezig zijn, en moet uitgewerkt worden zodat het praktisch wordt, bruikbaar. Het gaat namelijk om instrumenten. Die emoties zijn op zich goed, maar ze hebben een doel, een boodschap. Ze behoren tot een communicatie systeem. Wel gaat het dus om een zelf-worsteling, dus de vijand zal hier ook tussen zitten. Maar die zal dus door dit alles meer en meer

ontmaskerd worden. De onderwijzingen op zichzelf kunnen al een bepaalde omvorming teweeg brengen, omdat ze nieuwe fundamenteën aanreiken.

Een heleboel gevoelens zijn niet van ons, maar van de valse natuur die door de ontmaskering klappen uitdeelt, tot de oppervlakte komt. Dan moet er even een heleboel rotzooi opgeruimd worden. De gnosis rekent hier ook af met valse sociale contacten en brengt onthechting op dat vlak, vanwege allerlei kwalijke invloeden van het sociale. Dan moet er even naar de wortels gegaan worden, en dat kan lastig zijn. Sommigen van de gnosis hebben lange tijd een zonnebril gedragen omdat ze 'het licht van de mensen' niet meer konden verdragen. Het kan zich op allerlei manieren uiten om los te worstelen. Inderdaad zelfs tot het punt van niet groeten en geen handjes geven. Dat is allemaal heel herkenbaar in de gnosis, dus daar hoeft je je geen zorgen om te maken. Het is om de conditionering te verbreken. De programma's en advertenties van het sociale worden zo de nek omgedraaid. Dat kan in golfbewegingen gaan, want ook dit behoort tot de seizoenen. De komende tijd hopen wij meer aandacht te geven aan de seizoenen in de gnosis, om te zien hoe dat uurwerk precies in elkaar zit.

Het is inderdaad zo dat de gnosis trillingen op gang brengt, golfbewegingen, die door de kerken, eenzijdige bijbelvertalingen en interpretaties verborgen werden gehouden. De gnosis maakt hier korte metten mee, door de paradoxen en dieptes te laten zien, waardoor er andere krachten voortkomen die de huidige patronen en cirkeltjes verbreken. Het is juist daar waar we de gnosis nog niet kennen dat de maskers en carnavals optreden, ook van de tegenstander. In deze tijd komt de gnosis tot de aarde, wordt de gnosis geopenbaard, om duizenden jaren oude fundamenteën op te breken. Dit gaat tamelijk diep.

Elk detail van het verleden is belangrijk. Daar gaat ander zicht op komen, wordt in een andere context geplaatst, krijgt een andere betekenis, en zo zal het veranderen in de diepere werkelijkheid. Het verleden zal ons wapen zijn wanneer we het verleden gaan begrijpen.

Ten eerste onderscheid ons werk ons van de 'ergens vastgelopen' pinksterbeweging. Er is een verschil tussen 'vol zijn van de heilige geest' en 'gebonden zijn in de heilige geest'. De geestesdoop is zeker niet het eindstation. Waar mensen claimen door de geest gedoopt te zijn, vliegen ze elkaar in de haren. Je hoort niet of nauwelijks over mensen die 'gebonden zijn in de geest', vooral niet in de pinksterbeweging, vooral niet op de diepe manier waar wij het over hebben. Soms zijn er profeten die zeggen dat ze dingen deden die ze niet konden stoppen, maar wij spreken over een algehele gebondenheid in de geest, dat je niet eens je hand kan optillen als de Heere dat niet wil. Dan kun je proberen je hand op te tillen, maar dat zal je dan niet lukken als je in de heilige gebondenheid leeft. Dit is dus heel opmerkelijk, want waarom zou iemand zijn hand niet kunnen optillen, terwijl hij dat wel kan als de Heere dat wil. Zo diep gaat de heilige gebondenheid, en dit is iets waar rekening mee gehouden moet worden. Stel dat een mens nog zelf zou kunnen bepalen waar het lichaam naartoe bewogen kan worden, dan kunnen er fouten gemaakt worden, en dat kan zelf ongelukken veroorzaken. Dit wil niet stellen dat de mens in de heilige gebondenheid vrij is van tucht, integendeel. De mens in de heilige gebondenheid wordt zwaar getuchtigd, en daarom praat men er liever niet over.

De heilige gebondenheid is dus een groot mysterie. Wanneer wij over de heilige geest spraken, dan spraken wij over een simulator-heilige geest, of gewoon over de gnosis, daarom zullen veel dingen

van de oude werken hetzelfde zijn als de 'nieuwe' werken, omdat het over hetzelfde ging, een strategie om met de demonen van deze tijd af te rekenen. Er is dus een legale 'heilige geest' als simulator, en een illegale heilige geest die je in de kerken kunt vinden vandaag de dag. Wij gebruiken soms nog de term 'heilige geest' en 'god' en 'jesus', omdat dit de taal is die vandaag de dag gesproken wordt. Het zijn maar woorden, die bij ons dus een hele andere betekenis hebben en hadden.

In de hogere levels wordt er gegaan van 'gave' naar 'loon', en wordt het mechanisme van deze werkingen getoond, zoals hoe profetie werkt in diepte, en onderscheiding. In het begin wordt er vastgehouden aan bepaalde moralen, maar dan in die moralen is er veel te veel speling, waardoor er oorlog ontstaat. Zovelen die bijvoorbeeld de liefde dienen kunnen elkaar wel wat aandoen. Men moet vrijkomen van een eigen invulling. Zelfs het 'sterven aan jezelf' is een veelgebruikt woord in de pinkster en evangelische beweging, maar de weg hierin wordt niet getoond. Het is een stopwoord geworden, maar dit heeft te maken met het oordeel, de apocalypse : 'men zal de dood zoeken, maar het zal van hen wegvlugten'. Mensen kunnen niet met hun ego afrekenen. Het ware sterven aan jezelf is onbereikbaar voor hen. Ze worden in leven gelaten, en worden tegen elkaar opgezet. Ook wordt er veel gesproken over de Vreze des Heeren, door allerlei gevestigde werkers van het evangelie, zoals profeten, apostelen, herders en leraren, maar dit gaat dan om : 'het eerbiedigen van God en de gevestigde orde, en het eerbiedigen van de (misvertaalde) bijbel.' Dit is niet genoeg, want er zijn honderden goden in de lucht, en honderden gevestigde ordes die allemaal tegen elkaar ingaan. Mensen die hier blijven steken jaar in jaar uit lopen dus een groot risico, spelen met hun leven, door menselijke inzetten op zo'n voetstuk te zetten.

Alle 'gaven' (loon) werkt vanuit de heilige gebondenheid wanneer het gaat om de gnosis. In de leegte waar we ons vastklammen aan de heilige vreze, zal er vanzelf een punt komen waarin de heilige spasme ons voorlicht. We zijn nu aan het bespreken hoe de bedieningen doorvertaald moeten worden, en het daarbij behorende werktuig. Dit zal stapsgewijs gebeuren. Profetie is de hoofdgave of begingave. De gave van geloof is in de gnosis gewoon wat de grondtekst zegt wat het is : gehoorzaamheid, dus dan hebben we te maken met de heilige slavernij. Ook de tongen zijn we aan het bespreken, die in de gnosis verbonden zijn aan de jacht. De series gaan diep op deze gave in zo nu en dan. Juist omdat we hameren op profetie als de hoofdgave moet het 'spreken in tongen' als dat gebeurt voortkomen vanuit profetie, als geïnspireerd, maar dit is in de gnosis, ook puur vanuit de grondtekst, vanuit de heilige slavernij, dus niet iets wat je zomaar doet, maar wat over je komt. Het moet dus puur natuur zijn. Geloof wordt op allerlei manieren misbruikt. Het wordt vaak als een excuus gebruikt, en is daarom ook helemaal niet verantwoord. Wij werken niet vanuit geloof wat we zelf kunnen manipuleren, maar vanuit heilige slavernij. Veel 'gelovigen' die 'geloof' als hun stokpaardje hebben hebben dan een wens, en kunnen dit dan vervullen door 'geloof'. Hier hebben wij een grote simulator van gemaakt, als positief denken, en jezelf programmeren, maar toch MOET dat voortkomen vanuit profetie, en dus vanuit de ware betekenis van het woord wat altijd zo slap in 'geloof' werd vertaald. Het MOET dus voortkomen vanuit heilige slavernij, de heilige gebondenheid in de gnosis, anders sta je op dun ijs.

Ook alle genezing en exorcisme moeten uit dit principe voortkomen. Genezing is in de gnosis een samenwerking tussen het natuurlijke proces en loon, wat door de tucht heengaat en wat een bewapening is. Veel genezing 'door de geest' is om profetie, heilige slavernij, tucht en oorlogsoproep te doven. Al dit werktuig kan dus heel verschillend werken, en zal in elke situatie weer

anders zijn.

Verder gaat het erom om het grotere plaatje te krijgen, en tot hogere strategieën te komen in alle dingen, tot een groter overzicht, juist door de onthechting die plaats moet vinden.

Verbindingen zijn vals als ze NIET uit de heilige slavernij komen. De heilige slavernij werkt met strategie, dus ook inderdaad vanuit spionage, en vanuit simulator contacten in de zin dat je soms contact met slechte mensen moet onderhouden, omdat ze esoterisch juist voor grote principes staan, principes die zij misschien geroofd hebben, principes die zij opgesloten houden, mogelijk, waardoor jij de taak hebt om die principes vrij te zetten, maar daartoe moet je geroepen zijn, en daarvoor moet het de juiste tijd zijn, en voorzichtigheid is geboden. Het hangt er helemaal vanaf in welk seizoen je dan zit : er is een tijd om te vluchten, een tijd om een contact te onderhouden, een tijd om de aanval in te zetten, een tijd om het contact te verbreken, enzovoorts, en dan hangt het er helemaal vanaf of je nog wordt teruggestuurd ja of nee. Soms is het juist de taak van iemand anders. Er is dus ook taak-verdeling.

Elke onwetendheid en onkunde heeft zijn eigen demonische wachter, wat gewoon algemeen is, maar de manier hoe de mens daarmee omgaat kan extra geesten opleveren. Als goed voorbeeld is de mythe van Mozes, van de uittocht tot de wildernis. Daar wordt er gekeken hoe de mens omgaat met fragmenten en honger, het kruis. Het volk wilde dit niet. Het volk wilde de vleespotten. De gnosis is niet voor gelukszoekers en genotzoekers, maar voor hen die willen leren, kenniszoekers die de honger en het kruis liefhebben. Er is geen hebberigheid in de gnosis. De gnosis is ook een persoonlijkheid, dus die zal de mens ook eerst zeker testen. De gnosis zal eerst kijken hoe de mens met het kleine omgaat.

Het is maar goed ook dat zulke geesten er zijn, maar hoe kom je langs die geesten ? Dankbaarheid is een belangrijk fundament. Dat komt ook weer terug in de Bilha. Zonder dankbaarheid kom je langs die geesten in ieder geval niet heen. Boetvaardigheid is ook belangrijk. Lichtgeesten dienen de mens snel geluk aan, snelle verlichting, alles snel. De elementen van de duisternis zijn hiertegen een bescherming, dus precies de andere kant op, niet de gemakkelijke weg, niet het voor de hand liggende, niet zoals alle andere mensen het doen. Dus groeien in de Vur en in de heilige gebondenheid zal de lichtgeest gaan afbreken. Ook dat gaat dus niet snel. Het pad ligt dus vooral in het opmerken van de tussenstappen en die in ere houden.

De wapens die aangereikt worden moet je leren herkennen, en hoe je ermee omgaat bepaalt in hoeverre je loskomt van de lichtgeest. Iemand zei eens : ‘Het zijn allemaal leugen geesten die een stempel op je voorhoofd slaan, omdat zij over je heersen met hun valse loon.’

Het is een soort gevangenschap, en je hebt dan toch met boeren te maken die een tuintje onderhouden en niet met ware zorg. Mensen oefenen dan hun beroep uit voor 't geld als we het bijvoorbeeld over de lichtgeesten van de zorg hebben. Dan komt het aan op volhouden, maar tegelijkertijd ben je dan voor een opdracht in de diepte van die zwarte tempels, dus ook goed de tekenen aan de wand in de gaten houden. Kan je nog wat sleutels opleveren. Niets is voor niets. Je kan zo wel ergens over meepraten, want velen gaan hier of door soortgelijke dingen heen.

Alles van de macrocosmos (inclusief de natuurverschijnselen), is een allegorie van de microcosmos, het individu, dus we kunnen het ook weer terugvinden in onszelf. Ook dit behoort dus tot de switch

mogelijkheden. Soms moeten we niets anders dan donder en bliksem zijn, om onze natuur weer te resetten en te rechargen.

Er zijn rode sporen door de omliggende tijdperken om zo de mens te beschermen tegen de reusachtige illuminati stortvloed die robotten aan het programmeren is voor de nieuwe wereld orde. De mens moet ook van heel veel loskomen en weer terugkomen tot de kinderjaren. De illuminati wil niet dat de mens droomt en creatief is. De illuminati snijdt de vleugels van het creatieve kind eraf door met allemaal onzin etiketten aan te komen zetten alsof het kind ziek is. De wereld heeft juist de kinderlijke fantasie nodig om te kunnen overleven. Natuurlijk moet het kind wel bijgestuurd worden, omdat er ook zoveel bedreigingen in de fantasie wereld zijn. Fantaseren is het laten doorkomen van de hogere werelden. Als je het kunt bedenken, dan bestaat het, maar daar zijn wel regels aan verbonden.

Hoofdstuk 72. De Orions-Afrikaanse tocht waarvoor je alles moet opgeven

Het is nu allemaal ondergronds, en het spoor is niet makkelijk vindbaar. Vandaar ook dat de tweede bijbel er is om het kind te beschermen en op te wekken, want als je kijkt naar de stad dan willen ze alle mannelijke kinderen zo snel mogelijk omtoveren tot fletse zakenmannetjes met stropdasjes. Dat is het idee wat de stad op de mensen probeert te projecteren hoe een man moet zijn : een stropdasman, een hoge functionaris ergens, liefst van een bank (moet vooral met veel geld te maken hebben, want dat dooft het kinderlijke uit). De stad wil zo snel mogelijk het kind om zeep helpen, jonge meisjes oma-knotjes geven, om door alle oma verwennerijen ook de meisjes hun vechtlust te laten verliezen en totaal te verlammen door het systeem. Daarom is de tweede bijbel het boek van de emancipatie, niet alleen voor de vrouwen maar ook voor de mannen. De mannen moeten hun stropdasjes afdoen en weer contact maken met de natuur, leren luisteren, creatief leren zijn, en niet hun zielen verkopen aan de stadse systemen om een totale kloon te zijn, want dat is tegenwoordig het stadse beeld van de man : een kloon, en dat gebeurt allemaal door de verwennerijen van de omaatjes, waar jonge meisjes zo snel mogelijk voor worden getraind. De stad is bang voor vrouwen die altijd kind gebleven zijn. Die zijn in hun ogen te vrij en te brutaal. In de 70-er/ 80-er jaren was dit inderdaad anders, want toen was er ook nog steeds een soort van hippie sfeer van revolutie en bevrijding. Er was veel meer vrijheid qua kleding, en dat was multi cultureel. Het westen is nu onder een stijve, conservatieve geest qua mode, en vaak zijn de stoffen zo bewerkt dat het niet meer ademt. Om een beetje een goed ademende, losse broek te vinden zoals in de 70/80-er jaren vandaag de dag is bijna niet mogelijk, of je moet er ver weg voor naar een andere stad. Alles is veranderd, alles is verkankerd. En dan nog de hele nagellak-epidemie, dat meisjes chemische rotzooi op hun nagels smeren. Het is wel een teken aan de wand, want de nagels staan wel weer voor diepere dingen die aan de oppervlakte willen komen, maar stadse geesten dwingen die meisjes dan om stadse smeerseltjes erop te doen, zodat de mens het niet ziet. Ze hebben heel wat te verbergen. Al met al, dat gaan we allemaal bespreken met naam en toenaam. De stad is al heel ver met de zombie-robotiek, dus daar moet heilige, natuurlijke robotiek voor in de plaats komen. We zijn de valkuilen één voor één aan het bespreken, wat het betekent, en wat het schuil houdt. De leprechauns zijn flink bezig geweest in deze moderne tijd, en niets is wat het lijkt.

Energetische parasieten zijn een soort bio-computer-virussen van het menselijk lichaam die heel hiërarchisch en strategisch te werk gaan, en die hebben niet alleen het individu op het oog, maar ook het collectief, want door het collectief dringen ze dan weer dieper door in het individu. Om dat te begrijpen komt het aan op een heel stuk geestelijke psychologie en (demonologische) sociologie. Het collectief (een stad, een land, etc.) kan dus ook een deuk krijgen of trauma wat dan weer doorwerkt in het individu. In die zin hebben dus de microcosmos en macrocosmos met elkaar te maken, in de zin dat ze elkaar weerspiegelen.

Het leven is niet saai. Het is een puzzel. Alles om ons heen is cryptisch en kan een sleutel vormen op het verdere pad. Alles is onderdeel van een verhaal, ook de steden. Er is dus een bepaalde onderdeling, een bepaald rollenspel. Dat moet dus ontdekt worden, en dat kan dan in verdere levels weer een hele andere structuur zijn. Het gaat erom telkens op hogere verdiepingen te komen.

Het is voor de camouflage. Er moet een beetje interactie zijn zo nu en dan. Het is vuil werk, maar hier zitten dan weer belangrijke sleutels in. Daarom goed je zintuigen open blijven houden. Er zijn dingen geroofd en die worden teruggeroofd door interactie. Die worsteling moet er dus wel zijn. In die zin is de westerse christelijke "realiteit" dan ook weer een allegorie van iets hogers, cryptisch gezien, want dit beest heeft dan wel alle gnosis-materialen opgeslokt van de waarheid, maar heeft de waarheid dus niet kunnen vernietigen, dus draagt de code van de waarheid nog steeds diep in zich, en zal ook door diezelfde code weer ten onder gaan, de aarde in om weer gerecycled te worden.

Het is een soort parelduiken. Soms raken we gewond, maar dan zijn we wel weer een ervaring rijker. De wond is ook weer de weg tot het medicijn, al dan niet door het terugtrekken of doorvechten. Je komt dan bij een portaal van een spel en doet wat achtergrond onderzoek, en maakt contact met je innerlijke spel-narrator (begeleider) om te merken hoe ver je daarin kan gaan. Het zijn in principe gewoon simulators.

Het zou niet best zijn als het allemaal bespreekbaar zou zijn zonder enige strijd. We zijn in een oorlogs-situatie, en open zintuigen zijn gebaseerd op de heilige vreze. De heilige vreze is een alarm en een gids. Het kruis zonder het fundament van de heilige vreze is niets, is nep. De heilige gebondenheid wordt alleen gevestigd door de heilige vreze. Alleen zo kan er afgerekend worden met de roekeloze valse natuur en kan de lagere wil verbroken worden. Er mag dus een soort van verheuging zijn over de heilige vreze. De heilige vreze is altijd de kern van de openbaring.

De heilige vreze is restrictie, dus dan laat je dingen los, worden er dingen afgebrand, en krijg je nieuwe items in handen, worden er andere paden geopend, en kun je daar creatief mee bezig gaan, want niets komt direct. Het is niet werken met de botte bijl zoals gezegd, maar zoals wat de boodschap van de Vur is : subtiel, draaiend, fragmentarisch, de cirkel wijder maken en omwegen maken, loopgraven maken. Zoals wij dat vroeger weleens zeiden : Als je ergens naartoe wil gaan op de aardbol, dan loop je juist de tegengestelde richting op om zo eerst de hele wereld over te gaan

om het vanuit de andere kant te bereiken. Dat is het principe van ijs, dus niet het rechtstreekse. Zonder ijs is er niets. Dus dan zet je al die "hot items" in de vriezer.

Dan weer even terug naar de Vur, naar de tuinen, naar het sprookjesachtige, om alles weer te absorberen. Dat heeft ook weer met de balansen te maken. Dat andere komt allemaal wel wanneer het de tijd ervoor is. Raak alles gewoon lichtelijk aan, en volg je hart, terug naar de tuinen, terug naar het bouwen, zoals een vlinder of een bosvlieg dat doet (wat ook een klier is in de paradijselijke hersenen). Even baden in de rivieren van vergetelheid die tussen de tuinen doorstromen, jezelf versieren met wat poëzie, het tot je door laten dringen, komen tot de proza, het abstracte, het surreële, en dan even een heel ander pad leggen. Dan ga je vanzelf zien hoe en hoeveel je van het andere erin mag en kan betrekken. Het is werken met fragmentjes, met vuurvliegjes. Daar maak je een ketting van, en als dat nog teveel is, dan haal je wat fragmentjes er tussenuit, en dan doe je het met nog minder, of je gaat op zoek naar de nog kleinere fragmenten, als de miertjes, of nog kleiner. Helemaal terug naar het insectenboek van detail en quantum-technologie (micro/ nano technologie). Leren leven met de kleinste hoeveelheden, of zelfs terug naar "less than zero", minder dan nul.

Het is een beetje als het afpellen van tamme kastanjes met die prikkende schillen er omheen. Het zijn de afweermechanismes, en daar ontkom je niet aan. Vandaar dat we het ook in fragmenten doen en er zeker niet te snel mee gaan. Maar aan dit soort dingen ontkom je niet. Soms wordt je gestoken in dat proces, maar zie het als iets natuurlijks, want dat zorgt er inderdaad voor dat jouw lichaam antistoffen gaat aanmaken, dus het is een heel gezond proces, en we hebben geen smetvrees. Wel zijn we dus heel voorzichtig en maken we niet als gestoorde gekken overall slapende honden wakker. Strategie is dus het sleutelwoord. Als we weer even hebben toegeslagen, dan glijden alle soldaatjes weer terug de doos in, en laten we alles weer los, om weer ons voor te bereiden op een nieuwe aanval.

Het is eigenlijk de "openbaring van het oordeel", als een "ordening" omdat het allang gebeurt is. De sluiers worden dus weggeschoven. Ook dit is een natuurverschijnsel. Dit is ook gerelateerd aan de Vur, in het eerste boek, de Orkaan, wat in principe over het Ophelia archetype gaat. Het gaat over een vrouw die geraakt wordt door een pijl en van een brug (bloemenbrug) valt, tot een bloemenveld, maar dan wordt er direct gesproken dat het een mysterie is van een lelie drijvende op de waterstroom, een waterdroom, een thema wat vaker terugkomt in de Vur. Dan gaat het over het wachten op een schip, wat de metafoor is van de wederopstanding uit het water.

Dan wordt er gezegd :

"Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand

Wilde rozen groeien rondom het paradijs,
Niemand kan binnenkomen

Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden."

Dat is dus ook weer het hele Ophelia tafereeltje dat ze door de dood van haar vader alleen nog maar in raadselen spreekt en niemand haar meer kan volgen. Ze heeft dus als het ware een rode kap opgedaan zodat niemand haar meer kan zien, en gaat zo als Roodkapje in een bootje over de bosrivieren van de raadselen dieper de wildernis in, met een lange stok om haar voort te duwen. Ze zong hoog geestelijke en diepe liederen om het materialistische volk tot wanhoop te drijven. In de Vur staat ook dat zij een lied is. De hoofdpersoon wordt dan ook door dit schip opgepikt. Dit loopt parallel aan het Eeuwig Evangelie waarin de wereldschepen komen om de heiligen op te pikken en te brengen naar de bloemenzee waarin ze verder kunnen loskomen. Zo kunnen we de "dood" van Ophelia dus ook begrijpen die door te verdrinken tussen de waterbloemen in een andere wereld kwam. Verdrinken is een metafoor van "tot inzicht komen". Ook de hoofdpersoon moet dan het lijden van Ophelia doorstaan, en krijgt een speer door zijn hoofd (in plaats van een pijl), om haar zo dieper te kunnen begrijpen en volgen.

Het boek eindigt dan met :

"En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden

Ik vond jou in die grot,
Jij en je paarden,
Schilderijen aan de muren,
Dit is een wereld in een schilderij"

Dus dan komt de hoofdpersoon dus daadwerkelijk tot het geheim van Roodkapje, van de rode bloemenvelden. Dat is dan eigenlijk hetgeen wat verder in de daarop volgende boeken van de Vur wordt uitgewerkt. In die zin is Kate Bush dus heel Vurisch en Eeuwig Evangelisch, oftewel "tweede bijbels".

Het openingslied van Hounds of Love, de eerste single, was Running Up That Hill, verbonden aan een vrouw met een boog, die dus een pijl afschoot, wat ook weer terugkomt in de Vur-versie van het Ophelia mysterie, eigenlijk een verdieping van de Shakespeare mythologie. Die pijl komt wel vaker voor in de Vur, en ook in de Vuh. En dan wordt de hoofdpersoon dus op een rit genomen, door de geheimen van de natuur, want dat is waar Hounds of Love voor staat. Het is van 1985, dus net na het Thriller tijdperk en nog net voor het Bad tijdperk (1987, en BAD was gebruikt als een sarcastische term tegen de gangster cultuur). We kunnen dan tot de conclusie komen dat het Ophelia mysterie zelf de vrouw met de boog is.

Ook dat mag je aanvaarden als een bepaalde laag in jezelf. Er moet een lege, zelfs onwetende, ruimte in je zijn van de eeuwige vergetelheid, maar dit is slechts een laagje, een deel-realiteit.

Net zoals Ra die door de onderwereld reist als door zijn eigen lichaam, door al zijn avatars en deel-realiteiten heen. Wel mag je zo tot grotere en diepere openbaringen komen als een ontwaking. Je komt in een ruimte en dan zullen sommigen dit als een luilekkerland zien, en gaan dan graaien,

maar wij hebben geleerd juist het minste pad te gaan, het smalle pad, om zo te komen tot het leven met "de kleinste hoeveelheden", "de laatste druppel".

Voor die druppel, die parel, moet je alles "verkopen", al het andere loslaten, en die druppel zal de sleutel zijn tot de volgende ruimte, waarin hetzelfde zal plaatsvinden. Telkens weer is dit een beproeving, en zo worden de paradijselijke sieraden geregen, kraal voor kraal. De biologie lessen van de Vur houden wij hoog want het is het enige pad uit en door de stad, en het is tegelijkertijd avontuurlijk.

Zo ga je van ruimte tot ruimte, en de parels zullen steeds kleiner worden, opdat onze zintuigen sterker worden. De parels zullen ook steeds vluchtiger worden, steeds etherischer, zodat we onze gevoeligheid nog beter ontwikkelen.

De natuur neemt ons stap voor stap binnen en reprogrammeert ons door nieuwe "contacten", en dat mag heel subtiel gaan, zonder al te veel ophef. De natuur werkt strategisch, en de banden zullen vaster zijn dan de banden van de stad, dieper. In de diepte van de Vur is er de brug tot de Bilha, het duistere gat. De Vur heeft dus een belangrijke brug functie, laat de belangrijke principes zien die nodig zijn, als een onverwoestbaar fundament. Je mag het gewoon half nemen, druppel voor druppel, zonder dingen in te vullen, want het zal zich vanzelf invullen en openbaar maken wanneer het daarvoor tijd is. Je mag het de tijd geven, en dat is altijd het beste geschenk. Zo mag er een wederzijdse relatie met de natuur ontstaan, met de Vur (natuurkennis). Geduld en dankbaarheid zal dus ook weer beloond worden in die zin, door het blijven cirkelen in grote voorzichtigheid en alertheid, ook door het te blijven toetsen, want de lucht en ook het geestelijke zit vol met virussen en spam. Het gaat erom tot authentieke natuur-ervaringen te komen. Die zijn "duur", maar de moeite waard.

Het kwaad wordt afgepeld en afgedaan als een kleed. We gaan kijken hoe we het kunnen doorvertalen en berijden. Niet het kwaad zal ons berijden, maar wij zullen het kwaad berijden en bruikbaar maken, als een gif wat in de oorlog gebruikt kan worden. Eerst moesten wij sterven door dit gif. Eerst moesten wij opgegeten worden door dit beest, maar nu wij hierdoor wedergeboren worden en tot ontwaking en opstanding komen, komen wij dus op dit beest, en gaan we zien wat dit beest al die tijd verborgen heeft gehouden. In principe bestaat de vijand gewoon uit verkeerde combinaties van wezenlijke, eeuwige dynamieken. Die moeten dus even juist gedraaid en geschoven worden. We gaan druppelend, Vurisch, te werk. Het zal allemaal gaan passen in het grotere plaatje. We zullen gaan zien hoe dit in de juiste verhouding geopenbaard gaat worden in het verdere bespreken van de paradijselijke natuur.

In die zin is het allereerst ook juist de studie die ons laat reizen tot dieper in Orion, naast de codes die zich om ons heen bevinden die we aan het decoderen zijn, maar dat is juist ook een onderdeel van de studie.

De natuur van de mens is die van alomtegenwoordigheid, dus de mens bevindt zich in principe daar al, en moet daar ontwaken, want de mens slaapt, ook in die alomtegenwoordigheid. We mogen door de tunnels heengaan via de studie en de decoderingen, door het kruis, en dat kan zich metaforisch op allerlei manieren uiten, ter land ter zee en in de lucht, via voertuigen of gewoon lichamelijk. Het

leger heeft al die afdelingen en is multi-functioneel en kaleidoscopisch. Vandaar ook de hele spelmatige studie waarin je vat krijgt op de console, de interface, of "joystick" waardoor je leert in interactie te zijn met de mogelijkheden van je innerlijke computer, wat dan ook weer je eigen creativiteit mag aanwakkeren.

Alles is cyclisch als een spiraal naar zowel beneden als omhoog. Hierin ga je dus door de verschillende tussenstappen die nodig zijn, en daarin zijn deze Damascus-ervaringen van noodzaak om alles los te breken. Dat is altijd het begin van openbaring, dat je eerst ziet wat er allemaal mis is. Dat is in principe al het halve werk, want velen zullen dit nooit zien. Orion rekent eerst af met het ego, dus er gaan eerst vele pijlen door je heen als je tot Orion nadert. Het gaat erom trouw te blijven aan jezelf en de gnosis, ook de diepte van de gnosis erkennende, en die is voor het ego ondoorgrondelijk, zodat het ego ook kan afsterven. Orion kan je alleen maar vallend binnengaan, op de grond liggend. Hoe dieper je in de gnosis komt, hoe meer je gaat zien hoe ver dingen van de gnosis verwijderd zijn, dus dat is alleen maar goed. Dit gaat tot het punt dat je denkt dat de gnosis of God je verlaten heeft : "Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten," "Mijn gnosis, mijn gnosis, waarom hebt gij mij verlaten." Dat is het moment waarop je in de buurt begint te komen. Eerst gaat het om de erkenning, en zo kun je ook stap voor stap loskomen van die touwtjes. Blijf de Vur principes toepassen. Zulke ervaringen zijn alleen een teken dat je alarm systeem herstellende is. Het zou erger zijn als je zulke momenten nooit had, want dan was je net als de rest die denkt dat wat ze geloven automatisch de waarheid is. Diepte is het sleutelwoord in alle omstandigheden.

Het klopt dat er dingen missen, en dat moet ook. Dat is ook weer een belangrijk Vur-principe dat het niet te compleet mag worden, anders wordt het verbeeldingsvermogen lui en sust de mens in slaap, en dan kan de juiste input ook niet komen, dus het gaat erom te leren leven in de "volkomenheid van de onvolkomenheid", en zo je pad leren vinden in de Vur (natuur kennis).

De valse lichtgeest is anti-vur, en probeert via overmoed te regelen wat er wel en niet binnenkomt, dus dan kom je helemaal aan de schaduwzijde terecht, en die is een handlangster van het kwaad, het dwangmatige van het letterlijke. Door de tocht door de Vur sterft dit allemaal af. Als er teveel informatie op de mens afkomt in dit tijdperk van overinformatie, dan wordt de mens een zombie, en daarom is de Vur gekomen. De mens moet leren terug te keren tot de natuur en dit allemaal te regelen via de natuur processen. De valse lichtgeesten bombarderen de mens met stadse informatie, wat al op school begint, en via de media.

Zoveel licht dat het verborgene in de mens afsterft en onbereikbaar wordt. Dit is als een verkrachting. Vandaar dat we ook op een tocht zijn door Orion om dit weer te herstellen, alles in balans te krijgen. Kennis is dus zeer belangrijk, maar overkennis is gevaarlijk, vooral ook in dit communicatie-tijdperk. Communicatie is dus ook belangrijk, maar overcommunicatie is gevaarlijk. Vandaar dat de gnosis de mens eerst verwerpt, als "de verstoting door de amazones", juist omdat de mens teveel in zich draagt, dus dit heeft ook weer met de Ramadan te maken : het teruggaan naar start. Het is even a.h.w. de computer resetten. Alles is namelijk al oververhit, en de meest afschuwelijke ontploffingen en kortsluitingen vinden voortdurend plaats die zich omzetten in wat je dagelijks in de krant leest. De gnosis is dus zeer zeker geen sinterklaas, maar werkt via het zaaien en oogsten principe, diepe Vur-natuur-processen, waar heel veel over te leren valt, en wat ook een

zekere rust kan geven, waarin die overmoed en gehaastheid kan afsterven. Het hele pico bello in orde gebeuren moet dus plaatsmaken voor de Vur principes.

Hoofdstuk 73. De Orions-Afrikaanse opname

Het begint met vasten op de media (tv, krant, tijdschriften etc.) om te kijken waar dan ingang kan komen van een hogere wereld. Vasten kan ook door te minderen, en dan te kijken naar het effect. Het is dus niet per definitie verkeerd, maar het gaat erom "geleid" te worden hierin, bijvoorbeeld voor opdrachten. Het mag je dus niet gaan tegenhouden als je het gaat overdrijven, en als het je van veel belangrijkere dingen gaat afhouden. In principe komt het er op neer dat bij overcommunicatie en overkennis in dit soort dingen je geprogrammeerd gaat worden door die gevaarlijke invloeden. Daarom moet je ook altijd een soort van veiligheidsbubbel om je heen krijgen, die juist ontstaat vanuit het vasten, vanuit het minderen, vanuit de leegte, want dan kom je automatisch op het juiste spoor terecht. De leegte verbindt je dus automatisch aan de hogere werelden. Als je dan door die leegte wordt uitgezonden om iets te zien of lezen, voor kennis, of spionage, of parelduiken etc. dan is het veilig en strategisch.

Het gaat er dus om doelbewust met dingen om te gaan, vanuit de hogere techniek, dat paadjes zich gaan openen, en niet zomaar van "ik heb niets te doen, laat ik eens even gaan zappen of krantje lezen." Het is meer dat je dus de leegte ingaat, en je geestelijke antennes op gaat steken wat er moet gebeuren. Leegte is luisteren, en ook worstelen. Er gaat heel wat worsteling vooraf voordat we zomaar in een treintje mogen stappen. Het is dan even tot 3 tellen en jezelf afvragen waar je mee bezig bent, waar het om gaat. De lucht zit vol met allerlei demonische treintjes die ook via de media komen om je op een drugs trip te nemen, om je zo af te tappen en te programmeren, dus de mens mag over de media niet te lichtzinnig denken. Het is een oorlog.

Vroeger ging het dan over zalvings-gebieden, de metron. Iedereen moest zo in zijn eigen metron blijven (Grieks woord), en mocht niet buiten zijn zalvingsgebied komen, anders zou een duivel hem meenemen. M.a.w. je moet dus in de gnosis, in de vur, de natuur-kennis blijven, en die wordt binnengegaan door vasten, minderen, luisteren, worstelen. Dus niet zomaar alleen maar luisteren en stil openstaan, maar ook worstelen. Vandaar de Ishmael dynamiek die van alles en iedereen een "toetsvijand" was. Het medicijn is je dus allereerst terugtrekken, en dan hergroeperen om te zien waar het pad ergens gaat. Een soldaat is 24 uur per dag op zijn hoede, en houdt er geen verborgen agenda op na. Hij houdt alleen feestjes als het ook daadwerkelijk feest is, hij spijbelt niet. Hij laat zich niet afleiden want er staan teveel levens op het spel. Hij is altijd waakzaam.

In principe is er in demonisch kasteelgebied "geforceerde drank", geforceerd gif, maar uiteindelijk zal dit gif ook de deur openbreken, omdat je juist door het gif gaat golven. Dat is de werking van het kruis. Je raakt zo met andere realiteiten vermengd, dus in principe kunnen ze je nooit langer dan

nodig is opgesloten houden. Er zitten bovenaardse en buitenaardse codes in die boeken verborgen. Houd ook weer goed in de gaten dat contacten je eigen avatars zijn/ weerspiegelen. De macrocosmos is een weerspiegeling van de microcosmos, dus het kan nooit teveel afgescheiden zijn.

Dingen gebeuren altijd in een groter verband. De valse lichtgeest is een persoonlijke wachter, maar die is daar neergezet door het collectief. Alles heeft diepere betekenissen. Geesten worden soms geboren in ons in een samenloop van omstandigheden. Dat is dan de schaduwzijde van iets anders, een bepaald medicijn wat we mogen ontwikkelen. Het is dus een bepaalde cocon. Het heeft een "flipside", dus juist via ervaringen kun je je totems leren ontdekken, het medicijn, het talent, wat het verborgen houdt.

Om deze geesten te verbreken zijn we dus de diepte van die boeken aan het beschrijven, zodat demonische ridderordes en kastelen kunnen afsterven. Er zit diepere natuur in verborgen. Je zit dus in een soort matrix, en dat is ook plaatsvervangend lijden en pionierswerk, dus in principe ga je er aan de onderkant uit, dieper de natuur-aarde in, door verdieping.

Er zijn kruispunten en raakvlakken tussen zelf en de sociale cirkels die daaromheen liggen, en het golft door elkaar heen. Alles heeft met elkaar te maken.

Het zijn kastelen waar je dus deels in geboren werd, als een genetisch deel van je wat gerecodeerd moet worden. Als je dat hebt gezien, dan kun je je ook openstellen voor de map om uit deze plaats te komen.

Het is dus een soort gevangenschap, en een ontsnapping is belangrijk, en dat gaat dus niet door zomaar eruit te rennen, maar door de verdiepingen, door het vinden van sleutels, en dan in de ondergrond te komen, zodat je stap voor stap in aanraking komt met de natuur die eronder ligt.

Een natuurvrouw probeert een gorilla te onderwijzen, maar de gorilla wringt zich in allerlei bochten, een soort gekte, wat een manifestatie van spijbelzucht is. Dat is heel lang geleden gebeurd, maar die gorilla hield de diepere natuur tegen, en daardoor ontstonden al die kastelen en ridderordes. Het is een soort king kong figuur. De gorilla sleurde anderen mee tot het stadse, een woeste geest, en alles werd in hokken gezet, in boeken. Het moet dus allemaal afsterven. Het is iets collectiefs, niet iets persoonlijks. Het is goed hiertoe te ontwaken. De boeken moeten dus ontcijferd worden voor doorgang.

Dus eigenlijk gewoon de nieuwe mens die aangedaan moet worden en de afvallige mens die afgelegd moet worden.

Er is dus een hele oppervlakkige geesten impuls die de mens verslaafd houdt tot overmoed, als een drug, een ridder die zich overmoedig bewapent en overmoedig de strijd aangaat, en dan ook nog eens erg zwart wit, oftewel de farizeïstische ridder die in de kerkbanken zit, wat dan meer een westerse karikatuur is. Een "heiliger dan jou" farizeeër die het altijd beter weet, en die het eerlijk verdiende zilver en goud van de gnosis van je wil wegnemen omdat het niet volgens zijn regels

(vooroordelen) is gegaan. Er zit ook heel wat jaloersheid bij die geest. Het is een pavlov systeem, ook als onderdeel van de chip van het kwaad.

Iedereen in de kerk, maar ook buiten de kerk, wordt hierdoor gemonitort en moet zich voor de chip identificeren. Het is dus een soort vals, overmoedig alarm systeem wat afgebroken moet worden, een soort van valse, psychotisch, hyper-paranoïde don quichot, zoals in het orthodoxe apatische christendom. Een heleboel plugjes moeten uitgetrokken worden van dit systeem, wat als een soort kwal met vele tentakels in de zielen van de mens vastzit en wat de poorten van diepgang gesloten houdt. Het is juist de bedoeling dat het dubbel overkomt, anders zou het niet best wezen.

Dit zijn dus in principe sluiers die heel wat verborgen houden, maar het zien van deze sluiers is al de eerste stap en het halve werk. We hebben hier met zware magneten te maken waarin het kerkelijke is vastgezet, maar door deze magneetjes op de juiste wijze te draaien komt er dus doorgang. We moeten klaar komen met dit bouw pakket. Dit gaat stapsgewijs en in een natuurlijk proces aan de hand van de Vur principes. Het zijn dus in principe ook gebieden van drijfzand waar je dus nooit als een dolle gek doorheen moet rennen. De diepte in verband met andere culturen is nodig, en de overzichts-gnosis, als een soort map er doorheen.

Het boek valt terecht het gevaar van rijkdom aan en van materialisme en koopziektes, maar we hebben het ook over de dualistische rijkdom van de gnosis, en dan is het orthodoxe, letterlijke jodendom een sta in de weg, zoals het christendom, maar het is juist een echo van esoterische diepte. Er zijn namelijk altijd veel meer Joodse stromingen geweest, en die geven dan ook een hele andere draai aan het verhaal. Ook zijn er meerdere vertalingen over mogelijk, dus het is een vol oerwoud waarin alle kanten opgegaan kan worden. Vandaar dus die dubbelheid. Het is een stelsel met verdiepingen en afdelingen die allemaal weer tegen elkaar ingaan of elkaar verdiepen. Als er nieuwe gnosis wordt toegevoegd omtrend deze dingen, wat in principe gewoon tabernakel-installaties zijn, dan valt er altijd een bepaalde schaduw, en dat moet ook. Dat gaat dus heel secuur, dus we gaan zien waar het op uit gaat lopen.

Dat is allemaal aan elkaar verbonden. De chip van het kwaad is een emanatie van de gnosis, dus waar het zich gaat vervormen om zichzelf te beveiligen. Het is als een waterval effect. Het water valt naar beneden en dan is er een grote chaos. Ook is het een overstroming. Het is dus meer een natuurverschijnsel en het kan van meerdere kanten bekeken worden, maar de chip heeft verschillende onderdelen die ook zelf voor de installatie zorgen, als een heel autonoom systeem, maar ingebouwd is een zwarte wachter die de huizen indringt om de chip te installeren, als een dief in de nacht. Het is iets wat is gebeurd, maar wat zich in de herinnering kan herhalen, als een echo en een nagalm, of het ontwaken hiertoe, want velen zijn zich er niet van bewust, en dan op een dag merken ze het. Ook de zwarte wachter is een dualiteit, dus de slechte zwarte wachter doet het om te misleiden en te vernietigen, of om iemand tot een slaaf van het systeem te maken, en de goede zwarte wachter is degene die dit openbaart en ontmaskert, en ook de chip van het kwaad juist gebruikt ter beveiliging van de gnosis, en als een soort van test, zo van : "worstel er maar mee, want alleen zo kun je jezelf ontwikkelen." Dat komt ook weer terug in het verhaal van de prins en de rode zee, en gaat over de rivier "De Sep".

Het heeft met zelf-instandhouding te maken want de mens is in een baby staat en kan het hogere nog niet verwerken, dus maakt daar lagere vormen van, als een soort van kinderlijke geheimtaal, en dan slaat de verwarring toe, omdat iedereen dat op zijn eigen manier doet.

Er ontstonden dus een heleboel knopen die nog ontward moeten worden.

Eén zo'n knoop is de Jezus mythe, die in vele religies wel in een bepaalde vorm voorkomt.

Sterven aan het ego en onwetendheid (geloof), om zo wedergeboren en wederopgevoed te worden in kennis is een belangrijke universele wet van zaaien en oogsten wat dan is omgezet en verdraaid in de Jezus fabel, maar wat dus wel diep binnenin het zaad van het oorspronkelijke principe draagt.

Het ei moet dus in principe nog uitgebroed worden.

Alle religies zijn dus zulke eieren die een bepaald universeel principe in zich dragen wat verdraaid overkomt omdat we naar de eierdop kijken, naar de schil van de vrucht.

De schil van de vrucht is stekelig. Een andere knoop of ei is de hel fabel, of ook een hele stekelige vrucht.

Het is verbonden aan de Jezus-knoop, want ook Jezus ging de hel in aan het kruis, maar dit is dus onderdeel van een bepaalde taal, als een culturele metafoor van de universele dynamieken.

De hel is een metafoor van de baarmoeder die verwoest en herschept om haar vrucht te beschermen en te voeden.

De extreme, sadistische hel van de christenen is dan slechts de stekelige schil, die is ontstaan door hete diepe emaneren van de gnosis tot lagere vormen om haarzelf dus te beschermen en te vormen.

De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de evolutie, van het lagere tot het hogere.

Deze golven zijn overal om ons heen.

Ze gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Het is het spel van de tegenstellingen, wat dan in de Germaanse metaforiek (mythologie) weer terugkomt als degenen die hard aan hun ego en onwetendheid zijn gestorven opgenomen worden door de valkyries naar het hogere bewustzijn, het hogere zelf.

Dit is dus de diepte van de christelijke opname-mythe. We zijn dus consequent bezig met het verdiepen, vergeestelijken van de absurde letterlijke stokpaardjes van de christenen, want die blijven dus potentieel gevaarlijk als een tikkende tijdbom als dat niet gebeurt. Kinderen worden geofferd aan dit beest, en zij offeren hun kinderen er ook aan, als een eindeloze kettingreactie. Christendom en islam zijn in hun materialistische, letterlijke, orthodoxe vorm de gevaarlijksten, maar juist in de diepte worden ze verbonden met andere culturen en kan het geneutraliseerd worden. Daarom is er ook het esoterische christendom en de esoterische islam. De andere religies zijn een stuk minder gevaarlijk, zoals het hindoeïsme en het boeddhisme, omdat die vaak al esoterisch in zichzelf zijn.

De religies beelden de organen uit van het geestelijke lichaam, cryptisch gezien, want het zijn verletterlijkingen en verdraaiingen van de diepte, van de kern van de natuurkennis, dus we kunnen die organen niet zomaar weggooien, of negeren alsof ze er voor spek en bonen bijhangen. Alles wat we om ons heen zien is onszelf doorkomende door een lachspiegel van de kermis, dus we moeten

onszelf weer terugroven. Daartoe is het boeddhisme en het hindoeïsme dan weer behulpzaam, omdat die werken door zelfverwezenlijking, en hun mythologie is gewoon de metaforische psychologie daarvan, hoe van het ego, het opgelegde, valse zelf, te komen tot het diepe, innerlijke, ware, hogere zelf. Dit ligt dan ook weer opgesloten in de diepte van het Jodendom en christendom, maar dit wordt door het westerse christendom verborgen gehouden vanwege de zieltjesmarkt.

De god-metafoor is er dan gewoon voor om te laten zien dat je terug moet gaan naar de bovenaardse natuurprincipes, het zuivere, het goede, en dat is dus gewoon iets wat verborgen is in jezelf en wat je ook kan en mag zijn. Dat mag niet geprojecteerd worden telkens maar weer op iets anders dus, maar moet ingepast worden in onszelf. Niemand anders gaat het voor ons doen of zijn, want als dat zo zou zijn, dan zou de zonde altijd blijven bestaan, want dan is er dus altijd iemand anders die het beter doet dan jou, en zo houd je jezelf dan ook voor de gek, wat veel in het christendom gebeurt. Het katholicisme gaat het al meer om zelf goed zijn, en dat is ook een principe van de islam. Het protestantse projectie-geloof is dus een blokkade, maar ook dit is weer ergens een cryptische waarheid van, wat we ook in de Calvijn Code bespreken. Het kan nog bestaan, omdat de mens nog niet tot die diepte is gekomen. Het is dus nog niet opgelost. De schil is er nog niet af, en dat hoeft ook niet. Het enige wat telt is zelf tot de vrucht te komen, want die schil is er als een natuurlijk beveiligingsmechanisme, als een insecticide. Alles van de gnosis staat onder hoge stroom, zodat dieven het niet zomaar weg kunnen jatten of het verkeerd kunnen gebruiken. Dat doen ze ogenschijnlijk dus wel, maar ze kunnen het zaad niet aantasten. Het lijkt dus wel een enorme chaos nu, maar het is in een hogere orde, en die moet ontdekt worden. Dit is gewoon de natuur aan de gang. Het gaat dus om de ontwaking tot deze orde, want alles wat ons tegenzit kan toch niet zomaar verbroken worden. We kunnen geen ijzer met handen verbreken, maar we kunnen het ijzer wel verdiepen. Zo kan er binnenin iets moois gebeuren, en alleen van binnen uit kan alles zo een plaats krijgen en veranderen. Het heeft dus vooral met ons eigen zicht te maken op dingen. We bespreken hiervoor dus ook de achterliggende Egyptologie en Indologie, wat helemaal terugleid tot de buitenaardse Orionse wortels.

Deze golven van emanatie en evolutie (neerwaarts en opwaarts) komen van Orion, en scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens mag leren op deze golven mee te gaan, te leren surfen. Als eerste mogen we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven, als het ingaan van de energetische, cosmische zee van het hogere bewustzijn om ons heen.

De stadse druk is nodig in een bepaalde mate om het geestelijke te doen ontwikkelen, om te roepen naar diepere kennis van de natuur.

De stadse, sociale druk is in de diepte ook weer erg cryptisch, maar voordat we dat kunnen zien moeten we eerst tot onszelf komen, want de sociale kom kan ons ook weer heen en weer trekken als een marionet, en dat allemaal voor een markt.

Er zit dan geen diepte in, en dan is het niets anders dan exploitatie, uitbuiting. Je wordt dan voor iemand anders z'n karretje gezet, als slaaf voor de stadse droom.

In de diepte kunnen die banden weer breken en kun je teruggegeven worden aan jezelf en de natuur. Pas dan kun je de natuur-conditionering krijgen en ook daadwerkelijk door het stadse heenprikken

en de diepere lagen zien, zodat het zelfs bruikbaar kan worden in een bepaalde mate, want je gaat dan het mysterie begrijpen.

Natuurlijk is dat nog steeds met een zekere afstand waardoor je in de rust blijft. Alles zal dus ingepast worden en een plaats krijgen, in de juiste balans.

Er zijn dus ook nog de buitenaardse realiteiten van de Vur natuur steden die als een soort tussenlaag zijn, een soort buffer, ook weer om te beschermen tegen kwalijke invloeden van de sociale hypes.

Juist contact met andere culturen, met hun wijsheid, kan dan weer ruimte geven en een gezonde inmeng, want de stadse energie kan op zich heel scherp zijn, en het maakt elke dag weer slachtoffers.

Even wat stappen terugdoen kan dus goed zijn om weer wat adem te kunnen halen en een nieuwe kijk te krijgen op dingen.

Allereerst gaat het stappen terugdoen tot jezelf en tot de diepere natuur, en vandaaruit komen er vanzelf dan verbindingen met dat wat altijd werd achtergehouden, dus dan ga je op een soort van ontdekkingsreis, los van alles.

Niet gemanipuleerd door de sociale kom, maar door persoonlijke ervaring.

In stad en kerk groeit de mens op als een siamese tweeling. Het is altijd een strijd tussen degene die je bent en bestemd te zijn en dat wat de sociale kom (stad en kerk) wil dat je bent, de siamese wederhelft, oftewel de geprojecteerde, opgelegde identiteit. Alleen de diepere natuur kan deze siamese wederhelft losweken, zodat je weer daadwerkelijk een persoon mag worden, en geen marionet van iemand anders.

In de natuur mag je dan helemaal jezelf verliezen om deel te worden van het grotere geheel, dus dat je zelf een stuk natuur wordt, of zelfs de natuur, wat gewoon een ander woord voor diepte is. De diepte heeft zo zijn eigen wonderen, als de wonderen van het universum. Er is nog zoveel wat de mens niet weet. Vanuit die ervaring mogen er dus bruggen gebouwd worden, dus vanuit de natuur, en kan er gekeken worden wat er nog allemaal bruikbaar is wat om ons heen ligt, want het zijn allemaal onopgeloste mysteriën.

Hoofdstuk 74. De Orions-Afrikaanse pedagogie

Ten eerste is het belangrijk te realiseren dat we in ballingschap leven, en dat onze kinderen niet eens ons eigendom zijn, maar van de staat (de bezetters), en die hebben schoolplicht en moeten zelfs "meefeesten" met de vijand, want dat zit in het programma ingesloten.

Dit is een kruis wat we niet zomaar van ons kunnen afgooien, want dan zou het alleen maar erger worden. Het volk leeft in slavernij tot de staat, een buitenaardse machine voor duistere doeleinden. Zij hebben hun eigen agenda, en dat is niet de gnosis of de vur.

In die zin is het dus "oorlogstijd" en onze wapentocht is niet materieel maar geestelijk en educatief. Wij spelen het spelletje niet zoals zij het spelen. Wij nemen niet de kortste weg zoals zij deden, maar de langste weg.

Wij leven dus in geduld en proberen dat ook onze kinderen bij te brengen, en die zullen alles anders zien vanwege dat ze nog geen fundament hebben.

Daar zijn ouders voor om dan toch langzaam dat fundament op te bouwen, wat heel pijnlijk kan zijn als je ziet hoe de staat je kind toetakelt terwijl je niet veel kunt doen in directe, materiele zin, maar gelukkig is daar dus wel speling in en kun je dit ook bijsturen.

Dat is dan geen water bij de wijn doen, maar puur strategisch en roeien met de riemen die je hebt. Je kunt zo je eigen wereld bouwen en je kinderen daarin betrekken, het ze ook van een andere kant laten zien. Daarin kun je heel creatief zijn.

De stad heeft zo z'n feestjes, en dan mag je je afvragen wat er te vieren valt, en dan kun je ook heel selectief zijn in zulke feestjes, dus wanneer het bijvoorbeeld kruist met de gnosis of de natuur, in de zin dat er ook feestjes zijn die educatief kunnen zijn, zoals bijvoorbeeld een schoolreisje naar het bos of naar een museum. Je mag wat betreft "feestjes" duidelijk zijn naar anderen, zo van : "dit wel, en dat niet", of "verzin maar wat anders en probeer het dan nog een keer" (zoals Jehovah getuiges dit ook doen). Je kunt je kinderen ook zelf feestjes laten organiseren voor een goed doel, dus als er daadwerkelijk wat te vieren valt. Zo kunnen ze ook het goede voorbeeld geven : "Wij vieren wat als er ook daadwerkelijk wat te vieren valt", anders is het cheaten, bedrog, en werkt het alleen averechts en werk je de vijand in de hand. Het gaat er dus om feest te vieren "naar loon", voor het verzet, voor de algemene ontwikkeling etc., dus het moet wel educatief zijn en voor het algemene goed.

Zo zijn er misschien aanknopingspunten, en dat kun je zelf persoonlijk dan van dichtbij of op een afstand ervaren, want dat hangt er dan helemaal af van hoe het gaat.

De gnosis fluit je toch weer terug als er gevaar dreigt, maar kan je aan de andere kant ook uitzenden als je daartoe een wapenrusting hebt ontvangen, al dan niet als spion.

Dat heeft met gnosis agenda te maken, of vur natuur agenda.

Soms moet je de touwtjes strak trekken, en op andere momenten laten vieren, en op weer andere momenten totaal loslaten en wegrekken.

Dit kun je geheel via de afstandbediening regelen. Je hoeft hier niet helemaal voor uit je rust te gaan. Kinderen hoeven echt niet te steriel opgevoed te worden.

Juist door in contact te komen met de buitenwereld maken ze anti stoffen aan.

Als ze te beschermd worden opgevoed dan gaat hun immuniteit verzwakken, dus je kunt ze dingen meegeven, maar ze moeten ook zelf keuzes leren maken.

Voor kinderen zijn er altijd wel bepaalde grenzen, en ieder kind zit weer anders in elkaar en heeft weer een andere behandeling en opvoeding nodig.

Ieder kind is namelijk uniek, en daarin moet je je hart volgen.

Ook kinderen hebben weer "spionage-opdrachten".

Daar mag je open voor staan.

Ook de kinderen zijn in dat opzicht een soort van oorlogswapens.

De vrucht zal uiteindelijk de vijand nekken, hoe je het ook wendt of keert, of dat nou in cryptische zin is of heel direct.

Kleine kinderen hebben veel toezicht nodig, maar als ze dan ouder worden en de hort opgaan dan valt dat toch allemaal niet meer te controleren, want anders wordt je een alziend oog.

Het heeft dan ook veel te maken met het overgeven aan de natuur, aan de gnosis, maar dat hangt dus helemaal er vanaf in wat stadium ze zich bevinden.

En de ene ouder zal daar een andere taak in hebben dan de andere ouder, en school is dan in dat opzicht een bij-ouder, of de familie.

Het gaat om de diepte van de teksten en wat het verborgen houdt, waar het oorspronkelijk vandaan komt, en dan komen we o.a. in Egypte uit, wat weer helemaal terugleid ook tot Orion.

Het "vuur" is in het Aramees gewoon de urim, de toetssteen, en in het Hebreeuws is het het bovennatuurlijke vuur van de teofanie, de godsverschijningen, als een beeld van de heilige toorn, die nodig is in het toetsen en in de geestelijke oorlog. Natuurlijk kan daar ook vals vuur tussenzitten, dus vandaar dat het van belang is om tot diepte-toetsen te komen en dieper dit mysterie

in te gaan om tot de wortels te komen. Dat gaat een heel Egyptisch verhaal worden. In de diepte sterft het valse vuur af.

De media moet onderbroken worden, opdat de hogere energie kan doorbreken. Die onderbreking doet de hogere energie dan ook. Het gaat dus om deze kleine hiaten, kleine lekken, waardoor dit gebeurt. Het sijpelt en druppelt langzaam binnen, en daar mag de mens gevoelig voor worden. Het is een kwestie van tijd.

Hoofdstuk 75. De Orions-Afrikaanse ontwaking

Er is verschil tussen wonde en zonde. Helaas is het met christenen vaak zonde, dus moedwillig, en daarom moeten we het beestje bij het naampje noemen anders lopen we kans advocaten van de duivel te worden, in de zin dat er dan wortels bedekt gaan worden en het ontmaskeringsproces wordt verstoord. Wel is het dus zo dat wat christenen vaak zonde noemen het vaak weer wonde is. Vaak moeten de verwonden het ontgelden in de christelijke wereld, en dan worden ze ook nog eens de kerk uit gezet. Iedereen kent daar wel voorbeelden van. Vandaar dat de zonde van de christelijke wereld ontmaskerd moet worden, anders blijft het onbezorgd, ongehinderd en onder een veilige bedekking doorgaan met het martelen van individuën, want dat is het. We maken dus onderscheid tussen hen die in het vuur geduwd zijn en hen die er zelf in zijn gesprongen, en dat onderscheid is er ook binnen de mens zelf. Zij die er dus zelf inspringen, naar de macht grijpen, zetten zo een hele kettingreactie in werking, waardoor anderen hun slaaf worden. Vandaar dat we naar de wortel moeten gaan om te zien wat die bron is, en dat is moedwillige zonde, en dat zijn dan ook de ware zondaren en ketters geheel tegengesteld aan wat de kerk beweerd. Die woorden moeten dus andere definities gaan krijgen, omdat ze zo diep in de ziel van de mens verborgen liggen als gifbronnen. Man en paard gaan dan genoemd worden.

Als een kind in het fundamentalistische christendom opgroeit, dan is dat vaak wonde. Daar kan het kind niks aan doen, maar als het kind dan ouder wordt, en zijn denken gaat zich ontwikkelen en het kind doet geen onderzoek, en blijft nog steeds alles slikken wat hem met de paplepel al was ingegoten en dit ook nog eens gaat voeren aan zijn eigen kinderen, dan is dat natuurlijk een kwalijke zaak, een hele kwalijke zaak. Dat is niet slechts demonische gebondenheid. Dat ligt veel dieper. Dat is niet slechts wonde, maar ook zonde. Mensen kunnen daar helemaal in vast gaan groeien totdat het een geaardheid is geworden. Sommigen waren dit al in hun vorige leven, of ze kwamen ergens vanuit de sterren. Dan kan het niet zomaar als "gebondenheid" worden gezien, maar meer als "gezondenheid". Ze zijn dan ook geprogrammeerd met een opdracht. Natuurlijk kunnen ze dan later nog tot inzicht komen, maar daadwerkelijke zonde, hoe langer de mens daar in blijft, des

te meer schade het brengt. Het is niet iets om mee te spelen, maar het christendom heeft daar een oplossing voor gevonden : genade. Het maakt allemaal niet meer uit, want ze zijn al vergeven. Het magische Jezus woord zal hen als door een toverstokje in volmaakte heiligen veranderen wanneer ze sterven of wanneer Jezus terugkomt, hoe vuil ze dan ook daarvoor waren geweest. Het is een toverwasmiddel.

Je ziet de geesten door de mensen heen die van de gnosis schrikken of direct met een afweermechanisme komen. De mensen zelf zijn zich daar niet eens altijd bewust van. Het zijn robots. Probeer soms ook langs mensen heen te kijken, en let bijvoorbeeld op de gebouwen zelf, of kleine details, in plaats van mensen. Mensen kun je ook negeren, maar als het laat ik maar zeggen vol loopt, teveel wordt, dan even afstand nemen. Je hoeft het ook niet op te zoeken. Het is me nogal een zotte kermis. Het sociale leven moet je klaar voor zijn. Niets moet, alleen het broodnodige zal ik maar zeggen, want aan sommige dingen ontkom je gewoon niet. Maar probeer er maar doorheen te prikken en erachter te kijken, of ernaast, wat voor verborgen wereld daar nog is. Je kan ook weer contact maken met de entiteiten die boven die mensen zijn aangesteld of die ze met zich meedragen, de goede zielen. Ze hebben ook weer een wachter over hen aangesteld. Het gaat erom ze te slim af te zijn.

Het is een Egyptisch-Orions mysterie, en als we de diepere tunnels gaan bespreken dan zal het vanzelf op zijn plaats gaan vallen. De voorgeslachtelijke lijn is een wortel waarin je allerlei onrecht kan vinden, maar er is dus ook een buitenaardse lijn en een etymologische lijn, wat dus allemaal anders doorkomt via de Arcturische lens in het erk orakel, maar zodra je dan teruggaat door het labirint, dan kom je tot de daadwerkelijke inscripties, en dan is die waas weg waardoor alles troebel werd. Het is als een gevecht met een krokodil. De diepere exegese zal die lijnen laten zien, en die verspiegelingen. Zo mag je ook tot verzoening komen met wat eens van je geroofd is en je jeugd herbeleven vanuit Orion.

Er is als kind weinig tegen te doen, en het loopt toch via de familie lijnen, dus dan bouwt het licht zich op en dan overweldigt het, maar dat is tegelijkertijd dan ook weer een spionage taak, zoals de tweede bijbel zegt : "treur niet als je door een slang wordt gegrepen en naar zijn nest wordt gesleurd, want zo leer je de wereld ontdekken." Het is voor van alles goed, een reis door de onderwereld, en een bepaalde taal leren spreken, en dan later tot de diepte van de taal te komen. Er moet mee geworsteld worden, en dan zijn we zaad op de akker.

De gnosis loopt ook door het christendom. Er zijn verschillende lagen in, je gaat dan van niveau tot niveau. Het zijn in principe gewoon woordspelletjes. De gnosis blijft zich ook voortdurend veranderen en camoufleren. Het is allemaal oorlogsstrategie. "Een kwartslag draaien" is een term die zo nu en dan in de gnosis gebruikt wordt voor bijvoorbeeld het christendom, het paulinisme en het calvinisme, maar kan op iedere religie slaan.

Het betekent dat er geen idol van gemaakt moet worden en geen rechtstreekse letterlijke recht-toe-rechtaan verklaring ervan, maar dat het op z'n diepte geschat moet worden, vergeestelijkt, dat de betekenissen draaien tot meer gnostische definities in plaats van de orthodoxe, esoterisch gezien, zoals ook in het boek de Calvijn Code, dat je dus een andere betekenis gaat geven aan de dogma's zodat het toch weer "past". Zoals ook het spreekwoord : Een kapotte klok geeft nog steeds twee keer per dag de juiste tijd aan.

De natuur leidt terug tot Orion, omdat de natuur zonder Orion niet zou kunnen bestaan, vanwege de ultra-diepte. Zonder ultra-diepte zou alles vastlopen. Wel heeft Orion die schaduwzijde gemaakt waaraan het zich kan ontwikkelen.

De geschiedenis is een parallel, wat ook weer uit meerdere parallellen bestaat. Er is persoonlijke geschiedenis, maar dat moet gelijk oplopen met de etymologische geschiedenis, anders wijkt het af en begrijp je het niet meer. Het is natuurlijk al traumatisch genoeg, maar dat gaat verlicht worden in de Egypte parallel, want zo wordt ook de christelijke geschiedenis die aan een heleboel ellende wortel ligt opgelost. Dit is dus een diepgaand proces waarin je dus soms vonken mag zien overspringen tussen etymologie en je eigen herinneringen. Dat zou ik zeker niet forceren dit proces, want de geschiedenis is en blijft een gevaarlijk mijnenveld, een jachtsveld waar de roofdieren azen. Vandaar, ga alleen met een gids, wanneer het daarvoor tijd is, als een vrucht. Houd dus vast aan de diepere lijnen die hieraan parallel lopen, zodat je eigen geschiedenis wordt ingesloten, op een veilige manier. Houd zekere afstand. Kijk ernaar door een scherm.

Houd het in de gaten dat het sociale leven de mens telkens weer terugzuigt. Daar gaat de Vur ook over. Daar ontkomen we niet aan en moeten we doorheen, maar we hoeven het niet zelf op te zoeken. Dus je wordt het hol van de leeuw ingezogen, en dan sla je geheel op de automatische piloot, want het is een enorm ingewikkeld en gevaarlijk mijnenveld, dus je werkt dan via code, en dat valt ook niet te stoppen.

Ik heb dat zelf ook weleens dat ik het evalueer en denk : "Waarom deed ik dit, of zei ik dit ? Had ik niet beter zus kunnen doen, of zo kunnen doen, of dit niet beter kunnen zeggen, of dat juist beter niet moeten zeggen," enzovoorts, dan evalueer je het, maar als we in het sociale worden geworpen dan is dat ook een verwarrende ketel van chaos, en als we er weer uitkomen dan knaagt het, omdat we zijn aangevallen door die geesten, en een verdediging hebben lopen opwerpen die we zelf nog niet begrijpen, omdat het niet lineair is, maar cryptisch.

Soms moet je meegaan met de golf, anders wordt je opgeslokt, dus het komt weer neer op het penetreren, ingaan en uitgaan, je ritme zien te vinden. Dat brengt misschien schaamte met zich mee en walging, want eigenlijk wil je het liefst ijzer met handen breken, maar het ijzer breek je niet zomaar. Het is vies werk, maar het moet dus op waarde geschat worden. Je kan niet altijd te bot of te koud doen, want dan slaan die illuminati alarms echt op hol, en dan heb je de poppen goed aan het dansen. Je moet dus buigen om door die kleine gaatjes te kunnen. Je voelt dan vanzelf wel aan wanneer het schild opgetrokken moet worden, en wanneer het moet zakken.

Ook als het elastiek waaraan je vastzit te strak komt te staan, schiet het vanzelf weer terug en wordt je vanzelf weer op het schip gehesen. Je kunt niet alles beredeneren, maar moet de code leren te ontdekken. Sommige dingen zijn mysterie. Als je het op je huidige verstand zou spelen dan zou het knappen, want je kunt het niet overzien. Vandaar dat je werkt vanuit de oneindige kennis die alles overziet, je hogere zelf, dus je geeft jezelf over aan de leegte, aan de robotiek, en blijft alles toetsen, worstelen, en meer kun je niet doen, en de gnosis beloont deze houding dus, en dan komt die zware electriciteit in het spel. De gnosis komt je in het toetsen tegemoet. Het kruis is vervelend, je komt er niet zomaar vanaf, ook niet van die sociale worstelingen en de worstelingen erna (de herinnering). Het is er voor een reden. Het is juist goed om zo heel veel dingen weer uit te ziften, als een strategie

van het immuun systeem. Het zou niet best zijn als je dat niet zou hebben. Dus we gaan tot een hele andere definitie van het boeddha schap komen, en de valse boeddha (de opportunistische robots om ons heen) ontmaskeren.

Je wordt in een leegte gegooid, telkens weer, en wat je probeert te grijpen zal van je wegvlugten, en als je ervan probeert weg te rennen, dan zal het je achtervolgen. Waarom ? Omdat het een schaduw is, een tegengestelde weerspiegeling. Alles wordt omgedraaid, waar ook het Vur commentaar over gaat (Het Wonder van de Vur). Dus ja, zodra je in de ring wordt gegooid, dan kun je jezelf afvragen : "Wat verwacht ik precies ?" Deze wereld is hartstikke gek, deze realiteit, als de kolderkat, want natuurlijk proberen ze je op te fokken en in het nauw te drijven. Daar is deze realiteit voor, om die hele diepe creativiteit op te wekken, een andere manier van beleven. Je kan deze woeste zee niet de baas, maar er gaat een pad doorheen naar een zeker eiland.

Het is de technologie van ontwaking. In de diepte vind je die technologie. De psychiatrie bespot en 'demoniseert' het bovennatuurlijke en de gnosis, want het vormt een bedreiging voor hun markt, en dan komen ze met hun valse etiketjes. Het is een slagerij. Soms zijn die psychiaters zelfs religieus, zoals gereformeerd ofzo, maar ze zijn gewoonlijks niet van de spiritualiteit.

Overal om de mens heen zijn tekenen die de mens mag ontdekken, tekenen die het pad leiden en bevestigen. Alles staat met elkaar in verbinding. Het herkenningsproces is als een principe van zaaien en oogsten, dus de diepte heeft zijn tijd nodig, en dat mag geheel op een natuurlijke manier gaan, met dankbaarheid voor de kleine beetjes, want het gaat van druppel tot druppel, opdat er een goed fundament is. Zo kan door alles heen de hogere wereld ontdekt worden op de basis van de hogere wereld zelf ook bouwen, omdat het dus iets heel persoonlijks is, als een samenwerking, en niet zomaar iets wat met een fluitje uit de lucht komt vallen. Het gaat om relatie, en dat kan dan ook weer doorstromen, van vertikaal tot horizontaal dus. In wezen is dit dus ook een stuk technologie van ontwaking. We doen er niet te makkelijk over. Het is een lange reis. Diepte kan nooit geforceerd worden, zoals in een zwangerschap. Het is iets wat juist goed kan wortelschieten als de natuur z'n gang kan gaan.

Het ontwaken gaat door het tegenovergestelde signaal, anders zou je nooit wakker worden, en zou je in de verlamming blijven. Hoe met die signalen om te gaan is een hogere technologie. We gaan dieper Orion in tot de kern, die in het nibana/ nirvana ligt.

Dat de leegte een absoluut noodzakelijke brug is maar geen doel op zich blijven we met nadruk beklemmen om niet in de boeddhistische valstrikken terecht te komen.

Leegte is een absolute dualiteit in die zin, iets wat Osho ook predikte, en waardoor Osho ook altijd in gevecht bleef met (de valse) Jezus en Boeddha. Zoals hij ook zei : "Ik vecht met die knapen."

Er zijn verschrikkelijk veel stromingen in het boeddhisme, zoals in het christendom. Vandaar dat we het pad van de gnosis hier doorheen laten zien en niet van de roze brillen New Age of het nihilisme.

Maar in het niets gaat alles gebeuren en we kunnen er niet zonder.

Het gaat om het ware boeddhisme, het bada mysterie van Betelgeuze, de kern van Orion.

Volledige onthechting is ook geen doel op zich, want er is ook zoiets als het heilige materialisme en het heilige kapitalisme, waar ook Osho over spreekt (Hij stierf in 1990).

Het gaat om de samenhang en de balans, maar er moeten reset punten zijn.

Het gevaar, wat we ook bespreken, is totale onverschilligheid, maar je mag natuurlijk heilig onverschillig zijn naar het ego, een soort van heilige koppigheid en rebelsheid tegen het ego.

Dat is belangrijk.

Technisch gezien is het dus koorddans, maar in de technologie van de vruchtbaarheid van de leegte kan het niet misgaan, omdat die robotisch is.

De gevaren bespreken we, maar die hebben dus allemaal met het spijbelen te maken.

We spreken daarom dus ook over de ultra-leegte van de vergetelheid, zodat het diep genoeg gaat tot eeuwige robotische waarden.

Daar waar het ergens stopt ontstaat het markt-westen die oostelijke import gaat lopen doorverkopen als een soort van handel in het valse nirvana.

Dit is en blijft een groot gevaar.

Ze steken hun sigaretje op en gaan met pensioen om dan op hun oude dag hun rommel te verkopen.

Dat is de valse onverschilligheid, want het doel is niet de leegte, maar de gnosis.

Dan is het allereerst belangrijk om het te doseren en te vergeestelijken, dat je jezelf afvraagt wat voor geestelijke betekenis het heeft, dus eigenlijk doorvertaald, en dat je niet teveel in de materiele betekenis ervan blijft hangen.

Wij doseren alles tot de mate waarin het haalbaar is, en niets teveel van het goede.

Dus je kan het geestelijk doorvertalen tot een deur die opengaat naar natuurgebied, en dan geestelijk doorwerken met die herinneringen en er niet te diep materieel ingaan, of gewoon naar vermogen, zolang het ondersteunend is voor de gnosis.

Alles heeft een geestelijke betekenis, om te laten zien waar je ergens geestelijk staat, en dan hoef je daar ook zeker niet te blijven hangen, maar dan kun je gewoon verder gaan.

Niets hoeft, niets moet, maar de natuur mag zo nu en dan betrokken zijn. Er ligt maar een hele dunne lijn tussen de natuur en het ge wat je terugtrekt. Je zit aan een elastiek vast van de gnosis wat je ook weer kan terugroepen als je ergens te lang blijft of wanneer het te materieel wordt, en dan gaat er een soort alarmpje af en voel je je rot of depri, dus het is voor je beveiliging. In het sociale kan het elastiek namelijk heel erg strak komen te staan dat je uitgetoetst gaat worden, dat er aan

je getrokken wordt, maar dan is er op een gegeven moment het punt waarop het elastiek je vanzelf weer terugtrekt. Dit wordt ook wel het "soldaten van de witte doos" principe genoemd in de tweede bijbelse poezie ... als een soort "jack in the box" effect, wat ze ook wel "duveltjes in een doosje" noemen in Nederlands, maar in dit opzicht is het positief, want de soldaten zitten aan een spiraal verbonden, dus die springen eruit, doen hun werk, en glijden dan weer terug om alles te vergeestelijken en te verdiepen. Een beetje bungy jumpen dus. Erin - opdracht vervullen - en eruit, wegwezen (met de buit).

Het gaat een beetje om taak-verdeling, wat deuren zou kunnen openen, als een soort oogsten na het zaaien, een ontdekkingstocht, en dat mag vooral niet te steriel zijn, omdat je anti stoffen moet aanmaken. Het mag dus niet te behoudend worden, maar er moet een zekere balans zijn. Dan is het zoeken naar kruispunten waarin je elkaar tegenkomt, en dat kan zeker niet geforceerd worden, maar zal op een natuurlijke manier te benaderen zijn.

Daarvoor is dus wederzijdse acceptatie en begrip nodig. Verlangen naar de diepte van de gnosis, en dan is er brandstof voor nodig van de ogenschijnlijke materiele momenten en contacten. Het is een soort houtsprokkelen, en het is zeker niet verkeerd, want later gaat dit dus allemaal verdiept worden. Dus ook vanuit de gnosis is dit een belangrijke context. Het gaat dus om het zoeken naar wat balans en verscheidenheid. Verschil mag er zijn. Het kan ook zo weer omdraaien, bijvoorbeeld in een weerhuisje die de luchtvochtigheid meet en de temperatuur staan een mannetje en een vrouwtje. Soms komt het vrouwtje naar buiten, en soms het mannetje. Dat is een natuurverschijnsel. Dat hoeft je niet alleen te beoordelen op het sociale vlak, maar het kan op allerlei vlakken. Het kan dus niet altijd zo zijn dat èn het mannetje buiten is, èn het vrouwtje, maar in de praktijk zijn er dus wel kruispunten en raakvlakken, momenten van magie. Daar mag je ook naar uitkijken, de momenten dat het wèl kan, en dat je je er goed bij voelt. En als het niet gebeurt dan ben je gewoon weer aan het zaaien. Belangrijk is het serieus te nemen, en diepte in deze natuurprocessen te zien. Soms is er even een botsing van de elementen, en dat gebeurt ook, dat is ook een natuurverschijnsel, en daar kun je ook weer van leren zolang je ervoor open staat. Blijf de context van de dingen zien.

De gnosis is niet eenzijdig. Wees voorzichtig, blijf toetsen, en dat is natuurlijk een stuk opmerkzaamheid en waakzaamheid, als een waakhond. Zoals gezegd kan dit zich ook weer vergeestelijken, doorvertaald worden. Situaties zijn nooit 100% "goed", maar dat hoeft ook niet, en dat mag zelfs niet, want het moet zich juist kunnen ontwikkelen.

Als dat niet zou gebeuren, dan zou het immuniteits-systeem lamgelegd worden, want het wordt niet geprikkeld. Onderzoeken en ontdekken is geen probleem, het erop uit gaan. Het wordt een probleem als er niets met de ontdekkingen wordt gedaan.

Het is hetzelfde als het lezen van een boek. Het is het opdoen van informatie waarmee je niet met alles eens hoeft te zijn, maar je wordt zo geprikkeld om na te denken en te zien wat je eraan kan hebben. Soms kan het een beetje omgevormd worden. De mens heeft zulke input nodig. Je ziet er heil in, het is creatief materiaal. Pas op langere termijn kun je dan daadwerkelijk iets zeggen over hoe het allemaal geïnventariseerd is. Het is als een oogst, als hulp van boven. Dat kun je dan eerst even de tijd geven om te laten inwerken. Je zit nergens aan vast. Lees het boek, en zie waar het pad je leidt. Er zijn een heleboel mogelijkheden hierin.

Het is niet verkeerd sober te leven, maar het is dualistisch in de zin dat het enorm creatief is en geestverruimend, en het de heilige 3D kan opwekken, en dat zijn poortjes die je kan leren herkennen. Het zijn een soort regenboogbrugjes. Overgeestelijkheid is wanneer het geestelijke zich zo gaat verharden en verstrammen totdat het een nieuwe dorre en droge religie wordt, zoals wat bijvoorbeeld het christendom is, en dat wekt ook weer de verkeerde soort van materialisme op.

Overgeestelijkheid is dus hoe deze materiele wereld ooit ontstond. Het is valse geestelijkheid die dus niet diep genoeg gaat. Overgeestelijkheid is dus een dood wettisch farizeïsme, terwijl de gnosis levend is, communicatief, als een organisme, in tegenstelling tot een orthodoxe organisatie.

Transcendentie kan soms op overgeestelijkheid lijken, maar het is iets totaal anders.

Overgeestelijkheid is vaag gezwets met allerlei wachtwoorden. Het is niet iets wat je zomaar kunt gaan beredeneren, want iedereen heeft weer andere redeneringen. Het moet in de leegte en de vergetelheid afsterven. Ego is een groot gevaar en heeft alle werelden om ons heen geschapen door de drugs van overgeestelijkheid, een soort verheven gevoel dat je alles kan doen en laten wat je wil, als in een soort van geestelijk luilekkerland waar je helemaal in opgaat.

De golven tussen het hoge en lage is het droomweven, en dat kan alleen geleerd worden door de robotiek die ontstaat in de leegte, in de vergetelheid, het afleggen van het ego. Het ego redeneert, maar de gnosis laat het sterven, opdat er nieuw leven kan komen, want dan is het authentiek. Dat is het nibana (nirvana) of de hemel, dus niet dat wat de christenen voorstellen van de hemel, alsof dat iets voor later is. Nee, het kan nu binnengegaan worden en er kan vanuit geleefd worden. Daar mag al het wikken en wegen aan sterven. Het is een ervaring, een "verlichting", of eerder een soort van verduistering, de schoonheid van de nacht, waarin al het overbodige mag afsterven. Dit is rijke esoterie die je spelenderwijs mag leren, en je mag het ook de mensen om je heen leren waarmee je "toevallig" in contact komt, als het laten zien van een kunstwerk, maar dan alleen als die magische momenten zich voordoen dat je iets mag delen, dus niet gedwongen. Het is iets natuurlijks. Dan kan je denken : "geen paarden voor de zwijnen werpen", maar de gnosis is zaden wat precies weet wat het moet doen. Het kan ook als dynamiet zijn om deuren te openen. En het hoeft maar in hele kleine beetjes, dus het is niet zo dat je ineens hele grote geheimen zomaar weggeeft. Dat wat de mens weet is nog geen 0,0000001% van wat er te weten valt, dus zo los zal het echt niet lopen.

Als je om leiding vraagt hoe hiermee om te gaan, in deze dans van op en neer, in en uit, dan mag je er zeker van zijn dat je daarin geleid wordt, dus dan mag je op de uitkijk staan naar de mooie energieën die je daar in kunnen en willen helpen, om je leven en het leven van hen om je heen te verrijken. Er valt dus heel veel uit het leven te halen in de gnosis. Steeds meer je cirkels verwijderen, en blij en dankbaar zijn met het kleine, want het kleine is de poort, het weinige, niet het grote en het vele. Blij en dankbaar zijn als cirkels worden onderbroken, afgekapt, want dat betekent dat er een nieuwe cirkel bijkomt, als in een ketting. Cirkels groeien en maken contact door de storingen, de onderbrekingen, dus halve cirkels zijn van onmetelijk belang, wat ook de boodschap van de Vuur natuur is. Je mag dus de hogere, transcendente natuur zien door de situaties waarin je je bevindt, de natuur om je heen, en de sociale contacten. Alles heeft een bedoeling. Het buitenaardse komt door, en dat komt in ruw materiaal wat nog vertaald moet worden. Maar het is er. Het is een code. Dus er is geen paniek, geen man overboord.

Hoofdstuk 76. De Orions-Afrikaanse nachten

De mens is zwak en verwond, dus er is ook verdraagzaamheid. De wil is wel aanwezig, maar de mens raakt dan in de knoop. Er kunnen een heleboel factoren meespelen en achtergronden. Volledig vertrouwen op deze aarde is onmogelijk, vanwege de diep gevallen staat van de mens en alle gecompliceerdheden en complicaties die dat met zich meebrengt. Het zijn fragmenten die heenwijzen op het feit dat de mens een relatie met de gnosis dient te hebben. Een verwond dier bijt, maakt rare sprongen in het nauw, kan verder welwillend zijn maar weet niet hoe.

De afzondering is maar een metafoor in een grotere context. Er hoeft geen totale afzondering te zijn, en daar gaat het ook helemaal niet om. Nee, soms kan de mens de ander niet vertrouwen, maar de mens kan wel leren elkaar te begrijpen en te helpen. Sommige dingen zijn als een verslaving, en dat werkt heel instinctief. Daar is ook geduld bij nodig, en verdraagzaamheid. Heel veel huwelijken zijn te ver uit elkaar gegroeid en te kapot en proberen het dan te fixen door andere contacten, en dan is de vraag in hoeverre je daar in mee wil en kan gaan, of in hoeverre je het zelf kan compenseren, dus bijvoorbeeld open zijn over behoeftes en in hoeverre je daaraan tegemoet kan komen binnen de gnosis, maar ik zou daarbij ook willen zeggen dat een heleboel mensen vanwege bovenstaande met hun ziel onder de arm lopen en niet weten waar ze het moeten zoeken.

Wij hebben ook de vreemdste dingen meegemaakt. Je kan dat soort mensen gewoon bijna van de grond rapen, en moet je dan boos worden, of ze juist het evangelie van de gnosis brengen. Wel kun je er dus doorheen proberen te prikken om te zien wat er nu eigenlijk gaande is, want het kan vaak zo diep zitten dat de mens er geen weet van heeft.

Je kan dan twee dingen doen : Of je wordt een moraalridder en blijft aan de oppervlakte (Don Quichotte tegen de windmolens), of je gaat de diepte in om te zien wat er nu eigenlijk gaande is in het Plumares mysterie (spiegelwetten, spionage, emanatie etc.).

Hoe komen dingen door en wat voor definitie geven wij eraan ? Dingen mengen zich en er ontstaan chemische reacties, kettingreacties. Belangrijk is elkaar's hart te kennen, elkaar's welwillendheid, en wetende dat door "verwondingen" dingen anders lopen dan geplanned, omdat er nu eenmaal hogere krachten in het spel zijn in dit labrynth.

James Bond doet soms ook vreemde dingen als hij op spionage tocht is, en dan komt hij zwaar in de nesten en moet hij bevrijd worden. In de diepere gnosis wordt dan alles uitgesorteerd en ga je lijnen zien, het schematische erin, maar het pad ernaar toe, hoe moeilijk dat ook is, moet er zijn. Dus dan is het leren leven met de gevolgen van die "zwakheden" en "verwondingen" en "vermengingen" die dat met zich meebrengt, want je maakt contact met een buitenaardse realiteit wat zich dan op een ogenschijnlijk materiele wijze manifesteert, en je komt dus thuis met deze "souvenirs", deze "rubik's magic" kubussen, en daar zit het nu juist in, dat wat je nodig hebt.

We blijven deels Don Quichotte, want we werken zowel onder als boven de schelp. Het is dus ook zeker niet zwart-wit, maar het heeft geen zin om dingen eindeloos te dramatiseren, vandaar dat het om een balans gaat waarin ook de diepte besproken kan worden, dus zeker niet als een soort vrijkaartje om aan te rotzooien.

Een mens die zo is mishandeld probeert dan naar dingen te grijpen in de hoop los te komen, als zoekende naar een medicijn, maar ook dat kan weer problemen geven. Er zitten dus buitenaardse entiteiten soms in mensen die vrij willen komen, dus het kan niet allemaal materieel benaderd worden, omdat de mens een onderdeel is van een grotere context. Vandaar dat een mens nooit volledige controle heeft vanwege sociale natuurverschijnselen om ons heen. Wel kun je dan zeggen dat die en die wat assertiever moeten worden, maar dat gebeurt lang niet altijd in de praktijk. Wel is het zo dat waar een wil is ook een weg is. Het is meer een oorlogssituatie waarin mensen proberen hun hoofd boven water te houden, als overlevings-strategie. Dus het elastiek kan het dan op een gegeven moment terugtrekken en dat dan de gnosis die gaten opvult.

Feit is : iedereen zal je pijn doen op een bepaald moment, in welke vriendschap dan ook, en de vraag is dus : wie zijn het daadwerkelijk waard om die pijn voor te lijden. Het is ook weer een stukje plaatsvervangend lijden, want je voelt zo ook weer cryptisch de pijn. Het zijn gesloten kastjes waar een sleuteltje op past. Een heleboel sleuteltjes zullen niet passen, dus moet er doorgezocht worden. Het gaat niet alleen maar om onze realiteit. Er spelen veel meer dingen mee. Het zijn buitenaardse schaakborden.

Nogmaals het gaat om de relatie met de gnosis, waarvan de aardse relaties spiegelbeelden zijn, fragmenten, dus die zijn geen doel op zich, en dat kun je ook niet teveel verletterlijken (leidt allemaal tot een hoop drama). Probeer er poëtisch mee om te gaan. Laat de touwtjes vieren. Als je pijn bent gedaan heb je pijn, en mag je jezelf in bescherming trekken en je terugtrekken. Je hoeft zeker geen deurmat te worden. Een heleboel mensen gaan niet meer voor dit soort dingen, want het leidt hen af, het zijn spelletjes, en je wordt een soort van siamese tweeling. Een huwelijk wordt ook gesloten door een gevaarlijk instituut waaraan je hebt betaald, en het christendom heeft dit ook zo vastgelegd wat laat zien door welke geest het christendom werkt. Je legt zo verantwoording af aan het instituut en niet "God". De god van de christenen is de mens zelf, het regeringsapparaat, en zij verdienen aan je huwelijk en ze verdienen ook weer aan een scheiding. Je bent hun bezit. We zijn allemaal hun bezit. Iedereen is gedwongen met identificatie papieren op straat te gaan. Je bent een lopend nummer. Alles, maar dan ook alles, hebben ze al gezombificeerd. Tja, wie is dan de "loser" ? Ik zou zeggen degene die dat systeem heeft uitgedacht. Die is al levende dood. Het zijn dus nog de overblijfselen van de christelijke opvoeding.

Je weet als je dit spel speelt dat je in een kooi leeft, in een arena, dat je opgestookt wordt door het systeem, maar je weet ook dat buiten die kooi het ook een kooi is. Waar kun je naartoe ? Dat is dan precies de weg die wij prediken : Het kruis aanvaarden, zodat het vergeestelijkt wordt, en dan zien wat er om je heen gebeurt, hoe het gaat lopen, en dat ook weer vergeestelijken. Pijnvrij is het leven niet en dat is ook niet de bedoeling, want je zou erdoor in slaap vallen. Ook verworpenheid heeft zo zijn plaats. Waar is het goed voor ? Denk aan de godsverworpenheid, oftewel het atheïsme. De mens moet door deze donkere nacht.

Hoofdstuk 77. De Orions-Afrikaanse nachten 2

Er is een grote oorlog gaande en de mens is helemaal ondergedompeld in vals buitenaards glas, dus de verzetsstrijders moeten zich door dat glas heenwerken, zoals de wildernis tandenfeeën van de natuur, die vanuit het element "aarde" komen, een intergallactische energie, dus eigenlijk gewoon 'grond', die kloppen op het glas van buiten, geven signalen, en proberen tegelijk dat glas te doorbreken met hun wapens en instrumenten, en dat heeft tijd nodig. Eerst wordt het namelijk allemaal zichtbaar wat het systeem heeft gedaan, en dan is er eerst veel pijn, maar dat is al een begin, want daarvoor leefde je in hun verdoving min of meer, dus het is tegelijkertijd ook een pijnlijke ontwaking, en dan heel langzaam leiden de signaaltjes je naar een andere dimensie. Het zijn dus zaadjes, en die testen de mens ook. Het zijn dus geen hoeren zoals in het christendom die je even in de wang kunt knijpen, en die dan alles voor je doen zolang je maar 'betaalt' met 'kerkgang', 'gebed', 'gezag', 'bijbellezen', 'evangelisatie' etc.

De wonden zullen dus gaan spreken, als kleine televisietjes, als bewegende natuurtattooëages, dus eerst moet je die wonden leren voelen, en dan gaan de pijnsignaaltjes vanzelf anders worden in de loop van de tijd, in de patronen van nieuwe openbaring. En ja, het is ook verbonden aan de ambiente, buitenaardse muziek, terug naar de buitenaardse natuurbronnen. Dus door die verdiepingen gaan die gevangenissen een kwartslag draaien zodat het tunnels worden en ze komen tot hun tegengestelde of heilige equivalent, van aardse gevangenis tot heilige gebondenheid, van aardse paranoia tot heilige paranoia, van aardse autisme tot heilig autisme etc. Er zit in principe maar een hele dunne lijn tussen. In de diepte gaat dat vanzelf omswitchen op een bepaald punt. Dan knakt het af en wordt het iets anders. Dan vindt het draadje zijn magisch vonkje.

Het best is het stapje voor stapje te doen, aandacht te hebben voor de kleine druppels die naar beneden vallen, want die laten het pad zien, en de rest er omheen proberen te vergeten. Ambiente muziek kan daarbij helpen als extra dimensie, hier aan parallel lopend, en daar kan het ook weer doorheen werken. Dus als er een druppeltje valt, dan het gewoon de tijd geven, want het moet door een heleboel processen heen. Het komt klein, kleiner, kleinst, om de diepere zintuigen te openen, terwijl groot, groter grootst juist alles zou uitdoven. Het wordt dus ook allemaal door hele kleine steentjes gebouwd, zoals bij ministeck, voor de verfijnde motoriek.

Daar zijn de lieveheersbeestjes ook weer een beeld van, en die energieën kunnen ook komen als lieveheersbeestjes-feeën en lieveheersbeestjes tandfeeën, die ook weer sieraden hebben van lieveheersbeestjes voor hun magie. Daar kun je je dan ook op richten. Alles wordt dan minder grof en lomp, maar meer verfijnd, met oog voor de kleine, belangrijke, details.

Ze staan om jouw glas heen, ook de wildernis tandfeeën, en ze proberen te communiceren met je via code, dus het gaat erom die codes te leren kennen. Er is een weg om dit giftige buitenaardse glas te doorbreken, maar het is ook belangrijk het kruis te dragen hierin, anders is er geen fundament. Het is dus zelfs ook nog je bescherming, anders zou er geen ontwikkeling zijn, dan zou je deel zijn van de malloten buiten met hun hoofden vol lucht als aan de drugs. Het gaat dus ook om de dankbaarheidsdynamiek die wanneer het een climax heeft juist wil gaan geven en nog minder wil

hebben zodat het nog dankbaarder kan worden. Dat is ook weer een uitdaging. Want buiten willen ze alleen maar meer, steeds minder dankbaarheid, steeds minder geven, wat alles in zichzelf oppropt totdat ze exploderen. Het gaat dus om de diepte-dankbaarheid, de ultra-dankbaarheid, om daar tegen beveiligd te zijn. Maar dat is dus een vrucht van het kruis. Het is zeer zeker geen makkelijk pad. Het is het smalle pad en de nauwe poort, zelfs gezocht door velen, maar slechts enkelen zullen het binnengaan, zij die de prijs willen betalen.

We kunnen gerust stellen dat iedereen die op deze planeet aankomt al verknipt is, en die verknipping wordt tijdens het leven alleen maar erger, maar niet iedereen heeft dit door, en sommigen werken ook met de tegenstander (als de NSB). Het opmerken hiervan is de eerste stap in het ontwakingsproces en dit kan zo diep gaan dat als je het niet cryptisch neemt dan zou je stapelgek worden. Het zijn dus de weerspiegelingen van het plumaes mysterie, wat we dus nodig hebben om terug te gaan tot de bron-ervaringen. Wat we hier op aarde hebben zijn allemaal schijn-ervaringen, codes, het is niet wat het is.

Wat buiten om ons heen staat is zoals het is en is moeilijk te veranderen, maar het zicht kan hierop veranderen als in een puzzel, en dan zal het vanzelf een plaatsje krijgen en al dan niet getransformeerd worden, in een andere vorm overgaan. Je creëert dus in die gespletenheid een nieuwe werkelijkheid, dicht bij de bron, omdat je van binnen dus ontwaakt tot hogere realiteiten. De mens leidt dus een dubbelleven, het is een dualiteit. Als het leven moeilijk is zien we elke dag weer uit naar de nacht, naar de slaap, waarin de mens in dromen leeft, in zijn andere helft, omdat de mens niet uit één stuk bestaat. Dat gaan we dus de komende tijd verdiepen. De ziel is alles. De rest is reflectie dus naarmate we dieper gaan gaan die reflecties ook gesorteerd worden. Zouden die reflecties er dus niet zijn, en is alles ouwe jongens krentenbrood, dan waren er geen aanwijzingen en prikkels meer om je terug te brengen tot de kern.

Deze cryptiek is dus belangrijk en zou er niet zijn zonder deze boost-laag, deze tussenlaag. Alles moet wel gecodeerd aankomen anders zouden we in de brand vliegen. Het zijn dus time-release capsules ter beveiliging. Het is druppelvoedsel.

Wij leven in twee werelden, in de hogere en in de lagere, en er zijn bepaalde dingen die gedaan worden om in leven te blijven en bepaalde sociale contacten waaraan je niet ontkomt, en die confrontaties zijn ook weer nodig, omhoog-omlaag enzovoorts.

Daarom zeggen we ook : we leven dan wel op de aarde, maar we zijn niet van de aarde. De aarde is de schelp, en daar leven we in, heel diep zelfs, zodat we ook weer in een soort van paradijs leven, niet als een dode en dove gelukzalige situatie, maar open, lerend, niet in smetvrees.

Die draden zijn door het hele leven te vinden, en daartoe mag de mens ontwaken. We leven dus in 3D en mogen daarvan het beste maken. Dus de heilige afzondering is voornamelijk iets in jezelf, een houding, en dat kan ook gewoon doorlopen in de dagelijkse sociale contacten waar de mens niet zomaar vanaf raakt, want dan zou de mens in de wildernis moeten gaan leven en dat is ook niet erg praktisch. Het gaat dus om de wildernis als metafoor, door alles heen, zelfs door de sociale contacten.

Wel kan je dat dus variëren, zoals bijvoorbeeld meer de sociale contacten via de computer te doen, van knopje aan knopje uit, want zo gaan ook bloemen en planten met elkaar om. Ze kleven dus niet, maar communiceren 'op afstand'. Het zijn allemaal fragmenten die je mag opsparen en dat kan in alle rust. Het voordeel als het online gebeurt is dat je het meer op afstand hebt. Steeds meer mensen verschuiven een groot deel van hun sociale interacties naar het internet, omdat de mens in het dagelijks leven gewoon platgecommuniceerd is en alles moet maar op stel en sprong.

Het heilige autisme is meer een houding van dat je ondanks alle invloeden om je heen toch uniek blijft en creatief, en de heilige 'paranoia' is dan in principe gewoon de voorzichtigheid die dat met zich meebrengt. Het legt rustig de nodige sociale contacten maar blijft de eigen identiteit behouden, en trekt zich terug wanneer nodig. Het gaat om de heilige, magische momenten van fragmentarische interactie, en dan keer je weer terug tot jezelf om het te verwerken, en misschien komt er dan weer zo'n magisch moment. Je leeft dan in het moment alsof het een eeuwigheid is. Je kan er van alles mee. Tijd is grotendeels illusie. Het stroomt weg terwijl eigenlijk alles er nog is van binnen. Je hebt allerlei pluggen naar binnengekregen en apparaatjes met filmpjes enzovoorts. Het is dan al binnengekomen eens en voor altijd en heeft je getatoeëerd. Het enige wat je dan verder eigenlijk kan doen is het te verdiepen, want komen en gaan is ook grotendeels een illusie. Er is al vermenging gekomen, er is al mutatie geweest, dus wat valt er dan nog weg te lopen? Het verandert allemaal door verdieping, wat niets anders dan de openbaring van het diepere is waarnaar je bewustzijn verschuift en waardoor je ontwaakt. Je zit dus tussen twee vuren in en zo verdiepen dingen zich. Het is een verhaal, en dan mag je blijven doorkijken totdat het filmpje afgelopen is.

Er moeten dus heel veel van de lagere aardse pluggen afsterven, dus je lagere aardse zelden staan dan onder druk en zijn bang het niet vol te houden, maar die moeten op een gegeven moment ook loslaten, en dan glijden ze weg.

Hoofdstuk 78. De Orions-Afrikaanse nachten 3

Het gaat om oorlogs-missie, en dat is ver van huis, maar tegelijkertijd 'is' dat het huis, dus eigenlijk als de mensen zouden thuisblijven tijdens de oorlog, dan is dat helemaal het huis niet. Vandaar dat er in het boeddhisme ook het bodhisatva principe is van nog niet naar huisgaan, maar juist op zoek gaan naar het verlorene (verloren kennis), en dat is tegelijkertijd de architectuur van het huis. Alles heeft een keerzijde, dus het gaat erom 'leren dualistisch te denken'. Niets staat zomaar op zichzelf.

Dit huis is dus tegelijkertijd ook een school. Het stopt 'het huis' te zijn als we stoppen met school. We vinden onszelf juist terug in de kennis. Maar elke kennis heeft een laadtijd, en voor elke kennis betaal je een zekere prijs. Het huis is dus nooit passief, maar een reis, een verhaal. Juist als het huis passief wordt is het het huis niet meer.

Het is een feit dat de psychiatrie levens kapotmaakt. Het is een moord-machine. Allemaal voor geld en macht. De "goede" mensen die daar werken raken zelf overspannen van dit systeem en komen erachter dat de machine het ook op hen gemunt heeft, en verlaten het zinkende, brandende schip, of ze wisten dit altijd al maar het was nu eenmaal hun beroep en konden niet zo snel wat anders vinden of ze wilden tegen beter weten in "mensen helpen". Het systeem is tegen zichzelf verdeeld, dus ze

zijn al allemaal "opgegeven". Het staat hoog in de top 5 van grootste vijanden. Als je er eenmaal door gebeten bent, door zo'n koningscobra, dan verandert het je hele systeem, en krijg je dat niet meer zo snel uit je botten, dus er moet creatief mee gewerkt worden (net zoals met Calvin eigenlijk, wat ook zo diep in de botten zit). Je kan er "omheen werken", toch bezig blijven, afleiding zoeken, het de tijd geven. Je kan dus uit dat systeem weggaan, maar de vraag is eigenlijk : hoe krijg je het systeem uit jezelf ? Zodra een mens hieruit probeert te ontsnappen, dan beginnen ze een klopjacht. Het is een hoogst ingewikkeld demonologisch probleem, want we hebben het over de territoriale machten die de aarde besturen en deze illusie hebben geschapen. Het heeft door alles maar dan ook alles heengeboord.

Alle informatie die je ze geeft, die ze afdwingen, gebruiken ze tegen je. Het is heel vermoeiend om daar tegen te strijden. Ze gebruiken mensen als melkkoeien, en ze staan niet open voor logica of moraal. Wel is het dus zo dat sommigen erger zijn dan anderen, maar zoals gezegd zijn de 'beteren' dan zelf ook weer in gevaar. En die worden zelf ook weer opgesloten gehouden in het systeem. Maar ja, dan is het dus ook de vraag waar je dan terecht komt buiten dit systeem. Het wil niet altijd zeggen dat het daar dan beter is, want aan beide kanten van de kooi is het verschrikkelijk. Soms ga je ook door zulke dingen heen juist om je te beschermen tegen nog zwaardere dingen.

In ieder geval : Het is een oorlogs-situatie, en soms raakt de mens verwond, soms moet de mens tijd doorbrengen in gevangenschap of ballingschap van de vijand. Dat is een onderdeel van de oorlog en ook de prijs die je betaalt. De vraag is altijd : Is het het waard, en zo ja, dan ga je ervoor.

Het is in principe alleen te bereiken via het kruis en de kooi, wat zich dus vertaalt in tijd. Het is dus iets algemeen, want de gehele aarde zit in dat proces, en de één staat daar open voor, en de ander denkt gewoon van 'ignorance is bliss'.

Als je dan uit het systeem begint te ontsnappen dan beginnen de geesten een klopjacht, en dat is dan ook het hele vraagstuk van de demonologie, maar het vertaalt zich als kruis en kooi, en zo in tijd. Die geesten denken niet van : "oh, die is uitbehandeld, dus het hoeft niet meer." Uitbehandeling is gewoon van de ene afdeling van de fuik, dieper de fuik in, want ze hebben dingen geïnstalleerd. Daarom zeggen ze dus ook weleens : "Je kunt een kind uit de oorlog halen, maar hoe haal je de oorlog uit het kind ?" en hetzelfde geldt dan met het instituut "de kerk" : "Je kunt een kind uit de kerk halen, maar hoe haal je de kerk uit het kind ?" Geesten werken niet met materiele papiertjes of beslissingen. Ze gaan gewoon door waar het stopt, dieper. Vandaar dat mensen die uit de psychiatrie komen vaak met een post-psychiatrie stress stoornis lopen of zelfs trauma. Vandaar ook dat de demonologie moet bestaan, om dat te kunnen begrijpen. Psychiatrie is een tempel van afgoderij, dus als je daar bent gekomen via justitie bijvoorbeeld, dan is dat ook weer een soort Simson situatie, dus dat het kwaad ten goede gedacht kan worden. Dus dieper in de tempel van de vijand is dan ook weer diepere overwinning. Als je lastig gevallen wordt door het post psychiatrie trauma of gewoon de stress, dan is dat een teken dat je nog steeds op missie bent. Het zit dan nog in je, en het heeft een bedoeling.

Bijvoorbeeld als het geheel uit je los zou zijn getrokken en je wordt een vrolijk fransje, wie zou je dan zijn ? Want dan heb je het kruis niet, de kooi niet, dus ook geen gnosis, maar alleen een vrolijk kleurend sausje voor de pret. Je kunt het dus ook als een uitdaging zien, zo van "okay, die psychiatrie heeft mij flink aangetast, en ook veel meer mensen om mij heen, dus wat is het, en wat

kunnen we eraan doen ?" Dat kan dus ook een levenstaak zijn, maar je moet ook zeker veel afleiding zoeken en gewoon lekker met de gnosis bezig gaan op andere terreinen, dus eigenlijk een beetje eromheen werken, want het is gewoon een heel zwaar onderwerp, de psychiatrie, en die geesten. Daarom geven wij altijd gemengd onderwijs over verschillende onderwerpen, met de nodige verhalen.

Het is verder goed om in de natuur te zijn en in de natuur bezig te zijn, om heel wat stadse patronen te neutraliseren, dus dan kun je naar de patronen kijken van planten en struiken en andere natuurpatronen en kruispunten om daar je verstand en bewustzijn aan te verfrissen. Vanuit de natuurdiepte mogen er dan ook contacten ontstaan, of die nu vluchtig zijn, fragmentarisch of van een langere term. Dat hoeft je niet te forceren. Dat komt vanzelf wanneer de gelegenheid zich aanbiedt. Dat komt dan vanzelf je 'visioen' waarin je leeft binnen. Dat zijn dan weer prikkels tot nieuwe situaties, nieuwe denkbeelden.

Als de vraagstelling goed is, dan ben je open voor leiding. Als een vraag rijp is geworden komt het antwoord vanzelf. Dan ben je in de 'flow'. Eerst moet de vraag wortelen.

Hoofdstuk 79. De Orions-Afrikaanse oorlog tussen man en vrouw

De muur tussen leven en dood is een illusie. Het zijn wel belangrijke metaforen. Heel veel "bewustzijn" moet weg, en heel veel bewustzijn moet komen. Kinderen zijn ook bepaalde verpersoonlijkingen van diepere mechanismes in je ziel. Deze realiteit is op een bepaalde manier geanimeerd. De parallelle realiteiten zullen opengedoken worden, en dan zal toch alles anders zijn. Nu zijn er nog muren maar die kunnen wegsmelten als daarvoor de juiste kennis is gekomen. Het zijn nog de nodige zij-wieltjes. De hogere gebondenheden zijn altijd pure kennis, zodat je oude denkwijzen en denkwijzen daarin niet meer passen. Het verstand gaat dus op een hele andere manier geriekt worden. Niets zal ooit verloren gaan. Alles zal zich gaan vervormen. De hogere communicaties zullen inderdaad plaatsvinden in zulke momenten. Het lijden is taal, communicatie. De mens begrijpt die signalen niet, dus heeft geen 'klik' momenten. De semiotiek is dus de toekomst, het verstaan van tekensystemen, ook van het lijden. Het mysterie van het lijden moet dus opgelost worden. Het is er niet voor niets.

Ook het mysterie van de dood begrijpen, naast het mysterie van het lijden, is de sleutel tot het begrijpen van het leven. De mist is hierin een gids, opdat je nergens in vastgroeit. Het is een nomadische cyclus, als een spiraal die zowel naar buiten als naar binnen gaat. Alles wordt voortdurend afgebroken om nieuwe connecties te maken. Ook de dood is dus slechts een taal, een tekensysteem binnen de hogere communicatie die in de semiotiek wordt opgelost. Belangrijk vak op de school van de gnosis/ vur. Alles bestaat in dualiteiten. Dualiteiten zijn allereerst een groot lijden : dood, scheiding, racisme, onbegrip, oorlog enzovoorts, maar als de mens het gaat zien als een hogere geheime taal in de semiotiek en die tekensystemen leert kennen, dan is dat de basis van de paradijs ontwaking.

De verlichting gaat dus door de doorzichtigheid die ontstaat wanneer er cirkels omheen gemaakt worden zodat er waaiers van informatie rondom ontstaan, zodat translucentie (doorschijning) wordt opgewekt, wat ook te zien is in het plaatje van de omslag van de Afrika Brug. De vijand kan zich altijd weer omvormen, en zal zich ook altijd weer proberen schuil te houden in het nieuwe, maar sterft meer en meer af in de diepte, alhoewel er ook nieuwe vijanden besproken gaan worden. "Every level has its own devil."

Het gaat er om in grafieken te denken, met x,y en z as, dus je hebt dan al die dynamieken voor je, en kan dan switchen, wat weer meerdere sleutels gaat opleveren.

Je komt dan in een parallel realiteit met andere (hogere) waarden.
Al die assen zijn belangrijk.
Dat even voorop.

Dan kom je Orion en Ragnarok ook weer tegen in de nieuwe dimensie. Orion gaat om de leegte, ruimte, de ramadan-principes, dus ook Ragnarok. De Orion-Ragnarok link is dus belangrijk. Het is natuurlijk een Noord-Germaanse mythische term over het einde of de overgang van de huidige wereld, wat we esoterisch opvatten als de ijsreis van de individualisering (hermitatische verlichting), persoonlijke verantwoording, oftewel het voldoen aan de hogere voorwaarden, opdat de mens afsterft aan het collectieve ego wat de mens gevangen houdt, en dat heeft alles met Orion te maken. Daarin boort Orion dan het ultra-dimensionale aan, de hogere semiotiek.

In de Germaanse mythologie is dat dan de komst van Surtr, de vuurreus, die de bruggen tussen de godenwereld en de mensenwereld verwoest, en dan vulcanisch een nieuw eiland schept.

Surtr of Surt, Sur-T is dan ook een combinatie tussen Usr (Osiris) en Tht (Thoth), het Woord, de Logos, in de Egyptologie, helemaal terugleidend tot de Orionse Suri-godin, dus eigenlijk weer door de pin in het vlees tot de diepere betekenis komen. Orion manifesteert zich op allerlei manieren in en door de talen van de mensen.

Ragnarok is dus ook gewoon een metafoor van de reis door Orion en de mechaniek van Orion, die alles tot creativiteit brengt binnen de daartoe aangestelde voorwaarden en restricties. De Germaanse mythologie en de Orionse mythologie vullen elkaar dus ook weer aan. Je bekijkt het in principe dan in 3D, in stereo. Ze verdiepen elkaar.

Ger-manië is ook weer verbonden aan Gor, een boekenreeks die loopt vanaf de zestiger jaren over de geslachtelijke oorlog tussen man en vrouw. In de cryptiek is Gor, G-or, de gnosis van Orion. Wanneer het daarvoor de tijd is zal het dieper vertaald worden, maar zowel Germanië als Orion zijn belangrijk en zullen ook weer telkens terugkeren. Germanië is onderdeel van Orion.

Het is een bloem in de knop situatie, dus dan heb je met allerlei ingewikkelde filter-systemen te maken, die er dus wel moeten zijn. Er mogen niet teveel ingangen zijn, anders raakt het oververhit, dan is er teveel overmoedig en siamees vuur (wordt je een siamese tweeling van en dan is het einde zoek), en dan zou je dus de relatie met de gnosis verliezen, zou het corrupt kunnen worden. Het belangrijkste is een relatie met de gnosis krijgen als een semiotisch huwelijk, en daarnaast en daardoor kun je voor de bloem in de knop zorgen, haar voldoende water geven en licht, warmte,

opdat ze kan groeien, en in het juiste seizoen en moment kan bloeien. Zo mag je als semioticus leren te communiceren met de bloem in de knop, leren geheime signalen op te vangen en te vertalen. Het is oorlogs-strategie en communicatie in oorlogstijd dus dat gaat allemaal via omwegen en goed beveiligd, waar ook de tweede bijbel over gaat.

De filter-systemen zitten er automatisch in, en dat beschermt. De filtersystemen kappen het vanzelf af als er siamese oververhitting dreigt, dus dan komt er een mist voor je eigen bescherming. Frustratie is verder iets normaals. Het heeft te maken met het kruis. Je hebt pijn en reageert erop. Je hebt honger en reageert erop, maar in de gnosis kan het verwerkt worden. Het is onmogelijk om als een soort stoïcijnse steen door het leven te gaan. Het is een worsteling met de gnosis waarin het vlees moet afsterven. De gnosis verwondt de mens om de mens los te trekken uit de gesimuleerde realiteit waarin de mens is opgesloten. Zo wordt de mens gevoelig. Zoals Jakob die op zijn heup werd geslagen. Het is voor de ontwaking. Het zou niet best zijn als je niets meer zou voelen.

Dat er geen hoop meer zou zijn is typisch die christelijke geest, maar die dus wel weer symbolische betekenis heeft in de zin dat het een portaal is waarin je je ego achterlaat, dus dan is er geen hoop meer voor je ego. De gnosis is een leerproces met vallen en opstaan, en waar een wil is is een weg. De mens gaat soms door allerlei verstotings-processen voor bepaalde redenen waar we het ook vaak over hebben gehad, maar dat heeft dus een diepere en opvoedkundige betekenis. De gnosis is geen letterlijk fatalisme of nihilisme of andere soort hopeloosheid.

Het is belangrijk 100% in de heilige gebondenheid te komen tot het punt dat het waterdicht is, maar zelfs dan wil het niet per definitie zeggen dat dan alle angst weg is. Integendeel, want de heilige vreze is weer voorzichtigheid en het begin (het hoofd) van kennis. Maar de volle heilige gebondenheid maakt wel die christelijke geest af van de onvergeeflijke zonde en de geen-hoop-meer geest, en de te-laet geest, die gebruikt worden in evangelisatie om mensen te binden door allerlei valse angst. Het is natuurlijk wel zo dat daadwerkelijke valse verharding en onverschilligheid grote gevolgen heeft, maar dat soort mensen zullen zich juist niet druk maken om dit soort dingen. Het kan hen niet schelen, zoals ze vroeger in de volle evangelie-pinkstergemeentes altijd al zeiden : 'als je je zorgen maakt dat je de onvergeeflijke zonde hebt gepleegd is dat juist een teken dat je het niet hebt gedaan.' Mensen die inderdaad over allerlei grens-strepen heen zijn gegaan maken zich daar geen zorgen meer over. Zij horen het kloppen van god/ de gnosis niet meer.

Hoofdstuk 80. De Orions-Afrikaanse zorg en semiotiek

Tegenwoordige 'vriendelijkheid' is vaak kannibaalse vriendelijkheid, waar ook het derde hoofdstuk van de Biblebonse Pap over gaat. Die zg. vriendelijkheid kan dus ook zo weer omslaan. Het zijn de emoties van de zwarte aliens die in de mens zijn geïnstalleerd, dus die hebben altijd weer bijbedoelingen. De mens kan zich hier overigens totaal onbewust van zijn, omdat het aangeboren en aangeleerd is. Per geval is dit natuurlijk verschillend, dus de ene zal meer bezeten zijn dan de ander door dit soort dingen, en al met al gaat het ook nog eens om het diepste hart, want mensen kunnen ook weer buiten hun wil om gebonden zijn, of zelfs voor een bepaalde missie, dus dan is het een soort Houdini boeienkoning idee. Door omwikkeling is er ontwikkeling.

Als je hulp krijgt of hulp inkoopt dan zal dat altijd bijwerkingen hebben, en zit er een bepaalde prijs aan, want je zult het nooit geheel perfect krijgen, dus dan is afwegen heel belangrijk. Zoals het ook een feit is dat iedereen om je heen je weleens pijn zal doen, maar de vraag is voor wie of waarvoor het waard is om die pijn te lijden. Maar ja, dan is het belangrijk de grenzen in de gaten gehouden.

Als het te moeilijk wordt, dan kan je altijd kijken of er een vervanging kan komen, maar met dat soort mensen is het het best om ze gewoon als machines te zien, ook zoals glazenwassers of mensen van de restauratie. Ze bieden hulp aan voor iets, maar of ze dan ook daadwerkelijk sociaal zijn is vraag twee. Het kan lastig zijn als het niet klikt, en dat mag je ook als voorwaarde stellen, want het moet natuurlijk wel leefbaar blijven. Soms ben je afhankelijk en is er geen andere weg en moet je maken wat er van te maken is als er geen andere mogelijkheid is om toch die hulp te krijgen die je nodig hebt, wat nu eenmaal zo is in het leven, maar je kan natuurlijk altijd verder zoeken, maar dan ook is het weer de vraag of je een betere zal krijgen, want soms als je een nieuwe neemt kan het zelfs nog erger zijn. Vandaar ook : communiceer het eerst heel goed door, en laat jezelf eerst goed voorlichten. En dan is het ook weer belangrijk om er semiotisch mee om te gaan, dus dat je gaat kijken wat het je wil leren, zo'n situatie.

Die strijd wordt ook besproken in het onderwijs-boek "De Twaalf Kleine Profeten" waarin het pad van de woeste leeuw wordt gewezen om los te komen van de New Age muis, maar waarin ook andere gevaren voor de leeuw liggen. Het één sluit het ander niet uit.

De stilte is niets zonder het heilige verzetten en de andere dynamieken die besproken worden in de twaalf kleine profeten. Toetsen is worstelen. Het gaat over het ingaan van de eeuwige stilte, maar dat is een dualiteit. Het is de strijd tussen de boeren en de indianen, tussen New Age en de afgezonderde woestheid van de natuur, die ongetemd is en onbeschaafd, maar juist van een hogere orde, namelijk dienstbaar aan de natuur. Dat betekent niet extreem worden, dus niet volledig stoicijs en zwart-wit denken, en ook niet generaliseren.

Als je een ander helpt help je ook weer jezelf, en dat mag volledig door de Vur principes, want het zijn allemaal weer andere al dan niet cryptische delen van jezelf, en de spionage mag ook niet vergeten worden. Tegengestelden roepen elkaar altijd weer op, dus ijs zal ook weer vuur oproepen, en duisternis ook weer licht, zij het in een andere, diepere vorm. Hardheid zal ook weer zachtheid oproepen. Er blijven dus bruggen gebouwd worden, die juist zullen opkomen vanuit de diepte. Biofeedback is dus onherroepelijk. Je laat veel achter je, maar je krijgt er ook weer dingen voor terug.

Als je van de stadse missies wegrent, kom je tot de strategische missies van de gnosis, ontvang je een hogere gevoeligheid, en is het zeker niet de bedoeling dat je echt alle schepen achter je verbrand en totaal in sociaal isolement gaat leven. Natuurlijk zijn er zulke seizoenen, maar je mag er ook semiotisch mee omgaan, om zo het raadsel van de stad op te lossen. Diepte brengt dus ook weer veelzijdigheid en creativiteit. 'Mensen helpen' is dus allereerst een energie die je verspreid door de Vur principes, als een shamaan, dus dat begint altijd in de onderwereld, ondergronds en in de parallelle werelden enzovoorts, dus dat is zeker niet zomaar iets plat aards. De woesteling is een wilde draaier die telkens weer vermindert dus die groeit zo niet vast. Het is een metafoor. Het is

nooit geforceerd maar ontstaat op een natuurlijke manier, van onderen, vanuit de diepte, tot de diepte ... De diepte die tot de diepte roept.

Wij gebruiken terugkerende metaforen die op hun diepte en context geschat moeten worden, archetypes die nodig zijn in de strijd tegen familiale en koloniale geesten. Wanneer het bij ons 'sociaal' wordt dan is dat altijd shamaans en Vurs, dus geestelijk en strategisch. Wij nuanceren hierin en generaliseren niet, alhoewel er wel demonologische generalisaties zijn om groep-geesten aan te pakken, maar dit is met zeer duidelijke condities, want normaal gesproken kan generalisatie al snel een vorm van smetvrees zijn. Het gaat niet om de aardse familie, maar om de hogere shamaanse 'familie' of samenleving. Niemand zit hier vast aan familie, omdat wij gebaseerd zijn op het 'laat de doden de doden begraven' principe, en het 'wie zijn familie niet achterlaat is mij niet waardig' principe, dus meer de Jeremiaanse principes van het vervloeken van de geboortedag [Jer. 20:7-18].

Alles wordt benaderd vanuit hogere onderscheiding, vanuit hogere gevoeligheid, dus we ontkomen niet aan empathie, maar die wordt juist gericht en geestelijker, omdat je met hogere werelden in contact komt. Niemand leeft hier meer aards, maar wel is er nog een opdracht op aarde als een spionage missie. Dat die missie zwaar is is bekend. Vandaar dat we ook de ondergrondse verborgen realiteit van de aarde bespreken. De golf gaat heen en terug, omdat er nog zoveel vast zit wat doorvertaald moet worden. Niemand verklaart hier dat er 'daadwerkelijk' teruggegaan moet worden naar de aarde. Alle artikels zijn daar tegen gericht. Maar het is van belang het hogere collectief te zien om los te komen van het lagere collectief. Aan het collectief ontkomen we dus nooit omdat het staat voor 'context'. We werpen dus niet zomaar kaarten uit ons arsenaal weg, want dan komen we nooit door deze koloniale geesten-linies heen, maar we verdiepen de kaarten.

Meer angst hebben voor het leven dan de dood, want het grootste wapen wat ze op de mens richten is het wapen van het leven in de misleiding, alsof ze er niet zijn en alsof alles goed is, maar juist als je door die misleiding heenprikt dan worden ze gefrustreerd en dan kan het hoog oplopen. Het is een nogal ingewikkeld verhaal waar heel veel bij komt kijken.

Het eerste wapen is dus altijd de valstrik, de vijand die zich voordoet als de engel des lichts, en als je die hebt ontmaskerd, dan zijn er soms brullende leeuwen, en ja, dat zijn machines, en die machines zijn niet waterdicht. Daarom zijn we ook de hogere machines aan het bespreken want de lagere machines gaan vallen. Het zijn honden aan de ketting. Ze kunnen de streep niet over.

Laat je leiden door de natuurgnosis, altijd in context van de hogere natuur, qua alles eigenlijk. De diepere schuilplaats is in het verborgene, in de natuur, en dat is dus de diepte van alle dingen, dus dat wil niet zeggen dat er geen sociale lijntjes meer mogen zijn, maar al het sociale mag in grotere contexten plaatsvinden, binnen de natuurprincipes. Dieper in jezelf komen, dieper in de verborgen werelden, diepere semiotiek.

De gnosis wordt opgebouwd vanuit 'dingen missen', want anders zou je opgesloten worden in de lagere cirkels. Het wordt later dan op het juiste moment ontzegeld, als er genoeg fundament voor is, anders zou alles in elkaar storten.

Alles is verbonden aan ketting reacties, alles wat je pakt of doet. Dat komt ook in veel verhalen voor, bijvoorbeeld iemand is binnengedrongen in een bepaalde tempel en steelt één of ander heilig

relikwie, maar overziet de gevolgen hiervan niet, want het heilig relikwie bewaakt bijvoorbeeld een poort van de woestijn, dus als dat relikwie van zijn plaats wordt weggenomen, dan loopt de tempel ineens onder zand, ook als een soort van beveiligings-systeem. Vandaar : 'alles wat de mens doet en zegt heeft grote gevolgen'. Het is dus geen luilekkerland waar de mens maar alles kan doen wat hij wil, maar de mens moet dan terug naar 'school'.

Onzekerheid is juist je bescherming. Alleen dwazen zijn altijd zwaar overdreven 'zeker' van hun zaak en betweterig. Zelfs in de heilige gebondenheid wordt je juist eerst in een put van grote 'onzekerheid' gegooid, opdat je leert toetsen en niet zomaar op een vooroordeel stapt, want zo leven de dwazen, die hebben altijd al hun antwoord klaar en zijn dus gewoon marionetten. Eerst moet je daar dus van los komen, van het voorgeprogrammeerde. De 'spion' is dus ook meer een filosofische term. Eerst moet het geweten, je 'weter' gezuiverd worden, in de zin dat alles uit het geweten gehaald moet worden en eerst in de twijfelzone moet worden gegooid (de urim zone), en pas als iets geheel gezuiverd is kan het aangenomen/ opgenomen worden door het geweten, de weter, de thummimzone, wat weer hetzelfde modelletje is als de germaanse strijder die hard aan zichzelf is gestorven en hard aan zichzelf twijfelt, en alleen daarom wordt opgenomen door de valkyries. Dat zullen we nog verder gaan uitwerken. De 'juwelen' daarvoor (de techniek) zijn juist te vinden in de tempel waarin je op missie bent, dus ook de wapenrusting die je nodig hebt ligt daar ergens, en alles om je heen is code en dualistisch.

Het is iets machinaals. De gevaren zijn reeel, daarom is er de heilige gebondenheid, want sociale vetmesting staat altijd weer op de loer om de mens te programmeren. Het gaat weer even om het kijken naar het 'opname door de valkyries' modelletje, wat dus eigenlijk een neername is, waar ook het boekje 'Medi Wars' over gaat. In ieder geval het valkyries verhaal en model ging al dwars door de bijbelse mythologie heen : Jozef die in de put ging en zo in 'slavernij' werd verkocht, even dualistisch gezien als een beeld van de heilige gebondenheid, en komt dan in de gevangenis terecht, de kooi, wat ook weer een sociale afzondering is, alhoewel dat gewoon een switch is van de ene sociale kom tot de andere sociale kom, waar ook de medi wars weer over gaan, want het zijn afsplitsingen binnen jezelf, ook weer eigenlijk een heel 'christelijk' principe van 'één in veelvuldigheid', maar dan op jezelf toegepast, dus het christendom is daar dan een parodie op, maar goed : de dualiteit en diepte is bruikbaar ervan. WIJ zijn de veelvuldigheid, en natuurlijk moet je eerst afsterven aan het lagere wij en het lagere ik, vandaar ook de noodzaak van het kruis, maar dat is dus eigenlijk een item in het valkyrie (germaanse amazone) verhaal.

Dus het volk Israel werd uitgeleid door het water, door het oude leven daar achter te laten als in een watergraf, een waterdoop, de heilige verdrinking. In de wildernis is er dan het verhongerings-proces, waartoe ook sociale verhongering behoort, zodat het lagere sociale afsterft, opdat je tot het hogere sociale komt, allereerst in jezelf, en dan op die basis kan het groeien. Dat is die veilige bol. Dus die valkyries, de hogere contacten, dat ben je zelf, de hogere principes. Als de gnosis het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden eraan (ps. 127), dus de mens moet in de heilige verlamming komen eerst, in de paradijselijke slaap, zoals Adam, opdat de natuurvrouw zou komen. De gnosis geeft het de beminden in de slaap (heilige verlamming). Zo kom je dus in een hele andere sociale vibratie, en weet je dat je om het medicijn te bereiken je eerst het valse medicijn moet verslaan (medi wars). Dat is dus weer het gedisciplineerde ervan, de 'verharding' in deze dingen als een 'volharding', en dat is ook de ware Aramese betekenis van dat wat de westerlingen via het Grieks slap in 'geloof' hebben vertaald. Hun eigen bijbel zegt er trouwens nog bij : 'geloof zonder

werken is dood', en 'bewerkt uw behoudenis (geloof) in vreze en beven', dus dan gaat het niet om de evangelist die nadat een gewonnen zieltje een geloofs-formule heeft opgeprevelde dan tegen zo iemand zegt : 'en nu ben je dan gered'. Neen. De redding is in de volharding, in het machinale, het constante, totdat de mens valkyrie bewustzijn heeft gekregen, als een verlichting of heilige verduistering. Het is de klik van een nekketen, het punt waarop je niet meer terug kan, waar ook weer het medi wars verhaal over gaat over de trollenlift die alleen maar naar beneden kan en niet omhoog, maar dan begint het pas. De ontwaakten komen in de eeuwige oorlogen terecht. Dat is een geheim, een raadsel. Het gaat om de ontwaking tot deze betekenis. Het snijdt door merg en been.

Het zijn allemaal splinters van wat je allemaal hebt achtergelaten, en die vormen je en vervormen zichzelf, als sleutels op het verdere pad. Volkomen leegte is dus ook illusie en niet haalbaar, want de leegte heeft zijn eigen creativiteit. Het zijn je eigen vruchten, de knoppen die opengaan in een surreële wereld. Je moet kunnen en leren ontdekken, binnen veilige grenzen natuurlijk, want de maatschappij staat al klaar om vleugels af te knippen en het allemaal weg te nemen.

Het gaat ook over de programmaties en het gevecht ertegen. Dat wat overblijft en niet weggaat kun je ook internaliseren, en zijn cryptisch delen van je. Je hoeft alles maar licht aan te raken, maar aan sommige dingen ontkom je niet. Als je wil vluchten is dat volkomen normaal, ook al zullen dingen je weer proberen te grijpen. Het is altijd weer de strijd en de balans tussen vluchten en gepakt worden, en soms is de aanval de beste verdediging, direct of meer subtiel in de zin van : 'if you can't beat them, join them.' Soms is het gewoon een offer, en je weet dat het iets anders voorstelt, maar speel er maar mee. Soms is het tijd om weg te lopen, afstand te doen, en dan is er weer een moment van lichte aanraking, of je dat nu zelf doet of iemand anders, maar internaliseer het dan gewoon, als een ontmoeting van een stukje van jezelf of een verloren principe. De worsteling blijft, wat ook een thema is van de medi wars. Daar moet de mens doorheen totdat de mens inzicht erin krijgt. WARS is puur een diepgaande en intense cryptische beschrijving van het mechanisme van onderscheiding. Het is overweldigend, maar dan weet je ook hoe overweldigend straks het inzicht zal zijn.

Hoofdstuk 81. De Orions-Afrikaanse Filosofie

Puur Nietzsche'sch gedachtegoed moest ontstaan in het Duitse Idealisme tegen de christelijke bezetting. De christelijke bezetting had een heel vals waarde-systeem opgezet, dus dat zou eerst moeten instorten. Vandaar ook het heilige nihilisme. Eerst moet het valse bestaan sterven. De eeuwigheid ligt in de tijd al besloten. Zij zijn dus al over de groene streep heengegaan waardoor er geen toekomst meer is, maar alles in het verleden gaat ontpoppen, zoals de tweede bijbelse proza en de vur zegt :

"De oppervlakkigheid is wijd en breed, zo oneindig horizontaal dat het diep is. Het ravijn getuigt van een loze eeuwigheid waarin alleen de momenten sieraden zijn, van onpeilbare waarde. De aardkloot zit vol van geheimen, de tijd is de schat, de eeuwigheid is nutteloos."

Ook de Afrika Brug gaat hierover :

"Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendente betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood. (..) Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan."

(Zie hoofdstuk 24 en 25)

Het is heel dubbel, zoals dat ook in de Afrika Brug wordt beschreven. Daarom gaat het erom wat cirkeltjes erom heen te maken en kijken wat de ingangen zijn (en uitgangen). Je mag er creatief en veelzijdig mee omgaan dus, kijken wat je er aan hebt en kan gebruiken, en dan weer weg, want het is natuurlijk een cryptisch beeld van de toekomst, het natuurgebied, waarvoor dan al het andere eerst moet afsterven, en het leven in dat stervensproces kun je niet forceren. Dat moet gewoon op een natuurlijke manier gaan (of helemaal niet). Het kan je dus op een zekere afstand inspireren, maar je weet ook dat je er niet zomaar te dichtbij kan komen. Leer de juiste afstand te ontdekken, en het juiste ritme van toenaderen, toespringen en weer weggrennen, als eb en vloed. Het is iets van de hogere natuur. Even de kat uit de boom kijken, kijken waartoe het leidt.

Het is belangrijk om telkens 'vast te lopen', want dat breekt juist de eenzijdige banen af waarin de mens wordt voortgetrokken en waardoor de mens voortdurend op verkeerde sporen wordt gezet. Daarom moet alles telkens 'vast lopen', onderbroken worden, wat ook weer een vur principe is en de kooi, kist, van Osiris, waardoor hij uiteindelijk op andere banen kan overschakelen. Dat is dus de belangrijkste 'beleving' in het studie proces. De studie wordt voortdurend onderbroken.

Germaanse strijders die de comfort en conform zone van 'ik weet alles beter' (terwijl ze conform zijn en blijven, niets nieuws onder de zon) zijn uitgegaan (de stad) om tot de twijfel en toets zone te gaan, oftewel de pioniers-studie, met het doel vruchtbaar te zijn in de filosofische wildernis (want strijd is een symbool van afscheiding, onderscheiding en studie) en zo zijn afgestorven aan zichzelf worden opgenomen door de valkyries, dat is een diepte cyclus, dus een spiraal de diepte in als een wenteltrap. Ze komen niet alleen tot het kruis, maar ook tot de kooi (kist van Osiris, ark, biesen mandje van Mozes etc.), en de valkyries staan voor die tucht en opvoeding, de filosofische scholing in de wildernis. In die zin toen Mozes werd opgenomen door de Egyptische prinses en daar zijn educatie kreeg was al valkyrisch. Toen Osiris was verdronken in zijn kist in de Nijl, in zijn kooi, werd hij uiteindelijk gevonden door Isis, wat ook weer een valkyrisch beeld is. De valkyries zijn puur een beeld van vruchtbaarheid, klikmomenten, in het kruis-kooi proces, het geestelijk reizen en overbruggen, ergens aankomen, dus dan schakelt het automatisch tussen de parallelle werelden. Het is het breekpunt en kookpunt waarop de fluitketel gaat fluiten.

We kunnen niet allemaal hetzelfde zijn. De vrouw staat voor inspiratie, creativiteit en de man staat voor het luisteren. Eerst is het dus ongrijpbaar, en dan later kun je het vertalen, dus je kunt er naar kijken en dan proberen het te ontcijferen, maar breng het naar de bank, breng het de aarde in, want

het is zaad. Zo zuiver je het ook uit, en wordt het vanzelf wel gedecodeerd. Er zijn de nodige kruispunten maar je mag ook je eigen weg zien te vinden, want te dicht telkens bij elkaar op de lip leven is ook niet goed. Natuurlijk is dit een voortdurende strijd, en dat zal ieder huwelijk hebben, en zo is dat ook buiten het huwelijk. Het leven is een strijd en de mens mag leren strijden en zaaien, leren sterven, naar de bank brengen, loslaten, en zo een ander pad vinden in het natuurgebied van het leven. Er zijn nog zoveel onontdekte paadjes. Blijf de cryptiek in de gaten houden. Wat komt er binnen ? kun je jezelf afvragen. Zijn het onderhandelingen ? Spionage ? Er moeten soms contacten zijn. De buit moet soms binnengehaald worden. Het is uitwisseling van energie. Je kan zo wat energie kwijt, en er kan nieuwe energie binnenkomen. Elke energie heeft een bepaalde waarde en kan een bepaalde behoefte vervullen, een bepaalde tank aanvullen. Je mag het dus ook technisch bekijken als uitlaatklep, pomp en kabel. Er moeten soms prikkels van buiten komen. Dat kun je dan later weer uitpakken.

Moddermannen zijn niet direct met 'mensen' bezig, maar prikken er doorheen. Ze zijn met kennis bezig, met studie, met het liefhebben (filo) van de kennis (sofie), en doen alles door die filter. Buiten is iedereen al dood, worden omgevormd door het licht. De steden zijn al inrichtingen, dus dieper naar binnen gaan is de enige weg en studie. Verwantschap verlangen met kennis, informatie, om jezelf weer op te bouwen. Zo heb je een harnas en elk harnas heeft zijn eigen taak. Het is robotisch. Je vindt dan een stuk kennis, en dat zal je dan ook leiden.

Het komt in verkeerde, verdraaide vormen op je af, maar dat moet je dan op de juiste manier gaan verwerken, ordenen en inventariseren. Dat is de mechaniek van het natuur-filosoferen.

Hoofdstuk 82. Blokkades op de Afrika Brug

Het is een verschrikkelijke strijd tegen de etro-lens die voorbijgangers in de diepte van de Afrika brug in de nek springt en dan zijn wurgend werk begint, ook al is het in prachtig natuurgebied. Zelfs de gezonden hulp kwam niet langs die witte slang heen, en er moest gewacht worden op de kruizing met de Amerika brug, met name meso-amerika. Het heeft allerlei nare bijsymptomen waar de mens even doorheen moet. Deze slang ligt aan de wortel van het probleem. Maar het is beter met deze slang te worstelen dan het vlotte, giftige spraakwater van deze slang te drinken in de stad voor hen die slapen. Dan ben je al dood, opgezet en heb je een mechanische stem gekregen. Het is niet realistisch. Als je dan in contact komt met de natuurvrouwen die in de wildernis zijn gevlucht, of in de wildernis zijn opgegroeid, al dan niet verkracht zijn geweest, of op een andere manier misbruikt, en ze spreken je taal niet en ook de taal van de stad niet, met een vreemde tong laat ik maar zeggen ... Ze zijn goed bewapend en beveiligd opdat het hen niet nog een keer gebeurd, leven volgens een bepaalde code, een natuurpatroon, en als iemand die ze niet kennen dichterbij hen komt, dan trekken ze een speer of een mes, of rennen weg, of verschuilen zich, en dat hoeft niet eens letterlijk te zijn, maar het is er toch. Ze heffen een bepaalde code op, of ze zichzelf dat nu bewust zijn of niet. Relaties kun je nooit forceren, en daarom zeggen wij altijd het is zaak een natuurlijke relatie met allereerst de gnosis te ontwikkelen, de filo-sofie, de wijsbegeerte, en

vandaaruit pas kijken hoe dat stroomt in sociale contacten om je heen, en die volgorde kun je niet omdraaien.

Soms gaat dit goed, en soms gaat dit niet goed. Soms is het niet de juiste tijd en de juiste richting, en moeten er eerst andere dingen gebeuren, maar het is een heel gecompliceerd onderwerp waar allerlei haken en ogen aan zitten.

Wat betreft de energie van de Amerika brug, voor zover ik weet, de Meso Amerikaanse energie, die mogen niet te snel binnenkomen, maar gewoon mediteren op de Afrika brug is dan het beste, en dan de Meso Amerikaanse inmeng niet forceren, want dat heeft een download tijd.

Het is niet zwart-wit, maar de mens werd tot de matrix ontvoerd, erin geworpen of zelf erin gesprongen, of uitgezonden, en in deze put wordt alles om je heen georganiseerd, en aangeplakt, zoals familie, maar ook de samenleving om je heen. Zij arrangeren alles. Iedereen is dus in dit 'verkeerde leven' geworpen of gesprongen, maar de gnosis werkt daar ook weer door heen, en maakt zo uiteindelijk dat datgene wat ten kwade was gedacht tegen ons ten goede wordt gekeerd, dus in de gnosis is er al helemaal niet zoiets als het noodlot of 'leven verprutst', want zowel goeden als slechten gaan hier doorheen, dus in die zin gaat het dan weer over hoe diep wil je gaan, want dat alles oppervlakkig is en verdraaid enzovoorts is gewoon een feit, maar het is potentieel creatief materiaal, en alles om je heen kan als kanalen gebruikt worden, wat er dan ook gebeurd is, wat er dan ook aan keuzes is gemaakt of hoe je dan ook geforceerd bent, bewust of onbewust, door de krachten van buiten, met al hun truukjes.

Dus even over die boeren - Er ontbreekt heel wat in deze matrix, omdat de demonologie niet geleerd wordt, in de zin van dat er geen virus scanners zijn. De samenleving is 'boers', mensen worden in het systeem gefokt, aan elkaar geplakt, dus ook de 'rebellens' worden door het systeem aan elkaar geplakt en gefokt. Het is een soort venkel plantage, schuren met zakken met venkel, en een venkel kwekerij, en laten hiervoor zielen in elkaar smelten, en die brengen weer nieuwe zielen voort, nieuwe venkel. Het is een industrie. Door de gnosis en de demonologie kun je dan de fokbindingen dus wel weer omsmelten tot iets anders, iets diepers.

Alles wat niet doorvertaald en terugvertaald is groeit vast, raakt verdicht, verscherpt zich en wordt tot een mes of ander wapen. Dat is het raadsel van metaal. Je kan het niet met handen breken of tegenhouden, maar het moet ontcijfert worden. Het zou heel veel mensen besparen voor criminaliteit. Maar het ego wil de snelle weg, de snelle oplossing. Het is een karikatuur. Daarom moeten de decoders ook op de oorlogsbronnen gezet worden.

De heilige gebondenheid is een woestijn met veel verwarring, en dat komt omdat het kaleidoscopisch is. Voor de mens die daar net inkomt kan het heel chaotisch zijn, maar het is van een hoge orde, omdat er zoveel factoren meespelen, en wat tegelijkertijd ook weer voor je bevrijding is. Dat moet dus nog allemaal vertaald worden, al die kleine fragmentjes.

Je mag wel wat geheimzinniger worden en dingen gewoon laten zoals het is, en dan alleen uitleg geven als het op een natuurlijke manier, als een rivier, in je opwelt, want je kan hierin niets forceren. Als je bij jezelf merkt dat je zintuigen open zijn en je bent er gevoelig voor dan is het

handig je terug te trekken en gewoon te wachten hoe de natuur dit oplost, ook al houdt dat in dat je dan de geheimzinnigheid ingaat en obscuur overkomt.

De parels hoeven niet voor de zwijnen geworpen te worden, en ze moeten er dan maar voor werken.

Het mag soms veel minder persoonlijk en veel meer algemeen. Je kunt je eigen grenzen aangeven en je eigen voorwaarden, op je eigen tijd. Dan is de druk een beetje van de ketel af.

Alle mensen die deze principes nog niet kennen leven in overmoed en grijpen maar raak en denken dat ze zich er niet voor hoeven te verantwoorden omdat ze zijn voorgelogen dat alles na dit leven is afgelopen, dus extreem nihilistisch, maar dat geeft dan wel een basis om zo nu en dan te kijken waar ze klaar voor zijn.

Daar zijn andere manieren voor dan zomaar rechtstreeks.

Het hebben van menselijk contact kan je soms down maken, ja, maar dat is ook weer je immunologie, en soms krijg je dingen binnen die je eerst niet herkend, en dat moet dan eerst 'uitgepakt' worden.

Wees maar blij als je soms down bent, want er zijn op het moment een heleboel parasitaire aanvallen en als je dan een te hoge 'geluks' vibratie hebt, te high on drugs, dan pikken die parasieten je ziel zo uit de lucht om je op een ritje te nemen.

Dat zijn dan weer valse opnames. Het gaat dus in de diepte niet eens om de opname maar om de neername. Zolang je er goed over nadenkt en voorzichtig bent, dingen afweegt, toetst, en honger om de diepere natuurbronnen aan te boren is het moeilijker voor die geesten van overmoed om binnen te dringen.

Geesten van overmoed komen eerder als je tijden achter elkaar verschrikkelijk high bent en alles gaat je voor de wind, en wanneer je niet meer analyseert. Menselijk contact ontkomt eigenlijk niemand aan, en als je je dan down voelt, dan kun je het zoveel mogelijk proberen te minderen, maar je hebt dan ook weer te maken met het down zijn van de eenzaamheid, dus de mensheid ligt tussen twee vuren in. Het gaat dus erom het ware 'down' te vinden, de neername, waarin de mens wordt teruggegooid in de honger natuur. Zaaïen met honger en dan is er vanzelf een oogst, wordt je vanzelf creatief, komen er andere dingen op je pad of worden de dingen die er al zijn verdiept. Dat houdt dus in dat je een heleboel toetjes moet afwijzen, omdat het je relatie met de natuur anders zou verstoren. Als het allemaal verwarrend is omtrend een contact en je voelt je down vanwege dit contact, neem dan gewoon eerst wat afstand, bekijk het op een afstand of ga even met andere dingen bezig, even alles vergeten. Mocht er een stuk natuur doorbreken, een soort rood lijntje wat wel kan, dan zal dat vanzelf wel op je af komen, maar neem geen overhaaste beslissingen. Laat het gewoon een tijdje in de week, en geef het ook de tijd. Soms voelen we ons down ook als afscherming tegen parasieten, als een soort filter, en dan wordt je eerst even terug getrokken de diepte in om in een diepere vibratie te komen, en dan misschien voor een andere aanpak. Het gaat niet om het direct, letterlijk contact, maar dat lijkt soms zo, omdat je soms ergens in meegezogen wordt. Daar kun je mee spelen, net zoals kinderen in de golven spelen, tegen de golven ingaan, of met de golven mee glijden. Dan goed naar je lichaam luisteren, want soms wordt je moe of duizelig,

en dan moet je weer even de golven uit, en dan kun je aan de kant zitten en kijken naar de golven, en dan de codes op die manier proberen op te vangen. Het hoeft niet allemaal via jezelf te gaan. Je kunt het ook bekijken als een televisie programma. Kijken hoe het balletje rolt van je team, of je nu zelf deel bent van dat team of alleen maar een supporter. Soms is het gewoon kijken naar het scherm, afstand nemen, kopje drinken pakken, even iets anders doen, de tuin in bijvoorbeeld, en dan misschien weer eens even naar het scherm kijken, maar niet teveel. Dan even zappen naar een ander channel, of gewoon wegblijven van dit ding voor een tijdje. Bijvoorbeeld even naar boven naar een kamertje voor stille tijd, afzondering alleen tussen jou en de natuur, of even de stad in voor andere prikkels.

Hoe je het ook wendt of keert : we zijn altijd op een bepaalde manier ogenschijnlijk afhankelijk aan het sociale, en dat heeft ermee te maken met dat het een weerspiegeling is van het hogere sociale, dus het moet nog uitgepuuzeld worden. Dat kun je anderen ook leren, naar draagvermogen natuurlijk, want ze kunnen het natuurlijk zelf ook uitdokteren, en er zal zich vanzelf wel via via een pad voor hen getoond worden. Dat is iets van de natuur. Niets hoeft geforceerd. De natuur is spontaan.

Het gaat om het profetisch omgaan met het sociale, door de natuur, dus niet door extremisme. Het gaat niet om het wel of niet, maar om het hoe, en de natuur kan op verschillende manieren leiden. Als het niet 'gebeurt' gebeurt het niet, en als het wel gebeurt, dan heeft het altijd een reden. Het wil dus absoluut niet zeggen dat er geen bezoeken mogen zijn, maar het hoeft ook weer niet geforceerd dus. Heb je nare gevoelens van een contact of een bezoek wil dat niet per definitie zeggen dat het verkeerd was. Er is verschil tussen profetische sociale selectie en sociale smetvrees. Hoe dan ook: je mag zijn wie je bent in dit seizoen.

Het sociale is het kruis, en vaak gaat het om 'de andere wang toekeren'.

Natuurlijk hoef je het ook niet op te zoeken.

Het is soms een noodzakelijk kwaad, het hoort bij het leven.

Je hebt dingen nodig, soms moet er onderhandeld worden, en er zit altijd een prijskaartje aan, geestelijk of materieel.

Soms is het de pijn waard, soms niet. Pijn gedaan worden ga je altijd, want dat is bijna een communicatie systeem geworden.

Maar misleiding is dus een nog groter gevaar, niet eens zozeer pijn, maar demonie.

Daarom gaat het erom goed naar je innerlijke alarm te luisteren.

Het is instinctief ingebouwd door de natuur, als ouders, om hun kinderen te beschermen, hen niet overmatig te verwennen maar ook zeker niet te kort te doen.

Soms spring je dan op basis van het alarm signaal in, ter bescherming of om een bepaald sociaal contact te leggen omdat je iets nodig hebt.

Er is zoiets als een misleidend alarm systeem, van de stadsgebieden zelf, die jou dus proberen voor hun karretje te spannen, je iets proberen te verkopen enzovoorts, maar als je je voldoende terugtrekt om op jezelf te komen, dan kun je dat ontmaskeren.

Weer het muis vs. leeuw verhaal.

Zolang je demonologisch bezig bent, dus toetsend bezig bent, is er niets aan de hand en wordt je beschermt.

Als je je als soldaat opstelt dan krijg je daartoe ook de middelen.

Als je wachter blijft, en zeker ook nomadisch (progressief), open voor nieuwe ideeën enz. Oefening baart kunst.

Vertrouw je iets niet, doe het dan niet.

Neem dan eerst wat meer tijd om het te onderzoeken, te bestuderen, te toetsen, en te ziften. Telkens weer blijven filteren.

Grip verliezen is heel belangrijk, want we moeten in hele andere golf bewegingen komen. Andere stromen zullen ons oppikken en meezuigen. Rigil Kent en Orion gaan kruizen, en behoren in elkaar te passen, die twee energieën, en die link zal er ook voor zorgen dat beide energieën gezuiverd zullen worden. Juist toen R-K van Orion losbrak kwamen al die bonzai lagen er omheen (zie het boek 'Rigil Kent Ontsluierd'). Het halve is dan belangrijk, het vage, het subtiële, zodat het zich meer in het verborgene kan vormen. Zij die dus zomaar naar het hele grijpen verstenen daardoor. Je kan niet rechtstreeks naar het hele kijken (het goddelijke) want dan verblind je, zoals de Vur ook stelt. Het is atoom energie van de natuur wat in stappen gaat en waarmee we heel voorzichtig moeten zijn. De natuur geeft het pad, en dat is een mistpad voor onze eigen veiligheid.

Buitenaardse ganzen voor over de grote zee, terug tot de kern (baarmoeder, schaamlippen). Als er door het scherm, de lens, terug wordt gegaan, dan geeft het hele andere magnetische waarden, dus dan wordt je teruggezogen, als het tegengestelde van emanatie, dus je wordt helemaal teruggespiegeld, zieledeeltje voor zieledeeltje.

Vertraging is ook vermindering. De strijd met het ego is noodzakelijk, anders is er geen ontwikkeling. Er moet ook gewerkt worden met het ego, want het is creatief materiaal. Het moet alleen nog geordend worden, teruggedraaid, want in principe zijn het gewoon verdraaiingen, omgedraaide volgordes, verkeerde hiërarchieën enz. Maar vertraging is dan een belangrijke stap, want zo ga je de tussenstappen zien. Er mogen geen schakels ontbreken.

Wij zijn roependen in de woestijn. Niet dat we letterlijk roepen, maar de stilte 'roept', want hoe dieper je in de wildernis gaat, hoe dieper het mes in de stad snijdt, en hoe dieper de stad wordt ontmaskerd. Dat is het mooie van het diepe, dat het vanzelf bio-feedback gaat geven aan alle lagen eronder. Daar is geen orthodoxie voor nodig, maar profetische 'vrijheid' en soevereiniteit. Je komt in de stad alleen als trickster en spion, als een joker. Anders zou het te gevaarlijk zijn. De stad is een beeld van de inventaris, zoals de sociale code zich ook weer bevindt in de diepte van het amazone gebied. Zelfs dat is alleen maar een cryptische beschrijving van het netwerk van natuur principes in de mens zelf. Dus een-zaam als in veel-zaam, maar daar gaat het derde deel van de trilogie van de Biblebonse Pap ook over, hoe verschrikkelijk het sociale kan zijn, maar ook hoe noodzakelijk, als we maar even dieper doorprikken. Het is een natuur-mysterie. Het gaat om het leren bakken, leren mengen, want hoe dan ook, dat is onderdeel van de demonologie.

"Spion" wordt mee bedoeld : "naar demonen toe", want alleen zo kun je mensen helpen en er voor je familie zijn, als je met strategie te werk gaat. Een "spion" is een afgezonderde die op een bepaalde missie is in een gevangenis systeem waar de mensen om je heen in vastzitten, en waar je zelf ook in vastzit. "Spion" betekent dat je je eigen wereld binnenin hebt, van de diepere natuur, waar die demonen niet kunnen komen, waar je dus profetische vrijheid hebt. Dat werkt in een

heleboel lagen. Een heleboel demonen kunnen niet detecteren wat er gezegd wordt, en vatten het ook niet, maar werken volgens bepaalde codes. Het zijn parasieten, en dus ook spionnen, want het is hun terrein niet, en ze krijgen hun macht door misleiding. Daarin vertoont de mens aanpassing, gewoon om te overleven, maar ieder mens heeft zijn eigen wereld binnenin, en vele mensen weten dat ze gevangen zitten in het systeem en proberen op hun manier een weg eruit uit te vogelen, of maken wat ze er van kunnen maken.

Het zou niet best zijn als je geen demonie meer zou ervaren. Je ziet dus duidelijk de grenzen, en die zijn er ook wel degelijk. De stad en de familie is een mijnenveld, en dat is ook de bedoeling van het hele artikel waarop je reageert dat we het ons niet kunnen veroorloven om met pensioen te gaan in de wildernis, om een tuinstoel daar op te zetten op een eigen plekje en dan te zeggen : 'Zo, nu is het af.' Dat is namelijk ook weer een gevaar, en heel veel mensen doen dat in de spiritualiteit en de mystiek. Daarom zouden we onszelf eerder exegetisten noemen. Er moet een heel nieuw trappensysteem komen, want mensen vallen voortdurend in grote gaten, en er is geen houvast, geen ladder, niks. Mensen zien door de bomen het bos niet meer, en dan bedoel ik dus niet zomaar mensen, maar zielen, dus buitenaardse zielen, zielen in de onderwereld, dieren zielen en ga zo maar door, wat allemaal bij het shamanisme komt kijken. Wij leven dus in vele werelden tegelijk, wetende dat er een oorlog is en dat studie de enige oplossing is, en die studie houdt zicht op contexten, dus die gaat terug om het verloren schaap te zoeken, telkens maar weer vanuit de wildernis teruggaan met de trein om te kijken wie er nog wil instappen, op zoveel manieren, maar dan profetisch. Het zal voor sommige momenten daarvoor de tijd zijn, en sommige momenten juist niet, dus dan gaat het erom tot de hemelse schema's te komen in deze dingen, in Lethe, in de vergetelheid allereerst, als toets-basis. Dat is dus de bedoeling : het bruggen bouwen, en allereerst moet je dan alles loslaten om die bruggen te kunnen bouwen, en die bruggen moeten naar een diepere plaats gaan, want anders kun je geen zielen uitleiden. En al die zielen, het overblijfsel, of de diepere mens, zijn belangrijk voor de context. Geen musje wordt over het hoofd gezien. Dat is een tederheid en fijngevoeligheid die je ontwikkelt in de diepere lagen, dat alles steeds meer op scherp komt te staan, maar valse scherptes zullen zo afbrokkelen, dus het wordt meer afgestemd op het dimensionale.

Het is iets waar je vaardigheid in moet ontwikkelen en dat begint met de fijngevoeligheid in de leegte, die vanzelf komt in de diepte. Als je je dan lomp voelt en onhandig op sommige momenten, in twijfel, dan kan dat ook weer een hogere orde zijn. Dus je verliest de orientatie, opdat het hogere je kan oppikken, bijna als een soort van heilige epilepsie, of buitenaardse hyperventilatie, en dat is zeer belangrijk, dat je voelt dat je eigenlijk niet thuishoort in de stad, dat je het niet kan pakken, en dat het jou ook niet kan pakken, en dan komt dat hogere vonkje, dat hogere straaltje door, en kan je voortleiden. Twijfel is dus je vriend, niet je vijand. Als je niet zou twijfelen en piekeren dan zou je vastgroeien. Dus juist blij zijn met de grenzen, want de grenzen tonen het pad. Als er geen grenzen zijn dan is er gewoon geen pad.